

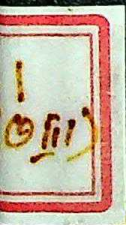
TAMIL LEXION

VOL. 4

1931

G. K. V.

MADRAS

Anis B. Binding House
Karachh Mohalla, L.H.E.L. Road,
JAWALAPUR

Back Verification-2024

TAMIL LEXICON

Stock Verification-2024
29889

Published under the authority of the
University of Madras

VOL. IV. PART III

Stock Verification-2024

MADRAS

PRINTED AT THE MADRAS LAW JOURNAL PRESS, MYLAPORE

1931

Price Rs. 2

ight

PP

ght

1.
lainy,

28.

நியாயபோதனை

29889

vai, n. <id. +.

am, n.

Published under the authority of the
University of Madras

<id. +.

id. +.

edges;

<id.
தீர்

VOL. IV. PART III

nā],
nt;
r.

n.
ite,
ust
நீர்.

n.
யம்.

1.
யம்ச்சி
aws;
தீக்க

n.

mā-
an;

ii, n.
2.
யுது

pira-
ரணி.

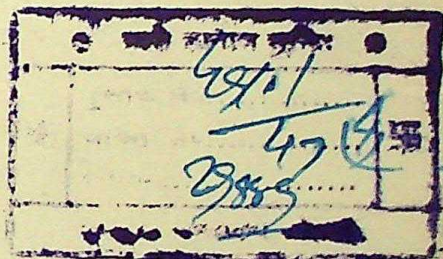
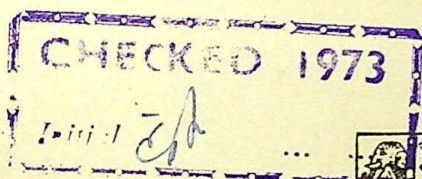
<id.
isc.)

nam,
நீசி.

<id.

29889

மாநில நியாயபோதனை

Handwritten signature/initials

MADRAS

PRINTED AT THE MADRAS LAW JOURNAL PRESS, MYLAPORE

1931

Price Rs. 2

ght

1. inculcation of natural virtues; நன்னெறி
laint, try a case; வழக்கு வசாராதல். (w.) | னார்த்துகை. 2. Precept; நீதிமொழி. (w.)

நிய
நி
TH
egul
De
நி
ளி.
நி
buda
ரங்கே
நி
Fried
நி
+. (
இராக
நி
ting
Placi
refuge
பாரத்
(இரகு
ous p
appro
நதகஜ
தியான
Depo
(w.)
நி
Marg
நி
சம்.
சைவ
நி
(மூ. 3
நி
1. On
தயிரா
2. CH
மாலு
நி
+.
நி
கிய
ட்ட.
நி
tr.
ount
நி
வ்
om

நியமிதம் *niyamitam*, *n.* <*ni-yamita*. That which is prescribed, appointed, fixed, regulated, determined; நியமனம்பெற்றது. (W.) Determination; நிச்சயம். (யாழ். அக.)

நியர் *niyar*, *n.* <*நிகர்*. Light, brilliance; ஒளி. நியர்வளை முன்கையான் (தேவா. 134, 4).

நியர்ப்புதம் *niyarpputam*, *n.* <*nyar-buda*. A hundred thousand millions; பத்தினூறு ரங்கோடி. (பிங்.)

நியாக்தியம் *niyākkīyam*, *n.* <*nyākyā*. Fried rice; போரியரிசி. (யாழ். அக.)

நியாசசுவரம் *niyāca-cuvaram*, *n.* <*nyāsa* +. (Mus.) Tonic at the conclusion of a piece; இராகமுடிவில் அமையும் இசைச்சுரம்.

நியாசம்¹ *niyācam*, *n.* <*nyāsa*. 1. Putting down; placing; inserting; வைக்கை. 2. Placing one's burden on God, as one's final refuge; கடவுளே புகலென்று அவரிடம் ஆத்தம பாரத்தை வைக்கை. கைவிடா நன்னியாசத் தருநியதி (இராகு. இராகு. 18). 3. Assignment of the various parts of the body to different deities with appropriate mantras; மந்திராட்சரங்களால் தேவ நதகளை உறுப்புக்களில்வைத்துத் தீரீயை. நியாசமுந் நியானமு மாற்றி (காஞ்சிப்பு. சனந். 13). 4. Deposit, pledge, mortgage; ஈடுவைத்தபொருள். (W.)

நியாசம்² *niyācam*, *n.* prob. *hiṅgu-niryāsa*. Margosa; வேம்பு. (மலை.)

நியாதம்¹ *niyātam*, *n.* <*nyāsa*. See நியாசம்¹. பண்ணி நியாதம் பரம சிவன்பாத முண்ணினைக் (சைவச. பொது. 323).

நியாதம்² *niyātam*, *n.* See நியாசம்². (மு. அ.)

நியாமகன் *niyāmakan*, *n.* <*niyāmaka*. 1. One who rules; director; நியமிப்பவன். உயிர்க் தயிராகி நியாமகனாய் (அஷ்டபட். திருவரங்கத். மா. 4). 2. Charioteer; சாரதி. (யாழ். அக.) 3. Sailor; மாலுமி. (யாழ். அக.)

நியாயக்கேடு *niyāya-k-kēṭu*, *n.* <*நியாயம்*¹ +. See நியாயத்தப்பு. (W.)

நியாயங்களிலார் *niyāyaṅkaḷilār*, *n.* <*நியாயம்*². Members of an association; ஒருசார் ட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். (T. A. S. iv, 122.)

நியாயங்காட்டு-தல் *niyāyaṅ-kāṭṭu*, *v.* <*நியாயம்*¹ +. To adduce argument, account for; காரணங்கூறுதல்.

நியாயங்கேள்-தல் [நியாயங்கேட்-தல்] *niyāyaṅ-kēḷ*, *v. intr.* <*id.* +. To hear complaint, try a case; வழக்கு விசாரித்தல். (W.)

நியாயசபை *niyāya-capai*, *n.* <*id.* +. See நியாயஸ்தலம். (W.)

நியாயசாஸ்திரம் *niyāya-cāstīram*, *n.* <*id.* +. See நியாயநூல், 1, 2.

நியாயத்தப்பு *niyāya-t-tappu*, *n.* <*id.* +. Unfairness, injustice; நீதிக்கேடு. (W.)

நியாயத்தலம் *niyāya-t-talam*, *n.* <*id.* +. See நியாயஸ்தலம்.

நியாயத்தார் *niyāyattār*, *n.* <*id.* Judges; நீதிபதிகள். (T. A. S. iv, 122.)

நியாயத்தீர்ப்பு *niyāya-t-tīrppu*, *n.* <*id.* +. Judgment; வழக்கில் நீதிபதிகோடுக்குத் தீர்மானம். (W.)

நியாயத்தீர்ப்புநாள் *niyāya-t-tīrppu-nāl*, *n.* <*நியாயத்தீர்ப்பு* +. The Day of Judgment; உலகமுடிவில் கரீத்தர் தீர்ப்புக்கோடுக்குத் தினம். Chr.

நியாயதுரந்தரன் *niyāya-turantarāṇ*, *n.* <*nyāya* +. (யாழ். அக.) 1. Barrister, advocate, proctor, pleader, lawyer; நியாயவாதி. 2. Just person, one who maintains justice; நீதியுள்ளவன்.

நியாயநிஷ்டேரம் *niyāya-niṣṭūram*, *n.* <*id.* +. Injustice, unreasonableness; அநியாயம். (W.)

நியாயநூல் *niyāya-nūl*, *n.* <*id.* +. 1. Logic, dialectics; தருக்கநூல். நியாய நூலாராய்ச்சி யென்க (தொல். பொ. 514, உரை). 2. Code of laws; சட்டநூல். (யாழ். அக.) 3. Ethical treatise; ஒழுக்க நூல். (W.)

நியாயநெட்டேரம் *niyāya-netṭūram*, *n.* <*id.* +. See நியாயநிஷ்டேரம். (யாழ். அக.)

நியாயப்பிரமாணம் *niyāya-p-piramāṇam*, *n.* <*id.* +. Law, divine or human; நீதிச்சட்டம். (யாழ். அக.)

நியாயப்பிரமாணி *niyāya-p-piramāṇi*, *n.* <*id.* +. 1. Upright man; ஒழுக்கமுள்ளவன். 2. One who conforms to laws; நியாயமுறை தவறுது நடப்பவன். (W.)

நியாயப்பிரமாணிக்கன் *niyāya-p-pira-māṇikkāṇ*, *n.* <*id.* +. See நியாயப்பிரமாணி. Loc.

நியாயபத்திரம் *niyāya-pattīram*, *n.* <*id.* +. Judgment or decree; வழக்குத்தீர்ப்பு. (Insc.)

நியாயபரிபாலனம் *niyāya-paripāḷaṇam*, *n.* <*id.* +. Administration of justice; நீதியாட்சி.

நியாயபோதனை *niyāya-pōṭanai*, *n.* <*id.* +. 1. Inculcation of natural virtues; நன்னெறியுணர்த்துகை. 2. Precept; நீதிமொழி. (W.)

நியாயம்¹ *niyāyam*, *n.* <*nyāya*. 1. Propriety, fairness, equity, justice, right; நீதி. 2. Truth, honesty; வாய்மை. (பிங்.) 3. Morality, natural virtues; நன்னெறி. நியாய மத்தனைக்குமோர் நிலய மாயினான் (கம்பரா. கிளை. 55). 4. Law, rule, precept; சட்டம். 5. Cause, reason, ground of action; முகாந்தரம். 6. Argument, debate; வாக்குவாதம். (யாழ். அக.) 7. (Phil.) The Nyāya system of philosophy, founded by Gautama; கௌதமர்மதம்பற்றிய தருக்கநூல். நியாயவைசேஷிகங்களை (தக்கயாகப். 246, உரை). 8. Nyāya-vaiśeṣika systems; நியாயவைசேஷிகங்களாகிய தருக்கநூல். 9. Resemblance; ஒப்பு. நீலக்கரு நிறமேக நியாயற்கு (திவ். திருவாய். 6, 6, 1). 10. Illustrative maxims; இலோகிகமாகவும் சாஸ்திரீயமாகவும் வழங்கும் திட்டாந்த நெறி. மர்க்கடகிசோரநியாயம், மார்ச்சாலகிசோரநியாயம். 11. Plea, excuse; போக்கு. (W.) 12. Usage; வழக்கு. (யாழ். அக.) 13. Constitution; கட்டுப்பாடு. (W.)

நியாயம்² *niyāyam*, *n.* <*nikāya*. 1. Place; இடம். (சது.) 2. Collection, body, group or association of persons having the same duties or interests; ஒருநோக்கத்துடன் அமைந்த கூட்டம். அவ்வவர் நியாயங்களுக்குத் தக்கவரில் . . . யோக்கியராய் இருப்பாரை ஆளிடே (S. I. I. ii, 261).

நியாயம்பேசு-தல் *niyāyam-pēcu*, *v. intr.* <நியாயம்¹ +. (W.) 1. To discuss a lawsuit; வழக்கை விவரித்தல். 2. To give judgment, as a friend between contending parties; வழக்கில் தீர்ப்புக்கொடுத்தல்.

நியாயமலைவு *niyāya-malaivu*, *n.* <*id.* +. Illogical statement; தருக்கநூல் விரோதமான கூற்று. (தண்டி. 120.)

நியாயமுத்தரி-த்தல் *niyāyam-uttari*, *v. intr.* <*id.* +. (W.) 1. To state arguments, give reasons; நியாயங்காட்டுதல். 2. To reply in argument; பிரதீவாதஞ்சொல்லுதல்.

நியாயமுரசு *niyāya-muracu*, *n.* <*id.* +. Drum proclaiming the administration of justice by a king, one of *mum-muracu*, q. v.; முழங்குகளுள் அரசன் நியாயம்புரித்த அறிதறியாக முழங்கும் முரசு. (கலித். 132, உரை.)

நியாயர் *niyāyar*, *n.* <*id.* Persons versed in Nyāya philosophy; தருக்கசாத்திரம் வல்லோர். நெருப்பு வெண்மை யென்பது நன்னியாயர் நினைக்க குறித்தன்றோ (பிரபுவிங். பிரபுதே. 60).

நியாயவாதி *niyāya-vāti*, *n.* <*id.* +. 1. Pleader, advocate, lawyer; வக்கீல். *Mod.* 2. One who utters nothing but what is just, justice-loving person; நியாயந் தவறுது சொல்வோன்.

நியாயவான் *niyāyavān*, *n.* <*nyāyavāt*. 1. Just man; நீதிமான். 2. See நியாயவாதி, 2. (J.) 3. Judge; நியாயாதிபதி. (J.)

நியாயவிசாரணை *niyāya-vicāraṇai*, <*nyāya* +. Judicial trial, enquiry or examination; வழக்கு விசாரிக்கை.

நியாயவிதாயகன் *niyāya-vitāyakan*, <*id.* +. Law-giver, legislator; சட்டநிர்மாணசெய்வோன். (W.)

நியாயவிரோதம் *niyāya-virōtam*, <*id.* +. Violation of justice; நீதித்தவறு.

நியாயஸ்தலம் *niyāya-stalam*, *n.* <*id.* Court of justice, tribunal; நியாயவிசாரணை கூடம்.

நியாயாசனம் *niyāyācaṇam*, *n.* <*id.* Judgment seat, tribunal, throne of judgment; நீதிவழங்குவோர் அமரும் தருமாசனம். (W.)

நியாயாசாரன் *niyāyācāraṇ*, *n.* <*id.* A man of righteous conduct; ஒழுக்கமுள்ளோர். (யாழ். அக.)

நியாயாதிபதி *niyāyātipati*, *n.* <*id.* Judge; நீதிவழங்குவோன்.

நியாளம் *niyālam*, *n.* cf. நிசாளம். A kind of drum; ஒருவகைப் பறை. இடக்கை யுடுக்கை எனியாளம் (திருவாலவா. 39, 18).

நியுத்தம் *niyuttam*, *n.* <*niyuddha*. Being; முட்டியுத்தம். (யாழ். அக.)

நியுத்தன் *niyuttan*, *n.* <*ni-yukta*. 1. One engaged in any matter; மனங்கவந்தவன். (W.) 2. One engaged for a specific purpose; ஒரு காரியஞ்செய்தற்கு நியமிக்கப்பெற்றவன். (யாழ். அக.)

நியுதம் *niyutam*, *n.* <*ni-yuta*. 1. A lakh = 1,00,000; இலட்சம். (திவா.) 2. A million = 10,00,000; பத்துலட்சம். (சக்கிராதி, 106.)

நியூனம் *niyūṇam*, *n.* <*nyūna*. 1. Defect, deficiency; குறைவு. நியூனதிகங்களு மசெய்யும் (சி. சி. 2, 28, சிவாக்.). 2. A weak position in disputation; தோல்வித்தானவகை. (சி. அளவை, 14, நிரம்ப.)

நியோக்கியம் *niyōkkiyam*, *n.* <*niyōg* Fitness; தகுதி. (யாழ். அக.)

நியோககுற்றம் *niyōka-kurram*, *n.* <*niyōka* +. Ignorance of opponent's weakness or defeat in disputation; தாக்கத்தில் எதிரியைத் தோல்வித்தான மறியாமை. எதிரிதன் ரோல்வித்தான

நியோகதர்மம் *niyōka-tarmam*, *n.* <id. The system of appointing a kinsman to raise up seed to a childless person by consorting with his wife (R. F.); மகப்பேறில்லாத னுடைய மனையாள் மகப்பேறுதற்கு ஞாநியோருவனை யமிக்துமுறை.

நியோகம் *niyōkam*, *n.* <*ni-yōga*. 1. Command, order, authority; கட்டளை. (S. I. I. vi, 3.) 2. Appointed task, commission, charge; நியமித்ததொழில். (யாழ். அக.) 3. Certainty; நிச்சயம். (யாழ். அக.) 4. Exertion; முயற்சி. (யாழ். அக.) 5. See நியோகதர்மம்.

நியோகி¹-த்தல் *niyōki*, 11 *v. tr.* <நியோகம். To command, order, direct; கட்டளையடுக்கல். (W.)

நியோகி² *niyōki*, *n.* perh. *niyōgin*. See நியோகிப்பிராமணன். பிரசண்ட நியோகிகளும் (விநவிலிடு.).

நியோகிப்பிராமணன் *niyōki-p-irāmaṇan*, *n.* <நியோகி + . A class of secular Āndhra Brahmins, as distinguished from Vaidika Brahmins; இலௌகிகனுன தேலுங்கப் பிராமணன்.

நியோசனம் *niyōcanam*, *n.* <*niyōjana*. (யாழ். அக.) 1. Order, command; கட்டளை. 2. Fastening, joining; இசைவு.

நிர்க்கததண்டனம் *nirrkata-taṇṭanam*, *n.* <*nirgata-dandana*. Releasing or saving one from punishment, one of 14 *tayāvīrutti*, 1. On. v.; தயாவிருத்தி பதினான்கனுள் தண்டனையினின்று (W)றனை விடுவீக்கை. (W.)

நிர்க்கதி *nirrkati*, *n.* <*nir-gati*. Complete absence of refuge, utter helplessness; கதியின்மை.

நிர்க்கந்தவாதி *nirrkanta-vāti*, *n.* <*ni-grantha* + . A Jaina sect; சைனரில் ஒரு பிரிவினராய் நிகண்டவாதி. (மணி. 27, 167, அடிக்குறிப்புரை.)

நிர்க்கந்தன் *nirrkantaṇ*, *n.* <*ni-grantha*. *grhāt*; அருகக்கடவுள்.

நிர்க்குண்டி *nirrkunṭi*, *n.* <*nirgundi*. species of chaste tree. See நோச்சி. (கிவா.)

நிர்க்குணசைவம் *nirrkuna-caivam*, *n.* <*nir-guṇa* + . A Śaiva sect which holds that Śiva should be contemplated as the attributeless Being, one of 16 *caivam*, q. v.; சைவம் பதினாறனுள் சிவனைக் குணமற்றவனாகத் தியானிக்கவேண்டியது என்று கூறும் சமயம்.

நிர்க்குணம் *nirrkunam*, *n.* <*nir-guṇa*. 1. Being devoid of qualities, attributes, etc.; குணமில்லாமை. சுத்த நிர்க்குணமான பரதேய்வமே (தாயு. சுகவாரி. 1). 2. Being devoid of evil qualities; இழிகுணமில்லாமை.

நிர்க்குணன் *nirrkunān*, *n.* <id. 1. God, as without attributes; [குணமற்றவன்] கடவுள். 2. One who is beyond all attributes; குணாதீதன். (சி. போ. பா. 9, 2, பக். 195.)

நிர்க்கோத்திரம் *nirrkōttiram*, *n.* <*nir-gōtra*. The state of belonging to no family. See கோத்திரமீனமை. (சிலப். 10, 188, உரை.)

நிர்ச்சரம் *nirccaram*, *n.* <*nir-jara*. (Jaina.) A kind of penance which consists in lying down on a hot rock, uprooting the hair on the head, etc.; சுடுபாறையில்கிடத்தல், தலையிலிப்பறித்தல் முதலிய சைனவிரதம். (சி. போ. பா. அவைய. 12.)

நிர்ச்சரை *nirccarai*, *n.* <*nir-jarū*. (Jaina.) The principle which reduces or destroys accumulated karma, one of *nava-patārṭtam*, q. v.; நவபதார்த்தத்துளோன்றும் சஞ்சிதகர்மத்தை அழிக்கவல்லதுமான சைனதத்துவம். (சீவக. 2814, உரை.)

நிர்ச்சலம்¹ *nirccalam*, *n.* <*nir-jala*. 1. Being waterless; நீரின்மை. நிர்ச்சலமான பிரதேசம். 2. Fasting without even drinking water, as in *ēkūlaci*; நீருண்ணாப்பட்டினி. Colloq.

நிர்ச்சலம்² *nirccalam*, *n.* <*niś-cala*. State of rest or inactivity; அசைவின்மை. நிர்ச்சல நிஸ் தரங்கபோதப்பிரவாக சமாதியிலும் (சி. சி. 8, 22, ஞானப்.).

நிர்ச்சலயோகி *nirccala-yōki*, *n.* <id. + . An ascetic in deep meditation, forsaking all karma; கரும்ங்களைவிடுத்துச் சலனமற்ற சமாதிநிலையிலுள்ள சந்நியாசி. (சங். அக.)

நிர்ச்சலை *nirccalai*, *n.* <*niś-calā*. Calm or undisturbed Energy of Śiva; சலனமற்ற சிவசத்தி. நிர்ச்சலைகளாயிருக்கின்ற ஈசானனியாதி மூர்த்தியந்த பஞ்சசத்தி (சி. சி. 1, 47, ஞானப்.).

நிர்ச்சீவனா-தல் *nirccīvaṇ-ā*, *v. intr.* <*nir-jīva* + . To become lifeless, utterly devoid of vitality or strength; முற்றும் சத்தியற்றுப் போதல்.

நிர்ணயம் *nirṇayam*, *n.* <*nir-ṇaya*. Determination. See நிருணயம்.

நிர்ணயி-த்தல் *nirṇayi*, 11 *v. tr.* <id. To determine, resolve; முடிவுபடுத்துதல்.

நிர்த்தத்துவன்

நிர்த்தத்துவன் nirtattuvan, *n.* <nir-tattva. God, as beyond tattvam; [தத்துவாதீதன்] கடவுள். (சங்கற்ப. 3.)

நிர்த்தம் nirttam, *n.* <nirtta. 1. See நிருத்தம்¹. ஆனந்த நிர்த்தமிடு கருணாகரக் கடவுளே (தாயு. கருணாகர. 1). 2. A kind of masquerade dance; வரிக்கூத்துவகை. தக்கபிடார் நிர்த்தம் தனிப்பாட்டு (செல்ப. 3, பக். 88, உரை).

நிர்த்தமாராயன் nirtta-māraayan, *n.* <id. +. Dancing master; நடனவீர தலைவன். மும் முடிச்சோழ நிர்த்தமாராயனுக்குப் பங்கு இரண்டும் (S. I. I. ii, 274).

நிர்த்தனம் nirttanam, *n.* <narttana. See நிருத்தம்¹. Colloq.

நிர்த்தனன் nirttanān, *n.* <nir-dhana. 1. Person disqualified to hold property, as a slave, an idiot (R. F.); சோத்தூரிமையற்றவன். 2. Poor man; எளியவன்.

நிர்த்தாட்சிணியம் nirttātṣiṇiyam, *n.* <nir-dākṣiṇya. Unkindness, mercilessness, pitilessness, sternness; இரக்கமில்மை.

நிர்த்தாரணம் nirttāraṇam, *n.* <nir-dhāraṇa. Settling, ascertainment, establishing; நிலையிடுகை.

நிர்த்துகம் nirttukam, *n.* cf. niryūṣa. Decoction; கஷாயம். (தைவ. தைவ.)

நிர்த்தூளி nirttūli, *n.* <nir-dhūli. Utter destruction; சர்வநாசம். ஆசை நிகளத்தினை நிர்த்தூளி படவுதறி (தாயு. மௌனகுரு. 1).

நிர்த்தேசம் nirttēcam, *n.* <nir-dēśa. 1. Order, command; கட்டளை. 2. Pointing out; குறித்துக்காட்டுகை. வத்து நிர்த்தேசமென (வேதா. சூ. 8). 3. A section of Cūttirapitakam; துத்திரபிடகத்தின் ஒரு பகுதி. (மணி. 26, 66, உரை).

நிர்த்தேசி-த்தல் nirttēci-, 11 v. tr. <id. To point out; குறித்துக்காட்டுதல். நிர்த்தேசித்தவந்து (வேதா. சூ. 8, உரை).

நிர்த்தொந்தம் nirttontam, *n.* <nir-dvandva. 1. Absence of connection or attachment; பற்றின்மை. 2. Indifference to the opposite pairs of feelings, as pleasure and pain; stoicism; தொந்ததுக்கமில்மை. நிர்த்தொந்தமாய்க் குவிதலுடன் விரிதலற்று (தாயு. சின்மய. 8).

நிர்த்தொஷம் nirttōṣam, *n.* <nir-dōṣa. Faultlessness, innocence; துற்றமில்மை.

நிரநாசம் nirnācam, *n.* <nir-nāṣa. (w.) 1. Indestructibility, imperishableness; அழியாமை. 2. Utter destruction; சர்வநாசம்.

நிரநாமம் nirnāmam, *n.* <nir-nām Namelessness. See நாமமில்மை. (செல்ப. 10, உரை.)

நிரநாமன் nirnāman, *n.* <nir-nām as nameless; [பெயரற்றவர்] கடவுள்.

நிரநிமித்தம் nirnimittam, *n.* <nir-nimitta. Absence of cause or reason; மில்மை.

நிரநிமித்தியம் nirnimittiyam, *n.* <nir-nimittam. (w.)

நிர்ப்பத்தியம் nirppattiyam, *n.* <nir-pattya. Being without restraint in diet, patient; பத்தியமில்மை. (w.)

நிர்ப்பந்தம் nirppantam, *n.* <nir-bandha. 1. Restraint, compulsion; பலவந்தம். 2. Wretchedness, trouble; கஷ்டம். (w.)

நிர்ப்பந்தி-த்தல் nirppanti-, 11 v. <nir-bandh. 1. To force, compel; கட்டிப் படுத்துதல். 2. To afflict; துன்புறுத்துதல்.

நிர்ப்பாக்கியம் nirppākkiam, *n.* <nir-bhāgya. Unluckiness, misfortune; துரநிலை.

நிர்ப்பீசதிட்சை nirppīca-tiṭcai, <nirbīja +. (Śaiva.) A way of initiation which the guru absolves his disciple from performance of routine religious duties if he is not able to do them, a kind of auttiri-tiṭcai. யானுஷ்டானங்கள் செய்யமுடியாதவர்களுக்கு ஏற்றாகச் செய்வதற்குப் பிரதியாகச் செய்யும் ஒன்றாகிய தீட்சைவகை. (சைவச. ஆசாரி. 62, உரை.)

நிர்ப்பீசம் nirppīcam, *n.* <nirbīja. தீர்ப்பீசதிட்சை. நிர்ப்பீசம் பீசமெனவிரண்டாகியும் (செ. சி. 8, 3).

நிர்ப்பீசை nirppīcai, *n.* <id. See தீர்ப்பீசதிட்சை. (சங். அக.)

நிர்ப்புதம் nirpputam, *n.* See நிர்ப்புத்தம் (w.)

நிரமதி nirmati, *n.* <nir-mati. Tranquillity, absence of anxiety; மனக்கவலையின்மை.

நிரமலதை nirmalatai, *n.* <nirmala-. The state of being spotless or pure; மலமற்ற துந்தின்மை. மலநிரமலதையினாலே (செ. சி. 2, சிவாக்.).

நிரமலம் nirmalam, *n.* <nir-mala-. Immaculateness, spotlessness, purity; மாமலம். நிரமலசுகித நிஷ்பரபஞ்சப் பொருளை (திருவருள்வி. 3). 2. See நிரமதி. Madr.

மலர் மலன்

நிர்மலன் nirmalan, n. <id. The Supreme Being, as immaculate; [மாசற்றவன்] டவுள்.

நிர்மாணம்¹ nirmāṇam, n. <nir-māṇa. Production, manufacture; இயற்றுகை. 2. Institution, ordinance; ஏற்பாடு. (W.)

நிர்மாணம்² nirmāṇam, n. See நிர்வாணம், 3. Colloq.

நிர்மாலியதரிசனம் nirmāliya-tarica-am, n. <நிர்மாலியம்+. Morning worship of deity before the removal of the decoration <one on the previous day; முந்தியநாள் அலங்காரங் களைக் களைத்துமுன் காலையிற்செய்யுஞ் சுவாமீதரிசனம். Nūñ.

நிர்மாலியம் nirmāliyam, n. <nirmāliya. The remains of an offering made to a deity; சித்துக் கழித்த பொருள். அச்சித்து வைத்த பொருள். நிர்மாலிய புட்பம் எடுத்துப்போகடவந்த (தக்க வாகப். 51, உரை).

நிர்மாணுஷ்யம் nirmāṇuṣyam, n. <nir-māṇuṣa. State of being uninhabited or un- <requented by men; மனிதசஞ்சாரமின்மை.

நிர்மி-த்தல் nirmi-, 11 v. tr. <nirmā. 1. To produce by art, construct, form; இயற்ற்தல். To ordain, constitute; விதித்தல். (W.)

நிர்மிதம் nirmitam, n. <nir-mita. 1. That which is created; சிருட்டிக்கப்பட்டது. சச்சர மிதமான ஏகாகாரமும் (த. நி. போ. பக். 115). 2. Creation, construction, production; படைக்கை. Fabrication; கற்பிதம். Loc. 4. Destiny; ap- pointment, allotment; விதிக்கை. (W.)

நிர்மூடன் nirmūṭan, n. <nir-mūḍha. Absolute fool, blockhead; முழுமூடன். நீணிதிதனைக் ன்டாணவமான நிர்மூடனை (திருப்பு. 44).

நிர்மூடி nirmūṭi, n. <id. Fem. of நிர்மூடன். Stupid woman; மூடப்பெண். வாழும் னக்கு வங்காய் வந்தாயே நிர்மூடி (ஆதிபூரவதானி).

நிர்மூலம் nirmūlam, n. <nir-mūla. (W.) That which is baseless; காரணமற்றது. 2. Tirpation, utter destruction; பாழாகை.

நிர்யாணம் niryāṇam, n. <niryāṇa. See யாணம்.

நிர்வகணம் nirvakaṇam, n. <nir-vahaṇa. Astrophe of a drama. See துய்த்தல்.

நிர்வகி-த்தல் nirvaki-, 11 v. tr. <nirvah. To manage, carry on one's affairs success- <y; to maintain, perform, fulfil; காரியம் நடப்

பித்தல். எப்படி நிர்வகிப்பேன் (இராமநா. அயோத். 10). 2. To bear, endure, sustain; சகித்தல். (W.) 3. To make certain; உறுதிப்படுத்துதல். (W.)

நிர்வசனம் nirvacanaṇam, n. <nir-vacana. 1. That which is ineffable or beyond words to describe; வசனத்திதமானது. நிர்வசன நிர்ந்தொந் தம் (தாயு. கருணை. 1). 2. Etymological interpretation of a word. See நிர்வதி. 3. Silence; பேசாதிருக்கை. (சங். அக.)

நிர்வசனியம் nirvacanīyam, n. <nir-vaca-nīya. See நிர்வசனம், 1.

நிர்வமிசம் nirvamicam, n. <nir-vamīṣa. Being heirless; சந்ததியின்மை.

நிர்வர்த்தியம் nirvarttiyam, n. <nir-varttiya. (Gram.) That which is newly formed or made, one of three kinds of ceyappaṭu-porul, q. v.; முவகைச்செயப்படுபொருள்களுள் இயற்றப்படு வது. நிர்வர்த்தியம் விகாரியம் பிராப்பியம் என (பி. வி. 12, உரை).

நிர்வாகசபை nirvāka-capai, n. <nirvāha +. Executive or managing committee; காரியங் களைச் செய்துமுடிக்குஞ் சங்கம். (I. M. P. ii, 995.)

நிர்வாகப்படு-தல் nirvāka-p-paṭu-, v. intr. <நிர்வாகம்+. To become settled, established; நிலைப்படுதல். அவன் குடும்பம் நிர்வாகப்பட்டது. Loc.

நிர்வாகம் nirvākam, n. <nir-vāha. 1. Managing, maintaining, supporting; நடப்பிக்கை. 2. Burden, care, responsibility; பொறுப்பு. (W.) 3. Husbandry; economy; பராமரிப்பு. (W.) 4. Supervision, management; மேற்பார்வை. 5. Endurance, tolerance; சகிக்கை. (W.) 6. Method of interpretation; பொருள்கொள்ளுமுறை. இது பட்டர் நிர்வாகம். (சுடு.) 7. Settlement, estab- lishment, conclusion; முடிவு. (W.) 8. Cer- tainty, assurance; உறுதி. (W.) 9. Condition, state, circumstances; நிலைமை. (W.)

நிர்வாகம்பண்ணு-தல் nirvākam-pan- nu-, v. tr. <id.+. 1. To economise; பராமரித் தல். (W.) 2. See நிர்வகி-, 1, 2, 3. 3. To settle, conclude; முடிவுசெய்தல். (W.) 4. To acquit oneself creditably; மேச்சும்படி யோன்றைச் சாதித் தல்.

நிர்வாகமா-தல் nirvākam-ā-, v. intr. <id. +. 1. To be managed properly; நேர்மையாய் நடத்தப்படுதல். (W.) 2. To be married regu- larly, as a girl; கன்னிகை முறைப்படி விவாகம்பண் ணப்படுதல். குமரி நிர்வாகமானதா? (J.)

நிர்வாகன் nirvākan, n. <nirvāhaka. See நிர்வகி, 2. வசன நிர்வாகரென்றபேரும் (தாயு. பரிபூ. 3).

நிர்வாகி

நிர-த்தரக்

நிர்வாகி *nirvāki*, *n.* <*nirvāhin*. 1. Person of ability; சமீத்தன். 2. One faithful to his word; honest man; சத்தியசந்தன். (W.) 3. Manager; முகாமைக்காரர். (W.) 4. One who successfully undertakes the responsibility of carrying out a task; பொறுப்பாளி.

நிர்வாசம் *nirvācam*, *n.* <*nirvāsa*. That which is uninhabited; துடியற்றது. (W.)

நிர்வாணதீட்சை *nirvāṇa-tiṭcai*, *n.* <*nirvāṇa* + . (Śaiva.) Third or last step in initiation which enables the disciple to free himself from the bonds of existence and attain emancipation, one of three *tiṭcai*, q.v.; தீட்சையில் முன்றுவதும் செய்துகொண்டவரின் முன்செய்த வினைகளைப் போக்கவல்லதுமான தீட்சை. (சைவச. ஆசாரி. 20, உரை.)

நிர்வாணம் *nirvāṇam*, *n.* <*nirvāṇa*. 1. (Buddh. & Jaina.) Absolute extinction or annihilation of all desires and passions and attainment of perfect beatitude; nirvana; சைன பௌத்திகளின் முத்தி நிலை. (குடா.) 2. Highest bliss or beatitude; மோட்சவீன்பம். நித்தமிப் படிசெய்தக்காரனிரவாணம் பெறுவாய் (கைவல். தத். 92). 3. Nakedness, nudity; அம்மணம். Colloq.

நிர்வாணமார்க்கம் *nirvāṇa-mārkkam*, *n.* <*id.* + . Buddhism or Jainism; பௌத்த சைன மதங்கள். வேதமார்க்க முதலாகிய மகா மார்க்கங்களைத் தவிர்த்து நிர்வாண மார்க்கமாகிய மிக்க குற்றமேறின . . . அமணர் (தக்கயாகப். 7, உரை).

நிர்வாணி *nirvāṇi*, *n.* <*nirvāṇin*. (W.) 1. Naked person; உடையில்லாதவன். 2. Śiva; சிவன். 3. Arhat; அருகன்.

நிர்விக்கினம் *nirvikkinam*, *n.* <*nirvighna*. Absence of obstruction or impediment; இடையுறின்மை.

நிர்விகற்பக்காட்சி *nirvikarṇa-k-kāṭci*, *n.* <*nirvikarṇa* + . (Log.) Indefinite knowledge in which only the bare existence of a thing is apprehended; பொருளின் உண்மை மாத்திரம் உணரும் உணர்வு. (சி. சி. அளவை, 3, மறை.)

நிர்விகற்பசமாதி *nirvikarṇa-camāti*, *n.* <*id.* + . (Yōga.) Highest state of concentration, in which the soul loses all consciousness of its being different from the universal soul; தான்வேறு கடவுள்வேறென்ற விகற்பவுணர்வற்ற யோகநிலை. (சி. சி. 10, 4, ஞானப்.)

நிர்விகற்பம் *nirvikarpam*, *n.* <*nirvikarṇa*. 1. Absence of differentiation or change; வேறுபாடின்மை. 2. Absence of doubt; சந்தேகமின்மை.

நிர்விகாரம் *nirvikāram*, *n.* <*nirvikāra*. 1. Unchangeableness, immutability; விசைமீன்மை. 2. See நிர்விகாரி. சுத்தமான நிர்விகாரத்தை (தாயு. திருவருள்வி. 3).

நிர்விகாரி *nirvikāri*, *n.* <*nirvikārin*. Supreme Being, as immutable; கடவுள்.

நிர்விசாரம் *nirvicāram*, *n.* <*nirvicāra*. 1. Carelessness, recklessness; கவலையின்மை. 2. Tranquillity, freedom from anxiety; துக்கமின்மை.

நிர்வியாஜம் *nirviyājam*, *n.* <*nirviyāja*. That which has no apparent reason or excuse. காரணமாகச் சொல்லக்கூடியது யாதும்ல்லாதது.

நிர்விவாதபோகம் *nirvivāta-pōkam*, *n.* <*nirvivāda* + *bhōga*. Undisturbed or undisputed possession as the basis of, or as conferring a title to, property (R.F.); வில்லங்கமான அனுபவபாத்தியம்.

நிர்விவாதம் *nirvivātam*, *n.* <*nirvivāta*. That which is undisputed or indisputable. விவாதமற்றது.

நிர்விஷம் *nirviṣam*, *n.* <*nir-viṣ*. That which is poisonless or innocuous; மலர்ந்தது. 2. A plant, *Curcuma zedoaria*; பூவே. (W.) 3. Zedoary. See கஸ்தூரிமஞ்சள். 4. Wicked person; துன்மார்க்கன். (W.)

நிர்விஷயம் *nirviṣayam*, *n.* <*nir-viṣaya*. That which is beyond sense-perception; அறிவு கடந்தது. நிர்விஷய சுத்தமான நிர்விகாரம். (தாயு. திருவருள்வி. 3).

நிர்ஹேதுகம் *nirhētukam*, *n.* <*nir-hētu*. That which is without cause or reason; காரணமற்றது. இன்று நிர்ஹேதுகமாகக் கிட்டப் பெறாமல் (திவ். திருப்பா. வ்யா.).

நிர-த்தல் *nira*, 12 *v.* *intr.* 1. To spread, expand, as air or water. [nerayn.] To spread, expand, as air or water. (பார்த்தல். திண்டேர் விரைந்தன நிரந்த பாய்மா (பார்த்தல். 1859). 2. To be full; நிரம்புதல். பார்த்தல். 3. To mix, mingle, mix; கலத்தல். நித்திலத் தொத்தெடு (பார்த்தல். 1859). 4. To be sufficient, போதியதாதல். பால் அத்த (பார்த்தல். 1859). 5. To be thick, crowded, நெருங்குதல். கொண்முகக் கூடி நிரந்து (ஐம். 5). To be sufficient, போதியதாதல். பால் அத்த (பார்த்தல். 1859). 6. To be in order; ஒழுங்குபடுத்துதல். நிரந்தினிது சொல்லு. வல்லார்ப்பெறின (குறள், 648). 2. To divide equally or proportionately; சமபங்கிட்டு அளி. எல்லோர்க்கும் நிரந்து கொடு. Colloq.

nirakkam. நிரக்கம் *nirakkam*, *n.* prob. *nir-akṣa*.
sence of consciousness or sense-perception,
in ecstasy; சுட்டறிவினமை. நிரக்கம் பெருதி
க்க மலிவுற்ற (கோயிற்பு. நட. 46).

nirakkara-kukki. நிரக்கரகுக்கி *nirakkara-kukki*, *n.* <*nir-sara + kukṣi*. See நிரட்சரகுட்சி. பிறரெலா நிந்தை
ய்பு நிரக்கர குக்கியான் (குற்ற. தல. மந்தமா. 92).

nirakku. நிரக்கு *nirakku*, *n.* <*U. nirklh*. 1. Price,
rate, tariff, especially as established by autho-
rity, price-current; அகவிலை. (C. G.) 2. Cor-
rectness, precision; நேர்மை. அளவு நிரக்காயிருந்
து. Colloq.

nirakku-nāmā. நிரக்குநாமா *nirakku-nāmā*, *n.* <*nirakku + nāma*. Current price or market rate;
புப்பிலைப்பட்டி.

nirakaṅkāram. நிரகங்காரம் *nirakaṅkāram*, *n.* <*nir-
aṅkāra*. Absence of egotism or pride, humi-
lity; செருக்கின்மை.

nirakaṅkiruti. நிரகங்கிருதி *nirakaṅkiruti*, *n.* <*nirahan-
kiruti*. 1. (Phil.) Objective activity; புறவிவகா
ரம். (வேதா. சூ. 148, உரை.) 2. See நிரகங்காரம்.

nirakaṅkiruti. நிரங்கிருதி *nirakaṅkiruti*, *n.* <*id.* See நிர
கங்கிருதி. அகங்கிருதி நிரங்கிருதி யுறமல் (வேதா. சூ.
148, உரை.)

nirakuṣa. நிரங்குசம் *nirakuṣa*, *n.* <*nir-aṅkuṣa*.
State of being self-willed or uncontrollable;
கட்டுப்பாடாமை. (W.)

nirakuṣa. நிரங்குசன் *nirakuṣa*, *n.* <*id.* Uncon-
trollable person, self-willed person; கட்டுப்பாடாத
வர். (யாழ். அக.)

niracā. நிரசம் *niracā*, *n.* <*nī-rasa*. (யாழ். அக.) 1.
Lack of juice; சாரமின்மை. 2. Tastelessness;
சுவையின்மை.

niraca-vastu. நிரசவஸ்து *niraca-vastu*, *n.* <*id.* + . 1.
Tasteless things; சுவையற்ற பொருள். (யாழ்.
அக.) 2. Mineral substance; இரும்புமதலிய கனிப்
பொருள். (W.)

niracāṇam. நிரசனம்¹ *niracāṇam*, *n.* <*nir-asana*.
(யாழ். அக.) 1. Destruction; அழிக்கை. 2. Oppo-
sition; எதிரிடை. 3. Rejection; தள்ளுகை. 4.
Refuting; வாந்திசெய்கை.

niracāṇam. நிரசனம்² *niracāṇam*, *n.* <*nir-aśana*.
Refusing; பட்டினி.

niracāṇam. நிரசாதிசாஸ்திரம் *niracāṇam*, *n.* <*nir-
asana* + . Mineralogy; கனிப்பொருள்பற்றிய
அறிவு. (W.)

niracātipati. நிரசாதிபதி *niracātipati*, *n.* <*id.* + *adhi-
pati*. The planet believed to be the lord of

mineral products; கனிப்பொருள்களின் அதிபதி
யாகிய கிரகம். (பஞ்சாங்.)

niracātipaṇ. நிரசாதிபன் *niracātipaṇ*, *n.* <*id.* + *adhi-
pa*. See நிரசாதிபதி. (W.)

niracāṇam. நிரஞ்சனம் *niracāṇam*, *n.* <*nir-añjana*.
1. That which is spotless, pure; துற்றமில்லாதது.
நிரஞ்சன நிராமயத்தை (தாயு. திருவருள்வி. 3). 2.
Open space; வெளி. (பிங்.) 3. Fulness; நிறைவு.
(பிங்.) 4. Final bliss; மோட்சம். (பிங்.) 5.
Calomel; இரசகரிப்பூரம். (சங். அக.)

niracāṇam. நிரஞ்சனன் *niracāṇam*, *n.* <*id.* 1. The
Supreme Being, as immaculate; [அழுக்கற்ற
வன்] கடவுள். நிரஞ்சன நிருத்தானந்த (திருவிளை.
தீர்த்தவி. 7). 2. Arhat; அருகன். (குடா.) 3. Śiva;
சிவன். (நாமதீப. 16.)

niracāṇi. நிரஞ்சனி *niracāṇi*, *n.* <*id.* Fem. of
niracāṇam. Pārvaṭi; பார்வதி. (யாழ். அக.)

niracāṇam. நிரட்சதேசம் *niracāṇam*, *n.* <*nirakṣa-
dēśa*. (யாழ். அக.) 1. Equatorial region; உஷ்ண
தேசம். 2. Region where days and nights are
of equal duration; இராப்பகல் நாழிகை சரியாயுள்ள
தேசம்.

niracāṇam. நிரட்சம் *niracāṇam*, *n.* <*nirakṣa*. Terres-
trial equator; பூமத்திய ரேகை. (W.)

niracāṇam. நிரட்சரகுட்சி *niracāṇam*, *n.* <*nirakṣa-
sara + kuṣi*. Illiterate person; எழுத்தறிவற்றவன்.

niracāṇam. நிரட்சரேகை *niracāṇam*, *n.* <*nirakṣa*
+. See நிரட்சம். (W.)

niracāṇam. நிரடு *niracāṇam*, *n.* cf. நெருடு². Coarseness,
roughness; முருடு. Colloq.

niracāṇam. நிரத்தகம் *niracāṇam*, *n.* <*nir-arthaka*.
Fruitlessness, futility; பயனின்மை. (யாழ். அக.)

niracāṇam. நிரத்திமாலி *niracāṇam*, *n.* perh. *nirati-
mālin*. Śiva; சிவரோன். (யாழ். அக.)

niracāṇam. நிரத்தியயம் *niracāṇam*, *n.* <*nir-
atya* + . Faultlessness; துற்றமின்மை. (யாழ். அக.)

niracāṇam. நிரத்து-தல் *niracāṇam*, *5 v. tr.* Caus. of நிர-
தல். To level up; சமதளமாக்குதல். Loc.

niracāṇam. நிரதம் *niracāṇam*, *adv.* cf. *nirantara*.
Ever, always; எப்போதும். நிரதங் கொடுத்த
தீனத்த தாதா (தனிப்பா. i, 92, 7).

niracāṇam. நிரதி *niracāṇam*, *n.* <*nirati*. Attachment;
connection; பற்று. (யாழ். அக.)

niracāṇam. நிரதிகரணதீகை *niracāṇam*, *n.* <*niradhi-
karaṇa* + . (Śaiva.) A way of initia-
tion; சைவதீகைவகை. சத்திசங்கற்ப மாத்திரமா
யிருக்கின்ற நிரதிகரணதீகையினாலே (சி. சி. பாயி.
3, ஞானப்.).

நிரதிகாரதிக்கை *niratikāra-tikkai*, *n.* <*niradhi-kāra* +. (Śaiva.) See நிர்ப்பிச்சுதிக்கை. (சைவச. ஆசாரி. 62, உரை.)

நிரதிகாரன் *niratikāraṇ*, *n.* <*niradhi-kāra*. Incompetent or unqualified person; an unauthorised person; ஒன்றற்துரிய அதிகாரமற்றவன்.

நிரதிகாரி *niratikāri*, *n.* See நிரதிகாரன்.

நிரதிகாரை *niratikārai*, *n.* <*nir-adhi-kārā*. (Śaiva.) See நிரதிகாரதிக்கை. தானுமெழி னிரதி காரை யெனநின்று (சி. சி. 8, 4).

நிரதிசயம் *niraticayam*, *n.* <*nir-atiśaya*. The state of being unsurpassed; உயர்வற உயர்ந்த நிலைமை. (இலக். அக.)

நிரதிசயவிற்பம் *niraticaya-v-inpam*, *n.* <*niraticaya* +. Salvation, as unsurpassed bliss; [தன்னின் மேம்பட்ட இன்பமில்லாதது] மோட்சம். நிரதிசயவிற்பத்துக்குரிய நீ . . . இன்னையாதல் தகாது (குறள், 1103, உரை).

நிரந்தம்¹ *nirantam*, *n.* <*nir-anta*. That which is endless; முடிவற்றது.

நிரந்தம்² *nirantam*, *n.* <*nir-antara*. 1. See நிரந்தரம். 5. அன்னிரந்த வினங்களங்க ணடைந் திராமனை (சேதுபு. கவிதீர். 4). (நாமதிப. 225.) 2. Being closely pressed, as by a pursuing enemy; நெருக்கிட. (W.)

நிரந்தரசுரம் *nirantara-curam*, *n.* <*id.* +. Unintermittent fever; விடாக்காய்ச்சல். (M. L.)

நிரந்தரம் *nirantaram*, *n.* <*nir-antara*. 1. Continuity; இடைவிடாமை. நின்றன் வார்கழற் கன்பெனக்கு நிரந்தரமா யருளாய் (திருவாச. 5, 6). 2. Eternity, endlessness; முடிவற்று எப்போது மிருக்கை. 3. Closeness, nearness; நெருக்கம். நிரந்தரத் தோன்றி நின்றார் (கம்பரா. இந்திரசித். 57). 4. Destruction, ruin; அழிவு. தக்கன்றன் பெரு வேள்வி நிரந்தரஞ் செய்த நிட்கண்டகனை (தேவா. 1049, 9). 5. Monkey; குரங்கு. (திவா.) 6. Average; சராசரி. நிரந்தரம் தேங்காயொன்றுக்கு முக்காலனா தருகிறேன். *Nār.*

நிரந்தரன் *nirantarāṇ*, *n.* <*id.* 1. The Supreme Being, as eternal; [எப்போது முள்ள வன்] கடவுள். (இலக். அக.) 2. Śiva; சிவன். (நாம திப. 16.)

நிரந்தரி¹ *nirantari*, *n.* <*id.* Fem. of நிரந்தரன். *Pārvati*; பார்வதி. (யாழ். அக.)

நிரந்தரி²-த்தல் *nirantari*, 11 *v. intr.* <*nirantara*. To live or exist for ever; எப்போதுமிருத்தல். ஏருமைக ணிரந்தரித்தன (விநாயகபு. திருநாட். 76).

நிரப்பம் *nirappam*, *n.* <*nirappu*-. 1. Fullness, repletion, perfection; பூரணம். நிரப்ப

மெய்திய நேர்ப்பும் பொங்கனை (பெருங். மகத. 14, 62). 2. Superiority, excellence; சிறப்பு. (திவ். திருவாய். 1, 2, 3, பன்னீ.) 3. Symmetry; ஒப்புமை. நிரப்பமில் யாக்கை (கவித். 94). 4. Uniformity; சமம். குடக்குந் தெற்குந் கோண முயரி நிரப்பம் கொளீஇ (பெருங். இலாவாண. 4, 59-60). 5. Chastity; கற்பு. (திவ். திருவாய். 5, 3, 3, பன்னீ.)

நிரப்பிவிடு-தல் *nirappi-viṭu*-, *v. tr.* <*nirappu* +. 1. To complete, fulfil; பூர்த்தி யாக்குதல். 2. To impregnate; தூலையச்சேய்தல். *Loc.* 3. To strew paddy round a *niraiṭuṭam*; நிறைதட்டடியில் நேற்பரப்புதல். (W.)

நிரப்பு¹-தல் *nirappu*-, 5 *v. tr.* Caus. of நிரம்பு-. [*K. nerappu*.] 1. To fill, replenish; to cause to abound; நிறைத்தல். அல்லன் மாக்கட் கில்லது நிரப்புனர் (மணி. 23, 133, பி. ம.). 2. To complete; to perform satisfactorily; பூர்த்தி செய்தல். வேள்வி நிரப்பி (கம்பரா. பிராட்டிகளங். 20). 3. To satisfy; திருப்தியாக்குதல். (யாழ். அக.) 4. To spread; பரப்புதல். 5. To tell, reply, respond, answer; விடையளித்தல். உயிர் நீக்கின ரியாரது நிரப்புலீர் (கம்பரா. சம்பாதி. 29).

நிரப்பு² *nirappu*, *n.* <*nirappu*-. 1. [*T. nimpu*.] Fullness, completeness; நிறைவு. (குடா.) 2. Levelness; சமதளம். தரை நிரப்புவரவில்லை. 3. Peace; சமாதானம். குடும்பத்தில் பரஸ்பரம் நிரப்பில்லை. 4. Destitution, poverty; வறுமை. நெரு நலுங் கொன்றது போலு நிரப்பு (குறள், 1048). 5. Deficiency, want; குறைவு. (W.) 6. Inactivity, sloth, want of energy; சோம்பு. (சது.) 7. Paddy strewn round a *niraiṭuṭam*; நிறை துத்தின்டியில் இடப்படும் நெல். (W.) 8. Measure full of paddy. See நிறைநாழி. (யாழ். அக.)

நிரப்போர் *nirappōr*, *n.* <*nirappu*-. (யாழ். அக.) 1. Beggars; இரப்பவர். 2. The destitute; வறியவர்.

நிரபராதி *niraparāti*, *n.* <*nir-aparādhan*. Innocent, guiltless person; குற்றமற்றவன். (மணி. 26, 28, உரை.)

நிரபி *nirapi*, *n.* Turmeric; மஞ்சள். (சங். அக.)

நிரபிமானம் *nirapimānam*, *n.* <*nir-abhimāna*. (யாழ். அக.) 1. Absence of bias or attachment; பற்றின்மை. 2. Self-restraint; அடக்கம்.

நிரபேட்சம் *nirapēṭcam*, *n.* <*nir-apēkṣa*. That which is not dependent; ஒன்றை அபேட்சி யாதிருப்பது. இந்திரியாந்தக்காரண நிரபேட்சம் (சி. சி. அளவை. 1, சிவாக். பக். 109).

நிரபேட்சை *nirapēṭcai*, *n.* <*nir-apēkṣā*. Absence of attachment or desire, unconcernedness, opp. to *cāpēṭcai*; விருப்பின்மை. (யாழ். அக.)

நிரம்ப

நிரம்ப nirampa, *adv.* <நிரம்பு-. 1. Fully; நிறைய. 2. Abundantly, highly; மிகுதியாக. நிரம்ப வெழுந்ததன் கூர்மையும் (நாலடி, 287).

நிரம்பரன் niramparan, *n.* <nir-ambara. 1. Unclothed person; naked man; உடையிலான். (நிகண்டி.) 2. Arhat; அருகன். (சூடா.) 3. Śiva; சிவபெருமான். (W.)

நிரம்பவழகியர் nirampa-v-alakiyar, *n.* <நிரம்பு-+. 1. Exquisitely beautiful person; பேரழகுள்ளவர். நித்தமனூர் நிரம்பவழகியர். (திருவாச. 17, 3). 2. The author of Cētopurāṇam, Tirupparāṅkura-p-purāṇam and other works, 16th c.; சேதுபுராணம் திருப்பரங்குன்றப்புராணம் முதலிய நூல்களினுசிரியரும் 16-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவருமான புலவர்.

நிரம்பாச்சொல் nirampā-c-col, *n.* <id. + ஆ neg.+. See நிரம்பாமேன்சொல். (யாழ். அக.)

நிரம்பாத்தூயில் nirampā-t-tuyil, *n.* <id. + id.+. See நிரம்பாத்தூக்கம். (பிங்.)

நிரம்பாத்தூக்கம் nirampā-t-tūkkam, *n.* <id.+id.+. Unsound sleep; broken sleep; அரைத்தூக்கம். (திவா.)

நிரம்பாநோக்கு nirampā-nōkku, *n.* <id. + id.+. Look with eyes contracted; இடுக்கிப் பாரிக்கும் பார்வை. நிரம்பாநோக்கி னிரயங் கொண் மார் (அகநா. 67).

நிரம்பாமேன்சொல் nirampā-men-col, *n.* <id.+id.+. Indistinct prattle; lispings; மழலைச்சொல். (திவா.)

நிரம்பாமொழி nirampā-moli, *n.* <id. + id.+. See நிரம்பாமேன்சொல். (யாழ். அக.)

நிரம்பிப்பாய்-தல் nirampi-p-pāy-, *v.* *intr.* <id.+. To overflow; ததும்பிவழிதல். (W.)

நிரம்பியபுட்பம் nirampiya-putpam, *n.* <id.+. Plantain; வாழை. (மலை.)

நிரம்பியம் nirampiyam, *n.* <id. See நிரம்பியபுட்பம். (சங். அக.)

நிரம்பினபெண் nirampina-pen, *n.* <id.+. Girl who has attained puberty; பருவ மடைந்த பெண். (J.)

நிரம்பு-தல் nirampu-, 5 *v. intr.* 1. To become full, complete, replete; நிறைதல். பருவ நிரம்பாமே (திவ். பெரியாழ். 1, 2, 17). 2. To abound, be abundant, copious; மிகுதல். நெற்பொதி நிரம்பின (கம்பரா. காரகால. 74). 3. To be over; to end, terminate; முடிவுறுதல். நெறி மயக் குற்ற நிரம்பா நீடத்தம் (கவித். 12). 4. To attain

puberty, as a girl; பருவமடைதல். அவள் நிரம்பின பெண். (J.) 5. [K. nera.] To mature, as grain; முதிர்தல். (W.)

நிரம்பையர்காவலன் nirampaiyar-kāvalan, *n.* Aṭiyārkkunallār, the chief of Nirampai, a village in Koṅku country; கோங்குநாட்டிலுள்ள நிரம்பை என்ற ஊர்த்தலைவரான அடியார்க்குநல்லார். காரூர் தருவு மனையா னிரம்பையர் காவலனே (சிலப், பக். 11).

நிரயப்பாலர் niraya-p-pālar, *n.* <niraya + pāla. See நிரயபாலர். அணங்கென்பன பேயும் . . . நிரயப்பாலரும் (தொல். பொ. 256, உரை).

நிரயபாலர் niraya-pālar, *n.* <id.+. Chiefs of the infernal regions; நாகத்திலுள்ள தலைவர். நிரயபாலர் பலரும் (சீவக. 2771, உரை).

நிரயம் nirayam, *n.* <nir-aya. Hell; நாகம். நீங்கா நிரயங் கொள்பவரோ டொன்றது (புறநா. 5).

நிரயவட்டம் niraya-vaṭṭam, *n.* <நிரயம் +. The seven internal regions, viz., *perukalarruvaṭṭam*, *manalvaṭṭam*, *eriparalvaṭṭam*, *aripaṭaivaṭṭam*, *pukaivaṭṭam*, *irulvaṭṭam*, *perunkilvaṭṭam*; பேருகாற்றுவட்டம், மணல்வட்டம், எரிபரல்வட்டம், அரிபடைவட்டம், புகைவட்டம், இருள்வட்டம், பெருங்கீழ்வட்டமாகிய ஏழு நாகங்கள். (பிங்.)

நிரயனம் nirayanam, *n.* <nir-ayana. Celestial longitudinal difference measured from the zero point of the fixed Hindu zodiac; மேஷராசியின் ஆரம்பஸ்தானத்திலிருந்து கணிக்கப்படும் வாங்கதி தூரம். (செந். viii, 67.)

நிரர்த்தகம் nirarttakam, *n.* <nir-arthaka. See நிரர்த்தம். (W.)

நிரர்த்தம் nirarttam, *n.* <nir-ārtha. That which is meaningless, worthless, useless; பயனற்றது.

நிரல்¹ niral, *n.* <நிரல்-. [K. Tu. niruge.]

1. [M. nira.] Row, order, arrangement; வரிசை. நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்கு (தொல். பொ. 482). 2. Equality, similarity; ஒப்பு. நிரலல் லோர்க்குத் தாலோ வில்லென (புறநா. 345).

நிரல்² (லு)-தல் niral-, 3 *v. intr.* <நிரல். To be placed in a row, arranged in order; ஒழுங்குபடுதல். நேரின மணியை நிரலவைத்தாற்போல (தொல். பொ. 482, உரை).

நிரவ்வியயம் niravviyayam, *n.* <nir-av-yaya. That which is eternal; நித்தியமானது. (யாழ். அக.)

நிரவகாசவிதி niravakāśa-viti, *n.* <nir-avakāśa+. A rule or precept applicable only

to the point in question, opp. to *cāvakūca-viti*; துறித்த இடந்தவிர வேறு இடத்திற் செல்லக்கூடாத விதி. (செவசமவா. பக். 65.)

நிரவகாலிகை *niravakālikai*, *n.* perh. *nir-avahālikā*. Open space; வெளி. (யாழ். அக.)

நிரவதி *niravati*, *n.* <*nir-avadhi*. That which is boundless, unlimited; எல்லையற்றது. (இலக். அக.)

நிரவதிகம் *niravatikam*, *n.* <*nir-avadhi-ka*. See நிரவதி. நிரவதிகதேஜோமயமாய் (குருபரம்.).

நிரவயவம் *niravayavam*, *n.* <*nir-avayava*. That which is without limbs or parts; உறுப்பற்றது. நிரவயவமாயுள்ள வான்மாவை (மணி. 29, 299).

நிரவயன் *niravayan*, *n.* <*nir-avyaya*. God, as undecaying; [அழிவில்லாதவன்] கடவுள். (சங். அக.)

நிரவலடி-த்தல் *niraval-aṭi*-, *v. intr.* <*nir-av-+.* To cover, fill up, level, as furrows; உழுதநிலத்தைச் சமனாக்குதல். (J.)

நிரவற்பயிர் *niravar-payir*, *n.* <*id.+.* Growing corn covered with earth during heavy rain; பெருமழையில் மண்ணால் மூடப்பட்ட பயிர். (w.)

நிரவிப்பிடி-த்தல் *niravi-p-piṭi*-, *v. tr.* <*id.+.* (w.) 1. To fill up, make full; நிரப்ப்தல். 2. To discharge by small instalments, as a debt; சிறுசிறுகக் கடனைத்தீர்த்தல். 3. To fill up a tank and appropriate the land to oneself, generally unjustly; துளமுதலியவற்றைத் தூர்த்து நிலமாக்கி துராகிருதமாய்த் தனதாக்கிக்கொள்ளுதல்.

நிரவு-தல் *niravu*-, *5 v. intr.* 1. To be filled, become level, full, covered, as a well, a furrow or a sore; சமனாதல். (w.) 2. To be liquidated, as a debt; தீர்தல். (w.) 3. To spread, expand; பரவுதல். பார்முமுதும் நிரவிக்கிடந்து (தேவா. 152, 9). 4. To lie in rows; வரிசையாயிருத்தல். நிரவியதேரின் மேன்மேல் (கம்பரா. முதற்போர். 151).—*tr.* 1. To level, fill up, as a hole or well; சமனாக்குதல். உழாஅ துண் டொளி நிரவிய வினைஞர் (பெரும்பாண். 211). 2. To make up a deficiency; துறைதீர்த்தல். (w.) 3. To average; சராசரிப்பாற்ற்தல். (w.) 4. To equalise, as threads for weaving; to proportion, as income and expenditure; to adjust; சரிப்படுத்துதல். Colloq. 5. To demolish, as a fort; to level down; அழித்தல். அடங்கார் புரமுன்றும் நிரவ வல்லார் (தேவா. 777, 2).

நிரவுவிடு *niravu-viṭu*, *n.* <*nir-av-+.* House in which wooden planks are used for walls;

சுவருக்குப் பதிலாக மரப்பலகைகளை வைத்துக் கட்டிய வீடு. *Nāṭ.*

நிரளியசாரை *niraliyacārai*, *n.* A kind of metallic ore; கானகக்கல். (யாழ். அக.)

நிரன்னுவயன் *nirannuvayan*, *n.* <*nir-anuvaya*. Ascetic, as having no family; [சுற்ற மற்றவன்] துறவி. (யாழ். அக.)

நிரனிநு-த்தல் *niraniru*-, *v. intr.* <*nir-+.* நிறு-+*nir-+.* To arrange words or phrases in different sets so that each term of one set may qualify or govern the corresponding term in another set; நிறுத்தமுறையால் வரிசையாக அமைத்தல். நிரனிநுத்துக்கூறிய ஒழுக்கம் (தொல். பொ. 12, உரை).

நிரனிறை *niranirai*, *n.* <*nir-+.* Mode of construing a verse in which words are so arranged in groups that each term of one group is made to govern or qualify the corresponding term in another group, one of four *poruḷ-kōl*, q. v.; பொருள்கோள் நான்கனுள் நிறுத்தமுறையே சொற்களை அன்னுவயிக்கை. (தொல். சொல். 405.)

நிரா *nirā*, *n.* cf. *நரா*. Hardness in fruit through blight or injury; பழம் முதலியவற்றின் கன்றினதிலே. (யாழ். அக.)

நிராகம் *nirākam*, *n.* <*nir-+.* ஆகம். Incorporality; உடலின்மை. (w.)

நிராகரணம் *nirākaraṇam*, *n.* <*nir-ākaraṇa*. 1. Refutation, confutation, repudiation; மறுப்பு. ஈசுவர நிராகரணம் பண்ணுமவன் (தக்கயாகப். 183, உரை). 2. Disregard; உபேட்சை.

நிராகரன் *nirākaraṇ*, *n.* <*nir-ākāra*. God, as formless; அருபியான கடவுள். (யாழ். அக.)

நிராகரி-த்தல் *nirākari*-, *11 v. tr.* <*nir-ākri*. 1. To refute, reject, as the terms of an appointment; மறுத்தல். 2. To disregard, treat with disrespect; உபேட்சை செய்தல்.

நிராகாரம்² *nirākāram*, *n.* <*nir-ākāra*. 1. See நிராகரணம். (w.) 2. Shapelessness, formlessness; உருவின்மை. நிராகார வடிவேயோ (திருப்ப. 970). 3. Air, ether, as formless; ஆகாயம். (யாழ். அக.) 4. Beatitude; மோட்சம். (யாழ். அக.)

நிராகாரம்³ *nirākāram*, *n.* <*nir-ākāra*. Fasting; lack of food; உணவின்மை. நிராகாரத் தொடு வைகி (விநாயகபு. 29, 4).

நிராகாரன் *nirākāraṇ*, *n.* <*nir-ākāra*. (யாழ். அக.) 1. Śiva; சிவபிரான். 2. Viṣṇu; தீரமால்.

நிராகிருதம்

நிராகிருதம் *nirākirutam*, *n.* < *nir-ā-kṛta*.
1. That which is refuted or rejected; தள்ளுண்
டது. 2. Formless thing; உருவமற்றது. (யாழ்.
அக.)

நிராகிருதி *nirākirutī*, *n.* < *nir-ākṛti*. 1.
Formlessness; வடிவின்மை. (யாழ். அக.) 2. See
நிராகரணம். (இலக். அக.)

நிராகுலம் *nirākulam*, *n.* < *nir-ākula*.
Absence of anguish; கலக்கமின்மை.

நிராங்கு-தல் *nirāṅku-*, 5 *v. intr.* < *நருங்கு-*.
To be thin, stunted, as a person, a beast, vege-
table; நருங்குதல். (J.)

நிராசனர் *nirācaṇar*, *n.* < *nir-aśana*.
Gods; கடவுளர். நிராசனர் வருக வென்றான் (கம்ப
ரா. மிதிவக. 114).

நிராசாரம் *nirācāram*, *n.* < *nir-ācāra*.
Want of ceremonial purity, impurity; அன
சாரம். (யாழ். அக.)

நிராசை *nirācai*, *n.* < *nir-āśā*. 1. Free-
dom from or absence of desire or attachment;
ஆசையின்மை. வருபோகங்களி னிராசை (கைவல்.
தத். 8). 2. Despair, hopelessness; நம்பிக்கை
யறுகை. *Loc.*

நிராட்சேபணை *nirātcēpaṇai*, *n.* < *nir-
ātcēpaṇā*. Being unobjectionable; தடையின்மை.

நிராட்சேபம் *nirātcēpam*, *n.* < *nir-ātcēpa*.
See நிராட்சேபணை.

நிராடங்கம் *nirātaṅkam*, *n.* < *nir + T. ātāṅka*.
An unobjectionable thing; ஆட்சேப
மற்றது. *Loc.*

நிராதபகை *nirātapakai*, *n.* < *nir-ātaphā*.
Night; இரவு. (யாழ். அக.)

நிராதாரம் *nirātāram*, *n.* < *nir-ādihāra*.
1. Absence or lack of foundation or support;
ஆதாரமின்மை. 2. Independence, not needing
extraneous support, as an attribute of deity;
சார்புவேண்டாமை. 3. See நிராதாரயோகம். நிரா
தாரத்தே சென்று (திருவுந்தி. 8).

நிராதாரயோகம் *nirātāra-yōkam*, *n.*
< *id. +*. The state of the soul in which it
loses all self-consciousness, attains Śivahood
and remains without any attachment; ஆத்மா
தற்போதமீழ்ந்து ஓளசொருபமாகிய சிவனையடைந்து
பற்றற்றிதும் நிலை. ஆதாரயோக நிராதாரயோகமென
(திருக்களிற்றுப். 22, உரை).

நிராதாரன் *nirātāraṇ*, *n.* < *id. +*. God,
as independent; [பற்றுக்கோடற்றவன்] கடவுள்.
(யாழ். அக.)

நிராதேசம் *nirātēcam*, *n.* prob. *nir-ādēśa*.
(யாழ். அக.) 1. Compulsory payment; கட
விறுக்கை. 2. Want of support; நிராதாரம். 3.
Loss; நஷ்டம்.

நிராமயம் *nirāmayam*, *n.* < *nir-āmaya*.
1. Freedom from disease or ailment, as an
attribute of deity; நோயின்மை. 2. That which
is free from ailment; நோயற்றது. நிரஞ்சன நிரா
மயத்தை (தாயு. திருவருள்வி. 3).

நிராமயன் *nirāmayan*, *n.* < *nir-āmaya*.
The Supreme Being; கடவுள். நிராமய பராபரபுரா
தன (தேவா. 148, 6).

நிராயுதபாணி *nirāyuta-pāṇi*, *n.* < *nir-
āyudha-pāṇi*. See நிராயுதன்; 1.

நிராயுதன் *nirāyutaṇ*, *n.* < *nir-āyudha*.
1. Unarmed person; ஆயுதமில்லாதவன். மறைந்து
நிராயுதன் மாப்பினெய்யவோ (கம்பரா. வாவிவ. 90).
2. Arhat; அருகன். (சூடா.)

நிராயுஷ்யம் *nirāyuṣyam*, *n.* < *nir-āyuṣya*.
Agelessness; ஆயுளின்மை. (சிலப். 10, 188, அரும்.)

நிராலம்பம் *nirālampam*, *n.* < *nir-
ālamba*. 1. Absence of support, independence;
பற்றுக்கோடினமை. நிராலம்ப வாலம்ப சார்தபத
வியோமநிலையை (தாயு. திருவருள்வி. 3). 2. Open
space; வெளி. நிரயமிசை நிராலம்பத் துச்சிமிசை
(சிவதரு. கோபுர. 18). 3. An Upaniṣad one of
108; நூற்றெட்டுபேர்தந்தங்கள் ஒன்று.

நிராலம்பயோகம் *nirālampa-yōkam*, *n.*
< *id. +*. A kind of yōga in which the form-
less God is contemplated; நீஷ்களத்தைப்பற்றிச்
செய்யும் யோகம். (சி. போ. 8, 1.)

நிராலம்பன் *nirālampaṇ*, *n.* < *id.* The
Supreme Being, as independent; [பற்றுக்கோடற்
றவன்] கடவுள்.

நிரியாசப்பால் *niriyāca-p-pāl*, *n.* < *நிரி
யாசம் +*. See நிரியாசம், 1.

நிரியாசம் *niriyācam*, *n.* < *niryāsa*. A
kind of resin used as incense, one of six *tūpa-
varkkam*, q. v.; தூபவர்க்கம் ஆறனுள் ஒருவகைப்
பிச்சி. (சிலப். 5, 14.) 2. See வேம்பு. (L.)

நிரியாணசக்கரம் *niriyāṇa-cakkaram*, *n.*
< *nir-yāṇa +*. (Astrol.) Diagram by which
the time of one's death is calculated; ஒருவன்
மரணகாலத்தைக் கணக்கிட உதவும் சக்கரவடிவம்.
(W.)

நிரியாணதசை *niriyāṇa-tacai*, *n.* < *id. +
daśā*. Influence of the planet that forebodes
death; மரணங்குறிக்குங் கிரகநிலை. (W.)

நிரியாணம் *niriyāṇam*, *n.* < *nir-yāṇa*.
1. Outer corner of an elephant's eye; யானைக்

கடைக்கண். (பிங்.) 2. Death; மரணம். (பிங்.) 3. Emancipation from births, final beatitude; மோட்சம். (W.)

நிரீக்கணம் *nirikkanam*, *n.* <*nir-ikṣaṇa*. 1. Sight, vision; பார்வை. 2. (Śaiva.) A ritual in daily ablutions by which purification is effected by the imagined flow of nectar from one's left eye; இடக்கண்ணினுலே அழகுங்கொண்டுநனைத்துச் சுத்திசெய்வதாகப்பாவிக்குங் கிரியை. (சைவச. பொது. 354.)

நிரீச்சுரசாங்கியன் *nirīccura-cāṅkiyaṇ*, *n.* <*nir-īśvara* +. See நிரீச்சுவரசாங்கியன். (தத்துவப். 176.)

நிரீச்சுரம் *nirīccuram*, *n.* <*nir-īśvara*. Atheism, atheistic doctrine; கடவுளில்லையென்று கூறும் மதம்.

நிரீச்சுரவாதி *nirīccura-vāti*, *n.* <*id.* +. See நிரீச்சுவரவாதி.

நிரீச்சுவரசாங்கி *nirīccuvara-cāṅki*, *n.* <*id.* + *sāṅkhya*. See நிரீச்சுவரசாங்கியன். நிரீச்சுவரசாங்கி புகல்வது தானறியாத பிரகிருதியாவும் (தத்துவப். 176.)

நிரீச்சுவரசாங்கியம் *nirīccuvara-cāṅkiyam*, *n.* <*id.* +. Atheistic school of the Sāṅkhya system of philosophy; ஈசுவரனின்மையைக் கூறும் சாங்கிய மதம். (தக்கயாகப். 246, உரை.)

நிரீச்சுவரசாங்கியன் *nirīccuvara-cāṅkiyaṇ*, *n.* <*id.* +. One who follows the doctrines of *nirīśvarasāṅkhya*; நிரீச்சுவரசாங்கியக்கோள்கையைக் கொண்டவன். (சங். அக.)

நிரீச்சுவரவாதம் *nirīccuvara-vātam*, *n.* <*id.* + *vāda*. See நிரீச்சுவரசாங்கியம். (சங். அக.)

நிரீச்சுவரவாதி *nirīccuvara-vāti*, *n.* <*nirīśvaravādin*. Atheist; கடவுளில்லையென்போன். (சு. சி. 1, 1, சிவாக்.)

நிரீட்சணசுத்தி *nirīṭṣaṇa-cutti*, *n.* <*nirīkṣaṇa* +. Purification to prevent the evil eye; கண்ணுறு கழிக்கை. (சங். அக.)

நிரீட்சணம் *nirīṭṣaṇam*, *n.* <*nir-īkṣaṇa*. (சங். அக.) 1. Sight; பார்வை. 2. Expectation; எதிர்பார்த்திருக்கை. 3. Honour; மதிப்பு. 4. See நிரீக்கணம். 2. 5. Absence of sight; பார்வையின்மை.

நிரீட்சமாணம் *nirīṭcamāṇam*, *n.* <*nir-īkṣamāṇa*. (சங். அக.) 1. Faith; நம்பிக்கை. 2. Seeing; பார்க்கை.

நிரீட்சி-த்தல் *nirīṭci*, 11 *v. tr.* <*nir-īkṣ*. 1. To cast a look; பார்த்தல். 2. To cure a

disease by incantation; பாரிவைபார்த்தல். (சங். அக.) 3. To expect; எதிர்பார்த்தல்.

நிரீட்சிதம் *nirīṭcitam*, *n.* <*nir-īkṣita*. That which is seen; பார்க்கப்பட்டது. (சங். அக.)

நிரீக்ஷணமுத்திரை *nirīkṣaṇa-muttirai*, *n.* <*nirīkṣaṇa* +. A hand-pose; நேத்திரமுத்திரை.

நிருகேசரி *nirukēcari*, *n.* <*nr-kēsarini*. See நிருசிங்கம். (யாழ். அக.)

நிருச்சுவாசம் *niruccuvācam*, *n.* <*nir-ucchvāsa*. Breathlessness; முச்சுவிடாதிருக்கை. (சிவதரு. சுவர்க்கநாக. 147.)

நிருச்சுவாசவுச்சுவாசம் *niruccuvācav-uccuvācam*, *n.* <*id.* +. A hell, one of eight *irūca-narakam*, q.v.; இராசநாகமேட்டனுள் ஒன்று. (சு. போ. பா. 2, 3, பக். 204.)

நிருசத்தன் *nirucattan*, *n.* perh. *nrśamsa*. Rākṣasa; இராக்கதன். (யாழ். அக.)

நிருசிங்கம் *niruciṅkam*, *n.* <*nr-simha*. Man-lion; நரசிங்கம். (யாழ். அக.)

நிருசிம்மதாபினி *nirucimma-tāpiṇi*, *n.* <*nr-simha-tāpiṇi*. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுபெரிதங்களுள் ஒன்று.

நிருணயம் *nirunayam*, *n.* <*nir-ṇaya*. 1. Determination, resolution; நிச்சயம். (யாழ். அக.) 2. Ascertaining; ஆராய்வு. (சங். அக.)

நிருணயி-த்தல் *nirunayi*, 11 *v. tr.* <*nir-ṇaya*. To determine; நிச்சயித்தல்.

நிருணமன் *nirunāman*, *n.* <*nir-nūma*. (சங். அக.) 1. God, as nameless; [பெயரில்லாதவன்] கடவுள். 2. Arhat; அருகன்.

நிருணி-த்தல் *niruni*, 11 *v. tr.* See நிருணயி-. (W.)

நிருத்தக்கை *nirutta-k-kai*, *n.* <*nr-tta* +. (Nāṭya.) Hand-pose of 30 kinds, viz., *catura-c-ciram*, *uttuvītam*, *talamukam*, *cuvāṭikam*, *vip̄pirakīrṇam*, *aruttarēcitam*, *arāḷakatakāmukam*, *āvīṭṭa-vattiram*, *cūcīmukam*, *irēcitam*, *uttāṇavañcitam*, *pallavam*, *nitam-pam*, *kacatantam*, *ilatai*, *karikkai*, *pakkavañcitam*, *pakka-p-piratiyōkam*, *karuta-pakkam*, *tanṭa-pakkam*, *ūr̄t̄t̄va-maṇṭali*, *pakka-maṇṭali*, *urōmaṇṭali*, *urapp̄rcuv̄r̄ttamāṇṭali*, *mut̄ṭi-patumam*, *ur̄paṇam*, *ilal̄itai*, *val̄itai*; சதுரசிசிரம், உத்துவிதம், தலமுகம், சுவத்திகம், விப்பிரகீணம், அருத்தரேசிதம், அராளகடகாமுகம், ஆவித்தவத்திரம், துசிமுகம், இரேசிதம், உத்தானவஞ்சிதம், பல்ல

நிருபசரிதம் nirupacaritam, *n.* < *nir-*
upacarita. That which is not complimentary.

secondary or figurative; உபசாரமாக ஏற்றிக் கூறப் படாதது. சிவசத்திகட்குப் பிரிப்பில்லாவந்தாங்கவா நந்தியம் இயற்கையாய் நிருபசரிதமாயும் (சி. சி. 1, 63, ஞானப்.).

நிருபத்திரவம் nirupattiravam, *n.* <nir-upadrava. Freedom from trouble, calamity or danger; உபத்திரவமின்மை. (யாழ். அக.)

நிருபத்திரன் nirupattiran, *n.* perh. nir-upadrava. Soul having a subtle body; துக்கும் சரீரத்துடன் இருக்கும் ஆன்மா. (யாழ். அக.)

நிருபதி nirupati, *n.* <nir-pati. King, sovereign; அரசன். (வ.) 2. Kubēra; துபேரன். (யாழ். அக.)

நிருபதுங்கராகம் nirupa-tuṅka-rākam, *n.* <nirpa-tuṅga-rāga. (Mus.) A primary melody-type; பேரும்பண்வகை. (பிங்.)

நிருபம் nirupam, *n.* <nirūpa. [K. nirūpa, M. nirūpam.] 1. Letter of authority; epistle from a king or other superior; mandate; order; எழுதியனுப்புங் கட்டளை. நாயனார் கோயில் தானத் தார்க்கு நிருபம் (S. I. I. i, 120, 123). 2. Note, letter; கடிதம். (யாழ். அக.) 3. Decree; தீர்மானம். (வ.)

நிருபமம் nirupamam, *n.* <nir-upama. State of being unequalled, incomparableness; ஒப்பின்மை. நிருபம சரிதனை (கலிங். 252).

நிருபமன் nirupaman, *n.* <id. One who has no equal; ஒப்பில்லாதவன்.

நிருபவல்லவை nirupa-vallavai, *n.* <nir-pa + vallabhā. Queen; இராணி. (யாழ். அக.)

நிருபன் nirupan, *n.* <nir-pa. 1. King, sovereign; அரசன். (திவா.) 2. A king whose revenue is above one lakh and below 3 lakhs; ஒரு லக்ஷத்திற்குமேல் முன்று லக்ஷம்வரை வருமான முடைய அரசன். (சக்கிரநீதி, 25.)

நிருபாதானம் nirupātānam, *n.* <nir-upā-dāna. Absence of a material cause; முதற் காரணமின்மை. சகத்து நிருபாதானமோ (சி. சி. வா லாறு. பக். 7). (சங். அக.)

நிருபாதானவாதி nirupātāna-vāti, *n.* <nirupādāna-vādin. One who holds that the phenomenal world has no material cause; முதற் காரணத்தினின்றும் பிரபஞ்சந் தோன்றவில்லை யென்ற கோள்கையுடையோன். நீ நிருபாதானவாதியன்றோ? (சி. சி. 1, 5, ஞானப்.)

நிருபாதி nirupāti, *n.* <nir-upādhi. 1. Freedom or liberation from passions, from pain; உபாதியின்மை. 2. Being without a cause, absolute; காரணமின்மை. 3. Freedom from limitations or obstacles; தடையின்மை. (யாழ். அக.)

நிருபாதிகம் nirupātikam, *n.* <nir-upādhika. (சங். அக.) 1. That which is without cause; காரணமற்றது. 2. That which is free from limitations; தடையற்றது.

நிருபி-த்தல் nirupi-, 11 v. tr. See நிருபி.

நிருபுசல் nirupūcal, *n.* See நிறுபுசல், 2. (யாழ். அக.)

நிருமதம் nirumatam, *n.* prob. nir-mada. 1. Elephant; யானை. (பிங்.) 2. Rutless elephant; மதமொழிந்த யானை. (சது.)

நிருமலதானம் nirumala-tānam, *n.* <nirmala + tāna. Gifts to the wise; ஞானிகட்கு உத வங் கோடை.

நிருமலம் nirumalam, *n.* <nir-mala. Spotlessness; மாசின்மை. நித்த நிருமல சகித (தாயு. திருவருள்வி. 3).

நிருமலன் nirumalan, *n.* <nir-mala. 1. Spotless person, blameless one; துற்றமற்றவன். நெறியிலை சாதலலாதெனக் கேட்ட நிருமல னிரங்கி (திருவாலவா. 39, 14). 2. The Supreme Being, as immaculate; கடவுள்.

நிருமலி nirumali, *n.* <id. Fem. of நிரு மலன். Pārvatī, as immaculate; பார்வதி. என் னான்கு நிகரிலாவற நிருமலி வளர்த்தனள் வருங்கால் (காஞ்சிப்பு. கழுவா. 87).

நிருமாலியம் nirumāliyam, *n.* <nir-māliya. 1. Offering made to an idol and removed. See நீர்மாலியம். மதுகேச னிருமாலிய மதேற்று (பிரபுவிங். மாயையூசை. 58). 2. Sacred Bael. See வில்வம். (L.)

நிருமி-த்தல் nirumi-, 11 v. tr. <nir-mi-. 1. To create, produce by art, form; படைத்தல். வாணோர் நிருமித்தனபடை (கம்பரா. இராவணன்வதை. 47). 2. To determine; சங்கற்பித்தல். அசுரர்களை நீருகும்படியாக நிருமித்து (திவ். திருவாய். 4, 7, 1). 3. To ordain, constitute; ஏற்படுத்துதல். 4. To examine, investigate; ஆராய்தல். (பிங்.) 5. To fabricate, concoct; போய்யாகக் கற்பித்தல்.

நிருமிதம் nirumitam, *n.* <nir-mita. 1. That which is created or formed; உண்டாக்கப் பட்டது. நினைத்திருந் தியற்றிய நிருமித மகனிவன் (சீவக. 707). 2. That which is fabricated; போய் யாகக் கற்பித்தது.

நிருமிதி nirumiti, *n.* <nir-miti. Creation; சிருஷ்டி. இலதுகாத்தல் நிருமிதி யிச்சை செய்தி நிழ னடமாகுமன்றே (கோயிற். பதஞ். 66).

நிருமுடம் niru-mūṭam, *n.* <nir-mūḍha. Utter ignorance; முழுதும் அறிவின்மை.

நிருமுடன் niru-mūṭan, *n.* <id. Man of utter ignorance; முழுதும் அறிவற்றவன்.

நிருமுடி

நிருமுடி *nirumūṭi*, *n.* <id. Fem. of நிருமுடன். 1. An utterly ignorant woman; முழுதும் அறிவற்றவள். 2. Miserly woman; உதவுங் குணமில்லாதவள். *Loc.*

நிருமுலம் *nirumūlam*, *n.* See நிரீழலம். (யாழ். அக.)

நிருமுளி *nirumūli*, *n.* See நிருமுடி, 2.

நிருவகம் *niruvakam*, *n.* See நிரீவாகம். (யாழ். அக.)

நிருவகி-த்தல் *niruvaki*, 11 *v. tr.* See நிரீவகி-. (W.)

நிருவசனம் *niruvacanam*, *n.* <*nir-vacana*. See நிருத்தி. (பி. வி. 50, உரை.)

நிருவாககன் *niruvākakan*, *n.* <*nir-vāliaka*. See நிரீவாகி.

நிருவாகசபை *niruvāka-capai*, *n.* <நிருவாகம்+. See நிரீவாகசபை. (I. M. P. ii, 995, 35.)

நிருவாகம் *niruvākam*, *n.* See நிரீவாகம். (W.)

நிருவாகன் *niruvākan*, *n.* <*nir-vāhaka*. See நிரீவாகி.

நிருவாகி *niruvāki*, *n.* See நிரீவாகி. (W.)

நிருவாசம் *niruvācam*, *n.* <*nir-vāsa*. The state of being uninhabited; குடியின்மை. (யாழ். அக.)

நிருவாணதீக்கை *niruvāṇa-tikkai*, *n.* See நிரீவாணதீக்கை. (சி. போ. பா. சிற்ப்.)

நிருவாணம் *niruvāṇam*, *n.* <*nirvāṇa*. 1. See நிரீவாணம், 1. நித்திரை தெளியுமாபோல நிலைமெய்யாமே (கைவல். தத்வ. 56). 2. (Saiva.) See நிரீவாணதீக்கை. தரித்துச்சமய விசேட நிருவாணம் (சைவச. மாணக். 29). 3. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுப்பேர்தங்களுளோன்று.

நிருவாணி *niruvāṇi*, *n.* <*nirvāṇin*. 1. Naked person; உடையற்றவ-ன்-ள். 2. Bhairava; வைரவக்கடவுள். (பிங்.)

நிருவிக்கினம் *niruvikkinam*, *n.* <*nir-vighna*. Absence of obstacles; இடையுறின்மை.

நிருவிகற்பசமாதி *niruvikarpa-camāti*, *n.* See நிரீவிகற்பசமாதி.

நிருவிகற்பநிட்டை *niruvikarpa-nittai*, *n.* See நிரீவிகற்பசமாதி. நிருவிகற்பநிட்டை நிலைமெய் வருமோ வறியேனே (தாயு. உடல்பொய். 32).

நிருவிகற்பம் *niruvikarpam*, *n.* <*nir-vikalpa*. 1. See நிரீவிகற்பக்காட்சி. (சி. சி. 11,

சிவாக்.) 2. See நிரீவிகற்பசமாதி. விரைந்தே நிருவிகற்ப மெய்த (தாயு. உடல்பொய். 39).

நிருவிசாரம் *niruvicāram*, *n.* <*nir-vicāra*. Absence of anxiety; கவலையின்மை.

நிருவிடம் *niruvitam*, *n.* prob. *nir-viṣa*. A kind of medicine; மருந்துவகை. (யாழ். அக.)

நிருவிடயானந்தம் *niruvitayānantam*, *n.* <*nir-viṣaya + ā-nanda*. Supreme Bliss, not enjoyed by the senses; புலனுணர்ச்சிக்கு எட்டாத ஆனந்தம். கூடார் நிருவிடயானந்தசக நீங்காத நோக்கும் (ஒழிவி. அவத்தை. 39).

நிருவேதுகம் *niruvētukam*, *n.* <*nir-hēluka*. See நிரேதுகம். (சி. சி. 8, 2, சிவாக்.)

நிருகம் *nirūkam*, *n.* <*nir-ūha*. 1. Certainty; நிச்சயம். (யாழ். அக.) 2. Logic, disputation; தருக்கம். 3. Explicit term; வெளிப்படட்சி சொல்.

நிருடபசுபந்தம் *nirūṭapacupantam*, *n.* <*nirūḍha-paśu-bandha*. A kind of sacrifice; யாகவகையுளோன்று. (W.)

நிருடி *nirūṭi*, *n.* <*nirūḍhi*. *Loc.* 1. Rote; நெட்டுரு. 2. Clearness, certainty; தெளிவு.

நிருபணம் *nirūpaṇam*, *n.* <*ni-rūpaṇa*. 1. Investigation; ஆராய்ச்சி. 2. Demonstration; உருகப்படுத்துகை. சிவபாவநா நிருபணம் (சி. சி. 6, 7, சிவாக்.).

நிருபம் *nirūpam*, *n.* <*ni-rūpa*. Formlessness; அருவம். (யாழ். அக.)

நிருபன் *nirūpan*, *n.* <id. God, as formless; [உருவமற்றவன்] கடவுள். (யாழ். அக.)

நிருபாவர்த்தம் *nirūpāvarttam*, *n.* A kind of gem; இரத்தினவகை. (யாழ். அக.)

நிருபி-த்தல் *nirūpi*, 11 *v. tr.* <*ni-rūp*. 1. To prove, demonstrate; உருகப்படுத்துதல். 2. To examine, investigate, search; ஆராய்தல். (W.)

நிருபிதம் *nirūpitam*, *n.* <*ni-rūpita*. That which has been ascertained or proved; நிச்சயிக்கப்பட்டது. நிருபிதமான வஸ்துவை நானறிந்தேன் (சி. சி. 4, 5, சிவாக்.).

நிரேசுவரசாங்கியம் *nirēcuvaracāṅkiyam*, *n.* See நிரீசுவரசாங்கியம். (யாழ். அக.)

நிரேதுகம் *nirētukam*, *n.* <*nir-hēluka*. That which is causeless; ஏதுவற்றது. ஜகத்து நிரேதுகமென்றது தள்ளப்பட்டது (சி. சி. 1, 1, சிவாக்.).

நிரை¹-தல் *nirai-*, 4 *v.* < *நிர-*. *tr.* 1. To make full, crowd, fill up by adding thing to thing; நிரப்பதல். (J.) 2. To place in row; ஒழுங்காக்குதல். 3. To hide or cover, as with plaited leaves; ஒலை முதலியவற்றை வரிசையாக வைத்து மறைத்தல். தோட்டத்தை மூன்றுபுறம் நிரைந்திருக்கிறது. 4. To plait; முடைதல். வீட்டுக்குக் கிடுகு நிரைந்தாயிற்று?—*intr.* 1. To be in a row; to form a column; வரிசையாதல். 2. To be regular, orderly; முறைப்படுதல். 3. To crowd, swarm; திரளாதல். நிரைவிரி சடைமுடி (தேவா. 994, 9).

நிரை²-த்தல் *nirai-*, 11 *v.* *tr.* Caus. of *நிரை¹*. 1. To arrange in order, classify; ஒழுங்காய் நிறுத்துதல். முட்டரித்தில நிரைத்த பந்தரில் (பாரத. கிருட்டிண: 103). 2. To crowd, cluster; நிரப்பதல். நிரைதமில் வேட்டுவர் (மதுரைக். 116). 3. To spread over; பரப்பதல். நெடுங்கழைக் குறுந்துணிநிறுவி மேனிரைத்து (கம்பரா. சித்திர. 46). 4. To string together; கோத்தல். நிணநிரை வேலார் (பு. வெ. 1, 9). 5. To fulfil, accomplish, perform; நிறைவேற்றுதல். (w.) 6. To enumerate, say, declare; தனித்தனியாய்ச் சொல்லுதல். (w.) 7. To sound; ஒலித்தல். (w.)—*intr.* 1. To swarm, crowd together; திரளுதல். மேகக்குழாமென நிரைத்த வேழம் (சேவக. 1859). 2. To form an assembly; சபை கூட்டுதல். மறுநிலை மைந்தனை நிரைத்தக் கிளைகொள் வழக்குய்த்தலும் (கல்லா. 43, 21). 3. To follow in succession; தொடர்ந்து வருதல். நிரைத்த தீவினை நீங்க (சேவக. 1603).

நிரை³ *nirai*, *n.* < *நிரை²*-. [M. *nira*.] 1. Row, column, line, train, series; வரிசை. நிரை மனையிற் கைநீட்டும் கெட்டாற்று வாழ்க்கையே நன்று (நாலடி, 288). 2. [T. *neri*, K. *niri*.] Order, regularity, arrangement, system; ஒழுங்கு. (குடா.) 3. Van of an army; கோடிப்படை. (திவா.) 4. Array of an army, military division; படைவகுப்பு. (யாழ். அக.) 5. A mode of reciting Vedic text. See கிரமம், 3. பதநிரைபாழிசாகை (திருவிளை. உக்கிர. 28). 6. Temple tower; கோபுரம். உயர்ந்தோங்கிய நிரைப் புதவின் (மதுரைக். 65). 7. Collection, pack, herd; கூட்டம். சிறுகட்பன்றிப் பெருநிரை (அகநா. 94). 8. Herd of cows; பககூட்டம். கணநிரை கைக்கொண்டு (பு. வெ. 1, 9). 9. Cow; பக. (பிங்.) 10. See நிரையசை. (காரிகை.) 11. A kind of game; விளையாட்டு வகை. (யாழ். அக.)

நிரைக்கழு *nirai-k-kalu*, *n.* < *நிரை³*-. Spikes set up to protect gates and walls; palisade; எயிற்கதவுக்குக் காவலாக வைக்கப்படும் ஒரு வகை முட்கழு. (சிலப். 15, 213, உரை.)

நிரைகவர்தல் *nirai-kavartal*, *n.* < *id.*+. See நிரைகோடல்.

நிரைகிளம்பி *niraikilampi*, *n.* A pregnant sheep; சீனையாடு. (சங். அக.)

நிரைகோட்பறை *nirai-kōṭ-parai*, *n.* < *நிரை³*+. Drum for capturing cows, peculiar to *pālai* tract; நிரைகவரும்போது அடிக்கும் பாலைப் பறைவகை. (இறை. கள. 1, 18.)

நிரைகோடல் *nirai-kōṭal*, *n.* < *id.*+. Seizing the cattle of one's enemy, considered as the chief mode of declaring war in ancient times; போரித்தோடக்கமாகப் பகைவர் பசுநிரையைக் கவர்கை. அங்ஙனம் நிரைகோடலை மேலிராக (சேவக. 1847, உரை.)

நிரைகோள் *nirai-kōl*, *n.* < *id.*+. See நிரைகோடல். கொடுங்காற் சிலையர் நிரைகோ ஞழவர் (திவ். இயற். திருவிருத். 37).

நிரைச்சம் *niraiccam*, *n.* See நிரைச்சல், 1, 2. *Loc.*

நிரைச்சல் *niraiccal*, *n.* < *நிரை²*-. 1. [O. K. *nerake*.] Screen, hedge with stakes covered with palm leaves in regular order; ஒலை முதலிய வற்றால் இடும் அடைப்பு. 2. Loan of articles to be returned; இரவல். (w.) 3. A game with squares marked on the ground; சூதுவிளையாட்டு வகை. (யாழ். அக.) 4. Vanguard; படையின் முன்னணி. (யாழ். அக.) 5. Disposition or array of an army; படைவகுப்பு. (யாழ். அக.)

நிரைசல் *niraical*, *n.* < *id.* See நிரைச்சல், 1. (w.)

நிரைத்தாலி *nirai-t-tāli*, *n.* < *நிரை³*+. A kind of *tāli*; ஒருவகைத் தாலி. (சிலப். 12, 28, உரை.)

நிரைந்துகாட்டு-தல் *niraintu-kāṭṭu-*, *n.* *tr.* < *நிரை¹*+. To explain *seriatim* in detail; விவரித்தல். (w.)

நிரைநிறை *nirai-nirai*, *n.* < *நிரை³*+. See நிரைநிறை. (w.)

நிரைபசை *niraipacai*, *n.* < *நிரை³*+. A *nirai-y-acai* followed by *n* or shortened *ii*; முற்றியலுக்கரத்தாலேனும் துற்றியலுக்கரத்தாலேனும் தொடரப்படும் நிரையசை.

நிரைபு *niraipu*, *n.* < *நிரை³*+. See நிரைபசை. (தொல். பொ. 327, உரை.)

நிரைபூத்தி *niraipūtti*, *n.* A very small plant. See கோடகசாலை.

நிரைபெயர்-த்தல் *nirai-peyar-*, *v.* *intr.* < *நிரை³*+. To recover cattle seized by one's enemy; எதிரிகள்கைக்கொண்ட ஆளிரைகளைத்

நிரைமீட்சி

நீரும்பக் கைப்பற்றல். தலைக்கொண்ட நிரைபெயர்த் தன்று (4. வெ. 2, 1, கொளு).

நிரைமீட்சி *nirai-mīci*, *n.* <id. +. Recovering the cattle seized by one's enemy; பகைவர் கவர்ந்த பசுநிரையை மீட்கை.

நிரைமீட்டல் *nirai-mīṭṭal*, *n.* See நிரை மீட்சி. (4. வெ. 2, 1, கொளு, உரை.)

நிரையசை *nirai-y-acai*, *n.* <நிரை +. Metrical syllable made up either of two short vowels as *veri*, or of two short vowels followed by a consonant as *nirām*, or of a short and a long vowel as *curū*, or of a short and a long vowel followed by a consonant as *vilām*; இணைக் குறிலாலேனும் ஒற்றடுத்த இணைக்குறிலாலேனும் குறில் நேடிலாலேனும் ஒற்றடுத்த குறில்நேடிலாலேனும் ஆகிய செய்யுளசை.

✓ நிரையம் *niraiyam*, *n.* <*niraya*. Hell; நரகம். நிரைகளி றொழுகிய நிரைய வெள்ளம் (பதிற்றுப். 15).

நிரையாடல் *nirai-y-āṭal*, *n.* <நிரை +. Playing with stones on squares drawn on the ground; தரையிற் சதுரக்கோடுகிற் கற்களை வைத்து ஆடும் விளையாட்டுவகை. (J.)

நிரையொன்றாசிரியத்தனை *nirai-y-onrācīriyattalai*, *n.* <id. +. Metrical connection in *ācīriyappā* between any two adjoining *cīr* where the last syllable of the preceding and the first syllable of the succeeding *cīr* are *nirai*; ஆசிரியப்பாவில் நிரையிற்றியற்சீர்முன் நிரை முதலியற்சீர் வந்து ஒன்றுத் தனை. (காரிகை, உறுப். 10.)

நிரோசாதம் *nirōcātam*, *n.* perh. *nirōdhana*. (Śaiva.) See நிரோதி. மூன்று விரற் புகை நிரோசாதம் (தத்துவப். 140).

✓ நிரோட்டகம் *nirōṭṭakam*, *n.* <*nir-ōṣṭhya*. A kind of verse without labials or labio-dentals; இதழியைந்து பிறவா எழுத்துக்களால் ஆகிய செய்யுள். திருச்செந்தில் நிரோட்டகயமக வந்தாதி.

நிரோட்டம் *nirōṭṭam*, *n.* <*nir-ōṣṭhya*. See நிரோட்டகம்.

நிரோட்டியம் *nirōṭṭiyam*, *n.* <id. See நிரோட்டகம். இதழ் குவிந்தியையா தியல்வது நிரோட்டியம் (மாறனலங். 274).

நிரோட்டியவோட்டியம் *nirōṭṭiya-v-ōṭṭiyam*, *n.* <நிரோட்டியம் +. A stanza in which the first half is *nirōṭṭiyam* and the second

half *ōṭṭiyam*; செய்யுளின் முற்பாதி நிரோட்டியமும் பிற்பாதி ஓட்டியமமாகப் பாடும் கவி. (மாறனலங். 276, உரை.)

நிரோதம் *nirōtam*, *n.* <*ni-rōdha*. 1. Impediment, hindrance; தடை. 2. Restraint, control; அடக்கம்.

நிரோதனை *nirōṭanai*, *n.* <*ni-rōdhanā*. (Jaina.) Control over the passions; புலனடக்கம். வீர னிரோதனை யம்பிற் கொன்றான் (சீவக. 3080).

நிரோதி *nirōti*, *n.* <*ni-rōdhin*. (Śaiva.) One of the 16 mystic centres in the body in which *śakti* manifests herself; சோடசகலையுள் ஒன்று. சந்திரன்மேல் நிரோதிநாதம் (செந். ix, 248).

நிரோதினி *nirōṭini*, *n.* <*ni-rōdhinī*. See நிரோதி. (தத்துவப். 130, உரை.)

நில்-தல் [நிற்றல்] *nil-*, 3 *v.* *intr.* [K. *nil*.] 1. To stand; கால்கள் ஊன்ற உடல் நிமிர்ந்திருத்தல். நின்ற னிருந்தான் கிடந்தான்றன் கேளவறச் சென்றான் (நாலடி, 29). 2. To stop, halt, tarry; மேற்செல்லாதிருத்தல். நில்லடா சிறிது நில்லடா (கம்பரா. நாகபாச. 73). 3. To be steadfast; to persevere, persist in a course of conduct; உறுதியாயிருத்தல். வீடு பெறநில் (ஆத்திஞ்.). 4. To stay, abide, continue; தங்குதல். குற்றியலிகா நின்றல் வேண்டும் (தொல். எழுத். 34). 5. To cease; to be discontinued, stopped or suspended; ஒழிதல். வேலை நின்றவிட்டது. 6. To be subdued; அடங்குதல். சாயவென் கிளவிபோற் செவ்வழியா முகைசிற்ப (கலித். 143, 38). 7. To remain; to be left, as matter in a boil, as disease in the system; to be due, as a debt; எஞ்சுதல். நின்றதிற் பதினையாண்டு (திவ். திருமாலை. 3). 8. To wait, delay; தாமதித்தல். தெய்வம் நின்றுகேட்கும்.

நிலக்கடம்பு *nila-k-kaṭampu*, *n.* <நிலம் +. A plant, s. sh., *Justicia accaulis*; செடிவகை. (A.)

நிலக்கடலை *nila-k-kaṭalai*, *n.* <id. +. Ground-nut, *Arachis hypogea*; மணிலாக்கோட்டை.

நிலக்கணம் *nila-k-kaṇam*, *n.* <id. +. (Poet.) Metrical foot of three *nirai* (ஸ ஸ ஸ) as *karu-viṇ-kaṇi*, considered auspicious at the commencement of a poem; முன்று நிரையடுத்து வருவதும் செய்யுளின் தொடக்கத்திருப்பின் நன்மை பயக்குமென்று கருதப்படுவதுமான செய்யுட்கணம். நிலக்கணத் தானே மலர்த்திரு விளங்கும் (இலக். வி. 800, உரை).

நிலக்கரி nila-k-kari, *n.* <id. +. Coal, pit-coal; பூமியிலிருந்தேக்கும் ஒருவகைக்கரி.

நிலக்கள்ளி nila-k-kalli, *n.* <id. +. Green-tubed reddish-backed white sepalled torch thistle, l. sh., *Cereus hexagonus*; கள்ளிவகை.

நிலக்கறையான் nila-k-karaiyān, *n.* <id. +. The common white ant; கறையான்வகை. (சங். அக.)

நிலக்கன்று nila-k-kanru, *n.* <id. +. Tender crop; சிறுபயிர். (யாழ். அக.)

நிலக்காரை nila-k-kārai, *n.* <id. +. A low thorny shrub, *Canthium*; முட்சேடிவகை. (W.)

நிலக்காளான் nila-k-kālān, *n.* <id. +. Toadstool, a fungus; காளான்வகை. (W.)

நிலக்கிழங்கு nila-k-kilaṅku, *n.* <id. +. Tuber of *nila-p-paṇai*; நிலப்பனைக்கிழங்கு. (சங். அக.)

நிலக்குமிழ் nila-k-kumil, *n.* <id. +. Small Cashmere tree, l. sh., *Gmelina asiatica*; நீண்ட சேடிவகை. (பதார்த்த. 274.)

நிலக்குழி nila-k-kuli, *n.* <id. +. (W.) 1. Pit in the ground in which a mortar is fixed; உரங்குழி. 2. The figure of a letter marked in sand for a child to trace over; அட்சரக்குழி.

நிலக்குறி nila-k-kuri, *n.* <id. +. Signs said to appear on the ground when certain juices are poured on it, showing the presence of treasure underground and its quality; பூமியின்மேல் சிலசாற்றைப்பிழிய அதன் கிழள்ளி நிதியைக் கண்டறியுமாறு தோன்றும் அடையாளம். (W.)

நிலக்கூந்தல் nila-k-kūntal, *n.* perh. id. +. Pea-fruited dodder. See எலிச்சேவி. (W.)

நிலக்கொட்டை nila-k-kottai, *n.* perh. id. +. A plant; பூவகை. (W.)

நிலக்கொடி nila-k-koti, *n.* <id. +. See நிலமகள். நிலக்கொடியுந் துயர்நீத்தனன் (கம்பரா. திருவவ. 122).

நிலக்கொதி nila-k-koti, *n.* <id. +. See நிலக்கொதிப்பு. (W.)

நிலக்கொதிப்பு nila-k-kotippu, *n.* <id. +. Heat of the ground, due to hot sun; தூரியவேப் பந்தாற் பூமியினின்றேழும் வெக்கை.

நிலக்கொறுக்கை nila-k-korukkai, *n.* <id. +. Sea-fish, canary-yellow, attaining 2 ft. in length, *Ichthyoscopus inermia*; மஞ்சண்ணிறமான தும் 2 அடி வளர்வதுமான கடல்மீன்வகை.

நிலங்கு nilaṅku, *n.* Quail, *Coturnix com-munis*; பேரியகாடை. (பிங்.)

நிலச்சம்பங்கி nila-c-campaṅki, *n.* <நிலம் +. Tuberose, *Polyanthes tuberosa*; சேடிவகை.

நிலச்சல்லியம் nila-c-calliyam, *n.* <id. +. The sign on a plot of land indicating whether it is suitable for digging a well; கிணறு வெட்டுதற்குரிய தகுதியை யறிவிக்கும் நிலக்குறி.

நிலச்சாடை nila-c-cātai, *n.* <id. +. See நிலச்சார்பு. (யாழ். அக.)

நிலச்சாந்து nila-c-cāntu, *n.* <id. +. 1. Lime, mortar; சுண்ணக்காரை. 2. Mark on the forehead of children, made with earth; மண்ணைக்கொண்டு துழந்தைநெற்றியில் இடும் பொட்டு.

நிலச்சார் nila-c-cār, *n.* <id. +. See நிலச்சார்பு. (J.)

நிலச்சார்பு nila-c-cārpu, *n.* <id. +. (J.) 1. Nature of the soil; பூமியின்நன்மை. 2. Fertility of the soil; நிலவளம்.

நிலச்சுருங்கி nila-c-curuṅki, *n.* perh. id. +. A kind of sorrel, *Oxalis sensitiva*; சிறுசேடிவகை. (W.)

நிலச்சூடு nila-c-cūtu, *n.* <id. +. See நிலக்கொதிப்பு. (W.)

நிலச்சேமை nila-c-cēmai, *n.* <id. +. A kind of arum, *Caladium sagittifolium*; சேடிவகை. (A.)

நிலத்தரசுகாரர் nilattaracu-kārar, *n.* <id. +. Proprietors of the soil; பூமிக்குரியோர். (J.)

நிலத்தழல் nila-t-taḷal, *n.* <id. +. See நிலக்கீடு. (தக்கயாகப். 52, உரை.)

நிலத்தாமரை nila-t-tāmarai, *n.* <id. +. Rose, *Rosa*; ரோசா. (சங். அக.)

நிலத்தி nilatti, *n.* cf. நித்தில். Firefly; நுளம்பு. (குடா.)

நிலத்துத்தி nila-t-tutti, *n.* <நிலம் +. Downy heart-leaved morning mallow, s. sh., *Sida cordifolia*; துத்திவகை. (L.)

நிலத்துளக்கு nila-t-tuḷakku, *n.* <id. +. Earthquake; பூகம்பம். நிலத்துளக்கு விண்ண திரப்பு (ஆசாரக். 48).

நிலத்துளசி nila-t-tuḷaci, *n.* <id. +. A kind of basil, *Geniospermum gracile*; துளசிவகை. (பதார்த்த. 305.)

நிலத்தெய்வம் nila-t-teyvam, *n.* <id. +. 1. Earth, as goddess; பூதேவி. (தக்கயாகப். 67).

நிலத்தேவர்

உரை.) 2. Deities presiding over the five-fold *tiṇai*; ஐக்கிணைத்திய தேய்வங்கள்.

நிலத்தேவர் *nila-t-tēvar*, *n.* <id.+ . Brahmans, as gods on earth; [பூசுரர்] பிராமணர். மேலாத் தேவர்களும் நிலத்தேவரும் மேவித் தொழும் (திவ். திருவாய். 5, 1, 8).

நிலந்தட்டி *nilan-taṭṭi*, *n.* <id.+ . 1. An instrument for levelling or smoothing a floor or road; நிலஞ்சமனுகுதும் பலகை. (I.) 2. A sea-fish; கடல்மீன்வகை.

நிலந்தடி *nilantaṭi*, *n.* See நிலந்தட்டி, 1. *Nūn.*

நிலந்தரஞ்செய்தல் *nilan-tarañ-cey*, *v.* *tr.* <நிலம்+. To destroy utterly, as razing to the ground; முற்றும் அழித்தல். துயராயினவெல்லா நிலந்தரஞ் செய்யும் (திவ். பெரியதி. 1, 1, 9).

நிலந்தருதிருவிற்பாண்டியன் *nilan-taru-tiruvir-pāṇṭiyan*, *n.* <id.+ . Pāṇṭiyan of the second Sangam in whose court Tolkāppiyam was first approved and published; தோல் காப்பியம் அரங்கேறிய அவைக்கு உரியோனும் இடைச்சங்கக் காலத்தவனுமான பாண்டியன். (தொல். பாயி.)

நிலந்தருதிருவினெடியோன் *nilan-taru-tiruvineṭiyōn*, *n.* <id.+ . See நிலந்தரு திருவின்பாண்டியன். புகழ்சால் சிறப்பி னிலந்தரு திருவினெடியோன்போல (மதுரைக். 763).

நிலந்தெளிதல் *nilan-teḷital*, *n.* <id.+ . Day-breaking; போழுதுவிடிகை.

நிலநட்டம் *nila-naṭṭam*, *n.* <id.+ . Loss on land by allowing it to lie fallow; சாகுபடி செய்யாமையால் உண்டாம் நஷ்டம். *Loc.*

நிலநெல்லி *nila-nelli*, *n.* <id.+ . [K. Tu. *nelanelli*.] A common herb, *Phyllanthus maderaspatensis*; நெல்லிவகை.

நிலப்பரப்பு *nila-p-parappu*, *n.* <id.+ . 1. A measure of land; நிலப்பரப்பு. (W.) 2. Spread or extent of the earth; பூமியின் விஸ்தாரம்.

நிலப்பலா *nila-p-palā*, *n.* <id.+ . Common jack fruit; வேர்ப்பலா. (சங். அக.)

நிலப்பனை *nila-p-papai*, *n.* <id.+ . Moosly or weevil root, *Curculigo orchoides*; செடிவகை. (பதார்த்த. 403.)

நிலப்பாகல் *nila-p-pākal*, *n.* <id.+ . Balsam-apple, climber, *Momordica humilis*; பாகல்வகை. (மலை.)

நிலப்பாகை *nila-p-pākai*, *n.* See நிலப்பாகல். (சங். அக.)

நிலப்பாலை *nila-p-pālai*, *n.* <நிலம்+. Round leaved discous featherfoil, *s. tr.*, *Cleistanthus collinus*; சிறுமரவகை. (L.)

நிலப்பாவாடை *nila-p-pāvātai*, *n.* <id.+ . Cloth spread on the ground to walk on, as in a procession; நடைபாவாடை. (W.)

நிலப்பாளை *nila-p-pālai*, *n.* perh. id.+ . An annual. See அம்மான்பச்சரிசி. (சங். அக.)

நிலப்பிரயோசனம் *nila-p-pirayōcanam*, *n.* <id.+ . Produce of the soil, profit on land; நிலவிளைவு. (W.)

நிலப்பிளப்பு *nila-p-piḷappu*, *n.* <id.+ . Crack in the earth; கமர். (சங். அக.)

நிலப்பீர்க்கு *nila-p-pīrkku*, *n.* <id.+ . Species of luffa; பீர்க்குவகை.

நிலப்புழு *nila-p-puḷu*, *n.* <id.+ . See நிலப்புச்சி. (W.)

நிலப்புழுக்கம் *nila-p-puḷukkam*, *n.* <id.+ . See நிலக்கோதிப்பு. (யாழ். அக.)

நிலப்பூ *nila-p-pū*, *n.* <id.+ . Flowers of grasses and herbs; புற்பூக்களிலுண்டாதும் பூ. நீர்ப்பூ நிலப்பூ மரத்திலொண்பூ (திவ். இயற். திருவிருத். 55).

நிலப்பூச்சி *nila-p-pūcci*, *n.* <id.+ . Mob-cricket, *Gryllotalpa forealis*; பூச்சிவகை. (W.)

நிலப்பூசனி *nila-p-pūcani*, *n.* <id.+ . Panicked bindweed, 1. cl., *Ipomaea digitata*; செடிவகை. (L.)

நிலப்பெயர் *nila-p-peyar*, *n.* <id.+ . Names of persons derived from their countries, as *aruvāḷan*, *cōliyan*; நிலப்பெயர் ஒருவனுக்கிடம் பெயர். நிலப்பெயர் குடிப்பெயர் (தொல். சொல். 167).

நிலப்பெயர்ச்சி *nila-p-peyarcci*, *n.* <id.+ . Change of place; இடமாறுகை. (யாழ். அக.)

நிலப்பொட்டு *nila-p-poṭṭu*, *n.* <id.+ . 1. See நிலச்சாந்து, 2. (சங். அக.) 2. A kind of medicinal fungus; காளான்வகை. (W.)

நிலப்போங்கு *nila-p-pōṅku*, *n.* <id.+ . Quality of soil; நிலத்தன்மை. (W.)

நிலம் *nilam*, *n.* perh. நில்-. [T. *nēla*, K. *nela*, M. *nilam*.] 1. Ground, earth, land; தரை. நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றுகும் (குறள், 452). 2.

Soil; மண். நிலந்தினக் கிடந்தன நிதி (சேவக. 1471). 3. Field; வயல். 4. The earth; the world; புவலகு. நிலந்திறம் பெயருங் காலையாயினும் (பதிற்றுப். 63, 6). 5. Inhabitants of the world; நிலத்திலுள்ளார். நிலம்வீசும் . . . குன்றையே தோள் (சேவக. 287). 6. Place, region; இடம். நிலப் பெயர் (தொல். சொல். 167). 7. Rank; பதவி. கற்றுணர்ந்தோரைத் தலைநிலத்து வைக்கப்படும் (நாலடி, 133). (பிங்.) 8. Source of musical sound, as letters, syllables and metrical feet; எழுத்தகைசீர்களாகிய இசைப்பாட்டின் தானம். நிலங்கலங்கண்ட நிகழ்க் காட்டும் (மணி. 28, 42). 9. Object of sense; விஷயம். அவதார ரகசியம் ஒருவர்க்கும் அறிய நிலமல்ல (சுடு, 1, 3, 11). 10. Storey or upper floor of a house; மேன்மாடம். பல நிலமாக அகத்தை எடுக்கும் (சுடு, 4, 9, 3). 11. See நிலக்கள்ளி. (மலை.)

நிலம்பி nilampi, *n.* Gnat; கோசுது. (பிங்.)

நிலம்பிராண்டி nilam-pirāṇṭi, *n.* <நிலம் + புரான்-. A herb which takes fast hold of the ground; நிலத்திற் பரந்து கிடக்கும் ஒரு பூ. (W.)

நிலம்பு nilampu, *n.* American bindweed, *Ipomaea*; தாளி. (மலை.)

நிலம்புலம் nilam-pulam, *n.* <நிலம் + . Lands of different kinds; பல்வகைநிலம். (W.)

நிலம்புறாண்டி nilam-puraṇṭi, *n.* See நிலம்பிராண்டி. (பதார்த்த. 247.)

நிலமகள் nila-makal, *n.* <நிலம் + . Goddess of Earth; பூதேவி. நிலமக ளமுத காஞ்சியும் (புறநா. 365).

நிலமகன் nila-makan, *n.* <id. + . The planet Mars, as the son of the Earth; [பூதேவியின் மகன்] சேவ்வாய். (திவா.)

நிலமங்கை nila-maṅkai, *n.* <id. + . See நிலமகள். (திவ். பெரியதி. 8, 4, 9.)

நிலமங்கைநாச்சியார் nilamaṅkai-nāciyār, *n.* <நிலமங்கை + . See நிலமகள். பெருமாளுக்கும் நிலமங்கைநாச்சியார்க்கும் (S. I. I. i, 126).

நிலமட்டம் nila-maṭṭam, *n.* <நிலம் + . 1. Ground-level; தரைமட்டம். 2. Water-level; நீர்மட்டம். (W.)

நிலமடந்தை nila-maṭantai, *n.* <id. + . See நிலமகள். (திவ். பெரியதி. 4, 4, 8.)

நிலமண் nila-man, *n.* <id. + . Earth forming the floor of a house; மனைத்தளத்தை நிரப்பும்ண். (J.)

நிலமயக்கம் nila-mayakkam, *n.* <id. + . Harmonious blending of the features of one

thing with those of another. See திணைமயக்கம். (சேவக. 48, உரை.)

நிலமருந்து nila-maruntu, *n.* perh. id. + . Indigo plant. See அவிர். (மலை.)

நிலமளந்தோன் nilam-aṭantōn, *n.* <id. + . Viṣṇu, as having measured the earth; [பூமியை அளந்தவன்] திருமால். நீணில மளந்தோனடிய குடமும் (சிலப். 6, 55).

நிலமறி-தல் nilam-aṛi-, *v. intr.* <id. + . To know the lucky side in gambling; துடாட்டத்தில் வேற்றியடைவிக்கும் இடம் அறிதல். (W.)

நிலமாளிகை nila-mālikai, *n.* <id. + . [T. nēlamāligā.] Cellar; நிலவறை. Loc.

நிலமானியம் nila-māṇiyam, *n.* <id. + . Emolument given in land; பூமியாக விடப்பட்ட மானியம்.

நிலமிதி nila-miti, *n.* <id. + . 1. Entering a region, as treading on it; ஒரு பிரதேசத்திற் செருகை. நிலமிதி தானே அறிவை யுண்டாக்கும் (சுடு). 2. Peculiarity of a place, as affecting health or disposition; இடத்தின் தன்மை. (W.) 3. Accessibility; நடைவசதி. (யாழ். அக.)

நிலமெடு-த்தல் nilam-eṭu-, *v. intr.* <id. + . To select by astrological calculations an auspicious site for a house, temple or well; வீடு முதலியவற்றிற் ஏற்ற இடத்தைச் சோதிடத்தார் கணித்துத் தேர்தல். (W.)

நிலமை nilamai, *n.* <id. Landed property; பூஸ்திதி. (J.)

நிலயம் nilayam, *n.* <ni-laya. 1. House, habitation, abode, seat, place, room; தங்குமிடம். நியாயமத் தனைக்குமோர் நிலய மாயினான் (கம்பரா. கிளை. 55). 2. Temple; palace; கோயில். நல்லூரகத்தே திண்ணிலயங்கொண்டு நின்றான் (தேவா. 414, 5). (திவா.) 3. Agricultural town or village; மருதநிலத்தூர். (குடா.). 4. Object, aim; direction; இலக்கு. அவன் நிலயம் பார்த்து நிற்கிறான். (W.) 5. Degree, stage; படி. (W.) 6. Acting; dancing; dramatic exhibition; கூத்து. (திவா.) முன்கைவந்த நிலயம் (கோயிப்பு. பதஞ். 34).

நிலயம்பிடி-த்தல் nilayam-piṭi-, *v. intr.* <நிலயம் + . (W.) 1. To find quarters; இடம் காணுதல். 2. To settle oneself; நிலைப்படுதல். 3. To ascertain or hit, by guess or practice, the right proportion, as in giving medicine; மருந்து முதலியவற்றின் அளவை நிதானித்தல்.

நிலயனம் nilayanam, *n.* <ni-layana. See நிலயம், 1, 2, 3, 4, 5. (யாழ். அக.)

நிலவடலி

நிலவடலி nila-vatali, *n.* <நிலம் + .
Young palmyra tree; சிறுபனை. (சங். அக.)

நிலவடி nila-v-ati, *n.* <id. + . 1. Thresh-
ing grain with the hand; கையினுலடிக்கும் சதீ
ரடிப்பு. 2. Grain threshed by the hand on the
threshing-floor; களத்தீம் கையாலடித்த தானியம்.
நூன்.

நிலவடுப்பு nila-v-atuppu, *n.* <id. + . A pit
or hole dug in the ground, used as a fire-place;
நிலத்தில் அமைக்கும் அடுப்பு வகை. (W.)

நிலவம்மான்பச்சரிசி nila-v-ammān-
paccarici, *n.* <id. + . A kind of plant, *Euph-*
orbia indica; பூவேகை. (A.)

நிலவர் nilavar, *n.* <id. 1. Persons em-
ployed in sounding the depths of water, as in
a river; நீரின் நிலையை முழுகியறிபவர். சமுத்திரத்தே
நிலவாரியருக்குமவர்கள் முழுதி மண்கொள்ளுமா
போலே (திவ். திருநெடுந். 18, 143). 2. Human
beings; நிலத்துள்ளவர். நிலவரை யாற்றி (பரிபா.
15, 6).

நிலவரண் nila-v-aran, *n.* <id. + . Natural
defences consisting of arid expanse of earth,
etc.; நீரும் நீழலுமில்லாத மருநிலமாகிய அரண்வகை.
(குறள், 742, உரை.)

நிலவரம் nila-varam, *n.* <நிலை³ + bhara.
1. [T. nilavaramu.] Permanence. See நிலை
வரம், 1. பாக்கியங்க ணிலவரமென் னுன்னுகின்ற
நெஞ்சன் (சுவாக. சிவதன்ம. 4). 2. [T. nilavara-
mu.] Condition. See நிலைவரம், 3. குறிநில
வரத்தைத் தேர்ந்துகொள்வாய் (குற்ற. குற. 64, 3).
3. Current price; அன்று விலை. Loc.

நிலவரி nila-vari, *n.* <நிலம் + . Land-tax;
அரசாங்கத்தினர்க்குச் செலுத்தும் பூய்வரி.

நிலவருந்தி nilavarunti, *n.* <நிலவு +
அருந்து. Greek partridge. See சகோரம்¹. புது
நிலவருந்தியும் (திருப்பு. 843).

நிலவலயம் nila-valayam, *n.* <நிலம் + .
Terrestrial globe, the earth; பூமண்டலம். நில
வலயந்தாங்கு நளன் (நளவெண். காப்பு).

நிலவறை nila-v-arai, *n.* <id. + . Cellar,
subterranean hall; பூமிக்குள் அமைந்த அறை.
(பிங்.) நிலவறை செய்ச்சிலர் விரைவார் (செவ்வந்திப்பு.
உறையூழித். 62).

நிலவாகை¹ nila-vākai, *n.* <id. + . Tinne-
velly senna, *s. sh.*, *Cassia angustifolia*; சேடி
வகை. (மலை.)

நிலவாகை² nila-vākai, *n.* cf. நிலப்பாகை.
See நிலப்பாகல். (மலை.)

நிலவாசி nila-vāci, *n.* <id. + . Quality of
the soil; நிலத்தன்மை.

நிலவாடகை nila-vāṭakai, *n.* <id. + .
Ground-rent; மேலெழுப்புங் கட்டடத்துக்கன்றி
நிலத்துக்குமாத்திரம் உரிய வாடகை.

நிலவாடை nila-vāṭai, *n.* <id. + . See
நிலவாசி. Loc.

நிலவாரம் nila-vāram, *n.* <id. + .
Owner's share of the produce of land; மேல்
வாரம். (W.)

நிலவாவிரை nila-v-āvirai, *n.* <id. + .
See நிலவாகை, 1. (மலை.)

நிலவாழை nila-vāḷai, *n.* <id. + . A
plant; பூவேகை. (W.)

நிலவிந்தை nila-vintai, *n.* <id. A plant;
பூவேகை. (சங். அக.)

நிலவிரிசு nila-viricu, *n.* <id. + . A kind of
firework set on the ground; பூயியில் வைத்துக்
கொளுத்தும் வாணவகை. Loc.

நிலவிலந்தை nila-v-ilantai, *n.* <id. + .
Jujube tree. See இலந்தை. (மு. அ.)

நிலவிழுது nila-vilutu, *n.* <id. + . See
நிலப்பனை. (மலை.)

நிலவிளா nila-vilā, *n.* <id. + . (L.) 1.
Wood-apple. See விளா. 2. Musk-deer plant.
See நாய்விளா.

நிலவிளாத்தி nila-vilātti, *n.* <id. + . See
நிலவிளா, 1. (யாழ். அக.)

நிலவிரிசு nila-viricu, *n.* See நிலவிரிசு.
(யாழ். அக.)

நிலவீரம் nila-vīram, *n.* <நிலம் + . See நில
வீரியம். Loc.

நிலவீரியம் nila-vīriyam, *n.* <id. + . A
kind of medicinal earth; பூநீறு. (யாழ். அக.)

நிலவு¹-தல் nilavu-, 5 *v. intr.* 1. To be
permanent, fixed; நிலைத்திருத்தல். யாரு நிலவார் நில
மிசை மேல் (நாலடி, 22). 2. To stay; தங்குதல். இறு
தியு மிடையும் . . . நிலவுதல் (தொல். சொல். 103).
3. To exist, to be in use, in vogue or in cir-
culation, as a word; to be extant, in force or
practice, as a religion; வழங்குதல். நிலவு மரபினை
யுடையது. (W.) 4. To emit rays; to shine; ஒளி
விதேல். (பிங்.) 5. To spread, extend, pervade;
பரவுதல். (W.)

நிலவு² nilavu, *n.* <நிலவு + . See நிலா.
(பிங்.) நிலவுப் பயன்கொள்ளு நெடுமணன் முற்றத்து
(நெடுநல். 95).

நிலவுதயம் nilavutayam, *n.* <நிலவு + உத
யம். Moonrise; சந்திரோதயம். (W.)

நிலவுநாழிகை nilavu-nālikai, *n.* <id.+. Time, as measured by the moon's shadow; சந்திர நிழல்க்கொண்டு கண்க்கும் நாழிகை. (யாழ். அக.)

நிலவுபடுதல் nilavu-paṭutal, *n.* <id.+. Setting of the moon; சந்திராஸ்தமனம். (W.)

நிலவுபிறை nilavu-pirai, *n.* <id.+. A kind of head-ornament of women. See சந்திராப் பிறை, 2. நெற்றிச் சுட்டியும் நிலவுபிறையும். *Tinn.*

நிலவுமரி nila-v-umari, *n.* <நிலம்+. Sea-blite. See உமரீக்கிரை. (L.)

நிலவுலகம் nila-v-ulakam, *n.* <id.+. The earth; பூமி.

நிலவூறல் nila-v-ūral, *n.* <id.+. Dampness of soil; பூமிக்கசவு. (யாழ். அக.)

நிலவெக்கை nila-vekkai, *n.* <id.+. Earth's heat on account of hot sun; வெயில் காய்ந்ததால் நிலத்தில் உண்டாம் வெப்பம்.

நிலவெடுப்பு nila-v-eṭuppu, *n.* <id.+. Breaking new soil; முதலுழவு. (J.)

நிலவெழுத்து nila-v-eḷuttu, *n.* <id.+. Letters written on the ground by schoolboys; தரையிற் பிள்ளைகளேழுதும் எழுத்து. (W.)

நிலவேம்பு nila-vēmpu, *n.* <id.+. [T. *nēlavēmu*, K. *nelavēvu*, M. *nilavēppu*.] (M. M. 177.) 1. French chiratta, s. sh., *Andrographis paniculata*; செடிவகை. 2. Chiretta, s. sh., *Swertia chirata*; செடிவகை.

நிலவோர் nila-vēr, *n.* <id.+. Earth-worm; பூநாகம். (நாமதீப. 266.)

நிலா nilā, *n.* <நிலாவு-. [M. *nilā*.] 1. Moonlight; சந்திரிகை. விசும்பினக்கனிலாப் பாரிக்குந் திங்களும் (நாலடி, 151). 2. [T. *nela*.] Moon; சந்திரன். துணிநிலா வணியினான் (திருவாச. 35, 5). 3. Light, splendour; ஒளி. நிலாவிரித்து முச்சக முற்றும் நிழல்செய் (திருநாற். 78).

நிலாக்கல் nilā-k-kal, *n.* <நிலா+. Moon-stone. See சந்திரகாந்தம். நின்றொளி திகழ்வதோர் நிலாக்கல் வட்டமும் (ஞான. இரத. 74).

நிலாக்கொழுந்து nilā-k-koluntu, *n.* <id.+. The young moon; இளம்பிறை. (W.)

நிலாச்சாப்பாடு nilā-c-cāppātu, *n.* <id.+. Moonlight picnic; நிலாவில் உண்ணும் உண்டி.

நிலாத்திரி nilā-t-tiri, *n.* <id.+. Light displayed in fireworks; மத்தாப்பு. தடத்து நீர் நிலாத்திரி (கைவல். சந். 41).

நிலாப்பதிவு nilā-p-pativu, *n.* <id.+. Dark fortnight; கிருஷ்ணபகடம். (W.)

நிலாப்பூச்சி nilā-p-pūcci, *n.* <id.+. A game like 'prisoner's base' in which one party of children is considered to be defeated if, as they stand in moonlight, they are touched by the opposing party; நிலவில் நித்தும்போது எதிர்க்கட்சியினரால் தொடப்பின் தோல்வியுறுவதாகக் கருதப்படும் சிறுவர் விளையாட்டுவகை.

நிலாமண்டபம் nilā-maṇṭapam, *n.* <id.+. See நிலாழற்றம். மாடமிசை யோங்கு நிலாமண்டபத்தே மகிழ்ந்தேன் (அருட்பா, vi, தலைவிரகுந்தல், 10).

நிலாமண்டலம் nilā-maṇṭalam, *n.* <id.+. Sphere of the moon; சந்திரமண்டலம். (யாழ். அக.)

நிலாமணக்கு nilāmaṇakku, *n.* perh. நிலம் + ஆமணக்கு. A plant; பூவகை. (சந். அக.)

நிலாமணி nilā-maṇi, *n.* <நிலா+. Moon-stone. See சந்திரகாந்தம். (W.)

நிலாமாடம் nilā-māṭam, *n.* <id.+. See நிலாழற்றம். முழுநிலா மாடத்து முடிமுதற் முவ (பெருங். உஞ்சைக். 54, 11).

நிலாமுக்கி nilā-mukki, *n.* <id.+. prob. முக்கு-. See நிலாழ்கி. (நாமதீப. 245.)

நிலாமுகி nilā-muki, *n.* <id.+. Cakōra, the Greek partridge, *Caccabis graeca*, as feeding on moon-beams; சந்திரகிரணங்களை உணவாகக் கொண்டு வாழ்வதாகக் கருதப்படும் புள்வகை. (திவா.)

நிலாமுற்றம் nilā-murram, *n.* <id.+. Terrace for enjoying the moonlight; நிலவின்மீதுய்க்கும் திறந்த மேன்மாடம். (திவா.) நீணிலா முற்றத்து நின்றிவள் நோக்கினான் (திவ். பெரியதி. 8, 2).

நிலாவிரை nilāvirai, *n.* <நிலம்+ ஆவிரை. See நிலவாகை. (பதார்த்த. 1059.)

நிலாவிளையாட்டு nilā-vilaiyāṭṭu, *n.* <நிலா+. See நிலாப்பூச்சி. *Loc.*

நிலாவு-தல் nilāvu-, 5 *v.* <நிலவு-. *intr.* See நிலவு-, 1. நிலாவாப் புலாற்றினம் (தேவா. 1224, 2).—*tr.* 1. To meditate upon; தியானித்தல். 2. நானிலாவியிருப்ப நென்னொதனை (தேவா. 4, 5). To resemble; ஒப்பாதல். மானிலாவிய நோக்கியர் (திருவிசை. 5, 4).

நிலுவை niluvai, *n.* <நில்-. [T. *niluvu*, M. *nilavu*.] 1. Standing, staying; தங்குதல். 2. நேயு நிலுவை கொண்டது (திருப்பு. 1111). Balance, as of dues; arrears; பாக்கி. ஏது குடி நிலுவை (பணவிடு. 169).

நிலுவைக்காரன்

நிலுவைக்காரன் niluvai-k-kāran, *n.*
 <நிலுவை +. 1. Debtor; கடன்காரன். (w.) 2.
 One who collects arrears; நிலுவை வசூலிப்பவன்.
 Colloq.

நிலுவையஞ்சுநு niluvai-y-añcanā, *n.*
 <id. +. Estimate of the probable out-turn
 of standing crops; விளைச்சல்மதிப்பு. (C. G.)

நிலுவையறுவிடு-தல் niluvai-y-aruvitu-,
v. intr. <id. +. To recover arrears; பாக்கியை
 வசூலித்தல். (w.)

நிலை¹ nilai, *n.* <நில்-. [T. *nelavu*, K. *nele*,
 M. *nila*.] 1. Standing, staying; நீங்கை. பணை
 நிலை முனைஇ (புறநா. 23). 2. Firmness, fixedness,
 stability, permanence, durability; உறுதி. நீக்கமு
 நிலையும் (கிருவாச. 3, 9). 3. Character; quality;
 temper; nature; தன்மை. (பிங்.) திருந்துநிலை யா
 ரத்து (பெரும்பாண். 46). 4. Condition, state,
 situation; நிலைமை. நன்னிலைக்கட் டன்னை நிறுப்
 பானும் (நாலடி, 248). 5. Profession, vocation,
 calling; தொழில். (w.) 6. Place, seat, location;
 இடம். நின்னிலைத் தோன்றும் (பரிபா. 2, 27). 7.
 Stopping place, station, stand, residence; தங்கு
 மிடம். நெடுந்தேர் நிலைபுகு (பு. வெ. 6, 2). 8.
 Earth; பூமி. (பிங்.) 9. See நிலைத்தினை. (நாமதீப.
 373.) 10. Storey, floor, as of a building; sit-
 ting room in a car; வீடுதேர்களின் தட்டி. இழிந்து
 சீழ்நிலை (சீவக. 2673). 11. Door frame; கதவு
 நிலை. ஐயவிய யப்பிய நெய்யணி நெடுநிலை (நெடுநல்.
 86). 12. Pillar; தூண். (நாமதீப. 448.) 13.
 Standard, as of a lamp; விளக்கு முதலியவற்றின்
 தண்டு. (w.) 14. Prescribed path; நேறி. நிலை
 யிற் றிரியா தடங்கியான் ரேற்றம் (குறள், 124).
 15. Usage, custom; வழக்கு. (அக. நி.) 16.
 Stages of religious life; ஆச்சிரமம். பிரமசரிய
 முதலிய நிலைகளி னின்று (குறள், பரிமே. உரைப்
 பா.). 17. Family, tribe; துலம். காணிகைக்
 கொண்ட மறுநிலை மைந்தனை (கல்லா. 43, 20). 18.
 Inheritance, hereditary right; பரம்பரைப்பாத்தி
 யம். தன்பாட்டன் நிலையாய் வருகிற காணி (S. I. I.
 ii, 310). 19. A kind of song; இசைப்பாட்டுவகை.
 (சீவக. 650, உரை.) 20. Time; பொழுது. (அக. நி.)
 21. A unit of time; முகூர்த்தம். ஒரு நிலைகாறு
 முள்ளே யொடுக்கி (பெருங். உஞ்சைக். 34, 63). 22.
 A land measure for dry lands; ஒருவகை நில
 வளவு. (J.) 23. Depth of water allowing one
 to stand in, opp. to *nīccu*; ஒருவன் நிற்கக் கூடிய
 நீராமு. நீர்நிலைகாட்டுங் காலத்து (பெரும்பாண். 273,
 உரை). 24. Attitude in archery, numbering
 four, viz., *paicācam*, *maṇṭalam*, *ālīṭam*, *pirat-*
tiyāṭam; பைசாசம், மண்டலம், ஆலிடம், பிரத்தியா
 லிடம் என நால்வகைப்பட்டனவான வீரர் அம்பெய்
 யும் நிலை. (திவா.) 25. A pendant of a jewel;

ஆபரணத்தின் தொங்கல். (w.) 26. Cow-dung
 evacuated at a time; பசு ஒரு தடவை கழிக்குஞ்
 சாணி. Tj.

நிலை²-தல் nilai-, prob. 4 *v. intr.* <நிலை.
 To remain permanent; to stay; நிலைத்து நிற்கல்.
 உம்மை நிலையு மிறுதி யான (தொல். எழுத். 189).

நிலை³-த்தல் nilai-, 11 *v. intr.* <id. [K.
nelasu.] 1. To obtain a footing; to be settled,
 lasting; ஸ்திரப்படுதல். 2. To delay, stay too
 long in a place; தாமதித்தல். (w.) 3. To be
 just deep enough to allow a man to stand, as a
 river; நீர் ஆளளவுக்கு இருத்தல். தண்ணீர் ஆளுக்கு
 நிலைக்கும்.

நிலைக்கட்டு-தல் nilai-k-kattu-, *v. tr.*
 <நிலை +. To establish, make permanent;
 நிலைக்கச்செய்தல். Loc.

நிலைக்கடகம் nilai-k-katakam, *n.* <id. +.
 A large basket; பெருங்கடை. (J.)

நிலைக்கண்ணாடி nilai-k-kaṇṇāṭi, *n.* <id.
 +. [K. *niluguṇṇāṭi*.] A large fixed mirror;
 முகம் பார்க்கும்படி ஓரீடத்து நாட்டப்பட்ட பேரிய
 கண்ணாடி. கட்டிற் றவிசொடு நிலைக்கண்ணாடி (சீவக.
 558).

நிலைக்கதவம் nilai-k-katavam, *n.* <id. +.
 Door fixed on a frame; நிலையிலமைந்த கதவு. முழு
 நிலைக்கதவ மகற்றிமுன்னின்று (பெருங். மகத. 13, 71).

நிலைக்கல் nilai-k-kal, *n.* <id. +. 1.
 Bezoar; ஆட்டுரோசனை. (w.) 2. Stone base for
 door-frame; நிலைப்படிக்கீழ்ள்ள கல். Loc.

நிலைக்களப்போலி nilai-k-kala-p-pōli, *n.*
 <நிலைக்களம் +. A letter substituted for another;
 ஒருமூத்து நின்ற இடத்தில் அதற்குப் போலியாய்வரும்
 எழுத்து. (யாழ். அக.)

நிலைக்களம் nilai-k-kalam, *n.* <நிலை +.
 Stand, standing place; தங்குமிடம். போர்யானை
 யாக்கு நிலைக்களம் (வலாதி, 12).

நிலைக்கால் nilai-k-kāl, *n.* <id. +. 1.
 Stand, leg, as of a sofa; கட்டில் முதலியவற்றின்
 கால். நிலைக்கால் மைந்த . . . கட்டிலுள் (பெருங்.
 மகத. 14, 54). 2. See நிலை, 11. (w.)

நிலைக்கிடாரம் nilai-k-kiṭāram, *n.* <id.
 +. A big vessel kept stationary; பேரிய
 பாத்திரவகை.

நிலைக்கிடை nilai-k-kiṭai, *n.* <id. +. A
 sitting pose, in dancing; நாட்டியத்தில் உட்காரும்
 நிலை. நிலைக்கிடையொண்டாள் (விற்லிவிடு. 413).

நிலைக்குடி nilai-k-kuṭi, *n.* <id. +. 1.
 Settled or ancient inhabitants; பழங்குடி. (யாழ்.
 அக.) 2. Permanent servants of a landlord

engaged in agricultural operations; மீராகதாரின் நிலைத் துடிகள். *Loc.*

நிலைக்குத் து-தல் *nilai-k-kuttu-, v. intr.* <id. +. To be fixed or rigid, as the eye at the dying stage; மாணத்தறுவாயில் விழி முதலியன அசைவின்றி நிற்றல். *Colloq.*

நிலைகலங்கு-தல் *nilai-kalan̄ku-, v. intr.* <id. +. See நிலைகுலை-, 1. ஐந்துபுல நிலைகலங்கு மிடத்து (பெரியபு. திருஞான. 301).

நிலைகுலை¹-தல் *nilai-kulai-, v. intr.* <id. +. 1. To be ruined in circumstances; நிலைமைதவறுதல். 2. To swerve from the path of virtue; நேறிவழிவதல். 3. To be discouraged; to lose self-command; to be disconcerted, perplexed; தயங்குதல். 4. To lose hold; to be unstrung; நிலைமை தளர்தல். வச்சிரமுட்டிதன் நிலைகுலைந்து விழுதலின் (கம்பரா. முதற்போர். 55). 5. To be routed, as an army; சிதறுண்ணுதல்.

நிலைகுலை²-த்தல் *nilai-kulai-, v. tr.* Caus. of நிலைகுலை¹-. 1. To ruin; நிலைமையழித்தல். 2. To seduce, ravish; கற்பழித்தல். 3. To cause to swerve from the path of virtue or to neglect religious observances; ஒழுக்கங்கேடுத்தல். 4. To rout, as an army; சிதறவடித்தல். 5. To intimidate, disconcert; தயங்கச்செய்தல்.

நிலைகேடு *nilai-kēṭu, n.* <நிலை +. [K. *nile-gēṭu.*] Straited circumstances, loss of position; கேட்டுப்போன நிலைமை.

நிலைகொள்(ளு)-தல் *nilai-koḷ-, v. intr.* <id. +. [K. *nilegōḷa.*] 1. To be permanent; to remain firm; உறுதியாதல். 2. To come into its natural state, as a diseased mind; தன்னிலையடைதல். 3. To be just deep enough to allow one to stand in; நிந்துமளவு ஆழமாதல்.

நிலைகோலு-தல் *nilai-kōlu-, v. intr.* <id. +. (யாழ். அக.) 1. To array, as force; அணிவகுத்தல். 2. To seek shelter; இடந்தேடுதல்.

நிலைச்செண்டு *nilai-c-cen̄ṭu, n.* <id. +. A kind of ball played standing on the ground; நிலத்தில் நின்றுநின்று விளையாடும் பந்து. நிலைச்செண்டும் பரிச்செண்டும் வீசி மிகமகிழ்வெய்தி (பெரியபு. சேரமான். 126).

நிலைச்செரு *nilai-c-ceru, n.* <id. +. Continuous engagement in war-operation; இடையறாப் போர். நிலைச்செருவினாற் றலையறுத்து (பதிற்றுப். ஐந்தாம். பதி.).

நிலைசெல்(லு)-தல் *nilai-cel-, v. intr.* <id. +. See நிலைகொள்-.

நிலைத்தண்ணீர் *nilai-t-tann̄ir, n.* <id. +. Standing water, as in pools, tanks; நிலையுள்ள நீர். *Colloq.*

நிலைத்தானம் *nilai-t-tānam, n.* <id. +. Shrine; கோயில். கானும் பலபதியு மநிலைத் தானங்கள் (பெரியபு. திருஞான. 340).

நிலைத்திணை *nilai-t-tiṇai, n.* <id. +. The category of the immoveables, as the vegetable kingdom, opp. to *iyāṅku-tiṇai*; அசரம். இறைவன் இயங்குதிணைக்கண்ணும் நிலைத்திணைக்கண்ணும் அவற்றின் தன்மையாய் நிற்குமாறு (தொல். எழுத். 46, உரை).

நிலைத்திருவமிர் து *nilai-t-tiru-v-amirtu, n.* <id. +. Permanent endowment for daily offerings in a temple; கோயிலில் தினசரி நிவேதனத்திற்கு விடப்பட்ட சாகுவத தருமம். (S. I. I. iii, 96.)

நிலைத்துறை *nilai-t-turai, n.* <id. +. The usual bathing-ghat; வழக்கமாய் யிறங்கும் நிலையாழமுள்ள நீர்த்துறை. நிலைத்துறை வழியு மதனழிமாக்கள் (மலைபடு. 280).

நிலைத்தேர் *nilai-t-tēr, n.* <id. +. Standing decorated car; அலங்காரஞ் செய்து நிறுத்தப்படும் இரதம். விளங்குறு நிலைத்தேர் செய்தார் (பிரபுவின். சூனிய. இருந்த. 10).

நிலைத்தேர்முடு *nilai-t-tēr-mūṭu, n.* <id. +. The place where a temple-car ordinarily stands; தேரை வழக்கமாய் நிறுத்தும் இடம். *Loc.*

நிலைதடுமாறு-தல் *nilai-taṭumāru-, v. intr.* <id. +. See நிலைகுலை¹-.

நிலைதவறு-தல் *nilai-tavaru-, v. intr.* <id. +. See நிலைகுலை¹-.

நிலைதளம்பு-தல் *nilai-taḷampu-, v. intr.* <id. +. (w.) 1. To be unstable; நிலையற்றிருத்தல். 2. To be unsettled, as a family, a government; கலக்கமுற்றிருத்தல். 3. See நிலைகுலை¹-, 1, 2. 4. To be neglected, as one's property or affairs; பாரா மரியாது கிடத்தல்.

நிலைதளர்-தல் *nilai-taḷar-, v. intr.* <id. +. See நிலைகுலை¹-.

நிலைதிரி-தல் *nilai-tiri-, v. intr.* <id. +. To swerve from principle; முறைகேடுதல் யாது நிலைதிரியான் (ஏலாதி. 3).

நிலைநாட்டு-தல் *nilai-nāṭṭu-, v. tr.* <id. +. To establish; தாபித்தல். *Colloq.*

நிலைநில்-தல் [நிலைநிற்றல்] *nilai-nil-, v. intr.* <id. +. 1. To stand firm, as in one's principles; to maintain consistency; கொள்கைநிலையவற்றில் உறுதியாயிருத்தல். 2. See நிலைபெறு¹-, 1.

நிலைநிறுத்து-தல்

நிலைநிறுத்து-தல் *nilai-niruttu-, v. tr.*
 1. To set up, establish; தாபித்தல்.
 <id.+ . 2. To prove conclusively; முடிவாய் நுகர்ச்சி செய்தல்.

நிலைநீர் *nilai-nīr, n.* <id.+ . 1. Still water, as in a tank; ஓட்டமற்றநீர். கூவ நீணிலைநீர் களும் பசையறக் குடித்தான் (திருவிளை. அன்னக். 7). 2. Ocean; கடல். (கல்லா. 21, 1, மயிலேறும்.)

நிலைநீர்ப்பாட்டம் *nilai-nīr-p-pāṭṭam, n.* <நிலைநீர்+. Tax on tank-water used for irrigation, opp. to *olukku-nīr-p-pāṭṭam*; ஏரிப்பாய்ச்சி சலவரி. (Insc.)

நிலைப்பட்டம் *nilai-p-paṭṭam, n.* <நிலை+. Absolute title, as to a property; permanent interest; சாகவதவுரிமை. *Loc.*

நிலைப்படி *nilai-p-paṭi, n.* <id.+ . Sill, threshold; கதவுநிலையின் அடிப்படி. வன்மீகன் சந்துரைத்துநின்ற நிலைப்படியாயிருந்தேனில்லை தீவினையே (தனிப்பா.).

நிலைப்படு-தல் *nilai-p-paṭu-, v. intr.* <id.+ . 1. To become permanent, stationary; தீரமாதல். 2. To be fixed, steady; to remain firm; உறுதியாதல். 3. To become definite or certain; நிச்சயப்படுதல். (w.)

நிலைப்படுத்து-தல் *nilai-p-paṭuttu-, v. tr.* Caus. of நிலைப்படு-. 1. See நிலைநிறுத்து-. 2. To make firm or steady; உறுதியாக்குதல். (w.) 3. To make certain; நிச்சயப்படுத்துதல். (w.)

நிலைப்படை *nilai-p-paṭai, n.* <நிலை+. Standing army stationed in the capital of a country; காவர்த்த தலைநகரிலேயே நிறுத்திவைக்கப்பட்ட சேனை. (Insc.)

நிலைப்பதம் *nilai-p-patam, n.* <id.+ . See நிலைமோழி. (நன். 242, மயிலை.)

நிலைப்பரப்பு *nilai-p-parappu, n.* <id.+ . A measure of land; ஒருவகை நிலவளவை. (J.)

நிலைப்பல்லி *nilai-p-palli, n.* <id.+ . Lizard that chirps frequently from the same place; ஓடித்திலே பலகாலஞ் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் பல்லி. (சுட. 4, 9, 3, ஜீ.)

நிலைப்பாடு *nilai-p-pāṭu, n.* <id.+ . [K. *nilēpāṭu.*] 1. Condition, state; நிலைமை. தம் மறைக்கியன்ற நிலைப்பாடெல்லாம் நெஞ்சுணக்கேட்டு (பெருஞ். வத்தவ. 4, 32). 2. Firmness, permanence, durability; உறுதிப்பாடு. (w.)

நிலைப்பு *nilaippu, n.* <நிலை³-. 1. Perseverance, continuance, durability; ஸ்திரம். 2. Perseverance, persistence; விடாமுயற்சி. (w.)

நிலைப்பூட்டு *nilai-p-pūṭṭu, n.* <நிலை+. A kind of lock fitted on a door; கதவில் தைக்கப்பட்ட பூட்டுவகை. *Tinn.*

நிலைப்பெறு-தல் *nilai-p-peru-, v. intr.* <id.+ . [K. *nilēpēru.*] To be at rest; சலியாதிருத்தல். நிலைப்பெற்றென் னெஞ்சம் (திவ். திருவாய். 3, 2, 10).

நிலைபரம் *nilai-param, n.* <id.+ *bhara.* See நிலைவரம்.

நிலைபிடி-த்தல் *nilai-piṭi-, v. intr.* <id.+ . (w.) 1. To settle down, as by getting an office or residence for oneself; தோழில் முதலியனபெற்று நிலையாயிருத்தல். 2. To reach the goal; இலட்சியத்தையடைதல்.

நிலைபெறு¹-தல் *nilai-peru-, v. intr.* <id.+ . 1. To stay firmly; தீரமாய்த்தங்குதல். வேற்றுமையுருபு நிலைபெறு வழியும் (தொல். எழுத். 132). 2. To gain a resting place; to secure peace; துன்பமற்றநிலையை யடைதல். நிலைபெறுமா நெண்ணுதியே னெஞ்சே நீவா (தேவா. 727, 3). 3. To endure; நீடித்தல். (w.) 4. To be fathomable; ஒன்று நிற்கக்கூடியவளவு ஆழமுடைத்தாதல். கழை நிலைபெறு அக் குட்டத் தாயினும் (பதிற்றுப். 86, 9).

நிலைபெறு²-த்தல் *nilai-peru-, v. tr.* Caus. of நிலைபெறு¹-. 1. See நிலைநிறுத்து-. 2. To maintain, protect; காத்தல். (குடா.) உலகம் யாவையும் . . . நிலைபெறுத்தலும் (கம்பரா. சிறப். 1).

நிலைபேறு *nilai-pēru, n.* <நிலை+. 1. Permanence, stability; உறுதி. 2. Firm footing or situation; நிலைப்பிடம். 3. Pillar or post; தூண். (w.) 4. Final bliss; மோட்சம். (அக. நி.) 5. Honour, reputation; மானம். (அக. நி.)

நிலைபொலியூட்டு *nilai-poli-y-ūṭṭu, n.* <id.+ . Interest secured permanently, as on a deposit; சாகவதவட்டி. (I. M. P. Cg. 1048.)

நிலைபோடு-தல் *nilai-pōṭu-, v. tr.* <நிலை+. To begin; தொடங்குதல். (யாழ். அக.)

நிலைமடக்கு *nilai-maṭakku, n.* <id.+ . (Rhet.) A figure of speech; அணிவகை. (திவா.)

நிலைமண் *nilai-man, n.* <id.+ . Natural soil, opp. to *koṭṭu-man*; இயற்கையான மண். (J.)

நிலைமண்டிலம் *nilai-manṭilam, n.* <id.+ . See நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா. (இலக். வி. 734.)

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா *nilaimanṭilav-āciriyappā, n.* <நிலைமண்டிலம்+. A kind of *āciriyappā*, in which all the lines have the same

number of feet; சீர்கள் தம்மில் அளவோத்த அடிகளை யுடைய ஆசிரியம். (இலக். வி. 734, உரை.)

நிலைமண்டு-தல் *nilai-manṭu*, *v. intr.* <நிலை+. (w.) 1. To make a long stay, as in a foreign place; அயலூரில் நீடித்துத்தங்குதல். 2. To stick to a place, as a person or animal; ஓரிடத்தைப் பற்றிக்கொள்ளுதல்.

நிலைமாலை *nilai-mālai*, *n.* <id.+. A big garland put on a deity; கடவுளுக்குச் சாத்தும் பேரிய பூமாலைவகை. *Loc.*

நிலைமாறு-தல் *nilai-māru*, *v. intr.* <id.+. 1. To change in place, principles or circumstances; இடம் முதலியவற்றினின்றும் மாறுதல். 2. (Gram.) To be transposed as letters in words, as சதை for தசை; சொல்லில் எழுத்துக்கள் இடம் பிறிதல். (w.)

நிலைமை *nilaimai*, *n.* <நிலை. 1. Condition; state, as of affairs, of one's feelings; ஸ்திதி. பண்பு மேம்படுநிலைமையார் (பெரியபு. திருநீலநக். 23). 2. Quality; property; character; இயல்பு. (திவா.) வலியு னிலைமையான் வல்லுருவம் (குறள், 273). 3. Station, rank, degree; வாழ்விலுள்ள நிலை. 4. Standing posture; நித்தநிலை. நிலைமையிலுண லுடையவர்களும் (தேவா. 815, 10). 5. Strength; திண்மை. நேரார் படையி னிலைமை (பு. வெ. 7, 22). 6. Firmness; உறுதி. நிலைமையி னெஞ்சுத்தான் (நாலடி, 87). 7. Truth, veracity, probity; மெய். (திவா.) 8. Fame; புகழ். நிலல்லா வுலகத்து நிலைமை தூக்கி (பொருந். 176). 9. Final bliss; மோட்சம். நிலைமை நீதெல் தலைமையோ வன்றே (ஞான. பாயி. 3). 10. Landed property; பூஸ்திதி. (w.)

நிலைமைக்காரன் *nilaimai-k-kāraṇ*, *n.* <நிலைமை+. (w.) 1. Man of landed property; நிலச்சொத்துள்ளவன். 2. Man of principle; நேர் மையுள்ளவன்.

நிலைமைப்பத்திரம் *nilaimai-p-pattiram*, *n.* <id.+. A deed of gift made to learned men in recognition of their merits; புலவர் முத லியோர்க்கு உரிமையேற்படுத்தி அவ்வுரிமை நிலைக்க எழுதப்படும் பத்திரம். (சங். அக.)

நிலைமொழி *nilai-moli*, <நிலை+. (Gram.) Antecedent word, the first of two words in a euphonic combination; பதப்பூண்சிசிக்கண் முதனிந்த மொழி. நிலைமொழி முன்னர் வேற்றுமை யுருபிற்கு (தொல். எழுத். 173).

நிலையகம் *nilai-y-akam*, *n.* <id.+. House, abode; மனை. (அக. டி.)

நிலையங்கி *nilai-y-aṅki*, *n.* <id.+. [K. *niluvāṅgi*.] 1. Gown reaching to the ankles, chiefly worn by Muhamadans; முகம்மதியர் அணி

யும் நீண்ட சட்டை. *Colloq.* 2. A metallic cover put on idols; விக்கிரகத்திற்குச் சாத்தும் கவசம். 3. Full decoration of an idol; விக்கிரகத்திற்குச் செய்யும் முழுவலங்காரம்.

நிலையம் *nilaiyam*, *n.* See நிலயம். (பிங்.)

நிலையல் *nilaiyal*, *n.* <நிலை²-. Abiding, stay-ing; நிற்கை. பிறிதவ னிலையலும் (தொல். சொல். 253).

நிலையழி-தல் *nilai-y-ali*, *v. intr.* <நிலை+. See நிலைதலை¹-. நிலையழிந்த சிந்தையராய் (பெரியபு. அப்பகுதி. 13).

நிலையற்றவன் *nilai-y-arraṇ*, *n.* <id.+. 1. Fickle-minded person; unstable, un-reliable man; உறுதியில்லாதவன். *Colloq.* 2. A man of no status; அந்தஸ்து இல்லாதவன்.

நிலையாடி *nilai-y-āṭi*, *n.* <id.+. 1. Weaver's swift; நெய்வார் கருவியுளோன்று. (யாழ். அக.) 2. See நிலைக்கண்ணாடி. (w.)

நிலையாமை *nilaiyāmai*, *n.* <நிலை²-+ ஆ neg. 1. Instability, as of riches; transitoriness; ஸ்திரமாயிராமை. (குறள், அதி. 34.) 2. Fickleness, wavering; உறுதியின்மை. (யாழ். அக.)

நிலையாறு-தல் *nilai-y-āru*, *v. intr.* <நிலை+. To be pacified; அமைதியுறுதல். வானவரு நின்ற நிலையாறினர்கள் (கம்பரா. மூலபல. 155).

நிலையிடு-தல் *nilai-y-iṭu*, *v. tr.* <id.+. 1. See நிலைநிறுத்து-. மால்சமயத்தை மண்மேல் நிலை யிட்ட (இருசமய. கடவுள்வா. 2). 2. To determine, measure; அளந்தறிதல். நிலங்க டாங்குறு நிலையினை நிலையிட நினைந்தான் (கம்பரா. அயோத்தி. மந்திரப். 60).

நிலையியற்பொருள் *nilai-y-iyar-poru*, *n.* <id.+. See நிலைத்தினை. (நன். 259, உரை.)

நிலையிலாச்சம் *nilaiyilāccam*, *n.* perh. id. Seed-bed where ragi is sown; வரகுநாற்றங்கால். (யாழ். அக.)

நிலையுடைக்கட்டை *nilai-y-uṭai-k-kattai*, *n.* <id.+. Pivot; முளையாணி. (w.)

நிலையுதல் *nilaiyutal*, *n.* <நிலை²-. Being stable or permanent; நிலைபெறுகை. தோற்றமுடையனயாவும் நிலையுதலிலவார் தன்மை (குறள், அதி. 34, அவதா.).

நிலையுமல் *nilai-y-umal*, *n.* <நிலை+. A large basket for grain, kept stationary; நேர் பை. (J.)

நிலையுரல் *nilai-y-ural*, *n.* <id.+. [T. *niluvurōlu*.] A large mortar, often sunk in the

நிலையுன்று-தல்

ground; நிலத்திற் புதைத்துவைக்கும் பேரியவுரல்.
(யாழ். அக.)

நிலையுன்று-தல் *nilai-y-ünru-, v. intr.*
<id.+> 1. To obtain a firm footing, become
firmly settled in a place; திரப்படுதல். 2. To
become firmly rooted, as a tree; மரமுதலியன
வேர்ந்துதல்.

நிலையெடு-தல் *nilai-y-eṭu-, v. intr.* <id.
>+. To be in the zenith of one's fame; பேருமை
பெற்று விளங்குதல். நிலையெடுத்து நெடுநிலத்து நீ
யிருக்க (கம்பரா. சூர்ப்பநகை. 101).

நிலைவரம் *nilai-varam, n.* <id.+> *bhara.*
[*T. nilavaram.*] 1. Permanence, firmness;
நிலைபெறு. 2. Certainty, assurance, sureness;
நிச்சயம். வானகம் புகுவது நிலைவரம் (இராமநா.
அயோத். 16). 3. State, condition, circum-
stances; நிலைமை. (W.)

நிலைவாரி *nilai-vari, n.* <id.+> (Mus.) A
kind of song; இசைப்பாட்டு வகை. (சிலப். 7, 11,
அரும். பக். 209.)

நிலைவிடு-தல் *nilai-viṭu-, v. intr.* <id.+>
To set up the door-frame of the main entrance
of a house in construction; மனைக்கு வாயிலிலை
அமைத்தல். *Tinn.*

நிலைவிளக்கு *nilai-viḷakku, n.* <id.+>
Lamp fixed to a stand, as in front of a temple;
குத்துவிளக்கு. நிலைவிளக்கு . . . கிடந்திலங்கும் (திரு
விசை. கருவூர்த். 7, 5).

நிவ-த்தல் *niva-, 12 v. intr.* [O. K.
negapu.] 1. To rise; to be elevated; to be-
come high; உயர்தல். மாக்கட னிவந்தெழுதருஞ்
செஞ்ஞாயிற்றுக் கவினை (புறநா. 4). 2. To grow;
வளர்தல். ஊர்க்கால் நிவந்த பொதும்பருள் (கலித்.
56). 3. To spread; படர்தல். பைங்கறி நிவந்த
பலவி னீழல் (சிறுபாண். 43). 4. To be exalted,
distinguished; மேலாதல். நிலமகள் கணவன் வேர்
தர் குழாத்திடை நிவந்திருந்தான் (சீவக. 2566). 5.
To swell, overflow, inundate; மேல்வழிதல்.
நிவந்தது நீத்தம் (பரிபா. 12, 34). 6. To appear,
occur, arise; தோன்றுதல். உண்ணிவந்த கருத்து
முணர்ந்தனன் (கம்பரா. நகரீரீங்கு. 229).

நிவகம் *nivakam, n.* <*ni-vaha.* Company,
multitude, assembly, flock; கூட்டம். (உரி. நி.)

நிவசதி *nivacati, n.* <*ni-vasati.* House,
abode; வீடு. (சங். அக.)

நிவசனம் *nivacanam, n.* <*ni-vasana.*
Clothes; ஆடை. (சங். அக.)

நிவந்தக்காரர் *nivanta-k-kārar, n.* <நிவந்
தம்+>. Temple servants; கோயிற்கைங்கரியஞ் செய்
வோர். பலபணி நிவந்தக்காரர்க்கும் (S. I. I. iii,
137).

நிவந்தம் *nivantam, n.* <*ni-bandha.* 1.
Condition, agreement; நிபந்தனை. 2. Allotted
duties, as of servants; வேலைத்திட்டம். பலபணி
நிவந்தக்காரர்க்கு நிவந்தஞ் செய்தபடி (S. I. I. iii, 137).
3. Temple expenses; கோயிற்செலவு. மஹா
தேவர்க்கு வேண்டும் நிவந்தங்களுக்கு (S. I. I. iii, 25).
4. Temple service; கோயிற்கைங்கரியம். நிவந்தக்
காரர். 5. Place of worship; கடவுளை வழிபடும்
இடம். புனைமணி நிவந்தம் (உபதேசகா. சிவவிரத.
223). 6. Compilation, compendium; சங்கிரக
நூல்.

நிவப்பு *nivappu, n.* <நிவ-> Elevation,
height; உயரம். நிராசெல னிவப்பிற் கொண்மூ
வியங்கி (குறிஞ்சிப். 50).

நிவப்புத் தூக்கு *nivappu-t-tūkkū, n.* <id.
>+. (Poet.) A stanza of five feet; ஐந்திருள்ள
இசைப்பாட்டு. (சிலப். 3, 16, உரை.)

நிவம் *nivam, cf. நிகலம்.* Top of the
shoulder; தோண்மேல். (நாமதீப. 583.)

நிவர்-தல் *nivar-, 4 v. intr.* cf. இவர்-. To
rise high; ஓங்குதல். (சது.)

நிவர்த்ததாளம் *nivartta-tālam, n.*
(Mus.) A variety of time-measure, one of *navā-*
tālam, q.v.; நவதாளத் தோன்று. (பாற. தான. 6.)

நிவர்த்தனம் *nivarttanam, n.* <*ni-vart-*
tana. 1. Returning, turning back; திரும்புக.
2. Removing; curing; போக்குகை. 3. A lineal
measure of 25 *kōl*, 100 or 125 cubits; 25
கோலேனும் 100 அல்லது 125 முழமேனும் கொண்ட
தோளவு. (சக்கிரநீதி, 28.)

நிவர்த்தி *nivartti, n.* <*ni-vṛtti.* See
நிவர்த்தி.

நிவரை *nivarai, n.* <*ni-varā.* A maiden;
கன்னி. (யாழ். அக.)

நிவறு-தல் *nivaru-, 5 v. intr.* 1. cf. *ni-vṛ-*
To be powdered; போடியாதல். (அக. நி.) 2.
To swarm, gather thick; மொய்த்தல். (சது.)

நிவா *nivā, n.* A river in *naṭṭunāṭu*; நடு
நாட்டிற் செல்லும் ஒரு நதி. பெருநீர் நிவாவுந்தி
(திவ். பெரியதி. 3, 2, 9).

நிவாசம் *nivācam, n.* <*ni-vāsa.* Abode,
habitation, as of a deity or a great person;
தேய்வம் அல்லது பேரியார் வாழிடம். (W.)

நிவாபம் nivāpam, *n.* < *ni-vāpa*. Oblation of water to the manes; பரிசுக்களுக்குச் செய்யுந் தர்ப்பணம். (யாழ். அக.)

நிவாரணம் nivāraṇam, *n.* < *ni-vāraṇa*. 1. Preventing, hindering; தடுக்கை. 2. Prohibition, impediment; தடை. 3. Abolition, removal; expiation; termination; extinction; ஒழிப்பு. 4. Extinction of evil, of six kinds, viz., *arīṣṭa-nivāraṇam*, *urōka-nivāraṇam*, *kaṇma-nivāraṇam*, *canma-nivāraṇam*, *pāva-nivāraṇam*, *kaṭam-nivāraṇam*; அரிஷ்டநிவாரணம், உரோகநிவாரணம், கன்மநிவாரணம், சன்மநிவாரணம், பாவநிவாரணம், கடனினிவாரணம் என்ற அறுவகைப்பட்ட துன்ப நீக்கம். (W.)

நிவாரம் nivāram, *n.* < *ni-vāra*. Impediment; தடை. (W.)

நிவி nivi, *n.* Mango; மாமரம். (சங். அக.)

நிவிர்த்தி¹ nivirtti, *n.* < *ni-vritti*. 1. Release; விடுதலை. பந்தத்தினின்றும் நிவிர்த்திபெற்ற ஆன்மாக்கள் (சி. போ. பா. பக். 143, புதுப்.). 2. See நிவாரணம். 3. Renunciation of the world, opp. to *piravirtti*; துறவு. (பிங்.) பரிபக்குவநிடை நிவிர்த்தியினில் (திருப்புக. 310). 4. See நிவிர்த்திகலை. (சி. சி. 2, 74, ஞானப்.) 5. Remedy; redress; escape; போக்கு. அப்படிச்செய்யாமல் வேறு நிவிர்த்தி இல்லை.

நிவிர்த்தி²-த்தல் nivirtti-, 11 *v. tr.* < *id.* To remove, abolish, renounce; விலக்குதல்.

நிவிர்த்திகலை nivirtti-kalai, *n.* < *id.* +. (Śaiva.) Sphere of action for the Energy of Śiva which emancipates the soul from bondage, one of *pañca-kalai*, q.v.; பஞ்சகலையுள் ஆன்மக்களைப் பாசத்தினின்றும் விடுவிப்பதாகிய கலை. (சி. போ. பா. 2, 2, பக். 143, புதுப்.)

நிவிர்த்ததாளம் nivirta-tālam, *n.* See நிவிர்த்ததாளம். (திவா.)

நிவிஷிந்தா niviṣintā, *n.* < *U. naviṣindah*. Accountant, clerk; கணக்கு முதலியன பாரிக்கும் காரியஸ்தன். (C. G.)

நிவேசனம் nivēcanam, *n.* < *ni-vēśana*. 1. Place, site; இடம். 2. House, dwelling; வீடு. (தைவல. தைல.) 3. Town, city; ஊர். (குடா.) 4. A ground, a piece of land measuring 2,400 sq. ft.; 2400 சதுர அடி கோண்ட மனையளவு. (W.)

நிவேத்தியம் nivēttiyam, *n.* < *naivēdya*. See நிவேதனம், 2. (பிங்.)

நிவேதனஞ்செய்தல் nivētanāñ-cey-, *v. tr.* < *ni-vēdāna* +. See நிவேதி-

நிவேதனம் nivētanam, *n.* < *ni-vēdāna*. 1. Offering, dedicating; ஒப்புவிக்கை. 2. Offering of rice, etc., made to a deity; கடவுளுக்குப் படைக்கும் அமுது. நிவேதனஞ் செய்தான் (சேதுப. சங்கர. 85).

நிவேதி-த்தல் nivēti-, 11 *v. tr.* < *ni-vid*. To dedicate, offer to a deity, as food; நைவேத்தியஞ் செய்தல்.

நிழத்து-தல் niḷattu-, 5 *v. intr.* To wane, decrease; to be reduced; முன்னுள்ள நிலையினின்றும் நுணுதுதல். (தொல். சொல். 330.) நிலவரை யல்ல நிழத்த (பரிபா. 10, 3).—*tr.* 1. To reduce, as by eating; தின்றழித்தல். வாய்மடுத் திரும்புந நிழத்தவன் (குறிஞ்சிப். 157). 2. To cause to disappear; to lose; to be deprived of; இல்லையாக்குதல். அருவி மாமலை நிழத்தவும் (பொருந. 235).

நிழல்¹ niḷal, *n.* [T. *nīḍa*, K. *nelal*, M. *niḷal*.] 1. Shade, shadow; சாயை. நாணிழற் போல (நாலடி, 166). 2. Image, reflection, as in a mirror; பிரதிபிம்பம். நிழளைக்கித் தாங்கார் மகிழ் தாங்கு (சீவக. 2790). 3. Type, representation, counterpart; அச்சு. (W.) 4. Lustre; ஒளி. நிழல்கா னெடுங்கல் (சிலப். 5, 127). 5. Coolness; துளிச்சி. (குடா.) 6. Grace, favour, benignity; அருள். தண்ணிழல் வாழ்க்கை (பட்டினப். 204). 7. Justice; நீதி. (பிங்.) 8. Protection, asylum, refuge; புகலிடம். 9. Place; தானம். நீரு நிழ லும் (நல்வழி, 21). 10. Wealth, prosperity, affluence; செல்வம். (குடா.) 11. Branch of a tree; மரக்கொம்பு. (அக. நி.) 12. cf. நிழலி. Disease, ailment; நோய். (அக. நி.)

நிழல்²-தல் [நிழற்றல்] niḷal-, 3 *v. intr.* < *niḷal*. 1. To cast shadow; to shade; நிழல் செய்தல். வண்டுத் தேன்களு நிழன்றுபாட (சீவக. 1270). 2. To give shelter; காப்பமைதல். ஏரோர்க்கு நிழன்ற கோவினை (சிறுபாண். 233). 3. To shine; ஒளிசெய்தல். நெய்த்தலைக் கருஞ்சூ னிழன்று (சீவக. 1101). 4. To be reflected, as an image; பிரதிபலித்தல். (W.)

நிழல்கான்மண்டிலம் niḷal-kāṇ-maṇṭi-lam, *n.* < *id.* + *kāl* +. Mirror, as having a reflecting surface; கண்ணாடி. நிழல்கான்மண்டிலத் தம்மெதிர் நிறுத்தி (சிலப். 28, 30).

நிழல்நாவல் niḷal-nāval, *n.* < *id.* +. A plant, *Ocimum menthoides*; நாவல்வகை. (W.)

நிழலாட்டம் niḷal-āṭṭam, *n.* < *id.* +. 1. Shade, in painting; சித்திரத்தில் மங்கினபக்கம். (W.) 2. Typical representation; மாதிரி. (W.) 3. A mere phantom; மெய்மையற்றது. (W.) 4. A kind of puppet show; தோற்பாவையாட்டம். Loc.

நிழலாடு-தல்

நிழலாடு-தல் *nilal-ātu*, *v. intr.* <id.+.
1. To be reflected; பிரதிபலித்தல். 2. To be
reflective; as a surface; பிரதிபிம்பந்தோன்றுமா
நிழத்தல். சுவர் நிழலாடுகிறது. 3. To be dim in
sight, as eyes; நிழல்மாத்திரம் தெரியும்படி பார்வை
குன்றுதல். கண் நிழலாடுகிறது.

நிழலி *nilali*, *n.* <id. 1. Lustre; light; ஒளி.
(கிவா.) 2. Virtue, morality; நீதி. (பிங்.) 3. Air;
காற்று. (பிங்.) 4. Disease; நோய். (சூடா.)

நிழலிடு-தல் *nilal-itu*, *v. intr.* <id.+.
1. To cast a shadow; to shade; நிழலைக்கொடுத்
தல். 2. To be reflected; பிரதிபலித்தல். (வ.) 3.
To throw light or lustre; ஒளிவிடுதல். நிழலிடு
குண்டலம் (கம்பரா. மிதிவைக். 43).

நிழலுலர்த்தல் *nilal-ularthal*, *n.* <id.
+. Drying in the shade, as medicines; நிழலில்
மருந்து முதலியவைகளை உலரவைக்கை. மருந்தை
நிழலுலர்த்தலாக உலர்த்தவேண்டும்.

நிழலொதுக்கு *nilal-otukku*, *n.* <id.+.
Shady covert or retreat; இளைப்பாறுதற்குரிய நிழ
லிடம். (யாழ். அக.)

நிழலோடுதல் *nilal-ōtutal*, *n.* <id.+.
1. Lengthening of a shadow; நிழல்நீளுகை. 2.
Approach of sunset; துரியாஸ்தமனம் நேருங்குகை.

நிழற்சரிவு *nilar-carivu*, *n.* <id.+ (யாழ்.
அக.) 1. Declining of a shadow; நிழலின்சாய்வு.
2. Evening; சாயங்காலம்.

நிழற்சாய்ப்பு *nilar-cāyppu*, *n.* <id.+.
See நிழலோதுக்கு. (வ.)

நிழற்சாய்வு *nilar-cāyvu*, *n.* <id.+ See
நிழலோதுக்கு. (திவ். திருநெல். 6, வ்யா.)

நிழற்பயிர் *nilar-payir*, *n.* <id.+ Crops
growing in the shade of trees; நிழல்கீழ் விளையும்
பயிர். Loc.

நிழற்பாடு *nilar-pātu*, *n.* <id.+ Being
in the shade, as injurious to plants; நிழல்படுகை.
(1.)

நிழற்பாவை *nilar-pāvai*, *n.* <id.+.
Puppet whose image is projected on a screen;
திரைக்கிரையின் சாயை விழும்படி வைத்து ஆட்டும்
பாவை. (வ.)

நிழற்றல் *nilarral*, *n.* perh. மிழற்று-. Lisp-
ing, as of children; நிரம்பாமென்சொல். (கிவா.)

நிழற்றாங்கல் *nilarrāṅkal*, *n.* <நிழல் +
தாங்கல். A pandal; பந்தர். *Nāṇ.*

நிழற்று¹-தல் *nilarru*, 5 *v.* <id. *intr.* To
shed radiance; ஒளிவிடுதல். பசும்பொனவிரிழை
பைய நிழற்ற (ஐங்குறு. 74).—*tr.* 1. To shade;

நிழற்செய்தல். கொல்களிற்று மீமிசைக் கொடி விசம்பு
நிழற்றும் (புறநா. 9). 2. To protect, defend;
காத்தளித்தல். (வ.) 3. To ring, as bells;
மணி முதலியன அடித்தல். நெடுநா வொண்மணி
நிழற்றிய நடுநாள் (முல்லைப். 50).

நிழற்று²-தல் *nilarru*, 5 *v. intr.* <நிழத்து-
To be still, calm; அடங்குதல். (முல்லைப். 50, உரை.)

நிழறு-தல் *nilaru*, 5 *v. intr.* <நிழல்-
To shine; ஒளிவிடுதல். திண்சக்கர நிழறுதொல்படை
யாய் (திவ். திருவாய். 6, 2, 5).

நிழனாவல் *nilanāval*, *n.* <நிழல் + நாவல்.
A plant; பூவேகை. (யாழ். அக.)

நிளுதனம் *nilutanam*, *n.* <*ni-sūdana*.
Destroying; அழிக்கை. (யாழ். அக.)

நிற்காரம் *nirkāram*, *n.* <*ni-kāra*. Slight,
affront, insult; அவமதிப்பு. (வ.)

நிற்குண்டி *nirkunṭi*, *n.* <*nir-guṇḍi*.
Stalked leaflet chaste tree. See நோக்கி. (தைவ.
தைவ. 16.)

நிற்பத்தி *nirpatti*, *n.* perh. *niṣ-patti*.
Place; source; இடம். (யாழ். அக.)

நிற்பத்தியம் *nirpattiyam*, *n.* <*niṣ-pathya*.
Want of restraint in diet; பந்தியத்தவறு. (வ.)

நிற்பது *nirpatu*, *n.* <நில்-. The immove-
ables, as the vegetable kingdom; தாவரம். நிற்
பதுஞ் செல்வது மாடுனான் காண்க (திருவாச. 3, 53).

நிற்பாட்டு-தல் *nirpātu*, 5 *v. tr.* <நிற்
பாடு. 1. To stop, cease; நிறுத்துதல். Loc. 2.
To set up, plant; நடுதல். *Madr.*

நிற்பாடு *nirpātu*, *n.* <நில்- + பாடு-. Stop-
ping; நிறுத்துகை. Loc.

நிற்புதம் *nirputam*, *n.* <*nyarbuda*. See
நியர்ப்புதம். அற்புத நிற்புத மனந்தம் (சுவாக. விசயை.
12). (வ.)

நிற்றல் *nirral*, *n.* <நில்-. Standing;
staying; நிற்கை. அவற்றோடு சிவணி நிற்றலு
முரித்தே (தொல். எழுத். 177).

நிற்றலும் *nirralum*, *adv.* Corr. of நித்தலும்.
See நித்தலும். குணபத்திரன்ருள் நிற்றலும் வணங்கி
(சூடா. 7, 76).

நிற-த்தல் *nira*, 11 *v. intr.* <நிறம். 1. To
take on colour, as fruits or leaves; to be tinged,
as flowers; நிறம்பிடித்தல். நிறத்த காய். 2. To
deepen in colour; நிறம் முற்றுதல். 3. To be
distinguished, brilliant; to be bright and fresh
in appearance; சோபித்தல். சத்துவகுணப் பிறப்
பினர் புவிமே னிறத்து வாழ்வது (ஞானவா. திதி. 1).

4. To have effect; பயனளித்தல். நான் செய்த தொன்றும் நிறக்கவில்லை.

நிறக்கேடு *nira-k-kēṭu*, *n.* <id.+ . Loss of repute; புகழ்க்குறைவு. இவனோடு சம்பந்திக்கை . . . நிறக்கேடாம் (சுடு, 4, 9, 3).

நிறங்குணம் *niraṅ-kunam*, *n.* <id.+ . Characteristics, traits of character, properties; இயல்பு. (w.)

நிறங்கொடு-த்தல் *niraṅ-kotu*-, *v.* <id.+ . *intr.* (w.) 1. To tinge, give colour; நிறழட்டுதல். 2. To be coloured, have a colour; நிறழடைத்தாதல். 3. To be sleek, smooth, plump, as a person in health; மேளியாதல்.—*tr.* To give lustre, brilliance, as to an occasion; சோபிக்கச்செய்தல்.

நிறம் *niram*, *n.* prob. *நிறு-*. 1. [M. *niram*.] Colour, complexion; வர்ணம். நிறங்கொள் கண்டத்து நினைமலன் (தேவா. 370, 4). 2. Dye, tincture; சாயம். 3. Quality, property, temper, nature; இயல்பு. வின்னிறவாணுதல் (திருக்கோ. 58). 4. [M. *niram*.] Light, lustre; ஒளி. (குடா.) நிறப் பெரும் படைக்கலம் (கம்பரா. தைல. 30). 5. Fame, reputation; புகழ். இவனோடு சம்பந்திக்கை தரமன்று நிறக்கேடாம் (சுடு, 4, 9, 3). 6. cf. திறம். Harmony in music; இசை. (சுடு, 2, 6, 11.) 7. Bosom, breast; மாப்பு. செற்றார் நிறம்பாய்ந்த கணை (கவித். 57). 8. Middle place; நடுவிடம். கடலிற் றிரைநிறஞ்சேர் மத்தின் (திருமந். 2313). 9. Vital spot; உயிர்நிலை. (அக. றி.) 10. Body; சரீரம். மெல்லியலை மல்லந் தன்னிற மொன்றி லிருத்தி நின் றோன் (திருக்கோ. 58). 11. Skin; தோல். புலி நிறக் கவசம் (புறநா. 13, 2).

நிறம்பெயர்-தல் *niram-peyar*-, *v.* *intr.* <நிறம்+ . To improve in colour, become vivid of hue; நன்னிறமாதல். (w.)

நிறவாளத்தி *nira-v-ālatti*, *n.* <id.+ . ஆளத்தி. An elaboration of musical modes; இசையின் ஆலாபனவகை. (சிலப். 3, 26, உரை.)

நிரூ *nirā*-, *n.* Hardness in fruit; நறு. (யாழ். அக.)

நிறு-த்தல் *niru*-, 11 *v. tr.* Caus. of நில்-. 1. [M. *nirukka*.] To weigh, poise, balance; தூக்க தல். 2. To decide, determine; தீர்மானித்தல். நாள்வாரிறுத்து (கவித். 31, 23). 3. To create, construct; படைத்தல். காமர்சாலை தளிரிறுமின் (சேவக. 306). 4. To put, set, place; வைத்தல். நிறுத்த முறையானே (நன். 109, மயிலை.).

நிறுத்தசொல் *nirutta-col*, *n.* <நிறு-+ . See நிலைமொழி. நிறுத்தசொல்லே குறித்துவருகின்றவென்று (தொல். எழுத். 107).

நிறுத்தம் *niruttam*, <நிறுத்து- . *n.* Stop, pause, as in reading; நிறுத்துகை. (w.)—*adv.* Perpendicularly; செங்குத்தாக. (J.)

நிறுத்தலளவை *niruttal-ālavai*, *n.* <நிறு-+ . 1. Weighing; நிறையளவு. 2. Table of weights; நிறுத்தல் வாய்பாடு.

நிறுத்தளத்தல் *niruttalattal*, *n.* <id.+ . See நிறுத்தலளவை. (தொல். எழுத். 7, உரை.)

நிறுத்திக்கொள்(ளு)-தல் *nirutti-k-kol*-, *v. tr.* <நிறுத்து-+ . 1. See நிறுத்து-. 2. To bring about; to accomplish an object; நிறைவேற்றுதல். (w.) 3. To make an estimate, form a plan in the mind; உத்தேசித்தல். (w.)

நிறுத்திச்சொல்(லு)-தல் *nirutti-c-col*-, *v. tr.* <id.+ . To pronounce slowly and distinctly with proper pauses; வேகமின்றித் தேள் வாய்ச் சொல்லுதல்.

நிறுத்திப்பிடி-த்தல் *nirutti-p-piṭi*-, *v.* <id.+ . *intr.* 1. To be rigid, strict, sharp; கண்டிப்பாதல். (w.) 2. To stand firm, persist; நிலைநிற்பல். (யாழ். அக.)—*tr.* 1. To go minutely, as into one's little faults; சிறுதற்றங்களைக் கவனித்தல். 2. To hold aloft; தூக்கிப்பிடித்தல். (யாழ். அக.)

நிறுத்தியெழுது-தல் *nirutti-y-elutu*-, *v. tr.* <id.+ . 1. To write legibly and slowly; எழுத்துச் செவ்வையாயிருக்கும்படி மெல்ல எழுதுதல். 2. To leave proper spaces in writing; இடம் விட்டு எழுதுதல். (w.) 3. To write an upright hand; எழுத்துக்கள் சாய்வின்றி நிமிர்ந்து நிற்கும்படி எழுதுதல். (w.)

நிறுத்து¹-தல் *niruttu*-, 5 *v. tr.* Caus. of நில்-. 1. [K. *nirisu*, M. *niruttika*.] To set up, raise, erect, plant; நிமிர் நிழ்கச்செய்தல். வெயில் வெரி னிறுத்த பயிலிதழ்ப் பசங்குடை (அகநா. 37). 2. To fix on a firm basis; to set up, establish in life; நிலைநாட்டுதல். நீதானு என்னுடம்பத்தை நிறுத்தியவன்? 3. To determine, resolve; தீர்மானித்தல். 4. To concentrate, as the mind; மனத்தை ஒரே நிலையில் இருத்துதல். 5. To appoint, place in office; நியமித்தல். (w.) 6. To maintain, support; ஆதரித்தல். (w.) 7. To restore to better circumstances; to re-establish; to reform; திருத்துதல். (w.) 8. To keep one on friendly terms; தழுவிக்கொள்ளுதல். (இறை. களவி. 12.) 9. To place under one's charge; ஒப்புவித்தல். (w.) 10. To stop, as a person; to arrest progress; மேல் செல்லாதிருக்கச் செய்தல். 11. To put off, defer, postpone; தள்ளிவைத்தல். (w.) 12. To make proper pauses, as in reading or singing; வாசிக்கும்போதும் பாடும்போதும் உரியவிடங்களில்

நிறுத்து

நிறுத்தல் செய்தல். (w.) 13. To dismiss, suspend; விலக்குதல். அந்த வேலையாலான நிறுத்திவிட்டான். 14. To put an end to; செய்யாதோழித் தல். வியாபாரத்தை இப்போது நிறுத்திவிட்டான். 15. To put out, extinguish, as a lamp; அவித்தல். விளக்கமெய்யிற் காற்றினு னிறுத்தி (உபதேசகா. சிவத்தரோ. 492).

நிறுத்து² niruttu, n. <நிறுத்து-. A single unit of a musical piece; இசைப்பாட்டின் சிறுபகுதி. Loc.

நிறுத்துக்கட்டு-தல் niruttu-k-kattu-, v. tr. <நிறு-+. To make an estimate; to determine; to fathom; அளவிடுதல். (யாழ். அக.)

நிறுத்துப்பார்-த்தல் niruttu-p-pār-, v. tr. <id.+. 1. To weigh, examine the weight of; நிறைசோதித்தல். 2. To consider, deliberate, ponder; ஆலோசித்தல். 3. To compare; ஒப்பிடுதல்.

நிறுதிட்டம் niru-tittam, n. <நிறுவு-+. 1. Erectness, perpendicularity, uprightness; நேர்நிற்கை. 2. Stiffness in posture or carriage; விறைப்பு.

நிறுப்பான் niruppān, n. <நிறு-. 1. Balance; துலா. (பிங்.) 2. Libra in the zodiac; துலராசி. (திவா.)

நிறுபூசல் niru-pūcal, n. perh. id.+. 1. See நிறைபூசல். (w.) 2. Condition of being in full swing; முழிதல். (யாழ். அக.)

நிறுவு-தல் niruvu-, 5 v. tr. Caus. of நில்-. See நிறுத்து-. தம்புகழ் நிதி (புறநா. 18).

நிறை¹-தல் nirai-, 4 v. intr. [K. nere, M. nirayuka.] 1. To become full; to be replete; நிரம்புதல். நிறையின் னமுதை (திருவாச. 27, 4). 2. To abound; to be copious, plenteous, profuse; மீதுதல். சமைக்கப் பாணியில் அரிசியை நிறையப்போடாதே. 3. To be everywhere; to pervade; வியாபித்திருத்தல். கடவுள் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறார். 4. To be satisfied, contented; நிரந்தியாதல். நிறைந்த மனத்து மாதரும் (திருவாலவா. 38, 5). 5. To be silent; அமைதியாதல். நிறைந்திருங்கள். (w.)

நிறை²-த்தல் nirai-, 11 v. tr. Caus. of நிறை¹-. [M. nirekka.] 1. To fill, make full; to supply abundantly; நிரம்பச்செய்தல். குன்றிசை மொழிவயி னின்றிசை நிறைக்கும் (தொல். எழுத். 41). 2. To diffuse, cause to pervade, suffuse; பரவச்செய்தல். (w.) 3. To stuff, cram; திணித்தல். (w.)

நிறை³ nirai, n. <நிறை¹-. 1. [K. nere.] Completion, completeness; பூர்த்தி. நிறைப்பெருஞ் செல்வத்து நின்றக்கடைத்தும் (நாலடி, 360). 2. Fulness, repletion, copiousness, one of eight pātārayan, q. v.; எண்வகைப் பாடற்பயன்களுள்

ஒன்று. (சிலப். 3, 16, உரை.) 3. Excellence, splendour; மாட்சிமை. வானவரோத்து நிறை கழலோன் (திருவாச. 13, 13). (குடா.) 4. (Mus.) Note repeated often in singing a musical piece; அடுத்தடுத்துவரும் ஸ்வரம். 5. (Mus.) A time-measure consisting of two beats; இரண்டு தாக்குடைய தாளவகை. (பரிபா. 17, 18.) 6. Large water-pot; நீர்ச்சால். (குடா.) 7. The ceremony of filling up a pot with nūt-katir and paddy; நாடகதிரும் நெல்லும் ஒரு பாணியிலிட்டு நிறைக்கும் விசேடம். Nūñ. 8. Desire; ஆசை. (அக. நி.)

நிறை⁴ nirai, n. <நிறு-. 1. Weighing; நிறுக்கை. (பிங்.) 2. Scale, balance; தராசு. (பிங்.) 3. Libra in the zodiac; துலராசி. (திவா.) 4. Standard weight; எடை. காவெனிறையும் (தொல். எழுத். 169). 5. Weight of 100 palam; நூறு பலங்கொண்ட அளவு. (குடா.) 6. Measure, standard, degree; வரையறை. (திவா.)

நிறை⁵ nirai, n. <நிறுவு-. 1. Bringing to a stand; stopping; நிறுத்துகை. நிறையருந் தானே யொடு (மணி. 9, 26). 2. Fixed position or arrangement; வைத்து அமைக்கை. நிறைக்கற் றெற்றியும் (மணி. 6, 61). 3. Firm adherence to a life of chastity; மனத்தைக் கற்புவழியில் நிறுத்துகை. மகளிர் நிறைகாக்குங் காப்பே தலை (குறள், 57). 4. Strength of mind, moral firmness, one of four ātū-k-kunam, q. v.; ஆடுஉக்தணம் நான்கனுள் ஒன்று காப்பனகாத்துக் கடிவனகடியுந் திண்மை. (பிங்.) (இறை. 2, 29.) 5. Complete self-control; மனவடக்கம். நிறையெனு மங்குசம் (கம்பரா. மிதிலை. 40). 6. Chastity, marital fidelity; கற்பு. நிறையிற்காத்துப் பிறப்பிற்கு காணாது (மணி. 18, 100). 7. Vow; பிரதிஜ்ஞை. இண்டை புனைகின்ற மாலே நிறையழிப்பான் (தேவா. 1040, 4). 8. Strength; வலி. கன்னிறையழித்த மொய்ப்பு (கந்தபு. இரண்டாநாள். குர. யுத். 24). 9. Knowledge; அறிவு. (அக. நி.) 10. Non-betrayal of one's secrets; silent enduring of one's troubles; மறை பிறரறியாமை (கலித். 133.) 11. Indissolubility, imperishableness; அழிவின்மை. (குடா.) 12. Equity, integrity, uprightness; நீதி. (w.) 13. Concentration; ஏகாக்கிர சித்தம். கழல்களை நிறையால்வணங்க (தேவா. 502, 6).

நிறைகட்டு-தல் nirai-kattu-, v. intr. <நிறை⁴+. 1. To make up a weight equal to a given thing; தடைகட்டுதல். 2. To barter, give commodities of equal value in return for other commodities; மதிப்புக்குத் தக்கவாறு பண்ட மாற்றுச் செய்தல். (w.)

நிறைகர்ப்பம் nirai-karppam, n. <நிறை¹+. Advanced pregnancy; பூர்ணகருப்பம்.

நிறைகர்ப்பிணி nirai-karppini, n. <id.+. Woman in advanced pregnancy; பூரண கருப்பமுடையாள்.

நிறைகரகம் *nirai-karakam*, *n.* <id.+.
Vessel filled with water, decorated with
flowers and carried on one's head for pro-
pitating Māriyamman and other deities; மா-
யம்மன் முதலிய தேவதைகளின்போருட்டுத் தலைமேல்
வைத்து ஆடிக்கொண்டு எடுத்துச் செல்லப்படுவதும்
நீர் நிரம்பப்பெற்றதும் பூக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டது
மான துடம். (W.)

நிறைகல் *nirai-kal*, *n.* <நிறை⁴+.
Standard weights; படிக்கல்.

நிறைகல் நகை *nirai-kal-nakai*, *n.* <நிறை¹-.
+. Ornament set profusely with precious
stones, as dist. fr. *currukkal-nakai*; அரதனம்
மிகுதியாக வைத்திழைத்த அணி.

நிறைகலை *nirai-kalai*, *n.* <id.+.
(W.) 1. Fulness, completion of the parts; பூரணம்சம்.
2. Splendour in the face of an idol from a
supposed divine immanence; விக்கிரகத்தின்
முகத்திற்கானும் பூரணசோபை. 3. Full moon;
பூரணசந்திரன். 4. Possession of a person by a
deity or demon; தேய்வ ஆவேசம். 5. Being
intoxicated; top-heaviness; முழுவேறி. (W.) 6.
The manifestation of a deity in its full glory;
பூர்ணவதாரம்.

நிறைகன்றுத்தாய்ச்சி *nirai-kanru-t-
tāycci*, *n.* <id.+.
Cow with calf; கன்றோடு
கூடிய பசு. (J.)

நிறைகுடம் *nirai-kuṭam*, *n.* <id.+.
1. A pot full of water, one of *aṭṭamaṅkalam*,
q. v.; அட்டமங்கலத்துள் ஒன்றாகிய பூர்ணதும்பம்.
(திருவிளை. திருமண. 67.) 2. A man of humility
though learned and rich, opp. to *kurai-kuṭam*;
கல்லி செல்வம் முதலியன நிறையப்பெற்றும் பெருமிகங்
காட்டாதவன்.

நிறைகோல் *nirai-kōl*, *n.* <நிறை⁴+.
Balance; தராசுக்கோல். நிறைகோன் மலர்நிகர்
மாட்சியும் (நன். 26).

நிறைசன்னி *nirai-canni*, *n.* <நிறை¹-.
+. Severe fit of apoplexy; முடுசன்னி. (W.)

நிறைசூல் *nirai-cūl*, *n.* <id.+.
1. See நிறைகர்ப்பம். 2. Heaviness of a cloud ready
to drop rain; மேகம் பொழிதற்குக் கருக்கொண்டுள்ள
நிலை. 3. Teeming with buds ready to blossom
or bear; மிகுதியாகப் பூக்கும் நிலை. (W.)

நிறைசூலி *nirai-cūli*, *n.* <id.+.
See நிறைகர்ப்பினி.

நிறைசெல்வம் *nirai-celvam*, *n.* <id.+.
Abundant wealth; நிரம்பிய சம்பத்து.

நிறைசெல்வன் *nirai-celvan*, *n.* <id.+.
Kubēra, as a person of immense wealth; [நிறை
ந்த செல்வத்தையுடையவன்] துபேரன். (உரி. நி.)

நிறைதப்பு *nirai-tappu*, *n.* <நிறை⁵+.
Miscarriage of justice; நீதிவழி. (யாழ். அக.)

நிறைதருதூறு *nirai-taru-tūru*, *n.* perh.
நிறை³ + தா-+. Gulancha. See சீந்தில். (மலை.)

நிறைந்தகுணம் *nirainta-kunam*, *n.*
<நிறை¹-.+. 1. Satisfied, contented state of
mind; திருப்தியுள்ள மனத்தன்மை. 2. Cheerful
disposition; மகிழ்ச்சியுள்ள சித்தம்.

நிறைந்தமனம் *nirainta-manam*, *n.* <id.
+. See நிறைந்தகுணம்.

நிறைந்தமனிதன் *nirainta-manitan*, *n.*
<id.+.
Perfect man; noble-minded person;
உயர்துணமுடையான். (W.)

நிறைந்தவீடு *nirainta-vīṭu*, *n.* <id.+.
1. House in prosperity; மங்களகரமான வீடு. 2.
Marriage house; கலியாணவீடு. (W.)

நிறைநரம்பு *nirai-narampu*, *n.* <id.+.
(Mus.) Primary melody, heptatonic, opp. to
kurainarampu; ஏழுசுரமுமுள்ள பண். (திவா.)

நிறைநாழி *nirai-nāli*, *n.* <id.+.
A measure filled with paddy, used on auspicious
occasions; மங்கலக்குறியாக நேல்வைத்து நிரப்பிய
நாழி.

நிறைநாழிவை-த்தல் *nirai-nāli-vai*, *n.*
intr. <id.+.
To place a measure filled with
paddy, as at a marriage, deemed auspicious;
கலியாணமுதலியவற்றில் மங்கலக்குறியாகப் படியில்
தானியத்தை நிரம்பவைத்தல். பொற்கோலமிட்டு நிறை
நாழி வையாய் (குமா. பிர. மீனாட். குறம். 6).

நிறைநிலவு *nirai-nilavu*, *n.* <id.+.
நிறைமதி¹. (யாழ். அக.)

நிறைநீர்வேலி *nirai-nīr-vēli*, *n.* <id.+.
1. Mirage; பேய்த்தேர். நிறைநீர் வேலியி முறை
படக் கிடந்த (சிலப். 11, 69). 2. Breached tank;
உடைதளம். (சிலப். 11, 69, அரும்.)

நிறைபணி *nirai-pani*, *n.* <id.+.
A festival
celebrated in the temple at Tiruvārūr on the
fullmoon day in the month of Puraṭṭāci when
Indra is believed to worship Tiyākēcar; இத்
திரன் பூசிப்பதாகத் திருவாரூர்க்கோயிலில் தியாகேச-
ருக்கு நிறைபணிபூட்டிப் புரட்டாசிப் பூர்ணமையன்று
கோண்டாடும் திருவிழா. Loc.

நிறைபாரம் *nirai-pāram*, *n.* <id.+.
1. Heavy load; கனத்த சுமை. 2. Being loaded
as a person with jewels, a tree with fruit, the
body with pustules in small-pox; அணி அம்பை
515.)

நிறைபிள்ளைத்தாய்ச்சி

முதலியன உடல் முழுதும் நிறைந்திருக்கை. நிறைபார
மாக அணிந்திருக்கிறாள். 3. Eating to the full;
நிரம்ப உண்ணுகை.

நிறைபிள்ளைத்தாய்ச்சி nirai-pillai-t-
tāycci, n. <id.+. See நிறைகர்ப்பிணி.

நிறைபூசல் nirai-pūcal, n. <id.+. Great
noise, bustle; பேரோலி. (w.)

நிறைபூத்தி nirai-pūtti, n. A very small
plant. See கோடகசாலை.

நிறைபொங்கல் nirai-poṅkal, n. <நிறை¹-
+. (w.) 1. Abundant overflow of poṅkal at
the poṅkal festival, deemed auspicious; மங்கலக்
குறியாகத் தைச்சங்கிராந்தியன்று பொங்கல் மீதுதியாகப்
பொங்குகை. 2. Rice boiling in a series of pots,
as at a temple; பலபானைகளிலும் பொங்கல்.

நிறைமணி niraimaṇi, n. perh. corr. of
நிறைபணி. 1. A profuse bath and offering,
especially given to Gaṇeśa; விநாயகர்க்குச் செய்
யப்படுமீ பூரண அபிஷேகம். (J.) 2. Taking a
person to task; கண்டிக்கை. அவனுக்கு நிறைமணி
யாயிற்று. Loc.

நிறைமதி¹ nirai-mati, n. <நிறை¹-+. Full
moon; பூரணசந்திரன். நிறைமதிபோல (பெருங்.
மகத. 3, 14).

நிறைமதி² nirai-mati, n. <id. + mati.
Complete wisdom; பூர்ணஞானம். (w.)

நிறைமாசக்காரி nirai-māca-k-kāri, n.
<நிறைமாசம்+. See நிறைகர்ப்பிணி.

நிறைமாசம் nirai-mācam, n. <நிறை¹-+.
See நிறைகர்ப்பம்.

நிறைமை niraimai, n. See நிறை⁵, 3.
நிறைமை சான்ற நின்னெஞ்சங் கொண்ட (பெருங்.
உஞ்சைக். 36, 83).

நிறைமொழி nirai-moli, n. <நிறை³+.
Prophetic words of holy persons which are
sure to take effect; பயன்கள் தவறாத வாக்கு. நிறை
மொழி மாந்தர் பெருமை (குறள், 28).

நிறைமொழியாளர் niraimoli-y-ālar, n.
<நிறைமொழி+. 1. Holy persons, sages; முனி
வர். (w.) 2. Scholars; புலவர். (அக. நி.)

நிறைய niraiya, adv. <நிறை¹-. [T. neraya,
M. niraya.] Abundantly, plentifully; நிரம்ப.
நிறையப் பூசுக்கு (நாலடி, 43).

நிறையவை nirai-y-avai, n. <id.+.
Assembly of the great, opp. to kurai-y-avai;
எல்லாப்பொருளையும் அறிந்து எதிர்வரும் மொழிகளை
எடுத்துரைக்கவல்லவர் குழுவிய சபை. (யாப். வி. பக்.
515.)

நிறையழி-தல் nirai-y-ali-, v. intr. <நிறை⁵
+. 1. To lose chastity; கற்பழிதல். 2. To
degenerate in character; ஒழுக்கங்கேடுதல். 3. To
rut, as an elephant; யானை மதம்பிடித்தல். நிறை
யழி கொல்யானை (கலித். 56).

நிறையறிகருவி nirai-y-ari-karuvi, n.
<நிறை⁴+. 1. Touch-stone; கட்டளைக்கல்.
(திவா.) 2. Balance; தராசு. (w.)

நிறையிலி niraiyili, n. A village cess;
கிராமவரிவகை. (I. M. P.)

நிறையுரை nirai-y-urai, n. <நிறை⁴+.
Weight and quality of precious metals;
எடையும் மாற்றும். நிறையுரைபார்த்துப் பொன்
முதலியவை வாங்கவேண்டும்.

நிறையெடு-த்தல் nirai-y-eṭu-, v. tr. <id.
+. To weigh; நிறுத்தல். தகதிணை மேருவிடங்கள்
என்னுங்கல்லால் நிறையெடுத்தும் (S. I. I. ii, 178).

நிறைவாகரம் nirai-vākaram, n. <நிறைவு
+ ஆகரம்¹. See நிறைவு, 1, 2. (w.)

நிறைவு nirai-va, n. <நிறை¹-. 1. [T. ner-
avu.] Fullness, completeness, perfection;
பூரணம். குறைவிலா நிறைவே (திருவாச. 22, 5).
2. Abundance, copiousness, profusion; மீதுதி.
3. Filling, diffusing; நிரப்புகை. 4. Satis-
faction, contentment; திருத்தி. செல்வமென்பது
சிந்தையின்றிறைவே (குமா. பிர. சிதம். மும். 25).
5. Joy, gladness; மகிழ்ச்சி. முனிவர்க ணிறைவு
கூர்ந்து (திருவாலவா. 1, 36). 6. Excellence, glory;
மாட்சிமை. (திவா.) நிறைவிதான வாணன் (ஞானவா.
புசுண். 41). 7. Final bliss; மோட்சம். வினை
போகும் வண்ண மிறைஞ்சந் நிறைவாமே (தேவா.
214, 2).

நிறைவுகுறைவாகிய வெண் பொருட்
டாரணை nirai-va-kuraivākiya-v-eṇ-poruṭṭā-
raṇai, n. One of navatāraṇai, q.v.; நவதாரணை
யுள் ஒன்று. (திவா.)

நிறைவேற்றம் nirai-veṭṭam, n. <நிறை
வேறு-. 1. Fulfilment, accomplishment;
முற்றுகை. 2. Performance, execution; நடத்துகை.

நிறைவேற்று-தல் nirai-veṭṭu-, v. tr.
Caus. of நிறைவேறு-. 1. To fulfill, complete;
முற்றச்செய்தல். 2. To perform, execute, effect;
நடத்துதல். கட்டளையை நிறைவேற்றினான்.

நிறைவேறு-தல் nirai-veṭṭu-, v. intr.
<நிறைவு+. [T. neravēru.] 1. To be fulfilled,
accomplished, completed; முற்றுதல். 2. To
attain heavenly bliss; நற்கதியடைதல். அவன் நற்
செயலால் பிதிர்க்கள் நிறைவேறிப்போனார்கள்.

நின்மலசாக்கிரம் *ninmala-cākkiram*, *n.* <நின்மலம்+. (Śaiva.) A condition of the soul in its uplifted state when it realises, with the help of the Divine Grace, Śiva's manifestations in all external objects and Śiva's Bliss in all the pleasures he enjoys, one of five *cutlāvattai*, q.v.; ஆன்மா சிவபிரானது அருளால் சுத்தாதி விஷயங்களைச் சிவாகாரமாகவும், விஷயசுகங்களைச் சிவானந்தமாகவும் அனுபவிக்கும் சுத்தாவத்தைவகை. (சி. சி. 4, 34, சிவாக்.)

நின்மலசுழுத்தி *ninmala-culutti*, *n.* <id. +. (Śaiva.) A condition of the soul in its uplifted state when it becomes one with the Divine Grace, and is conscious of the distinction of *nāturū*, *nāṇam* and *nēyam*, one of five *cutlāvattai*, q. v.; ஆன்மா ஓதுநு, ஓனம், ஓயம் என்ற வேறுபட்ட அறிவுடன் அருண்மயமாகிச் சுகத்தையனுபவிக்கும் சுத்தாவத்தைவகை. (சி. சி. 4, 34, சிவாக்.)

நின்மலசொப்பனம் *ninmala-coppaṇam*, *n.* <id. +. (Śaiva.) A condition of the soul in its uplifted state when it gets a vision of the Divine Grace, one of five *cutlāvattai*, q. v.; ஆன்மா அருளிடத்தே நின்று அதனையுணரும் சுத்தாவத்தைவகை. (சி. சி. 4, 34, சிவாக்.)

நின்மலதுரியம் *ninmala-turiyam*, *n.* <id. +. (Śaiva.) A condition of the soul in its uplifted state when its impurities are all gone and there is the appearance of the 'Light of Bliss', one of five *cutlāvattai*, q. v.; ஆன்மாவின் மலங்கழல அதற்கு ஆனந்தவோளிதோன்றுதலாகிய சுத்தாவத்தைவகை. (சி. சி. 4, 34, சிவாக்.)

நின்மலதுரியாதீதம் *ninmala-turiyātī-tam*, *n.* <id. +. (Śaiva.) A condition of the soul in its uplifted state when it is steeped in bliss and when the subject-object relationship vanishes completely, one of five *cutlāvattai*, q. v.; ஓதுநு ஓயம் என்ற வேறுபாடற்று ஆன்மா ஆனந்தமயமாகி விளங்கும் சுத்தாவத்தைவகை. (சி. சி. 4, 34, சிவாக்.)

நின்மலம் *ninmalam*, *n.* <*nir-mala*. Purity; மாசின்மை.

நின்மலன் *ninmalan*, *n.* <id. 1. God, as immaculate; [அழுக்கற்றவன்] கடவுள். நின் மலா போற்றி போற்றி (திருவாச. 5, 61). 2. Arhat; அருகன். (சூடா.)

நின்மலாவத்தை *ninmalāvattai*, *n.* <id. + *avasthā*. A condition of the soul. See சுத் தாவத்தை.

நின்மலி *ninmali*, *n.* perh. நின்மலம். Sacred bael. See வில்வம். (நாமதீப. 289.)

நின்மாலியம் *ninmāliyam*, *n.* <*nir-mālyā*. See நிர்மாலியம். எந்தை நின்மாலியங் கவர்ந்தன்ன (காசிக. சிவ. வாயு. 38).

நின்மிதம் *ninmitam*, *n.* See நிருமிதம். (நாமதீப. 691.)

நின்மிதி *ninmiti*, *n.* <*nir-miti*. 1. Formation, creation, making; உண்டாக்குகை. 2. Beginning; தொடக்கம். நின்மிதி யின்றி யூழ்பா டின்றி (மணி. 30, 37).

நின்மூடன் *ninmūṭan*, *n.* <*nir-mūḍha*. Absolute fool, idiot; முழுமூடன். நிலமத்தனை பொண்ணை நின்மூடர்க் கீந்தால் (திருமந். 501).

நின்நசீர்நெடுமாறன் *ninra-cir-neṭumā-
raṇ*, *n.* <நில்-+. A canonized Śaiva saint. See நெடுமாறையனார். நெல்வேலி வென்ற நின்நசீர் நெடுமாறன் (தேவா. 737, 8).

நின்றதிருக்கோலம் *ninra-tiru-k-kōlam*, *n.* <id. +. Standing posture of Viṣṇu, one of three *tiru-k-kōlam*, q.v.; திருமால் திருக்கோலம் முன்றனுள் நின்றநும் நிலை.

நின்றது *ninratu*, *n.* <id. 1. That which is permanent; நிலைத்தபோருள். நின்றன நின்றன நில்லா வெணவுணர்ந்து (நாலடி, 47). 2. Category of immovables; தாவரம். நின்றனவுந் திரிந்தன (கம்பரா. கையடை. 13). 3. Remainder, as standing over; எஞ்சியது. நின்றதிற் பதினையாண்டு பேதை பாலகன தாகும் (திவ். திருமாலே. 3).

நின்றநிலை *ninra-nilai*, *n.* <id. +. 1. Standing posture; நிற்கும்நிலை. 2. Same position or condition; ஒரே நிலை. 3. Obstinacy; பிடிவாதம்.

நின்றவடி *ninra-v-aṭi*, *n.* <id. +. (யாழ். அக.) 1. Standing place; நின்ற இடம். 2. Foot-print; காலடி.

நின்றவிடந்தீயஞ்சான் *ninra-v-iṭan-tiṇcān*, *n.* perh. id. +. A plant. See குறிவிச்சை. (சங். அக.)

நின்றூடல் *ninrāṭal*, *n.* <id. +. Divine dance in standing posture, of six kinds, viz., *alliyam*, *kottī*, *kuṭai*, *kuṭam*, *pāṇṭarāṅkam*, *mal*; அல்லியம், கோட்டி, குடை, குடம், பாண்டாங்கம், மல் என்ற அறுவகைப்பட்ட நின்றூடல் தேய்வக் கூத்து. (சிலப். 3, 14, உரை.)

நின்றூற்சிணுங்கி *ninrār-ciṇuṅki*, *n.* perh. id. +. A species of small milkwort. See சிறியாநங்கை. (பதார்த்த. 247.)

நின்றூற்போல

நின்றூற்போல *ninrār-pōla*, *adv.* <id.+
Suddenly; திடீரென்று. நின்றூற்போல விழுந்து
விட்டான்.

நின்று *ninru*, <id. *adv.* Always, per-
manently; எப்போதும். நிறைய நெருங்கு-
கின்றபெற நிகழும் குன்றவை சிலவே (பரிபா. 15,
7).—*part.* A particle used in the ablative
sense; ஐந்தாம்வேற்றுமைப்போருள்பட வரும் ஓர்டைச்
சொல். (திருக்கோ. 34, உரை.)

நின்றுசினுங்கி *ninru-cinunki*, *n.* perh.
id.+ See நின்றூற்சினுங்கி. (மலை.)

நின்றுபயனின்மை *ninru-payan-inmai*,
n. <id.+ The state of being purposeless,
as of a word or phrase, one of ten *nūr-kurram*,
q. v.; நூற்றும் பத்தனுள் சொல் அல்லது தொடர்
போருட்பெறின்றி இருத்தலாகிய குற்றம். (நன். 12.)

நின்றுபோ-தல் *ninru-pō*, *v. intr.* <id.
+. To stop, cease, as work; வேலைமுதலியன
நடவாதுபோதல். வேலை நின்றுபோய்விட்டது.

நின்றுவற்று-தல் *ninru-varru*, *v. intr.*
<id.+ To be wanting in significance, as a
word or phrase in a sentence; சொல் அல்லது
தொடர் இருந்தும் பயனிலாததல். (குறள், 815, உரை.)

நின்றுவா-தல் [நின்றுவருதல்] *ninru-
vā*, *v. intr.* <id.+ 1. To delay in coming;
தாமதித்து வருதல். *Colloq.* 2. To come intermit-
tently; விட்டுவிட்டு வருதல். காய்ச்சல் நின்றுவரு
கிறது.

நின்றுவெட்டி *ninru-veṭṭi*, *n.* <id.+
A long-handled hoe; மண்வெட்டிவகை. *Kodai.*

நின்றேத்துவார் *ninrēttuvār*, *n.* <id.+
Panegyrist who stand and praise their king;
நின்றுகொண்டு அரசரின் புகழ்பாடுவோர். (சிலப். 5,
48, உரை.)

நின்றை¹ *ninrai*, *part.* An expletive;
அகைநிலை. (தொல். சொல். 426.)

நின்றை² *ninrai*, *n.* <நின்றைஞர். *Tinnanūr*,
a village near Madras; சென்னைக்கருகிலுள்ள தின்ன-
னூர் என்று வழங்கும் திருநின்றவூர். காளத்தி நின்றைக்
கே சென்றக்கால் (தொண்டை. சத. 32).

நின்னமன் *ninnāman*, *n.* <*nir-nāman*.
கன். (குடா.) 2. Śiva; சிவன். (நாமதீப. 16.)

நினதம் *ninātam*, *n.* <*ni-nāda*. See நின-
தம். (w.)

நினவ *ninava*, *n.* <*ni*. Yours; உன்னுடை-
யன். நினவ கூறுவல் எனவ கேண்மதி (புறநா. 35).

நினதம் *ninātam*, *n.* <*ni-nāda*. Sound,
noise; சத்தம். (w.)

நினை¹-தல் *ninai*, 4 *v. tr.* [K. *nenē*.] 1.
To think; கருதுதல். அனியின்மை யாற்ற நினைந்து
(குறள், 1209). 2. To consider, reflect, ponder;
ஆலோசித்தல். வினாவேறு படாஅப் பலபொரு
ளொருசொன் னினையுங் காலக் கிளந்தாங் கியலும்
(தொல். சொல். 55). 3. To remember; ஓர்பகத்திற்
கொணரிதல். முனிதல் நினைதல் (தொல். பொ. 260).
4. To meditate; தியானித்தல். (சிலப். 14, 11, உரை.)
5. To know, understand; அறிதல். நீதிகள்
சொல்லிய நினைய கிற்கிலார் (தேவா. 52, 10). 6. To
intend, design, have in view; நோக்கமாகக்
கொள்ளுதல். 7. To imagine, fancy, suppose;
பாவித்தல்.

நினை²-த்தல் *ninai*, 11 *v. tr.* [K. *nenasu*,
M. *ninayuka*.] 1. See நினை¹-. என்கொலோ
நினைப்பதே (திருவாச. 5, 75). 2. To resolve, deter-
mine; தீர்மானித்தல். (w.)

நினைதல் *ninaital*, *n.* <*நினை*-. Reflection;
மனனம். தெரித னினைத லெண்ணலாகாத் திரு
மாலுக்கு (திவ். திருவாய். 6, 9, 11).

நினைப்பணி *ninaippani*, *n.* <*நினைப்பு*+.
(Rhet.) Figure of speech wherein an object
suggests another similar to it; ஒருபொருள் ஒப்
புமையாற் பிற்தோன்றனை ஓர்பகப்படுத்துவதாகக்
கூறும் அணிவகை. (அணியி. 8.)

நினைப்பாயிரு-த்தல் *ninaippāy-iru*, *v.*
intr. <id.+ *Colloq.* 1. To be mindful,
cautious, attentive, thoughtful; கவனமாயிருத்தல்.
2. To concentrate one's thoughts; மனத்தை ஒரு
முகப்படுத்துதல்.

நினைப்பாளி *ninaippāli*, *n.* <id.+
Person of retentive memory; ஓர்பகசக்தியுள்ள
வன். (w.)

நினைப்பிடு-தல் *ninaippiṭu*, *v. intr.* <id.
+. To give command, issue an order; ஆணை
யிடுதல். ராஜா இன்ன மண்டபத்தேயிருந்து நினைப்
பிட்டான் என்றால் (திவ். திருமலை, 1, வ்யா. 13).

நினைப்பு *ninaippu*, *n.* <*நினை*-. [K. *Tu*.
nenapu.] 1. See நினைவு, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7. நினைப்
பெனு நெடுங்கிணற்றை நின்றுநின் நயராத்தே (தேவா.
1145, 8). 2. (Log.) Fallacious reasoning based
only on hearsay, one of eight *piramānūpācam*,
q. v.; காரணம் நிகழாது 'உனக்கீவர் தாயுந் தந்தை
யும்' என்றும்போலப் பிறிசொலத் தான்கருதுதலாகிய
பிரமாணபாசம். (மணி. 27, 75.)

நினைப்பூட்டு-தல் *ninaippūṭu*, *v. tr.*
<*நினைப்பு*+. (w.) 1. To put in mind; to
remind; ஓர்பகப்படுத்துதல். 2. To suggest,
indicate; அறிவுறுத்துதல்.

நினைவு *ninaivu*, *n.* < நினை- . [M. *ninavu*.]
 1. Thought, idea; எண்ணம். நினைவுத் துணிபுமா
 கும் (தொல். சொல். 337). 2. Reflection, consi-
 deration; ஆலோசனை. நினைவிலார் போல நெஞ்சு
 நெகிழ்த்தியோ (கம்பரா. நாகபா. 213). 3. Recol-
 lection, remembrance; ஞாபகம். 4. Imagination,
 fancy, supposition; conception, notion; பாவனை.
 5. Object, design, purpose; நோக்கம். 6. Care,
 attention, thoughtfulness; கவனம். 7. Medita-
 tion, contemplation; தியானம். மனநிலை திரியாமற்
 குறித்த பொருளொடு கொளுத்த னினைவே (தொல்.
 பொ. 75, உரை). 8. Anxiety, distress; வருத்தம்.
 நெறிமையிற் கூற நினைவி னகன்றாள் (சீவக. 333).
 9. Order, command, as of a king; அரசர் கட்டளை.
 (Insc.) 10. Memorandum; memento; ஞாபகக்குறிப்பு. (W.)

நினைவுகூர்-தல் *ninaivu-kūr-*, *v. tr.*
 < நினைவு + . To recollect, remember; ஞாபகங்
 கொள்ளுதல்.

நினைவுகேடு *ninaivu-kēṭu*, *n.* < id. + . See
 நினைவுத்தப்பு.

நினைவுத்தடுமாற்றம் *ninaivu-t-taṭu-*
mārram, *n.* < id. + . 1. See நினைவுத்தப்பு. 2.
 Delirium, delirium tremens; மயக்கம். (W.) 3.
 Dementia; பைத்தியம். *Loc.*

நினைவுத்தப்பு *ninaivu-t-tappu*, *n.* < id.
 + . *Colloq.* 1. Loss of memory; ஞாபகத்தவறு.
 2. Loss of consciousness; அறிவு அழிந்துபோகை.

நினைவுமோசம் *ninaivu-mōcam*, *n.* < id.
 + . See நினைவுத்தப்பு. (யாழ். அக.)

நினைவுவை-த்தல் *ninaivu-vai-*, *v. tr.*
 < id. + . 1. To fix the mind on, concentrate
 the thoughts on; மனம்வைத்தல். 2. To think;
 நினைத்தல். (W.) 3. To remember with grati-
 tude or affection; நன்றியின்போருட்டேனும் அன்பு
 இலேனும் ஞாபகம் வைத்தல். 4. To hanker after,
 desire; இச்சித்தல்.

நிஜம் *nijam*, *n.* < *nija*. 1. See நிசம். மல
 வாழ்வு நிஜமென வழலும் (திருப்பு. 132). 2. One's
 own; சொந்தமானது.

நிஜார் *nijār*, *n.* < U. *nizār*. Trousers; காற்
 சட்டை.

நிஷ்கபடம் *niṣkapaṭam*, *n.* < *niṣ-kapaṭa*.
 Guilelessness, sincerity, simplicity; கபடினமை.

நிஷ்கர்வை *niṣkarṣai*, *n.* < *niṣ-karṣa*.
 Certainty, assurance, finality; நிச்சயம்.

நிஷ்கருஷபத்திரிகை *niṣkaruṣa-pattiri-*
kai, *n.* < id. + . (W.) 1. A certificate or warrant;

உறுதிப்பத்திரம். 2. A deed of renunciation;
 விதேயப்பத்திரம்.

நிஷ்களங்கம் *niṣkalaṅkam*, *n.* < *niṣ-*
kalaṅka. Immaculateness, purity; மாசின்மை.

நிஷ்களம் *niṣkaḷam*, *n.* < *niṣ-kala*. Form-
 lessness; உருவமின்மை.

நிஷ்காமியகருமம் *niṣkāmiya-karumam*,
n. < *niṣ-kāmiya* + . See நிஷ்காமியகருமம்.

நிஷ்காமியதர்மம் *niṣkāmiya-tarmam*,
n. < id. + . Deeds of merit performed without
 the expectation of any reward; பயன்கருதாத
 அறச்செயல்.

நிஷ்காமியம் *niṣkāmiyam*, *n.* < *niṣ-*
kāmiya. Freedom from selfish desire; பயன்
 கருதாமை.

நிஷ்காரணம் *niṣkāraṇam*, *n.* < *niṣ-*
kāraṇa. Being without cause or reason; காரண
 மின்மை.

நிஷ்கிரமணம் *niṣkīramaṇam*, *n.* < *niṣ-*
kramaṇa. Taking an infant out of the house
 to enable it to see the sun for the first time in
 the fourth month, when certain ceremonies are
 performed (R.F.); நான்காமாதம் தூரியனைப் பார்க்
 கப் பிள்ளையை வீட்டுக்கு வெளியே கொண்டுச் சடங்கு.

நிஷ்டாபரன் *niṣṭāparan*, *n.* < *ni-ṣṭhā* +
para. Person strict in the performance of
 religious duties; ஆசாரம் மிக்கவன்.

நிஷ்டாவான் *niṣṭāvān*, *n.* < *niṣṭhāvān*
 nom. sing. of *niṣṭhā-val*. See நிஷ்டாபரன்.

நிஷ்டானுபூதி *niṣṭānupūti*, *n.* < *niṣṭhā*
 + *anu-bhūti*. 1. Realisation of self through
 the practice of religious austerities; நிஷ்டை
 யின்புறும் ஆன்மானுபவம். 2. A Tamil treatise
 on Advaita Vēdānta; ஒரு வேதாந்த நூல்.

நிஷ்டிவனம் *niṣṭivānam*, *n.* < *niṣṭhi-*
vana. Vomiting; வாந்தி.

நிஷ்டிரம் *niṣṭūram*, *n.* < *ni-ṣṭhura*. Harsh-
 ness, severity; கோடுமை.

நிஷ்டை *niṣṭai*, *n.* < *ni-ṣṭhā*. 1. Medita-
 tion; தியானம். சாமிகள் நிஷ்டையிலிருக்கிறார். 2.
 Observance of religious duties and vows;
 விரதானுஷ்டானம். அவர் நிஷ்டையுள்ளவர்.

நிஷ்பத்தி *niṣpatti*, *n.* < *niṣ-patti*. 1.
 Place of origin, source; தோன்றுமிடம். 2. Help;
 உதவி. அவனுடைய நிஷ்பத்தியிலிருக்கிறான். *Loc.*
 3. Certainty, truth; உண்மை. (W.)

நிஷ்பலம் *niṣpalam*, *n.* < *niṣ-phala*.
 Fruitlessness, uselessness; பயனின்மை.

நிஷ்பவம்

நிஷ்பவம் *niṣpavam*, *n.* < *niṣ-ṭāva*. Field bean. See அவரை. (சைலவ. சைல.)

நிஷ்பக்ஷபாதம் *niṣpakṣapātam*, *n.* < *niṣ-pakṣa-ṭāta*. Evenmindedness, impartiality; ஓரம்ன்மை. *Loc.*

நிஷ்பாவம் *niṣpāvam*, *n.* < *niṣṭāva*. See நிஷ்பவம். (சங். அக.)

நிஷ்பிரபஞ்சம் *niṣpirapañcam*, *n.* < *niṣ-pṛa-ṭāñca*. That which is ultra-mundane; பிரபஞ்சத்தைக் கடந்தது. நிஷ்பிரபஞ்சப் பொருளை (தாயு. திருவருள். 3).

நிஷ்பிரமாணம் *niṣpiramāṇam*, *n.* < *niṣ-pṛa-māṇa*. That which is impossible of proof; பிரமாணங் கடந்தது. அன்றெனில் முயற்கொம் பொத்து நிஷ்பிரமாணமாம் (சி. சி. 6, 9, ஞானப்.).

நிஷ்பிரயோசனம் *niṣpirayōcanam*, *n.* < *niṣ-pṛa-yōjana*. See நிஷ்பவம்.

நிஷதம் *niṣātam*, *n.* < *niṣadha*. See நிதம்.

நிஷாதம் *niṣātam*, *n.* < *ni-ṣāda*. (Mus.) The seventh note of the gamut, one of *capta-curam*, q. v.; சப்தகரங்களுள் ஏழாவது.

நிஷாதன் *niṣātan*, *n.* < *niṣāda*. 1. A person of hunting tribe; வேடன். 2. Son of a Brāhmin by a Śudra woman (R. F.); பிராமணனுக்குத் துத்திரப்பெண்ணிடம் பிறந்தவன்.

நிஷானி *niṣāni*, *n.* < *U. niṣāni*. Signature; கையொப்பம். (w.)

நிஷித்தம் *niṣittam*, *n.* < *ni-ṣiddha*. Forbidden thing; விலக்கப்பட்டபொருள்.

நிஷேகம் *niṣēkam*, *n.* < *ni-ṣēka*. Ceremony of consummation; இருதுசாந்தி.

நிஷேதம் *niṣētam*, *n.* < *ni-ṣēdha*. 1. Prohibition; விலக்கு. 2. See நிஷித்தம்.

நிஷேதி-த்தல் *niṣēti*, 11 v. tr. < id. To prohibit, forbid; விலக்குதல்.

நிஸ்தாரம் *nistāram*, *n.* < *ni-stāra*. Deliverance, escape; விடுதலை.

நிஸ்ஸம்சயம் *nissamcayam*, *n.* < *niṣ-sam-śaya*. Absence of doubt; சந்தேகமன்மை.

நிஸ்ஸாரம் *nissāram*, *n.* < *niṣ-sāra*. 1. Insipidity; சாரமன்மை. 2. Worthlessness; பயன்மன்மை.

நிக்ஷேபம் *nikṣēpam*, *n.* < *ni-kṣēpa*. 1. Treasure-trove, one of *aṣṭa-ṭōkam*, q. v.; அஷ்டபாகத்துள் ஒன்றாகிய புதைபொருள். 2. Pledge, pawn, deposit; ஈட்டுப்பொருள்.

நீ

நீ¹ *nī*. The compound of நீ and ஈ.

நீ² *nī*, *pron.* You; முன்னிலையோருமைப் பெயர். நீயென வருஉங் கிளவி (தொல். சொல். 190).

நீ³-த்தல் *nī*, 11 v. tr. 1. To separate from; பிரிதல். மணந்தினி நீயே நென்ற தெவன் கொல் (ஐங்குறு. 22). 2. To renounce, as the world; துறத்தல். ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை (குறள், 21). 3. To put away, reject; தள்ளுதல். (w.) 4. To put to disgrace; இழித்தல். பிள்ளையே யாயினு நீத்துரையார் (ஆசாங்க. 69). 5. To despise, loathe; வெறுத்தல். ஊரோது வல்லதே தென்ற னீத்து (திருவால. 13, 15). 6. To abandon, leave; விடுதல். உயிரீப்பர் (குறள், 969).—*intr.* To be removed; நீங்குதல். மயிரீப்பின் வாழாக் கவரிமா (குறள், 969).

நீக்கப்பெருக்கம் *nikka-p-perukkam*, *n.* < நீக்கம் + . See நீக்குப்போக்கு, *Nār.*

நீக்கம் *nikkam*, *n.* < நீக்கு-. 1. Separation, removal, disengagement, liberation; நீங்குகை. நீக்கப்பொருண்மை தீர்தல் பற்றுவிடுதலென்பனவற் குற் பெறப்படம் (தொல். சொல். 77, சேனா.). 2. Interstice, gap, chink, crack; பிளப்பு. (w.) 3. Length, elongation, extension; நீளம். (திவா.) 4. End, close; முடிவு. இயற்கைப்புணர்ச்சியது நீக் கத்துக்கண் (திருக்கோ. 110, உரை). 5. Occasion, opportunity; தறுவாய். நீக்கங்கிடைத்தால் விட மாட்டான். (w.)

நீக்கல் *nikkal*, *n.* < நீக்கு-. 1. Destroying; அழிக்கை. உளவாக்கலு நிலைபெறுத்தலு நீக்கலும் (சம்பரா. சிறப். 1). 2. Opposition, disagreement; மாறுபாடு. (w.) 3. Opening, hole; துவாரம். நீக்கல் வழியாய்ப் பார். (J.) 4. Seam of a ship; படகின் தையலிணைப்பு. (J.)

நீக்கி *nikki*, *n.* prob. id. Leakage; ஒழுகு. அறையின் வடமேற்குச்சாரில் ஒரு நீக்கி யிருக்கிறது.

நீக்கு¹-தல் *nikku*, 5 v. tr. Caus. of நீக்கு-. [T. K. *nīgu*, M. *nikkuka*.] 1. To remove, exclude, put aside, dismiss; ஒழித்தல். இளைப்பினை யியக்கம் நீக்கி (திவ். திருக்குறள். 18). 2. To extricate, liberate, exempt; விடுவித்தல். இப்புழுக்கடு நீக்கெனை (திருவாச. 5, 100). 3. To deduct; கழித்தல். வட்டியை நீக்கிக் கொடுத்தான். 4. To turn, draw aside, as a curtain; ஒதுக்குதல். திரையை நீக்கிப் பார்த்தான். 5. To kill, despatch, destroy; அழித்தல். (அக. நி.) 6. To spread out, as the legs, fingers; அகலவைத்தல். விரலை நீக்கு. *Colloq.* 7. To open, force apart; திறத்தல். கதவை நீக்கிக்

கொண்டு போ. 8. To separate; பிரித்தல். அவர் நட்பை நீக்கிவிட்டான். 9. To give up, abandon; கைவிடுதல். மான வருங்கல நீக்கி (நாலடி, 40). 10. To change; மாற்றுதல். அவனெண்ணத்தை நீக்கி விட்டான்.

நீக்கு² nīkku, *n.* < நீக்கு-. 1. Separation, removal; விலக்து. நீக்கிலாத்துப்பு (சூடா, 8, 46). 2. Opening, cleft, crack; பிளப்பு. (w.) 3. Deduction; கழிவு. 4. Remainder, balance; மீதி. நீக்கு ரூபாய் பதினைந்து. (w.)

நீக்குப்போக்கு nīkku-p-pōkku, *n.* < நீக்கு +. 1. Adaptability, give-and-take; இணக்கமா யிருக்கை. அவன் நீக்குப்போக்குள்ளவன். *Loc.* 2. Etiquette, courtesy; மரியாதை. நீக்குப்போக்கறி யாதவன். *Colloq.* 3. Means, expedient, contrivance; உபாயம். அதற்கு ஒரு நீக்குப்போக்குக் காட்ட வேண்டும். 4. Help; உதவி. அவனுக்கு நீக்குப் போக்குக் கிடையாது. 5. Excuse; சாக்குப்போக்கு. *Loc.* 6. Opening, interstice, gap; இடைவேளி. (w.) 7. Leisure, rest; இளைப்பாறுகை. *Loc.* 8. Routine of business; காரியக்கிரமம். (w.)

நீகதம் nīkatam, *n.* perh. நீ² + கதம்². Climbing asparagus. See தண்ணீர்விட்டான். (மலை.)

நீகம் nīkam, *n.* perh. id. + அகம். 1. Frog; தவளை. (திவா.) 2. Cloud; மேகம். (சது.)

நீகாசம் nīkācam, *n.* < nī-kāśa. (யாழ். அக.) 1. Resemblance; ஒப்பு. 2. Truth; நீசம்.

நீகாமன் nīkāman, *n.* See நீகான். (w.)

நீகாரம்¹ nīkāram, *n.* < nī-hāra. 1. Frost, hoarfrost, dew, heavy dew; பனி. (திவா.) நீகார மழைபொழிய (பாரத. காண்டவ. 19). 2. An obs-curing principle. See ஆணவமலம். (சங். அக.)

நீகாரம்² nīkāram, *n.* < nī-kāra. Con-tempt, disdain; அவமதிப்பு. (யாழ். அக.)

நீகான் nīkān, *n.* cf. மீகான். Pilot, steers-man; மாலுமி. (திவா.) திசையறி நீகானும் போன்ம் (பரிபா. 10, 55).

நீங்கல்¹ nīnkāl, *n.* < நீங்கு-. 1. Removing, separating; விலங்குகை. 2. Gap, chink; பிளப்பு. (J.) 3. Outside; புறம்பு. (யாழ். அக.)

நீங்கல்² nīnkāl, *n.* False fern tree. See காட்டுப்பூவரசு. (L.)

நீங்கள் nīnkaḷ, *pron.* < நீம். [K. nīngal.] You; முன்னிலைப் பன்மைப்பெயர். நூலவையார் போனீங்க ணைக்குமினே (சீவக. 1045).

நீங்காதவோசையோன் nīnkāta-v-ōcai-yōn, *n.* < நீங்கு- + ஆ neg. +. Conch; சங்கு. (யாழ். அக.)

நீங்காவிட்டம் nīnkā-viṭṭam, *n.* < id. +. 1. Cross-piece connecting the rafters; கூரைக் கைகளை யிணைக்கும் மரம். *Tinn.* 2. A beam to strengthen the walls of a house; வீட்டின் உத்திரம். (w.)

நீங்கு-தல் nīnku-, 5 *v. tr.* [T. K. nīngu, M. nīnnuka.] 1. To leave, go, depart, separate from; பிரிதல். நீங்கிற் றெழுஉம் (குறள், 1104). 2. To give up, abandon; ஒழித்தல். பரிவு மிடுக்கணும் . . . நீங்குமின் (சிலப்.). 3. To pass over; கடத்தல். நீங்கி னுனந்த நெடுநதி (கம்பா, வனம்புகு. 36).—*intr.* 1. To turn away; to be warded off; மாறுதல். (w.) 2. To be liberated, released; விடுதலையாதல். (w.) 3. To be dismissed, discharged; தள்ளுண்ணுதல். 4. To be excepted, excluded; ஒழிதல். (w.) 5. To go, proceed; நடத்தல். (சூடா.) 6. cf. நீந்து. To swim; நீந்துதல். (J.) 7. To form, as a gap, crevice chasm; பிளவுபடுதல். (J.) 8. To be spread out, as fingers, legs; விரிந்தகலுதல். (w.) 9. To be dispelled, scattered; சிதறுதல். (w.)

நீச்சக்குட்டை nīcca-k-kuṭṭai, *n.* < நீச்சல் +. See நீச்சல்². *Madr.*

நீச்சடி¹-த்தல் nīccaṭi-, *v.* < நீச்சு¹ +. *intr.* To swim; நீந்துதல்.—*tr.* To wash, as cattle; கால்நடைகளைக் குளிப்பாட்டுதல்.

நீச்சடி²-த்தல் nīccaṭi-, *v. intr.* < நீச்சு² + அடி-. To smell fish; கவிச்சடித்தல். *Loc.*

நீச்சத்தண்ணி nīcca-t-taṇṇi, *n.* See நீச்சத்தண்ணி². *Madr.*

நீச்சம்¹ nīccam, *n.* < நீஞ்சு-. See நீச்சு¹.

நீச்சம்² nīccam, *n.* See நீசம்¹. *Colloq.*

நீச்சல்¹ nīccal, *n.* < நீஞ்சு-. See நீச்சு¹.

நீச்சல்² nīccal, *n.* < நீர்ச்சலை. Man's loin-cloth; கேளபீனம். *Madr.*

நீச்சல்³ nīccal, *n.* See நீச்சு². *Madr.*

நீச்சன் nīccan, *n.* See நீச்சான். *Loc.*

நீச்சாள் nīccāl, *n.* < நீச்சு¹ + ஆன். Swimmer; நீந்துவோன்.

நீச்சு¹ nīccu, *n.* < நீந்து-. 1. Swimming; நீந்துகை. 2. Flood; வெள்ளம். நீச்சாற் பெருந்திடு காவேரியாற்றை (தனிப்பா. i, 82, 163). 3. Swimming depth, as of water; நீந்தக்கூடிய ஆழம். நீச்சநிலை காணும் னிற்குநான் (தாயு. எந்நாட். ஆனந்த. 1).

நீச்சு² nīccu, *n.* < T. nīlcu. cf. nīca. Bad smell of fish; மீன்கவிச்சு. இவனுக்கு மீசைமேலே நீச்சடிக்கவேணும். (w.)

நீச்சுக்காரன்

நீச்சுக்காரன் *nīccu-k-kāraṇ*, *n.* < நீச்சு¹ + *Swimmer*; நீச்சடிப்போன். (*w.*)

நீச்சுத்தண்ணீர்¹ *nīccu-t-tannīr*, *n.* < *id.* + *Water of swimming depth*; நீந்தக்கூடிய ஆழமுள்ள நீர். (*w.*)

நீச்சுத்தண்ணீர்² *nīccu-t-tannīr*, *n.* < நீர்² + *சோறு* + *தண்ணீர்*. Cold rice-water; நீராகாரம். (*Vul.*)

நீச்சு நிலையறி-தல் *nīccu-nilai-y-ari*, *v.* *intr.* < நீச்சு¹ + *Lit.*, to sound the deep and shallow places. [ஆழத்தை அறிதல்] To investigate a business, examine a position; உள்ள நிலைமையைச் சோதித்து அறிதல். (*w.*)

நீச்சுப்பிரமேகம் *nīccu-p-piramēkam*, *n.* perh. *nīca* +. A disease in which the urine turns milk-white; சிறுநீரில் வெளுத்தசீழ்வடிதல் முதலிய குணங்களை யுண்டாக்கும் பிரமேகரோகம். (சுவரட். 320.)

நீச்சுக்கிரகம் *nīca-k-kirakam*, *n.* < *nīca* +. (*யாழ். அக.*) 1. (*Astrol.*) Planet situated in *nīca-t-tāṇam*; நீசத்தானத்திலிருக்கும் கிரகம். 2. Nodes of the moon; ராகு கேதுக்கள்.

நீச்சாதி *nīca-cāti*, *n.* < *id.* +. Low caste; இழிந்ததலம்.

நீசத்தானம் *nīca-t-tāṇam*, *n.* < *id.* +. (*Astrol.*) Position of the planets in the seventh house from the *uccam*, considered weak; ஒரு கிரகத்தின் உச்சத்திற்கு ஏழாவதான இடம்.

நீசதை *nīcatai*, *n.* < *nīcatā*. See நீசம்¹, 1. என்னிசதைக்கு (திவ். இராமானுசு. 48).

நீசப்படு-தல் *nīca-p-paṭu*, *v. intr.* < *nīca* +. (*w.*) 1. To become base, vile or degraded, as by mean or improper actions; நசுப்படுதல். 2. (*Astrol.*) To be situated in *nīca-t-tāṇam*, as a planet; நீசத்தானமுறுதல்.

நீசபங்கராசயோகம் *nīca-paṅka-rāca-yōkam*, *n.* < *id.* + *bhaṅga* +. (*Astrol.*) A kind of auspicious *yōga*; சோதிடயோகவகையுள் நன்மை பயப்பதோன்று. (பெரியவரு. 144.)

நீசம்¹ *nīcam*, *n.* < *nīca*. 1. Meanness, vileness; இழிவு. நீச முயர்வா நோக்கங்கள் (ஞான வா. தேவபூ. 52). 2. Depression; பள்ளம். 3. குற (கம்பரா. அகத். 40). 4. (*Astrol.*) Debility of a planet, one of five *kiraka-nilai*, q. v.; கிரக நிலை ஐந்தனுள் அது வலியிழந்து நிற்கும் நிலை. 5. Cruelty, barbarity, savageness; கோடுமை. (*w.*) 6. Sexual union between ill-matched persons;

பொருத்தமில்லாத ஆண்பெண்களின் புணர்ச்சி. அடைவற நீசமென் நிரண்டுமாகுமே (கொக்கோ. 3, 6).

நீசம்² *nīcam*, *n.* cf. *nīśā*. Turmeric; மஞ்சள். (சங். அக.)

நீசராசி *nīca-rāci*, *n.* < *nīca* +. See நீசத்தானம். (*C. G.*)

நீசவாகனம் *nīca-vākaṇam*, *n.* < *id.* +. Ass, as a mean conveyance; கழுதை. (*w.*)

நீசன் *nīcaṇ*, *n.* < *nīca*. 1. Low, vile person; இழிந்தோன். நீசர் வெகுளி கெடுங்கால மின்றிப் பரக்கும் (நாலடி, 68). 2. (*Astrol.*) See நீசக்கிரகம், 1.

நீஞ்சு-தல் *nīñcu*, 5 *v. intr.* 1. See நீந்து-. (*w.*) 2. To be actively engaged, as in a stupendous work; பெரிய காரியங்களை முடிக்கப் பெருமுயற்சி செய்தல். வேலையில் நீஞ்சிக்கொண்டிருக்கிறான். 3. To drink to excess, especially toddy; மிததியாகித்துடித்தல். (*w.*)

நீட்சி *nīṭci*, *n.* < நீள்-. See நீட்டம். *Colloq.*

நீட்சிமை *nīṭcimai*, *n.* < நீட்சி. See நீட்டம். (யாழ். அக.)

நீட்டக்கத்தரி *nīṭṭa-k-kattari*, *n.* < நீட்டம்¹ +. Long brinjal, m. sh., *Solanum melongena longa*; கத்தரிவகை.

நீட்டம்¹ *nīṭṭam*, *n.* < நீள்-. 1. Length; நீளம். வெள்ளத் தீனைய மலர்நீட்டம் (குறள், 595). 2. Elongation of sound; ஒசையின் நீட்சி. நீட்டம் வேண்டின்... கூட்டி யெழுதல் (தொல். எழுத். 6).

நீட்டம்² *nīṭṭam*, *n.* < நீட்டு-. 1. Stretching, lengthening; நீட்டுகை. 2. Procrastination; தாமதம். நிலைமை யறிய நீட்ட மின்றி (பெருங். மகத. 23, 51).

நீட்டல் *nīṭṭal*, *n.* < *id.* 1. Lengthening, extending, stretching; நீளச்செய்கை. 2. (*Gram.*) Poetic licence which consists in the lengthening of a short vowel into a long one; துறையிரை நேட்டுயிராக இசைக்கும் செய்யுள் விகார வகை. (தொல். சொல். 403.) 3. Linear measure, one of four *alavai*, q. v.; அளவை நான்கனுள் நீட்டியளக்கும் முழம் காதம்போன்ற அளவு. முகத்த னீட்டல் (நன். 368). 4. Twisting into matted locks; தலைமயிரைச் சடையாக்குகை. மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா (குறள், 280). 5. Liberality; பெருங்கோடை. (பிங்.)

நீட்டல்மானம் *nīṭṭal-māṇam*, *n.* < நீட்டல் +. See நீட்டல், 3. (யாழ். அக.)

நீட்டலளவு *nīṭṭal-alavu*, *n.* < *id.* +. See நீட்டல், 3.

நீட்டலளவை *nīṭṭal-alavai*, *n.* < *id.* +. See நீட்டல், 3. (நன். 290, உரை.)

நீட்டாணம் *niṭṭāṇam*, *n.* prob. நீட்டு + ஆணம். Pottage, soup; தழம்பு. (W.)

நீட்டாளன்¹ *niṭṭāl*, *n.* < நீட்டு- +. Attendant or waiting servant; வேலையாள். நாட்டாளனுக்கு ஒரு நீட்டாளனா?

நீட்டாளன்² *niṭṭāl*, *n.* < நீடு- + ஆள். Tall person; நேட்டையாள். *Colloq.*

நீட்டி-த்தல் *niṭṭi*, 11 *v. tr.* Caus. of நீடி-. 1. To lengthen; நீளச்செய்தல். இருப்புக்கம்பியை நீட்டிக்க வேண்டும். 2. See நீட்டிப்பேசு-. பேச்சை நீட்டிக்கிறான். 3. To delay; காலந்தாழ்த்துதல். தீம்பால் பெருகு மளவெல்லா நீட்டித்த காரணமென் (கலித். 83). 4. To finish, complete; முடித்தல். (அக. நி.)—*intr.* To be prolonged; to endure long; நெடுங்காலம் நிலைத்தல். இவ்வுடம்பு நீட்டித்து நிற்குமெனின் (நாலடி, 40).

நீட்டிநட-த்தல் *niṭṭi-naṭa*, *v. intr.* < நீட்டு- +. 1. To walk slowly; மேல்ல நடத்தல். 2. To take long strides; எட்டி நடத்தல்.

நீட்டிப்பேசு-தல் *niṭṭi-p-pēcu*, *v. tr.* & *intr.* < id. +. 1. To speak at great length, in great detail; விவரித்துச் சொல்லுதல். நீட்டிப்பேசுதலை நினைக்கவும் பயந்தனனெந்தாய் (அருட்பா, vi, பின்னாப்பெரு. 63). 2. To drawl out; சொற்களை நீட்டி உச்சரித்துப் பேசுதல். *Colloq.*

நீட்டிப்போடு-தல் *niṭṭi-p-pōṭu*, *v. tr.* < id. +. *Colloq.* 1. To take a big stride in walking; காலை எட்டிவைத்தல். 2. To put off; தாமசித்தல்.

நீட்டியளத்தல் *niṭṭi-y-aḷattal*, *n.* < id. +. Measuring by rod, etc.; ஒரீடத்தையேனும் பொருளையேனும் கோல்முதலிய கருவிகொண்டு அளக்கை. (தொல். எழுத். 7, உரை.)

நீட்டினவிரல்குறித்தான் *niṭṭina-viral-kurittān*, *n.* prob. id. +. A plant, *Ruellia patula*; கிரந்திநாயகம். (மலை.)

நீட்டு¹-தல் *niṭṭu*, 5 *v. tr.* Caus. of நீள்-. 1. To lengthen, reach forth, extend; to stretch out; நீளச்செய்தல். 2. To straighten; முடக்காது நேரிற்றுத்துதல். கையை நீட்டினான். 3. To offer, as oblations; நைவேத்திய முதலிய சமர்ப்பித்தல். தனிகை நீட்டினதெல்லாம் (திருவிருத். 33, பக். 204). 4. To give; கொடுத்தல். பாடிய புலவர்க்குப் பரிசு னீட்டின்று (பு. வெ. 3, 16, கொளு). 5. To insert, drive into; செருதுதல். குருதிவான் . . . புண்ணு னீட்டி (சீவக. 2293). 6. To speak at length or too much; நீளப்பேசுதல். 7. To prolong, as a note; இசைமுதலியவற்றில் காலநீட்டித்தல். 8. To delay, procrastinate, retard, defer; தாமசித்தல்.

நீட்டு² *niṭṭu*, *n.* < நீட்டு-. 1. Length, as of time or space; நீளம். பத்திரம் நீட்டிலே மடித்திருந்தது. 2. Distance; தூரம். மதுரை நீட்டைந்து கூப்பிடு (திருவாலவா. 26, 8). 3. Rescripts, writs, as of a king; திருமுகவோலை. சித்திர சேனனிட் டவிழா (உபதேசகா. சிவத்துரோ. 174). (T. A. S. II, i, 4.)

நீட்டுப்பை *niṭṭu-p-pai*, *n.* < நீட்டு +. 1. A long bag or purse opened or closed by means of a string; சுருக்கி விரிக்கக்கூடிய தையுப்பை. 2. Capacious stomach; பேரிய வயிறு. நீட்டுப்பை சுருக்குப்பை வைத்திருக்கிறான். *Tj.*

நீட்டுப்போக்கு *niṭṭu-p-pōkku*, *n.* < id. +. (W.) 1. Lengthwise direction; நீளவாட்டு. 2. Tallness; உயரம். 3. Ability, pecuniary or otherwise; தீராணி.

நீட்டுமுடக்கில்லாதவன் *niṭṭu-muṭak-killātavan*, *n.* < id. + முடக்கு +. (W.) 1. Person in straitened circumstances; ஏழை. 2. Miser, unaccommodating person; உலோபி. 3. Person free from domestic worries; துணிபக்கவையற்றவன்.

நீட்டுமுடக்கு *niṭṭu-muṭakku*, *n.* < id. +. (W.) 1. Giving and receiving; lending and borrowing; கொடுக்கல் வாங்கல். 2. Accommodating disposition; உதவுங்குணம். 3. See நீட்டுப்போக்கு, 3.

நீட்டோலை *niṭṭōlai*, *n.* < id. + ஒலை. See நீட்டு², 3. நீட்டோலை வாசியா நின்றான் (முதுரை).

நீட்பம் *niṭpam*, *n.* < நீள்-. Length; நீளம் (J.)

நீடம் *niṭam*, *n.* < *nīḍa*. Bird's nest; பூவைக்கூடு. (இலக். அக.)

நீடாணம் *niṭāṇam*, *n.* < நீடு- +. See நீட்டாணம். (யாழ். அக.)

நீடாலைக்கோடு *niṭālaikkōṭu*, *n.* A kind of stone; தூடாலைக்கல். (யாழ். அக.)

நீடி¹-த்தல் *niṭi*, 11 *v. intr.* < நீடு-. 1. To lengthen time, distance, etc.; நீளுதல். ஆடி நீடிக்கிறது. 2. To endure, last; to be permanent; நிலைநிற்கல். (W.)

நீடி² *niṭi*, *n.* < id. Omnipresence; விழித்தல். தேய நீடி யில்லாமைபோல் (ஞானவா. லீலை. 32).

நீடு¹-தல் *niṭu*, 5 *v. intr.* [T. *negedu*, K. *nīḍu*, M. *niṭuka*.] 1. To grow long; to be lengthened; to be extended through space or time; நீளுதல். ஒற்றிசை நீடலும் (தொல். எழுத். 33). 2. To spread; to extend; பரத்தல். நீடாழி யுலகத்திற் பாரத. சிறப்பு. 1). 3. To abound; to

288

நீதக்கேடு nita-k-ketu, n. <நீதம்+. (w.)
1. Injury, wrong; அநியாயம். 2. See நீதக்கேடு.

நீதகம் *nītakam*, *n.* See நீவல்லி, 1. (சங். அக.)

நீதச்சிலைச்சூதம் *nītacilai-c-cūtam*, *n.* See நீலஞ்சனம். (யாழ். அக.)

நீதத்தலம் *nīta-t-talam*, *n.* < நீதம் +. See நீதித்தலம். (யாழ். அக.)

நீதப்பிழை *nīta-p-pilai*, *n.* < id. +. See நீதிக்கேடு.

நீதபரிமளம் *nītaparimalam*, *n.* A mineral poison; கீதாங்கபாஷாணம். (யாழ். அக.)

நீதம் *nītam*, *n.* < *nīta*. 1. That which is suitable, proper; தகுதியானது. அருளாய் நிற்குநிலை கற்பதுவே நீதம் (தாயு. பராபர. 353). 2. Propriety, justice; நீதி. பொல்லாத செயெனில் தாய்தள்ள னீதமோ (தாயு. சகவாரி. 3). 3. Grain; தானியம். (யாழ். அக.) 4. Prosperity; பாக்கியம். (யாழ். அக.)

நீதம்பாதம் *nītam-pātam*, *n.* < id. + perh. *pāta*. Justice; நீதி. *Loc.*

நீதவான் *nītavān*, *n.* < id. 1. See நீதி மான். *Colloq.* 2. Judge; நியாயாதிபதி. (W.)

நீதன்¹ *nītan*, *n.* < id. See நீதிமான். நீதன் . . . தன்மேத னூர்புரக்க வைத்து (சேதுபு. சிதை கண்ட. 9).

நீதன்² *nītan*, *n.* < *nīca*. Low, vile person; நீசன். நீதல்லார் தொழுமாமருகல் (தேவா. 660, 10).

நீதி *nīti*, *n.* < *nīti*. 1. Equity, justice; நியாயம். நீதியாவன யாவையு நினைக்கிலேன் (திரு வாச. 26, 2). 2. Discipline; முறைமை. கட்டமை நீதிதன்மேற் காப்பமைந்து (சீவக. 1145). 3. Right conduct, morality; ஒழுக்கநெறி. நீதியா லவர்கடம் மைப் பணிந்து (பெரியபு. தடுத்தாட். 197). 4. Truth; மேய். (பிங்.) 5. Conformity with the ways of the world; உலகத்தோடு பொருந்துகை. (குறள், 97, உரை.) 6. Nature; இயல்பு. ஊர்தியிற் சேறலு நீதி யாகும் (நம்பியகப். 83). 7. Law; தருமசாஸ்திரம். உணர்ந்தாய் மறைநான்கு மோதினாய் நீதி (திவ். இயற். 2, 48). 8. That which guides; நடத்துவது. (சீ. போ. பா. பக். 20, சுவாமிநா.) 9. Means, contrivance; உபாயம். உலகமெல்லா மாண்டிட வினைக்கு நீதி (சீவக. 755). 10. Pārvati; பார்வதி. (கூர்மபு. திருக். 21.)

நீதிக்கேடு *nīti-k-kēṭu*, *n.* < நீதி +. 1. Injustice, illegality; நியாயத்தவறு. 2. Immorality; ஒழுக்கத்தவறு.

நீதிக்கெட்டவன் *nīti-kēṭṭavan*, *n.* < id. +. Unjust man; நியாயத் தவறியவன்.

நீதிக்கேள்-தல் [நீதிக்கேட்டல்] *nīti-kēḷ*, *v. intr.* < id. +. To hear or try a case; வழக்கு விசாரித்தல். (W.)

நீதிச்செல்வம் *nīti-c-celvam*, *n.* < id. +. Tonsure ceremony of a child. See செளனம். தகைகுன்ற நீதிச்செல்வம் மேன்மேனிந்தி (சீவக. 366).

நீதிசாத்திரம் *nīti-cāttiram*, *n.* < id. +. Science of polity, one of *arupattu-nālu-kalai*, q.v.; அறுபத்துநாலுகலைகளுள் அரசியல்பற்றிய சாஸ்திரம். (W.)

நீதிசாரம் *nīti-cāram*, *n.* < id. +. A didactic work; நீதிநூல்களில் ஒன்று. (யாழ். அக.)

நீதித்தொழில் *nīti-t-tolil*, *n.* < id. +. One's proper or professional duty; ஒருவனுக்கு உரிய செய்கை. (W.)

நீதிநியாயம் *nīti-niyāyam*, *n.* < id. +. (W.) 1. Justice and reason; நீதிமுறை. 2. Law, legislative enactments; சட்டகட்டிடங்கள். 3. Practice or procedure in the courts of law; நியாயஸ்தல ஒழுங்கு.

நீதிநூல் *nīti-nūl*, *n.* < id. +. 1. Science of polity and ethics; அறம்பொருள்களைப்பற்றிக் கூறும் நூல். வியாழுவெள்ளிகள் துணிபுதொகுத்தப் பின்னிதிநூலுடையார் கூறியவாறு (குறள், 662, உரை). 2. Legal treatise; சட்டசாஸ்திரம். (W.)

நீதிநூலன் *nīti-nūlan*, *n.* < id. +. 1. Legislator; நியாயப்பிரமாணிகள். (W.) 2. Arhat; அருகன். (சது.)

நீதிநெறி *nīti-neri*, *n.* < id. +. Morality, moral conduct; நல்லோழக்கம். (W.)

நீதிநெறிவிளக்கம் *nīti-neri-viḷakkam*, *n.* < id. +. A didactic work by Kumara-kuru-parar; துமரகுருபரசுவாமிகள் இயற்றிய ஒரு நீதிநூல்.

நீதிபரன் *nīti-paran*, *n.* < id. +. (W.) 1. One who is just, as a king; நீதியினின்றும் தவறாதவன். 2. God; கடவுள்.

நீதிமான் *nītimān*, *n.* < *nīti-mān* nom. masc. sing. of *nīti-mat*. Just, righteous man; நியாயநெறி நிம்போன்.

நீதிமானாக்கப்படு-தல் *nītimān-ākka-paṭu*, *v. intr.* < நீதிமான் +. To be justified; பாவம் நீங்கினவனுக்கே கருதப்படுதல். *Chr.*

நீதிமொழிகள் *nīti-molikal*, *n.* < நீதி +. 1. Maxims, wise sayings; நியாய வசனங்கள். The Book of Proverbs; விவிலியநூலின் ஒரு பகுதி. *Chr.*

நீதியதிபதி *nīti-y-atipati*, *n.* < id. +. Judge; நியாயாதிபதி. நீதியதிபதி நாமுணர்வீர (சே. நாயகம்).

நீதியறிந்தோன்

நீதியறிந்தோன் nīti-y-arintōn, *n.* <id.

Minister of state; மந்திரி. (w.)

+ . நீதியொழுங்கு nīti-y-olūṅku, *n.* <id. + .

நீதிநேறி. (w.)

See நீதிநேறி. (w.)

நீதிராசா nīti-rācā, *n.* <id. + . See நீதி

யத்பதி. (l.)

நீதிவழு nīti-valu, *n.* <id. + . Injustice;

நியாயத்தவறு.

நீதிவான் nīti-vān, *n.* <nīti-mān. 1. See

நீதிமான். 2. See நீதியத்பதி. Loc.

நீதிவிளக்கம் nīti-vilakkam, *n.* <நீதி + .

Inquiry or trial of a suit or case; நீதிஸ்தலத்திற்

செய்யும் நியாயவிசாரணை. (யாழ். அக.)

நீதிவிளங்கு-தல் nīti-vilāṅku-, *v. intr.*

<id. + . See நீதிசேகர்-. (யாழ். அக.)

நீதினி nītiṇi, *n.* <id. She who is just;

நியாயந்தவறுதவன். (நன். 146, மயிலை.)

நீதிஸ்தலம் nīti-stalam, *n.* <id. + . Court

of Justice; நியாயத்தீர்ப்புச்செய்யும் இடம்.

நீந்தப்பெய்தல் nīnta-p-pey-, *v. tr.*

<நீந்து- + . To give or pour in abundance,

as ghee; மிதநீயாய்க் கொடுத்தல். கன்னலு

றெய்யு நீந்தப்பெய்து (சேவக. 2401).

நீந்து¹-தல் nīntu-, 5 *v. intr.* 1. To swim

in water; கை கால்களாலடித்து நீரில் மிதந்து செல்லு

தல். நீந்துபுனல் (திவா. 5, 68). 2. To overflow;

பெருகுதல். நெடும்பெருங்க ணீர்தின் நீர் (பு. வெ. 12,

பெண்பாற். 8).—*tr.* 1. To swim across, cross

over, escape from; கடத்தல். பிறவிப் பெருங்கட

னீந்துவர் (குறள், 10). 2. To get over, overcome;

வேல்லுதல். இலங்கருவிய வரைநீந்தி (மதுரைக். 57).

3. To relinquish, give up; கழித்தல். மணப்பருங்

காமம் தண்ப நீந்தி (அகநா. 50).

நீந்து² nīntu, *n.* <நீந்து-. Ocean; கடல்.

நீந்து நித்தில விதான நீழலான் (சேவக. 2421).

நீந்துபுனல் nīntu-punal, *n.* <id. + . Deep

water; ஆழமுள்ள நீர். (திவா.)

நீப்பு nippu, *n.* <நீ- . (யாழ். அக.) 1.

Relinquishment, renunciation; துறவு. 2.

Separation, parting; பிரிவு.

நீப்புரவு nippuravu, *n.* <id. Leaving,

abandoning; நீங்குகை. யாப்புறு பால்வகை நீப்புர

வன் (பெருங். மகத. 6, 63).

நீபம்¹ nīpam, *n.* <nīpa. 1. See நீர்க்கடம்பு.

கடம்பு. (மல.) 2. Common Indian oak. See வேண்

கடம்பு. (L.) 3. Small Indian oak. See செங்

கடம்பு. (L.) 4. Niepabark, l. tr., Samadera

indica; மரவகை. 5. The 26th nakṣatra. See உத்திரட்டாதி. (பிங்.)

நீபம்² nīpam, *n.* <nībha. Cause, reason; காரணம். (பிங்.)

நீம் nīm, *pron.* <நீ². [K. nīm.] You; முன் னிலைப்பன்மைப்பெயர். நீமே வென்றிக் களிற் றுனுழைச் செல்வது வேண்டு மென்றான் (சேவக. 1932).

நீம்பல் nīmpal, *n.* perh. நீ-. 1. Interstice, gap, cleft, chink, as between two boards; இரண்டு பலகையினுடே தோன்றுவதுபோன்ற பிளப்பு. Madu. 2. Saltpetre; வேடியுப்பு. (சங். அக.)

நீமக்கமாயிரு-த்தல் nīmakkamāy-iru-, *v. intr.* perh. niyama + . To be honest; உண்மையாயிருத்தல். Loc.

நீமம் nīmam, *n.* Lustre, splendour; ஒளி. (குடா.)

நீயான் nīyān, *n.* cf. நீகான். Captain of a ship; steersman; மாலுமி. பௌவத் தருங்கல மியக்கு நீயான்போல (பெருங். உஞ்சைக். 49, 10).

நீயிர் nīyir, *pron.* <நீ². You; முன்னிலைப் பன்மைப்பெயர். (தொல். சொல். 190.)

நீர்¹ nīr, *n.* cf. nīra. 1. [K. nīr.] Water, one of the five elements; ஜலம். தீமுரணிய நீரும் (புறநா. 2). 2. Sea, ocean; கடல். நீரோலித்தன்ன (மதுரைக். 369). 3. Juice, liquor; இரசம். கரும் பினை . . . யிடித்துநீர் கொள்ளினும் (நாலடி, 156). 4. Rosewater; பனநீர். நீரால் வெண்ணிறப்பொடியை மாற்றி (சேவக. 117). 5. Humours of the body, as serum, lymph; உடலில் உள்ள இரத்தம் பித்தநீர் முதலிய தீரவபதார்த்தம். (w.) 6. Urine; முத்திரம். இவ்வெல்லையி னீர்பெய்து யான் வருகாறும் (பிரமோத். 2, 50). 7. cf. நீர்நான். The 20th nakṣatra. See பூரட்டாதி. (பிங்.) 8. The 25th nakṣatra. See பூரட்டாதி. (அக. நி.) 9. Dampness, moisture, humidity; ஈரம். (w.) 10. Water in a gem; இரத்தினத்தின் ஒளி. நெடுநீர் வாரகுழை (நெடுநல். 139). 11. Nature, disposition; துணம். அன்ன நீராரக்கே யுள (குறள், 527). 12. State, condition; நிலை. (w.)

நீர்²-த்தல் nīr-, 11 *v. intr.* <நீர்¹. 1. To become thin or watery, as liquid food in cooking; நீராதல். 2. To be wet, moist; ஈரமாதல். நீர்க்கின்ற செஞ்சடை (திருமந். 2121).

நீர்³ nīr, *pron.* See நீயிர். (நன். 285.)

நீர்க்கட்டி nīr-k-katṭi, *n.* <நீர்¹ + . 1. See நீர்க்கண்டி. 2. Hail-stone; ஆலங்கட்டி. Loc. 3. A cyst; சலம் வைத்த புண் கட்டி. Loc.

நீர்க்கட்டு¹-தல் nīr-k-katṭu-, *v. intr.* <id. + . To form pus; புண் சிழ்பிடித்தல். (w.)

நீர்க்கட்டு² *nir-k-kaṭṭu*, *n.* <id.+ 1. Retention or stoppage of urine, stricture of urethra; சிறுநீர் தடைப்பட்டிருக்கும் நோய். (W.) 2. Dropsy; நீராலுண்டாம் உடல் வீக்கம். (W.) 3. Tonsillitis; நீர்க்கோவை. *Loc.* 4. Inflammation of a synovial membrane, synovitis; நீர் நோய்வகை. *Loc.*

நீர்க்கட்டுவாதம் *nir-k-kaṭṭu-vātam*, *n.* <நீர்க்கட்டு+. Rheumatism; நோய்வகை. (M. L.)

நீர்க்கடம்பு *nir-k-kaṭampu*, *n.* <நீர்¹+. Water cadamba, 1. tr., *Stephegyne parvifolia*; கடப்பமரவகை. (L.)

நீர்க்கடவுள் *nir-k-kaṭavul*, *n.* <id.+ Varuṇa, as God of the Waters; வருணன். கது மெனக்கண்ட சிங்க நீர்க்கடவுளை நினைந்தான் (உப தேசகா. உருத்திராக். 227).

நீர்க்கடன் *nir-k-kaṭan*, *n.* <id.+ 1. Libations of water with sesame seeds and quitch grass or kaus, offered to one's manes; பிதிரர் போருட்டுச்செய்யும் உதகக்கிரியை. நீர்க்கடன் மரபு தாங்கி (சீவக. 1737). 2. Daily oblations of water. See சந்தியாவந்தனம். *Loc.*

நீர்க்கடுப்பு *nir-k-kaṭuppu*, *n.* <id.+ Dysury, strangury; urethritis, stricture of urethra; எரிச்சலோடு துளிதுளியாய்ச் சிறுநீர் இறங்கும் நோய்வகை. மறையோர் சிகைபிடித் தீர்த்தோ ரடைப்புநீர்க் கடுப்புக்கல் வெளிப்பர் (கடம்ப. பு. இலீலா. 146).

நீர்க்கடும்புத்தோல் *nir-k-kaṭumpu-t-tōl*, *n.* A medicinal herb; ஒருவகை மருந்துப் பச்சிலை. (மாட்டுவா.)

நீர்க்கண்டகி *nir-k-kaṇṭaki*, *n.* <நீர்¹+ prob. *kaṇṭakin*. A herb growing in moist places. See நீர்முள்ளி. (தைவ. தைவ. 135.)

நீர்க்கண்டி *nir-k-kaṇṭi*, *n.* [K. *nirgaṇṭi*.] A village servant who looks to the distribution of water for irrigation; பாசனவேலையைக் கவனிக்கும் கிராமவழியக்காரன். *Loc.*

நீர்க்கணம் *nir-k-kaṇam*, *n.* <நீர்¹+. Metrical foot of one *nēr* and two *nirai* (-ஊ ஊ), as *kū-vilān-kaṇi*, considered auspicious at the commencement of a poem; செய்யுளின் முதலில் மங்கலமாக அமைக்கத்தக்கதும், நேர்நிறைநிறையென வருவதுமாகிய செய்யுட்கணம். (திவா.)

நீர்க்கம்மல் *nir-k-kammal*, *n.* <id.+ A disease; நோய்வகை. (தைவ. தைவ. 34.)

நீர்க்கமல்லி *nir-k-kamalli*, *n.* <id. Water-lily. See அல்லி. (மலை.)

நீர்க்கரப்பன் *nir-k-karappan*, *n.* <id.+ Eczema; சிரங்குவகை. (M. L.)

நீர்க்கருவியாதி *nir-k-karu-viyāti*, *n.* <id.+ Bright's disease; முத்திர உற்பத்திஸ்தானத்தில் உண்டாம் நோய்வகை. (M. L.)

நீர்க்கரை *nir-k-karai*, *n.* <id.+ Embankment of a river or tank; ஆறு துளம் இவற்றின்கரை. நீர்க்கரை நின்ற கடம்பையேறி (திவ. நாய்ச். 12, 5).

நீர்க்கழலை *nir-k-kaḷalai*, *n.* <id.+ Excrescence on the eyelid; ஒருவகை இமைக்கட்டி.

நீர்க்கழிவு *nir-k-kaḷivu*, *n.* <id.+ நீரிழிவு. (யாழ். அக.)

நீர்க்கனதி *nir-k-kaṇati*, *n.* <id.+ நீர்க்கனம். *Loc.*

நீர்க்கனம் *nir-k-kaṇam*, *n.* <id.+ Cold; சலதோஷம். *Loc.*

நீர்க்காக்கை *nir-k-kākkai*, *n.* <id.+ Little cormorant, *Phalacrofocrax javanicus*; காக்கைவகை. (திவா.)

நீர்க்காகம் *nir-k-kākam*, *n.* <id.+ நீர்க்காக்கை.

நீர்க்காங்கு *nir-k-kāṅku*, *n.* <id.+ கோங்கு. False fern tree. See காட்டுப்பூவரசு. (L.)

நீர்க்காசம் *nir-k-kācam*, *n.* <id.+ A kind of asthma, consumption; காசநோய்வகை.

நீர்க்கால் *nir-k-kāl*, *n.* <id.+ Canal, water-course; வாய்க்கால். நீர்க்கால் கொழுநிலைஞாழல் (கலித். 56).

நீர்க்காலி *nir-k-kāli*, *n.* <id.+ Cow which gives watery milk; நீர்போற் சத்திலவா பால்கொடுக்கும் பசு. *Colloq.*

நீர்க்காலி *nir-k-kāvi*, *n.* <id.+ 1. A kind of reddish tinge in cloth, produced by frequently washing it in water without allowing it to dry; அடிக்கடி துவைத்து ஈரந் தங்கவைத்தவால் ஆடையிற்பற்றுஞ் செந்நிறம். 2. Blue nelumbo. See கருங்குவளை, 1. (W.)

நீர்க்கிராம்பு *nir-k-kirāmpu*, *n.* <id.+ Primrose-willow; செடிவகை. (L.)

நீர்க்கிரிச்சரம் *nir-k-kiriccaram*, *n.* <id.+ See நீர்க்கடுப்பு. (M. L.)

நீர்க்கிழவன் *nir-k-kilavan*, *n.* <id.+ See நீர்க்கடவுள். (திருவிளை. பதி. 4.)

நீர்க்கிரி *nir-k-kiri*, *n.* <id.+ நாய், 1.

நீர்க்கிரை

நீர்க்கிரை nīr-k-kirai, *n.* <id.+ . An edible water-plant; நீர்வண்டாதுங் கிரைவகை. (W.)

நீர்க்கிழ் nīr-k-kīl, *n.* <id.+ . (Astrol.)

See நீர்தானம். (W.)

நீர்க்குட்டம் nīr-k-kuṭṭam, *n.* <id.+ . A kind of leprosy; துஷ்டநோய்வகை.

நீர்க்குண்டி nīrkkunṭi, *n.* See நீர்க்குண்டி.

(சங். அக.)

நீர்க்குத்தல் nīr-k-kuttal, *n.* <நீர்¹+ . See நீர்க்குத்து.

நீர்க்குத்து nīr-k-kuttu, *n.* <id.+ . 1.

See நீர்க்குப்பு. (M. L.) 2. Position of the

entrance of a house being opposite to a tank,

well, etc., considered inauspicious; நீர்நிலைக்கு

எதிராக வீட்டுவாயில் அமைந்திருக்கும் நிலை. Loc.

நீர்க்குதிரை nīr-k-kutirai, *n.* <id.+ .

Sea-horse, *Hippocampus*; மீன்வகை.

நீர்க்குப்பி nīr-k-kuppi, *n.* <id.+ . See

நீர்முள்ளி. (மலை.)

நீர்க்குமிழி nīr-k-kumili, *n.* <id.+ .

Water bubble; நீர்நீரென்றும் மோக்குள். (திவா.)

நீர்க்குமிழி போலென் னினைவுவெளி யாய்க்கரைய

(தாயு. பராபர. 204).

நீர்க்குவை nīr-k-kuvai, *n.* <id.+ . Proud

flesh in the corner of the eye; கடைக்கண்ணில்

வளரும் துர்மாய்சம். (சீவரட்.)

நீர்க்குளிரி nīr-k-kuliri, *n.* <id.+ . 1.

Arrow-head, *Sagittaria obtusifolia*; செடிவகை.

(திவா.) 2. An aquatic plant with large leaves,

Ottelia alismoides; சிறுசெடிவகை.

நீர்க்குளுவான் nīr-k-kuluvān, *n.* <id.+ .

perh. கொன்-. See நீர்க்கோளுவான். Loc.

நீர்க்குறட்டை nīr-k-kuraṭṭai, *n.* <id.+ .

perh. குறடு. Checkered snake, *Tropidonotus*

quincunciatus, as holding the flesh like pin-

cers while biting; வயற்பாம்புவகை.

நீர்க்குறி nīr-k-kuri, *n.* <id.+ . See நீர்ச்சு

சல்லியம்.

நீர்க்குறிஞ்சா nīr-k-kuriñcā, *n.* <id.+ .

Indian *ipecacuanha*. See கழுகைப்பாலை. (W.)

நீர்க்குன்று nīr-k-kunru, *n.* <id.+ . Snail;

நத்தை. (யாழ். அக.)

நீர்க்குலி nīr-k-kūli, *n.* <id.+ . Water

rate; தண்ணீர்த்தீர்வை. (R.T.)

நீர்க்கைக்கதவு nīr-k-kai-k-katavu, *n.* <id.+ .

Sluice; மதகு. (W.)

நீர்க்கொதி nīr-k-koti, *n.* <id.+ . See நீர்க்கொதிப்பு. (W.)

நீர்க்கொதிப்பு nīr-k-kotippu, *n.* <id.+ . See நீர்க்கடுப்பு. (J.)

நீர்க்கொம்பன் nīr-k-kompan, *n.* <id.+ . [M. nīrkkompan.] See நீர்க்கொம்பு. Loc.

நீர்க்கொம்பு nīr-k-kompu, *n.* <id.+ . Cholera; வாந்திபேதி. இந்தப்பாவி நீர்க்கொம்பிலே

போக. Loc.

நீர்க்கொழுக்கட்டை nīr-k-kolukkattai, *n.* <id.+ . A kind of ball-cake made of pure

flour-paste and steamed; நீராவியில் வெந்ததும்

இனிப்புச்சேராததுமான கொழுக்கட்டைவகை. Loc.

நீர்க்கொழுந்து nīr-k-koluntu, *n.* <id.+ . Head or flow of a current or stream, head

of a tide; நீரோட்டம். (குடா.)

நீர்க்கொள்(ளு)-தல் nīr-k-kol-, *v. intr.* <id.+ . 1. To feel heavy with cold, as the

head; ஜலதோஷம் பிடித்தல். 2. To suppurate, form pus, as a tumour; சிழ்பிடித்தல். Loc.

நீர்க்கொள்கை nīr-k-kolkai, *n.* <id.+ . See நீர்க்கனம்.

நீர்க்கொள்வான் nīr-k-kolvān, *n.* <id.+ . See நீர்க்கோளுவான். (J.)

நீர்க்கொளுவான் nīr-k-koluvān, *n.* <id.+ . Measles; சின்னம்மைவகை. (M. L.)

நீர்க்கோங்கு nīr-k-kōṅku, *n.* <id.+ . Iron wood of Malabar, l. tr., *Hopea parviflora*;

கோங்குவகை.

நீர்க்கோத்தை nīr-k-kōttai, *n.* <id.+ . கோ- . A water-snake; நீர்ப்பாம்புவகை. (J.)

நீர்க்கோப்பு nīr-k-kōppu, *n.* <id.+ . Cold; ஜலதோஷம். Loc.

நீர்க்கோரை nīr-k-kōrai, *n.* <id.+ . A smooth sedge, leafy at base, *Cyperus retzii*;

கோரைவகை. (A.)

நீர்க்கோலம் nīr-k-kōlam, *n.* <id.+ . 1. Diagrams on the ground made with water, believed to be inauspicious; தண்ணீரால் இடப்

படம் அகபக்துறியான கோலம். Loc. 2. Lines drawn on water, as unstable; நீர்லேழுதும் வரை.

நீர்க்கோல வாழ்வை நச்சி (கம்பரா. சும்ப. 154). 3. Dress and adornment of ladies for sporting in water; மகளிர் நீர்விளையாட்டிற்கொள்ளும் கோல வகை. (சீவக. 2840, உரை.)

நீர்க்கோலி nīr-k-kōli, *n.* <id.+ கோலு- [M. nīrkkōli.] Water-snake; தண்ணீர்ப்பாம்பு. Loc.

நீர்க்கோவை nīr-k-kōvai, *n.* <id.+ 1. Cold; ஜலதோஷம். 2. Bronchial catarrh; கபவாத நோய். 3. Dropsy; நீராலுண்டாம் உடம்பு வீக்கம். நீர்ப்பந்த ரழித்தவர் நீர்க்கோவை நோயர் (கடம்ப. 4. இலீலா. 148).

நீர்க்கோழி nīr-k-kōli, *n.* <id.+ [K. nīr-kōli.] Water fowl, *Gallinulinae*; நீர்வாழ் பறவை வகை. நீர்க்கோழிக் கூய்ப்பெயர்ச் சூந்து (புறநா. 395).

நீர்கட்டல் nīr-kattal, *n.* <id.+ Retention of urine; முத்திரம் அடைப்பட்டிருக்கும் நோய். (M. L.)

நீர்குடித்தல் nīr-kuṭittal, *n.* <id.+ Drinking of water, considered a form of vow-taking; துறவறத்தறியாக நீரை உட்கொள்ளுகை. நீர்குடித்தலும் ஒரு சூறாவென்று கொள்க (குறிஞ்சிப். 211, உரை).

நீர்ச்சங்கு nīr-c-caṅku, *n.* <id.+ Mistle-toe berry thorn, *m. sh.*, *Azima tetracantha*; ஒருவகைச்செடி. (மலை.)

நீர்ச்சல்லியம் nīr-c-calliyam, *n.* <id.+ Art of divining the existence of water underground; நீர்க்குறியறியும் நிமித்தம். *Loc.*

நீர்ச்சலவை nīr-c-calavai, *n.* <id.+ Washing cloth without boiling it in lye; துணிகளை வேள்ளாவியைவாது வெளுக்கை.

நீர்ச்சாணை nīr-c-cānai, *n.* <id.+ A kind of hone; சாணக்கல்வகை. (W.)

நீர்ச்சாய்வு nīr-c-cāyvu, *n.* <id.+ Wet soil; நீர்க்கசிவுள்ள பிரதேசம். ஒருருக்குப்போம் போது நீர்ச்சாய்வையும் நிழற்சாய்வையும்பற்றிப் போவாரைப் போலே (திவ். திருநெடுந். 6, வ்யா.).

நீர்ச்சாரை nīr-c-cārai, *n.* <id.+ A kind of rat-snake; தண்ணீர்ப்பாம்புவகை.

நீர்ச்சால் nīr-c-cāl, *n.* <id.+ 1. Large water pot; தண்ணீர் மடா. நீர்ச்சாலையொத்த நிறைந்த சணிகையுடைய (மலைபடு. 104, உரை). 2. Bucket; நீரிறைக்குஞ் சால். (W.)

நீர்ச்சாவி nīr-c-cāvi, *n.* <id.+ 1. Blighted crop, due to flood; வெள்ளக்கேதேயால் உண்டாம் நெற்பதர். (யாழ். அக.) 2. Blighted crop, due to lack of water; நீர்ன்மையால் உண்டாம் பயிர்ச்சாவி. ஒரு நீர்ச்சாவி கிடக்கக் கடலிலே வர்ஷிக்குமாபோலே (சுடு, 6, 8, 8).

நீர்ச்சிக்கு nīr-c-cikku, *n.* <id.+ See நீர்க்கடுப்பு. (W.)

நீர்ச்சித்திரம் nīr-c-cittiram, *n.* <id.+ See நீரடிமுத்து. (தைவ. தைல. 116.)

நீர்ச்சிரங்கு nīr-c-ciraṅku, *n.* <id.+ Itching sore between the toes, caused by contact with slush or mire; செற்றுப்புண். (J.)

நீர்ச்சிறுப்பு nīr-c-ciruppu, *n.* See நீர்ச்செறுப்பு. (W.)

நீர்ச்சின்னி nīr-c-cinni, *n.* <id.+ A plant, *Urtica glomerata*; செடிவகை. (மூ. அ.)

நீர்ச்சிலை nīr-c-cilai, *n.* <id.+ Loin-cloth; கோவணம். *Madr.*

நீர்ச்சண்டி nīr-c-cunṭi, *n.* <id.+ Water mimosa, *Desmanthus vergatus*; நீர்ப்பூவேகை. (மலை.)

நீர்ச்சுரப்பு nīr-c-curappu, *n.* <id.+ 1. Dropsy; நீரால் உண்டாம் உடல்வீக்கம். *Colloq.* 2. See நீர்நிவு. *Loc.*

நீர்ச்சுரம் nīr-c-curam, *n.* <id.+ Fever due to cold; சலதோஷத்தினாலுண்டாம் காய்ச்சல்.

நீர்ச்சுரவை nīr-c-curavai, *n.* <id.+ See நீர்க்குரப்பு. (M. L.)

நீர்ச்சுருக்கு nīr-c-curukku, *n.* <id.+ 1. See நீர்க்கடுப்பு. 2. Inflammation or irritability of the bladder, cystitis; முத்திராகோச நோய்வகை.

நீர்ச்சுழல் nīr-c-cuḷal, *n.* <id.+ See நீர்க்கழி.

நீர்ச்சுழி nīr-c-culi, *n.* <id.+ 1. [M. nīrcculi.] Eddy, whirlpool; தண்ணீரிலுண்டாம் சுழி. கடிய நீர்ச்சுழியிலே அகப்பட்டான் (கலித். 140, உரை). 2. Circular or curved marks on the head or body of cattle, indicating their good or ill luck; மாட்டுச்சுழிவகை. (மாட்டுவா. 21.)

நீர்ச்சுள்ளி nīr-c-culli, *n.* <id.+ [K. nīrsuḷi.] A thorny plant, *Hygrophila salicifolia dimidiata*; நீர்முள்ளிவகை.

நீர்ச்சுனை nīr-c-cunai, *n.* <id.+ Pool on a mountain; மலைமீதுள்ள நீர்நிலை.

நீர்ச்சூலை nīr-c-cūlai, *n.* <id.+ (M. L.) 1. Hydrocele; அண்டவீக்கம். 2. Scrotal hernia; அண்டவாயு.

நீர்ச்செம்பை nīr-c-cempai, *n.* <id.+ Prickly sesban. See செங்கடை. (மூ. அ.)

நீர்ச்செறுப்பு nīr-c-ceruppu, *n.* <id.+ See நீர்கட்டல். அரத்தமூல நீர்ச்செறுப்பு கெட்கயத்தர் (கடம்ப. 4. இலீலா. 128).

நீர்ச்செம்பு nīr-c-cēmpu, *n.* <id.+ Arrow-head, aquatic plant, *Sagittaria obtusa*.

நீர்ச்சோகை

folia; செடிவகை. (M. M.) 2. Cocco, a coarse herb, *Colocasia antiquorum*; செடிவகை.

நீர்ச்சோகை nīr-c-cōkai, n. <id. +. See நீர்ச்சோபை.

நீர்ச்சோபை nīr-c-cōpai, n. <id. +. Dropsy; உடல்விக்கம்.

நீர்ச்சோறு nīr-c-cōru, n. <id. +. Cooked rice mixed with water and kept overnight; நீர்கலந்த பழைய சோறு. கையாற் பிழிந்துகொள்ளப் பட்ட நீர்ச்சோற்றுத் திரளுடனே (புறநா. 246, உரை).

நீர்செய்காந்தமணி nīr-cey-kāntamani, n. <id. + செய்-+. Moonstone; சந்திரகாந்தக்கல். (சேவக. 1671.)

நீர்த்தலை nīr-t-talai, n. <id. +. Hydrocephalus; முனையல் இரத்தம் குறைவாகும் நோய். (M. L.)

நீர்த்தாக்கு nīr-t-tāku, n. <id. +. [K. nīr-tāku.] Water-logged place; நீர் அதிகமாகத் தேங்கிந் த மிடம்.

நீர்த்தாரை nīr-t-tārai, n. <id. +. 1. Gutter; சலதாரை. 2. Rain water; மழைத்தாரை. 3. Membrum virile; ஆண்தறி. 4. Urethra; முத்திரப்பையிலிருந்து சிறுநீர்கோணரும் குழாய். (C. E. M.)

நீர்த்தாரையடைப்பு nīr-t-tārai-y-āṭaip-pu, n. <நீர்த்தாரை +. Stricture of urethra; நீர்க் கடுப்பு. (M. L.)

நீர்த்தாழ்வு nīr-t-tālvu, n. <நீர்¹ +. See நீர்தலை. (குடா. 11, 91.)

நீர்த்தாளி nīr-t-tāli, n. <id. +. White convolvulus. See வேண்கூதாளம். (மலை.)

நீர்த்தானம் nīr-t-tānam, n. <id. +. (Astrol.) The fourth house from the ascendant; சென்மலக்கிளத்தின்னு நாலாமிடம். (W.)

நீர்த்தித்திப்பு nīr-t-tittippu, n. <id. +. See நீர்திவு. (M. L.)

நீர்த்திப்பலி nīr-t-tippali, n. <id. +. Water long-pepper, climber, *Sphenoclea zeylanica*; திப்பலிவகை. (மலை.) (M. M. 997.)

நீர்த்துப்போ-தல் nīrttu-p-pō-, v. intr. <நீர்-+. To become watery, thin, as honey from fermentation; நீரின்றன்மையடைதல். Colloq.

நீர்த்துறை nīr-t-turai, n. <நீர்¹ +. Ghat, a path of descent to a tank or river; ford, ferry; watering-place for cattle; place for bathing or washing clothes; நீர்தலையில் இறங்குமிடம்.

நீர்த்தூம்பு nīr-t-tūmpu, n. <id. +. Sluice; மதகு. செங்குளக் கோட்டுக்கீழ் நீர்த்தூம்பு (களவழி. 2).

நீர்த்தெளியான் nīr-t-teḷiyān, n. <id. +. Servant who cleans the floor of a building by sprinkling water; தரைக்கு நீர்தெளித்து சுத்தி செய்யும் வேலைக்காரன். நீர்த்தெளியான் நால்வர்க்குப் பேராற் பங்கு அரையாக (S. I. I. ii, 277).

நீர்த்தோஷம் nīr-t-tōṣam, n. <id. +. Cold; ஜலதோஷம். (யாழ். அக.)

நீர்தலைப்படு-தல் nīr-talaippaṭu-, v. intr. <id. +. To perform daily ablutions; சந்தி செய்தல். நெடுநெறி மருங்கி னீர்தலைப்படுவோன் (சிலப். 13, 43).

நீர்தொடு-தல் nīr-toṭu-, v. intr. <id. +. 1. To clean the parts with water after urination; சிறுநீர்பெய்தபின் நீராற் கழுவதல். 2. To pass urine; சிறுநீர் பெய்தல். நீர்தொடுகிற்பான் போமவன் முன்னர் (பிரமோத். 2, 49).

நீர்நக்கல் nīr-nakkal, n. <id. +. Limit of water-spread of a tank; ஏரியின் உள்வாய்நீர் தேங்கும் எல்லையிடம். கீழெல்கை சங்கரனேரிக்குளத்து நீர்நக்கலுக்கு மேற்கு (T. A. S. I, iv, 103).

நீர்நாங்கல் nīr-nāṅkal, n. <id. +. Long-leaved large-flowered iron wood, l. tr., *Mesua ferrea speciosa*; நீண்ட மரவகை. (Nels.)

நீர்நாங்கு nīr-nāṅku, n. See நீர்நாங்கல்.

நீர்நாடு nīr-nāṭu, n. <நீர்¹ +. Cōla country, as well-watered; [நீர்வளமுள்ள நாடு] சோழநாடு. நாவலர் புகழு நீர்நாடு (திருவாணக். திருநாட். 1).

நீர்நாய் nīr-nāy, n. <id. +. 1. Otter, *Lutra vulgaris*; நீரில்வாழும் விலங்குவகை. நீர்நாய் வாளை நாளிரை பெறுமம் (குறுந். 364). 2. Beaver, *Castor*; விலங்குவகை.

நீர்நாய்ச்சவ்வாது nīr-nāy-c-cavvātu, n. <நீர்நாய் +. (C. E. M.) 1. Secretion from the beaver, *Castoreum*; ஒருவகை நீர்நாயின் வாசனைச் சட்டம். 2. Civet; புதுது.

நீர்நாவல் nīr-nāval, n. <நீர்¹ +. 1. Munro's apple, s. tr., *Eugenia munronii*; சிறு மரவகை. 2. Gardener's black plum, l. tr., *Eugenia gardenaria*; நாவல்மரவகை.

நீர்நாள் nīr-nāl, n. <id. +. The 20th nakṣatra. See பூராடம். (பிங்.)

நீர்நாற்று nīr-nārru, n. <id. +. Seedlings grown in watered lands; நீர்பாய்ச்சிய நிலத்தில் உண்டாகும் நாற்று. (G. Tj. D. I, 97.)

நீர் நிலம் *nir-nilam*, *n.* <id.+ . Wet land; நன்செய். (Insc.)

நீர் நிலை *nir-nilai*, *n.* <id.+ . 1. Tank, lake, pond; ஏரி துளம் முதலியன. 2. Place where water stagnates, marshy ground; சதுப்புநிலம். (C. G.) 3. Depth of water; ஆழம். கையை மேலே கூப்பி முழுகி நீர்நிலை காட்டுங் காலத்து (பெரும்பாண். 273, உரை). 4. Flaw in a pearl; முத்துக்குற்றம். (சிலப். 14, 193, உரை.)

நீர் நிறக்காக்கை *nir-nira-k-kākkai*, *n.* <id.+ . See நீர்க்காக்கை. கானக்கோழியு நீர்நிறக் காக்கையும் (சிலப். 10, 116).

நீர்நெட்டி *nir-netti*, *n.* <id.+ . A species of pith, *Aeschynomene*; கிடைப்பூடுவகை. (யாழ். அக.)

நீர்நெருப்பு *nir-neruppu*, *n.* Blistering plant. See கல்லுருவி. (சங். அக.)

நீர்நெல்லிக்காய் *nir-nelli-k-kāy*, *n.* <நீர்¹ + . Fruits of myrobalan pickled in water; நீரில் ஊறவைத்த நெல்லிக்காய்.

நீர்நொச்சி *nir-nocci*, *n.* <id.+ . 1. Three-leaved chaste tree, s. tr., *Vitex trifolia*; மரவகை. (L.) 2. Water peacock's-foot tree, s. tr., *Vitex lencoxylon*; மரவகை. 3. Smooth volkameria. See பிநாறிச்சங்கு. 4. Purple fleabane. See காட்டுச்சீரகம்.

நீர்ப்பகண்டை *nir-p-pakanṭai*, *n.* See நீர்ப்பகன்றை. (W.)

நீர்ப்பகன்றை *nir-p-pakanṭrai*, *n.* <நீர்¹ + . A kind of Indian jalap, *Ipomaea*; பகன்றைவகை. (யாழ். அக.)

நீர்ப்பஞ்சு *nir-p-pañcu*, *n.* <id.+ . Sponge; கடற்காளான். (யாழ். அக.)

நீர்ப்படலம் *nir-p-paṭalam*, *n.* <id.+ . Opacity of the cornea, *Nebula*; கண்ணோய்வகை. (C. E. M.)

நீர்ப்படுவன் *nir-p-paṭuvan*, *n.* <id.+ . See நீர்ப்பாடு 1, 2. (W.)

நீர்ப்படை *nir-p-paṭai*, *n.* <id.+ . (Purap.) Theme of bathing a *naṭukal* before consecration; நடுகல்லை நீராடித் தூய்மை செய்தலைக்கூறும் புறத்துறை. காட்சி கால்கோ ணீர்ப்படை நடுகல் (தொல். பொ. 60).

நீர்ப்பண்டமா-தல் *nir-p-paṇṭam-ā-*, *v.* *intr.* <id.+ பண்டம் + . To become liquid; to melt, as the heart; உருகுதல். (திவ். திருவாய். 1, 5, 2, பன்னீ.)

நீர்ப்பனைப்பு *nir-p-panaippu*, *n.* <id.+ . Cold in the head; ஜலதோஷம். (M. L.)

நீர்ப்பத்தர் *nir-p-pattar*, *n.* <id.+ . Water-spout; தூம்பு. (திவா.)

நீர்ப்பதுமம் *nir-p-patumam*, *n.* <id.+ . A disease of the eyelids; இமையில் வரும் நோய்வகை. (சீவரட்.)

நீர்ப்பயறு *nir-p-payaru*, *n.* <id.+ . leguminous plant; பயறுவகை. (மலை.)

நீர்ப்பயிர் *nir-p-payir*, *n.* <id.+ . Wet cultivation; நன்செய்ப்பயிர். *Loc.*

நீர்ப்பரிசை *nir-p-paricai*, *n.* <id.+ . Tortoise; ஆமை. (மூ. அ.)

நீர்ப்பருத்தி *nir-p-parutti*, *n.* <id.+ . Sea-coast rose mallow, s. tr., *Hibiscus tiliaceus*; மரவகை. (L.)

நீர்ப்பறவை *nir-p-paravai*, *n.* <id.+ . Water bird; நீரில் வாழும் பறவை. (பிங்.)

நீர்ப்பன்றி *nir-p-panri*, *n.* <id.+ . Porpoise. See கடற்பன்றி.

நீர்ப்பனை *nir-p-panai*, *n.* <id.+ . Creeping aumanac, s. sh., *Sebastiana chamaelea*; பூடுவகை. (மலை.)

நீர்ப்பாக்கு *nir-p-pāku*, *n.* <id.+ . Areca-nut cured in water; ஊறற்பாக்கு. (W.)

நீர்ப்பாசி *nir-p-pāci*, *n.* <id.+ . 1. Moss or morass-weed; தண்ணீரில் மிதக்கும் பாசிவகை. 2. A prepared arsenic; பாஷாணவகை. (சங். அக.)

நீர்ப்பாடு *nir-p-pāṭu*, *n.* <id.+ . 1. Violent diarrhoea, sudden and often fatal; விஷக் கிராணி. நீர்ப்பாடு வந்ததாம் (பணவிடு. 300). 2. Diabetes; நீரிழிவு. (W.) 3. Shortage of water; நீர்துறைவு. நீர்ப்பாடான பயிர். (W.)

நீர்ப்பாண்டு *nir-p-pāṇṭu*, *n.* <id.+ . Dropsy; பாண்டுநோய்வகை. (பைஷஜ.)

நீர்ப்பாம்பு *nir-p-pāmpu*, *n.* <id.+ . Common water-snake; தண்ணீரில் வாழும் பாம்புவகை. அஞ்சாப் புறங்கிடக்கு நீர்ப்பாம்பு (வாக்கு. 25).

நீர்ப்பாய்ச்சல் *nir-p-pāyccal*, *n.* <id.+ . 1. Irrigation from a river, stream, etc.; ஆறு கால் வாய் முதலியவற்றின் மூலம் ஏற்படும் பாசனம். *Collog.* 2. Discharge of serum from a sore, of water from the eyes, of mucus from the nose; கீழ் வடிவகை. (W.) 3. See நீர்க்குத்து, 2. *Loc.*

நீர்ப்பாய்ச்சி

நீர்ப்பாய்ச்சி nīr-p-pāycci, *n.* <id. + பாய்ச்சு. See நீர்க்கண்டி. *Tinn.*

நீர்ப்பாய்ச்சிமானியம் nīr-p-pāycci-māniyam, *n.* <நீர்ப்பாய்ச்சி +. Service inam held by a water-distributor; நீராணிக்காரனாகத் தரிசு இலம். *Tinn.*

நீர்ப்பாய்ச்சுமானியம் nīr-p-pāyccu-māniyam, *n.* <நீர் + பாய்ச்சு +. Land irrigable free of water-rate; வரியின்றி நீர்ப்பாய்ச்சிக்கோள் ளும் நிலம். (W.)

நீர்ப்பிடி nīr-p-piṭi, *n.* <id. +. See நீர்ப்பிடிப்பு.

நீர்ப்பிடிப்பு nīr-p-piṭippu, *n.* <id. +. 1. Water-spread of a tank; ஏரியில் நீர்ப் பற்று மீடம். (C. G.) 2. Water-logged condition, as of land; நிலத்தில் நீர்வடியாத நிலம். நீர்ப்பிடிப்பு நிலம். (C. G.) 3. Quantity of water; நீரளவு. (W.) 4. Juiciness of fruits or vegetables; காய்கறிகளில் உள்ள சாறு. (W.)

நீர்ப்பிடிப்புநிலம் nīr-p-piṭippu-nilam, *n.* <நீர்ப்பிடிப்பு +. Land which is liable to frequent submersion; தண்ணீரில் முழுகிநிற்கும் வயல். (C. G.)

நீர்ப்பிணக்கு nīr-p-piṇakku, *n.* <நீர் +. See நீர்ப்பிணப்பு. *Loc.*

நீர்ப்பிணிப்பு nīr-p-piṇippu, *n.* <id. +. Fever due to cold; ஜலதோஷத்தால் உண்டாம் காய்ச்சல். *Loc.*

நீர்ப்பிரமி nīr-p-pirami, *n.* <id. + brāhmī. 1. Water hyssop, climber, *Herpestis monniera*; நீர்க்கோடிவகை. (M. M. 1045.) 2. A species of water hyssop, *Herpestis floribunda*; ஒரு நீர்க்கோடி.

நீர்ப்பிரமியம் nīr-p-piramiyam, *n.* <id. +. See நீர்க்கோடி. (யாழ். அக.)

நீர்ப்பிளவை nīr-p-pilavai, *n.* <id. +. A kind of carbuncle; பிளவைவகை. (W.)

நீர்ப்பிணை nīr-p-piṇacam, *n.* <id. +. Catarrh with offensive discharges of mucus through the nostrils; சளிநோய்வகை. (W.)

நீர்ப்புட்டை nīr-p-puṭṭai, *n.* <id. +. Hydrocele; அண்டவீக்கவகை.

நீர்ப்புடையன் nīr-p-puṭaiyan, *n.* <id. +. A poisonous water-snake; தண்ணீரில் வாழும் விஷப்பாம்புவகை. (யாழ். அக.)

நீர்ப்புணைப்பு nīr-p-punaippu, *n.* <id. +. See நீர்ப்பிணப்பு. (M. L.)

நீர்ப்புள் nīr-p-pul, *n.* <id. +. See நீர்ப்புறவை. (நாமதிப. 244.)

289

நீர்ப்புள்தோஷம் nīr-p-puḷ-tōṣam, *n.* <id. +. A disease of children, one of five *pakṣitōṣam*, q.v.; பக்சிதோஷம் ஐந்தனுள் ஒன்று. (சீவரட்.)

நீர்ப்புற்று nīr-p-purru, *n.* <id. +. Growth of flesh on the cornea of the eye; வேள் விழியிற் சதைவளரும் நோய்வகை. (சீவரட். 266.)

நீர்ப்புண்கு nīr-p-punku, *n.* <id. +. Poonga oil tree, l. tr., *Pongamia glabra*; புள்க மரவகை. (L.)

நீர்ப்பூ nīr-p-pū, *n.* <id. +. Aquatic flower, one of four *நீர்*, q.v.; பூவகை நான்கனுள் நீரில் உண்டாவது. நீர்ப்பூ நிலப்பூ மரத்திலொண்பு (திருவிருத். 55).

நீர்ப்பூண்டு nīr-p-pūṇṭu, *n.* <id. +. See நீர்முள்ளி. (சங். அக.)

நீர்ப்பூல் nīr-p-pūl, *n.* <id. +. See நீர்ப்பூலாஞ்சி. (W.)

நீர்ப்பூலா nīr-p-pūlā, *n.* <id. +. See நீர்ப்பூலாஞ்சி. (L.)

நீர்ப்பூலாஞ்சி nīr-p-pūlāñci, *n.* <id. +. Black-berried featherfoil. See பூலா. (L.)

நீர்ப்பெருக்கு nīr-p-perukku, *n.* <id. +. 1. Flood; வேள்வம். 2. Flow of the tide; சமுத்திர நீரேற்றம். (W.)

நீர்ப்பை nīr-p-pai, *n.* <id. +. Bladder; முத்திராசயம்.

நீர்ப்பைத்தாபனம் nīr-p-pai-t-tāpaṇam, *n.* <நீர்ப்பை +. See நீர்ச்சுருக்கு, 2. (M. L.)

நீர்ப்போர் nīr-p-pōr, *n.* <நீர் +. The sport of mock-fight played in a tank or river; நீர்துக்கண்ணே போலிப்போர்புரியும் விளையாட்டு. புணைமுறற் தழுவித் தூநீர்ப்போர்த்தொழி ரெடங்கி னாரே (சீவக. 2655).

நீர்ப்பெளந்திரம் nīr-p-pauntiram, *n.* <id. + bhagandara. Urethral fistula; சிறுநீர்த் துவாரத்திலுண்டாம் புண்கட்டி. (M. L.)

நீர்பிரி-தல் nīr-piri-, *v. intr.* <நீர்-மை +. To get angry, as changing in disposition; கோபித்தல். புலந்துகண் சிவந்தன போன்று நீர் பிரிந்து (சீவக. 2449).

நீர்பிரிதல் nīr-piritā, *n.* <நீர் +. Discharge of urine; சிறுநீர்வீசுதல்.

நீர்பூசா nīr-pūcā, *n.* <id. A plant; பூவகை. (மாட்டுவா. 109.)

நீர்பெய்தல் nīr-pey-, *v. intr.* <id. +. To pass urine; சிறுநீர்விடுதல். நீர் பெய்தவித்தமே (தக்கயாகப். 506).

நீர்பெய்கலன் *nir-pey-kalan*, *n.* <id.+ . Water-jug; கமண்டலம். (W.)

நீர்போகி *nir-pōki*, *n.* <id.+ . Sluice; மதகு. (பிங்.)

நீர்மஞ்சள் *nir-mañcal*, *n.* <id.+ . A kind of turmeric; மஞ்சள்வகை. (சேவக. 3076, உரை.)

நீர்மட்டம் *nir-maṭṭam*, *n.* <id.+ . [T. *nirumattamu*, K. *nirmaṭṭa*.] 1. Bricklayer's level; கோத்தன் நிலவாட்டம்பார்க்குங் கருவி. 2. Spirit-level; சாதம்மட்டப்பலகை. *Mod.* 3. Sea-level; சமுத்திரமட்டம். *Mod.*

நீர்மருது *nir-marutu*, *n.* <id.+ . Arjuna, l. tr., *Terminalia arjuna*; மருதமரவகை. (L.)

நீர்மறிப்பு *nir-marippu*, *n.* <id.+ . 1. Diverting the water of a channel by a bund; நீரைத்தடுத்துத் திருப்புகை. 2. See நீரடைப்பு.

நீர்மனிதன் *nir-manitan*, *n.* <id.+ . 1. Dugong, a cetaceous mammal, *Halicore dugong*, as having human physiognomy; மக்கள் முகம்போல் முகமுடைய ஒருவகைக் கடற்பிராணி. 2. Person who knows nothing of the affairs of the world, as if he lived in the sea; உலகானு பவமில்லாதவன். *Loc.*

நீர்மாங்காய் *nir-mānkāy*, *n.* <id.+ . Mangoes pickled in water; நீரில் ஊறவைத்த வடு மாங்காய். *Loc.*

நீர்மாடம் *nir-māṭam*, *n.* <id.+ . A kind of boat; பள்ளியோடம். ஒங்குநீர் மாடமொடு நாவா யியக்கி (சிலப். 14, 74).

நீர்மாந்தம் *nir-māntam*, *n.* <id.+ . A disease of children caused by indigestion; அசீரணத்தால் உண்டாம் குழந்தைநோய்வகை. (சேவரட்.)

நீர்மலை *nir-mālai*, *n.* <id.+ . Ceremony of bringing water for bathing a corpse before cremation or burial; பிணத்தை ஸ்நானஞ் செய்வித் தந்த நீர்கோண்டுவருங் கிரியை. *Loc.*

நீர்மீட்டான் *nir-miṭṭān*, *n.* Climbing asparagus. See தண்ணீர்விட்டான். (W.)

நீர்முகம் *nir-mukam*, *n.* <id.+ . 1. Ford, bathing ghat; நீர்த்துறை. (W.) 2. Mouth of a river; சங்கமத்துறை. (யாழ். அக.)

நீர்முட்டு¹-தல் *nir-muṭṭu*, *v. intr.* <id.+ . 1. To be full to the brim, as eyes with tears; நீர் நிரம்புதல். 2. To make water; முத்திரம் பெய்தல். (W.)

நீர்முட்டு² *nir-muṭṭu*, *n.* <id.+ . Inces-sant watering in the eyes, as in cases of bites

or corneal inflammations; பூச்சிக்கடியினாலேனும் கண்ணோவினாலேனும் கண்ணின்னு நீர்வடிகை. (M. L.)

நீர்முழுகி *nir-muluki*, *n.* <id.+ . 1. Diver; நீரில் முழுகுவான். 2. One who dives down when a tank is full and removes silt and other obstructions in the sluice; மதகுக்கண்களில் அடைபட்ட செத்தைமுதலியவற்றை முழுகி எடுப்போன். (W. G.)

நீர்முழுகியினம் *nir-muluki-y-inām*, *n.* <நீர்முழுகி+ . Tax-free land enjoyed by a *nir-muluki*; நீர்முழுகிக்குக் கோடுக்கப்படும் இறையின நிலம். (W. G.)

நீர்முள்தையல் *nirmul-taiyal*, *n.* Her-ringbone stitch, a cross-stitch in needle work, chiefly used on flannel; குறுக்குத்தையல்; வகை. *Loc.*

நீர்முள்ளி *nir-mulli*, *n.* <நீர்¹+ . Water thorn, s. sh., *Hygrophila spinosa*; பூவகை. (M. M. 579.)

நீர்முளி *nir-mūli*, *n.* <id.+ . Downy many-leaved tree of beauty, l. tr., *Aglaia minutiliflora*; பெருமரவகை. (L.)

நீர்மேகம் *nir-mēkam*, *n.* <id.+ *mēha*. Gleet; நீர்த்துவாரத்திலிருந்து சீழ்போன்று நீர்வடியும் நோய்வகை. (M. L.)

நீர்மேல்நெருப்பு *nir-mēl-neruppu*, *n.* cf. நீர்நெருப்பு. Blistering plant. See கல்லுருவி. (யாழ். அக.)

நீர்மேலெழுத்து *nir-mēl-eluttu*, *n.* <நீர்¹+ . Letters written on water, as unstable; நீர்மேலெழுதும் எழுத்து. நீர்மேலெழுத்துக்கு (மூதுரை. 2).

நீர்மேற்செறிப்பு *nir-mēr-cerippu*, *n.* <id.+ . A kind of moss; கோட்டைப்பாசி. (மலை)

நீர்மை *nirmai*, *n.* <நீர்¹. 1. Property of water, as coolness; நீர்நீர்மை. (குறள், 195, உரை.) 2. Nature, property, inherent quality; தன்மை. நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றும் (குறள், 17). 3. Goodness, essential excellence; சிறந்த துணம். பயனில நீர்மையுடையார் சொலின் (குறள், 195). 4. Affability; சௌலப்பியம். ஆவாவென்ற நீர்மை யெல்லாம் புகழ்ப் பெறுவ தென்றுகொல்லோ (திருவாச. 27, 5). நீர்மை கண்டு அனுபவிக்கலாம் (திருப்பா. 1, 6). 5. Beauty; அழகு. மெய்நீர்மை தோற்றமே (திவ். திருவாய். 2, 1, 6). 6. Brilliance, lustre; ஒளி. நெடுநீர் வாரகுழை (நெடுநல். 139). 7. State, condition; நிலைமை. என்னீர்மை கண்டிரங்கி (திவ். திருவாய். 1, 4, 4). 8. Observance of proper rules or established custom; ஒப்புரவு. (W.)

நீர்மோர்

நீர்மோர் *nir-mōr*, *n.* <id.+ . Buttermilk diluted and mixed with certain ingredients, used as a drink; மோருடன் நீர் பெருகவிட்டு வேறு சில உபகரணஞ்சேர்த்து அமைத்த பானவகை. நீர்மோர் (விநாயகபு. 39, 40).

நீர்யானை *nir-yānai*, *n.* <id.+ . [K. *nīr-yānai*. Hippopotamus; நீரில்வாழும் விலங்கு வகை.

நீர்ரோகம் *nir-rōkam*, *n.* <id.+ . Diabetes; நீரிழிவு. Colloq.

நீர்வஞ்சி *nir-vañci*, *n.* <id.+ . 1. Four-seeded willow. See ஆற்றுப்பாலை. 2. Calamus rotang; ஆற்றில் வளரும் கொடிவகை.

நீர்வண்டு *nir-vañtu*, *n.* <id.+ . A water-fly; நீரில்வாழும் வண்டுவகை. (W.)

நீர்வரத்து *nir-varattu*, *n.* <id.+ . Flood; நீர்ப்பெருக்கி. (யாழ். அக.)

நீர்வரைப்பு *nir-varaippu*, *n.* <id.+ . See நீர்வலயம். (பிங்.)

நீர்வல்லி *nir-valli*, *n.* <id.+ . 1. Betel-pepper. See வேற்றிலை. 2. Climbing asparagus; தண்ணீர்விட்டான். (மலை.)

நீர்வலயம் *nir-valayam*, *n.* <id.+ . The earth, as surrounded by the sea; [கடலாற் சூழப்பட்டது] பூமி. மருவுநீர்வலய முதலிய வகை மனைத்தையும் (கடர்மடி. அந்தகா. 26).

நீர்வலி *nir-vali*, *n.* <id.+ . Pain due to the difficulty of urination during childbirth; பிரசவகாலத்தில் சிறுநீர் பெய்யமுடியாமல் ஏற்படும் வலி.

நீர்வழுக்கை *nir-valukkai*, *n.* <id.+ . An aquatic plant; நீர்ப்பூவேகை. (யாழ். அக.)

நீர்வள்ளி *nir-valli*, *n.* <id.+ . See நீர்வல்லி. (தைவ. தைல. 94.)

நீர்வளம்¹ *nir-valam*, *n.* <id.+ . Abundance of water in a region; சலநிறைவு. (யாழ். அக.)

நீர்வளம்² *nirvalam*, *n.* <நேர்வாளம். True croton oil plant. See நேர்வாளம். (Nels.)

நீர்வற்றம் *nir-varram*, *n.* <நீர்¹+ . Ebb of the tide; நீரிறக்கம். (யாழ். அக.)

நீர்வற்றல் *nir-varral*, *n.* <id.+ . Anything dried; வற்றல். (W.)

நீர்வற்றற்றேங்காய் *nirvararrēṅkāy*, *n.* <நீர்வற்றல்+ . [K. *nīru-battiṭṭa-leṅginā-kāy*.] Copra; கோப்பரைத்தேங்காய். (யாழ். அக.)

நீர்வாகை *nir-vākai*, *n.* <நீர்¹+ . See நீர்வாழை. (M. M. 922.)

நீர்வாங்கு *nir-vāṅku*, *n.* <id.+ . A kind of water-fowl; மடல்வாத்து. Loc.

நீர்வாத்து *nir-vāttu*, *n.* <id.+ . [K. *nīru-bāttu*.] Fenduck; வாத்துவகை. (W.)

நீர்வாதம் *nir-vātam*, *n.* <id.+ . 1. See நீர்ப்புட்டை. 2. Synovitis; வாதநோய்வகை.

நீர்வார்-த்தல் *nir-vār*, *v. intr.* <id.+ . To make a gift by pouring water on the right hand of the donee; தாரைவார்த்துக்கொடுத்தல். திருநெடுமாலோன் . . . பெறுநீர் வார்ப்பு மும்முலை யொருத்தியை மணந்து (கல்லா. 30, 13).

நீர்வாரம் *nir-vāram*, *n.* <id.+ வார்-. See நீர்வஞ்சி. (யாழ். அக.)

நீர்வாரி *nirvāri*, *n.* perh. *ni-vāra*. Foot-chain of an elephant; யானைக்காலற் கட்டுஞ் சங்கிலி. (மதுரைக். 382, உரை.)

நீர்வாழ்சாதி *nir-vāl-cāti*, *n.* <நீர்¹+ . See நீர்வாழஞ்சாதி. நீர்வாழ் சாதிபு ணந்து நாகே (தொல். பொ. 618).

நீர்வாழ்வன *nir-vālvaṇa*, *n.* <id.+ . Aquatic creatures; நீரில்வாழும் பிராணிகள். (பிங்.)

நீர்வாழஞ்சாதி *nir-vālūñ-cāti*, *n.* <id.+ . (W.) 1. See நீர்வாழ்வன. 2. People of the maritime tract; நெய்தலிலமாக்கள்.

நீர்வாழை *nir-vālai*, *n.* <id.+ . Traveler's palm, s. tr., *Ravenala madagascariensis*; தண்ணீருதவும் வாழை. Mod.

நீர்வாழைக்காய் *nir-vālai-k-kāy*, *n.* <id.+ . Fish; மீன். Colloq.

நீர்வாளி *nir-vāli*, *n.* <id. 1. False fern tree. See காட்டுப்பூவாக. *Kātar*. 2. Climbing asparagus. See தண்ணீர்விட்டான். (நாமதீப. 340.)

நீர்விட்டான் *nir-vittān*, *n.* <id.+ . Climbing asparagus. See தண்ணீர்விட்டான். (நாமதீப. 340.)

நீர்விட்டுப்போ-தல் *nir-viṭṭu-p-pō*, *v. intr.* <id.+ . 1. See நீர்த்துப்போ-. (W.) 2. To become tasteless or spoiled, as boiled rice; பதனழிந்து சுவைக்கேதல். (யாழ். அக.) 3. To perspire profusely, as in fever; மிகுதியாய் வியர்த்தல். Loc.

நீர்விதை *nir-vitai*, *n.* <id.+ . Wet cultivation, opp. to *poṭi-vitai*; நன்செய்ச்சாதுபடி. Loc.

நீர்வியாதி *nir-viyāti*, *n.* <id.+ . 1. See நீர்ச்சுரப்பு. 2. See நீரிழிவு.

நீர்விலை *nir-vilai*, *n.* <id.+ . Water cess; நீர்வரி. (S. I. I. iii, 142.)

நீர்விழவு *nir-vilavu*, *n.* <id.+ . See நீர் விளையாட்டு. (சேவக. 856, உரை.)

நீர்விழு-தல் *nir-vilu-*, *v. intr.* <id.+ . To be of good water, as gem, diamond; மணியில் உள்ளோளி தங்குதல். (W.)

நீர்விளையாட்டு *nir-vilaiyāṭṭu*, *n.* <id.+ . Sporting in water; சலக்கிரீடை. விழவு நீர்விளையாட்டு விருப்பினால் (சேவக. 856).

நீர்வீசுகருவி *nir-vicu-karuvi*, *n.* <id.+ . A squirt, used while sporting in water; நீர்விளையாட்டில் நீரை வீசுதற்கு உதவுங் கருவி. (திவா.)

நீர்வீழ்ச்சி *nir-vīlcci*, *n.* <id.+ . Water-fall; மலையருவி. *Mod.*

நீர்வெட்டி *nir-vetti*, *n.* <id.+ . [M. *nir-vatti*.] See நீரேட்டிமுத்து. *Kāṭar*.

நீர்வெண்ணெய் *nir-venney*, *n.* <id.+ . Liniment of lime; சுண்ணாம்புநீர்த் தைலம். (C. E. M.)

நீர்வெள்ளை *nir-vellai*, *n.* <id.+ . A kind of paddy that matures in eight months; எட்டு மாதத்தில் விளையும் நெல்வகை. *Cg.*

நீர்வேட்கை *nir-vēṭkai*, *n.* <id.+ . Thirst; தாகம். (திவா.)

நீர்வேம்பு *nir-vēmpu*, *n.* <id.+ . Polypody fern family, *Polypodium*; காளான்வகை. (L.)

நீரகம் *nir-akam*, *n.* <id.+ . 1. The earth, as sea-girt; [கடல் சூழ்ந்த இடம்] பூமி. நீரகம் பணிக்கு . . . கடுந்திறல் (மலைபடு. 81). 2. A Viṣṇu shrine in Kāñciṭpuram; கச்சியிலுள்ள திருமால் கோயில்களுள் ஒன்று. (திவ். திருநெடுந். 8.)

நீரசம்¹ *niracam*, *n.* <*nī-rasa*. 1. Anything insipid, tasteless; சுவையற்றது. நீரசமான செய்யுள். 2. Pomegranate; மாதுளை. (யாழ். அக.)

நீரசம்² *niracam*, *n.* <*nīra-ja*. Lotus, as produced in water; [நீரில் உண்டாவது] தாமரை. (யாழ். அக.)

நீரசவஸ்து *niraca-vastu*, *n.* <*nīrasa*+ . Dry articles, as gold, silver, jewels, etc.; போன் முதலிய கரமில்லாப்பொருள். *Loc.*

நீரசா திசாஸ்திரம் *niracāti-cāstiram*, *n.* <id.+ . Mineralogy; உலோக சாஸ்திரம். *Mod.*

நீரசாதிபதி *niracātipati*, *n.* <id.+ . (Astrol.) The planet ruling for the year over minerals and metals; அந்தந்த வருஷத்தில் உலோகங்களுக்கு அதிபதியாயிருக்கும் கிரகம்.

நீரட்டு-தல் *nir-aṭṭu-*, *v. intr.* <நீர்¹+ . To pour water in making a gift; தாரைவார்த்தல். இவனைக்கண்ணெவைத்துக் கடுக நீரட்டிக்கொடாது. (திவ். இயற். திருவிருத். 21, 140).

நீரடி *nir-aṭi*, *n.* <id.+ . A tree. See நீரேட்டிமுத்து. (யாழ். அக.)

நீரடிமுத்து *nir-aṭi-muttu*, *n.* <id.+ . See நீரேட்டிமுத்து. (L.)

நீரடை *nir-aṭai*, *n.* <id.+ . Rice-cake boiled in steam; நீராவியில் வேகவைக்கும் அடைவகை. *Loc.*

நீரடைப்பான் *nir-aṭaippān*, *n.* <id.+ . A disease affecting sheep; ஆட்டுநோய்வகை. *Loc.*

நீரடைப்பு *nir-aṭaippu*, *n.* <id.+ . Retention of urine; முத்திரத்தடை நோய். வருநீரடைப்பினுடன் வெகுசொடி சிலநோயடைத்த வுடன் (திருப்ப. 627).

நீரண்டம் *nir-aṇṭam*, *n.* <id.+ . Hydrocele. See நீர்ப்புட்டை. (பைஷஜ.)

நீரணி *nir-aṇi*, *n.* <id.+ . See நீர்கோலம், 3. நீர்கொணீரணி நின்று கனற்றவின் (சேவக. 2668).

நீரணிமாடம் *nir-aṇi-māṭam*, *n.* <id.+ . See நீர்மாடம். காவிரிப் பேரியாற்று நீரணிமாடத்தெருத்துறை போகி (சிலப். 10, 214-15).

நீரத்தி *nir-atti*, *n.* <id.+ . Wild fig. See பேயத்தி. (W.)

நீரதம்¹ *niratam*, *n.* <*nīra-da*. Cloud, as giving water; [நீரைக் கொடுப்பது] மேகம்.

நீரதம்² *niratam*, *n.* <*nī-rasa*. That which is waterless; நீரற்றது. நீரத நெறியில் வாவி நிறைந்த நீரென்ன நின்றான் (பாரத. திரௌபதி. 5).

நீரதி *nirati*, *n.* <*nīra-dhi*. (யாழ். அக.) 1. Sea; கடல். 2. Juice; சாறு.

நீரதிசாரம் *nir-aticāram*, *n.* <நீர்¹+ . See நீரிழிவு. (M. L.)

நீரம் *niram*, *n.* cf. *nīra*. Water; நீர். (பட்.)

நீரரண் *nir-aran*, *n.* <நீர்¹+ . Moat, considered as a defence, one of four *aran*, 4. அரண்நான்கனுள் நீர்நிறைந்துள்ள அகழ். (குறன், 74, உரை.)

நீரரமகள் *nir-aramakal*, *n.* <id.+ . Water-nymph; நீரில்வாழும் தெய்வப்பெண். மகளிவள் (பெருங். வத்தவ. 17, 40).

நீரரா *nir-arā*, *n.* <id.+ . Water-snake. See தண்ணீர்ப்பாம்பு. (நாமதீப. 257.)

நீரருகல்

நீரருகல் *nir-arukal*, *n.* <id.+ . Passing urine with difficulty; strangury; சிறுநீர் அருகி இறங்குகை. (w.)

நீரலரி *nir-alari*, *n.* <id.+ . Alligator's nose. See ஆற்றலரி, 3.

நீரவன் *niravan*, *n.* <நீர்-மை. Wise person; அறிவுடையோன். நிறைநீர நீரவர் கேண்மை (குறள், 782).

நீரழிவு *nir-alivu*, *n.* <நீர்¹+ . [M. *nir-alivu*.] See நீர்நீவு. *Tinn*.

நீராகாரம் *nir-ākāram*, *n.* <id.+ . Rice-water, usually kept overnight; பழஞ்சோற்றிற் கலந்த நீர்.

நீராசனம் *nirācanam*, *n.* <*nir-ājana*. See நீராந்தி. அன்றெதிர் கொண்டு நன்னீராசன மெடுத்து வாழ்த்து (பாரதி. நிரை. 131).

நீராசனை *nirācanai*, *n.* <id. See நீராந்தி. (திவ். திருவாய். 1, 8, 9, சே.)

நீராஞ்சனம் *nirāñcanam*, *n.* <*nir-āñjana*. See நீராந்தி. தூபதீபத் தட்டேந்தி நீர் பொருவி வீராஞ்சன முதலி (பிரமோத். 18, 31).

நீராஞ்சனை *nirāñcanai*, *n.* See நீராஞ்சனம். *Loc*.

நீராட்டணி *nirāṭṭani*, *n.* <நீராட்ட+ . See நீர்க்கோலம், 3. வான்கிளர்ந் தன்ன வளநீராட்டணி (பெருங். உஞ்சைக். 37, 273).

நீராட்டம் *nir-āṭṭam*, *n.* <நீர்¹+ . See நீராட்டு. மார்கழி நீராட்டம்.

நீராட்டு¹ *nir-āṭṭu*, *n.* <id.+ . [K. M. *nir-āṭṭu*.] Bathing; ஸ்நானம். நெய்யாட் டாவழு நீராட் டாவழும் (பெருங். நாவாண. 6, 71).

நீராட்டு²-தல் *nir-āṭṭu*, *v. tr.* <id.+ . To bathe, as an idol; மஞ்சளஞ் செய்வித்தல். நீராட்டி யாட்டுபொற் சுண்ணந் திமிர்ந்தள்ளி (குமர. மீனாட். பின்னேத். செங்கரை. 1).

நீராடல் *nir-āṭal*, *n.* <id.+ . 1. See நீராட்டு. 2. Sporting in water; நீர்விளையாட்டு. சுந்தரச் சுண்ணமும் தூநீராடலும் (மணி. 2, 23).

நீராடற்காய் *nir-āṭar-kāy*, *n.* <id.+ ஆடு-when shaken; முற்றின தேங்காய். *Colloq*.

நீராடற்பதம் *nir-āṭar-patam*, *n.* <id.+ coconut when the ripening of a coconut when the milk sounds if shaken; நீர் குவங்கும்படி தேங்காய் முற்றிய பருவம். (w.)

நீராடற்பருவம் *nir-āṭar-paruvam*, *n.* <id.+ id.+ . Section of *penṇār-pillai-t-tamil*, which describes the stage of childhood in which the child delights in bath, one of ten;

பெண்பாற்பிள்ளைத்தமிழ்ப்பருவம்பத்தனுள் பாட்டுடைத் தலைவி நீராடுதலைக்கூறும் பகுதி.

நீராணி *nir-āṇi*, *n.* <id.+ perh. ஆன்-. 1. See நீராணிக்கன். 2. An ancient irrigation tax; பழையகாலத்து நீர்வரி. (Insc.)

நீராணிக்கம் *nir-āṇikkam*, *n.* <id.+ id. 1. Fee paid by ryots to the village servant who distributes water for irrigation; நீர்ப்பாய்ச்சு வோனுக்குத் துடிகள் கொடுக்குஞ் சுதந்திரம். 2. See நீர்வளம். நீராணிக்கமான தேசம். *Loc*. 3. Moisture; ஈரம். *Nāñ*.

நீராணிக்கன் *nir-āṇikkan*, *n.* <id.+ . 1. Village servant who distributes water for irrigation; நீர்க்கண்டி. 2. One who is in charge of the sluice of a public tank in the Konku country; கோங்குநாட்டு ஏரிமதகின் காவற்காரன். (w.)

நீராத்திரை *nir-āttirai*, *n.* <id.+ . Journeying for *nir-vilavu*; நீர்விழவுக்குச் செல்லும் யாத்திரை. விரைந்தனர் கொண்ட விரிநீ ராத்திரை (பெருங். உஞ்சைக். 38, 1).

நீரம்பல்¹ *nir-āmpal*, *n.* <id.+ . Water-lily. See ஆம்பல். நீரளவே யாகுமா நீரம்பல் (வாக்குண். 7).

நீரம்பல்² *nir-āmpal*, *n.* <id.+ *āmaya*. See நீரம்பற்கட்டி. (w.)

நீரம்பற்கட்டி *nir-āmpar-kaṭṭi*, *n.* <நீரம்பல்²+ . Ascites; மகோதரம்.

நீராமம் *nir-āmam*, *n.* <நீர்¹+ *āmaya*. See நீரம்பற்கட்டி. (யாழ். அக.)

நீராமயம் *nir-āmayam*, *n.* <id.+ *āmaya*. See நீரம்பற்கட்டி.

நீராமை¹ *nir-āmai*, *n.* <id.+ ஆமை. [K. *nirāme*.] Sea-turtle; கடலாமை. (w.)

நீராமை² *nir-āmai*, *n.* <நீராமயம். See நீராமைக்கட்டி. (w.)

நீராமைக்கட்டி *nir-āmai-k-kaṭṭi*, *n.* <நீராமை²+ . See நீரம்பற்கட்டி. (w.) 2. Tumour; சிலந்தி. (யாழ். அக.)

நீராரத்தி *nir-āratti*, *n.* <நீர்¹+ *ārātrikū*. Solution of saffron and lime, waved in front of persons to ward off evil; மஞ்சளீராரத்தி.

நீராரம் *nirāram*, *n.* Corr. of நீராகாரம். *Loc*.

நீராரம்பம் *nir-ārampam*, *n.* <நீர்¹+ . [K. *nirāramba*.] Tract having irrigation facilities, opp. to *kāṭārampam*; நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள பூமி.

நீராரம்பலம் *nir-ārampalam*, *n.* <id.+ . See நீராரம்பம். *Tj*.

நீராரை *nir-ārai*, *n.* <id.+ . Aquatic cryptogamous plant; கிரைவகை. (பதார்த்த. 594.)

நீராவி¹ nīr-āvi, *n.* <id. + ஆவி². Steam; தண்ணீர் வெப்பத்தினால் மாறிய ஆவி.

நீராவி² nīr-āvi, *n.* <id. + ஆவி³. [M. nīrāvi.] Tank or well; தடாகம். (சிலப். 25, 4, அரும்.)

நீராவிக்கப்பல் nīr-āvi-k-kappal, *n.* <நீராவி¹ +. Steamer; நீராவியாற் செல்லுங் கப்பல். *Mod.*

நீராவிப்புண் nīr-āvi-p-puṇ, *n.* <id. +. Scald; சுடுதண்ணீர் முதலியன பட்டு உண்டாம் புண். (M. L.)

நீராவிமண்டபம் nīr-āvi-maṇṭapam, *n.* <நீராவி² +. Hall in the centre of a tank or river; ஆறு தடாகங்களின் நடுவே அமைந்த மண்டபம். தாமரை சூழ்ந்த நீராவிமண்டபம் (சேவக. 2860, உரை).

நீராவியந்திரம் nīr-āvi-yantiram, *n.* <நீராவி¹ +. Steam engine; நீராவியினால் செலுத்தப்படும் யந்திரம். *Mod.*

நீராழி nīr-āli, *n.* <id. +. Sea; கடல். (பிங்.)

நீராழிமண்டபம் nīr-āli-maṇṭapam, *n.* <id. + ஆழ்- +. See நீராவிமண்டபம். (யாழ். அக.)

நீராளங்கட்டியிறக்கு-தல் nīr-ālaṅ-kaṭṭi-y-irakku-, *v. intr.* <நீராளம் +. To draw the sweet toddy of the evening from the palmyra tree; மாலைப்பதனி இறக்குதல். *Loc.*

நீராளம் nīr-ālam, *n.* <நீர்¹ + ஆள்-. 1. Fluidity; நீரிதன்மை. நீராள மாயுருக வுள்ளனப்பு தந்தது நினைதருள் (தாயு. பரிபுரண. 8). 2. Abundance of water; நீரிமகுதி. நீராள வாவி செறி நாடனைத்தும் (அரிசு. 4. மயா. 25). 3. Liquid food; நீருடன் கலந்த உணவு. (J.) 4. Mixed sweet toddy; மயக்கமில்லாத தீர்த்திப்புக்கள். (W.)

நீராளமாய்விடு-தல் nīr-ālam-āy-viṭu-, *v. intr.* <நீராளம் +. (W.) To serve in large quantity, as curry, curds, broth; உணவில் குழம்பு முதலியவற்றை அதிகமாகப்பரிமாறுதல்.

நீரிலா நிலம் nīr-ilā-nilam, *n.* <நீர்¹ + இல் neg. +. Desert tract, as waterless; பாலைநிலம். (யாழ். அக.)

நீரிழிச்சல் nīr-iliccal, *n.* <id. +. See நீரிழிவு. நீரிழிச்சல் பெருவயிறு (திருப்ப. 627).

நீரிழிபிரமேகம் nīr-ilī-piramēkam, *n.* <id. +. A severe form of gonorrhoea; கடுமையான வேட்டைநோய்வகை. (கடம்ப. 4. இலீலா. 113.)

நீரிழிவு nīr-ilivu, *n.* <id. +. Diabetes; மூத்திரம் சர்க்கரைத்தன்மைகலந்து மீதமிகுதி இறங்கும் நோய். நீரிழிவாளர் (கடம்ப. 4. இலீலா. 109).

நீரிறக்கம் nīr-irakkam, *n.* <id. +. 1. Ebb of the tide; கடலில் நீரேற்றம் உள்வாங்கும் நிலை. (யாழ். அக.) 2. See நீரிழிவு. *Loc.*

நீரிறங்குதல் nīr-irankutal, *n.* <id. +. (W.) 1. Urination; சிறுநீர் இறங்குதல். 2. Formation of impure watery humours in the body; உடம்பில் துர்நீர் தங்குதல்.

நீரிறைவன் nīr-iraivan, *n.* <id. +. See நீரிக்கடவுள். (நாமதிப. 82.)

நீருடும்பு nīr-uṭumpu, *n.* <id. +. [K. nīrudu.] A kind of iguana; உடும்புவகை.

நீருடை nīr-uṭai, *n.* <id. +. Buffalo thorn cutch; வேலமரவகை.

நீருதித்தநாள் nīr-utitta-nāl, *n.* <id. +. உதி- +. See நீர்நாள். (சூடா.)

நீருதிபாசம் nīr-uti-pācam, *n.* <id. +. +. Sponge; கடற்பாசி. (மூ. அ.)

நீருமரி nīr-umari, *n.* <id. +. (L.) Cyprus tamarisk, s. tr., *Tamrix dioica*; சிறுமரவகை. 2. Seaside Indian saltwort, m. sh., *Suaeda maritima*; சாயத்துக்கு உதவும் பூடுவகை.

நீருமிழ்வியாதி nīr-umil-viyāti, *n.* <id. +. Excessive or abnormal salivation; உமிழ்நீர் பெருக வரும் நோய். (C. G.)

நீருருள் nīr-urul, *n.* <id. +. A kind of cart-like water barrel; சகடமாகப்பண்ணித் தண்ணீர் நேற்றியுருட்டுக் கருவி. நீருருள் பிளந்து (சேவக. 1831).

நீருரோகம் nīr-urōkam, *n.* <id. +. See நீரிழிவு. (M. L.)

நீருள்ளி nīr-uḷli, *n.* <id. +. cf. ஈருள்ளி. [T. nīrulli, K. nīrulli.] Onion; வெங்காயம். (யாழ். அக.)

நீருளாரை nīr-uḷ-ārai, *n.* <id. +. See நீராரை. (மூ. அ.)

நீருபம் nīrūpam, *n.* <id. +. (யாழ். அக.) 1. Sky; ஆகாயம். 2. Air; காற்று.

நீருர்பாதை nīr-ūr-pātai, *n.* <நீர்¹ + ஊர் +. Full flood; நிறைபுனல். (நாமதிப. 534.)

நீருற்று nīr-ūrū, *n.* <id. +. 1. Spring fountain; ஊற்று. 2. Oozing; dampness; கசிவு. *Loc.*

நீருறி nīr-ūri, *n.* <id. +. [M. nīrūr.] A small plant. See கீழாநெல்லி. (M. M. 587.)

நீரெட்டி nīr-eṭṭi, *n.* <id. +. See நீரெட்டிமுத்து. (யாழ். அக.)

நீரெட்டிமுத்து nīr-eṭṭi-muttu, *n.* <id. +. 1. Wild croton. See பேயாமணிக்ஞா. (யாழ். அக.)

நீரோடுப்பு 96.) 2. Marotti, 1. tr., *Hydnocarpus wightiana*; மரவட்டைமரம். (L.)

நீரோடுப்பு *nīr-eṭuppu*, *n.* <id.+. See நீரேற்றம், 1. (W.)

நீரேரிச்சல் *nīr-ericcal*, *n.* <id.+. See நீர்க்கடுப்பு.

நீரேரிப்பு *nīr-erippu*, *n.* <id.+. See நீர்க்கடுப்பு. (W.)

நீரேலி *nīr-eli*, *n.* <id.+. [K. *nīrili*.] [K. Water rat; எலிவகை. (W.)]

நீரேற்றம் *nīr-ērram*, *n.* <id.+. 1. Flood, tide, flow; நீர்ப்பெருக்கு. (W.) 2. Catarrh; ஜலதோஷம். (W.) 3. Dropsy; துர்நீரால் உடம்பு வீங்கும் நோய். (பதார்த்த. 24.) 4. Impudence; தீமீ. Tj.

நீரேற்றுமடு *nīr-ērru-maṭu*, *n.* <id.+. High land that cannot be irrigated; நீர்பாய்ச்ச முடியாத மேட்டிலம். (R. T.)

நீரோட்டி *nīr-oṭṭi*, *n.* <id.+. See நீராறை. (மலை.)

நீரோழுக்கு *nīr-oḷukku*, *n.* <id.+. See நீரிழிவு. Colloq.

நீரோசை *nīr-ōcai*, *n.* perh. நீர்-மை+. (J.) 1. Festivity, joviality; கொண்டாட்டம். 2. Delight, joy, enjoyment, gratification; மகிழ்ச்சி.

நீரோட்டம் *nīr-ōṭṭam*, *n.* <நீர்¹+. [K. *nīrōṭṭa*.] 1. Running water, current; ஓடும் நீர். (நாமதிப. 80.) 3. Rivulet, channel; நீர்செல்லுங் கால். Loc. 2. Lustre or water of a gem; மணி யின் உள்ளோளி. Colloq.

நீரோட்டு *nīr-ōṭṭu*, *n.* <id.+. See நீரோட்டம்.

நீரோடி *nīr-ōṭi*, *n.* <id.+. 1. Sluice, conduit; மதகு. (அக. நி.) 2. Gutter of a roof; கூரைக் கூடல்வாய். (W.) 3. Bed of a stream; நீரோடும் உள்வாய்.

நீரோடுகால் *nīr-ōṭu-kāl*, *n.* <id.+. 1. Watercourse, canal; கால்வாய். 2. Low lands into which the rain water of a village discharges itself; ஊரில் நீர்வடிந்துசெல்லுந் தாழ்ந்த நிலம். (R. T.)

நீரோடை *nīr-ōṭai*, *n.* <id.+. 1. See நீரோகால், 1. (W.) 2. Pond; நீர்நிலை. Tj.

நீரோம்பல் *nīr-ōmpal*, *n.* perh. id.+. (சுவ. அக.) 1. Flowering murdah. See பூமருது. 2. Water cadamba. See நீர்க்கடம்பு.

நீரோருகம் *nīrōrukam*, *n.* <*nīra*+*ruha*. cf. *ambhōruha*. Lotus; தாமரை. (மலை.)

நீல்¹ *nīl*, *n.* <Pkt. *nīl*. <*nīla*. 1. Blue; நீலம். நீனிற மஞ்ஞையும் (சிலப். 12, 34). 2. Black; கறுப்பு. (குடா.) 3. Common indigo; அவுரி. 4. Blue nelumbo. See கருங்குவளை. நீலித முண்கண்ணை (கலித். 33, 28).

நீல்² *nīl*, *n.* cf. *anila*. 1. Wind; காற்று. (யிங்.) 2. Diseases in which the *vātam* element is predominant; வாதக்கூறுள்ள நோய். (தைலவ. பாயி. 42.)

நீலக்கட்டி *nīla-k-kattī*, *n.* <நீலம்+. Lumps of indigo dye; அவுரிச்சாயக்கட்டி. (W.)

நீலக்கடம்பை *nīla-k-kaṭampai*, *n.* <id.+. A common weed. See மேலாநெல்லி.

நீலக்கத்திரி *nīla-k-kattiri*, *n.* <id.+. New York purple brinjal, m. sh., *Solanum melongena americana*; வழதுணைவகை. (W.)

நீலக்கல் *nīla-k-kal*, *n.* <id.+. Sapphire; நீலமணி.

நீலக்காக்கட்டான் *nīla-k-kākkattān*, *n.* <id.+. See நீலக்காக்கணம். (W.)

நீலக்காக்கணம் *nīla-k-kākkaṇam*, *n.* <id.+. Mussell-shell creeper. See கருங்காக்கணம். (L.)

நீலக்காரம் *nīla-k-kāram*, *n.* <id.+*kṣūra*. Blue vitriol, verdigris; துரிசு. (யாழ். அக.)

நீலக்காலி¹ *nīla-k-kāli*, *n.* <id.+கால்-. Common indigo. See அவுரி. (W.)

நீலக்காலி² *nīla-k-kāli*, *n.* prob. நீளம்+கால்¹. A kind of crab; நண்வேகை. (யாழ். அக.)

நீலக்காலிநண்டு *nīla-k-kāli-naṇṭu*, *n.* <நீலக்காலி²+. See நீலக்காலி². (W.)

நீலக்கொடுவேலி *nīla-k-koṭuvēli*, *n.* <நீலம்+. Blue-flowered leadwort, m. sh., *Plumbago Capensis*; கொடுவேலிவகை. (L.)

நீலக்கோலன் *nīla-k-kōlan*, *n.* <id.+. Cupid; மன்மதன். (நாமதிப. 59.)

நீலகண்டசிவாசாரியர் *nīla-kaṇṭa-civā-cāriyar*, *n.* Author of a Śaiva commentary on Brahmasūtra; பிரமதத்திரத்துக்குச் சிவபரமாகப் பாஷியஞ்செய்த ஆசிரியர்.

நீலகண்டபாடியம் *nīla-kaṇṭa-pāṭiyam*, *n.* <*Nīla-kaṇṭha*+. The Śaiva commentary on Brahmasūtra by Nīlakaṇṭacivācāriyar; பிரமதத்திரத்துக்கு நீலகண்டசிவாசாரியர் இயற்றிய பேருரை.

நிலகண்டம் *nīla-kaṇṭam*, *n.* <*nīlakaṇṭha*.
1. Neck of Śiva, as blue from poison; சிவ பிரானது விஷந்தங்கிய கண்டம். சிவனெந்தை கண்டந்தன்னைத் திருநிலகண்ட மென்பார் (பெரியபு. திருநீல. 4). 2. Peacock, as blue-throated; மயில். நிலகண்டம் தம்போல் நிமிலன் படைத்திருந்த கோலம் (புவண. உலா, 131).

நிலகண்டன் *nīla-kaṇṭan*, *n.* <*Nīlakaṇṭha*. 1. Śiva, as having azure-coloured neck; [நீலநிறங்கொண்ட கழுத்தினையுடையவன்] சிவன். (திவா.) நீற்ற ரேற்றர் நிலகண்டர் (தேவா. 187, 2). 2. See நிலக்காரம். (மூ. அ.) 3. A prepared arsenic; பூரபாஷாணம். (மூ. அ.) 4. Horse radish tree. See முருங்கை. (மூ. அ.)

நிலகண்டி *nīla-kaṇṭi*, *n.* <*id.* 1. Durgā; துர்க்கை. 2. Cruel woman; போல்லாதவள். (w.) 3. A poison fang of a snake; பாம்பின் நச்சுப்பற்களு ளோன்று. (w.)

நிலகந்தி *nīla-kanti*, *n.* <*nīla* +. A kind of precious stone; மாணிக்கவகை. (சிலப். 14, 186, உரை.)

நிலகமலம் *nīla-kamalam*, *n.* <*id.* +. Blue nelumbo. See கருங்குவளை. (மலை.)

நிலகாசம் *nīla-kācam*, *n.* <*id.* + *kāca*. A disease of the eye; கருவிழிநோய்வகை. (w.)

நிலகிரி *nīla-kiri*, *n.* <*id.* +. 1. Mountain range north of the *ilāvīrtavarūṣam*, one of *aṣṭakula-parvatam*, q.v.; அஷ்டகுலபர்வதங்களு ளோன்றும் இளாவிர்தவருஷத்துக்கு வடக்கிலுள்ளதுமான மலைத்தொடர். (பிங்.) 2. The Nilgris, north of Coimbatore district; கோயம்புத்தூருக்கு வடக்கிலுள்ள நிலகிரிமலை. நிலகிரியி னெடும்புறத் திவந்தாங்கு (சிலப். 26, 85).

நிலகிரிச்சண்பகம் *nīla-kiri-c-caṇpakam*, *n.* <*நிலகிரி* +. White-stalked fruited tulip tree of the Nilgris, l. tr., *Michelia nilagirica*; நிலகிரி மலையில் உண்டாம் பெரிய மரவகை. (L.)

நிலகேசி *nīlakēci*, *n.* A Jaina polemic work criticising the doctrines of Buddhism and other religions; பேளத்தம் முதலிய மதங்களைக் கண்டிக்கும் ஒரு சைனநூல்.

நிலகேசித்திரட்டு *nīlakēci-t-tiraṭṭu*, *n.* <*நிலகேசி* +. See நிலகேசி.

நிலகேசித்தெருட்டு *nīlakēci-t-teruṭṭu*, *n.* <*id.* +. See நிலகேசி.

நிலங்கட்டு-தல் *nīlaṅ-kaṭṭu*, *v. intr.* <*நீலம்* +. 1. To dye a cloth with indigo; நீலச்சாயந்தோய்த்தல். (w.) 2. To invent a lie; போய்கற்பித்தல். (J.)

நிலங்கம் *nīlaṅkam*, *n.* A kind of plantain வாழைவகை. (G. Sm. D. I, i, 215.)

நிலச்சம்பா *nīla-c-campā*, *n.* <*நீலம்* + *campā*. See நிலநேல். *Loc.*

நிலச்சால் *nīla-c-cāl*, *n.* <*id.* +. The pot or jar in which indigo-dye is kept; நீலச்சாய ஊறவைக்குஞ் சால்.

நிலச்சுரு *nīla-c-curā*, *n.* perh. *id.* +. A kind of sea-fish; சுருமின்வகை. நீலச்சுருப் பிறழ் போன்ற (களவழி. 9).

நிலச்செடி *nīla-c-ceṭi*, *n.* <*id.* +. Marking-nut tree. See சேங்கோட்டை.

நிலச்செம்முள்ளி *nīla-c-cemmulī*, *n.* <*id.* +. 1. Crested purple nail dye. See வேளநீலாம்பரம். (A.) 2. Shining sepall blue nail dye, m. sh., *Barleria nilida*; செம்வகை.

நிலஞ்சம்பா *nīlaṅ-campā*, *n.* <*id.* +. A kind of *campā* paddy, raised in the Chingleput District; சேங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் விளைவிக்கும் சம்பா நேல்வகை. Cg.

நிலத்தாமரை *nīla-t-tāmarai*, *n.* <*id.* +. Blue nelumbo. See கருங்குவளை.

நிலத்திருவாத்தி *nīla-t-tiru-v-ātti*, *n.* <*id.* +. Purple mountain ebony. See மந்தாரை. (L.)

நிலத்தொட்டி *nīla-t-toṭṭi*, *n.* <*id.* +. See நிலச்சால். *Loc.*

நிலதரு *nīla-taru*, *n.* <*nīla-taru*. Common cocoanut; தேன்னை. (மூ. அ.)

நிலந்தன் *nīlantan*, *n.* perh. *நீலம்*. Bard; பாணன். (அக. நி.)

நிலந்தீர்-தல் *nīlan-tīr*, *v. intr.* <*id.* +. To be dyed or tinged with indigo; நீலச்சாய்தோய்தல். (யாழ். அக.)

நிலநாகம் *nīla-nākam*, *n.* <*id.* +. Black cobra; கருநாகம். நீலநாகம் பைவிரித்தன்ன (பெருந. இலாவாண. 15, 142).

நிலநாரை *nīla-nārai*, *n.* <*id.* +. bastard, *Eupodotis edwardsii*; நாரைவகை (M. M. 907.)

நிலநெல் *nīla-nel*, *n.* <*id.* +. A kind of paddy; கார்நேல். நீலநெல்லரி கூலிகொண்டு நாள் (பெரியபு. அரிவாட். 10).

நிலப்பணி *nīla-p-pani*, *n.* <*id.* +. Work of dyeing with indigo, dist. fr. *cāya-p-pani*; நீலச்சாயமிடுந் தொழில்.

நீலப்பறவை

நீலப்பறவை *nīla-p-paravai*, *n.* <id.+.
[நீலநிறமுள்ள
Peacock, as blue-coloured; [நீலநிறமுள்ள
மயில். நீலப்பறவைமே னேரிழை தன்னொடும்
(சிலப். குன்றக். பாட்டுமடை. 3).]

நீலப்புதூர் *nīla-p-pukār*, *n.* <id.+புகர்.
Faint blue-dye; அழுத்தமாகப்படியாத நீலச்சாயம்.
(*w.*)

நீலப்புடைவை *nīla-p-putāivai*, *n.* <id.
Blue saree; காங்குச்சீலை. (*w.*)

நீலப்பைங்குடம் *nīla-p-paiṅkuṭam*, *n.*
<id.+ Blue-green jar; பச்சைக்குப்பி. நீலப்
பைங்குடம் தொலைச்சி (பெரும்பாண். 382).

நீலபாஷாணம் *nīla-pāṣaṇam*, *n.* <id.+.
prepared arsenic; வைப்புப்பாஷாணவகை.
(*w.*)

நீலபுஷ்பம் *nīla-puṣpam*, *n.* <id.+.
(*m.*) Indian globe-thistle; விஷ்ணுக்கரந்தை.
2. Strychnine tree. See எட்டி. (*w.*)

நீலம் *nīlam*, *n.* <*nīla*. 1. Blue, azure or
purple colour; நீலநிறம். (திவா.) 2. Blue dye,
indigo; நீலச்சாயம். 3. Sapphire, one of *nava-*
maṇi, *q.v.*; நவமணியிலோன்று. (பிங்.) (திருவாலவா.
25, 18.) 4. A kind of gem; மாணிக்கவகை. பது
மரு நீலமும் (சிலப். 14, 186). 5. One of the nine
treasures of Kubera; நவநிதியிலோன்று. (நாமதீப.
387.) 6. Black colour; கறுப்பு. (திவா.) செங்கை
See நீலக் குஞ்சி நீங்கா தாகலின் (மணி. 22, 154). 7.
Darkness; இருள். (திவா.) 8. Blue nelumbo.
See கருந்துவளை. (திவா.) நீலமொடு நெய்த னிகர்க்குந்
தண்ணெற பூரன் (ஐங்குறு. 2). 9. Blue cloth; நீல
ஆடை. பூங்கரை நீலந் தழீஇ (கலித். 115). 10.
Poison; விஷம். நீதேறு மேனியார் நீல முண்டார்
(தேவா. 226, 9). 11. Verdigris; துரிசு. (மூ. அ.)

12. Collyrium; கண்ணிலிழை மை. நீல மிட்டகண்
மடவியர் மயக்கால் (அருட்பா, ii, கருணைபெறு திரங்.
7). 13. See நீலகிரி. 1. (பிங்.) 14. Palmyra tree;
பனைமரம். (அக. னி.) 15. An old coin; பழைய
நாணயவகை. (நேமிநா. சொல். 10, உரை.)

நீலம்பற்றவை-த்தல் *nīlam-parra-vai*,
v. intr. <நீலம்+. Lit., to dye a cloth with
blue. [ஆடைக்கு நீலமேற்றுவதல்] To fabricate a
story; கதைகட்டுதல். (*w.*)

நீலம்பாரி-த்தல் *nīlam-pāri*, *v. intr.*
<id.+ 1. To become blue, as the face or
eyes by poisonous bites; விஷக்கடியால் உடம்பு
நீலநிறமாதல். *Loc.* 2. To be darkened, as the
earth in an eclipse; இருளடைதல். (*w.*)

நீலம்பாலை *nīlam-pālai*, *n.* <id.+ Ivory
See வேட்பாலை. (*L.*)

நீலம்பாவி-த்தல் *nīlam-pāvi*, *v. intr.*
<id.+ See நீலம்பாரி. *Tinn.*

நீலம்பிடிபடு-தல் *nīlam-piṭi-paṭu*, *v.*
intr. <id.+ To be impossible of accom-
plishment; கைகூடாமற்போதல். *Loc.*

நீலமண்டலம் *nīla-maṇṭalam*, *n.* *perh.*
id.+ Dwarf wild date-palm. See சிற்றிந்து.
(சங். அக.)

நீலமணி *nīla-maṇi*, *n.* <id.+ 1. See
நீலம். 3. நீலமணி மிடற்றொருவன் (புறநா. 91). 2.
Pupil of the eye; கருவிழி. (*w.*) 3. Coconut
tree; தேனீனை. (சங். அக.)

நீலமணிவோன் *nīlam-aṇivōn*, *n.* <id.
+. God Skanda; ஈடுகக்கடவுள். (நாமதீப. 32.)

நீலமருந்து *nīla-maruntu*, *n.* <id.+.
Indigo; அவுரி. (*m.*)

நீலமார்க்கம் *nīla-mārkkam*, *n.* <id.+
மார்க்கவம். A plant. See கையாந்தகரை. (*m.*)

நீலமீலிகை *nīla-mīlikai*, *n.* <*nīla-mīlika*.
Fire-fly; மீன்மீன்ப்பூச்சி. (யாழ். அக.)

நீலமுள்ளி *nīla-mulli* *n.* <நீலம்+. Frag-
rant sky blue, *m. sh.*, *Dædalacanthus nervosus*;
சேடிவகை. (*L.*)

நீலமெடு-த்தல் *nīlam-eṭu*, *v. intr.* <id.
+. To extract blue dye from the indigo
plant; அவுரியிலிருந்து நீலச்சாயம் உண்டாக்குதல்.
(*w.*)

நீலமேகம் *nīla-mēkam*, *n.* <id.+.
Dark clouds; கார்மேகம். நீலமேக நெடும்பொற்
குன்றத்து (சிலப். 11, 35).

நீலமேகரோகம் *nīla-mēka-rōkam*, *n.*
<id.+ *mēha*+. A disease causing dis-
colouration of the urine; சிறுநீரின் நிறம் வேறு
படச்செய்யும் நோய்வகை.

நீலமேகன் *nīla-mēkan*, *n.* <id.+ See
நீலமேனியன், 1.

நீலமேனியன் *nīla-mēniyan*, *n.* <id.+.
(யாழ். அக.) 1. Viṣṇu; திருமால். 2. See நீலக்
காரம்.

நீலர் *nīlar*, *n.* <id. [*M. nīlavar.*]
Rākṣasas; இராக்கதர். (நாமதீப. 73.)

நீலராசாவர்த்தம் *nīla-rācāvarttam*, *n.*
<id.+ An inferior kind of diamond; தாழ்ந்த
வயிரக்கல்வகை. (*w.*)

நீலல்லி *nīl-alli*, *n.* <id.+ See நீலவல்லி.
Colloq.

நீலலோகிதன் *nīlalōkitan*, *n.* <*Nīla-lōhita*. A Rudra, one of *ēkātaca-ruttirar*, q.v.; சகாதசருத்திரன் ஒருவர். (திவா.)

நீலவண்ணன் *nīla-vanṇan*, *n.* <*nīla-varṇa*. (யாழ். அக.) Lit., black-coloured person. [நீலநிறத்தோன்] 1. Viṣṇu; திருமால். 2. Saturn; சனி.

நீலவண்ணன் *nīla-vanṇān*, *n.* <நீலம் + வண்ணம். Dyer; சாயக்காரன். (W.)

நீலவருணம் *nīla-varuṇam*, *n.* <*id.* +. 1. Blue colour; நீல நிறம். 2. Blue dye; நீலச் சாயம். (W.) 3. A cloud which rains fire, one of *catta-mēkam*, q.v.; சத்தமேகத்துள் தீப்போழியுமேகம். (பிங்.)

நீலவல்லி *nīla-valli*, *n.* <*id.* +. Blue Indian water-lily. See நீலோற்பலம். (A.)

நீலவழுதலை *nīla-valutalai*, *n.* <*id.* +. See நீலக்கத்திரி. (W.)

நீலவழுதுணை *nīla-valutuṇai*, *n.* <*id.* +. See நீலக்கத்திரி. (W.)

நீலவூமத்தை *nīla-v-ūmattai*, *n.* <*id.* +. Blue thorn-apple, s. sh., *Datura nilhummatu*; ஊமத்தைவகை. (A.)

நீலன் *nīlan*, *n.* <*nīla*. 1. Saturn; சனி. (திவா.) 2. Wicked person; கோடியவன். நிவர்த்தியவை வேண்டுமிந்த நீலனுக்கே (தாயு. பன்மாலை. 6). 3. A monkey chief in Rāma's army; ஒரு வானரவீரன். (கம்பரா. தாளை. 8.) 4. A horse with particular marks; குதிரைவகை. (அசுவசா.) 5. A variety of mango; மாங்கனிவகை. Loc.

நீலன்சம்பா *nīlan-campā*, *n.* <நீலம் +. See நீலஞ்சம்பா.

நீலா *nīlā*, *n.* <*id.* Indigo plant. See அவிரி. (சங். அக.)

நீலாங்கம் *nīlāṅkam*, *n.* perh. *nīlāṅga*. (ஸ்ர. அ.) 1. Worm; புழு. 2. Scorpion of the hills; மலைத்தேன்.

நீலாங்கு *nīlāṅku*, *n.* <*nīlāṅgu*. See நீலாங்கம், 1. (சங். அக.)

நீலாஞ்சனக்கல் *nīlāñcana-k-kal*, *n.* <நீலாஞ்சனம் +. Sulphide of antimony; கறுப்புக்கல். (W.)

நீலாஞ்சனபாஷாணம் *nīlāñcana-pāṣāṇam*, *n.* <*id.* +. A mineral poison; ஒருவகைப் பாஷாணம். (பதார்த்த. 1161, தலைப்பு.)

நீலாஞ்சனம் *nīlāñcanam*, *n.* <*nīlāñjana*. 1. See நீலக்காரம். (W.) 2. See நீலாஞ்சனபாஷா

ணம். (பதார்த்த. 1162.) 3. See நீலாஞ்சனக்கல். (யாழ். அக.) 4. A kind of lead; கல்லியம். (யாழ். அக.)

நீலாஞ்சனை *nīlāñcanai*, *n.* <*nīlāñjana*. Lightning; மின்னல். (யாழ். அக.)

நீலாப்பிரகம் *nīlāppirakam*, *n.* <*nīla* + perh. *abhraka*. Fine black sand; கருமணல். (யாழ். அக.)

நீலாம்பரம் *nīlāmparam*, *n.* <*id.* + prob. *ambara*. Dense-spiked blue nail dye, m. sh., *Barleria strigosa*; செடிவகை. (L.)

நீலாம்பரன் *nīlāmparan*, *n.* <*Nīlāmbara*. Balabhadra; பலபத்திரன். நீலாம்பரனும் யதுவநிருபர் யாரும் (பாரத. அருச்சுனன் தீர். 81).

நீலாம்பரி *nīlāmpari*, *n.* 1. cf. *nīlāmbarī*. Blue fox-tail nail dye, m. tr., *Ecbolium linnaeanum*; செடிவகை. (L.) 2. (Mus.) See நீலாம்பரி. Colloq.

நீலாம்பல் *nīlāmpal*, *n.* <*nīla* + ஆம்பல். See நீலோற்பலம். Loc.

நீலாம்புசம் *nīlāmpucam*, *n.* <*nīlāmbu*. See நீலோற்பலம். (சங். அக.)

நீலாம்புரி *nīlāmpuri*, *n.* (Mus.) A kind of melody-type; ஓர் இராகம். (யாழ். அக.)

நீலி *nīli*, *n.* <*nīlī*. 1. Black hue; கருநிறம். (பிங்.) 2. Durgā; தூர்க்கை. (பிங்.) 3. Pārvaṭī; பார்வதி. (பிங்.) நீலியோடுனை டொறு மருச்சித்து (சிவப். பிரபந். சோண. 55). 4. A female devil; ஒரு பெண்பேய். மாறுகொடுப்பழையனார் நீலிசெய்த வஞ்சனையால் (சேக்கிழார். 415).

5. Wicked woman; கோடியவன். Colloq. 6. Indigo plant. See அவிரி. (நாமதீப. 295.) 7. Western Ghats blue nail dye. See மேகலன். 8. See நீலாம்பரம். 9. Three-leaved chaste tree. See அவிரி. (L.) 10. A poison fang of snake; பாம்பின் நச்சுப்பற்களுள் ஒன்று. (W.) Blue vitriol; துரிசு. (நாமதீப. 397.)

நீலிகை *nīlikai*, *n.* <*nīlikā*. Indigo plant. See அவிரி. (யாழ். அக.)

நீலித்தனம் *nīli-t-tanam*, *n.* <நீலம் +. Cruelty, wickedness, hard-heartedness; கைமை. Colloq. 2. Pretence; பாசாங்கு. Colloq. Impudence; செருக்கு. (W.)

நீலிதம் *nīlitam*, *n.* <நீலம். That which is blue; நீலநிறமானது. பரிமள நீலிதவுடை யாழ். யுடுத்தான் (பாரத. அருச்சுனன் நவ. 158).

நீலினி *nīlini*, *n.* <*nīlinī*. Indigo plant. See அவிரி. (யாழ். அக.)

நீலோற்பலம்

நீலோற்பலம் *nīlōrpalam*, *n.* <*nīlōt-*
palā. 1. Blue *nelumbo*. See கருந்தவளை.
 (யாழ்.) 2. Blue Indian water-lily. See கரு
 (திவா.) நெய்தல். (பிங்.)

நீவரகம் *nīvarakam*, *n.* prob. *nīvāka*.
Dearth, famine; பஞ்சம். (யாழ். அக.)

நீவரம் *nīvaram*, *n.* <*nīvara*. 1. Water;
 தண்ணீர். (w.) 2. Mire; சேறு. (யாழ். அக.) 3.
 Country; நாடு. (பிங்.) 4. Trade; வியாபாரம்.
 (யாழ். அக.)

நீவாரம் *nīvāram*, *n.* <*nīvāra*. 1. Wild
 rice. See துளநெல். (திவா.) நீவாரத்தாளினில்
 (இரகு. அயனு. 15). 2. Italian millet. See சேநீ
 தீன. (மூ. அ.)

நீவாரி *nīvāri*, *n.* <*id.* See நீவாரம்.

நீவான் *nīvān*, *n.* prob. நீவு¹-. cf. நீயான்.
 Steersman; மீகாமன். (அக. நி.)

நீவி¹ *nīvi*, *n.* <*nīvī*. 1. Ornamental
 plaiting in a saree hanging from the waist;
 கோய்ச்சம். (திவா.) 2. Knot of a saree tied
 at the waist when dressing; மகளிர் ஆடையுதி
 கட்டுப்போது இடையிலுமுடிக்கும் முடிச்சு. நீவி நிதம்ப
 வழத்தியர் (பெரியடி. ஆனாய. 2). 3. Cloth; ஆடை.
 (திவா.) 4. Money or other valuables tied up
 in a cloth; கிழி. ஒங்கிய நீவி கைக்கொடருமி (திரு
 வாலவா. 16, 11).

நீவி² *nīvi*, *n.* perh. நீவு²-. (அரு. நி.) 1.
 Wiping; துடைக்கை. 2. Feather; இறந்த.

நீவியம் *nīviyam*, *n.* <*நீவி*¹. See நீவி¹, 3.
 (கூடா.)

நீவிர் *nīvir*, *pron.* <*நீ*². [K. *nīvu*.] You;
 நீங்கள். (நன். 287.)

நீவு¹-தல் *nīvu*-, 5 *v. tr.* cf. நீ-. 1. To cease,
 இறைகொள்ள (கலித். 126). 2. To pass beyond,
 transgress; கடத்தல். எந்தையருங்கடி நீவி (குறிஞ்
 சிப். 20). 3. To break asunder, as a chain;
 அறுத்தல். பின்னிய தொடர் நீவி (கலித். 15). 4.
 To destroy; அழித்தல். (அக. நி.)

நீவு²-தல் *nīvu*-, 5 *v. tr.* [K. *nīvu*.] 1. To
 stroke, rub gently, handle softly; தடவிக்கொடுத்
 தல். தன்னைப் புறம்பழித்து நீவி (கலித். 51). 2. To
 smooth by passing the fingers over; கோதுதல்.
 பொம்ம லோகி நீவியோனே (குறுந். 379). 3.
 To wipe off; துடைத்தல். ஒண்ணுத நீவுவர் காதலர்
 (கலித். 4). 4. To spread; பரப்புதல். நீவிநித்திலம்
 பரத்திய குணக்குவ (பெரியடி. திருக்குறிப். 6).

5. To daub, smear; பூசுதல். நறுஞ்சாந்து நீவிய
 கேழ்கிள ரகலத்து (மதுரைக். 493).

நீழல்¹ *nīlal*, *n.* <*நிழல்*. See நிழல். பல
 குடை நீழலுந் தன்குடைக்கீழ்க் காண்பர் (குறள், 1034).

நீழல்² *nīlal*, *n.* perh. நீள்-. Wind; காற்று.
 (திவா.)

நீழை¹ *nīlai*, *n.* <*நீழல்*¹. Light, lustre;
 ஒளி. நீழை யாண்மலர் (அரிசமய. குலசே. 5).

நீழை² *nīlai*, *n.* See நீளை¹. (கயாகரம்.)

நீள்¹ (நு)-தல் *nīl*-, 2 *v. intr.* [M. *nīluka*.]
 1. See நீடு-. 2. To be great; பேருமையாதல்.
 நீள்கழற் கன்பு செய்வாம் (கந்தபு. கடவுள்வா. 2).
 3. To run; ஓடுதல். (திவா.)

நீள்² *nīl*, *n.* <*நீள்*-. 1. Length, extension;
 elongation; நீளம். (w.) 2. Long time, dura-
 tion; நெடுங்காலம். நீடுங்காய் (கலித். 131). 3.
 Height, tallness, loftiness; உயரம். (w.) 4.
 Depth; ஆழம். நீணிலைக் கூவல் (கல்லா. 12). 5.
 Light, lustre; ஒளி. (w.) 6. Order, series,
 row; ஒழுங்கு. (சது.)

நீள்கோளம் *nīl-kōlam*, *n.* <*id.* +.
 Spheroid; முட்டைவடிவமான கோளம். (w.)

நீள்சடையோன் *nīl-caṭaiyōn*, *n.* <*id.* +.
 1. Siva, as having long matted locks; [நீண்ட
 சடையைக்கொண்டவன்] சிவபெருமான். 2. Indian
 laburnum. See சரக்கோன்றை. (மலை.)

நீள *nīla*, *adv.* <*id.* 1. To a great length
 or distance; நெடுந்தூரமாக. 2. All along; நெடுங்
 காலமாக. நீளநினைந் தடியே னுமை நித்தலுங் கை
 தொழுதேன் (தேவா. 825, 1). 3. At a great dis-
 tance; வேததோலையில். *Loc.*

நீளக்க *nīlakka*, *adv.* <*id.* See நீள.
Colloq.

நீளங்கடை *nīlaṅ-kaṭai*, *n.* <*நீளம்*¹ +
 perh. கட-. Delay, procrastination; நாட்செல்
 லுகை. (யாழ். அக.)

நீளத்திலிவிடு-தல் *nīlattil-vitu*-, *v. tr.*
 <*id.* +. (w.) 1. To protract, delay; தாமதித்
 தல். 2. To put off with empty words; வேறும்
 வார்த்தைசொல்லிக் கடத்துதல். 3. To neglect in-
 tentinally; வேண்டுமென்று அசட்டைசெய்தல்.

நீளத்திலேபோ-தல் *nīlattilē-pō*-, *v. intr.*
 <*id.* +. 1. To go lengthwise; நீளவாட்டமாய்ச்
 செல்லுதல். 2. To be protracted; to be put off;
 தாமதமாதல். (w.)

நீளப்பூச்சி *nīla-p-pūcci*, *n.* <*id.* +.
 Tapeworm, as being long; வயிற்றுப்பூச்சிவகை.
 (w.)

நீலை² nīlai, n. < Nīlā. See நீளாதேவி.
நீலைக்கு மணவாள ராமஞ்சல் (அஷ்டப், சீரங்கநாயக.
9).

நீருடி nīrāti, n. < id. + ஆடு-. Śiva, as we
ing sacred ashes; [விழு கியணிந்தோன்] சிவபு
மான். நீருடி தான் காணமாட்டாத (திவ். இயற்
நான்முக. 27). ful d 947).

நுகம் nukam, n. <yuga. 1. [K. nogā, M. nukam.] Yoke; காளையின் கழுத்தில் பூட்டப்படும் மரம். எருதேயினாய நுகமுண ராவே (புறநா. 102). 2. See நுகத்தாணி. (அரு. நி.) 3. Burden, weight; பாரம். வையம் . . . காக்கும் படுகம் பூண் பல் (சிவக. 203). 4. Power, strength; வலிமை. தெவ்வர் தேன நுகம்படக் கடந்து (மலைபடு. 87). 5.

The 15th *nakṣatra*; கோதிநாள். (நாமதிப. 108.) 6. cf. கொடுதகம். The 10th *nakṣatra*; மகநாள். (அரு. நி.) 7. Protecting bar of a door; கதவுக்குக் காப்பாக இடப்படும் கணையமரம். கொடு துகம் சழீஇய புதலின் (பெரும்பாண். 127).

நுகம்புரட்டி *nukam-puratti*, *n.* < துகம் +. (J.) 1. A refractory ox which will not submit to the yoke; கட்டுக்கு அடங்காத எருது. 2. One who shirks work; வேலைகழிப்புபவன்.

நுகம்வை-த்தல் *nukam-vai*, *v. intr.* < id. +. To set the yoke on a bull's neck for the first time on an auspicious day; நல்ல நாள் முதன்முறையாக எருத்தின் கழுத்தில் நுகத்தைப் பூட்டுதல். (W.)

நுகர்-தல் *nukar*, 4 *v. tr.* 1. To enjoy; to experience, as the fruits of actions; அனுபவித்தல். நின் னண்ணில நுகர்க்கென (குறிஞ்சிப். 181). 2. [M. *nukaruka*.] To eat, drink; அருந்துதல். அடிசில் பிறர் துகர்க் (பு. வெ. 10, முல்லைப். 8). 3. To do, perform; செய்தல். துங்கன் வினேதீர வழி பாடு துகரா வெழுமினே (தேவா. 1060, 4).

நுகர்ச்சி *nukarcci*, *n.* < துகர்-. 1. Enjoyment, experience of pleasure or pain, as from former deeds; அனுபவம். அருந்தவமாற்றியார் துகர்ச்சிபோல் (கலித். 30). 2. Eating, feeding; உண்ணுகை. கலியமுதம் துகர்ச்சி யுறுமோ (திவ். திருவாய். 8, 10, 5). 3. (Buddh.) Sensation. See வேதனை. உருவு துகர்ச்சி குறிப்பே பாவனை (மணி. 30, 189).

நுகர்வு *nukarvu*, *n.* < id. See நுகர்ச்சி. நோயும் வேட்கையும் துகர்வு மென்றாங்கு (தொல். பொ. 247).

நுகும்பு *nukumpu*, *n.* 1. Unexpanded tender leaf of palmyra, plantain, etc.; பனை, வாழை முதலியவற்றின் மடல்விரியாத துருத்து. பனை துகும்பன்ன (புறநா. 249). உண்ணுகுப் போலையுட் கண்விரித் தியற்றிய (பெருங். இலாவாண. 2, 130). 2. Palmyra leaf; பனைபோலை. துகும்பினு ளிடைப் பட வெழுதக (பெருங். நாவாண. 7, 123).

நுகை¹-தல் *nukai*, 4 *v. intr.* (J.) 1. To become lax, loose, as a garment; தளர்தல். துகைந்த கட்டு. 2. To become soft, as the earth from rain; இளகுதல்.

நுகை²-த்தல் *nukai*, 11 *v. tr.* Caus. of துகை¹. 1. To relax, loosen, slacken, mitigate; தளர்த்துதல். (J.) 2. To soften; இளக்கச்சுதல்.

நுகை³ *nukai*, *n.* prob. துகை. Indian jalap. See சீவதை. (சங். அச.)

நுகைவு *nukaivu*, *n.* < துகை¹-. (J.) 1. Looseness, laxity; தளர்வு. 2. Anything loose;

தளர்ந்தது. 3. Softness, mellowness; மிருது. 4. Mitigation, relaxation, as of a disease; தணிவு. 5. Tenderness of mind; மனக்கனிவு. 6. Pecuniary aid; பொருளுதவி.

நுங்கல் *nuṅkal*, *pron.* < நும். The form which *nuṅkal* assumes in oblique cases; நீங்கல் என்பது வேற்றுமையுருபேந்தும்போது அடையும் உவம். நுங்கட்கு (திவ். திருவாய். 8, 2, 1).

நுங்கு¹-தல் *nuṅku*, 5 *v.* [K. *nuṅgu*, *tr.* 1. To swallow, devour; விழுந்ததல். மகவாய் நுங்கிய சிகழிகை (கலித். 54). 2. To drink in large draughts; ஆரப்பருதல். நூறுநூறு குடங்களு நுங்கினான் (கம்பரா. கும்ப. 60). 3. To take possession of, capture; கைக்கொள்ளுதல். பகைவாழ்முறிவா னுங்கி (பு. வெ. 4, 15).—*intr.* To perish; to be destroyed; கெடுதல். வினைக ணுங்கிடாவே (சி. இ. 8, 35).

நுங்கு² *nuṅku*, *n.* < நுங்கு-. [T. *nuṅgu*, *noṅṇu*.] 1. Pulp kernel of a tender palmyra fruit; இளம்பனங்காயின் உள்ளீடான உணவுப்பண்டம். நுங்கு குன்றிட்டகண் (நாலடி, 44). 2. Tender palmyra fruit; நுங்குக்காய். நுங்கின் மடிகண் புரையுங் குறுஞ்சனை (கலித். 108, 40).

நுங்குக்கசர் *nuṅku-k-kacar*, *n.* < நுங்கு +. The astringent skin covering the pulp of a tender palmyra fruit; நுங்கின் மேம்போல். (J.)

நுங்குக்கட்டி *nuṅku-k-kaṭṭi*, *n.* < id. +. Hard pulp of the seed of a palmyra fruit; முற்றின் நுங்கின் உள்ளீடு. (W.)

நுங்குக்கண் *nuṅku-k-kan*, *n.* < id. +. The holes of a tender palmyra fruit containing the pulp; வேட்டிய பனங்காயின் காணப்படும் உள்ளீட்டுக் குழி. Colloq.

நுங்குக்குவளை *nuṅku-k-kuvalai*, *n.* < id. +. Shell of a young palmyra fruit after the pulp has been removed; நுங்கு எடுத்துப்போகட்ட பனங்காய். (W.)

நுங்குக்கோம்பை *nuṅku-k-kōmpai*, < id. +. See நுங்குக்குவளை. (W.)

நுங்குக்கோளை *nuṅku-k-kōlai*, *n.* See நுங்குக்குவளை. (W.)

நுங்குக்குவார் *nuṅku-t-tuvar*, *n.* < நுங்கு +. See நுங்குக்கசர். (J.)

நுங்குப்பாக்கு *nuṅku-p-pāṅku*, *n.* < id. +. Green, tender areca-nut; இளம்பாக்கு. (W.)

நுங்கை *nuṅkai*, *n.* < நும். 1. Younger sister; உன் தங்கை. மிருகாபதியெழு நுங்கை தன்னகர் (பெருங். இலாவாண. 11, 130). 2. Your mother; உன் தாய். நுங்கையு மேருவி னிடு தாள் (கந்தபு. சயந்தன்கன. 9).

நுசுப்பு

நுசுப்பு *nucuppu*, *n.* perh. நொசி-. Waist of a woman; மகளிர் இடை. நுசுப்பிற்கு நல்ல படாஅ பறை (குறள், 1115).

நுசை *nucai*, *n.* [T. *nusalinga*.] Root of Indian jalap; சிவதைவேர். (தைவ. தைவ. 103.)

நுட்பக்காரன் *nutpa-k-kāran*, *n.* <நுட்பம்+. Man of acute intellect; புத்திக்கூர்மை யுள்ளவர். *Loc.*

நுட்பக்கோள் *nutpa-k-kōl*, *n.* <id.+. See நுட்பம், 4.

நுட்பம் *nutpam*, *n.* <நுண்-மை. 1. Minuteness, fineness; நுண்மை. நெய்யினும் யாரு மறிவர் புகை நுட்பம் (நாலடி, 282). 2. Subtlety, insight, acuteness; உறிவு நுட்பம். 3. Precision, accuracy; பொருளின் நுட்பம். திட்ப நுட்பஞ் சிறந்தன குத்திரம் (நன். 18). 4. An invisible planet; கார்த்தை கோள்களுள் ஒன்று. (சிலப். 10, 102, உரை.) 5. Minute point of time; கால நுட்பம். (பிங்.) 6. (Rhet.) Figure of speech which expresses an idea by implication; ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிடுவது நுட்பம் அணி. (தன். 62.) 7. Critical commentary; நுண்ணிய ஆராய்ச்சிதோன்ற எழு தப்பெற்ற உரை. (யாப். வி. 1.)

நுடக்கம் *nutakkam*, *n.* <நுடங்கு-. 1. Shaking, waving, as of a flag in the wind; tremulousness; அசைவு. 2. Flexibility, pliability; துவட்சி. குரமை நுடக்கத்து நின்வெங் காதலி (ஐங் குற. 71). 3. Tottering, as of an old man; தள்ளுபடி. (w.) 4. Dancing; கூத்து. நல்லவர் நுடக்கம்போ னயம்வந்த கொம்பு (கலித். 32). 5. Bend, flexure; வளைவு. (யாழ். அக.)

நுடக்கு¹-தல் *nutakku*, 5 *v. tr.* prob. caus. of நுடங்கு-. 1. To wash; கழுவதல். வள்ள நுடக்கிய வார்த்து கு சின்னீர் (பெரும்பாண். 339). 2. To wipe off moisture; துவட்டுதல். (குடா.) 3. To destroy; மாய்த்தல். பொங்குபிசிர் நுடக்கிய செஞ்சுடர் நிகழ்வின் (பதிற்றுப். 72, 14). 4. To dissolve; கரைத்தல். நூழி லாட்டி நுடக்கிக் குடித்து (சீவக. 762). 5. To bend, fold; மடக்குதல்.

நுடக்கு² *nutakku*, *n.* <நுடங்கு-. See நுடக்கம், 1. அவிரழ் நுடக்கு (பரிபா. 2, 51).

நுடங்கு¹-தல் *nutanku*, 5 *v. intr.* 1. To shake, wave; to be tremulous; அசைதல். பல் கொடி நுடங்கும். . . யானை (பதிற்றுப். 82, 3). 2. To be flexible, pliable; துவளுதல். மின்னேர் நுடங்கு (திருவாச. 11, 9). 3. To totter, tremble; தள்ளுதல். நக்கான்முக நோக்கி நடுங்கி துடங்கி (பெரியபு. தடுத்த. 39). 4. To dance; ஆடுதல். மாறியச் சிறி நுடங்குவான் (ய. வெ. 2, 9). 5. To be bent; வளைதல். நுடங்குதுத லிளவே ரிடங்கெட வணிய (ஞான. 36, 4). 6. To be fine, thin, at-

tenuated; நுட்பமாதல். (w.) 7. To be contained; உடங்குதல். நூறுயோசனை யகலமு மாழமு துடங்க (கம்பரா. அகலிகை. 38). 8. To be fascinated; ஈடுபடுதல். நுடங்கு கேள்வி யிசையென்கோ (திவ். திருவாய். 3, 4, 6).

நுடங்கு² *nutanku*, *n.* <நுடங்கு-. 1. Tremulousness; அசைவு. 2. Thinness, smallness; நுட்பம். (யாழ். அக.)

நுண்டுகில் *nuṇṭukil*, *n.* <நுண்-மை + துகில். A kind of fine silk cloth; பட்டாடைவகை. (சிலப். 14, 108, உரை.)

நுண்டொடர் *nuṇṭotar*, *n.* <id. + தொடர். A necklace of ancient times. See நேரீஞ்சங்கிலி. சங்கிலி நுண்டொடர் பூண்ஞாண் புனைவினை (சிலப். 6, 99).

நுண்ணறிவு *nuṇ-ṇ-arivu*, *n.* <id.+. See நுண்ணுணர்வு. நூலளவே யாகுமா நுண்ணறிவு (வாக்குண். 7).

நுண்ணுக்கை *nuṇ-ṇ-ākkai*, *n.* <id.+. Subtle body; துட்குமசரீரம். பாசமடங்கு நுண்ணுக்கை நீங்க (சிவதரு. சிவயோ. 107).

நுண்ணிச்சிறை *nuṇṇi-c-cirai*, *n.* <id.+. A very small bird; ஒருவகைச் சிறுதருவி. (w.)

நுண்ணிடை *nuṇ-ṇ-iṭai*, *n.* <id.+. Woman, as having a slender waist; [ஒடுங்கிய இடையையுடையாள்] பேண்பால். (திவா.)

நுண்ணிமை *nuṇṇimai*, *n.* <id. See நுண்மை. நுண்ணிமை யிறந்தமை யறிவன் (திரு விசை. கருடார். திருப்பூவ. 4).

நுண்ணியான் *nuṇṇiyān*, *n.* <id. 1. Person of acute intellect, quick parts, or subtle discrimination; கூரிய உறிவுடையோன். 2. Minister; மந்திரி. (அக. ரி.)

நுண்ணுணர்வு *nuṇ-ṇ-unarvu*, *n.* <id.+. Keen perception, acute intellect; நுட்பபுத்தி. நுண்ணுணர் வின்மை வறுமை (நாலடி, 251).

நுண்ணுருக்கு-தல் *nuṇ-ṇ-urukku*, *v. tr.* <id.+. To melt thoroughly; கரையவுருக்கு தல். நுண்ணுருக்குற்ற . . . பாண்டில் (மலைபடு. 4).

நுண்ணேலம் *nuṇ-ṇ-ēlam*, *n.* <id.+. A fragrant substance, one of 32 *ōmālikai*, q. v.; ஓமாலிகை முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்றாகிய வாசனைப் பண்டம். (சிலப். 6, 27, உரை.)

நுண்பு *nuṇpu*, *n.* <id. [K. *nuṇpu*.] See நுண்மை. பாலியேங்கண் காண்பரிய நுண்புடையீர் (திவ். இயற். பெரியதிருவந். 8).

நுண்பொருள் *nuṇ-poru*, *n.* <id.+. 1. Small, minute things, dist. fr. *paru-p-poru*;

நுண்ணியபொருள். 2. Subtle meaning or idea; நுட்பமான கருத்து. நுண் பொருளினதே தலைவனெதிர்நன்றுணர்ந்தவாள் (கலித். 18, உரை).

நுண்மணல் nuṇ-maṇal, *n.* <id. +. Fine sand; சிறுமணல். மீதே நுண்மணல் ஹைத்து (திருவாத. 4. மண் சுமந்த. 3).

நுண்மை nuṇmai, *n.* [K. nuṇmai, M. nuṇma.] 1. Minuteness, smallness, slender-ness; நுட்பம். 2. Excess; மிகுதி. நுண்கருமை கொண்டொசிந்து (சீவக. 166). 3. Sharpness; கூர்மை. 4. Refinement, nicety, exquisiteness, as in workmanship; வேலைநுட்பம். நுண்பூணை (ஐங்குறு. 127). 5. Acuteness, subtlety, discrimination; அறிவு நுட்பம். 6. Precision, accuracy; பொருணுட்பம். நுண்ணில் (நாலடி, 233). 7. Delicacies, dainties; சிறுநண்டி. அடிக்கடி நுண்மை விழந்துபோய் (அருட்பா, vi, அவாவறுப்பு. 12). 8. Mystery; இரகசியம். பெருமைக்கு நுண்மைக்கும் (திருவருட். பதிமுது. 3).

நுணக்கம்¹ nuṇakkam, *n.* < நுணங்கு¹-. 1. Sharpness; கூர்மை. (அக. நி.) 2. See நுணங்கு, 1, 2. (யாழ். அக.)

நுணக்கம்² nuṇakkam, *n.* < நுணங்கு²-. Withering, fading; வாட்டம்.

நுணகம் nuṇakam, *n.* cf. நுணுக்கம். Gold; போன். (அக. நி.)

நுணங்கியோர் nuṇaṅkiyōr, *n.* < நுணங்கு¹-. Persons of subtle or sharp intellect; நுணுகிய அறிவுடையோர். (யாழ். அக.)

நுணங்கு¹-தல் nuṇaṅku-, 5 *v. intr.* 1. To shake, move; அசைதல். நுணங்கிறை (கலித். 28, 15). 2. To be thin, minute, attenuated; மேல்லிதாதல். நுண்ணறல்போல நுணங்கிய வைங்குந்தல் (ஐங். ஐம். 27). 3. To be subtle, fine, refined; நுட்பமாதல். நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் (குறள், 419). 4. To bend; to be bent; வளைதல். 5. To be pliable, flexible; துவளுதல். நுணங்கு நுண்கொடிமின்றார் (தொல். சொல். 374, உரை). 6. To be dense, close, crowded; சேறிதல். நுணங்கரில் (பு. வெ. 4, 7).

நுணங்கு²-தல் nuṇaṅku-, 5 *v. intr.* cf. உணங்கு-. To drop, fade, wither; வாடுதல். (யாழ். அக.)

நுணங்கு³ nuṇaṅku, *n.* < நுணங்கு¹-. 1. Minuteness, subtlety, fineness; நுண்மை. (தொல். சொல். 374). 2. Flexure, bending; நுடக்சம். (தொல். சொல். 374, உரை.) 3. cf. சுணங்கு. Yellowish spreading spots on the skin; தேமல். (குடா.)

நுணல் nuṇal, *n.* 1. Frog; தவளை. நுணல் வாயாற் கெடும் (பழ. 184). 2. A her- ring, greenish, *Clupea brachysoma*; கடல்மீன். வகை. (W.)

நுணலை nuṇalai, *n.* < நுணல். See நுணல், (பிங்.)

நுணவம் nuṇavam, *n.* < நுண. See நுணல், நாகுமுதிர் நுணவம் (சிறுபாண். 51).

நுணவு nuṇavu, *n.* <id. 1. See நுணல். (மலை.) 2. [T. nula.] Couch, cot; கட்டில். (அக. நி.)

நுணவை¹ nuṇavai, *n.* < நுணவை. 1. A ball of sesame confection; எள்ளுநண்டை. (குடா. 6.) 2. Flour of rice and other grains; நெல் முதலிய வற்றின் மா. (குடா.)

நுணவை² nuṇavai, *n.* < நுண. See நுணல், (மலை.)

நுணை nuṇā, *n.* 1. Indian mulberry *Morinda citrifolia*; மஞ்சளறி மரம். 2. Dyeing mulberry, s. tr., *Morinda tinctoria*; மஞ்சளறி சேடி. 3. Small ach root, s. cl., *Morinda umbellata*; மஞ்சளறிக்கோடி. 4. Whirling-nut, s. tr., *Gyrocarpus jacquini*; தணக்குவகை. (மலை.)

நுணைக்காய்க்கிரந்தி nuṇā-k-kāy-k-kiranti, *n.* < நுணை +. A variety of venereal eruption as resembling a mulberry; நுணைக்காய்போன்ற கிரந்திப்புண்வகை. (சீவரட்.)

நுணை-தல் nuṇācu-, 5 *v. tr.* cf. நுணவு. See நுணவு-. *Madr.*

நுணைப்பூக்கிரந்தி nuṇā-p-pū-k-kiranti, *n.* < நுணை +. An eruption; கிரந்திவகை. (தைவ. தைவ. 106.)

நுணைமஞ்சள் nuṇā-mañcal, *n.* perh. id. a stone +. Common mountain ebony. See நுணை, (சங். அக.)

நுணவு-தல் nuṇāvu-, 5 *v. tr.* (J.) 1. To rub and feel with the fingers; தடவித்தோர்தல். 2. [K. none.] To feel with the tip of the tongue, as the gums or palate; நாவால் தடவியுணர்தல்.

நுணி¹-தல் nuṇi-, 4 *v. intr.* < நுண்- +. To waste away; to be thinned down; தேய்தல். (அக. நி.)

நுணி²-த்தல் nuṇi-, 11 *v. tr.* <id. To sharpen to a point; கூர்மையாக்குதல். To powder; பொடியாக்குதல். (W.) To examine carefully; நுணுகி ஆராய்தல். நுணித்தறங் குணித்த மேலோர் (கம்பரா. மந்திரம்.)

தத் நுணி

நுணி³ nuṇi, *n.* See நுனி. (யாழ். அக.)
 நுணுக்கம்¹ nuṇukkam, *n.* < நுணுக்கு-.
 Fineness, minuteness; நுண்மை. 2. Sharp-
 ness; கூர்மை. (யாழ். அக.) 3. Acuteness, acu-
 teness; கூர்மை. (யாழ். அக.) 4. Ex-
 quisiteness, as of a work; வேலைத்திறம். வேலை
 நுணுக்கம். 5. Comprehensiveness; பொருளடக்
 கம். நான்மறை நுணுக்கமும் (உபதேசகா. சிவபுராண.
 ம். நான்மறை note of a yāl; யாழின் உள்
 நுணுக்கம். 6. Vibrating note of a yāl; யாழின் உள்
 நுணுக்கம். (பிங்.) 7. (Rhet.) See நுட்பம், 5. (வீர
 சா. அலங். 27.)

1. A நுணுக்கம்² nuṇukkam, < நுணுக்கு-. 1.
 Liggardliness; உலோபம். அவன் கை நுணுக்கம்
 குடா. 2. Gold; பொன். (அக. நி. MSS.)

நுணுக்கம்பார்-தத்ல் nuṇukkam-pār-,
intr. < நுணுக்கம்¹ +. To be meticulous,
 scrupulous; அற்பவிஷயங்களிலும் மிகுதவன்
 யாய்ந்தல். (W.)

நுணுக்கியெழுது-தத்ல் nuṇukki-y-elutu-,
tr. < நுணுக்கு- +. To write a small hand;
 பாடியாக எழுதுதல். Colloq.

நுணுக்கு¹-தத்ல் nuṇukku-, 5 *v. tr.*
 < நுண்-மை. 1. To make very small, as beads;
 நுண்மையாக்குதல். 2. To powder, pulverise;
 பொடிசெய்தல். 3. To pound, grind; அரைத்தல்.
 நுண்மணல் விராய் நுணுக்குநர் (திருவாணைக். திருநீற்.
 4). 4. To shatter to pieces; சிதைத்தல். வெகுளி
 நுணுக்கும் விறலும் (திரிகடு. 40). 5. To write a
 small hand; சிறிதா யெழுதுதல். 6. To be nig-
 gardly, to stint; உலோபஞ்செய்தல். அவன் மிகவும்
 நுணுக்குகிருன். 7. To produce soft
 notes from the yāl; யாழில் இன்னிசையெழுப்புதல்.
 அதுதன்னை வீணையிலே ஏறிட்டு நுணுக்கினான் (திவ்.
 திருநெடு. 15, 122). 8. To sharpen to a point,
 கூர்மையாக்குதல். (இலக். அக.) 9. To
 sharpen the wits; புத்தியைக் கூர்மையாக்குதல்.
 நுணுக்கி (சீவக. 886). 10. To execute
 minutely or finely, as a work; நுண்ணிதாக வேலை
 செய்தல்.

நுணுக்கு² nuṇukku, *n.* < நுணுக்கு-. 1.
 Smallness, fineness, subtlety; நுண்மை. (யாழ்.
 அக.) 2. Any small or minute thing; நுட்ப
 மானது. 3. Small handwriting; பொடியெழுத்து.

நுணுக்கெழுத்து nuṇukkeluttu, *n.* < id.
 +. Letter written in a very small hand;
 பாடியாக எழுதும் எழுத்து. Colloq.

நுணுகு¹-தத்ல் nuṇuku-, 5 *v. intr.* < நுண்-
 மை. 1. To be slender, delicate, as a woman's
 waist; to be minute; நுட்பமாதல். நுணுகிய

நுசப்பினர் (சீவக. 2611). 2. To become thin;
 மேலிதல். தோணுணுகி (புறநா. 96). 3. To be
 sharp, keen, acute, as one's intellect; கூர்மை
 யாதல். நுணுகிய அறிவு.

நுணுகு² nuṇuku, *n.* < நுணுகு-. See
 நுண்மை. (திவா.)

நுணுங்கு¹-தத்ல் nuṇuṅku-, 5 *v. < id. intr.*
 1. See நுணுகு-. Colloq. 2. To be powdered, pul-
 verised; பொடியாதல். Colloq.—*tr.* To sing
 softly, as a tune; மேல்லப் பாடுதல். அழகை
 யுடைத்தான பண்ணை நுணுங்கி (திவ். திருநெடு. 22,
 204).

நுணுங்கு² nuṇuṅku, *n.* < நுணுங்கு-.
 Powder; பொடி. (பிங்.)

நுணை¹-தத்ல் nuṇai-, 11 *v. tr.* [K. none,
 M. nuṇa.] See நுணுகு-, 2. Tinn.

நுணை² nuṇai, *n.* < நுணை-. [M. nuṇa.]
 Back-biting; கோட்சோல். Tinn.

நுதம் nutam, *n.* cf. *snuta*. Bathing ghat;
 நீராடுத்துறை. (அக. நி.)

நுதம்பு¹-தத்ல் nutampu-, 5 *v. intr.* cf. *snu*.
 (J.) 1. To become soft or moist, as soap in
 water; to be mashy; நனைத்திளகுதல். 2. To
 become damp, as furniture in wet weather;
 ஈரமாதல்.

நுதம்பு² nutampu, *n.* < நுதம்பு-. (அக. நி.)
 1. Toddy; கள். 2. Boiled rice; சோறு.

நுதல்¹(ஹ)-தத்ல் nutal-, 5 *v. tr.* 1. To
 denote; to mean, intend; கருதுதல். பல்லவை
 நுதலிய வகர விறுபெயர் (தொல். எழுத். 174). 2. To
 speak, tell; கூறுதல். நூற்குள் நுதலிய பொருளல்
 லனவற்றை அதற்குத் தந்துரைத்தலின் தந்துரை (நன்.
 1, சங்கர.). 3. To bring into being, create;
 தோற்றுவித்தல். தேவுபல நுதலி (திவ். இயற். திரு
 வாசி. 4).

நுதல்² nutal, *n.* < நுதல்-. Word; சொல்.
 (W.)

நுதல்³ nutal, *n.* < *niṭala*. 1. [T. *nuduru*,
 K. *nosal*, M. *nutal*, Tu. *nesalu*.] Forehead;
 நேற்றி. தன்கைக் கொண்டெ னன்னுத னீவியும் (நற்.
 28). 2. Eyebrow; புருவம். (பிங்.) 3. Head,
 skull; தலை. குடுமி களைந்த நுதல் (புறநா. 77). 4.
 Top, upper part; மேலிடம். தாமரை வரம்பணைந்
 ததுதந் கிடந்த வார்செந்நெல் (சீவக. 1442).

நுதலணி nutal-aṇi, *n.* < நுதல்³ +. An
 ornament for the forehead; நேற்றிச்சுட்டி. (யாழ்.
 அக.)

நுதலிப்புகுதல் nutali-p-pukutal, *n.*
 < நுதல்- +. (Gram.) A literary device which

consists in stating one's theme before dealing with it in detail, one of 32 *utti*, q. v.; உத்தி முப்பத்திரண்டனுள் சொல்லப்போதும் விஷயத்தை முதலிற்றறித்துப் பின்விளக்குவதான தந்திரவுத்தி. (நன். 14.)

நுதற்குறி *nutar-kuri*, *n.* <நுதல்³ +. Sacred marks on the forehead; புண்டரம் நிலகம் முதலிய நெற்றிக்குறிகள். (திவா.)

நுதற்சுடிகை *nutar-cuṭikai*, *n.* <id. +. See நுதலணி. (திவா.)

நுதற்கூட்டு *nutar-cūṭṭu*, *n.* <id. +. See நுதலணி. திருநதற் கூட்டயல் கடரும் (பெருங். உஞ்சைக். 40, 101).

நுதனாட்டி *nutanāṭṭi*, *n.* <id. + நாட்டம். Durgā, as having an eye in Her forehead; [நெற்றிக்கண்ணுடையவள்] துர்க்கை. பிறைநுத னாட்டி (கல்லா. 78, 11).

நுதி¹-த்தல் *nuti*, 11 *v. tr.* perh. நுதி. To cover with, as a garment lining; அடைசுதல். நுதிமயிர்த் துகிற் குப்பாயம் (சேவக. 819).

நுதி² *nuti*, cf. நுனி. *n.* 1. Tip, point, end; நுனி. நுதிமுக மழுங்க . . . பாயுநின்களிறு (புறநா. 31). 2. Acumen, sharpness of intellect; அறிவுக்கூர்மை. நுதிக்கொண்களிகள் (சேவக. 1110). 3. Head; தலை. நுதிநுனைக் கோட்டாற் குலைப்பதன் றோற்றங்காண் (கவித். 101). 4. (Astron.) The error over and above the longitude arrived at after 12 cycles of *pañcāṅka-vāṅkiyam* for 248 days in the *vākyā* mode of calculation; வாக்கிய முறைப்படி செய்த சந்திரகணனத்தில் ஏற்படும் வாக்கியப்பிழை. (W.)—*adv.* In front of, before; முன்பு. நூற்றைவரோடு நடந்தாணுதி (சேவக. 1933, உரை).

நுதித்தோல் *nuti-t-tōl*, *n.* <நுதி +. Foreskin; ஆண்தறியின் நுனித்தோல். (W.)

நுதிவிழுதல் *nuti-vilutal*, *n.* <id. +. (Astron.) Mistakes occurring sometimes in the use of *pañcāṅka-vāṅkiyam* tables; பஞ்சாங்கவாக்கியகணனத்தில் ஏற்படும் பிழை. (W.)

நுது-த்தல் *nutu*, 11 *v. tr.* [K. *nundu*] 1. To put out, quench, extinguish; அவித்தல். நெய்யா லெரிநுதுப்பே மென்றற்றால் (குறள், 1148). 2. To destroy; அழித்தல். வரதன் நம்படையை நுதுக்கும் (தணிகைப்பு. சேபரி. 162). 3. To remove; நீக்குதல். இன்ன நுதுக்குந் தண்கவிகை வள்ளல் (விநாயகபு. 46, 4).

நுதுப்பு *nutuppu*, *n.* <நுது-. Quenching, suppressing; தணிக்கை. (W.)

நுந்தாவிளக்கு *nuntā-vilakku*, *n.* <நுந்தாவி + ஆ neg. +. Ever-burning lamp, as in utter; temple; கோயில்களிலுள்ள வாடாவிளக்கு. (S. 132.)

நுந்து-தல் *nuntu*, 5 *v. tr.* cf. உந்து-. [K. *nundu*.] 1. To propel, thrust forth, cast away; தள்ளுதல். பார்துபொன் னிரந்து நுந்தி (திவ். சந். 51). 2. To trim, stir up; தூண்டல். தாத வொண்சுடரே (தேவா. 811, 5).

நுந்தை *nuntai*, *n.* <நும். Your father; உன்தந்தை. நுந்தை நும்மூர்வருதம் (ஐங்குறு. 92).

நுப்பது *nuppattu*, *n.* [M. *nuppattu*.] Corr. of முப்பது.

நுபம் *nupam*, *n.* cf. நூபம்². Madar. Sid. + எருத்த. (மலை.)

நுபுவருத்தி *nupuvarutti*, *n.* Tortoise shell; ஆமையோடு. (சங். அக.)

நும் *num*, *pron.* The form which *num* takes in the second personal pronoun plural, assumed in oblique cases; வேற்றுமையுருபிந்தமுன் என்ற முன்னிலைப்பன்மை கொள்ளு முழுவம். நும்சங். அ. னிறுதி யியற்கை யாகும் (தொல். எழுத். 187).—*infix* The infix which *ellirum* takes in oblique cases, as எல்லீர்தும்மையும்; எல்லீரும் என்ற முன்னிலைப்பெயர் வேற்றுமையுருபேற்றும்போது எழுத்துக்களுஞ் சாரியை. எல்லீரு மென்னு முன்னிலை யும் . . . நும்மிடை வருஉ முன்னிலை மொழிக் (தொல். எழுத். 191).

நும்பி *numpi*, *n.* <நும். Your young brother; உன்தம்பி. நும்பி பின்வரு நம்பி (சேபரி. 397).

நும்முன் *num-mun*, *n.* <id. +. 1. Your ancestor, as father; உன்முன்னோன். (சுரும. 174). 2. Your elder brother; உன் தமையன்.

நுமன் *numan*, *n.* <id. Your relative, party or associate; உம்மைச்சாரிந்தவன். (தொல். சொல். 410, இளம்பூ.).

நுமையன் *num-aiyan*, *n.* <id. Your elder brother; உன் தமையன். நுமையனாரைக் காண்டி (சேவக. 1709).

நுரம்பு *nurampu*, *n.* Mud, mire; (பிங்.)

நுரு *nuru*, *n.* Tender shoots in pasture; stubble; அறுத்தாளில் முளைக்கும் தளிர். (I.)

நுரை¹ *nurai*, *n.* 1. [T. *nurugu*, *nore*, M. *nura*.] Froth, foam, scum, lather; நீர்க்குமிழ்களின் தோகுதி. நீர்க்கு நுரையுள் (பிங்.)

நுரை-த்தல்

2. Bubble; துமிழி. (சூடா.) 3. *in utter; வெண்ணையம். உறையமை தீந்தயிர் கலக்கி* (S. 1. நுரைசெரிந்து (பெரும்பாண். 158). 4. Flaw in a diamond; வயிரக்குற்றவகை. 5. Whiteness; (யாழ். அக.)

நுரை²-த்தல் *nurai*, 11 *v. intr.* < நுரை. *effervesce*; நீர் முதலியன கோப் னங் கொள்ளுதல். (W.)

நுரைக்கு-தல் *nurai-kakku*, *v. intr.* *id.* +. See நுரைதள்ளு-. (W.)

நுரைதப்பு-தல் *nurai-tappu*, *v. intr.* *id.* +. See நுரைதள்ளு-. *Loc.*

நுரைதள்ளு-தல் *nurai-tallu*, *v. intr.* *id.* +. To foam at the mouth; நுரையை ஈயலிந்து வெளிவிடுதல். *Colloq.*

நுரைப்பீர்க்கு *nurai-p-pīrkku*, *n. prob. id.* (M. M.) 1. Towel-gourd. See பாம்பீர்க்கு. Snake luffa. See பேய்ப்பீர்க்கு.

நுரைபாம்பூச்சி *nurai-y-ām-pūcci*, *n.* *id.* +. A kind of insect; பூச்சிவகை. (தும்சு. அக.)

நுரையீரல் *nurai-y-īral*, *n.* < *id.* +. *oblique*; மார்பினிருபுறத்துள்ளதும் அகத்தக்காற்றை ன்ற ஈவளிவிட்டுச் சுத்தக்காற்றை உட்கொண்டு இரத்தக் கொதிக்கிப்பதுமான உறுப்பு. (W.)

நுரையீரற்றூபனம் *nurai-y-īraṭ-rāpa-* *am*, *n.* < நுரையீரல் + *tāpāna*. See நுரையீரற் பிதம். (M. L.)

நுரையீரற்றூபிதம் *nurai-y-īraṭ-rāpitam*, < *id.* + தாபிதம்². *Pneumonia*; கபம்துதியால் ண்டாம் சுரம். (M. L.)

நுரைவாயன் *nurai-vāyan*, *n.* < நுரை +. (W.) 1. One who foams at the mouth; நுரைதள்ளும் வாயுடையவன். 2. One who has a dribbling mouth; சாளைவாயன்.

நுரைவிக்கம் *nurai-vīkkam*, *n.* < *id.* +. நுரைபீற்றுபிதம். (M. L.)

நுலையிலி *nulai-y-ili*, *n.* *perh.* நுவல் +. Dumb person; ஊமை. (யாழ். அக.)

நுவ்வை *nuvvai*, *n.* < நும். Your younger sister; உன் தங்கை. தும்மினுஞ் சிறந்தது துவ்வை யாகும் (நம். 172).

நுவணம் *nuvaṇam*, *n.* See நுவணை, 2, 4. அக. சி.)

நுவணை *nuvaṇai*, *n.* 1. Minuteness, fineness; துடிதம். (திவா.) 2. *cf.* துணை¹. Flour; துடித்த மா. (திவா.) மென்றினை நுவணை யுண்டு ளுக்கு. 285). 3. Black Italian millet; பைந்தினை. (திவா.) 4. *cf.* நுவல். Treatise; கல்விநூல். (சூடா.)

நுவல்¹-தல் [நுவறல்] *nuval*-, 3 *v. tr.* 1. To say, speak, declare, utter; சொல்லுதல். அளவு நுவன்றிசினே (தொல். எழுத். 102). 2. To desire; விரும்புதல். பருகிய மமையாது நுவலு மமை திய (ஞான. 25, 6).

நுவல்² *nuval*, *n.* < நுவல்-. Word, saying; சொல். (திவா.)

நுவல்வோன் *nuvalvōṇ*, *n.* < *id.* Teacher; ஆசிரியன். நாவே நுவல்வோன் (நன். 3).

நுவலாச்சொல் *nuvalā-c-col*, *n.* < *id.* + *neg.* +. (Rhet.) A figure of speech in which a person or thing is eulogised by apparent condemnation; ஒரு பொருளைப் பழித்தாற்போலப் புகழும் அணி. (வீரசோ. அவங். 32.)

நுவலா நுவற்சி *nuvalā-nuvarci*, *n.* < *id.* + *id.* +. 1. (Rhet.) A figure of speech. See ஒட்டணி. (குறள், 475, உரை.) 2. (Gram.) Suggested sense; குறிப்பெச்சம். (நன். 359, மயிலை.)

நுவலுழித்தோற்றம் *nuvaluli-t-tōṭṭam*, *n.* < *id.* +. 1. (Purap.) Theme of the return of persons after capturing the cattle of their enemies, when there is great rejoicing in their camp; பாடிவிட்டுள்ளோர் மகிழ்ந்துரைத்தற்குக் காரணமான நிரைகோண்டோர் வரவுணர்த்தும் புறத்துறை. (தொல். பொ. 58.) 2. (Purap.) Theme of the return of persons after recovering the cattle captured by their enemies, when there is great rejoicing in their town; ஊர்வலுள்ளோர் கண்டு மகிழ்ந்துரைத்தற்குக் காரணமான நிரைமீட்டோர் வரவுணர்த்தும் புறத்துறை. (தொல். பொ. 58.)

நுவற்கரி *nuvar̥kari*, *n.* *cf.* வற்கரி. A water-vessel; கரகம். (நாமதீப. 473.)

நுவற்சி *nuvar̥ci*, *n.* < நுவல்-. Saying, utterance; சொல்லுதல். (நன். 458.)

நுவறு-தல் *nuvaṭu*-, 5 *v. tr.* To file; அராவுதல். நுணங்கா நுவறிய . . . மருப்பின் . . . பேரியாழ் (மலைபடு. 35).

நுழாய்ப்பாக்கு *nuḷāy-p-pākkū*, *n.* Immature arecanut; முற்றதபாக்கு. (J.)

நுமுது-தல் *nuḷutu*-, 5 *v. tr.* *cf.* நுமுந்து-. [T. *nuḷumu*, K. *nuḷisu*.] See நுமுந்து-, 1. மயிர் நுமுதி மருங்குயர்ந்த தேசுடைய சிகழிகையில் (பெரியடி. ஆனாய. 15).

நுமுந்தி *nuḷunti*, *n.* < நுமுந்து-. One who shirks responsibility; பொறுப்பேற்காது நழுவுவான். (J.)

நுமுந்து-தல் *nuḷuntu*-, 5 *v. cf.* நுமுது-. *tr.* 1. To tie, as a coil of hair; முடித்தல். திருக்குழலைக்

குலைத்து நுழந்த (சுடு, 10, 1, 1). 2. To insert, stick in, tuck in; நுழைத்தல். (w.) 3. To keep in a place not easily found out; எளிதில் அறியக் கூடாத இடத்தில் வைத்தல். *Madr.* 4. To carry away by stealth; கவர்தல். (w.)—*intr.* 1. To skulk, slink or sneak away; பதுங்குதல். (J.) 2. To slip out of sight, as one among many; மறைதல். (J.) 3. To crawl, creep, as reptiles; நகர்தல். (J.)

நுழுவல் *nuluvāl*, *n.* (J.) 1. See நுழாய்ப் பாக்கு. 2. Anything slippery; நழுவும் போருள்.

நுழவு-தல் *nuluvu-*, 5 *v. intr.* cf. நுழுந்து-. To creep along, as reptiles; நகர்தல். (J.)

நுழை¹-தல் *nulai-*, 4 *v.* [K. *nole*, M. *nuluka*.] *intr.* 1. To creep through a narrow passage; to penetrate; புதுதல். மலர்ப்பொழி னுழைந்து (சிலப். 10, 35). 2. To be impressed in one's mind; பதிதல். அது அவன் புத்தியில் நுழைய வில்லை. 3. To get into, take up, as an office; சேர்ந்து கொள்ளுதல். அவன் அந்த உத்தியோகத்தில் நுழைந்து கொண்டான். 4. To be interpolated; இடைச்சேருகப்படுதல். சிந்தாமணியில் கந்தியார் பாட்டு நுழைந்தது. 5. To be minute, fine; நுண்மையாதல். நுழைநூற் கவிங்கம் (மலைபடு. 561). 6. To be keen, acute; கூரிதாதல். நுழைந்த நோக்கிற் கண்ணுள் வினேஞரும் (மதுரைக். 517). 8. To make innuendoes; சாடைசொல்லுதல். (யாழ். அக.)—*tr.* 1. To pass; கடத்தல். (சிலப். 10, 35, உரை.) 2. To stint, limit down or lessen the due measure or quantity; மட்டுக்கட்டுதல். (யாழ். அக.)

நுழை²-த்தல் *nulai-*, 11 *v. tr.* Caus. of நுழை¹-. To put, insert; to interpolate; புதுத்துதல்.

நுழை³ *nulai*, *n.* < நுழை¹-. 1. Narrow way; சிறுவழி. பிணங்கரி னுழைதொறும் (மலைபடு. 379). 2. Window; பலகணி. (பிங்.) 3. cf. முழை. Cave; துகை. உயர்மலை நுழைதனிற் புக்கு (தாயு. சின்மய. 11). 4. Opening, aperture; துவாரம். (தைலவ. தைல.) 5. Minuteness, fineness; நுண்மை. (திவா.) 6. Intellectual sharpness; புத்திநுட்பம். (w.)

நுழைகடவை *nulai-kaṭavai*, *n.* < நுழை +. Narrow passage, as through a hedge; narrow entrance; வேலி முதலியவற்றின் சிறுதிறப்பு. (w.)

நுழைச்சல் *nulaiccal*, *n.* < நுழை¹-. (w.) 1. See நுழைகடவை. 2. Seven, a slang term; ஏழு என்னும் எண்ணிற்கு வழங்கும் குறுஉக்திற்.

நுழைச்சு *nulaiccu*, *n.* See நுழைச்சல். 2. (J.)

நுழைநரி *nulai-nari*, *n.* < நுழை¹-. Fox, as burrowing in the ground; நரி. (w.) Hypocrite; நயவஞ்சகன். *Loc.*

நுழைபுலம் *nulai-pulam*, *n.* < நுழை¹-. Intellectual acumen; நுண்ணிதான அறிவு. புலம் படர்ந்த (பு. வெ. 10, காஞ்சிப். 4, கொளு.).

நுழைபொட்டு *nulai-poṭṭu*, *n.* < id. See நுழைகடவை. (w.)

நுழைவழி *nulai-vali*, *n.* < நுழை¹-. See நுழைவாசல்.

நுழைவாசல் *nulai-vācal*, *n.* < id. Low or small gate, wicket; தீட்டிவாசல். (w.)

நுழைவாயில் *nulai-vāyil*, *n.* < id. See நுழைவாசல். (திவா.)

நுழைவு *nulaivu*, *n.* < id. 1. Minuteness; நுண்மை. (தொல். சொல். 374.) Keen understanding or perception; நுட்பவறி. தூலவர் நுழைவொடு நுழைந்து (குளா. இராத. 117).

நுள்ளல் *nullal*, *n.* < நுள்ளு-. cf. நொள்ளல். See நுளம்பு. (அக. றி.)

நுள்ளான் *nullān*, *n.* < id. Small biting ant; கடிக்குத் சிந்தெறும்பு. (w.)

நுள்ளி *nullī*, *n.* An aquatic plant; நீர்சேடிவகை. *Nāñ.*

நுள்ளு¹-தல் *nullu-*, 5 *v. tr.* [M. *nulluka*.] To pinch, nip; கிள்ளுதல். *Colloq.*

நுள்ளு² *nullu*, *n.* < நுள்ளு-. *Colloq.* Pinch, nip; கிள்ளு. 2. Bit; சிறுதுண்டு.

நுளம்படாடி *nulampa-pāṭi*, *n.* < நுளம்பு +. Country of the Nulampar, a portion of modern Mysore; மைசூர் இராச்சியத்தின் பகுதியான நுளம்பவேந்தரால் ஆளப்பட்ட ஒரு நாடு. (Insc.)

நுளம்பு *nulampu*, *n.* 1. [T. *nulampu*.] M. *nulampu*.] A gnat, eye-fly; சிறு கோத்து. (திவா.) 2. Mosquito; பெருங்கோசுது. (பிங்.)

நுளுப்பு-தல் *nuluppu-*, 5 *v. tr.* < நுழுப்பு. To neglect or shirk, as work; கழப்புதல். (w.)

நுளை *nulai*, *n.* 1. A caste of fishermen வலைச்சாதி. நுளைமக ளரித்த பழம்படு தேறல் (பொண். 158). 2. Inferiority, baseness; meanness. ஈனம். (w.) 2. Blindness; குருடு. (w.)

நுளைச்சி *nulaicci*, *n.* Fem. of நுளைச்சாதி. A fisher-woman; நுளைச்சாதி மகள். . . . மடற்கொய்து (தேவா. 39, 5).

நுளைப்புமுக்கையன் *nulai-p-pulukkayan*, *n.* < நுளை +. Base, mean person; தோன். (w.)

நுளையன்

நுளையன் *nulaiyan*, *n.* <id. 1. Fisher-man, inhabitant of the maritime tract; நேய்த் தான். (திவா.) 2. Mean fellow; இழிந்தோன். (வ.)

நுறுக்கு-தல் *nurukku*, 5 *v. tr.* Caus. of துறுக்கு. [T. *nurumu*, K. *nuruku*.] To crush, pulverise, reduce to powder; போடியாக்குதல். வெற்பினங்களை நுறுக்கின (கம்பரா. பிரமாத். 108).

நுறுங்கு¹-தல் *nuruṅku*, 5 *v. intr.* [M. *nuruṅku*.] 1. To be powdered; போடிபடுதல். 2. To be bruised, squeezed; சிதைதல். துறுங்கிய யாக்கையோடு (விநாயகபு. 80, 442).

நுறுங்கு² *nuruṅku*, *n.* <துறுங்கு-. Grit; துறுநோய். நொய்யும் துறுங்குங் களைந்து அரிசியமைத் தாரை (தொல். சொல். 1, உரை).

நுனி¹ *nuni*, *n.* cf. நுனை. 1. See நுனை. துனிக்கொம்ப ரேறினார் (குறள், 476). 2. [M. *nuni*.] Minuteness, fineness, smallness; நுண்ணமை. (திவா.)

நுனி²-த்தல் *nuni*-, 11 *v. tr.* <நுனி. 1. To sharpen to a point, whet; கூராக்குதல். 2. To examine carefully; to look intently; கூர்ந்து நோக்குதல். நாடகக் காப்பிய நன்னூ லுனிப்போர் (மணி. 19, 80).

நுனிக்கை *nuni-k-kai*, *n.* <id.+. Tip of the fingers, as extremities; விரல்துளி. *Colloq.*

நுனித்தல் *nunittal*, *n.* Quality, nature; துணம். (திவா.)

நுனித்தோல் *nuni-t-tōl*, *n.* <நுனி+. Foreskin; ஆண்துறியின் முனைத்தோல். (விவிலி. ஆதி.)

நுனிநா *nuni-nā*, *n.* <id.+. Tip of the tongue; நாக்கின் நுனி. டகார ணகார நுனிநா வண் ணம் (தொல். எழுத். 91).

நுனிப்பந்தி *nuni-p-panti*, *n.* <id.+. Guests at the extreme end of a row. See கடைப்பந்தி. 1. (வ.)

நுனிப்பு *nunippu*, *n.* <நுனி-. Examining carefully; கூர்ந்தறிக்க. துனெறி வழாஅ துனிப் பொழுக் குண்மையின் (பெருங். வத்தவ. 7, 34).

நுனிப்புல்மேய்-தல் *nuni-p-pul-mēy*-, 5 *v. tr.* <நுனி+புல்+. Lit. to browse. [மேல்வாரி யாய்ப் புல்மேய்தல்] To study or read cursorily; to pay superficial attention to; மேலெழுந்தவாரி யாகப் படித்தல். *Colloq.*

நுனை *nunai*, *n.* <id. Point, tip, end; முனை. கூர்நுனை வேலும் (முநா. 42).

நா

நா¹ *nū*. The compound of ந் and ஊ.

நா² *nū*, *n.* 1. [T. *nū*.] Sesame; எள். (குடா.) 2. Elephant; யானை. (அக. நி.) 3. Ornament; ஆபரணம். (யாழ். அக.)

நாக்கம்¹ *nūkkam*, *n.* [T. *nūka*.] (L.) 1. Sissoo wood, 1. tr., *Dalbergia sissoo*; மரவகை. 2. Black-wood. See தோதகத்தி.

நாக்கம்² *nūkkam*, *n.* <நாங்கு-. Height, elevation; உயரம். (அக. நி.)

நாக்கல் *nūkkal*, *n.* <நாக்கு-. A weaver's implement; நெய்வாரி கருவியினோன்று. (யாழ். அக.)

நாக்கு¹-தல் *nūku*-, 5 *v. tr.* 1. [T. K. *nūku*, Tu. *nūkuni*.] To shove, push, thrust aside; தள்ளுதல். நாக்கிப் புறத்திரு போகென்னு மின்னாச் சொல் (நாலடி, 326). 2. To swing; ஊசலாட்டுதல். நடலைந் நடுவின் மகளிர் நாக்க (சீவக. 922). 3. To shake; அசைத்தல். ஞாழற் படுகினை தோழியர் நாக்க (பெருங். உஞ்சைக். 40, 37). 4. [K. *nūku*.] To impel, incite; தூண்டுதல். தூறுவாயென மாதவி நாக்கினான் (கம்பரா. இராவணன்வதை. 174). 5. To throw, discharge, as a weapon; எறிதல். கைப் படையை நாக்கி (தொல். பொ. 72, உரை, பி. ம்.). 6. To break, cut down; முறித்தல். ஊழாரத் தோய் கரை நாக்கிப் புனறந்த (பரிபா. 9, 27). 7. To remove, redress; நீக்குதல். நோவெலா மிவணுக்க வருளிணன் மேவி (பிரபுவின். முத்தாயி. 7). 8. To treat, as a patient; பரிசாரஞ்செய்தல். புண்களுற் றூர்க் கிதுமருந்தென்ன . . . நாக்கினானே (சீவக. 819). 9. To shut, close, as a door; சாத்துதல். வன்னிலைக் கதவ நாக்கி (கிருவிளை. அங்கம். 8).

நாக்கு² *nūku*, *n.* See நாக்கம்¹. (L.)

நாக்கு³ *nūku*, *n.* <நாங்கு-. See நாக்கம்². எடுத்தவே யெக்கி நாக்குயர்பு (பரிபா. 16, 45).

நாக்குவாய் *nūku-vāy*, *n.* <நாக்கு+. A small entrance leading to a garden; தோட்டத் தீப்புக் அமைத்த சிறுவழி. *Loc.*

நாங்கர் *nūṅkar*, *n.* <நாங்கு-. The gods, as great; தேவர். (அக. நி.)

நாங்கு¹ *nūṅku*, *n.* cf. ஊங்கு. 1. Greatness; பேருமை. (அக. நி.) 2. Abundance, intense-ness; மிகுதி. (வ.)

நாங்கு²-தல் *nūṅku*-, 5 *v. intr.* <நாங்கு. To be great, intense or abundant; to exceed; மிகுதல். (வ.)

நாடி *nūṭi*, *n.* cf. தாடி. A species of carda-mom; சிற்றேலம். (மலை.)

நூதல் nūtal, *n.* cf. நூது-. Being extinguished; அவிகை. (யாழ். அக.)

நூதனக்காரன் nūtana-k-kāraṇ, *n.* <நூதனம் +. See நூதனன், 3. (w.)

நூதனம் nūtaṇam, *n.* <nūtana. 1. Newness, novelty, strangeness; புதுமை. (திவா.) 2. Anything new, uncommon or extraordinary; புதியது. நொய்ய பஃறுகி னூதனஞ் சாத்தினர் (கந்தபு. தேவகிரி. 26).

நூதனம்விடு-த்தல் nūtaṇam-viṭu-, *v.* *intr.* <நூதனம் +. To amuse with curious stories; வினோதக்கதைகூறி மகிழ்வீத்தல். (J.)

நூதனன் nūtanaṇ, *n.* <id. (w.) 1. New-comer; புதியவன். 2. Person fond of curiosities; புதுவிஷயங்களிற் பிரியமுடையவன். 3. Innovator; புதுவிஷயங்களை யுண்டாக்குபவன்.

நூதனி nūtaṇi, *n.* <id. (w.) 1. New-comer, stranger, male or female; புதிய ஆள். 2. See நூதனன், 3.

நூப்பு nūppu, *n.* perh. நூக்கு-. Reduction, subduing, abatement; தணிப்பு. (யாழ். அக.)

நூபம்¹ nūpam, *n.* <anūpa. Bull, bullock; எருது. (அக. நி.)

நூபம்² nūpam, *n.* perh. நூபம். Maḍar. See எருக்கு. (w.)

நூபுரம் nūpuram, *n.* <nūpura. 1. Anklets formed of little bells; பாதகணிகை. (திவா.) 2. Tinkling anklets; சிலம்பு. (குடா.) ஆடுவார் பொருவி னூபுரத்தை (கம்பரா. நகர. 56).

நூமுறுக்கி nūmuṟukki, *n.* <நூல் +. An implement with which cords are twined for net; வலைநூலை முறுக்குதற்கு உபயோகப்படுங் கருவி. *Mod.*

நூர்¹-தல் nūr-, 4 *v. intr.* cf. நூது-. (w.) 1. To go out; to be extinguished, as a lamp; to become extinct, as a family; அவிதல். தீநூர்ந்து போனது. 2. To be appeased or suppressed, as hunger, anger; ஆறுதல். 3. To be spoiled; to begin to rot; to grow too soft; பதனழிதல்.

நூர்²-த்தல் nūr-, 11 *v. tr.* Caus. of நூர்¹-. (J.) 1. To put out, quench; அவித்தல். விளக்கை நூர்த்துப்போடு. 2. To appease or suppress, as hunger, anger; ஆற்றதல்.

நூல்¹-தல்[நூற்றல்] nūl-, 10 *v. tr.* 1. To spin; நூலிழை யுண்டாக்குதல். 2. To compose, as a poem; செய்யுளியற்றுதல். நொய்ய சொன் னூற்கலுற்றேன் (கம்பரா. சிறப். 5).—*intr.* To make a plot; துழிச்சி செய்தல். நூற்றுவரை யன்றாமங்க நூற்ற (திவ். திருவாய். 7, 3, 10).

நூல்² nūl, *n.* <நூல்-. [T. K. Tu. nūlu, M. nūl.] 1. Yarn, cotton thread, string; பஞ்சிநூல். நூல்விரித் தன்ன கதுப்பினன் (புறநா. 159). 2. Sacred thread. See பூனூல். நூலை கரக முக்கோல் மணையே (தொல். பொ. 625). 3. The cord of the wedding badge; மங்கலநாண். தருமகட் பேசினோன் வீயவே நூல்போன சங்கிலிபால் (திருத். திருவந். 69). 4. Carpenter's or mason's line; எற்று நூல் முதலியன. பொல்லா மரத்தின் கனக்கோட்டர் தீர்க்குநூ லஃதே போல் (நன். 25). 5. String tied round an image in token of a vow; பொருத்தனைக் காக விக்கிரகத்திற்குக் கட்டும் நூல். R.C. 6. Sinew in the private parts of a male; ஆண்தறியிலுள்ள நரம்பு. (யாழ். அக.) 7. Male organ; ஆண்தறி. (யாழ். அக.) 8. A measure = 24 sq. ft.; மரத்தை அறுக்கும்போது அளவிடும் 24 சதுரவடி. *Mad.* 9. A machine; ஆயுதவகை. கூர்ந்தரிவ நுண்ணுல் (சேவக. 104). 10. Systematic treatise, science; சாஸ்திரம். ஒற்று முரைசான்ற நூலும் (குறள், 581). 11. Āgama; ஆகமம். உரைநூல்மறை (திவ். இயற். 1, 5). 12. An ancient treatise on drama and dancing; பழைய நாடகத்தமிழ்நூல்களில் ஒன்று. (சிலப். உரைப்பா. பக். 9.) 13. Deliberation; ஆலோசனை. ஏதில வேதிலார் நூல் (குறள், 440). (திவா.)

நூல்கேள்-தல்[நூல்கேட்டல்] nūl-kēl-, *v. intr.* <நூல் +. To read a book or learn a science under a teacher; பாடங்கேட்டல்.

நூல்சோர்-த்தல் nūl-cōr-, *v. intr.* <id. +. To refine a thread; நூலைப் பதனிதல். (யாழ். அக.)

நூல்தட்டு-தல் nūl-taṭṭu-, *v. intr.* <id. +. See நூலெற்று-. *Loc.*

நூல்தாக்குப்பூச்சி nūl-nākku-p-pūcci, *n.* <id. +. Threadworms; ஒருவகை வயிறுப்பூச்சி (M. L.)

நூல்நிமிண்டு-தல் nūl-nimintu-, *v. intr.* <id. +. 1. To patch up broken threads; அற்று நூலை இணைத்தல். 2. To talk unconnectedly; பொருத்தமின்றிக் கூறுதல். (w.)

நூல்பிடி-த்தல் nūl-piṭi-, *v. intr.* <id. +. To apply plumb-line; சுவரோழுங்குபார்க்க நூலைப் பிடித்தல். *Loc.*

நூல்புடை-த்தல் nūl-putai-, *v. tr.* <id. +. See நூலெற்று-. நூல் புடைத்தாற்போற் கிடந்த . . . நுண்வரிகள் (சேவக. 1044).

நூல்போ-தல் nūl-pō-, *v. intr.* <id. +. 1. To acquire proficiency in learning; கல்விநிறைந்தவனுதல். கணி நூல் போனவன் (சேவக. 113. உரை). 2. To become widowed; விதவையாதல். நூல்போன சங்கிலிபால் (திருத். திருவந். 9).

நூல்போடு-தல்

நூல்போடு-தல் *nūl-pōṭu*, *v.* <id. +. *tr.* See நூலேறு.—*intr.* 1. To administer strict justice; சரியான நியாயஞ்செய்தல். (w.) 2. To invest a person with sacred thread; பூணூற்கல்யாணஞ்செய்தல். *Brāh.*

நூல்யாப்பு *nūl-yāppu*, *n.* <id. +. 1. Composition of a treatise, of four kinds, viz., *tokuttal*, *virittal*, *tokai-viri*, *moli-peyarppu*; தொகுத்தல், விரித்தல், தொகைவிரி, மொழிபெயர்ப்பு என நான்குவகையாக இயற்றப்படும் நூலினமைப்பு. (நன். 50.) 2. A kind of saree; ஒருவகைப் புடைவை. (சிலப். 14, 108, உரை.)

நூல்வல்லோர் *nūl-vallōr*, *n.* <id. +. 1. Scholars, literati; கல்விவல்லோர். 2. Ministers; மந்திரிகள். (பிங்.)

நூல்வழக்கு *nūl-valakku*, *n.* <id. +. 1. Literary usage; செய்யுள் வழக்கு. 2. Authority of Śāstras; சாஸ்திரமுறை. (சுவக. 214, உரை.)

நூல்விடு-தல் *nūl-viṭu*, *v.* <id. +. *intr.* To form or spin cobweb; சிலந்திமுதலியன நூங்கூடு கட்டிதல். (யாழ். அக.)—*tr.* To sound a person's ideas; மனநிலையின் ஆழம்பார்த்தல். *Loc.*

நூல்விலக்கு *nūl-vilakku*, *n.* <id. +. Thin place in a cloth, the woof not being beaten enough with the comb; ஆடையில் உண்டை யிழை இடையிடையே ஒதுங்கியிருக்கை. *Loc.*

நூல்வெண்மாடம் *nūl-veṇ-māṭam*, *n.* <id. +. Tent; கூடாரம். நூல்வெண் மாடங் கோலொடு கொளீஇ (பெருங். உஞ்சைக். 57, 113).

நூலச்சு *nūl-accu*, *n.* <id. +. 1. Weaver's reed; நெசவுக்கருவியின் உறுப்புவகை. *Loc.* 2. Goldsmith's mould for drawing wire; கம்பிச்சட்டம். (J.)

நூலட்டவணை *nūl-aṭṭavaṇai*, *n.* <id. +. Contents of a book; நூலின் போருளடக்கம். (w.)

நூலடி *nūl-aṭi*, *n.* <id. +. 1. Mark on a wood made with the carpenter's line; தச்சர் மரத்திலும் நூத்துறி. 2. Line or membrane passing from the private parts of a male to the anus; இவ்விடத்தினன்று துத்திற்றுச்செல்லும் நரம்பு. (J.)

நூலவையார் *nūl-avaiyār*, *n.* <id. +. Persons well-read in ethical and legal treatises; தருமநூலோதினோர். நூலவையார் போனீங்க ணோக்குமினே (சுவக. 1045).

நூலழகு *nūl-alaku*, *n.* <id. +. Beauties or excellences of a treatise, ten in number, viz., *curuṅka-c-collal*, *vilāṅka-vaittal*, *naviṇṇōrk-kūṇimai*, *naṇ-moli-puṇarttal*, *ōcai-y-utaimai*,

ālam-uṭaittātal, *muraiyīṇ-vaippu*, *ulakamalai-yāmai*, *vilūmiyatu-payattal*, *vilāṅkutāraṇattal-tākutal*; சுருங்கச்சொல்லல், விளங்கவைத்தல், நவின் றேர்க்கினமை, நன்மொழிபுணரித்தல், ஓசையுடைமை, ஆழமுடைத்தாதல், முறையின்வைப்பு, உலகமலையாமை, விழமியதுபயத்தல், விளங்குதாரணத்தாததல் என்னும் பத்துவகை நூல்நயங்கள். (நன். 13.)

நூலறிபுலவர் *nūl-aṇi-pulavar*, *n.* <id. +. *அறி-+.* Ministers, as versed in the science of polity; [நீதி நூல்கள் முதலிய உணர்ந்த கலைஞர்] அமைச்சர். நூலறிபுலவரை நோக்க (சிலப். 25, 116).

நூலறிவு *nūl-aṇivu*, *n.* <id. +. Knowledge gained from books; theoretical knowledge, opp. to *ulaka-v-aṇivu*; கல்வியறிவு. நூறாக் கற்கினு நூலறி வென்செயும் (மனோன்.).

நூலாக்கலிங்கம் *nūl-ā-k-kalīṅkam*, *n.* <நூல்-+ ஆ neg.+ . Silk cloth, as made of unwoven threads; [நூற்கப்படாத நூலா வியன்ற ஆடை] பட்டாடை. நூலாக்கலிங்கம் வாலரைக் கொளீஇ (பதிற்றுப். 12, 21).

நூலாசிரியன் *nūl-āciriyaṇ*, *n.* <நூல்+ . Author of a work; நூலாக்கியோன். நூலாசிரியர் கருத்தினை நோக்காது (இலக். கொத். 6).

நூலாம்படை *nūl-ām-paṭai*, *n.* <id. +. Spider's network, cobweb; ஒட்டை. *Tinn.*

நூலாம்பூச்சி *nūl-ām-pūcci*, *n.* <id. +. Spider; சிலந்திப்பூச்சி. (w.)

நூலாய்வோர் *nūl-āyvōr*, *n.* <id. +. Critics, reviewers of books; நூலாராய்வோர். (w.)

நூலார் *nūlār*, *n.* <id. Learned persons; கற்றோர். வடித்த நூலார் (நாலடி, 163).

நூலில்லாமாலை *nūl-illā-mālai*, *n.* <id. + இல் neg.+ . A neck-ornament; கழுத்தணிவகை. *Nāṇ.*

நூலிலை *nūl-ilai*, *n.* perh. id. +. Common cherry nutmeg. See நேட்டைநாரத்தை. (L.)

நூலிழை-த்தல் *nūl-ilai*, *v.* *intr.* <id. +. To become a widow, as losing the wedding string; விதவையாதல். நூற்றுவர்தம் பெண்டிருமெய்தி நூலிழைப்ப (திவ். பெரியதிரு. 2, 3, 6).

நூலிழை¹-த்தல் *nūl-ilai*, *v.* *intr.* <id. +. 1. To reel yarn; to disentangle yarn from the skein and wind it on the reel; to unwind yarn; கதிரிலுள்ள நூலையேடுத்துச் சுற்றுதல். (w.) 2. To spin thread; நூல் நூற்றல். (யாழ். அக.)

நூலிழை² *nūl-ilai*, *n.* <id. +. Single thread; ஓரிழை நூல். (w.)

நூலுண்டை *nūl-uṇṭai*, *n.* <id. +. [T. *nūluṇṭa*.] 1. Ball of thread or yarn; நூல்

சுற்றிய உண்டை. 2. Weaver's bobbin with the yarn; நெய்தந்திரிய நூல் சுற்றிய துற்றி. (W.)

நாலுரைப்போர் nūl-uraippōr, *n.* <id. +. Teacher; உபாத்தியாயர். (திவா.)

நாலுறிஞ்சி nūl-urñci, *n.* <id. +. 1. Weaver, a term of contempt; நெய்வோன். (W.) 2. A weaving implement; நெய்வோர் கருவியி னென்று. (யாழ். அக.)

நாலெச்சம் nūl-eccam, *n.* <id. +. A kind of commentary; நாலுரைவகை. (நன். 20, மயிலை.)

நாலெடு-த்தல் nūl-eṭu-, *v. intr.* <id. +. (w.) 1. To buy thread; நூல் விலைக்கு வாங்குதல். 2. To disentangle a thread; நூலைச் சிக்கெடுத்தல்.

நாலெற்று-தல் nūl-erru-, *v. tr.* <id. +. To snap a carpenter's line for marking a board; மரத்தின் நேர்மையறிய நூலால் தெறித்துக் குறியிடுதல்.

நாலேணி nūl-ēni, *n.* <id. +. 1. Ladder made of threads; நூல்கயிறுலமைந்த ஏணி. மென் னாலேணி . . . கச்சினர் (மதுரைக். 640). 2. Shrouds of a vessel; பாய்மரத்து ஏணி. (J.) 3. Sea-fish, purplish, *Lutjanus lineolatus*; கடல்மீன் வகை.

நாலோட்டு-தல் nūl-ōṭṭu-, *v. tr.* <id. +. To tack, stitch loosely, baste; பெருந்தையல்தேதல்.

நாலோடுதல் nūl-ōṭutal, *n.* <id. +. Warping for the loom; நெசவுப்பாவோடுகை. (W.)

நாலோர் nūlōr, *n.* <id. 1. Authors; நூலாசிரியர். எப்பா நாலோர்க்குந் துணிவு (குறள், 533). 2. Learned men; கற்றோர். மேலோராயினு நாலோராயினும் (சிலப். 11, 180). 3. Ministers; மந்திரிகள். (பிங்.) 4. Brahmins; பார்ப்பார். (திவா.)

நாவு¹-தல் nūvu-, 5 *v. tr.* To irrigate, water; நீர்பாய்ச்சுதல். இடாக் கொண்டு நூவி (திரு மந். 2878).

நாவு² nūvu, *n.* cf. நூ². [T. nūvu.] Sesame. See எள். (பிங்.)

நாவுநெய் nūvu-ney, *n.* <நாவு +. [T. nūne.] Gingelly oil; நல்லெண்ணெய்.

நாழில் nūlil, *n.* perh. நூறு-. 1. Slaughter, massacre, carnage; கொன்றுதவிக்கை. ஒன்வான் வீசிய நாழிலும் (தொல். பொ. 72). 2. (Purap.) Theme in which a victorious warrior dances waving his spear after having slain his enemies; வீரனோடுவன் பகைமன்னர் சேனையைக் கொன்று தன் வேலைத் திரித்து ஆடுதலைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 7, 15.) 3. Thick of a fight; மிகைந்த போர். நாழி நலைக்கொள்ள (பரிபா. 9, 49). 4. Place where

footpads heap up the bodies of persons slain by them; பொருள்கருதி வழிபறிப்பார் மக்களைக் கொன்று தவிக்குமடம். நாழிலு மிழுக்கும் (குறிஞ்சிப். 258). Heap, pile; தவிவு. (பிங்.) 6. Thicket of creepers; கோடிப்பிணக்கு. (குறிஞ்சிப். 258, உரை. 1.) 7. A fragrant creeper; கோடிவகை. நாழி the பாயற். 16). 8. A parasitic leafless plant; கோடி பற்றன். (பிங்.) 9. Oil-press; சேக்கு. (அக. ந.) 10. Wave, billows; திரை. (அக. ந.) 11. Elephant; யானை. (குடா.) 12. Hole, opening, gap; துவாரம். செம்பு ணுழில் வீழு முதிர்நீர் (திருவிடை மூலம். 20).

நாழிலர் nūlilar, *n.* <நாழில். Oil-monsters; வாணிகர். (அக. ந.)

நாழிலாட்டு¹-தல் nūlil-āṭṭu-, *v. tr.* <id. +. To slay in heaps; கொன்று தவித்தல் என்ற நுகம்படக் கடந்து நாழிலாட்டி (மலைபடு. 87).

நாழிலாட்டு² nūlil-āṭṭu, *n.* <நாழிலாட்டு-. 1. Killing in heaps, massacre, carnage; கொன்று தவிக்கை. வேழப் பழைத்து நாழிலாட்டு (மதுரைக். 257). 2. (Purap.) Theme in which a warrior draws out a spear thrust into his body and attacks his enemy with it; வீரனோடுவன் தன் தலாத்தி மேய்யிறுக்கிய வேலைப்பறித்துப் பகைவர்மேலேச்சு யதைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 7, 16.)

நாழை nūlai, *n.* <நாழை¹-. 1. Postern; சிறுவாயில். (திவா.) குறும்பி னாழையும் (பு. வெ. 1, 7). 2. Chink, hole, bore; துவாரம். நாழைக் கைம்மலைக் கடங்கலுழ் சேனையை (கம்பரா. எழுச்சி. 13). 3. A kind of lattice-window; பலகணி. (திவா.) 4. Cave; துகை. புலி சிங்கமொடு கரடிநாழை நாழை கொண்ட கானமலை (தாயு. சச்சிதா. 6). 5. Acuteness, fineness, minuteness; நுண்மை. (பிங்.)

நாழைவாயில் nūlai-vāyil, *n.* <நாழை + [M. nūlavāyil.] Subterranean passage; கருந் கை வழி. (பிங்.)

நாற்கண்டு nūr-kaṇṭu, *n.* <நூல் +. Ball of thread; நூற்பந்து. Mod.

நாற்கழி nūr-kali, *n.* <id. +. 1. Skein of thread; நூற்கருட்டு. (W.) 2. Reel of thread; நூல் சுற்றிய கழி. செந்துந் கழி (கலித். 103, 30).

நாற்கிடக்கை nūr-kiṭakkai, *n.* <id. +. Rules or injunctions of the Śāstras; சாஸ்திரவழி அந்தண ருரை நாற்கிடக்கையில் (சிலப். 15, 70).

நாற்கிரந்தம் nūr-kirantam, *n.* <id. +. Science, systematic treatise; சாஸ்திரம். நாற் கிரந்தம் விளம்பிய நாவின் (பெருங். மகத். 1, 123).

நூற்குச்சு

நூற்குச்சு *nūr-kuccu*, *n.* <id.+. Tassel of cotton thread; பருத்திநூல் குஞ்சம். (W.)

நூற்குஞ்சம் *nūr-kuñcam*, *n.* <id.+. (W.) A unit for measuring the threads (Weav.) See குஞ்சம்², 3. 2. Skein; நூல்

பெருநூல். *nūr-kurram*, *n.* <id.+. Subjects treated of, or doctrines inculcated in, a treatise; நூலின் கூறப்படும் பொருள். நூற்பொருள்

யாதென (மணி. 27, 109). 2. Table of contents; நூலட்டவணை. *Mod.*

நூற்றந்தாதி *nūrrantāti*, *n.* <நூறு³ + அந்தாதி. A poem consisting of hundred *venṭā* or *kali-t-turāi* in *antāti-t-ṭōṭai*; அந்தாதித்தோடையாகப் பாடப்படும் நூறு வேண்பா அல்லது கலித்துறை கோண்ட பிரபந்தவகை. (இலக். வி. 842.)

நூற்றாண்டு *nūrrāṇṭu*, *n.* <id. + ஆண்டு. Century; கிறிஸ்தவாப்தம் முதலிய அப்தங்களில் நூறு வருடங்கோண்ட காலவளவு. *Mod.*

நூற்றார் *nūrrār*, *n.* <நூல் + தார். [M. *nūl-tār*.] Weaver's bobbin; நேசவுநாடாவித்துள் வைக்கும் நூல்குற்றிய சிறுதூச்சி. (W.)

நூற்றிதழ்த்தாமரை *nūrrital-t-tāmarai*, *n.* <நூறு³ + இதழ் +. A kind of lotus having hundred petals; நூறு இதழ்களையுடைய தாமரை வகை.

நூற்றுக்கதிபதி *nūrrukkatipati*, *n.* <id. + அதிபதி. Captain of 100 men, centurion; நூறுகாலாள்கோண்ட படைக்குத் தலைவன். *Chr.*

நூற்றுநிறை *nūrru-nirai*, *n.* <id.+. Hundred *palam*; நூறுபலம். (திவா.)

நூற்றுலாமண்டபம் *nūrrulā-maṇṭapam*, *n.* <id. + உலா +. A large dining-hall which provides for a walking-space of 100 ft.; நூறு உலாவுதந்தரிய அழகுசெய்யும் மண்டபம். நூண்டுகிற நிறைகள் சேர்ந்த நூற்றுலா மண்டபம் (சீவக. 2734).

நூற்றுவர் *nūrruvar*, *n.* <id. [M. *nūrra-var*.] Kaurava princes, as numbering 100; [நூறு என்னுந் தொகையினர்] துரியோதனதுயர். நூற்றுவர்பால் . . . நூறு நடந்தானை (சிலப். ஆய்ச்.).

நூற்றுவரைக்கொல்லி *nūrruvarai-k-kolli*, *n.* <நூற்றுவர் +. [M. *nūrrikkolli*.] A machine capable of killing 100 men at a time; நூறுபேரை ஒருங்கேகொல்லும் பொறிவகை. நூற்றுவரைக்கொல்லியொடு நூக்கியெறிபொறியும் (சீவக. 101).

நூற்றெட்டுபதிடதம் *nūrreṭṭupanita-tam*, *n.* <நூறு³ + எட்டு + உபநிடதம். The 108 Upaniṣads. See அஷ்டோத்தரஸ்தோபநிடதம்.

நூற்பா *nūr-pā*, *n.* <id.+. 1. See நூல் பாவகல். ஈசரபாரதி. நூற்பாவாற்பாடிய (பல் பொருட்டுடாமணி, பாயி.). 2. Warp, in weaving; நூற்பாவகவல்

nūr-pā-v-akaval, *n.* <நூற்பா +. A kind of *akaval* metre, adapted to treatises of instruction; இலக்கணம் முதலிய அமைத்தரிய அகவல்வகை. (திவா.)

நூற்றைக்கிழங்கு *nūrrai-k-ilaṅku*, *n.* < நூறை +. See நூறை, 2. (மலைபடு. 515, உரை.)

நூறங்கிழங்கு *nūraṅ-kilaṅku*, *n.* < id. +. [M. *nūrankilanku*.] See நூறை, 2. (L.)

நூறுயிரம் *nūṛāyiram*, *n.* < நூறு³ +. [K. *nūrusāsira*.] One hundred thousand, lakh; இலட்சம். நூறுயிர முன் வருஉங் காலே (தொல். எழுத். 471).

நூறு¹-தல் *nūru-*, 5 *v. tr.* [T. *nūru*, M. *nūruka*.] 1. To destroy, kill; அழித்தல். பழம்பகை தவ நூறுவா யென (சீவக. 324). 2. To strike, beat, as one's breast; அறைந்து கொள்ளுதல். முலைபொலி யாக முருப்ப நூறி (புறநா. 25). 3. To cut down, butcher; வேட்டிதல். யானை யருஞ்சமந் ததைய நூறி (புறநா. 93). 4. To crush; நேரித்தல். கரும்பினைக் கண்டகர நூறி (நாலடி, 156). 5. To pulverise, reduce to powder; போடியாக்குதல். அரண்பல நூறி (அகநா. 69). 6. To demolish; இடித்தல். (பு. வெ. 6, 26, உரை.) 7. To surround; வளைந்துகொள்ளுதல். நதிவெள்ள நூறுகென (தக்க யாகப். 652). 8. To drive out, expel; தூர்த்துதல். காரிரு ளிரிய நூறி (ஞான. 67).

நூறு² *nūru*, *n.* < நூறு-. [M. *nūru*, Tu. *nūtra*.] 1. Powder; flour; dust; மா, போடி முதலியன. நூறெடு குழிஇன கூவை (மலைபடு. 137). 2. cf. நீறு. Lime; சுண்ணாம்பு. கோடுசுடு நூற்றினர் (மதுரை. 401).

நூறு³ *nūru*, *n.* [T. K. M. *nūru*.] Hundred; நூறு என்ற எண். நூறென் கிளவி (தொல். எழுத். 472).

நூறுகோடி *nūru-kōṭi*, *n.* < நூறு³ +. 1. One hundred crores = 1,000 millions; பதினாயிரம் லட்சங்கொண்ட எண். நூறுகோடி பிரமர்க் றென்றினர் (தேவா. 1218, 3). 2. Indra's thunderbolt, as having hundred points; [நூறு முனைகளையுடையது] வச்சிராயுதம். நூறுகோடி யங்கையேந்தி (சேதுபு. சீதை. 22).

நூறும்புகு-தல் *nūrum-puku-*, *v. intr.* < id. +. To live a hundred years, used in wishing a person long life; நூறண்டு வாழ்தல். நூறும்புகுவா நென்றவாழ்த்தி (சீவக. 2043, உரை).

நூறை *nūrai*, *n.* perh. நூறு-. 1. An eel, brownish, upwards of 4 ft. in length, *Anguilla bengalensis*; நான்கடிக்கு மேல் வளர்வதும் பழுப்பு நிறமுள்ளதுமான மலங்குயிர். (திவா.) நூறையும் வராலும் (அரிச். பு. மீட்சி. 56). 2. Fiji yam, *m. cl.*, *Dioscorea pentaphylla*; வள்ளிவகை. காஅய்க் கொண்ட நுகமருள் நூறை (மலைபடு. 515).

நூன்மடந்தை *nūn-maṭantai*, *n.* < நூல் +. Sarasvatī, as the Goddess of Sciences; சரசுவதி. (பிங்.)

நூன்மாடம் *nūn-māṭam*, *n.* < id. +. See நூல்வெண்மாடம். தறிமிசைக் கொள்ளிய செறிநூன்மாடமொடு (பெருங். உஞ்சைக். 57, 24).

நூன்முகம் *nūn-mukam*, *n.* < id. +. Preface, introduction; பாயிரம். (திவா.) Opening or beginning of a treatise; நூலின் பாயிரம். இந்நூன்முகத்து உரைக்கப்படுவதாகிய சிறப்பு பாயிரம் (சு. போ. பா. பக். 35, சுவாமிநா.). Scope or contents of any treatise; நூற்று (யாழ். அக.).

நூன்முடிபு *nūn-muṭipu*, *n.* < id. +. Sections of a treatise; நூலின் உட்பகுதியாய் முடிபு உறுப்பு. (திவா.) 2. Object of a treatise; நூலின் நோக்கம். (W.) 3. Concluding portion of work; நூலின் இறுதி.

நூனம்¹ *nūnam*, *n.* < *nūnam*. Certainty நிச்சயம். (குடா.)

நூனம்² *nūnam*, *n.* < *nyūna*. 1. Defect, fault, blemish; குறைபாடு. (குடா.) 2. A weak position in disputation. See நியூனம், 2. (சு. அளவை. 14, மறைஞா.)

நூனயம் *nūnayam*, *n.* < நூல் + நயம். Excellences of a treatise; நூலின் அழகு. 2. Advantage or pleasure of learning; கல்விநயம். (W.)

நூனாதிக்கம் *nūnātikam*, *n.* See நூனாதிக்கம் (யாழ். அக.).

நூனாதிகம் *nūnātikam*, *n.* < *nyūnādhi*. Finical criticism; துறைசொல்லங் துணம். (W.)

நூனாயம் *nūnāyam*, *n.* cf. *nyūna*. Trick. துது. (W.)

நூனாழி *nūnāli*, *n.* < நூல் + நாழி. Weaver's shuttle; நேசவு நாடா. (திவா.)

நூனாழிகை *nūnālikai*, *n.* < id. + நாழிகை. See நூனாழி. (சீவக. 3019.)

நெ

நெ ne. The compound of ந் + எ.

நெக்கல் *nekkal*, *n.* < நெகு-. 1. That which is relaxed; தளர்ந்தது. (W.) 2. Over-ripe fruit; அறக்கனந்தது. (W.) 3. Anything rotten or decayed; அழுகல். (J.)

நெக்கு¹-தல் *nekku-*, 5 *v. tr.* prob. எக்கு. (W.) 1. To raise a thing by a lever; கிளப்புதல். 2. To chase away in battle; துரத்தி யடித்தல்.

நெக்கு²-தல் *nekku-*, 5 *v. tr.* < நெக்கு. [T. *neggintu*.] 1. To press, push; கூட்டல். நெக்குதல். Colloq. 2. To throw water out of a vessel with spoon, etc.; கோலிக்காட்டுதல்.

கு-நெக்கு

நெக்கு³ nekku, *n.* <நெக்கு²-. Push, thrust; மலரித்துதல். 3. To separate, detach; பிரித்தல்.

நெக்கு⁴ nekku, *n.* <நெகு-. 1. Being soaked, as the ground after rain; relaxing; dissolving; நெகிழ்ச்சி. (w.) 2. Being broken to pieces; உடைந்து விளங்குகை. (யாழ். அக.)

நெக்குடை-தல் nekkutai-, *v. intr.* <id. See நெக்குருது-. (w.)

நெக்குருது-தல் nekkuruku-, *v. intr.* <id. To melt, as the heart in love; இளகுதல்.

நெக்குருகு-தல் nekkuruku-, *v. intr.* <id. To melt, as the heart in love; இளகுதல்.

நெக்குரோதம் nekkurōtam, *n.* <nyagrō-*pha*. Banyan tree. See ஆல்¹, 2. (மலை.)

நெக்குவிடு-தல் nekku-viṭu-, *v. intr.* <நெகு-+. 1. To be broken, cracked; பிளவுபடுதல். நெட்டிருப்புப் பாரைக்கு நெக்குவிடாப் பாரை நெக்குவிடாப் பாரை (செ. 33). 2. To part at the joint, as wood-work; பொருத்துவாய் விடுதல்.

நெகவரை-த்தல் neka-v-arai-, *v. tr.* <id. To grind very fine; மாவாக அரைத்தல். *Loc.*

நெகிடி nekiṭi, *n.* <நெகிழி. [T. *negadi*.] Fire lighted to give warmth or keep off wild beasts; நெடுப்புக்குவை. மதயானை . . . நெகிடிக்கணப் பெரிய கட்டை மிகவேந்தி (தாயு. மௌன

நெகிழி¹-தல் nekiḷ-, 4 *v. cf.* நெகு-. *intr.* To be injured, ruined; நிலைகுலைதல். நாளினு நெகிழ்போடு நலனுட னிலையுமோ (கலித். 17).

2. To become loose; கட்டுத்தளர்தல். கவவுக்கைந் நெகிழ்த்தமை போற்றி (அகநா. 26). 3. To slip off, as a garment; நழுவுதல். எவ்வளை நெகிழ்போ மெம்மே (ஐங்குறு. 20). 4. To grow lean and weak; மெலிதல். மென்றோ நெகிழ விடல் (கலித். 86).

5. To expand, blossom; மலரிதல். காவியுந் குவையு நெகிழ்ந்து (குளா. நாட். 5). 6. To become soft and mashy, as overboiled rice; to lack cohesion, as earth wet by rain; துழைதல். (குடா.)

7. To melt; இளகுதல். சேவடி நோக்கி விரும்பி யுண் நெகிழ் (கூர்மடி. பிரமவிஷ்ணு. 16). 8. To relent, as the heart in pity; மனமிரங்குதல். (w.)

9. To exude, flow out, as tears from the eyes, as milk from the breast; போசுதல். (w.) 10. To be reduced to powder; பொடியாதல். (w.)

11. To give way, yield, as to the axe in cutting; வேட்டு முதலியவற்றிற் பதமாதல். (w.)—*tr.* To forsake; விட்டு நீங்குதல். (w.)

நெகிழ்²-த்தல் nekiḷ-, 11 *v. tr.* Caus. of நெகிழ்¹-. 1. To make loose; to relax; தளர்த்து

நெகிழ்¹-. 1. To make loose; to relax; தளர்த்து செறிவளை நெகிழ்த்தோன் (ஐங்குறு. 199). 2.

நெகிழ்²-த்தல் nekiḷ-, 11 *v. tr.* Caus. of நெகிழ்¹-. 1. To make loose; to relax; தளர்த்து செறிவளை நெகிழ்த்தோன் (ஐங்குறு. 199). 2.

நெகிழ்²-த்தல் nekiḷ-, 11 *v. tr.* Caus. of நெகிழ்¹-. 1. To make loose; to relax; தளர்த்து செறிவளை நெகிழ்த்தோன் (ஐங்குறு. 199). 2.

நெகிழ்²-த்தல் nekiḷ-, 11 *v. tr.* Caus. of நெகிழ்¹-. 1. To make loose; to relax; தளர்த்து செறிவளை நெகிழ்த்தோன் (ஐங்குறு. 199). 2.

நெகிழ்²-த்தல் nekiḷ-, 11 *v. tr.* Caus. of நெகிழ்¹-. 1. To make loose; to relax; தளர்த்து செறிவளை நெகிழ்த்தோன் (ஐங்குறு. 199). 2.

To cause to expand or open, as a blossom; மலரித்துதல். 3. To separate, detach; பிரித்தல். மும்மலங்க னென்னும் வல்லிய மாமனெகிழ்த்து (மரு தூரர். 91). 4. To crush, bruise; நசுக்குதல். (w.) 5. To discharge, as an arrow; எய்தல். தொடை நெகிழ்த்தலில் (கம்பரா. கும்பகர்ணன். 215).

நெகிழ்கறியமுது nekiḷ-kari-y-amutu, *n.* <நெகிழ்¹-. Curry broth; குழம்பு. *Vaiṣṇ.*

நெகிழ்ச்சி nekiḷcci, *n.* prob. id. Abscess in the ear; காதில் வரும் புண்கட்டி. *Tj.*

நெகிழம் nekiḷam, *n.* See நெகிழ், 1. (w.)

நெகிழி nekili, *n.* <நெகிழ்¹-. cf. நெகிழி. 1. Tinkling foot-rings; பாதச்சிலம்பு. (w.) 2. Fire; நெடுப்பு. (அக. நி.)

நெகிளம் nekiḷam, *n.* cf. நெகிழம். See நெகிழ், 1. (யாழ். அக.)

நெகு-தல் neku-, 6 *v. intr.* 1. To become soft, relaxed, loosened, soaked and ready to break; கரைதல். 2. To melt; உருகுதல். என்பு நெகப் பிரிந்தோன் (தொல். பொ. 114). 3. To relent, as the heart; மனமிரங்குதல். 4. To slip off; கழலுதல். எனவளை நெகவிருந்தேனை (திவ். பெரியதி. 8, 5, 9). 5. To suffer; to be distressed; வருந்துதல். இனிச் செயல் யாவதென வுளநெக் கார் (காஞ்சிப்பு. கயிலா. 30). 6. To be ruined, scattered, broken; கேடுதல். மாறு படமலைத் தாய்ப் படை நெக்கது (சீவக. 426). 7. To be ground well, macerated; பொடியாதல். (w.)

நெச்சடி neccaṭi, *n.* See நெச்சி. (சங். அக.)

நெச்சி necci, *n.* Gall nut. See கடுக்காய். (மலை.)

நெசவு necavu, *n.* <நெய்-. [T. *nēta*, K. *neyi*, M. *neyka*.] 1. Weaving, act of weaving; நெய்தற்றெழில். 2. Texture, intertexture, web; நெசவின் இழையமைப்பு. (w.)

நெசவுக்காரன் necavu-k-kāraṇ, *n.* <நெசவு+. Weaver; நெய்வோன். *Colloq.*

நெஞ்சகம் neñcakam, *n.* <நெஞ்சு+ அகம். Mind, heart; மனம். நெஞ்சக நைந்து நினைமி றுடொறும் (தேவா. 1173, 1).

நெஞ்சடித்தல் neñcaṭittal, *n.* <id.+ அடி-. Palpitation of the heart, as in fear; அச்சம் முதலியவற்றால் இதயம் ப்டபடக்கை.

நெஞ்சடைத்தல் neñcaṭaittal, *n.* <id.+ அடை²-. Suffocation, obstruction in the chest; மார்படைப்பு. *Loc.*

நெஞ்சடைப்பான் neñcaṭaippān, *n.* <id.+ . 1. A disease affecting cattle; மாட்டுநோய்

வகை. (மாட்டுவா. 63.) 2. Anthrax fever; காய்ச்சல் நோய்வகை. (C. E. M. 248.)

நெஞ்சடைப்பு *neñcaṭaiṭṭu*, *n.* <id. +. 1. Obstruction in the chest; மாப்படைப்பு. 2. Blight affecting the seed-pod of growing paddy; போதிபரியாமற் செய்யும் பயிர்நோய். *Rd.*

நெஞ்சம் *neñcam*, *n.* <id. [*M. neñca.*] 1. See நெஞ்சு. தாமுடைய நெஞ்சந் துணையல்வழி (குறள், 1299). 2. Love; அன்பு. நெஞ்சத் தகநக நட்பது நட்பு (குறள், 786).

நெஞ்சழி-தல் *neñcali-*, *v. intr.* <id. + அழி-+. 1. To be unstrung, to be overwhelmed, as the heart with sorrow or fear; மனம் நிலை துலைதல். நெஞ்சழிவானை (கம்பரா. நிகும்பலை. 11). 2. To lose consciousness, as from drunkenness; to faint, as from fear; மதியமங்குதல். 3. To lose self-control; to be overcome, as with lust; தன்னடக்கங் கெடுதல்.

நெஞ்சறிசட்டு *neñcarī-cuṭṭu*, *n.* <id. + அறி-+. A demonstrative term that is explicable only with a reference to the writer's or speaker's mind; சொல்லாந்தறிபாது மனத்திலுள்ள பொருளைத்தறிக்கவருஞ் சுட்டு. (கலித். 140, உரை.)

நெஞ்சறை *neñcarai*, *n.* <id. + அறை³. Chest, thorax; மாப்பிறுள்ளிடம். (C. E. M.)

நெஞ்சன் *neñcan*, *n.* <id. (J.) 1. Bold, daring person; துணிவுடையோன். 2. Arrogant person; செருக்குள்ளவன்.

நெஞ்சாங்கட்டை *neñcāṅ-kattai*, *n.* <id. +. (w.) 1. Breast-bone; மாப்பெலும்பு. 2. Log placed near the breast of a corpse in cremation; தகனக்கிரியையில் பிணத்தின் நெஞ்சப் பக்கமாக வைக்கும் கட்டை. 3. Conspiracy; துராலோசனை.

நெஞ்சாங்குலை *neñcāṅ-kulai*, *n.* <id. +. 1. Breast, chest; மாப்பு. (w.) 2. Heart; இருதயம். *Loc.* 3. Viscera, entrails; ஈரந்தலை. (யாழ். அக.) 4. Pit of the stomach; மாப்புக்குழி. (J.)

நெஞ்சாங்குழி *neñcāṅ-kulī*, *n.* <id. +. Pit of the throat; தொண்டைக்குழி. (w.)

நெஞ்சாங்கொழுந்து *neñcāṅ-koluntu*, *n.* <id. +. See நெஞ்சாங்குலை, 3. (மாட்டுவா. 91.)

நெஞ்சார *neñcāra*, *adv.* <id. + ஆர்¹-. Wilfully, on purpose; மனமார. நெஞ்சாரப் பொய்தன்னைச் சொல்ல வேண்டாம் (உலகநீதி).

நெஞ்சாறல் *neñcāral*, *n.* <id. + perh. அறு¹-. Sorrow, grief; துக்கம். இவ்வனையிடந்து நெஞ்சாறப்பட (சுடு, 2, 3, 4).

நெஞ்சிடித்தல் *neñciṭṭal*, *n.* <id. + இடி²-. Throbbing of the heart from fear; அஞ்சுதல் இதயந்தாடிக்கை. (w.)

நெஞ்சிலேதெண்டல் *neñcil-ē-tenṭal*, *n.* <id. +. Affection of the breast, as by wind spasm or cramp; நெஞ்சுநோவுகை. (w.)

நெஞ்சிற்பாரம் *neñcir-pāram*, *n.* <id. +. (w.) 1. Burden or weight of responsibility oppressing the heart; சகிக்கமுடியாத பொறுப்பு. 2. Sorrow, grief; துக்கம்.

நெஞ்சு *neñcu*, *n.* [*M. neñcu.*] 1. Mind; conscience; மனம். தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுருது (குறள், 293). 2. Heart; இருதயம். 3. Breast; bosom, chest; மாப்பு. தலையினு மிடற்றினு நெஞ்சினு நிலைஇ (தொல். எழுத். 83). 4. Centre, heart of a thing; நடு. குன்றினெஞ்சு பகவெறிந்த வுண்மை, கடர் நெடுவேல் (குறள். 1). 5. Bravery, courage, valour; தைரியம். நெஞ்சுளோ ரஞ்சம் வித்தை (திருவாவலி. 35, 17). 6. Audacity, venturesomeness; தீவிரமணக்கம். *Loc.* 7. Throat; தொண்டை. படிநா. 1. சொல்லெனக் கடுநெஞ்சிறைப்ப (கல்வா. 16, 6). *Syn.*

நெஞ்சுக்கட்டு *neñcu-k-kattū*, *n.* <id. +. See நெஞ்சுச்சளி. *Colloq.*

நெஞ்சுக்கண்டரை *neñcu-k-kaṇṭarai*, *n.* <id. +. Aorta; உடம்பிற் சிவப்பிரத்தம் உள்ள பெரிய குழாய்.

நெஞ்சுக்குத்து *neñcu-k-kuttu*, *n.* <id. +. Pain in the chest; மாப்புவலி. *Colloq.*

நெஞ்சுக்கோழை *neñcu-k-kōlai*, *n.* <id. +. See நெஞ்சுச்சளி. (யாழ். அக.)

நெஞ்சுகரித்தல் *neñcu-karittal*, *n.* <id. +. 1. Nausea, as from eating to excess or from eating acids or sweets; உணவுமீதுதி ழதலியவற்று வாதியுண்டாம்படி தொண்டை கரகாக்கை. (w.) 2. Enviousness; பொறுமைகொள்ளுகை. *Tinn.*

நெஞ்சுகல-த்தல் *neñcu-kala-*, *v. intr.* <id. +. 1. To consult; ஒருவனோடு ஆலோசிக்கத் தல். 2. To agree; to be of one mind; மனமொன்றுபடுதல்.

நெஞ்சுகாய்தல் *neñcu-kāyṭal*, *n.* <id. +. 1. Becoming dry, as the breast in disease, causing thirst; நெஞ்சுவறளுகை. (w.) 2. Fainting, as the heart through sorrow or fear; மனஞ்சோரிகை. (J.)

நெஞ்சுச்சளி *neñcu-c-cali*, *n.* <id. +. Bronchitis, bronchial catarrh; நெஞ்சிற் கபமூலம் டாக்கும் நோய்.

நெஞ்சுத்தடுமம் *neñcu-t-taṭumam*, *n.* <id. +. See நெஞ்சுச்சளி. *Loc.*

நெஞ்சுத்தடுமல்

<id. நெஞ்சுத்தடுமல் neñcu-t-taṭumal, n.
 See நெஞ்சுச்சி. Tinn.

<id. நெஞ்சுத்தடுமன் neñcu-t-taṭuman, n.
 See நெஞ்சுச்சி. Loc.

<id. நெஞ்சுத்துடிப்பு neñcu-t-tuṭippu, n.
 <id.+. Palpitation of the heart; இதயமடிகை.

<id. நெஞ்சுத்துணிகரம் neñcu-t-tuṇikaram,
 <id.+. See நெஞ்சுத்துணிவு.

<id. நெஞ்சுத்துணிவு neñcu-t-tuṇivu, n.
 <id.+. Boldness of heart, bravery, intrepid-
 ity; மனோதேயம். Colloq.

<id. நெஞ்சுதட்டு-தல் neñcu-taṭṭu-, v. intr.
 <id.+. Colloq. 1. To pat one's breast in defi-
 -

ance, as a challenge; அறைகூவுதல். 2. To pat
 one's breast in boast; தம்பெருமைகூறி மார்புதட்டு
 -

தல். 1. Throbbing of the heart; இதயத்துடிக்கை.
 2. Sympathising with one in affliction; அனு
 -

நெஞ்சுதுடித்தல் neñcu-tuṭittal, n. <id.
 1. Throbbing of the heart; இதயத்துடிக்கை.
 2. Sympathising with one in affliction; அனு
 -

நெஞ்சுநெஞ்சென்றுகுத்து-தல் neñ-
 cu-neñcenru-kuttu-, v. intr. <id.+. To strike
 the breast repeatedly with the tips of the
 fingers, in bewailing the dead; இழவுகொண்
 -

டும்போது விரல்நுனிகளால் மார்பிற் குத்திக்கொண்
 டல். (W.)

<id. நெஞ்சுநோ neñcu-nō, n. <id.+. See
 நெஞ்சுக்குத்து. (W.)

<id. நெஞ்சுநோவு neñcu-nōvu, n. <id.+.
 Loc. 1. See நெஞ்சுக்குத்து. 2. Grief; மனத்
 துக்கம்.

<id. நெஞ்சுப்பள்ளம் neñcu-p-pallam, n.
 <id.+. Pit of the stomach; மார்புக்குழி. (W.)

<id. நெஞ்சுப்புண் neñcu-p-puṇ, n. <id.+.
 Sore throat; தொண்டைப்புண். (M. L.)

<id. நெஞ்சுபக்கிடுதல் neñcu-pakkiṭutal, n.
 <id.+. Being struck with sudden fear or
 grief; மனத்தில் தீமேன அச்சம் முதலியன தாக்குகை.
 (W.)

<id. நெஞ்சுபதறு-தல் neñcu-pataṛu-, v. intr.
 <id.+. To be agitated in mind; மனநடுங்குதல்.

<id. நெஞ்சுபுகைதல் neñcu-pukaital, n. <id.
 Dry cough; கோழையின்றி இருமுகை. Tinn.

<id. நெஞ்சுபுண்ணை-தல் neñcu-puṇṇā-, v.
 intr. <id.+. 1. To be distressed or wounded
 at heart; மனநோதல். காயகற்பந்தேடி நெஞ்சுபுண்
 -

ணவர் (தாயு. பரிபூரண. 10). 2. To have sore
 throat; தொண்டை புண்ணுதல். (W.)

நெஞ்சுரப்பு neñcurappu, n. <id.+. உரப்பு.
 See நெஞ்சுரம். 1. நெஞ்சுரப்போ வெனக்கிங் கினியா
 ருவமை யுரைப்பதற்கே (தனிப்பா. i, 140, 32).

நெஞ்சுரம் neñcuram, n. <id.+. உரம்.
 [M. neññuram.] 1. Hard-heartedness; மனக்
 கடுமை. Colloq. 2. Boldness, courage; மனோ
 தேயம். 3. Audacity; தடித்தனம். Colloq.

நெஞ்சுருகு-தல் neñcuruku-, v. intr. <id.
 +. To melt, as heart; மனமிளகுதல். நெஞ்சுருகிக்
 கண்பணிப்ப நிற்குஞ் சோரும் (திவ். திருநெடுந். 12).

நெஞ்சுவட்டு-தல் neñcuvaṭṭu-, v. intr.
 <id.+. உவட்டு-. To feel nausea; to be sea-
 sick; துமட்டுதல். (W.)

நெஞ்சுவலி neñcu-vali, n. <id.+. See
 நெஞ்சுக்குத்து. (W.)

நெஞ்சுவறட்சி neñcu-varaṭci, n. <id.
 +. See நெஞ்சுபுகைதல். (W.)

நெஞ்சுவிடுதூது neñcu-viṭu-tūtu, n.
 <id.+. 1. A kind of poem in which the
 heart is personified and sent as a messenger
 to one's beloved; மனத்தைக் காதலர்பால் தூது
 விடுவதாக அதனை முன்னிலைப்படுத்திக் கூறும் பிரபந்த
 வகை. 2. A treatise of the Śaiva Siddhānta
 Philosophy by Umāpati-Civācāriyar, one of
 14 meykāṇṭa-cāttiram, q.v.; மெய்கண்டசாத்திரங்
 களுள் ஒன்றும், உமாபதிசிவாசாரியர் இயற்றியதுமான
 சைவசித்தாந்த நூல்.

நெஞ்சுள் neñcuḷ, n. <id. Mind; மனம்.
 (நன். 228, மயிலை.)

நெஞ்சுளு-த்தல் neñcuḷu-, v. intr. <id.
 + உளு-. To be broken-hearted, dispirited; மன
 முறிதல். நெஞ்சுளுக்கின னெனச்சிறிது நின்று நினையா
 (கம்பரா. விராத. 25).

நெஞ்சுறைப்பு neñcuraippu, n. <id.+.
 உறைப்பு. 1. Hard-heartedness; மனக்கடுமை. Loc.
 2. Boldness of heart, intrepidity; தைரியம். (W.)

நெஞ்சுன்றி neñcūnri, n. prob. id.+.
 னன்று-. That which is bent on one side with
 a corresponding elevation on the reverse; ஒரு
 பக்கம் வளைந்து மறுபக்கம் மீதநீருப்பது. (யாழ்.
 அக.)

நெஞ்செரி-தல் neñceri-, v. intr. <id.
 + எரி-. 1. To burn with anger; கோபத்தால்
 மனங்கொதித்தல். தத்துவமில்லியென்று நெஞ்செரிந்து
 வாசகத்தழித்ததன்னை வைதிடாமே (திவ். நாய்ச். 1, 3).
 2. To feel envy; to be jealous; போறுமடப்படு
 தல். Colloq.

நெஞ்செலும்பு *neñcelumpu*, *n.* <id.+ எலும்பு. Breast-bone, sternum; மாடுபெலும்பு.

நெஞ்சைப்பிடி-த்தல் *neñcai-p-piṭi*, *v.* *tr.* <id.+ . To take by the throat; கழுத்தைப் பிடித்தல். (w.)

நெஞ்சைப்பிள-த்தல் *neñcai-p-piḷa*, *v.* *tr.* <id.+ . To break one's heart, as grief; துக்கம் முதலியன மனத்தை வருத்துதல்.

நெஞ்சொடுபுலத்தல் *neñcoṭu-pulattal*, *n.* <id.+ . (Akap.) Theme of rebuking one's heart for going after one's unresponsive lover; அன்பற்ற காதலரிடஞ்செல்லும் மனத்தொடு புலந்து தலைவனேனும் தலைவியேனும் கூறும் அகத்துறை. (குறள், 130, அதி.)

நெஞ்சோர்மம் *neñcōrmam*, *n.* <id.+ *perh.* ஒரு-மை. Boldness, intrepidity; நெஞ்சுத் துணிவு. (w.)

நெட்டங்கம் *neṭṭaṅkam*, *n.* *prob.* நெடு-மை + அங்கம். 1. Pride, haughtiness; செருக்கு. அவனை நெட்டங்க முடைக்கிறான். 2. Words of insolent censure; செருக்கினுள் பழித்துரைக்கும் மொழி. பொட்டான தேவர்களும் நெட்டங்கம் படிப்பாரே (இராமநா. உயுத். 82).

நெட்டநெடுமை *neṭṭa-neṭumai*, *n.* Redupl. of நெடு-மை. Great length, excessive tallness or height; மிதுநீளம். அட்டம் வளராது நெட்டநெடுமை கொண்டன (தக்கயாகப். 406, உரை).

நெட்டம்¹ *neṭṭam*, *n.* <நெடு-மை. *Loc.* 1. Tallness, length; நெடுமை. 2. Perpendicularity; செங்குத்து.

நெட்டம்² *neṭṭam*, *n.* *cf.* *yavanēṣṭa*. Black pepper; மிளகு. (மலை.)

நெட்டாங்கு *neṭṭāṅku*, *n.* <நெடு-மை. *Tj.* 1. Lengthiness; நீளவாட்டு. 2. See நெட்டங்கம். 3. Mimicry; அடிதகாட்டுகை.

நெட்டாங்குவீடு *neṭṭāṅku-vīṭu*, *n.* <id.+ . House with a slanting roof supported by a wooden post, but without trusses, standing erect on a beam; உத்திரத்தின் குறுக்குச்சட்டமின்றி இருபுறமும் இறங்கிய கூரைகொண்ட வீடு. (C. G.)

நெட்டாயம் *neṭṭāyam*, *n.* <id.+ . [M. *neṭṭāyam*.] Stretchers, piling up bricks perpendicularly or upright, opp. to *kattāyam*; நெட்டைக்குத்தாகச் செங்கலை அடுக்குகை. (w.)

நெட்டாவில் *neṭṭāvil*, *n.* Bark tree. See மரவுரி. (L.)

நெட்டி *neṭṭi*, *n.* 1. Joints of the body. உடற்பொருத்து. 2. Bone; எலும்பு. (அக. நி.) [T. *neṭika*.] Cracking noise of the finger joints; சுடக்கு. (w.) 4. Idleness, laziness; பல். (நாமதீப. 711.) 5. Sola pith, l. sh., *chynomene aspera*; கிடேசிக. (நாமதீப. 343.)

நெட்டிக்கோரை *neṭṭi-k-kōrai*, <நெட்டி + . A kind of sedge; கோரைவண்டு. (மூ. அ.)

நெட்டிசை *neṭṭicai*, *n.* <நெடு-மை. Long metre in *viruttam* verse, opp. *kurricai*; விருத்தத்தில் நெடிய சந்தம். (w.)

நெட்டிடை *neṭṭitai*, *n.* <id.+ . Long distance; நெடுந்தூரம். நீங்கினன் தன்பதி நெட்டிடை யாயினும் (மணி. 3, 41).

நெட்டிப்பொரி *neṭṭi-p-pori*, *n.* <நெட்டி + . Garland made of pith-flowers; நெட்டிப்பழை. (w.)

நெட்டிமுறி-த்தல் *neṭṭi-muri*, *v.* <id.+ . *Loc. intr.* To stretch oneself; சோம்பி முறித்தல்.—*tr.* See நெட்டியேடு.

நெட்டியெடு-த்தல் *neṭṭi-y-eṭu*, *v.* <id.+ . (w.) 1. To crack the finger knuckles or toes; சுடக்கெடுத்தல். 2. To oppress, exact heavy work; வருத்துதல்.

நெட்டில் *neṭṭil*, *n.* <நெடு-மை. *cf.* நெட்டி. Bamboo. See முங்கில். (மலை.)

நெட்டிலிங்கம் *neṭṭilīṅkam*, *n.* <id.+ + இலிங்கம். Indian mast tree, l. *tr.*, *Polyalthia longifolia*; மரவகை. (மூ. அ.)

நெட்டிலிங்கு *neṭṭilīṅku*, *n.* See நெட்டிலிங்கம். (சங். அக.)

நெட்டிவாங்கு-தல் *neṭṭi-vāṅku*, *v.* <நெட்டி + . See நெட்டியேடு.

நெட்டிவேலை *neṭṭi-vēlai*, *n.* <id.+ . Ornamental pith-work; நெட்டியாற்செய்த அலங்காரவேலை.

நெட்டு¹-தல் *neṭṭu*, 5 *v. tr.* 1. [T. *neṭṭu*.] To thrust, push; தள்ளுதல். *Colloq.* 2. To strike, as a stone or ball; ஒன்றில் தாக்குதல். (w.) 3. To eat or drink to excess, used in contempt; மிகவுண்ணுதல். (w.)

நெட்டு² *neṭṭu*, *n.* <நெட்டு- . 1. [T. *neṭṭu*.] Pushing, thrusting; தள்ளுகை. 2. Striking, skipping, as a stone or ball; தாக்குகை.

நெட்டு³ *neṭṭu*, *n.* <நெடு-மை. 1. Length, tallness; நெடுமை. அவன் நெட்டுவிட்டிருக்கிறான். (அக.)

நெட்டுக்கட்டு-தல்

2. Long distance; நெடுத்தாரம். நெட்டிலே
(தாயு. மலைவளர். 2). 3. Extent, as of
the breadth of a pial; அகலம். 4. Times, num-
ber, turn, as in going and coming; போய்த்திரும்
தடவை. (W.) 5. Platform for the storage of
c. g.) 6. Stalk, peduncle;
உப்புமேடை. (c. g.) 7. Pride; செருக்கி. நெட்டது செய்ய
(இராமநா. உயுத். 23). 8. Bunch,
காணம் (இராமநா. உயுத். 23). 9. Cluster;
தலை. (W.)

நெட்டுக்கட்டு-தல் *nettu-k-kattu*, *v. intr.*
To shoot forth in clusters, as
fruits; தலைதள்ளுதல். (யாழ். அக.)

நெட்டுக்கண்பலகை *nettu-k-kan-palakai*,
perh. id.+. Lintel; மண்தாங்கிப்பலகை.
(E. M.)

நெட்டுக்குத்து *nettu-k-kuttu*, *n.* <id.+.
perpendicularity; செங்குத்து. *Loc.*

நெட்டுடை-த்தல் *nettuṭai*, *v. tr.* <id.+.
To put down or break one's pride; செருக்கை
புடித்து. *Colloq.*

நெட்டுயிர்¹-த்தல் *nettu-yir*, *v. intr.*
<நெடு-மை+. To sigh, fetch a deep breath;
பெருமுகிவிடுதல். நெட்டுயிர்த்துத் தட்டழிந் துளறு
வார் (தாயு. பரிபூரண. 3).

நெட்டுயிர்² *nettu-yir*, *n.* <id.+. Long
vowel; உயிர்நெடில். நெட்டுயிர்காரமும்... பெறும்
(நன். 126).

நெட்டுயிர்ப்பு *nettu-yirppu*, *n.* <நெட்டுயிர்-
+பு. Sighing, deep breath, as induced by pain or
grief; பெருமுகி. நெட்டுயிர்ப்போ டற்ற பிணம்
(திருநெறி. 31).

நெட்டுயிர்ப்பெறி-தல் *nettu-yirpperi*, *v.*
intr. <நெட்டுயிர்ப்பு+. See நெட்டுயிர்-.

நெட்டுரு *nettu-ru*, *n.* <நெடு-மை+உரு³.
Rote-learning; மனப்பாடம். *Colloq.*

நெட்டுருப்பண்ணு-தல் *nettu-ru-p-pan-*
v. tr. <நெட்டுரு+. To learn by rote;
மனப்பாடம் பண்ணுதல். *Colloq.*

நெட்டுருப்போடு-தல் *nettu-ru-p-pōṭu*,
v. tr. <id.+. See நெட்டுருப்பண்ணு-. *Colloq.*

நெட்டுலை *nettu-lai*, *n.* <நெடு-மை+உலை.
Incessant cooking; விடாச்சமையல். நெட்டுலைக்
கழுநீர் (கம்பரா. நாட்டு. 26).

நெட்டுவிடு-தல் *nettu-viṭu*, *v. intr.*
<நெட்டு³+. To grow tall; நெட்டையாதல். *Tinn.*
(அக.)

நெட்டுத்தி *nettuṭti*, *n.* See நெட்டுதி. (யாழ்.

நெட்டுதி *nettuṭti*, *n.* <நெட்டு³+உது-. A
long spiral conch; ஒருவிதச்சங்கு. (W.)

நெட்டுரம் *nettu-ram*, *n.* <*niṣṭhura*.
Wickedness; hard-heartedness; நீஷ்ரம். நெட்
ரூ ரூசங்காரா (திருப்போ. சந். சின்னகட். 1, 3).

நெட்டெழுத்து *netteluttu*, *n.* <நெடு-
மை+எழுத்து. 1. Long vowel; இரண்டு மாத்நீரை
கோண்ட உயிரெழுத்து. நெட்டெழுத் திம்ப ரொத்த
குற் நெழுத்தே (தொல். எழுத். 41). 2. Signature
in full; autograph; பெயர் முழுமையும் அடங்கிய கை
யெழுத்து. 3. Long sight; சாலேசரம். *Loc.*

நெட்டெழுத்துக்காரன் *netteluttu-k-*
kāraṇ, *n.* <நெட்டெழுத்து+. Document-writer;
பத்திரமெழுதுவோன். (W.)

நெட்டை¹ *nettai*, *n.* <நெடு-மை. 1. [T.
niṭra, K. *netṭane*, M. *netukkam*.] Tallness;
நெடுமை. நெட்டைக்குயவற்கு (திருப்ப. 1038). 2.
A kind of weapon; படைவகை. (பதிற்றுப். 42, 3,
உரை.) 3. Skeleton; முழுவெலும்புக்கூடு. (சது.)

நெட்டை² *nettai*, *n.* cf. நெட்டி. 1.
Stretching oneself, one of five *mey-k-kurram*,
q.v.; மெய்க்குற்றம் ஐந்தனுள் ஒன்றுள சோம்பல்
முறிக்கை. (பிங்.) 2. Cracking the finger-joints;
கடக்குவிக்கை. (W.)

நெட்டைக்குத்து *nettai-k-kuttu*, *n.*
<நெட்டை¹+. See நெட்டுக்குத்து. *Loc.*

நெட்டைநாரத்தை *nettai-nāraṭtai*, *n.*
<id.+. A kind of cherry nutmeg, m. tr.,
Polyalthia cerasoides; மரவகை. (L.)

நெட்டையன் *nettaiyan*, *n.* <id. [K.
niḍiyan.] Tall man; நெடியவன். *Colloq.*

நெட்டோலை *netṭolai*, *n.* <நெடு-மை+.
Epistle, message; திருமுகம். அமணர் தங்கன்பாற்
செல்லவிட்டன்ன கட்டி நெட்டோலை (திருவாலவா.
26, 2).

நெடநெடெனல் *neṭa-neṭenal*, *n.* Onom.
expr. signifying crashing sound, as of a falling
tree; முறிதலொலிக்குறிப்பு. (குடா.)

நெடலை *neṭalai*, *n.* A kind of stork; நாரை
வகை. (நற். 211, உரை.)

நெடி¹-த்தல் *neṭi*, *v. intr.* <நெடு-மை.
To make delay; போழ்து நீட்டித்தல். நெடியா
தனியின் (சிலப். 16, 21).

நெடி² *neṭi*, *n.* 1. Cricket; சிள்வண்டு.
நெடிபடு காணத்து (யு. வெ. 1, 3). 2. Pungent
odour causing a choking sensation, as of fried

chillies; மீனகாய் முதலியன கமறல். *Madr.* 3. Strong pungent smell; காரம். *Loc.* 4. Stench; துர்நாற்றம். (W.)

நெடித்தற்பொழுது *neṭittar-polutu*, *n.* <நெடி-+. Delay, procrastination; தாமதம். (திவா.)

நெடிது *neṭitu*, *adv.* <நெடு-மை. After a long delay; தாமதமாக. நெடிது வந்தன்று நெடுந் தகை தேரே (புறநா. 296).

நெடிதுயிர்-த்தல் *neṭituyir-*, *v. intr.* <id.+ . See நேட்டியிர்-. உரோகிணி நினைவன ணேக்கி நெடிதுயிரா (நெடுநல். 163).

நெடிப்பு *neṭippu*, *n.* <நெடி-. Long time; நேடுநேரம். நெடிப்புறச் சானமுற் றிருந்து (சேதுபு. பராவச. 37).

நெடியவட்டம் *neṭiya-vaṭṭam*, *n.* <நெடு-மை+. Large shield; பெருங்கேடகம். (குடா.)

நெடியவாயன் *neṭiya-vāyan*, *n.* <id.+ . A kind of fish; மீன்வகை. ஒவி நெடிய வாயன் (பருளை. பள்ளு. 16).

நெடியோன் *neṭiyōn*, *n.* <id. 1. Tall person; நேட்டையானவன். 2. Viṣṇu, as in His Trivikrama incarnation; தீர்விக்கிரமனாகிய திருமால். செங்க நெடியோ னின்ற வண்ணமும் (சிலப். 11, 51). 3. Great person; பேரியோன். முந்நீர் விழவி நெடியோன் (புறநா. 9). 4. Sacred basil. See துளசி. (மலை.) 5. Spreading hogweed. See முக்கிரட்டை. (மலை.)

நெடியோன்குன்றம் *neṭiyōn-kunram*, *n.* <நெடியோன்+. Tirupati, as Viṣṇu's hill; திருவேங்கடமலை. (சிலப். 8, 1.)

நெடில் *neṭil*, *n.* <நெடு-மை. 1. Length; நீளம். (திவா.) 2. Long vowel, opp. to *kuril*. See நேட்டேழுத்து. குறிலே நெடிலே குறிலினை (தொல். பொ. 315). 3. Bamboo; முங்கில். (பிங்.) நெடில் படுத்த வெங்கானம் (பாரத. வேத். 10). 4. That which is great or excessive; மிக்கது. நெடற் கொடுங்கொலை (இரகு. தேனு. 104).

நெடிலடி *neṭil-aṭi*, *n.* <நெடில்+. (Pros.) Line of five metrical feet; ஐஞ்சீரான் வரும் அடி. மூவைந் தெழுத்தே நெடிலடிக் களவே (தொல். பொ. 351).

நெடிலி *neṭili*, *n.* perh. id. 1. A large seaheron; கடற்பருந்துவகை. (W.) 2. A kind of grass; புல்வகை. (சங். அக.)

நெடு-த்தல் *neṭu-*, 11 *v. intr.* <நெடி-. (J.) 1. To be long, as time; காலம் முதலியன நீளுதல்.

2. To continue, as rain; மழை முதலியன விடாது தொடர்தல். 3. To become tall; நேட்டையாதல்.

நெடுக்கு *neṭukku*, *n.* <நெடுகு-. Length as of a wall; நீட்சி. *Loc.*

நெடுக்குச்சுவர் *neṭukku-c-cuvar*, <id.+ . Lengthwise wall, opp. to *kurukku-cuvar*; நீளவாட்டுச்சுவர். (W.)

நெடுக *neṭuka*, *adv.* <id. *Collog.* Lengthwise, longitudinally; நீளமாய். நேராக. நெடுகப்போ. 3. Continuously; தொடர்பாக.

நெடுகப்பிடி-த்தல் *neṭuka-p-piṭi-*, <id.+ . *intr.* 1. To continue, as rain; மழை முதலியன விடாதுதொடர்தல். *Collog.* 2. To pass without stopping; தங்காமற்செல்லுதல். (W.) 3. To be long delayed, as rain; வேதகாலம் இல்லாதிருத்தல். (W.) 4. To occupy or take up time; காலம் பிடித்தல். (W.)—*tr.* 1. To stretch and hold a thing at full length; நீளமாகப் பிடித்தல். (W.) 2. To waste away, as property; பொருளை அழித்தல். (J.) 3. To protract, as speech, as in a speech; பேச்சு முதலியவற்றை விரித்தல். (W.)

நெடுகலும் *neṭukalum*, *adv.* <id. *Collog.* Continually, constantly, all day long; எப்பொழுதும்.

நெடுகவிடு-தல் *neṭuka-viṭu-*, *v. tr.* <id.+ . 1. To let out, as a cord; to veer; நீளமாக விரித்தல். (W.) 2. To put off; தள்ளிவைத்தல். (W.)

நெடுகிலும் *neṭukilum*, *adv.* <id. *Collog.* நெடுகலும்.

நெடுகினகாரியம் *neṭukina-kāriyam*, *n.* <id.+ . (J.) 1. Protracted, tedious, wearisome business; விடாவேலை. 2. Desperate matter; கடுமையான காரியம்.

நெடுகு-தல் *neṭuku-*, 5 *v. intr.* 1. To extend; to be lengthened; to grow tall, high or long; நீளுதல். நெடுகு மூக்க மானும் (தணிகை. நாட். 116). 2. To be protracted, delayed; தாமதித்தல். 3. To run away; to disappear, as things lent or lost; காணும்போதல். (J.) 4. To die; சாதல். (J.)

நெடுங்கடல் *neṭu-n-kaṭal*, *n.* <நெடு-மை+. The sea adjoining a shore; கரையோர கடல். (யாழ். அக.)

நெடுங்கடலோடு-தல் *neṭu-n-kaṭal-ōṭu-*, *v. intr.* <நெடுங்கடல்+. To coast, sail along the coast; கரையோரமாய்க் கப்பல் செல்லுதல். (W.)

நெடுங்கடை

நெடுங்கடை neṭu-ñ-kaṭai, *n.* <நெடு-மை
Lofty gateway, portico; பேரிய வாயில். 4.
வெண்னிலை (4. வெ. 9, 2,
கொஞ்).

நெடுங்கண் neṭu-ñ-kaṇ, *n.* <id.+. (w.)
1. Farsighted eye; தூரப்பார்வையுள்ளகண். 2.
Long squares in braiding olas; பின்னிய ஓலையின்
நீண்டகண். 3. Separations in the sections of the
palmyra leaf far from the stem; நீண்டமட்டையி
நிறுதியில் விரியும் பனையோலைப் பரிவு. 4. Top-
most of the three eyes of a cocoanut; தேங்
காயின் தாய்க்கண்.

நெடுங்கண்ணோலை neṭu-ñ-kaṇ-ṇ-ōlai, *n.*
<நெடுங்கண்+. Palmyra leaf with the divisions
extended before separation; மட்டையின்னிறும்
நிர்த்தமுள்ளமே நிர்த்தசெல்லும் பனையோலை. (w.)

நெடுங்கண்பார்வை neṭu-ñ-kaṇ-pārvaī, *n.*
<id.+. See நெடும்பார்வை. (w.)

நெடுங்கண்விழு-தல் neṭu-ñ-kaṇ-vilū-, *v.*
<id.+. To form big eyes, in braiding
olas; ஓலை முடைதலில் பெருங்கண் உடையதாதல்.
கீற்று நெடுங்கண் விழுந்திருக்கிறது. (யாழ். அக.)

நெடுங்கணக்கு neṭu-ñ-kaṇakku, *n.* <நெடு-
மை+. 1. Alphabet; அரிச்சுவடி. (தொல். எழுத்.
94, உரை.) 2. A long account or reckoning; நெடு
நாட்கணக்கு. (w.) 3. Bad debt; வாராக்கடன். (w.)

நெடுங்கணவாய் neṭu-ñ-kaṇavāy, *n.* <id.
+. A long cuttlefish, sepia; நீண்டமீன்வகை.
(w.)

நெடுங்கதை neṭu-ñ-katai, *n.* <id.+.
Ancient story; பழங்கதை. (யாழ். அக.)

நெடுங்கதைவிடு-தல் neṭu-ñ-katai-viṭu-,
v. tr. <நெடுங்கதை+. To put off from day
to day; காலதாமதம்பண்ணுதல். (w.)

நெடுங்கயிற்றில்விடு-தல் neṭu-ñ-kayir-
vil-viṭu-, *v. tr.* <நெடுங்கயிறு+. To delay, pro-
crastinate; நாட்கடத்துதல். (யாழ். அக.)

நெடுங்கயிறு neṭu-ñ-kayiru, *n.* <நெடு-மை
+. 1. Long rope; நீளமான கயிறு. 2. Large
net; நீண்டவலை. கமலக்கண்ணென்னு நெடுங்கயிறு
படுத்தி (கிங். நாய்ச். 14, 4). 3. Long delay; பெருந்
தாமதம். (w.)

நெடுங்கழுத்தல் neṭu-ñ-kaluttal, *n.* <id.
+. Lit., that which is long-necked. [நீண்ட கழுத்
கோவெறுகழுதை. (குடா.)

நெடுங்காலி neṭu-ñ-kāli, *n.* <id.+. Long-
legged cow; கால்நீண்ட பசு. (J.)

நெடுங்கிடை neṭu-ñ-kiṭai, *n.* <id.+. 1.
Being bed-ridden for a long time, as from

a disease; வியாதியால் நீண்டகாலமாகப் படுக்கையிற்
கிடக்கை. Colloq. 2. See நெடுஞ்சாண்கிடை. நெடுங்
கிடையாய் வணங்கினான். Loc.

நெடுங்கு neṭu-ñku, *n.* <id. See நெடுக்கு.
சந்து நெடுங்கிலே போகிறது.

நெடுங்குடர் neṭu-ñ-kuṭar, *n.* <id.+.
The small intestines; மணிகுடல். (யாழ். அக.)

நெடுங்குரல் neṭu-ñ-kural, *n.* <id.+.
Long protracted cry, as in wailing; loud con-
tinued call; விடாத பேருந்தரல். (w.)

நெடுங்குரல்பாய்ச்ச-தல் neṭu-ñ-kural-
pāyccu-, *v. intr.* <நெடுங்குரல்+. To make a
long protracted noise, as in bemoaning; நீண்ட
சத்தமிடுதல். நெடுங்குரல்பாய்ச்சி அழுதான்.

நெடுங்குரலன் neṭu-ñ-kuralaṇ, *n.* <id.
Ass, as braying loudly; [பெருங்குரலுடையது]
கழுதை. (பஞ்சதந்த்.)

நெடுங்குல்லா neṭu-ñ-kullā, *n.* <நெடு-மை
+. High cap; நீண்ட துல்லா. (w.)

நெடுங்குவிளி neṭu-ñ-kūvilī, *n.* <id.+.
Loud noise, as of an elephant; பெருமூச்சு.
நிறையழியானை நெடுங்குவிளியும் (மணி. 7, 67).

நெடுங்கேடு neṭu-ñ-kēṭu, *n.* <id.+.
Endless ruin; தீராக்கேடு. (யாழ். அக.)

நெடுங்கை neṭu-ñ-kai, *n.* <id.+. Ele-
phant, as having a long trunk; [நெடிய கை
யுடையது] யானை. நெடுங்கைப் பிணத்திடை நின்
ருன் (4. வெ. 7, 13).

நெடுங்கைநீட்டு neṭu-ñ-kai-niṭṭu, *n.*
<நெடுங்கை+. Long distance; அத்தூரம். நித்ய
விபூதியிலே நெடுங்கைநீட்டாக இருந்தாயாகில் (சுடு,
5, 7, 1).

நெடுங்கோடிச்சுவர் neṭu-ñ-kōṭi-c-cuvar,
n. <நெடுங்கு+ஒடு+. See நெடுக்குச்சுவர். (C. G.)

நெடுங்கோணி neṭu-ñ-kōṇi, *n.* <நெடு-மை
+கோணு-. Camel; ஒட்டகம். (சங். அக.)

நெடுஞ்சட்டை neṭu-ñ-caṭṭai, *n.* <id.+.
Long coat, gown, cloak; நீண்ட அங்கி. (w.)

நெடுஞ்சம்பா neṭu-ñ-campā, *n.* <id.+.
A kind of *campā* paddy; சம்பாநெல்வகை. (நாம
திப. 352, உரை.)

நெடுஞ்சாங்கிடை neṭu-ñ-cāṇ-kiṭai, *n.*
Corr. of நெடுஞ்சாண்கிடை. Colloq.

நெடுஞ்சாண் neṭu-ñ-cāṇ, *n.* <நெடு-மை
+. See நெடுஞ்சாண்கிடை. (w.)

நெடுஞ்சாண்கட்டை neṭu-ñ-cāṇ-kattai, *n.*
<நெடுஞ்சாண்+. See நெடுஞ்சாண்கிடை. (w.)

நெடுஞ்சாண்கிடை *neṭu-ñ-cāṇ-kiṭai*, *n.* <id.+. Lying on the ground at full length; தண்டாகாரமாய்ப் பூமியிற் கிடக்கை. (W.)

நெடுஞ்சாணை *neṭu-ñ-cāṇai*, *n.* <id. See நெடுஞ்சாண்கிடை. (யாழ். அக.)

நெடுஞ்சாரை *neṭu-ñ-cārai*, *n.* <நெடு-மை+. Rat-snake, *Ptyas mucosus*; சாரைவகை.

நெடுஞ்சால் *neṭu-ñ-cāl*, *n.* <id.+. Ploughing lengthwise; நீட்டுப்போக்குழவு. (W.)

நெடுஞ்சீர்வண்ணம் *neṭu-ñ-cīr-vanṇam*, *n.* <id.+. (Pros.) A rhythm effected by having only long syllables; நெட்டெழுத்துப் பயின்றுவருஞ் சந்தம். (தொல். பொ. 532.)

நெடுஞ்சுருட்டை *neṭu-ñ-curuttai*, *n.* <id.+. A variety of *Echis carinata*, long carpet-snake; சுருட்டைப்பாம்புவகை. (M. M.)

நெடுஞ்செழியன் *neṭu-ñ-celiyan*, *n.* <id.+. 1. The Pāṇḍya king who caused the death of Kōvalan, as related in Cilappatikāram; கோவலனைக் கொல்வித்த பாண்டிய அரசன். (சிலப். 23, கட்டுரை.) 2. The Pāṇḍya king of Talai-yālaṅkāṇam fame, celebrated in Maturai-kkāñci and other poems; மதுரைக்காஞ்சி முதலிய வற்றிற் புகழப்பட்டவனும் தலையாலங்கானத்துச் சேரு வேற்றவனுமாகிய பாண்டியன்.

நெடுஞ்சேரலாதன் *neṭu-ñ-cēral-ātan*, *n.* <id.+. The Cēra king, celebrated in the second section of Patirru-p-pattu; பதிற்றுப்பத்தி னுள் இரண்டாம்பத்தின் பாட்டுடைத்தலைவனாகிய சேரன்.

நெடுஞ்சொல் *neṭu-ñ-col*, *n.* <id.+. Fame, renown; கீர்த்தி. (W.)

நெடுந்தகை *neṭu-n-takai*, *n.* <id.+. Person of great worth; மேம்பாடுள்ளவன். நோராய் பூண்ட நெடுத்தகை (பு. வெ. 3, 11).

நெடுந்தகைமை *neṭu-n-takaimai*, *n.* <id.+. Greatness, nobility; மேம்பாடு.

நெடுந்தட்டு *neṭu-n-taṭṭu*, *n.* <id.+. 1. A kind of paper-kite; பறக்கவிடும் கதாசிப்பட்ட வகை. (W.) 2. That which is unendurable; பொறுக்கமுடியாதது. ருசியுடையாரிழக்கை நெடுந்தட்டு (திவ். திருப்பா. 5, வ்யா. பக். 88).

நெடுந்தாயம் *neṭu-n-tāyam*, *n.* <id.+. A winning cast of dice, as giving the right to throw again; அடுத்து ஆடும்படி விழந்தாயம். (W.)

நெடுந்தாழ்ப்பாள் *neṭu-n-tālppāl*, *n.* <id.+. Long wooden bar for a door; கதவுக் கீழ் கணையமரம். (W.)

நெடுந்தூயில் *neṭu-n-tuyil*, *n.* <id.+. Long sleep; பேருந்துக்கம். 2. Death; மாண்பு (யாழ். அக.)

நெடுந்தூருத்தி *neṭu-n-turutti*, *n.* <id.+. A long squirt; நீர்வீசுங் கருவிவகை. (சீவக. உரை.)

நெடுந்தூக்கு *neṭu-n-tūkku*, *n.* <id.+. (Mus.) A measure of time, composed of seven *cīr*, one of seven *tūkku*, q. v.; தூக்கு ஏழுமுடிவாய்வு. எழுகூர்கோண்டது. (சிலப். 3, 16, அரும்.)

நெடுந்தூரம் *neṭu-n-tūram*, *n.* <id.+. Great distance; long way; அதிகத்தொலை.

நெடுந்தெய்வம் *neṭu-n-teyvam*, *n.* <id.+. Great deity; பேருமைபெற்ற தெய்வம். நீங்கிய தாங்கு நெடுந்தெய்வந் தானென் (மணி. 10, 93, உரை.)

நெடுந்தெரு *neṭu-n-teru*, *n.* <id.+. Bazaar street; அங்காடித் தெரு. (திவா.) 2. Main street, high road; பேருவீதி. பொன்னெடுந்தெருவிடை (கம்பரா. நகர்நிங்கு. 187).

நெடுந்தொகை *neṭu-n-tokai*, *n.* <id.+. See நெடுந்தொகைநானூறு. (பன்னிருபா. 159).

நெடுந்தொகைநானூறு *neṭu-n-tokai-nāṇūru*, *n.* <நெடுந்தொகை+. The poem Akkai-nāṇūru, as being a collection of 400 length stanzas. See அகநானூறு. (இறை. 1, பக். 5.)

நெடுந்தோட்டி *neṭu-n-tōṭṭi*, *n.* <நெடு-மை+. A large goad; பேரிய அங்குசம். (சீவக. 1835, உரை.)

நெடுநல்வாடை *neṭu-nal-vāṭai*, *n.* <id.+. The seventh ode of Pattu-p-paṭṭu by Nakkīraṇār, celebrating Neṭu-ñ-celiyan of Talaiyālaṅkāṇam fame; தலையாலங்கானத்துச் சேரு வேற்ற நெடுஞ்செழியன்மேல் நக்கீரனாரைப் பட்டதும் பத்துப்பாட்டினுள் ஏழாவதுமான பாட்டு.

நெடுநாக்கு *neṭu-nākkū*, *n.* perh. id.+. Sea-fish, brownish, *Plagusia marmorata*; கல் நிறமுள்ள கடல்மீன்வகை.

நெடுநாக்குப்பூச்சி *neṭu-nākkū-p-pūccī*, *n.* <id.+. Round nematoid intestinal worm *Ascaris lumbricoides*; நாக்குப்பூச்சிவகை. (M. L.)

நெடுநாட்டு *neṭu-nāṭṭu*, *n.* Travancore lancewood. See கானக்கை. (L.)

நெடுநாட்பழக்கம் *neṭu-nāṭ-palakkam*, <நெடுநாள்+. See நெடும்பழக்கம். Collog.

நெடுநாரை *neṭu-nārai*, *n.* perh. நெடு-மை+. (L.) 1. Flagrant cherry-nutmeg. See கோடாளு.

நாடுநெடுநாவை

Wynaad coffee cherry-nutmeg, m. tr., *polyalthia coffeeoides*; மரவகை.

நெடுநாவை *neṭu-nāvai*, n. <id.+ . long ploughshare; கலப்பையின் நீண்டகோழி. (W.)

நெடுநாள் *neṭu-nāl*, n. <id.+ . [M. *neṭu-nāl*] Long time; நெடுங்காலம். (யாழ். அக.)

நெடுநிகழ்ச்சி *neṭu-nikalcci*, n. <id.+ . long period, long duration of time, opp. to *neṭu-nikalcci*; நெடுங்காலம். மேலுங் கற்பத் தின் னெடு நிகழ்ச்சியும் (மணி. 27, 192).

நெடுநீட்டு *neṭu-niṭṭu*, n. <id.+ . (w.) 1. long distance; வேகுதூரம். 2. Great length; வகுதூரம்.

நெடுநீர் *neṭu-nīr*, n. <id.+ . 1. Sea, as *neṭu-nīr*; கடல். (w.) 2. Dilatoriness, disposition to procrastinate; நீட்டித்துச்செய்யும் இயல்பு. நெடுநீர் மறவி மடிதுயி னுன்கும் (குறள், 605).

நெடுநெடு-த்தல் *neṭu-neṭu*, v. intr. See நெடுநெடு. (யாழ். அக.)

நெடுநெடுகு-தல் *neṭu-neṭuku*, v. intr. Redupl. of நெடுகு-. To be very long, tall or high; மிகநீண்டிருத்தல். (J.)

நெடுநெடுனல்¹ *neṭu-neṭenal*, n. See நெடுநெடுனல். (திவா.)

நெடுநெடுனல்² *neṭu-neṭenal*, n. Redupl. of நெடு-மை. Expr. signifying tall growth; வளர்ச்சிக்கூறுப்பு.

நெடுப்பம் *neṭuppam*, n. <id. [T. *niḍu* - u, M. *neṭuppu*.] Length, height; நீட்சி. (w.)

நெடுப்பிணை *neṭuppinai*, n. Oxide of *neṭu*; வங்கமணல். (யாழ். அக.)

நெடும்பகை *neṭu-m-pakai*, n. <நெடு-மை *neṭumpaka*.] Long-cherished enmity; நீண்டகாலமாயுள்ள பகை. Colloq.

நெடும்பயணம் *neṭu-m-payanam*, n. <id.+ . (w.) 1. [K. *niḍuvayam*.] Long journey or voyage; நீண்டபிரயாணம். 2. Death; மரணம்.

நெடும்பழக்கம் *neṭu-m-palakkam*, n. <id. 1. Extensive practice; wide experience; நீண்ட அனுபவம். 2. Long acquaintance; நீடித்த சினேகம்.

நெடும்பழி *neṭu-m-pali*, n. <id.+ . Lasting disgrace; அழியாப்பழி. (கம்பரா. அகலிகை. 77.)

நெடும்பா *neṭumpā*, n. Malabar nut. See ஆடாதோடை. (மலை.)

நெடும்பாடு *neṭu-m-pāṭu*, n. <நெடு-மை+. Serious defect; பெருங்குறைவு. ஏகாவலியிலே ஒரு

ரன்ன் குறைந்தாலும் நெடும்பாடாயிருக்கும் (திவ். திருப்பா. 30, வ்யா.).

நெடும்பார்வை *neṭu-m-pārvai*, n. <id.+ . Capacity to see a long distance; நீண்ட தூரம் பார்க்கும் சக்தி (w.)

நெடும்புரிவிடு-தல் *neṭu-m-puri-viṭu*, v. intr. <id.+ . (J.) 1. To put off from day to day; நாட்கடத்துதல். 2. To tell a false story; to give a false excuse; பொய்புனைந்து சொல்லுதல்.

நெடும்போக்கு *neṭu-m-pōkku*, n. <id.+ . Going away for good, never to return; மீளும் நோக்கமில்லாத செலவு. Loc.

நெடுமன் *neṭuman*, n. <id. 1. Anything long; நீண்டது. Loc. 2. Snake; பாம்பு. (யாழ். அக.)

நெடுமாந்தடி *neṭu-mā-n-taṭi*, n. <id.+ . Colloq. 1. A long stick or staff; நீண்ட கழி. 2. A good-for-nothing fellow; உபயோகமற்றவன்.

நெடுமால் *neṭu-māl*, n. <id.+ . Viṣṇu; திருமால். (பிங்.) நெடுமாற் கடிமை செய்வேன்போல் (திவ். திருவாய். 8, 10, 1).

நெடுமாறனாயனார் *neṭumāraṇāyaṇār*, n. A canonized Saiva saint, Pāṇṭiyaṇ king and contemporary of Tiru-ñāṇa-campanta-mūrtti-nāyaṇār, one of 63; திருஞானசம்பந்தர் காலத்த வரும் பாண்டியவரசரும் நாயன்மார் அறுபத்துமூவரும் ஒருவருமான அடியார். (பெரியபு. நின்றசீர். 1.)

நெடுமி *neṭumi*, n. <நெடு-மை. 1. Tall woman; நெடியவள். (J.) 2. Tall tree, as palm-tree; ஒங்கிவளர்ந்த மரம். (J.) 3. Rain; மழை. (யாழ். அக.)

நெடுமிசை *neṭu-micai*, n. <id.+ . Top, highest point; உச்சி. மராதத்து நெடுமிசை (கவித். 36, 2).

நெடுமிடல் *neṭu-miṭal*, n. <id.+ . 1. Very strong man; மிதவலியோன். 2. Proper name of Atiyamāneṭumāṇāñci; அதியமானேடு மானஞ்சியின் இயற்பெயர். அடுபேரர்க் கொற்றவ நெடுமிடல் சாய (பதிற்றுப். 32, 10).

நெடுமுரல் *neṭu-mural*, n. <id.+ . A kind of pipe-fish, *Syngnathus*; ஒருவகை மீன்.

நெடுமுழக்கச்சை *neṭu-muḷa-k-kaccai*, n. <id.+ . A long cloth of thirty-six yards or more to a piece; 36 கஜம் அல்லது அதற்கு மேற் பட்ட கச்சைத்துணி. (J.)

நெடுமுழம் *neṭu-muḷam*, n. <id.+ . A saree; புடைவைவகை. (யாழ். அக.)

நெடுமுக்கு *neṭu-mūkku*, n. <id.+ . Elephant's trunk, as a long nose; துதிக்கை. நெடு முக்கிற் கரியினுரி மூடிக்கொண்டார் (தேவா. 1232, 8).

நெடுமூச்செறி-தல் *neṭu-mūcceri-*, *v. intr.* <id.+மூச்சு+. To pant, gasp; மேல் மூச்சு வாங்குதல். *Colloq.*

நெடுமை *neṭumai*, *n.* [T. *niḍu*, M. *neṭu*.]
1. Length, extension; நீளம். குறுமையு நெடுமையு (தொல். எழுத். 50). 2. Tallness, height, as of a person or tree; உயரம். நெடுமையா லுலகேழு மனந்தாய் (திவ். பெரியாழ். 5, 1, 4). 3. Continuation; protraction; காலம் முதலியவற்றின் நீட்சி. *Loc.* 4. Greatness; பெருமை. (சீவக. 1951, உரை.) 5. Boundlessness, excessiveness; அளவின்மை. (குறள், 17.) 6. Depth; ஆழம். (குறள், 495.) 7. Cruelty; கொடுமை. (கம்பரா. சம்பாதி. 5.) 8. Woman's hair; பெண்டிரி தலையிரி. (திவா.)

நெடுமொழி *neṭu-moli*, *n.* <நெடு-மை+.
1. Eulogy, encomium, praise; புகழ்ச்சொல். மாராயம்பெற்ற நெடுமொழியானும் (தொல். பொ. 63). 2. Boast, as of a victorious hero; தன்மேம்பாட்டுரை. (திவா.) நெடுமொழி மறந்த சிறுபேராள (புறநா. 178). 3. Vow; வஞ்சினம். தலைத்தா ணெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும் (தொல். பொ. 60). 4. See நெடுமொழியலங்காரம். (மாறனலங். 212.) 5. Purāṇic story; புராணகதை. (சிலப். 14, 49, உரை.) 6. Well-known fact; யாவருமறிந்த செய்தி. (சிலப். 14, 49, அரும்.)

நெடுமொழிகூறு-தல் *neṭu-moli-kūru-*, *v. tr.* <நெடுமொழி+. To praise; புகழ்தல். நீர்த் தன் நிதவேன நெடுமொழி கூறி (சிலப். 23, 115).

நெடுமொழியலங்காரம் *neṭu-moli-yalaṅkāram*, *n.* <id.+ (Rhet.) A figure of speech in which a warrior boasts that he has no equal in war; போரில் வீரனெருவன் தனக்கு நிகரில்லையென்று மேம்படுத்துரைக்கும் அணி. (மாறனலங். 212.)

நெடுமொழிவஞ்சி *neṭu-moli-vañci*, *n.* <id.+ (Purap.) Theme of a warrior approaching his enemy and boasting about his prowess; வீரனெருவன் பகைவர்சேனையைக் கிட்டித்தன் ஆண்மையை உயர்த்துக்கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 3, 12.)

நெடுவசி *neṭu-vaci*, *n.* <நெடு-மை+. Scar of stitches in sewing up a warrior's wound; போர்வீரனது புண்ணைத் தைத்தலால் உண்டாம் ஊசித்தழும்பு. நெடுவசி பாரந்த வடுவாழ் மார்பின் (பதிற்றுப். 42).

நெடுவட்டம் *neṭu-vattam*, *n.* <id.+ [M. *neṭuvattam*.] Spheroid; ellipse; நீளவாட்டத்திலமைந்த வட்டம். (W.)

நெடுவரி *neṭu-vari*, *n.* <id.+ Long row or line; ஒழுங்கு. வான்பறைக் குருகி னெடுவரி பொற்ப (பதிற்றுப். 83, 2).

நெடுவல் *neṭuval*, *n.* <id. Tall person நெடுவல் ஆள். (யாழ். அக.)

நெடுவாசி *neṭu-vāci*, *n.* <id.+ [பலகை *niḍuvāsi*.] Vast difference; பெருவித்தியாசத்தைத் தரவய வைவதெய்தால் தோஷமும் நெடுவாசிப்பு டிருக்கும் (திவ். திருமலை, 16, 62).

நெடுவாய் *neṭu-vāy*, *n.* <id.+ A sea fish. See உள்ளா.

நெடுவாலியூடகம் *neṭu-vāli-y-ūṭakam*, *n.* See நெடுவாலூடகம்.

நெடுவாலூடகம் *neṭu-vāl-ūṭakam*, *n.* <நெடு-மை+. Sea-fish, silvery, attaining 8 in length, *Gerres filamentosus*; 8 அங்குலம் வளவதும் வெண்ணிற முடையதுமான கடல்மீன்வகை. செப்பலியுற்ற நெடுவாலூடகம் (பருளை. பள்ளு. 75).

நெடுவாற்கோங்கு *neṭu-vār-kōṅku*, *n.* <id.+ Dipterocarp dammar, l. tr., *Hoptera racophila*; மரவகை. *Kāṭar*.

நெடுவாற்றிரளி *neṭu-vārrirali*, *n.* <id.+ Sea-fish, silvery, *Gerres oyena*; வெண்ணிறமுள்ள கடல்மீன்வகை. (W.)

நெடுவிரல் *neṭu-viral*, *n.* <id.+ Bryony. See நாய்ப்பாகல். (மலை.) 2. Malabar nut. See ஆடாதோடை. (சங். அக.)

நெடுவிரியன் *neṭu-viriyān*, *n.* <id.+ Long viper; விரியன்பாம்புவகை. (M. M.)

நெடுவீடு *neṭu-viṭu*, *n.* <id.+ Salvation; மோட்சம். அழகுசூடு நெடுவீடுற (மாறனலங். 299, உதா. 811).

நெடுவெண்பாட்டு *neṭu-veṇ-pāṭṭu*, *n.* <id.+ Stanza in *veṇpā* metre, consisting of 7 to 12 lines; ஏழடிச்சிறுமையும் பன்னிரடிப்படும் பெருமையும்உடைய வெண்பாவகை. (தொல். பொதல். 430.)

நெடுவெள்ளைசி *neṭu-vel-l-ūci*, *n.* <id.+ with 1. Surgical needle for stitching wounds; புண்ணை மைதைக்கும் ஊசி. கயமூழ்கிச் சிரல்பெயர்ந்தன்ன நெடுவெள்ளைசி (பதிற்றுப். 42). 2. A kind of weapon. நெட்டை என்னுங் கருவி. (பதிற்றுப். 42, 3, உரை.) 3. Pin. 4. Ruler. 5. Rib. 6. Well-swept. 7. Who t. 8. Ribs; 9. (W.)

நெடுவோர் *neṭu-vēr*, *n.* <id.+ Indian maddar. See சாயவோர். (மலை.)

நெண்டு-தல் *neṇṭu-*, *5 v. intr.* 1. To rise upon the stomach, keck; எதிர்க்களித்தல். (W.) 2. To limp; நொண்டதல். நெண்டிக்கொண்டதல். (தேவா. 743, 8).—*tr.* To dig; தோண்டதல். (நாமதீப. 737.)

நெத்தகர் *nettakar*, *n.* prob. நெல் + தகர். A weed that grows with paddy; நெல்லுடன் முளைக்கும் களைவகை. (யாழ். அக.)

நெய்க்கொட்டை

நெய்க்கொட்டை netta-p-palakai, *n.* <K. nettapalage. Dice-board; துதாடுபலகை. நெய்க்கொட்டை எடுத்துறுத்திற்று போன்ற . . . குற [பலகையை எடுத்துறுத்திற்று போன்ற . . . குற (கலித். 94, உரை).

நெய்க்கொட்டை nettam, *n.* perh. rakta. Blood; இரத்தம். *Vul.*

நெய்க்கொட்டை netta-manṭali, *n.* <நெய்க்கொட்டை. A scorpion; தேள்வகை. (சங். அக.)

நெய்க்கொட்டை nettali, *n.* See நெய்க்கொட்டை.

நெய்க்கொட்டை netti, *n.* <நெய்க்கொட்டை. Swimming bladder of a fish; மீன் நீந்திச்செல்லுதற்குக் காரணமான இரத்தவப்பை. *Loc.*

நெய்க்கொட்டை nettili, *n.* [T. nettelu.] See நெய்க்கொட்டை.

நெய்க்கொட்டை nettali-p-poti, *n.* <நெய்க்கொட்டை. Anchovy salted and dried; நெய்க்கொட்டைக்கருவாடு. (W.)

நெய்க்கொட்டை neti, *n.* <nidhi. 1. Treasure, riches; செல்வம். விழுநெதி பெறினும் (நற். 16). 2. Pearl; முத்து. நெதிசொரி சங்க மேந்தி (குளா. அரசி. 308).

நெய்க்கொட்டை neti, *n.* <nididhyāsana. Meditation; தியானம். தப்பாம நெதிபண்ண (தத்துவப். 262).

நெய்க்கொட்டை netiyam, *n.* <நெய்க்கொட்டை. Riches; செல்வம். நெதிய மென்னுன (தேவா. 556, 5).

நெய்க்கொட்டை neti-y-āṇ, *n.* <id. +. Kubera; துபேரன். நெதியாளன் ரோமுனை (தேவா. 88, 7).

நெய்க்கொட்டை nempu-, 5 *v. tr.* *Loc.* 1. To assist with a lever; கருவியை அடியிற்செலுத்திக் கொடுப்பதல். 2. To force open; உடைத்துத் திறத்

நெய்க்கொட்டை nempu, *n.* <நெய்க்கொட்டை. 1. Lifting with a lever; மேலெழுப்புகை. 2. [T. nempu.] Joining dowel or nail; இருபக்கமும் இணைப்பாணி. (கட்டிட. நாமா.)

நெய்க்கொட்டை nempu, 3. Pins for jewels. See ஓடாணி. (S. I. I. ii, 171.)

நெய்க்கொட்டை nempu, 4. Rung or round of a ladder; ஏணிப்படி. (W.)

நெய்க்கொட்டை nempu, 5. Ribs joining together the two beams of a well-sweep, serving also as steps for the man who treads it; ஏற்றத்தின் மடலாணி. (W.)

நெய்க்கொட்டை nempu, 6. Ribs; விலாவெலும்பு. (W.)

நெய்க்கொட்டை nempu, 7. See நெய்க்கொட்டை.

நெய்க்கொட்டை nempu-t-taṭi, *n.* See நெய்க்கொட்டை.

நெய்க்கொட்டை nempu-taṭi, *n.* <நெய்க்கொட்டை. Lever, in mechanics; பொருளைக்கிளப்ப அதனடியில் செலுத்துங் கோல். (W.)

நெய்க்கொட்டை nemiral, *n.* <நிமிரல். Rice; சோறு. (அக. ரி.)

நெய்க்கொட்டை ney-, 1 *v. tr.* [K. ney, M. neyka.] 1. To weave, as clothes; நூலை ஆடையாகச் செய்தல். நெய்யு நுண்ணூல் (சீவக. 3019). 2. To string; to link together; தொடுத்தல். நெய்தலை தூக்க (பரிபா. 19, 80).

நெய்க்கொட்டை ney, *n.* perh. snēha. [T. neyyi, K. M. ney.] 1. Ghee, clarified butter; வெண்ணையை உருக்கி உண்டாக்கும் பொருள். நீர்நாண நெய்வழங்கியும் (புறநா. 166, 21). 2. Butter; வெண்ணெய். நெய்குடை தயிரி னுரையொடும் (பரிபா. 16, 3). 3. Oil; எண்ணெய். நெய்யணி மயக்கம் (தொல். பொ. 146). 4. Civet; புழுதநெய். மையிருங் கூந்த னெய்யணி மறப்ப (சிலப். 4, 56). 5. Honey; தேன். நெய்க்கண் ணிராஅல் (கலித். 42). 6. Blood; உதிரம். நெய்யரிபற்றிய நீரெலாம் (நீர் நிறக். 51). 7. Grease, fat; நிணம். நெய்யுண்டு (கல்லா. 71). 8. Friendship, love; சினேகம். நெய் பொதி நெஞ்சின் மன்னர் (சீவக. 3049). 9. The 14th nakṣatra. See சித்திரை. (குடா.)

நெய்க்கொட்டை ney-, 11 *v. intr.* <நெய். 1. To be glossy, polished; பளபளத்தல். நீண்டு குழன்று நெய்த்திருண்டு (கம்பரா. உருக்காட்டி. 57). 2. To be fleshy, fat, plump; கொழுத்தல். நெய்த்த மீன். (W.) 3. To become greasy, unctuous or sticky; பசப்புடையதாயிருத்தல். (W.)

நெய்க்கொட்டை ney-k-kaṭal, *n.* <id. +. The ocean of ghee, one of elu-kaṭal, q. v.; எழுகட லுள் நெய்மயமாகியது. (திவா.)

நெய்க்கொட்டை ney-k-kili, *n.* <id. +. Bandage soaked in oil; எண்ணெய் தோய்த்த சீலைத் துண்டு. நெய்க்கிழி வைக்கப்பட்டார் (சீவக. 818).

நெய்க்கொட்டை neykkuraṇi, *n.* A plant. See அங்கோலம். (சங். அக.)

நெய்க்கொட்டை ney-k-kulampu, *n.* <நெய் +. (W.) 1. Thick broth seasoned with ghee; நெய்விட்டுத் தாளித்த குழம்பு. 2. Thick ghee; இறுகிய நெய்.

நெய்க்கொட்டை ney-k-kuri-c-cāstiram, *n.* <id. +. A treatise by Tēraiyaṇ on the test of urine by means of oil; எண்ணெய்விட்டு முத்திரப்பரிகைச்செய்வதைக் கூறுவதும் தேரையர் இயற்றியதுமாகிய நூல்.

நெய்க்கொட்டை ney-k-kottān, *n.* <id. +. See நெய்க்கொட்டை, 1. (L.)

நெய்க்கொட்டை ney-k-kottai, *n.* <id. +. 1. Soap-nut. See பூவந்தி. (மலை.) 2.

Butterfly soap-nut, m. tr., *Harpullia cupanoides*; மரவகை. (L.)

நெய்ச்சட்டி *ney-c-catti*, *n.* 1. Purple Indian water-lily. See செங்கழநீர். (மலை.) 2. A kind of greens; கிராவகை. (சங். அக.) 3. Crab's eye; பவளக்குன்றிமணி. (மலை.)

நெய்ச்சிக்கு *ney-c-cikku*, *n.* <நெய் +. 1. Indigestion caused by ghee; நெய் துடலில் தங்குவதனுண்டாம் அசீரணம். (W.) 2. Rancid smell caused by smearing one's body with ghee; நெய்யைப் பூசிக்கொள்வதால் உண்டாம் நாற்றம். *Loc.*

நெய்ச்சிட்டி *ney-c-citti*, *n.* 1. Wild cumin. See காட்டுக்கிரகம். (L.) 2. Round sage-leaved Indian linden, m. tr., *Grewia orbiculata*; மரவகை. (L.) 3. See நெய்ச்சட்டி, 3.

நெய்ச்சுட்டி *ney-c-cutti*, *n.* See நெய்ச்சட்டி, 2. (W.)

நெய்ச்சுண்டு *ney-c-cuntu*, *n.* <நெய் +. 1. Small quantity of ghee sticking to a pot; கலயத்தில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் நெய். (W.) 2. Small vessel for measuring ghee; நெய்யளக்க உதவுஞ் சிறிய அளவுகருவி. *Tj.*

நெய்த்திருக்கை *ney-t-tirukkai*, *n.* <id. +. A kind of thorn-back fish; திருக்கைமீன் வகை. (W.)

நெய்த்துடுப்பு *ney-t-tutuppu*, *n.* <id. +. 1. Spatula, used especially in Vedic sacrifices; சுருவம். (திவா.) 2. Vessel for oil used by torch-bearers; தீவட்டிக்காரர் உபயோகிக்கும் எண்ணெய்ப்பாத்திரம். (W.)

நெய்த்தோர்¹ *neyttör*, *n.* <id. [T. *net-turu*, K. *nettaru*.] Blood; இரத்தம். நெய்த்தோர் வாய . . . குருளை (நற். 2).

நெய்த்தோர்² *neyttör*, *n.* Indian ash tree. See ஒதி.

நெய்த்தோலி *ney-t-töli*, *n.* <நெய் +. Anchovy, silvery, *Engraulis indicus*; வேண்ணிற முள்ள கடல்மீன்வகை. (பதார்த்த. 938.)

நெய்தல் *neytal*, *n.* perh. நெய்³-. [M. *neytal*.] 1. [K. *neydal*.] White Indian water-lily, *Nymphaea lotus alba*; வெள்ளாம்பல். பல்விதம் நீலமொடு நெய்த னிகர்க்கும் (ஐங்குறு. 2). (திவா.) 2. Blue nelumbo. See கருங்குவளை. காஞ்சி மணக்குலைக் கட்கமழ் நெய்தல் (குறிஞ்சிப். 84). 3. Tuber of red Indian water-lily; செங்கழநீர்க்கிழங்கு. (சங். அக.) 4. Maritime tract; கடலும் கடல்சார்ந்த இடமும். ஏற்பாடு நெய்த லாதல் மெய்பெறத்தோன்றும் (தொல். பொ. 8). 5. Sorrow of lovers due to separation, assigned by poetic

convention to the maritime tract; நெய்தற்நிலைநாற் றின் உரிப்பொருளாகிய இரங்கல். நெய்தல் சான்ற பதம் வளம்பல. (மதுரைக். 325). 6. Funeral drum; நெய்தல் சாப்பறை. ஓரினெய்தல் கறங்க (புறநா. 194). 7. A big number; ஒரு பேரெண். நெய்தலுங் குவையலிற் றும் (பரிபா. 2, 13).

நெய்தல்பூண்டோன் *neytal-püntön*, *n.* <நெய்தல் +. A village deity, as wearing a garland of *neytal*; [நெய்தல் மாலை அணிந்தவன் ஐயனார். (நாமதிப. 43.)

நெய்தல்யாழ் *neytal-yäl*, *n.* <id. +. (Mus.) A primary melody-type of *neytal* tract; நெய்தற் பேரும்பண்களுள் ஒன்று. (திவா.)

நெய்தல்யாழ்த்திறம் *neytal-yäl-t-tiram*, *n.* <id. +. (Mus.) A secondary melody-type of the *neytal* class; நெய்தற்பண்வகை. (திவா.)

நெய்தலாம்பல் *neytal-ämpal*, *n.* <id. +. Fringed water-lily, *Limnanthemum cristatum*; ஒருவகை நீர்ச்செடி. (M. M. 588.)

நெய்தற்பறை *neytar-parai*, *n.* <id. +. 1. Drum peculiar to maritime tracts; நெய்தற்புஞ்சு நீலத்துக்குரிய பறை. (நம்பியகப். 34.) 2. Funeral drum; சாப்பறை. (குறள், 1115, உரை.)

நெய்தாங்கி *ney-tänki*, *n.* <நெய் +. A lamp; விளக்குவகை. (I. M. P. S.A. 402.)

நெய்தை *neytai*, *n.* perh. நெய்³-. Greatness, dignity, importance; பேருமை. (பிங்.)

நெய்தெட்டி *ney-netti*, *n.* perh. நெய் +. Elephant grass. See சம்பங்கோரை. (சங். அக.)

நெய்ப்பந்தம் *ney-p-pantam*, *n.* <id. +. Torch burning ghee; நெய்யூற்றி எரிக்கும் பந்தம்.

நெய்ப்பற்று *ney-p-parru*, *n.* <id. +. (W.) 1. Greasiness, stickiness of ghee; நெய்யின் ஒட்டுத்தன்மை. 2. Fat, corpulence; கொழுப்பு.

நெய்ப்பிடி *ney-p-piṭi*, *n.* <id. +. நெய்ப்பற்று. (W.)

நெய்ப்பிடிப்பு *ney-p-piṭippu*, *n.* <id. +. See நெய்ப்பற்று. (W.)

நெய்ப்பிலி *neyppili*, *n.* <நெய்ப்பு + இலி. Flaw in a ruby; ஒருவகை மாணிக்கத்துறம். சந்திரன் நெய்ப்பிலி யெனத் தகுபதினாறும் (கல்வா. 97).

நெய்ப்பிர்க்கு *ney-p-pirku*, *n.* <நெய் +. Oil-giving luffa. See நுரைப்பிர்க்கு. (மலை.)

நெய்ப்பு *neyppu*, *n.* <நெய்³-. 1. Unctuousness, oiliness; நெய்ப்பத முடைத்தாயிருத்தல் (திருக்கோ. 56, உரை.) 2. Shining appearance; gloss, polish; பளபளப்பு. (சீவக. 169, உரை.)

நெய்யுண்ணை

நெய்யுண்ணை, plumpness; கோழப்பு. (w.) 4. Pus, matter; கீழ். (w.)

நெய்யுண்ணை neyppu-c-cuvari, n. drum; நெய்யுண்ணை. Spurge. See மான் 4). நெய்யுண்ணை + perh. சுவறு-. See மான் 4). நெய்யுண்ணை. (சங். அக.)

நெய்யுண்ணை ney-m-miti, n. <நெய் +. See நெய்யுண்ணை. நெய்யுண்ணைக் கவளமொடு நெய்யுண்ணை பெருகு. (புறநா. 44).

நெய்யுண்ணை ney-m-miti-kavalam, <நெய்யுண்ணை +. Food for elephants and horses, rolled into balls after mixing it with ghee and sampling it with foot; நெய்யுண்ணை மீதித்துத் தரப்பட்ட உணவு. நெய்யுண்ணை யானை நெய்யுண்ணை (பெரும்பாண். 394).

நெய்யுண்ணை ney-m-min, n. <நெய் +. 1. See நெய்யுண்ணை. (பிங்.) 2. White prawn. See நெய்யுண்ணை. (w.)

நெய்யுண்ணை ney-muttai, n. <id. +. Spoon for taking ghee; நெய்யுண்ணைக் கரண்டி. நெய்யுண்ணை யொன்று வெள்ளி எண்பத்தேழு நெய்யுண்ணை (S. I. I. ii, 418).

நெய்யுண்ணை ney-y-ani, n. <id. +. The ceremonial oil-bath taken after the birth of son; மகப்பேற்றின்பின் ஆசனசந்திச்சி செய்யும் மங்களஸ்தானம். கயந்தலை தோன்றிய காமர் நெய்யுண்ணை யந்த கிழவனை (தொல். பொ. 147).

நெய்யுண்ணை ney-y-ari, n. <id. +. The brous covering about the base of the palmyra cocoanut stalk; பன்னாடை. எருமை நெய்யுண்ணை (சங். 38).

நெய்யுண்ணை neyyar-kayiru, n. <நெய் +. A weaver's implement; நெய்யுண்ணை கருவியு; நெய்யுண்ணை. (யாழ். அக.)

நெய்யுண்ணை ney-y-attu, n. <நெய் +. See நெய்யுண்ணை.

நெய்யுண்ணை ney-y-atal, n. <id. +. 1. Oil-bath taken on festive occasions; திருநாள் தினில் மங்களமாக ஆடும் எண்ணெய் முழுகு. இவனைத் தோற்றுத்ததுக்கு நெய்யுண்ணைப் போற்றுகிறபடி (சுடு, 7, 3, 1). 2. See நெய்யுண்ணை.

நெய்யுண்ணை ney-y-attu, v. intr. <id. +. 1. To take oil-bath, on festive occasions; எண்ணெய்ப்புகி மங்களஸ்தானஞ்செய்தல். அண்டர் மீண்டிப்புகுந்து நெய்யுண்ணை (திவ். பெரியாழ். 1, 1, 3, 1). 2. To anoint; நெய்யுண்ணை. நெய்யுண்ணை வேல்.

நெய்யுண்ணை ney-y-unṭai, n. <id. +. Ball of food mixed with ghee; நெய்யுண்ணை தோற்றுத்திர்ள். Loc.

நெய்யுண்ணை ney-y-unṭai, n. <id. +. See நெய்யுண்ணை. Loc.

நெய்யுண்ணை ney-y-ulai, n. <id. +. Pot of ghee heated for cooking; உணவு அமைத்தற்காக நெய் காய்கின்ற உலை. நெய்யுண்ணை சொரிந்த மைபூ னோசை (புறநா. 261).

நெய்யுண்ணை ney-y-erru, v. intr. <id. +. To bless a bride and bridegroom by stroking their heads with quitch grass soaked in ghee; அறுகை நெய்யிறேய்த்து மணமக்கள் சிரத்தில் மகளிர் வாழ்த்தித்தலுதல். மன்னுவாய் திருவோ டென்று வாழ்த்தினெய் யேற்றினாரே (சீவக. 2417).

நெய்யுண்ணை neyvār, n. <நெய் +. [K. neyyu-vavaru.] The caste of weavers; நெய்யுண்ணை. (யாழ். அக.)

நெய்யுண்ணை ney-vāṇ-min, n. <நெய் +. The 14th nakṣatra; சித்திரைநாள். (திவா.)

நெய்யுண்ணை ney-vilā, n. <id. +. See நெய்யுண்ணை. உலகெலா முவகை நெய்யுண்ணைப் பரம்பின (கம்பரா. மருத்து. 106).

நெய்யுண்ணை ney-vilutu, n. <id. +. 1. Congealed ghee; உறைந்த நெய். Colloq. 2. Butter freshly prepared from cream; புதிதாகத் திரண்டவேண்ணெய். (w.)

நெய்யுண்ணை ney-vilakku, n. <id. +. 1. Lamp fed with ghee; நெய்யிட்டெரிக்கும் தீபம். 2. Lamp of dough burnt with ghee before an idol; நெய்யுண்ணைநீதிக்குழன் ஏற்றும் மாவிளக்கு. Loc.

நெய்யுண்ணை neyvu, n. <நெய் +. Weaving; நெய்யுண்ணை. Colloq.

நெய்யுண்ணை ney-veṭṭi, n. prob. நெய் +. 1. Mud-skipper, olive-brown, *Periophthalmus koelreuteri*; பழப்பு நிறமுள்ள கடல்மீன்வகை. 2. Mud-skipper, brownish, attaining 9 in. in length, *Periophthalmus schlosseri*; ஒன்பது அங் தலம் வளரக்கூடியதும் பழப்புநிறமுள்ளதுமான கடல் மீன்வகை.

நெய்யுண்ணை ney-vai, v. intr. <id. +. 1. To make medicated ghee; மருந்துநெய் செய்தல். Loc. 2. To become fat; கோழப்பெறுதல். (யாழ். அக.)

நெய்யுண்ணை nerkkunṭi, n. <nir-gundi. Chaste tree. See நோச்சி. (மலை.)

நெய்யுண்ணை nerakku, n. [K. nirakhu.] Current price. See நிரக்கு. Loc.

நெய்யுண்ணை neratu, 5 v. tr. See நெய்யுண்ணை. —intr. 1. To be rough, hard; கடினமாதல். 2.

To be halting; தட்டிப்படுதல். (w.) அந்தப்பாட்டில் இரண்டிடங்கள் நெரடுகின்றன.

நெரடு² neratu, *n.* See நெருடு.

நெரி¹-தல் neri-, 4 *v. intr.* 1. [M. neri-yuka.] To be crushed, broken, smashed; to crack; நொறுங்குதல். தலைபத்து நெரியக் காலாற் றொட்டானை (தேவா. 17, 7). 2. To be routed; நிலைகேடுதல். (குடா.) 3. To be crowded together; நெருங்குதல். நெரிமுறைக் காந்தள் (பரிபா. 14, 13). 4. To arch, curve, bend; வளைதல். 4ரு வம் நெரிந்தேற (திவ். பெரியாழ். 3, 6, 2).

நெரி²-த்தல் neri-, 11 *v. tr.* Caus. of நெரி¹-. 1. To break to pieces; நொறுக்குதல். 2. To crush, press, squeeze; நகிக்குதல். கழை நெரித்து வீழ்த்த சாறு (சேதுபு. திருநாட். 78). 3. To rub or crush with the hand, as ears of grain; கையால் தானிய முதலியவற்றை நிமிண்டுதல். (w.) 4. To break the knuckles, as women in distress; துன்பமுதலியவற் றல் மகளிர் கைவிரல்களை அழுத்திச் சேர்த்தல். கையைக் கையினெரிக்கும் (கம்பரா. நகர்நீங்கு. 11). 5. To crack, as the fingers; கைவிரல்களைச் சுடக்குதல். 6. To rout; நிலைகேட்குதல். (திவா.) 7. To acquit oneself creditably; சாமர்த்தியமாய் நடத்துதல். (w.) 8. To approach; நெருங்குதல். எரிப்பும் பழன நெரித்து (புறநா. 249). 9. To crowd together; குவித்தல். *Loc.*

நெரி³ neri, *n.* <நெரி¹-. 1. Crack, bruise, smash; நெரிவு. 2. [T. neri.] Close and short plaits of cloth in wearing; சீலையின் கோய்சகம். (யாழ். அக.) 3. Roughness; சோரசோரப்பு. நெரி புறத்தடற்றுவாளும் (சீவக. 2517).

நெரி⁴ neri, *n.* cf. நெறி. 1. [T. neri.] Temporary swelling in joints due to boil, etc.; புண்புறப்பாடு முதலியவற்றால் கைகாற் சந்துகளில் உண்டாம் புடைப்பு. 2. Debility, *Adynamia*; வியாத்வகை.

நெரிக்கோரை neri-k-kōrai, *n.* A kind of sedge; கோரைவகை. *Loc.*

நெரிகட்டிசுரம் neri-katti-curam, *n.* <நெரி⁴ + சுட்டு- +. See நெறிக்கட்டிக்கவரம். *Loc.*

நெரிகொட்டை neri-kottai, *n.* <நெரி²- +. Crumpled areca nuts; நறுக்கிய பாக்கு. (J.)

நெரிசல் nericall, *n.* <நெரி¹-. 1. Anything broken or cracked; நெரிந்தது. 2. The state of being overcrowded, as of a place; நெருக்கமாயிருக்கும் நிலை. 3. Misunderstanding; மனஸ்தாபம். (w.) 4. Corneal ulcer; கண்ணோவுவகை. *Loc.* 5. Dull colour of the skin; பசலை. (நாமதீப. 585.)

நெரிஞ்சி neriñci, *n.* prob. id. See நெருஞ்சி. *Colloq.*

நெரிநெட்டி neri-netti, *n.* perh. id. of app. Elephant-grass. See சம்பங்கோரை. (மலை.)

நெரிநெட்டிவாங்கு-தல் neri-netti-vāṅku-, *v. intr.* perh. நெரி³ +. To be arduous; exhausting; நெட்டியை முறித்தல். வேலை நெரிநெட்டிவாங்குகிறது.

நெரிபிடி-த்தல் neri-piṭi-, *v. tr.* <id. To plait one's cloth in wearing; கோய்சகம் வைத்தல். (யாழ். அக.)

நெரிமீட்டான் neri-miṭṭān, *n.* prob. நெரி¹- +. A herb the root of which is used for curing bruises; காயம் ஆற்றும் ஒருவகைப்பூ. (w.)

நெரியரிசிப்பால் neri-yarici-p-pāl, <நெரியரிசி +. See நெரியரிசிப்பாற்செடி. (M. 856.)

நெரியல் neriyaḷ, *n.* <நெரி¹-. cf. மரியல். Black pepper; மீளகு. நெரியல் புணரப்பொருளை தாங்கிய . . . கழுதை (பெரும்பாண். 78).

நெரியாசம் neriyaṣam, *n.* <nir-yāṣam. Juice of Java storax. See நிரியாசம். (செந். xiv. 491.)

நெரியாசி neriyaṣi, *n.* <id. See நிரியாசி. சம். (w.)

நெரியாசிப்பால் neriyaṣi-p-pāl, *n.* <நெரியாசி +. Java storax, l. tr., *Allingia excelsa*; வகைப்பெருமரம். (M. M. 856.)

நெரியாசிப்பாற்செடி neriyaṣi-p-pāl-ceṭi, *n.* <id. +. Indian storax, l. tr., *Liquidambar orientale*; நீண்டமரவகை. (M. M. 856.)

நெரிவு nerivu, *n.* <நெரி¹-. 1. Cracking; சுடக்கு. 2. Pressing, crushing; நசுக்குகை. Variance; discord; disunion; பகை. (w.)

நெருக்கட்டியெனல் neru-k-katti-y-enal, *n.* Onom. expr. signifying (a) suddenness; abruptness; எதிர்பாராது வருத்தறிப்பு; (b) promptness, quickness; விரைவுக்குறிப்பு; (c) sudden breaking, as of a stick; ஒடிதறிப்பு; (d) falling suddenly with a crash; ஒலியுடன் ரேன விழத்தறிப்பு. (w.)

நெருக்கடம் nerukkaṭam, *n.* <நெருக்கு [T. neggaḍamnu.] Pressure; நெருக்கம். *Loc.*

நெருக்கடி nerukkaṭi, *n.* <நெருக்கு +. Colloq. 1. See நெருக்கம். நெருக்கடியில் வந்த பணம் கேட்டான். 2. Busy time; time of occupation; critical time; தத்தராமயம்.

நெருக்கம் nerukkam, *n.* <id. 1. Denseness, crowded state; செறிவு. (பிங்.) 2. Narrowness, straitness, tightness; ஒடுக்கம். நெருக்கம் பாதை. 3. Pressure of business, closeness.

நெருக்கிக்குறு-தல்

id. application; வேலைச்சங்கடம். Colloq. 4. frequency, constancy; இடைவிடாமை. பணம் வண்டுமென்று நெருக்கமாய் வந்து கேட்டான். 5. urgency; அவசரம். கலியாணம் நெருக்கத்தில் நடந்தது. Colloq. 6. Compulsion, restraint, coercion. Colloq. 7. Distress, trouble; பணி; பலவந்தம். Colloq. 8. Oppression, tyranny, harshness; கோடுமை. (w.) 9. Severity, as of the times, the weather or an epidemic; விவாதிக்கலையவற்றின் கடுமை. 10. Closefistedness; கைறுக்கம். Colloq. 11. Nearness, closeness; சமீபம். நெருக்கமான பந்துக்கள். 12. Approach of death; மரணத்தறுவாய்.

நெருக்கிக்குறு-தல் nerukki-k-kūru-, v. <நெருக்கு-+. To rebuke; இடித்துச்சொல்லுதல்.

நெருக்கிடை nerukkitai, n. <நெருக்கு-+ பொருட்டை. See நெருக்கடி.

நெருக்கிப்பார்-த்தல் nerukki-p-pār-, v. <நெருக்கு-+. 1. To press; வற்புறுத்துதல். 2. To try, take pains; முயற்சியெடுத்தல். (w.)

நெருக்கிப்பிடி-த்தல் nerukki-p-piṭi-, v. <id.+. tr. 1. To come in close pursuit of; to press hard; to overtake; தொடர்ந்து பற்றுதல். <Colloq. 2. To save by economy; சேட்டால் ஸமிச்சிப்பிடித்தல். Colloq.—intr. To eat too fast or too much, used in burlesque; மீதுதியாயுண்ணுதல். (w.)

நெருக்கு¹-தல் nerukku-, 5 v. tr. Caus. of நெருக்கு-. [K. nergu.] 1. To put close; to set thick; சேறியச்சேய்தல். நெருக்கி யம்முடி நின்றிசைவானவர் (தேவா. 927, 5). 2. To circumscribe, contract; சுருக்குதல். 3. To press hard, exert pressure upon; அடர்ந்து தள்ளுதல். மாமுமலையும்... சென்று நெருக்கலால் (கம்பரா. முதற்போர். 10). 4. To squeeze, bruise, mash; நசுக்குதல். (தேவா. 1117, 9.) 5. To oppress, persecute, distress; வருத்துதல். (பு. வெ. 11, பெண்பாற். 8, உரை.) 6. To urge, importune, solicit earnestly, as a creditor; வருத்திக் கேட்டல். 7. To choke, smother, throttle; அழக்குதல். 8. To compel, force, coerce; பலவந்தம் பண்ணுதல். (w.) 9. To attack, assail, assault; தாக்குதல். (w.)—intr. (w.) 1. To be frequent; to persevere; விடாப்பிடியாக இருத்தல். 2. To rage, prevail, as famine; to be severe, as epidemics; to be abundant, as rain; உரத்தல்.

நெருக்கு² nerukku, n. <நெருக்கு-. See நெருக்கம். (பு. வெ. 11, பெண்பாற். 8, உரை.)

நெருக்குவாரம் nerukku-vāram, n. <id.+. See நெருக்கடி. (J.)

நெருக்கெனல் nerukkenal, n. Expr. of suddenness, promptness; விரைவுகூறிப்பு. (w.)

நெருங்கல் nerunkal, n. <நெருங்கு-. 1. Throng, press; சேறிவு. (திவா.) 2. Reprimand; கண்டிப்புச்சொல். (w.)

நெருங்கு-தல் nerunku-, 5 v. intr. 1. To be near, approximate; சமீபமாதல். 2. To be close together; to crowd; சேறிதல். நெருங்கு மடியார்களு நியுநின்று (திருவாச. 21, 7). 3. To be close, as relationship, connection; கிட்டின உறவாதல். நெருங்கின சுற்றத்தான். 4. To be confined, narrow, as a road or doorway; ஒடுக்கமாதல். 5. To be pressed, compressed, squeezed; நசுங்குதல். (w.) 6. To be frequent; தொடர்தல். என்னிடம் நெருங்கி வருபவன். 7. To be vehement; to prevail, as disease, famine, wild beasts, robbers; மும்முரமாதல். (திவா.) 8. To be urgent; அவசரமாதல். காரியம் நெருங்குகிறது. 9. To increase; to grow excessive; to be overwhelming; மீதார்தல். (திவா.)—tr. 1. To approach; to go near; கிட்டதல். பொய்கைகளை நெருங்க (புறநா. 249, உரை). 2. To rebuke; இடித்துக்கூறுதல். கிழவனை நெருங்கி யிழைத்து (தொல். பொ. 150). 3. To be angry with; கோபித்தல். மகப்பழித்து நெருங்கலும் (தொல். பொ. 147).

நெருஞ்சி neruñci, n. prob. நெரி¹-. Cow's thorn, a small prostrate herb, s. sh., *Tribulus terrestris*; சேடிவகை. நெருஞ்சிக் காடுறு கடுநெறி யாக (பதிற்றுப். 26).

நெருஞ்சிப்பூச்செயல் neruñci-p-pū-cceyal, n. <நெருஞ்சி+. A neruñci-shaped pendant of a frontlet; நெற்றிப்பட்டையின் தோங்கல் வகை. (S. I. I. ii, 163.)

நெருஞ்சில் neruñcil, n. See நெருஞ்சி. நெறியைப் படைத்தா நெருஞ்சில் படைத்தான் (திருமந். 1617).

நெருஞ்சின்முள் neruñcin-mul, n. <நெருஞ்சில்+. A weapon; ஆயுதவகை. (குடா.)

நெருட்டுக்கருத்து neruṭṭu-k-karuttu, n. <நெருடு+. (w.) 1. Abstruse notion; கருகலான கருத்து. 2. Abstruse meaning, as of a passage; கருகலான பொருள்.

நெருட்டுப்புத்தி neruṭṭu-p-putti, n. <id.+. (w.) 1. Guileful disposition; வஞ்சகமனம். 2. Perverted intellect; கோணலான அறிவு.

நெருடன் neruṭan, n. <id. 1. Deceitful, scheming man; வஞ்சகன். (w.) 2. Clever man; கெட்டிக்காரன். Loc.

நெருடி neruṭi, *n.* <id. Fem. of நெருடன். *Loc.* 1. Deceitful, scheming woman; வஞ்சகி. 2. Clever woman; கேட்டிக்காரி.

நெருதி¹-தல் neruṭi-, 5 *v. tr.* 1. To roll in the hand; to rub gently with the fingers; நிமிண்தேல். ஒருகை யாலொரு முலைமுக நெருடா (திவ். பெருமாள். 7, 7). 2. To roll two broken ends of yarn between the fingers and join them; நிமிண்டி யிழைபொருத்துதல். இழைநக்கி நூனெருடு மேழை யறிவேளே (தமிழ்நா. 19). 3. To twist; திரித்தல். அருமைப் பழைய மொழியைத் திருடி நெருடிக்கவிபாடி (திருப்பு. 265). 4. To feel with the hand; தடவுதல். (w.) 5. To deceive, cheat; வஞ்சித்தல். (J.)

நெருதி² neruṭu, *n.* <நெருடு-. 1. Rubbing with the fingers; நிமிண்தேகை. 2. Twisting two ends of yarn between the fingers and joining them; இழைபொருத்துகை. 3. Feeling with the hands; தடவுகை. 4. Knots in a cloth from the joinings of the yarn; ஆடையின் பிதிர்ந்தேழும் நூல்முடிச்சு. (w.) 5. That which is knotty or abstruse, as a passage; கருகலானது. இச்சொற் றோடர் நெருடு. 6. That which is rugged, as style; கரடான சொல்லுடையது. இப்பாட்டின் நடை நெருடு. 7. That which is rough, as a road; கரடுநடானது. 8. Guile, deceit, intrigue; வஞ்சனை. (J.)

நெருநல் nerunal, *n.* & *adv.* Yesterday; நேற்று. நெருந லுனனெருவன் (குறள், 336).

நெருநலைநாள் nerunalai-nāl, *n.* & *adv.* <நெருநல் +. See நெருநல். (திருக்கோ. 21, துறைவி ளக்கம்.)

நெருநற்று nerunarru, *adv.* <id. See நெருநல். நெருநற்றுச் சென்றொன் காதலர் (குறள், 1278).

நெருநெரு-த்தல் neruneru-, 11 *v. intr.* (w.) 1. To feel sudden pain, as in the stomach; திடீரென வயிறு முதலியன வலித்தல். 2. To snap off suddenly, as a stick; திடீரென்று ஒடி தல்.

நெருநெருப்பு neruneruppu, *n.* <நெரு நெரு-. 1. Pain in the abdomen; internal pain; வயிற்றுவலி. (w.) 2. Early labour-pain; பேறு காலத்து உண்டாம் இடுப்புவலி. (w.) 3. Quick-ness; suddenness; அவசரம். காரியம் நெருநெருப் பாய் நடக்கிறது. *Loc.*

நெருநெருனல் nerunerenal, *n.* Onom. expr. of (a) sudden pain in the sto- mach; திடீரென வயிறுவலித்தற்றிப்பு; (b) sudden-ness; திடீரெனத் துறிப்பு. நெருநெருன்று முள்ளேறி

விட்டது : (c) crashing sound; நேரிதற் குறிப்பிட்டு நெருநெருன்று முறிந்தது.

நெருநை nerunai, *n.* & *adv.* [K. nirunerannai] See நெருநல். நெருநையினின்றுநன்று (கவித். 91) Investigat-

நெருப்பன் neruppan, *n.* <நெருப்பு. 1. Angry man; கடுங்கோபக்காரன். 2. Ince- diary; firebrand; கலகக்காரன். 3. Dangero- man; போல்லாதவன்.

நெருப்பாறு neruppāru, *n.* <id. + ஆறு. Lava; அக்கினிமலையிலிருந்து ஓடுங் குழம்பு. (w.)

நெருப்பி neruppi, *n.* <id. Fem. of நெரு- பன். (J.) 1. Angry woman; கடுங்கோபக்காரி. Firebrand; கலகக்காரி. 3. Dangerous woman; போல்லாதவன்.

நெருப்பிடுகலம் neruppiṭu-kalam, <id. + இடு- +. See நெருப்புச்சட்டி. (பிங்.)

நெருப்பு neruppu, *n.* perh. நெரி²-. 1. [நெரிப்பு.] Fire; அக்கினி. நெருப்புச்சின்னத் தணிந் திணந்தயங்கு கொழுங்குறை (புறநா. 125). Thunderbolt; இடி. அண்டமுகடு நெருப்புநா (இலக். வி. 655, உதா.). 3. Feverishness, abnor- mal heat of the body; உடந்தடு. 4. Strong feelings, as great grief, envy, jealousy, anger; கோபம் முதலியவற்றின் கடுமை. (w.) 5. See நெரு- புத்துண்டம். *Colloq.*

நெருப்புக்கட்டை neruppu-k-kattai, <நெருப்பு +. See நெருப்புக்கோள்ளி, 1. (w.)

நெருப்புக்கண் neruppu-k-kan, *n.* <id. + (w.) 1. Evil eye; திருஷ்டிவிழங்கண். 2. Fier eye; அன்பொறிபறங்குங் கண். 3. Envious eye; போறுமைக்கண். 4. Frontal eye of Śiva; சிவம், பிரானது நெற்றிக்கண்.

நெருப்புக்கல் neruppu-k-kal, *n.* <id. +. 1. Flint; தீத்தட்டிக்கல். (w.) 2. Nitrate of silver; காமிக்காரம். (யாழ். அக.)

நெருப்புக்காடு neruppu-k-kāṭu, *n.* <id. +. (w.) 1. Conflagration; பெருநெருப்பு. Scorching, hot sun; கடுவெயில். 3. Intense anger, fury or rage; மிகுந்த கோபம்.

நெருப்புக்காளுதகல் neruppukkārātā, *n.* <id. +. Fire-bricks; நெருப்புக்காளுதகல். (C. E. M.)

நெருப்புக்கொள்ளி neruppu-k-kolli, <id. +. (w.) 1. Firebrand; தீக்கோள்ளி. Atrociously wicked man; துஷ்டன். 3. See நெருப்பன், 2. *Colloq.*

நெருப்புக்கொளுத்து-தல் neruppu-k-koḷuttu-, *v.* <id. +. *intr.* 1. To kindle a fire as in an oven; கீழ்த்தேல். (w.) 2. To be hot, scorching, as the sun; கடுவெயிலொத்தல். *Colloq.*

தெருப்புக்கோழி

To be very severe, as showing anger in re-
roof; கடுமையாதல். (w.) 4. To do injustice; to
irunerrannise; தீமைசெய்தல். (w.) 5. To foment or
stigate a quarrel; கலகமுட்டேதல். Colloq.—tr.
to set fire to; தீக்கோளுத்துதல். Colloq.

தெருப்புக்கோழி neruppu-k-kōli, n. <id.
Ince 1. Ostrich, as eating embers; தீத்தணலை
gero. 2. Turkey-cock, as
மூங்கும் கோழிவகை. Mod. 2. Turkey-cock, as
having fire-red throat [நெருப்புப்போன்று சிவந்த
தாண்டையையுடையது] வான்கோழி. (w.)

தெருப்புச்சட்டி neruppu-c-catti, n.
id.+. Firepan; கணப்புச்சட்டி.

தெருப்புச்சயநீர் neruppu-c-cayanir, n.
id.+. See நெருப்புத்தண்ணீர். (யாழ். அக.)

தெருப்புச்சாணை neruppu-c-cānai, n.
id.+. A kind of grindstone; சாணைக்கல்
கை. (யாழ். அக.)

தெருப்புச்சூடு neruppu-c-cūtu, n. <id.
Burns and scalds; தீப்பட்ட புண். (M. L.)

தெருப்புத்தண்ணீர் neruppu-t-taṇṇir, n.
id.+. Nitric acid; வேடியப்புத்திராவகம். (w.)

தெருப்புத்தணல் neruppu-t-taṇal, n.
id.+. Live coals; கட்டைநெருப்பு. Colloq.

தெருப்புத்தழல் neruppu-t-taḷal, n. <id.
See நெருப்புத்தணல். (யாழ். அக.)

தெருப்புத்தள்ளி neruppu-t-talli, n. <id.
Poker; நெருப்புத்தள்ளுகிற இருப்பாயுதம். (கட்
ட. நாமா. 40.)

தெருப்புத்திராவகம் neruppu-t-tirāva-
kam, n. <id.+. See நெருப்புத்தண்ணீர். (w.)

தெருப்புத்துண்டம் neruppu-t-tuṇṭam,
id.+. A strict observer of moral and
religious principles; ஒழுக்கத்தில் ஒருபோதும் தவ
தவன்-ள். Colloq.

தெருப்புத்தூண் neruppu-t-tūṇ, n.
id.+. Pillar of fire; அடர்ந்து உயர்ந்து எரியும்
புறம்பு. (w.)

தெருப்புப்படுதல் neruppu-p-paṭu-, v.
intr. <id.+. 1. To be consumed by fire;
தருப்பால் அழிதல். 2. To be consumed with
brought; கடுங்கோடையால் வருந்துதல். 3. To be
destroyed, as by divine retribution; தேய்வ
புண்புண முதலியவற்றால் அழிதல். (w.) 4. To suffer
See oppression, injustice, as from a wicked ruler;
தீதியால் துன்புறுதல். (w.) 5. To be abnormal,
prices; விசுவாதலியன மிததியாதல்.

தெருப்புப்பற்றுதல் neruppu-p-parru-,
intr. <id.+. See நெருப்புப்பிடி-. வீடு
ருப்புப்பற்றிக்கொண்டது. Colloq.

தெருப்புப்பிடி-த்தல் neruppu-p-piṭi-, v.
intr. <id.+. To catch fire; தீப்பற்றியோதல்.
Colloq.

தெருப்புப்புண் neruppu-p-puṇ, n. <id.
+. See நெருப்புச்சூடு. (பைஷஜ.)

தெருப்புப்பொறி neruppu-p-pori, n.
id.+. Sparks of fire; தீப்பொறி. (w.)

தெருப்புமணத்தல் neruppu-manattal, n.
id.+. Smell of fire, fumigation; புகை
நாற்றம் (w.)

தெருப்புமழை neruppu-malai, n. <id.
+. Rain of fire from the *nīla-varuṇam* clouds,
at the universal dissolution; பிரளயகாலத்தில் நில
வருணமேகம் பொழியும் அக்கினிமழை. (w.)

தெருப்புமுட்டுதல் neruppu-mūṭtu-, v.
intr. <id.+. 1. To kindle fire; தீப்பற்றவைத்
தல். 2. To arouse a disturbance; to instigate
a quarrel; கலகம் முட்டேதல். Colloq.

தெருப்புவிழுங்குகோழி neruppu-
vilunku-kōli, n. <id.+. விழுங்கு-+. See நெருப்
புக்கோழி, 1. (w.)

தெருப்புவிழுதல் neruppu-vilutal, n.
id.+. 1. Flying of sparks, as from fire-
wood, flint or grindstone; தீப்பொறி பறக்கை.
(w.) 2. Formation of live embers, as in an
oven; தணலுண்டாடுகை. Colloq. 3. Falling of balls
of fire over roofs; கூரைமேல் தீத்திரள் விழுகை.
4. Destruction, as by injustice or famine; அநீதி
முதலியவற்றால் அழிகை. (w.) 5. Discomfiture,
disheartenment; தன்னிலையழிகை. (w.) 6. Being
consumed by fire; நெருப்பினாலழிகை. (யாழ். அக.)

தெருமு-தல் nerumu-, 5 v. tr. & intr. See
நருமு-. (J.)

தெருள் neruḷ, n. cf. நரல். Dense crowd
of people; சனக்கூட்டம். Loc.

தெரேலெனல் nerēl-eṇal, n. Expr. of
suddenness; விரைவுக்குறிப்பு. (திவா.)

நெல் nel, n. [K. M. nel.] 1. Rice-plant,
Oryza sativa; பயிர்வகை. நெடுக்கதிர் நெல்லின்
நாண்மேய வாரும் (ஐக்குறு. 95). 2. Grain of
paddy; நென்மணி. நெல்லும் பொரியும் (மணி. 6,
95). 3. Food; உணவு. நெல்லுண்ட னெஞ்சிற்
கோர் நோய் (திரிகடு. 79). 4. Standard of linear
measure=8 sesame seeds; எட்டு எள்ளளவு
கோண்ட நீட்டலளவை. (சிலப். 3, 100, உரை.) 5.
Siris. See வாகை. (அக. நி.) நெல்லினு லலக்குங்
காலு நிரப்பினான் (கம்பரா. ஒற்றுக்கே. 17).

நெல்முறி nel-muri, n. <நெல்+. 1. A sys-
tem of assessment in Tanjore under which each
village was assessed with a definite quantity of

grain, calculated on the average produce of past years and convertible into money-rent at the current market price in each year; சராசரி மாதூலிலிருந்து வரிநெல்லைத் திட்டப்படுத்தி, அவ்வவ் வருஷத்து நடப்பு விலையாய் பணமாக்கிச் செலுத்தி வந்த வரி. (R. T.) 2. See நெல்லுழறி.

தெல்லடை nel-l-atai, *n.* <id.>+. Tithe of paddy given as revenue; பத்திலோருபாகமாய் நெல்லாகச் செலுத்தும் அரசிறை. (J.)

தெல்லம்புல் nel-l-am-pul, *n.* <id.+.
[*K. nelluhullu.*] Rice-straw; வைக்கோல். (*w.*)

தெல்லரி *nel-l-ari*, *n.* <*id.* +. Sheaf of rice-corn; அரியப்பட்டைப் பிடியளவான நெய்தல்.

நெல்வரிகிணை *nel-l-ari-kiṇai*, *n.* <id.+
Harvest drum of the agricultural tract; மருத
நிலப்பறைவகை. (இறை. களவி. 1, 18.)

நெல்லாயம் nel-l-āyam, *n.* <id.+.
Revenue paid in paddy; நெல்லாகக்கொடுக்கும்
அரசிறை. (S. I. I. i, 82.)

நெல்லி nelli, n. [T. K. M. nelli.] 1. Emblic myrobalan, m. tr., *Phyllanthus emblica*; மாவகை. சிறியிலை நெல்லி (ஐங்குறு. 334). 2. Fruit of emblic myrobalan, one of *tiripalai*, q. v.; தீர்பலையிலொன்று நெல்லிக்காய். (பதார்த்த. 672.)

நெல்லிக்காய்க்கந்தகம் nelli-k-kāy-k-
kantakam, *n.* < நெல்லி +. A kind of sulphur;
கந்தகவகை (W.)

நெல்லிக்காய்க்கந்தி nelli-k-kāy-k-kanti,
n. <id. +. See நெல்லிக்காய்க்கந்தம்.

நெல்லிக்காய்க்குண்டு nelli-k-kāy-k-
kuntu, *n.* <id. +. See நெல்லிக்காய்மணி. (w.)

நெல்லிக்காய்மணி nelli-kāy-maṇi, *n.*
 <id.+. Gold beads of a necklace in the form
 of *nellyi* fruit; நெல்லிக்காய்போன்ற மணிகளா
 லமைந்த கழுத்தணி. (W.)

நெல்லிக்காய்முட்டை nelli-k-kāy-mūṭ-
tai, *n.* <id. +. A body of persons wanting in
solidarity; ஒற்றுமையற்றவர்.

நெல்லிக்காயெழுத்தாணி nelli-k-kāy-
eluttāni, n. <id.+. A kind of iron style,
with head like nelli fruit; எழுத்தாணிவகை. (W.)

நெல்லிச்சாந்து nelli-c-cāntu, n. <id. +.
 Paste of dried nelli fruit; காய்ந்த நெல்லியின்
 அரைந்த விழுது. வியன்காய் நெல்லிச்சாந்தரைத்து
 (சீவக. 2692).

நெல்லிச்சி nellicci, n. A masquerade dance; வரிக்஑த்துவகை. (சிலப். 3, 13, உரை.)

நெல்லித் துத்தி nelli-t-tutti, n. நெல்லை +. A kind of plant; ஒருவகைப் பூ. (யாழ்ப்பாணம் அக.)

+ . See நெல்லிப்பருப்பு. *Loc.*

நெல்லிமுள்ளி nelli-mulli, *n.* *<id.* *juv* of
Dried flesh of the emblic myrobalan; காய்தள்.
நெல்லிந்தோல். (பதார்த்த. 976.) மூது (மே

தெல்லிமுளி nelli-muli, n. See தெல்
முள்ளி. (W.)

தெல்லிலக்கம் nel-ilakkam, *n.* < தெல். தெ
Reckoning by grains instead of abstract figures, opp. to *pon-n-ilakkam*; தெல் அள
வாய்பாடு. (M. M.) தெ

நெல்லிலாச்சம் *nel-il-ilaccam*, *n.* *per* id. + இல் *neg.* + இலாச்சம். A land-measure for dry fields; புன்செய்தில் அளவுவகை. (W.)

நெல்லிவட்டு *nelli-vattu*, *n.* < நெல்லி *wriggl*
 Game-pieces of *nelli* fruits; நெல்லிக்காய்ப்பையர்
 விளைபாட்டுக்கருவிவகை. கல்லாச் சிறுஅர் நெல்லிவருந்து
 டாகும் (நற். 3). (புறநா.)

நெல்லு *nellu*, *n.* See நெல். நெல்லு *முப்பல*
வயல் (தேவா. 466, 7). *shape*,

நெல்லுக்கட்டு-தல் nelli-k-kattu, v. inabout
 < நெல் +. See நெல்லுப்பிடி-, 1. Collog. குழந்தை

நெல்லுப்பிடி-த்தல் nelli-p-piṭi-, *v. inf*
 <id.+. 1. To lay up paddy in store; நெல்லைக் கொண்டு
 கட்டி வைத்தல். (w.) 2. To buy paddy in large quantities for sale; நெல்லை மீதுதீயாக விலை
 வாங்குதல். அகைக்

தெல்லுப்புல் nellu-p-pul, n. <id. பிரமத.
Little millet. See சாமை, 1. (M. M.) தல்.

தெல்லுப்புல்லு nellu-p-pullu, n. (in price)
 +. 1. Edible grains; உணவுத்தானியவகைகள். (A) (உணவு)
 2. Poor-man's millet. See குதிரைவாலி. (A) (குதிரைவாலி)

நெல்லுமுறி nelli-muri, n.
Ripe paddy-crop; முற்றின நேற்பயிர். (w.)

நெல்லுறை *nel-l-urai*, *n.* *<id. +* *வை* *(w.)*
 Handful of paddy put down as a mark in
 measuring; அளந்த நெல்லளவைத்தறிக் கடும் *(w.)*
 நெல். *Tj.* 2. A receptacle for paddy; நெத்துறை *(w.)* See *C*

நெல்லை nellai, n. < நெல்வேலி. Tinnevely
திருநெல்வேலி. பாங்குரி மதுரை நெல்லைத் திருநெல்வேலி
(குற்ற. தல. திருமால். 32).

நெல்வெட்டு nel-l-ottu, n. ^{உரு}
Rice stubble; நெல்லின் அறுத்த தாள். (w.) ^{case;}

நெல்வட்டி

நெல்வட்டி nel-vatti, *n.* <id.+. Interest paid in paddy; நெல்லாகக்கொடுக்கும் வட்டி.

நெல்வரகு nel-varaku, *n.* <id.+. Silt of grass, *Paspalum distichum*; பூவேகை. (A.)

நெல்வால் nel-vāl, *n.* <id.+. Beard or grain of paddy grain; நென்மணியுடன் சேர்ந்த சிறு தாள். ஒருநெல்வா லுன்ற வருந்து முடம்பிதினை மகிழ்ந்து (தேவா. 934, 6).

நெல்வாற்பூச்சி nel-vār-pūcci, *n.* <id.+. Threadworm, pinworm; வயிற்பூச்சிவகை. (M. L.)

நெல்வேலி nel-vēli, *n.* Tinnevely. See நெல்வேலி.

நெளி¹-தல் nel-, 4 *v. intr.* 1. To crawl; வளைந்து நகர்தல். 2. To bend, roll in; சுருளுதல்.

நெளிதிரைக் கடலுலகெலாம் (சிகாளத். 4. நக். 43).

3. To be hollow; குழிதல். நிலனெளி மருங்கி னீர்நில பெருகத் தட்டோர் (புறநா. 18). 4. To

wriggle, writhe; உடல்வளைதல். சேட னெளிதரப் பெயர்வர் (கந்தபு. கயமுகனுற். 46). 5. To suffer;

பெயர்வார் (கந்தபு. கயமுகனுற். 46). 5. To suffer; வருந்துதல். பொய்யாச் செந்நா நெளிய வேத்திப் பாடுப

(புறநா. 168). 6. To be put into confusion; to be routed; துலைதல். அனைய படைநெளிய (கம்பரா.

மூலபல. 159). 7. To be dented, bent out of shape, as vessels; அதுங்குதல். 8. To swarm,

abound, as children; மீதுதியாதல். அவனுக்குக் குழந்தைகள் நெளிந்துகொண்டிருக்கின்றன. *Loc.*

நெளி²-த்தல் nel-, 11 *v. tr.* Caus. of நெளி¹.

1. To cause to bend; to be inclined; to be crumpled; to twist; வளைத்தல். 2. To

wriggle or distort the body in walking, commonly in affectation; கோணுதல். 3. To shake;

அசைத்தல். தண்டொன்று . . . நெளிப்பது (கம்பரா. பிரமா. 113). 4. To shirk work; வேலை கழிப்பு

தல். *Loc.—intr.* To make affected gestures

in pride or contempt; to be insolent; செருக்குறு கைதல். (w.)

(A.) நெளி³ neli, *n.* <நெளி¹-. A kind of ring, as

having a peculiar curve; வளைந்த விரலணிவகை. அவங்கார நெளியிட்ட கையைக்காட்டாய் (குற்ற. 66, 2).

நெளிச்சல் neliccal, *n.* <id. See நெளியல்.

நெளிச்சலன் neliccalan, *n.* <நெளிச்சல். See நெளியலன். (யாழ். அக.)

நெளிசல் nelical, *n.* See நெளிச்சல். *Loc.*

நெளிதம் nelitam, *n.* <நெளி¹-. (யாழ். அக.) 1. Insignificance; அற்பம். 2. Lightness,

ease; இலேக.

நெளிப்பு nelippu, *n.* <நெளி²-. 1. Affected gestures of the body, as of a vain person; கர்வம் முதலியவற்றும் செய்யும் அங்கசேஷ்டை. *Colloq.* 2. Ridicule; பரிசாசம். (யாழ். அக.) 3. Pride; இறு மாப்பு. (யாழ். அக.) 4. Trouble, affliction; துன்பம். (அருட்பா, vi, பின்னாப்பெரு. 25.)

நெளிப்புக்காட்டு-தல் nelippu-k-kāṭṭu-, *v. intr.* <நெளிப்பு+. To make affected gestures; கர்வம் முதலியவற்றில் அங்கசேஷ்டை செய்தல்.

நெளிப்புக்காரன் nelippu-k-kāran, *n.* <id.+. Vain person, fop; ஆடம்பரக்காரன். (w.)

நெளிப்புப்பேசு-தல் nelippu-p-pēcu-, *v. intr.* <id.+. To speak contemptuously; ஏளன மாகப்பேசுதல். (w.)

நெளிமோதிரம் nelī-mōtiram, *n.* <நெளி +. See நெளி. (w.)

நெளியல் nelīyal, *n.* <நெளி¹-. (w.) 1. Crookedness, deformity; வளைவு. 2. Anything bent or warped; வளைந்தது.

நெளியலன் nelīyalan, *n.* <நெளியல். Humpback; கூனன். (I.)

நெளியலி nelīyali, *n.* <id. Fem. of நெளியலன். Humpback; கூனி. (w.)

நெளியலெடு-த்தல் nelīyal-eṭu-, *v. tr.* <id.+. To repair a bend; கோணல் நீக்குதல்.

நெளியன் nelīyan, *n.* perh. நெளி¹-. 1. Shark, grey, attaining 2 ft. in length, *Carcharias laticandus*; இரண்டடி வளர்வதும் சாம்பல் நிறமுள் ளதுமான் கடல்மீன்வகை. 2. A worm blighting crops; பயிரை அழிக்கும் புழுவகை. *Loc.*

நெளிர்¹-தல் nelir-, 4 *v. intr.* To make noise; சத்தமிதேல். (பிங்.)

நெளிர்² nelir, *n.* <நெளிர்-. Voice at a high pitch; high tone; எடுத்தலோகை. (பிங்.)

நெளிவு¹ nelivu, *n.* <நெளி¹-. 1. Crawling, writhing; வளைகை. 2. Suffering; வருத்தம். நெளிவுண்டாக் கருதாதே (தேவா. 29, 3). 3. Bending, yielding; இணங்குதல். 4. See நெளிவுகளிவு, 1. *Loc.* 5. See நெளி. *Tinn.*

நெளிவு² nelivu, *n.* <நெளி²-. Pride; கர்வம்.

நெளிவுகளிவு nelivu-culivu, *n.* <நெளிவு¹ +. 1. Ins and outs, real nature; மர்மம். *Colloq.* 2. Excess and deficiency; ஏற்றத்தாழ்வு. *Loc.*

நெளிவெடு-த்தல் neliveṭu-, *v.* <id. + எடு-. *tr.* 1. To mend anything bent or

warped; to correct an irregularity; வளைவுநீக்குதல். *Colloq.—intr.* To make the flexure, as to a *neli* ring; நேளி முதலியவற்றில் வளைவை உண்டாக்குதல். (w.)

நெற்கடை *ner-kaṭai*, *n.* The 19th *nakṣatra*; முலநாள். (அக. நி.)

நெற்கணக்கு *ner-kaṇakku*, *n.* <நெல் +. Table of dry measure for paddy; நெல்லளவை வாய்பாடு. (யாழ். அக.)

நெற்கழி *ner-kali*, *n.* <id. +. A kind of soil fit for paddy cultivation; நெல் சாகுபடியாதற் கேற்ற ஒருவகைநிலம். (யாழ். அக.)

நெற்களஞ்சியம் *ner-kaḷaṇciyam*, *n.* <id. +. Granary for paddy; நெல்லிடவைக்கும் புரை. *Colloq.*

நெற்காணி *ner-kāni*, *n.* <id. +. Land in which paddy is cultivated; நெல்விளைநிலம். (யாழ். அக.)

நெற்கிடை *ner-kiṭai*, *n.* <id. +. Small space, as much as to hold a grain of paddy; ஒருநெல்லளவுகொண்ட இடம். *Loc.*

நெற்குத்தகை *ner-kuttakai*, *n.* <id. +. Lease of land in which paddy is payable as rent; நெற்பாட்டித்துக்கு அடைத்துங் குத்தகை.

நெற்குழி *ner-kuli*, *n.* <id. +. Under-ground pit for paddy; நெல்லிடவைக்கும் நிலவறை. (w.)

நெற்குறி *ner-kuri*, *n.* <id. +. Fortune-telling by Kurava women by means of paddy; நெல்லைக்கொண்டு கட்டுவித்திகுறுஞ் சோதிடம். (திருக்கோ. 285, துறைவிளக்கம்.)

நெற்கூடு *ner-kūtu*, *n.* <id. +. See நெற்களஞ்சியம். (புறநா. 148, உரை.)

நெற்கூர் *ner-kūr*, *n.* <id. +. See நெல்வால். (யாழ். அக.)

நெற்சப்பி *ner-cappi*, *n.* <id. +. A kind of grass; புல்வகை. (J.)

நெற்சிறுதாலி *ner-ciru-tāli*, *n.* <id. +. A kind of marriage-badge; தாலிவகை. நெற்சிறு தாலி நிரல்கிடந் திலங்க (பெருங். வத்தவ. 16, 29).

நெற்கூடு *ner-cūtu*, *n.* <id. +. Stack of unthreshed sheaves of paddy; கடாவடிப்படாத நெற்கதிரித்தோகுதி. நெற்கூடு மிதித்திடும் (ஏரெழு. 55).

நெற்செய்தல் *ner-cey*, *v. intr.* <id. +. To cultivate paddy; நெற்பயிரிடுதல். நெற்செய்யப் புற்றேயந்தாற்போல (பழ. 53).

நெற்சேர் *ner-cēr*, *n.* <id. +. Straw-bin or granary for storing paddy; நெல்லை

வைப்பதற்கு வைக்கோற்றனையும் புரியையுங்கொண்டனையும் கற்களாலேனும் அமைந்த கட்டடம். *Loc.*

நெற்பரப்பு *ner-parappu*, *n.* <id. +. kind of land measure = 12 *kuli*; பன்னிரண்டு புள்ள ஒருவகை நிலவளவு. (w.)

நெற்பழம் *ner-palam*, *n.* <id. +. 1. Matured grain. See தானியப்பழம். *Loc.* 2. Rice grains bursting from rankness, indicative of a good crop; நல்விளைவின் குறியாக முற்றி வேடிக்கு நேன்மணி. (J.) 3. A disease affecting paddy due to excessive rains; மழைமிகுதியாலும் நேவா's ஏலின் நோய். *Tinn.*

நெற்பு *nerpu*, *n.* (யாழ். அக.) 1. Pus; கீழ்ந்து உருவாகும் கவல. 2. Weakness, lankiness; மெலிவு.

நெற்புடம் *ner-putam*, *n.* <நெல் +. Method of warming certain medicines by inserting them into a heap of paddy; மருந்துகளை நெற்கவையுட் புத்திச்சி சூடேற்றிப் பதப்படுத்தும் முறை. (தைவ. தைவ. 46, உரை.)

நெற்புல் *ner-pul*, *n.* perh. id. +. Job's tears. See குறத்திப்பாசி. (M. M. 668.)

நெற்பொரி *ner-pori*, *n.* <id. +. Popped paddy; நெல்லை வறுப்பதால் விரிந்து மலரும் அரிசி. (பு. வெ. 3, 5, உரை.)

நெற்போர் *ner-pōr*, *n.* <id. +. Large stack of half-thrashed sheaves of paddy; கடாவடிப்படாத அடிக்காத வைக்கோற்போர். (பிரபுவின். மாயை. உத்தர. 15.)

நெற்றகர் *ner-rakar*, *n.* <id. + தகர் +. A dry grain; புன்செய்த்தானியவகை. *Loc.*

நெற்றம் *ner-ram*, *n.* See நெற்று. உழிஞ்சி நெற்று சினைவினைந்த நெற்றம் (அகநா. 151).

நெற்றலன் *ner-ralan*, *n.* <நெற்று. Emaciated man; மெலிந்துணங்கியவன். (யாழ். அக.)

நெற்றலி *ner-rali*, *n.* See நெய்த்தோலி. (யாழ். அக.)

நெற்றி¹ *nerri*, *n.* [T. K. Tu. *netli*, M. *nerri*.] 1. Forehead; புருவங்கட்கு மேல் உள்ள முகத்தின்பகுதி. கண்சுமந்த நெற்றிக்கடவுள் கவினியும் மதுரை (திருவாச. 8, 8). 2. Front; முன்பகுதி. நிடதத்தினென்றி (கம்பரா. மருத்து. 17). 3. Top summit; உச்சி. கமுகி னென்றிப் பூமாண்ட திந்தேன் றெடை (சீவக. 31). 4. Sky; ஆகாயம். நெறிந்த மாசுண நெற்றியே (தக்கயாகப். 524). 5. Front side of the storey of a building, facade; கட்டிடத்தின் மேனிலைமுகப்பு. நிராமணி மாட நெற்றிச் சாணம் தோறும் (கம்பரா. மிதிவை. 14). 6. End or extremity of a board, timber, etc.; தண்டிகை முதலியவற்றின் தலைப்பு. (w.) 7. The upper part of the trunk of a tree where it branches off; மரத்திலிருந்து

நெறநெறெனல். nera-nērenal, n. 1.
Onom. expr. of grinding or gnashing the teeth;

ஓரோலிக்குறிப்பு. நிகரமுராகன் முடி நெறநெறென் (திருப்போ. சந். பெருங். 2, 6). 2. Expr. signifying roughness or coarseness; மென்மையற்றிருத்தற் குறிப்பு. மா நெறநெறென்றிருக்கிறது.

நெறி¹-தல் *neri-*, 4 *v. intr.* To be wavy, curly, as the hair of a person; மயிர் குழற்சியாதல். நெறித்தகருங்குழல்மடவாய் (திவ். பெரியாழ். 3, 10, 1).

நெறி²-த்தல் *neri-*, 11 *v. tr.* 1. To strip a flower of its calyx; புறவிதழோடித்தல். மலர் வாங்கி நெறித்து (கலித். 76). 2. cf. நெறி²-. To contract, as the brow in anger; கோபத்தால் புருவத்தை வளைத்தல். நெறித்த நெற்றியர் (கம்பரா. கரன்வதை. 43). 3. To prick up, as the ears; நிமிர்த்துதல். *Loc.* 4. To press firmly with the hand; கையாற் பிடித்துவிடுதல். (கலித். 32.) —*intr.* 1. To be stiff; முறுக்காயிருத்தல். *Loc.* 2. To curl in ringlets, as hair; மயிர் குழலுதல். நெறித்திட்டமென்கூழை (திவ். பெரியதி. 10, 6, 8).

நெறி³ *neri*, *n.* <நெறி¹-. 1. [K. M. *neri*.] Bend, curve, turning, as of a road; வளைவு. நெறிகொள் வரிக்குடர் (புறநா. 160). 2. Curliness of hair; சுருள். குறு நெறிக்கொண்ட கூந்தல் (பெரும்பாண். 162). 3. [M. *neri*.] Way, road, path; வழி. கல்வரையு முண்டா நெறி (நாலடி, 154). 4. Religion; சமயம். (கம்பரா. கோலங். 12). 5. Precept, rule, principle; விதி. நாஅல் வேத நெறிதிரியினும் (புறநா. 2). (பிங்.) 6. [K. M. *neri*.] Path of virtue, righteousness; நல்லொழுக்கம். 7. Style of poetic composition; செய்யுணடை. எய்திய நெறி (தண்டி. 12). 8. Order, row, series; வரிசை. (w.) 9. Line, lineage; துலம். மதிநெறி மாதை வேட்பான் (திருவாலவா. 4, 24). 10. Method; means; உபாயம். நெறிகாட்டி நீக்குதியோ (திவ். இயற். பெரியதி. 6). 11. State of mind, temper; மனநிலை. (w.) 12. Rule, sovereignty; ஆளுகை. குடபுல வரசர்கனெறிசெய்து (திருவிளை. அன்னக்குழி. 20). 13. Pace, as of a horse; துதிரை முதலியவற்றின் நடை. நெறியைந்து மோங்க (திருவாலவா. 28, 34). 14. Salvation; முத்தி. (அக. நி.) 15. Temple; கோயில். (யாழ். அக.)

நெறி⁴ *neri*, *n.* <நெறி²-. 1. Bolt, staple; தாழ்ப்பாள். (கட்டட. நாமா.) 2. See நெறிக்கட்டி. (w.) 3. Temples; கண்மண்டைக்குழி. (w.) 4. Stripping flower of its calyx; புறவிதழோடிக்கை. முழுநெறிப் பகைத்தழை (அகநா. 156).

நெறிக்கட்டி *neri-k-katti*, *n.* <நெறி⁴+. Inflammation of the lymphatic gland; புண் கட்டிக்காக உடற்சந்துகள்லுண்டாதும் புடைப்பு. (M. L.)

நெறிக்கட்டிவிக்கம் *neri-k-katti-vikkam*, *n.* <நெறிக்கட்டி+. See நெறிக்கட்டி. (M. L.)

நெறிக்கட்டு *neri-k-kattu*, *n.* <நெறி⁴+. See நெறிக்கட்டி. (M. L.)

நெறிக்கல் *neri-k-kal*, *n.* prob. நெறி²-. Kunkur; சுக்காங்கல். (யாழ். அக.)

நெறிக்கோரை *neri-k-kōrai*, *n.* See நெறிக்கோரை. (w.)

நெறிகட்டி *neri-katti*, *n.* <நெறி⁴+. நெறிக்கட்டி. (M. L.)

நெறிகேடு *neri-kētu*, *n.* <நெறி³+. Colloq. 1. Injustice; அநீதி. 2. Immorality; தீயொழுக்கம்.

நெறிசெய்தல் *neri-cey-*, *v. tr.* <id. 1. To lead in righteous path; நல்வழிப்படுத்துதல். நெறிசெய்து சருளி . . . என்னை (திருவாச. 13, 8). To reign, sway; ஆளுதல். குடபுல வரசர்க நெறிசெய்து (திருவிளை. அன்னக்குழி. 20).

நெறிநீர் *neri-nir*, *n.* <நெறி¹+. கடல். நெறிநீர் வளையும் (சீவக. 1522).

நெறிநெட்டி *neri-netti*, *n.* See நெட்டி. Colloq.

நெறிநெட்டிக்கோரை *neri-netti-kōrai*, *n.* See நெறிக்கோரை. (சங். அக.)

நெறிப்படுதல் *neri-p-paṭu-*, *v. in* <நெறி³+. 1. To be put in order; to be kept within bounds; ஒழுங்குபடுதல். நெறிப்படச் சீவக. 10. 2. To be established in a good moral or religious course; நல்லொழுக்கத்தையுடைய நிலைபெறுதல். Colloq. 3. To follow one's lead; ஒன்றன்வழிப்படுதல். யாற்றுப்பெருக்கின் நெறிப்படுதல். புணை. 4. To come under one's power or control; உள்ளடங்குதல்.

நெறிப்பு *nerippu*, *n.* <நெறி²-. 1. Kinking of the brows; புருவத்தை வளைக்கை. ரண்ட மனைத்தும் புருவச்சிறு நெறிப்பாற் குமைந்த பெருமான் (விநாயகபு. 33, 13). 2. Standing erect; bristling; stiffness; நிமிர்ந்திருக்கை. 3. Insolence; haughtiness; அகங்கார்க்கை. (w.)

நெறிபோறி *neri-pori*, *n.* perh. id. Intense activity; முயற்சியும். வேலையின் நெறிபோறி Tinn.

நெறிமருப்பு *neri-maruppu*, *n.* <நெறி¹-. Curved horn; எருமை மான் முதலியவற்றின் முட்டை கோம்பு. நெறிமருப் பெருமை (ஐங்குறு. 91).

நெறிமாறுதல் *neri-māru-*, *v. in* <நெறி³+. To lose one's way; வழிதப்பல். நொந்து நெறிமாறி வந்த விருந்தும் (திரிகடு. 69).

நெறிமான் *nerimān*, *n.* <id. Perh. of integrity, just man; நீதிமான். (யாழ். அக.)

நெறிமுறைமை

நெறிமுறைமை *neri-muraimai, n.* <id. Rules of propriety, rectitude or equity; யாயவழி. (W.)

நெறிமை *nerimai, n.* <id. 1. Rule; விதி. திமினே . . . நெறிமையால் நினைவல்லார் (திவ். செருக்குநர். 1). 2. Rectitude, honesty; நன்னேறி. Usage, literary usage; வழக்கு. பொற்புடை நெறிமை (தொல். பொ. 35).

நெறியிலார் *neriyilār, n.* <id. + இல் neg. lawless or immoral persons; நல்லோழக்க <id. நீலாதவர். (உரி. ரி.)

நெறியோன் *neriyōn, n.* <id. Great, noble-minded man; பேரீயோன். (அக. ரி.)

நெறிவிலக்கல் *neri-vilakkal, n.* <id. + Akap.) Theme in which the hero is pointed out the danger of the way he treads during night in meeting the heroine clandestinely and is dissuaded by the maid from that course; வழியின் தழைத்த இரவில் அவ்வழியே தலைவியிடம் வருதல் நகாதேனத் தோழி தலைவனை விலக்கும் அகத்துறை. மதனவங். 101, உரை, பக். 148.)

நெறு *neru, n.* Sound, noise; ஓசை. (அக. ரி.)

நெறுக்கிடல் *nerukkiṭal, n.* Snapping; நெறுக்கென்று ஒடிகை. (J.)

நெறுக்கெனல் *nerukkenal, n.* Onom. expr. signifying snapping sound; ஒடிதல் முறிதல் முக்கத்தலியவற்றல் உண்டாம் ஒலிக்குறிப்பு. கயிலையைப் பூசுந்நெறு கையுமெய்யும் நெறுக்கென்றிற (தேவா. 587, ரிப்படி 10).

நெறுநெறு-த்தல் *neru-neru, 11 v. intr.* (W.) 1. To nash one's teeth; பல்லைக்கடித்தல். 2. To snap, as a stick in breaking; ஒலிபடப் பிளவுறுதல். 3. To growl, rumble; உறுமுதல். 4. To sound, as the biting of a hard, brittle or crispy substance; நெரிந்தோலித்தல்.

நெறுநெறெனல் *nerunerenal, n.* <நெறு நெறு. Onom. expr. signifying (a) crashing sound; ஓசைக்குறிப்பு. நெறுநெறெனக்கொடு நில வறையிடுக நெடியவன் (பாரத. கிருட்டிண. 191): (b) snapping or breaking sound; முறித்தறிப்பு. அகர ரிதைகளவை நெறுநெறென வெறிய (திவ். பெரியதி. 5, 10, 4).

நெறுமு-தல் *nerumu-, 5 v. tr. & intr.* To gnash. See நெறுமு-. (யாழ். அக.)

நென்பு *nenpu, n.* <நெம்பு. 1. Rung of a ladder; ஏணிப்படி. (J.) 2. Wooden pin; ஆப்பு. (யாழ். அக.)

நென்மணி *nen-mani, n.* <நெல் + 1. Grain of paddy; நெல்லின் தானியம். 2. Job's

tears. See துறத்திப்பாசி. (A.) 3. Goldsmith's weight = $\frac{1}{2}$ *kunṛimani* = $\frac{3}{8}$ grain; அரைக்குன்றி மண்கொண்ட சிறிய எடை. 4. Rice mixed with turmeric. See அட்சதை. நென்மணி நீட்டுவாரும் (இரகு. குறைகூறு. 5).

நென்மா *nen-mā, n.* <id. + . Rice flour; சத்துமா. (திவா.) நென்மா நீரிற் குழைத்து (காஞ்சிப்பு. தான்றோ. 4).

நென்னல் *nennal, n. & adv.* <நெருநல். Yesterday; முன்னாள். நென்ன னோக்கி நின்ற ரொருவர் (சிலப். 7, பாட். 45).

நென்னேற்று *nennērru, n. & adv.* <நெரு நற்று. See நேன்னல். காலைப் பிடிக்கா நின்ற நென்னேற்றும் (திவ். திருப்பா. 16, வ்யா. 158).

நே

நே¹ *nē.* The compound of ந் and எ.

நே² *nē, n.* <நேயம். 1. Love; அன்பு. 2. Compassion, mercy, grace; நரம். நேள நெஞ்சின் . . . கவுரியர் மருக (புறநா. 3).

நேக *nēka, adv.* <நேகு-. Very minutely; மிகப்போடியாக. நேக மாவை அரைத்து வை. (W.)

நேகல் *nēkal, n.* prob. id. Fine, flinty sand; ஒருவகைப்போடிமணல். (G. Tp. D. I, 175.)

நேசகன் *nēcakan, n.* <*nējaka*. Washer-man; வண்ணன். (யாழ். அக.)

நேசநாயனார் *nēca-nāyanār, n.* A canonized Śaiva saint, one of 63; நாயன்மார் அறு பத்துழவநர் ஒருவர். (பெரியபு.)

நேசம் *nēcam, n.* <நேயம். [M. *nēśan*.] 1. Love, affection, piety; அன்பு. நேசமுடைய வடியவர்கள் (திருவாச. 9, 4). 2. Desire, as for learning; ஆர்வம். வரும்பொரு ளுணரு நேச மாசறு தயிலம் வாக்கி (இரகு. இரகுவு. 38). 3. Suitability; தகுதி. பூச்சியின் வாயினால் பட்டென்று பூசைக்கு நேசமாகும் (குமரே. சத. 59).

நேசன் *nēcan, n.* <நேசம். 1. Friend, ally; நண்பன். நேச ரிதங்குற (நள. காப்பு). 2. Votary, devotee; பத்தன். சிவநேசர் தாம் வைகறையி லெழுந்து (சிவரக. நந்தி. நம. 15).

நேசானுசாரி *nēcānucāri, n.* <id. + அனுசாரி. Faithful adherent; உண்மையாய் நடப்பவன். துறவுமார்க்கத்தி னிச்சைபோல நேசானுசாரியாய் விவகரிப்பேன் (தாயு. பரிபூரண. 1).

நேசி¹-த்தல் *nēci-, 11 v. tr.* <id. To love; அன்புவைத்தல். நேசிக்குஞ் சிந்தை (தாயு. உடல் பொய். 32).

நேசி² nēci, *n.* Fem. of நேசன். Female friend; அன்புடையவள். (யாழ். அக.)

தேட்டம் *nēṭṭam*, *n.* < நேடு-. Acquired property; சம்பாதித்த பொருள். *Nāñ*.

தேடி nēṭi, *n.* prob. நெடில். Bamboo;
 ழங்கில். (மலை.)

நேடு-தல் nēṭu-, 5 v. tr. 1. To seek, look out for; தேடுதல். கொண்டவனிருப்ப மற்றோ . . . வேவனானே நேடிய நெடுங்கணனும் (சீவக. 252). 2. To earn; சம்பாதித்தல். Nāñ. 3. To desire, wish; விரும்புதல். (யாழ். அக.) 4. To consider, think, lay to heart; எண்ணுதல். சூரபன்மனின வறன் முடிவுநேடி (கந்தபு. அசுரோர். 65). 5. To aim at, pursue; இலக்காகக்கோள்ளுதல். (w.)

நேத்திரக்காப்பு nēttira-k-kāpu, *n.* < நேத்
திரம் + . Adorning an idol in the temple; கோயில்
மூர்த்திக்கு அலங்காரஞ் செய்கை. *Loc.*

நேத்திரக்காப்புச்சாத்து nēttira-k-kāpu-c-cattu, *n.* <நேத்திரக்காப்பு + . Closing the inner door of a temple at certain times, as for adorning the deity; ஸ்ரீதீர்க்கு அலங்காரஞ் செய்யும்பொருட்டுக் கோயிலுட்கதவை அடைக்கை. *Loc.*

நேத்திரகாசம் nēttira-kācam, n. <நேத்
திரம்+காசம்⁴. A disease of the eye; கண்ணீர்
வகை. (மூ. அ.)

நேத்திரச்சதம் nēttira-c-catam, n. <id.
+ சதம்². Eye-lid; கண்மடல். (யாழ். அக.)

நேத்திரதோஷம் nēttira-tōṣam, *n.* <id.
+. Dimness of vision, defective sight; பார்வை
மங்கல்.

நேத்திரநரம்பு nēttira-narampu, *n.* <id.
+. Optic nerve; கண்ணிலுள்ள நரம்பு. (C. E. M.)

நேத்திரப்பிடி nēttira-p-piṭi, *n.* <id.
+. The well-ground perfumed sandal paste
used in adorning the eyes of an idol; கோயில்
மூர்த்தியின் கண்மடல்களிற்சாத்தும் உயர்ந்த வாசனைச்
சந்தனத்தாலாகிய காப்பு. *Loc.*

நேத்திரபடலரோகம் nēttira-paṭala-
rōkam, *n.* <id.+ . Cataract; கண்ணெய்வகை.
(M. L.)

நேத்திரபாடவம் nēttira-pāṭavam, n.
 <id.+. Keen eyesight, strong power of
 vision; கண்ணின் பார்வைத்திறம். Brāh.

நேத்திரபிண்டம் nēttira-piṇṭam, *n.* <id.
+. (யாழ். அக.) 1. Eye-ball; கண்விழி. 2.
Cat; புனை.

நேத்திரபிந்து nēttira-pintu, *n.* <id.+. Medicinal solution for the eye; கண்ணுக்கு வடும் தீராவக மருந்து. *Mod.*

நேத்திரம் nēttiram, *n.* < *nētra*. 1. Eye நே
கண். (திவா.) 2. Peacock-eye; மயம்பூலிக்கண்ணியை
சுருள்பங்கி நேத்திரத்தா லணிந்து (திவ். பெரியாழ். 3. நே
4, 5). 3. Silk cloth; பட்டாடை. (திவா.) 4. நே
ஒழு நேத்திரங்கள் பணித்தருள வேண்டும் (தேவா. id. +
676, 2). 4. (Śaiva.) See நேத்திரமுத்திரை. (சுத
சிவ. 130, உரை.)

நேத்திரமங்கலம் nēttira-maṅkaḷam, நே
 <id.+ . Forming the eyes of an image and of
 picture. See நயனமோட்சம்.

நேத்திரமுத்திரை nēttira-muttirai, <id.+ . (Śaiva.) A hand-pose in which the thumb and the little finger are linked together and the other three fingers are held erect in front of the eyes; கண்ணாவையும் பெருவிரலையும் கூட்டி நடுவன உள்ள முன்றுவிரலையும் உயரநிமித்த கண்ணுக்கு எதிரிற்காட்டும் முத்திரைவகை. (செ. 424.)

நேத்திரயோனி nēttira-yōṇi, n. <id.+ நே
(யாழ். அக.) 1. Indra; இந்திரன். 2. Moonind o
சந்திரன்.

நேத்திரரோகம் nēttira-rōkam, *n.* ^{இங்} ^{do} ^{நே}
+. Disease of the eye; கண்ணாய். *Colloq.* ^{நீங்க}

நேத்திரவாயு nēttira-vāyu, *n.* <id.+. நே
Neuralgia around the eyes; கண்ணரம்புவலி. நே
Ophthalmia; கண்ணேய்வகை. (W.) மலை.)

நேத்திரவிதி nēttira-viti, *n.* <id.+. T. nē
treatise on diseases of the eye; கண்ணேய்களைப்
பற்றிய நூல் (யாழ். அக.) நே

நேத்திரவைத்தியன் nēttira-vaittiyan, ¹¹ppoin
 <id. +. Eye-doctor; கண்வைத்தியன். (W.) ம். (W)

நேத்திராஞ்சனம் nēttirāñcanam, நெய்திர்ந்து
 <id. + añjana. A medicine for the eye; கண்மருந்து
 மருந்துவகை. (யாழ். அக.) நே

நேத்திராரி nēttirāri, *n.* < nētrāri. Spurge
See கள்ளி. (L.)

நேத்திரானந்தம் nēttirānantam, நே
 <nētra + ā-nanda. See நேத்திரோற்சவம். Colloq. nēttirānāntam.

நேத்திரோற்சவம் nēttirōrcavam, <id.+ut-sava. Sight pleasing to the eyes; நே கண்ணுக்கு விருப்பமான காட்சி. (யாழ். அக.) nent;

நேதா nēṭā, *n.* < *nēṭ* nom. sing. of நேடு; தலைவன். நினைந்தனில் தலைவன்; வரலிக்கு நேதா வாசி (வேதாரணி. பிரவர. 6).

நேதி¹ nēti, n. <niyati. Routine duty. நேதி¹ nēti, n. <niyati. Routine duty. நேதி¹ nēti, n. <niyati. Routine duty.

நேதி² nēti, n. <nēti. A Sanskrit phrase meaning 'not like this'; 'இன்னபடியன்று' (innaṇṇapadinyuṇṇu) meaning 'not like this'; 'போருள்படும் வடமோழித்தோடர். (சங். அக.)

நேதிரதி-த்தல்

நேதி³-த்தல் nēti-, 11 v. tr. <நேதி². See நேதி³-த்தல் நேதி³-த்தல் (சங். அக.)

நேதியதுசெய்-தல் nēti-y-atu-cey-, v. tr. id.+. To say that this is not it; to negate; இதாவன்றைக் கூறுதல். ஆகமுதலன நேதி (செவ். 29).

நேந்திரப்பள்ளி nēntira-p-palli, n. A field of paddy; நெல்லின்வகை. (நாமதீப. 351.)

நேந்திரம் nēntiram, n. [M. nēntira.] A kind of Malabar plantain; வாழைவகை. Loc.

நேபத்தியம் nēpattiyam, n. <nēpathya. Decoration; அலங்காரம். (இலக். அக.) 2. Dress; வேடம். (இலக். அக.) 3. Place behind the stage, tiring-house; நாடக வரங்கில் வடம்பூணும் மறைவிடம். (இலக். அக.) 4. Stage; நடிகமேடை. Mod.

நேபாலிகை nēpālikai, n. cf. nēpālikū. A kind of poison; பாஷாணவகை. (மூ. அ.)

நேபாளம்¹ nēpāḷam, n. <nēpāḷa. The kingdom of Nepal, one of 56 tēcam, q.v.; தேசம் பத்தாறுஊர் ஒன்று. (W.)

நேபாளம்² nēpāḷam, n. See நேர்வாளம்.

நேம்பு-தல் nēmpu-, 5 v. tr. cf. நோம்பு-. T. nēmu.] To winnow; கோழித்தல். (W.)

நேமகம்¹ nēmakam, n. <ni-yāmaka. 1. Appointment; நியமிக்கை. 2. Determination; நிர்ணயம். (W.) 3. Betrothal; விவாக வாக்குத்தீர்மானம். (W.) 4. Dedication to a deity; காணிக்கை; நிற்ப்பு. Loc. 5. Orderliness; ஒழுங்கு. கணமகஞ் சேர் முத்துப்பவளம் (கொண்டல்விடு. 406).

நேமகம்² nēmakam, n. <நியமம்². Hall, residence; இருப்பிடம். நீதா நெ முந்தருளு நேமகத் தின் (கொண்டல்விடு. 58).

நேமநிட்டை nēmaniṭṭai, n. <niyama-niṭṭai. Rigid observance of prescribed rites; நிரதங்களை உறுதியோடு செய்கை.

நேமம்¹ nēmam, n. <நியமம்¹. 1. Appointment; நியமனம். 2. Daily rites and observances; நிகழ்ச்சிகளும் உடனங்களை. 3. Regulation, rule; விதிமுறைமை. நேமக்கலைமகளும் (கொண்டல்விடு. 8). 4. Destiny, fate; ஊழ். (W.)

நேமம்² nēmam, n. <nēma. (யாழ். அக.) 1. Time; நேரம். 2. Evening; சாயங்காலம். 3. Share; பங்கு. 4. Fissure; பிளப்பு. 5. Root; வேர். 6. Upper part; மேலிடம். 7. Hedge; தடுக்கை. 8. Cheating; ஏமாற்றுகை.

நேமன் nēman, n. <நேமம்¹. Person of exemplary conduct; சீரிய ஒழுக்கமுள்ளவன். செய்மொடு கோசலம் வாழு நேமன் (இராமநா. பாலகா. 1).

நேமனம் nēmanam, n. <ni-yamana. See நியமனம். Loc.

நேமி¹-த்தல் nēmi-, 11 v. tr. <நியமி-. 1. To appoint. See நியமி-. நேமியாத பாக்நியர் (தனிப்பா. i, 327, 26). 2. To conceive; சிந்தித்தல். நற்கணி நேமித்தெழுதாச் சித்திர வடிவார்தோள் (திருப்ப. 598).

நேமி² nēmi, n. <nēmi. 1. Circle; வட்டம். (திவா.) 2. Wheel of a chariot; தேருளை. தேர்முடுக... விளங்கு சுடர்நேமி (குறுந். 189). 3. Discus; சக்கராயுதம். திண்பூஞ் சுடர்நேமி நேமியஞ் செல்வர் (திவ். இயற். திருவிருத். 9). 4. Wheel of sovereignty; ஆளுநரரசு. நேமியுய்த்த நேளநெஞ்சின் (புறநா. 3). 5. Mythical range of mountains. See சக்கரவாளம். நேமிமுதல்... நெடுங்குன்றம் (பரிபா. 15, 4). 6. Earth; பூமி. (திவா.) 7. Sea, ocean; கடல். (திவா.) 8. Ring; மோதிரம். (பிங்.) 9. Cakra bird. See சக்கரவாகம், 1. பொலஞ்சூட்டு நேமிவாண்முகந் துமிப்ப (குறுந். 227). 10. Viṣṇu, as wielding the discus; சக்கராயுதனாகிய திருமால். நேமியோ குலியோ நெடுங் கணிச்சியோ (கம்பரா. பிணிவீட். 70). 11. An Arhat, one of 24 tirttan-karar, q.v.; தீர்த்தங்கரர் இருபத்துநால்வருள் ஒருவர். நிகரி நேமித னீணகர் (சேவக. 912).

நேமிகாதகம் nēmikātakam, n. perh. nēmi-ghātuka. A hell; நரகவகை. (சுவதரு. சுவர்க்கநரக. 114.)

நேமிச்சந்திரன் nēmi-c-cantiran, n. <நேமி+. See நேமி, 11. (த. நி. போ. 13.)

நேமிசந்தனா nēmicantanā, n. Indian kino. See வேங்கை. (மலை.)

நேமிநாதம் nēminātam, n. A treatise on Tamil grammar by Kuṇa-vīra-panṭitar; துணவீரபண்டிதர் இயற்றிய ஒரு தமிழிலக்கணநூல்.

நேமிநாதன் nēmi-nātan, n. <நேமி+. Arhat; அருகக்கடவுள். (குடா.)

நேமிப்புள் nēmi-p-puḷ, n. <id.+. See நேமி, 9. (திவா.)

நேமியஞ்செல்வன் nēmiyañ-celvan, n. <id.+. Emperor; சக்கரவர்த்தி. வைய நின்னடி நிழலின் வைகி நேமியஞ் செல்வனாகி (சேவக. 2417).

நேமியான் nēmiyān, n. <id. Viṣṇu, as wielding the discus; [சக்கராயுதன்] திருமால். வள்ளரு ணேமியான் வாய்வைத்த வளைபோல (கவித். 105).

நேமிவலவன் *nēmi-valavan*, *n.* <id.+.
1. God; கடவுள். (w.) 2. Viṣṇu; திருமால். திரு
நேமிவலவா (திவ். திருவாய், 6, 10, 2). 3. King;
அரசன். (w.)

நேயம் *nēyam*, *n.* <Pkt. *nē-am* <*snēha*.
1. Love, affection; அன்பு. நேயத்தாய் நென்ன
லெண்ணைப் புணர்ந்து (திருக்கோ. 39). 2. Piety,
devotion; பக்தி. நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
(திருவாச. 1, 13). 3. Ghee; நெய். (பிங்.) 4. Oil;
எண்ணெய். (பிங்.) 5. Good, benefit; நன்மை.
(யாழ். அக.) 6. A plant common in sandy
situations. See நிலப்பனை. (மலை.)

நேயவை *nēyavai*, *n.* prob. நெய்-. Cur-
tain; இடுகை. (அக. நி.)

நேர்¹-தல் *nēr-*, 4 *v. intr.* 1. To be
fit or appropriate; பொருந்துதல். நேரத் தோன்று
மெழுத்தின் சாரியை (தொல். எழுத். 134). 2. To
be complete; நிரம்புதல். நேரத் தோன்றும் பல
ரறி சொல்லே (தொல். சொல். 7). 3. To happen,
occur, transpire; நிகழ்தல். இது காலத்தால் நேர்ந்
தது. 4. To appear, come to view; எதிர்ப்படுதல்.
பொழிலோவொன்று நேர்ந்ததுவே (வெங்கைக்கோ.
321). 5. To grow thin, lean; to be emaciated;
இளைத்துப்போதல். உடம்பு நேர்ந்துபோய்விட்டது.
Madr. 6. To be soft; to yield to the touch;
மென்மையாதல். ஐந்து நேர்ந்தே (காசிக. சிவ. அக்.
18).—*tr.* 1. To meet; எதிர்தல். வேந்தன்நனை
நேர்ந்து காண்பானு (இரகு. தசரதன். 21). 2. To
approach, come near to; நேருங்குதல். வெங்கரி
... வீரவாகுத் தலைவனை நேர்ந்து சொல்லும் (கந்தபு.
தருமகோப. 71). 3. To seize, take hold of;
நீண்டுதல். குழவித்திங்கட் கோணைந்தாங்கு (பெரும்
பாண். 384). 4. To obtain; பெறுதல். நிலையிலா
நீர்மை யாக்க நேர்ந்துழி (சேதுபு. திருநாட். 21). 5.
To grant, bestow; கொடுத்தல். காவாளை நேர்ந்தா
னிடம்போலும் (தேவா. 111, 8). 6. [*M. nēruka*,
K. nēr.] To agree, consent; உடன்படுதல்.
அழும்பில் வேளுரைப்ப நிறையருந்தானை வேந்தனு
நேர்ந்து (சிலப். 25, 178). 7. To resemble, equal;
ஒத்தல். கனியைநேர் துவர்வாயாரென்னுங் காலாற்
கலக்குண்டு (திருவாச. 5, 27). 8. To resolve,
vow, take vow; நீச்சியித்தல். நற்றூர்கலவே மென
நேர்ந்தும் (பு. வெ. 12, பெண்பாற். 7). 9. To ap-
point, designate, appropriate, assign; நியமித்தல்.
(w.) 10. To consign, doom; தண்டனைக்குட்
படுத்துதல். (w.) 11. To entreat, pray; வேண்டு
தல். (அக. நி.) 12. To say; to speak; சொல்லு
தல். சீர்ச்சடகோபன் நேர்தலாயிரத்து (திவ். திரு
வாய். 1, 8, 11). 13. To appropriate, as an
offering to God; to consecrate, dedicate; ஸாரித்
தனையாக வைத்தல். தடாவில் வெண்ணெய் வாய்
நேர்ந்து பராவி வைத்தேன் (திவ். நாய்ச். 9, 6). 14. To

oppose, resist, encounter, attack; எதிர்த்துக்கால்
தானையை நேர்ந்துகொண்டு (கம்பரா. மூலபல. 59 out
15. [*K. nēr.*] To cut off, sever; அறுத்தல். துரு
ஓராதான் பொன்முடி யொன்பதோ டொன்றைப் படுத்த
நோரா (திவ். பெரியாழ். 3, 9, 10).

நேர்²-த்தல் *nēr-*, 11 *v. tr.* 1. See நேர்¹.
7. திண்ணறிவாளரை நேர்ப்பார் யார் (நாலடி, 2). நே
2. See நேர்¹-. 14. நேர்த்தின்னா மற்றவர் செய்தல்
கால் (நாலடி, 67).

நேர்³ *nēr*, *n.* <நேர்¹-. [*T. nēru*, *K. nēru*,
nēr, *Tu. nēre.*] 1. Straightness, directness
சேவ்வை. நேர்கிழக்கு. 2. Rightness, justness
impartiality; நீதி. அவன் நேர்த்திப் ப நடவாதவன்
3. Morality, virtue, honesty; நல்லொழுக்கம். (ததா
Resemblance, similarity, comparison; உவமை
தன்னே ரில்லோன் (திருவாச. 3, 30). 5. Refine
ment, nicety; திருந்திய தன்மை. நேரிழையு
(திருவாச. 7, 2). 6. Opposition; மாறுபாடு. (யாழ்
வி. 57, 222.) 7. Length; extension; நீளம்.
(குடா.) 8. Row, series, regularity; வரிசை. (விகி
9. Agreement, consent, settlement; உடன்பாடு.
(திவா.) 10. Half, moiety; பாதி. (திவா.) 11. நிர்த்தி
Gift; கொடை. (குடா.) 12. Minuteness, small
ness, fineness, slenderness; நுண்மை. துடி
ணைரிடையான் (திருவாச. 29, 5). 13. Tendenc
course, direction; கதி. (w.) 14. See நேர்¹வின
சுட்மொறைநேர் (நன். 386). 15. Solitariness
solitude; தனிமை. (திவா.) 16. Firmness; நிலை
பாடு. (யாப். வி. 58, உரை.) 17. Excess, exce
siveness; மிகுதி. (திவா.) 18. Strength; வலிமை
நேர் மரப்பலகையும் (சேவக. 2218). 19. Verticality
ஊர்த்துவநிலை. நேரவிரும் புண்டராக் கருள்வா
(அஷ்டப். திருவேங்கடத்தர். 6). 20. Front; மு
21. See நேரகை. (தொல். பொ. 315.)

நேர்கட்டி *nēr-katti*, *n.* perh. நேர்¹-.
kind of frankincense; ஒருவகை வாசனைத்திரவிய்
நேர்கட்டி செந்தே னிரியாசங் கற்பூரம், ஆரம
றுப்போ ராறு (சேவக. 534, உரை).

நேர்கட்டு-தல் *nēr-kattu*, *v. tr.* <நேர்¹-.
To settle amicably; சரிக்கட்டுதல். (யாழ். அக.)

நேர்கடன் *nēr-kaṭan*, *n.* <நேர்¹-.
நேர்த்திக்கடன். (யாழ். அக.)

நேர்காட்டு-தல் *nēr-kāṭṭu*, *v.* <நேர்¹-.
tr. (J.) 1. To face, look forward; எதிர்த்து
2. To aim at, direct towards; ஒருநிலைநோ
கிச் செலுத்துதல். 3. To put or lay down
a straight or direct posture; வரிசையாகவைத்தல்.
தல். 4. To kill, murder; கொல்லுதல். 5. To
expose, as to beasts of prey; முன்காட்டுதல்.
To make the first gash or cleft down a tree
splitting; சரியாகப்பிளத்தற்கு வேட்டிக்காட்டுதல்.
To lead the water in a channel for irrigation

நேர்காற்று

8. To lay out a person's last; மரணக்கிடையாகக்
9. To lead a team at ploughing;
10. To swallow; விழுங்குதல்.—
11. To stretch oneself at length in lying
12. To sleep; நீடிநிமிர்ந்து படுத்தல். (w.)
13. Favour-
14. நேர்காற்று nēr-kārru, *n.* <id. +. Favour-
15. செயல் wind; அனுகூலமான காற்று. (w.)

16. நேர்கூறு nēr-kūru, *n.* <id. +. Equal
17. K. Mares; சரிபாகம். (w.)

18. நேர்கொடுநேரே nēr-kotu-nērē, *adv.*
19. id. +. Directly, openly; வேளிப்படையாக.
20. துதான் நேர்கொடுநேரே கிடையாமையாலே நேர்
21. கும். துதான் நேர்கொடுநேரே சொல்லவும் மாட்டாரே (சுடு, 1, 7, 3).

22. நேர்ச்சி nērcci, *n.* <நேர்¹-. 1. Tendency,
23. நேர்ச்சி nērcci, *n.* <நேர்¹-. 1. Tendency,
24. நேர்ச்சி nērcci, *n.* <நேர்¹-. 1. Tendency,
25. நேர்ச்சி nērcci, *n.* <நேர்¹-. 1. Tendency,
26. நேர்ச்சி nērcci, *n.* <நேர்¹-. 1. Tendency,
27. நேர்ச்சி nērcci, *n.* <நேர்¹-. 1. Tendency,
28. நேர்ச்சி nērcci, *n.* <நேர்¹-. 1. Tendency,
29. நேர்ச்சி nērcci, *n.* <நேர்¹-. 1. Tendency,
30. நேர்ச்சி nērcci, *n.* <நேர்¹-. 1. Tendency,

31. நேர்ச்சிக்கடன் nērcci-k-kaṭaṇ, *n.*
32. <நேர்ச்சி +. See நேர்த்திக்கடன். (w.)

33. நேர்ச்சை nērccai, *n.* <id. See நேர்த்திக்கடன். Nāṇ.

34. நேர்ச்சி nēr-cir, *n.* <நேர் +. 1. Due order,
35. நேர்ச்சி nēr-cir, *n.* <நேர் +. 1. Due order,
36. நேர்ச்சி nēr-cir, *n.* <நேர் +. 1. Due order,
37. நேர்ச்சி nēr-cir, *n.* <நேர் +. 1. Due order,
38. நேர்ச்சி nēr-cir, *n.* <நேர் +. 1. Due order,
39. நேர்ச்சி nēr-cir, *n.* <நேர் +. 1. Due order,
40. நேர்ச்சி nēr-cir, *n.* <நேர் +. 1. Due order,

41. நேர்ச்சொழகம் nēr-cōlakam, *n.* <id. +.
42. Wind direct from the south; நேர்தென்மல். (w.)

43. நேர்ஞ்சங்கிலி nēr-ñ-caṅkili, *n.* <id. +.
44. A necklace of exquisite workmanship; கழந்தி
45. லையிப்பும் வேலைப்பாவோய்ந்த ஒருவகைச் சங்கிலி.
46. (சிலப். 6, 99, உரை.)

47. நேர்த்தரவு nēr-t-taravu, *n.* <id. +.
48. Pardon granted by one's master in person;
49. தும்பி பொறுத்தோமென்று நேர்நிகழும் ஆணை.
50. பொறுத்தோமென்று நேர்த்தரவு கொடுத்தபின்பு (சுடு,
51. 4, 5). அபராத்தத்துக்கு நேர்த்தரவு கொடுக்கும்
52. முறுவலிறே (திவ். திருநெடுந். 18, வ்யா. 142).

53. நேர்த்தி nērtti, *n.* <நேர்¹-. 1. Excellence,
54. elegance; சிறப்பு. பாடின கவியின் நேர்த்தி இது
55. 5. T. (சுடு, 3, 9, 4). 2. That which is correct, equi-
56. table or just; திருத்தமுள்ளது. 3. See நேர்த்திக்கடன்.
57. 4. Effort, labour; முயற்சி. பெறுகிறபேற்
58. தின் கனத்தையும் இவனுடைய நேர்த்தியில் அல்பதை
59. யையும் பார்த்து (சுடு, 3, 3, 6). 5. See நேர்த்திக்கடன்.

நேர்த்திக்கடன் nērtti-k-kaṭaṇ, *n.* <நேர்த்தி
+. (w.) 1. Vow made to a deity; நேர்த்துகொள்
ளும் பிரார்த்தனை. 2. Offering in fulfilment of
a vow; பிரார்த்தனைக்காக வைத்த பண்டம்.

நேர்த்தப்பு-தல் nēr-tappu-, *v. intr.* <நேர் +.
To deviate from the path of justice or righte-
ousness; நேர்மை தவறுதல்.

நேர்தரவு nēr-taravu, *n.* See நேர்த்தி
தரவு. தம் பொறையாகிற நேர்தாவை (சுடு, 1, 4, 7).

நேர்திறம் nēr-tiram, *n.* See நோதிறம்.
(அக. நி.)

நேர்த்தபடி nērnta-paṭi, *adv.* <நேர்¹-. +.
(w.) 1. At random; முறையின்றி. 2. At pleasure;
இஷ்டப்படி. 3. Rashly, thoughtlessly, heed-
lessly; முனியோசனையின்றி.

நேர்த்தபாடு nērnta-pāṭu, *adv.* <id. +.
See நேர்த்தபடி, 1. (J.)

நேர்த்தபார் nērnta-pār, *adv.* <id. +.
See நேர்த்தபடி, 1. (J.)

நேர்த்தபோக்கு nērnta-pōkku, *n.* <id.
+. Rashness, precipitancy; முருட்டுப்பிடிவாதம்.
(w.)

நேர்த்தார் nērntār, *n.* <id. Friends;
நட்பினர். (பிங்.)

நேர்த்துகட்டு-தல் nērntu-kaṭṭu-, *v. tr.*
<id. +. To make a vow and tie a thread in
token of it on the thing vowed; பிரார்த்தனைக்
காகக் காப்புக்கட்டுதல்.

நேர்த்துகொள்(ளு)-தல் nērntu-kol-,
v. tr. <id. +. To take a vow; பிரார்த்தனை
செய்துகொள்ளுதல்.

நேர்த்துபோ-தல் nērntu-pō-, *v. intr.*
<id. +. 1. To happen; சம்பவித்தல். 2. To
grow thin, wither, as a limb; மெலிதல். (w.)

நேர்த்துவிடு-தல் nērntu-viṭu-, *v.* <id.
+. *tr.* To offer or consecrate to a deity by
a vow, as an animal; பிரார்த்தனைக்காக விலங்கு
முதலியவற்றைக் கோயிலுக்கு விடுதல்.—*intr.* See
நேர்த்துபோ-, 2. வியாதியில் உடம்பு நேர்த்துவிட்டது.

நேர்த்துவை-த்தல் nērntu-vai-, *v. tr.*
<id. +. See நேர்த்துவிடு-. *Loc.*

நேர்தஞ்சு nēr-naṅcu, *n.* Rock alum;
கல்மதம். (சங். அக.)

நேர்நிர-த்தல் nēr-nira-, *v. intr.* <நேர் +.
To stand equal; சமமாய் நிற்கல். குன்றொடு நேர்
நிரந்து (பரிபா. 18, 5).

நேர்நில்-தல் [நேர்நிற்றல்] *nēr-nil-, v. intr.* <id.+. 1. To stand directly opposite or in front; எதிரிநிற்றல். ஆறு கிண்ணக மெடுத்தால் நேர்நின்ற மாங்கள் பறியுண்டுபோய்க் கடலிலே புகும் (சுடு, 1, 1, 1, அவ.). 2. To stand in a line; ஒழுங்காய் நிற்றல்.

நேர்நிலைவஞ்சி *nēr-nilai-vañci, n.* <id.+. A kind of *vañci* stanza. See சுமநிலைவஞ்சி. (தொல். பொ. 354.)

நேர்நிறை *nēr-nirai, n.* <id.+. (w.) 1. Equal weight; சரிபாரம். 2. Impartiality; justice; நீதி. 3. Chastity; கற்பு.

நேர்நெட்டி *nēr-netti, n.* prob. id.+. A plant; பூவேகை. (சங். அக.)

நேர்ப்பம் *nērppam, n.* <நேர்¹-. 1. Primordial matter; பிரகிருதி. (சுடு, 8, 1, 6.) 2. cf. நொப்பம். Skill, ability; சாமர்த்தியம். சமுத்திரிய நேர்ப்பம் இருந்தபடி (திவ். இயற். திருவிருத். 51, வ்யா.).

நேர்ப்பிசின் *nērppicin, n.* prob. id. False zedoary, *Koempferia rotunda*; அரத்தைவகை. (M. M. 94.)

நேர்ப்பு *nērppu, n.* <id. See நேர்த்தி.

நேர்பசை *nērpacai, n.* <நேர்பு+. (Poet.) *Nēr-acai* with *u* or shortened *u* added at its end; துற்றுசர முற்றுசரங்களோடு இயைந்துவரும் நேரசை. (தொல். பொ. 316, உரை.)

நேர்படு-தல் *nēr-pātu-, v.* <நேர்+. *tr.* 1. To meet; to be in conjunction with, as planets; சந்தித்தல். (w.) 2. [T. *nērutcu.*] To learn well; நன்குபயிலுதல். இவை பத்தும் நேர்பட்டார் (திவ். திருவாய். 8, 9, 11).—*intr.* 1. To occur; சம்பவித்தல். 2. To be appropriate, worthy; ஏற்புடையதாதல். நேர்பட்ட தமிழ் மாலை (திவ். திருவாய். 8, 9, 11). 3. To fall in one's way; வாய்த்தல். கீழ்ச்செய் தவத்தாற் கிழியீடு நேர்பட்டு (திருவாச. 40, 9). 4. To appear; காணப்படுதல். நேர்பட்ட நிரை மூவுலகுக்கும் (திவ். திருவாய். 8, 9, 11). 5. To come in front, meet; எதிர்ப்படுதல். வஞ்சி நேர்பட்ட காலையில் (தனிப்பா. i, 146, 46). 6. To be in harmony or on good terms; சினேகமாதல். (w.) 7. To be in order; ஒழுங்குபடுதல். ஒன்றோடொன்று நேர்படாம லோடு நாய்கள் (பெரியபு. கண்ணப். 69).

நேர்படுத்து-தல் *nēr-paṭuttu-, v. tr.* <id.+. 1. See நேர்பிடி-. *Colloq.* 2. To cure, remedy; சுகப்படுத்துதல். 3. See நேர்பண்ணு-.

நேர்பண்ணு-தல் *nēr-panṇu-, v.* <id.+. (w.) *tr.* 1. To make even; ஒழுங்குபடுத்துதல். 2. To reconcile, unite; ஐக்கியப்படுத்துதல்.—*intr.* To take oath, swear; ஆணையிடுதல்.

நேர்பாடு *nēr-pātu, n.* <id.+. 1. Chance, occurrence; தற்செயலான நிகழ்ச்சி. காட்டசுதர்மை விழுப்பொருள் எடுத்துக்கொண்டாற் போன்ற நேர்பாடன்று (புறநா. 70, உரை). 2. Mean method; உபாயம். தங்கணிடைந்தப்பிற் காணுநேர்பாடு (பெரியபு. கண்ணப். 182). 3. Consent, compliance; சம்மதம். (w.) 4. Justice; நீதி. கோணே நேர்பாடாயிருந்தான் (பாரத. ௫௮௫. 227). 5. Length; நீளம். (திவா.) 6. See நேர்பு; & நேர்பு. *Loc.*

நேர்பாடுசீர்பாடு *nērpātu-cīrpātu, n.* <நேர்பாடு+. See நேர்பீரீ. *Loc.*

நேர்பாடுசொற்பாடு *nēr-pātu-cor-pātu, n.* <id.+. Accidental fulfilment of words or predictions spoken at random; வாய்க்கொருபலிக்கை. (w.)

நேர்பிடி-த்தல் *nēr-piṭi-, v.* <நேர்+. (w.) 1. To lead through a straight course; நேர்வழி செலுத்துதல். 2. To bring to a successful issue, as an untoward business; முடிவுக்குவருவதற்குக் கோண்வேருதல். 3. To mend, rectify; to adjust to accomplish properly; சரிப்படுத்துதல். 4. To reconcile; to bring to an agreement, as contending parties; சமாதானப்படுத்துதல்.—*intr.* To be cured, as a disease; சுகமாதல். 2. To terminate by death; சாதல். *Vul.*

நேர்பு *nērpu, n.* <நேர்¹-. 1. See நேர்பசை நேர்புநிரைபு மாகுமென்ப (தொ. பொ. 316). 2. Length; நீளம். (குடா.) 3. Rising; எழ்ச்சி. (சுதலை. 4. Meeting; சந்திப்பு. (w.) 5. Occurrence; happening; நிகழ்ச்சி. (w.) 6. Tendency; course போக்கு. (w.)

நேர்போ-தல் *nēr-pō-, v. intr.* <நேர்+. (யாழ். அக.) 1. To yield, agree; இணங்கித்தவண்டு. 2. To be cured; துணமாதல். 3. To become all right; சரியாய்ப்போதல்.

நேர்ம்புணை *nēr-m-punai, n.* <id.+. Light raft; இலேசான தேப்பம். நீரணி மாட வான் நேர்ம்புணை நிறைத்து (சீவக. 2654).

நேர்முகம் *nēr-mukam, n.* <id.+. Front; எதிர்ப்பு. (யாழ். அக.)

நேர்மை *nērmai, n.* <நேர்¹-. 1. Straightness, directness; செம்மை. முக்கணிதை நேர்மை யாய்க் கைக்கொண்டு போதிப்பதாச்ச (தாயு. சுகவா. 9). 2. Faithfulness, fidelity, honesty; உண்மை. (w.) 3. Impartiality; justness, propriety; நீதி. 4. Morality, virtue; அறம். 5. Fineness, thinness, minuteness; நுண்மை. (ஐங்குறு. அறம்.) 6. Accuracy, exactness, correctness; திருத்தம். (w.) 7. Equality; uniformity; சமம். (சீவக. 835). 8. Harmony, agreement; இசைவு. (யாழ். அக.) <id.+

நேர்வழி

Chan. Good condition; நன்னிலை. அந்தக் குடும்பம்
 ட்டக் தன்மையோடு இருக்கிறது.

நேர்வழி *nēr-vaḷi*, *n.* <id.+ . Colloq. 1.
 Mean. Straight road, direct course; நேர்பாதை. 2.
 3. Copy. Right conduct; நல்லோழுக்கம்.

Justice நேர்வளம் *nēr-vaḷam*, *n.* <id.+ . (w.) 1.
 த. (Mus.) A secondary melody-type of *mullai*
 நேர்த்து; செல்வழியாழ்த்திற்ம். 2. (Mus.) A second-
 y melody-type of *pālai* class; பாலையாழ்த்திற்ம்.

நேர்வா-தல் [நேர்வருதல்] *nēr-vā-*, *v.*
 & *intr.* <id.+ . To resemble; ஒத்திருத்தல்.
 நீர் தில்லைவானவ நேர்வருமே (திருக்கோ. 85).

நேர்வாக்கட்டளை *nēr-vāy-k-kaṭṭalai*, *n.*
 id.+ . Window in an upper storey, as of a
 place; மாடத்தின்கட் சாலேகம். தென்வளிதருஉ
 ர்வாக்கட்டளை திரியாது (நெடுநல். 62).

நேர்வாளம் *nērvāḷam*, *n.* cf. *jaya-pāla*.
nēpālamu, K. *nēpāla*, M. *nērvāḷam*.]
 டுவுக்கு true croton oil plant, s. tr., *Croton tiglium*;
 adjusமரவகை. (பதார்த்த. 1063.)

நேர்வாளமுத்து *nērvāḷa-muttu*, *n.* <நேர்
 ளம்+. True croton seeds; நேர்வாளவிதை.

நேர்வான் *nērvān*, *n.* The 14th *nakṣatra*.
 ee சித்திரை. (பிங்.)

நேர்விடை *nēr-viṭai*, *n.* <நேர்+. 1. Affir-
 mative answer; உடன்பாட்டை நேரே குறிக்கும்
 (சதுடை. (நன். 386, உரை.) 2. Direct, straight
 answer; நேராகச் சொல்லும் விடை.

நேர்வு *nērvu*, *n.* <நேர்¹-. 1. Happening;
 பவம். (w.) 2. Consent; உடன்பாடு. (யாழ்.
 நேர்+க.) 3. Giving; கொடுக்கை. 4. Soliciting;
 ித்துவண்ணகை. (w.) 5. Opposing; எதிர்கை. வஞ்ச
 மரமனை நேர்வு (கம்பரா. இராவணன்வதை. 183).
 Fighting; போருகை. (w.) 7. Dropping;
 ிந்து விழுகை. (யாழ். அக.)

நேர *nēra*, *part.* <id. A particle of com-
 parison; ஒர் உவமவுருபு. (தொல். பொ. 291.)

நேரக்குலம் *nēra-kulam*, *n.* See நேர
 ளம், 2, 3. *Tinn.*

நேரகாலம் *nēra-kālam*, *n.* perh. நேரம்¹ +.
 1. Right time, suitable time; ஏற்றகாலம். 2.
 Dangerous or critical time, as determined from
 one's horoscope; சாதகத்தின்படி கெடுதியானகாலம்.
 3. Special time when fate exercises its in-
 fluence, commonly evil; விதிகாலம். (w.) 4.
 Present time; தற்காலம். (யாழ். அக.)

நேரங்கடத்து-தல் *nēraṅ-kaṭattu-*, *v. intr.*
 <id.+ . 1. To while away one's time; to

delay; காலம் போக்குதல். (w.) 2. To be slow in
 work; வேலையில் மந்தமாயிருத்தல். *Colloq.*

நேரங்கெட்டநேரம் *nēraṅ-ketṭa-nēram*,
n. <id.+ . 1. Unseasonable hour, as for visit-
 ing or eating; தகுதியற்ற காலம். 2. Unprop-
 itious time, as midday or dusk, when demons
 are supposed to be abroad; பேய்கள் சஞ்சரிப்ப
 தாகக் கருதப்படும் காலமல்லாக்காலம்.

நேரசை *nēr-acai*, *n.* <நேர்+. (Poet.)
 A metrical syllable consisting of a short or
 long letter, singly or followed by a consonant;
 குறிலும் நெடிலும் தனித்தேனும் ஒற்றத்தேனும் வரும்
 அசைவகை. (யாழ். 6.)

நேரஞ்சாய்-தல் *nēraṅ-cāy-*, *v. intr.*
 <நேரம்¹ +. To draw towards evening, decline,
 as the day; போழதுசரிதல். *Loc.*

நேரஞ்செல்(லு)-தல் *nēraṅ-cel-*, *v. intr.*
 <id.+ . 1. To take a long time, as a work;
 அதிககாலம்பிடித்தல். 2. To be protracted or
 delayed; to become late; தாமதமாதல். (w.)

நேரடி *nēr-aṭi*, *n.* <நேர்+. (Poet.) A line
 of four metrical feet, one of five kinds of *aṭi*,
 q. v.; அடி ஐந்தனுள் நாம்சீரால் வருவது. (தொல்.
 பொ. 348.)

நேரந்தப்பு-தல் *nēraṅ-tappu-*, *v. intr.*
 <நேரம்¹ +. To be untimely or out of time;
 காலந்தவறுதல்.

நேரப்பட *nēra-p-paṭa*, *adv.* <id.+ .
 Late; தாமதமாய். (w.)

நேரபாரமறி-தல் *nēra-pāram-aṭi-*, *v.*
intr. perh. நேர்-மை+. To pay regard to
 modesty or propriety; அடக்கவொழுக்கமறிதல். *Loc.*

நேரம்¹ *nēram*, *n.* <நேர்¹-. 1. Time;
 காலம். நேரம் பார்த்து நெடுந்தகைக் குரிசிலை மீட்டி
 டம் பெற்று (பெருங். உஞ்சைக். 57, 74). 2. Oppor-
 tunity, season; தருணம். (திருக்கோ. 290, துறை
 விளக்கம்.) 3. A measure of the day = 2
cāmam = $\frac{1}{2}$ *pakal* = about six hours; பகலிற்
 பாதியாகிய காலவளவு. (திவா.)

நேரம்² *nēram*, *n.* <T. *nēramu*. (யாழ்.
 அக.) 1. Guilt, fault; குற்றம். 2. Fine; அபராதம்.

நேரம்பெற *nēram-pera*, *adv.* <நேரம்¹ +.
 Early; சிக்கிரமாக. *Tinn.*

நேரல் *nēral*, *n.* <நேர்¹-. See நேர்வு. (திவா.)

நேரல்லார் *nēr-allār*, *n.* <நேர்+ அன்-மை.
 Inferiors, vulgar people; கீழோர். நேரல்லார்
 நீரல்ல சொல்லியக்கால் (நாலடி, 72).

தேரலன்¹ nēr-alan, *n.* <id. + அல் neg. +.
Enemy; பகைவன். (திவா.)

தேரலன்² nēralan, n. <நேரல். 1. Impartial, just person; நேர்மையானவன். 2. That which is straight or erect; நிறுதிட்டமானது. (J.)

தேரஸ்தன் nēraṣtan, *n.* < T. *nēraṣṭhuḍu*.
Guilty person; தற்றவாள். (w.)

நேராக்கு-தல் nēr-ākku-, *v. tr.* <நேர்+. *Colloq.* 1. To reconcile, adjust difficulties; இணக்குதல். 2. To settle differences; to finish; முடிவுபடுத்துதல். 3. To destroy; அழித்தல். (w.)

நேராக nēr-āka, *adv.* <id.+ . 1. Directly, in person; நிரீ மூலமாகவன்றிச் சுயமாக. 2. Before one's eyes, in sight; பிரதீதியட்சமாக. 3. Honestly, straightforwardly; உண்மையாய். *Colloq.* 4. Completely; முழுமையும். அகவாயி லுள்ளது நேராகப்போனவாறே (சூ, 4, 4, 10).

நேராதார் nērātār, *n.* <நேர்¹-+ஆ neg.
 Enemies; பகைவர். நேராதார் வளநாட்டை (4. வெ.
 3, 14, கொளு).

தேரார் nērār, *n.* <id.+id. See நேராதார்.
 நிதியன் திறையளந்தார் நேராரும் (பு. வெ. 3, 10).

தேராளி nēr-āḷi, n. <நேர்+. Upright, honest person; நேர்மையுள்ளவன். (யாழ். அக.)

நேரி nēri, n. A hill in the Tamil country belonging to the Cōlas; தமிழ்நாட்டிலுள்ளதும் சோழர்க்குரியதுமான ஒருமலை. (பதிற்றுப். 40.)

நேரிசம nēricam, n. prob. nārāca. 1. Javelin; எறிபடை. மாகடைக்க ணேரிசத்தான் மறைக்களிற்றை மதமடக்கு (குற்ற. தல. தருமசாமி. 74). 2. A kind of arrow; அம்புவகை. (யாழ். அக.)

நேரிசை nēr-icai, *n.* <நேர்+ : 1. See நேரிசை-வேண்பா. (இலக். வி. 729.) 2. A melody; இராகவகை. நேரிசையாக வறுபத முரன்று (தேவா. 85, 3).

நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா nēr-icai-
c-cintiyal-venpā, n. <நேரிசை +. A species of
cintiyal-venpā with a detached foot at the end
of the second line; இரண்டாமடியில் தனிச்சொற்
பெற்றுவரும் சிந்தியல்வெண்பாவகை. (காரிகை,
செய். 7.)

நேரிசையாசிரியப்பா nēr-icai-y-āciriya-
p-pā, *n.* <id.+ . A kind of āciriya-p-pā in
which the penultimate line has three feet;
சுற்றயலடி முச்சீராய் வரும் ஆசிரியப்பா.

நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பா nē-
icai-y-ottālicai-k-kali-p-pā, n. <id.+. A kind

of *kalippā*, having one *taravu*, thrith his
tālicai, one detached foot and *curitakam*, தான்வ
வோன்றும் தாழிசை முன்றும் தனிச்சோல்வூத் து; நே
ழம் பெற்றுவநுங் கலிப்பா. (காரிகை, செய். 16.)

தேரிசைவெண்பா nēr-icai-venpā, *<id.+.* A kind of *venpā* having a detached foot at the end of the second line; இரண்டாம் நேரிசைவெண்பா
பீற்றில் தனிச்சொற்பெற்றுவரும் வேண்பாவை. நேரிசைவெண்பா

See நேரி¹-, 3. 2. See நேரி¹-, 4. நீண்ட மதகரிடு நே
 னேரிட்டு (கொண்டல்விடு. 374). 3. To succee நே
 prove successful, come to hand; கைகூடுதல். (வ.

தேரியல் nēr-iyal, *n.* < *M. nēriyal*. A kir தே
of fine cloth worn over the shoulders; ஒருவஸம்.
தேரித்தியான மேலாடை. *Tinn.*

தேரியன்¹ nēriyan, n. <நேரி. The Co To
king, as lord of the Nēri hill; [நேரி வெற்றத்தல்
குரியவன்] சோழன். (திவா.)

தேரியன்² nēriyan, n. <நேர்- 1. A 2). 3
of subtle intellect; நுண்ணறிவுள்ளவன். (w. r hu
The most subtle Being; அனுபக்த அனுபாய ரோவ்
பவன். நேரியனுமாய்ப் பரியனுமாய் (தி. தி. 8, ம். 31)

தேரிவெற்பன் nēri-verpan, n. <தேரி தே
See தேரியன்¹. (திவா.) talai,

நேரிழை nēr-ilai, *n.* < நேர்¹ + . 1. La-
as adorned with fine jewels; [தகுதியான அணி
அணிந்தவர்.] பெண். நேரிழையாய் நேரிழைநீர்வருந்
(திருவாச. 7, 2).

தேரிறை¹ nēr-irai, *n.* <நேர்+. *சுரு.*
நேர்விடை, 1. *நே.*

நேரிறை² nērirai, *n.* perh. நேரி + இறை *perh.*
See நேரியன்¹. (திவா.) *m.* (திவா.)

நேர்னம் nēr-inam, *n.* <நேர்+. நே
honesty, unfairness; unfaithfulness; உண்மை.
தவறுகை. (J.)

நேருக்குச்சிர் nērukku-c-cīr, "See நேர்ச்சிர். (யாழ். அக.)

நேருக்குநேர்வழி nērukku-nēr-valli, குவோர்ட்
 <id.+ . Shortcut; துறுக்குவழி. Colloq. பள்ளாலு

நேருக்குநேராக nērukku-nērāka, நே
 <id.+ . See நேராக, 1.

நேருக்குநேராய் நில் - தல் [நேருக்குநேராய் நில் - தல்]
 நேராய் நிற்கல்] nērukku-nērāy-nil-, v. inf. நேருக்குநேராய் நிற்கல்
 <id.+ 1. To be exactly straight நேருக்குநேராய் நிற்கல்.
 direct; சரிநேராதல். 2. To be exactly opposite நேருக்குநேராய் நிற்கல்.
 நேருக்குநேராய் நிற்கல். 3. To behave or conduct நேருக்குநேராய் நிற்கல்.
 oneself towards a person exactly in conformity நேருக்குநேராய் நிற்கல்.

நெருக்குப்போ-தல்

with his behaviour; பிறனெருவன் தன்னிடம் நடந்து
அவ்வதுபோலத் தானும் நடந்து கொள்ளுதல்.

நெருக்குப்போ-தல் nērukku-p-pō-, *v.*
நேருக்குப் போ-தல். <id.+. (w.) 1. To go straight; நேராக

செல்லுதல். 2. To go abreast; சேர்ந்து வரிசை

யில் போதல்.

நேருக்குவா-தல் [நேருக்குவருதல்]
nērukku-vā-, *v. intr.* <id.+. To come to terms,

உடையது; இணங்கிவருதல்.

நேரே nēr-ē, *adv.* <id. See நேராக.

நேரேடம் nērēṭam, *n.* See நேரேடு.

நேரேடு nērēṭu, *n.* <T. nērēḍu. Black

ஒருவனும். See நாவல். (குடா.)

நேரோ-த்தல் nēr-o-, *v. intr.* <நேர்+. To be a match; to be similar; இணையா

வெற்றத்தல். 2. To be unchanging; மாறுபாடின்றி

நிற்குதல். நிகழ்மரம்போ நேரோப்பத் தாங்கி (நாலடி,

அ. 2). 3. To be exactly suited, as a wife to

her husband; மிகப்போருந்தியிருந்தல். அவனுக்கு

நேராவாதிருக்கிறேனே ஒத்திருக்கிறேனே (குரு

அ. 8, 31, ஆறு.)

நேரோன்றாசிரியத்தனை nēr-onṛāciriya-

ṭalai, *n.* <id.+. Metrical connection bet-

ween any two adjoining *cir* where the last

syllable of the preceding and the first syllable

of the succeeding *cir* are *nēr*; நேரின்றியங்கீழன்

நினைந்துவந்தனை. (காரிகை, உறுப். 10, உரை.)

நேரோடம் nērōṭam, *n.* <நேரோடம். See

நேரோடல் nēr-ōṭal, *n.* <நேர்+. Straight-

forward trotting of a horse; குதிரையின் நேரோட

ம். (திவா.)

நேளி nēli, *n.* cf. *nalina*. Lotus. See

நேற்றி nērri, *n.* <நேர்-. Corr. of நேரித்தி.

நேற்று nērri, *adv.* 1. Yesterday; நிகழ்

நேற்றைக்கு nērriakku, *adv.* <id. See

நேற்றையதினம் nērriaya-tinam, *n.* &

நேற்று நேருதல்.

நேனம் nēnam, *n.* prob. நூனம். cf. *கேனம்*². Craziness, mild insanity; பைத்தியம். அறப்படித்தவனுக்கு நேனம் பிறக்கும். *Colloq.*

நை

நை¹ nai. The compound of ந and ஐ.

நை²-தல் nai-, 4 *v. intr.* cf. *naṣ*. 1. To be crushed, bruised; நசுங்குதல். 2. To be injured, spoiled, over-ripe, as fruits; to be frayed, worn out, as cloth; நிலைகேடுதல். 3. To waste away, perish; கேடுதல். (w.) 4. To dwindle, decrease; சுருங்குதல். நையாத வாயுளுக்கு செல்வமும் (அருட்பா, v, பொது. 2). 5. To be shortened in quantity, as a vowel; மாத்திரையிற் குறைதல். வன்மைமே லுகர முறுவது நையும் (வீர சோ. சந்தி. 2). 6. To droop, languish, faint; தளர்தல். இடைநைவது கண்டு (திருக்கோ. 134). 7. To fade; வாடுதல். (w.) 8. To be wounded in one's feelings; to be distressed; மனம் வருந்துதல். நைந்து சாமவர்க்கே (திருநாற். 43). 9. To feel pity; இரங்குதல். நீ நல்காமையி னைவரச் சாயம் (புறநா. 146). 10. To forget oneself; to lose command of oneself; அவசமாதல். அரிவை நைய (சீவக. 492).

நை³-த்தல் nai-, 11 *v. tr.* Caus. of நை²-. 1. To crush; நசுக்குதல். 2. To destroy; அழித்தல். வேலே . . . நாடுநைத்தலின் (புறநா. 97). 3. To burn; எரித்தல். ஒள்ளெரி நைப்ப (புறநா. 240).

நை⁴ nai, *int.* Expr. signifying disdain or mockery; இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (w.)

நைக்காட்டு-தல் nai-k-kāṭṭu-, *v. intr.* <நை⁴+. To ridicule, make one a laughing stock; கேலிகாட்டுதல். (J.)

நைகரம் naikaram, *n.* perh. நை²-. 1. Anxiety, care, distress; துன்பம். நைகர மொழிந்து (விநாயகபு. 57, 18). 2. Deficiency; குறைவு. நைகர மிலாவன்பி னன்கையார் (பெரியபு. அரிவாட். 12).

நைகொதி nai-koti, *n.* <id.+. Being half-boiled; being insufficiently or badly boiled; அரைகுறையான கோதிப்புள்ளது. (J.)

நைச்சாந்து nai-c-cāntu, *n.* prob. id.+. Well-ground mortar, fine plaster; சன்னக்காரை.

நைச்சி naicci, 1. cf. நைசியம்². Crow; காக்கை. (அக. நி.) 2. A kind of snake; பாம்பு வகை. (யாழ். அக.)

நைச்சிகம் *naiccikam*, *n.* See நைச்சியம். *Loc.*

நைச்சியம் *naicciyam*, *n.* <*naicya*. 1. Humility; தாழ்மை. செய்கின்ற நைச்சியத்தைச் சிந்தித்து (திருவாய். நூற். 16). 2. Lowness, meanness, baseness; நீசத்தன்மை. 3. Winning over to one's side; தன்வசப்படுத்துகை. *Colloq.*

நைச்சியம்பண்ணு-தல் *naicciyampannu-*, *v. tr.* <நைச்சியம்+*annu*. To win over to one's side; தன்வசப்படுத்துதல். *Colloq.*

நைச்சியானுசந்தானம் *naicciyānu-cantānam*, *n.* <*naicya + anu-sandhāna*. Profession of humility; தன்னைத் தாழ்த்திக்கூறுகை. (W.)

நைசர்க்கிகம் *naicarkkikam*, *n.* <*nai-sargika*. That which is natural or inherent; இயற்கையாகத் தோன்றியது. நைசர்க்கிக பலன்கள் (மங்கலே. பக். 40).

நைசல் *naical*, *n.* <நை²-. Disease; நோய். (யாழ். அக.)

நைசிகம்¹ *naicikam*, *n.* See நைசியம்¹. (W.)

நைசிகம்² *naicikam*, *n.* See நைசியம்². (W.)

நைசியம்¹ *naiciyam*, *n.* <*nasya*. Medicine inhaled by the nose; நாசியின்புத்தும் மருந்து. (சங். அக.)

நைசியம்² *naiciyam*, *n.* cf. நைச்சி. Crow; காக்கை. (சது.)

நைட்டிகதிட்சை *naittika-tīṭcai*, *n.* <*naiṣṭhika* +. (Śaiva.) A way of initiation. See சிவதருமினி. (சைவச. ஆசாரி. 62, உரை.)

நைட்டிகப்பிரமசாரி *naittika-p-pirama-cāri*, *n.* <*id.* +. Religious student who serves his preceptor and parents in life-long celibacy; ஆசாரியர்க்கும் பெற்றோர்க்கும் பணிவிடைசெய்து கொண்டு மரணம்வரைப் பிரமசரியம் பூண்டிருப்பவன். (சிவதரு. பரிகா. 2, உரை.)

நைட்டிகம் *naittikam*, *n.* <*naiṣṭhika*. State of being a life-long celibate religious student; ஆயுள்முழுதும் பிரமசரியம் பூண்டொழுகும் நிலை. (சி. சி. 8, 32, சிவாக்.)

நைட்டிகன் *naitṭikan*, *n.* <*id.* See நைட்டிகப்பிரமசாரி. (கூர்மபு. வருண. 36.)

நைட்டிகாசிரியன் *naitṭikācīriyan*, *n.* <*id.* +. Priest who performs initiatory rites mentally; அக்கினிகாரியாத் கருமங்களாலின்றி யாவையும் ஞானத்தாலே பண்ணும் ஆசிரியன். (சி. சி. 8, 5, சிவாக்.)

நைட்டூரியம் *naitṭūriyam*, *n.* <*naiṣṭhurya*. Cruelty, inhumanity; கொடுமை. (யாழ். அக.)

நைடதம் *naitatam*, *n.* <*naiṣadha*. poem in Tamil by Ativīrārāmā-pāṇṭiy adapted from Śrī Harṣha's *Naiṣadha*; வடமே நைஷதத்தை மூலமாகக்கொண்டு அதிவீரராமபாண்டியன் இயற்றிய தமிழ்க்காப்பியம்.

நைத்திகம் *naittikam*, *n.* See நைத்தியம். (யாழ். அக.)

நைத்தியம் *naittiyam*, *n.* <*naitya*. Perpetuity, eternity; நீத்தியத்துவம். (யாழ். அக.)

நைதிகை *naitikai*, *n.* cf. *yūthikā*. Jasmine. See ஊசிமல்லிகை. (பிங்.)

நைதெனல் *naitenal*, *n.* Expr. signifying (a) pity, sympathy; இரக்கத்துறிப்பு. (யாழ். அக.) (b) thinness; மெலிதற்றறிப்பு. (சது.): (c) grief at the death of a person. (W.)

நைந்திகை *naintikai*, *n.* cf. *Trichotomus*-flowering smooth jasmine. மூலலை. (மலை.)

நைந்தோ *naintō*, *n.* <நயிந்தை. expression used by Paḷlars in villages addressing masters; பள்ளர் தம் எசமானர்க்குத் தலை. *Loc.*

நைநையெனல் *nai-nai-y-enal*, *n.* Expr. signifying (a) contempt; இகழ்ச்சிக்கற்றிப்பு. (W.) (b) fretting cry, pining as of children; குழந்தை விடாது அழுதத்தறிப்பு.

நைபடு-தல் *nai-paṭu-*, *v. intr.* <நை²-. To be crushed; நசுக்கப்படுதல்.

நைபத்தியம் *naipattiyam*, *n.* <*naipathy*. Costume of an actor; நடப்பவன் கொள்ளுமலம். (இலக். அக.)

நைபாலி *naipāli*, *n.* <*naipāli*. Double jasmine. See அடுக்குமல்லிகை. (மலை.)

நைபாலிகம் *naipālikam*, *n.* <*naipāli*. 1. Copper; செம்பு. 2. Brass; பித்தளை. (யாழ். அக.)

நைபானி *naipāni*, *n.* See நைபாலி. (அக.)

நைமிசம் *naimicam*, *n.* <*naimiṣa*. நைமிசாரணியம். நைமிசப்படலம்.

நைமிசாரணியம் *naimicāraṇiyam*, <*id.* + *araṇya*. 1. A forest in India famous as the resort of ascetics; பிரசித்திபெற்ற ஒரு தடையுடைய காடு. நைமிசாரணியத் தருள்கர் குதமுனியடைந்தார். (கூர்மபு. இந்திர. 2). 2. A Viṣṇu shrine at Naimiṣāraṇya; நைமிசாரணியத்துள்ள

நைமித்தகருமம்

நைமிசாரணியத்து னெந்தாய் (திவ். பெரி
நுப்பதி. நைமிசாரணியத்து னெந்தாய் (திவ். பெரி
தி. 1, 6, 1).

நைமித்தகருமம் *naimitta-karumam*, *n.*
நைமித்தகருமம். See நைமித்தகம். (பிரபோத. 39,
naimittika +. See நைமித்தகம். (பிரபோத. 39,

நைமித்தகசிராத்தம் *naimittika-cirāttam*,
Offerings to the manes on special
occasions; நித்தியமாயின்றுப் பிதிரர்க்குச் செய்யும்
சேட்சிராத்தம். (சேது. மங்கலதீர்த். 43.)

நைமித்தகப்பிரளயம் *naimittika-p-pira-*
Earlyam, *n.* <id. +. Deluge said to occur at
the close of a Brahmā's day; பிரமனது பகற்
நிங்கியதும் தோன்றும் பிரளயம். (சங். அக.)

நைமித்தகம் *naimittikam*, *n.* <*naimittika*.
grihat which is occasional or periodical, as rite,
ceremony, festival, etc.; விசேஷகாலங்களில் நிகழ்
பு. நைமித்தகத்தொடு கூடிய நித்தியம் (குறள், 18,
ரை).

நைமித்தியம் *naimittiyam*, *n.* See நைமித்
கம். (யாழ். அக.)

நையநருக்கு-தல் *naiya-narukku-*, *v. tr.*
நை²-. 1. To pulverise, comminute; போடி
ர்த்தல். 2. See நையப்புடை-. அவனை நைய
ருக்கிவிட்டார்கள்.

நையப்பாடு-தல் *naiya-p-pāṭu-*, *v. intr.*
<id. +. To cringe; பல்லைக்காட்டிக் கேஞ்சுதல்.
தழ்ந்.

நையப்புடை-த்தல் *naiya-p-puṭai-*, *v. tr.*
<id. +. To belabour, thrash soundly; நன்றாக
டித்தல்.

நையம்¹ *naiyam*, *n.* See நைசியம்¹. (யாழ்.
க.)

நையம்² *naiyam*, *n.* See நைசியம்². (யாழ்.
க.)

நையம்பாடு-தல் *naiyam-pāṭu-*, *v. intr.*
<id. +. See நையப்பாடு-. Loc.

நையல் *naiyal*, *n.* <id. (w.) 1. Emaciat-
ing disease; மேலியச்செய்யும் நோய். 2. Small-
pox; வதரி.

நையாண்டி *naiyāṇṭi*, *n.* <நை⁴. 1. A kind
of popular song; நாடோடிப்பாட்டுவகை. இரண்டு
நையாண்டி பாடினான் (திருவாலவா. 54, 23). 2.
[*M. nayāṇṭu*.] Scoff, ridicule, mockery,
sarcasm; கேலி. 3. Jest, drollery; சிரிப்பு
பாட்டு. (w.)

நையாயிகம் *naiyāyikam*, *n.* <*naiyāyika*.
The Nyāya system of philosophy founded by
Gautama; கோதமர் இயற்றிய நியாயநூற்கொள்கை.
நையாயிகம் வைசேடிகம் (மணி. 27, 79).

நையாயிகன் *naiyāyikan*, *n.* <id. A
specialist in the Nyāya system of philosophy;
நியாயசாத்திரம் கற்றோன். வையாகரணர்க் நையாயிகர்
(திருவிளை. உலவாக். 19).

நைர்மல்லியம் *nairmalliyam*, *n.* <*nair-*
malya. Purity, as freedom from *malam*;
மாசின்மை. (யாழ். அக.)

நைராக்கியம் *nairākkiyam*, *n.* Mockery;
பரிசாசம். (யாழ். அக.)

நைராசியம் *nairāciyam*, *n.* <*nairāśya*.
Hopelessness; நம்பிக்கையின்மை.

நைருதம் *nairutam*, *n.* <*nairṛta*. The
12th *mukūrtam* of the day-time; பகலின் 12-ஆம்
முகூர்த்தம். (சங். அக.)

நைருதி *nairuti*, *n.* <*nairṛti*. The South-
west quarter; தேன்மேற்கு. (சங். அக.)

நைலம் *nailam*, *n.* perh. *nīla*. Iodine;
கடற்பாசிமருந்து. (M. L.)

நைவளம் *naivaḷam*, *n.* 1. (Mus.) A
secondary melody-type of the *pūlai* class;
பாலைக்குரிய பணவகை. நைவளம் பமுரிய பாலை
வல்லோன் (குறிஞ்சிப். 146). 2. (Mus.) A secon-
dary melody-type of the *kurin̄ci* class; குறிஞ்சி
யாழ்த்திறவகை. (பிங்.)

நைவனம் *naivaṇam*, *n.* (அக. நி.) 1.
Dancing; நடனம். 2. Warrior, hero; வீரன்.

நைவா-தல் [நைவருதல்] *nai-vā-*, *v.*
intr. <நை²-. 1. To be distressed; வருந்துதல்.
நைவாரா வாயமக டோள் (கலித். 103, 66). 2. To
pity; to be merciful; இரங்குதல். நல்காமையி
னைவரச் சாஅய் (புறநா. 146).

நைவு *naivu*, *n.* <id. 1. Anything
injured or spoiled; வாடினது. 2. Over-ripen-
ness; மிகப்பழக்கை. 3. Suffering; வருந்துகை. 4.
Disease; நோய். நாளு நைவகன்ற (தைவ. தைல.
பாயி. 1).

நைவேத்தியம் *naivēttiyam*, *n.* <*nai-*
vēdya. Offering made to a deity; கடவுட்துப்
படைக்கும் உணவு. என்னுவி நைவேத்தியம் (தாயு.
கருணா. 8).

நைவேதனம் *naivētaṇam*, *n.* <*nai-*
vēdana. 1. Dedication; சமர்ப்பிக்கை. 2. See
நைவேத்தியம். மதுவர்க்கமோடே கனித்தொகை மண
மிருந்த நைவேதனம் (சிவரக. சுகமுனி. 24).

நைவேதி-த்தல் *naivēti-*, 11 *v. tr.* <நைவே
தனம். To offer to a deity, as food; கடவுட்து
உணவு முதலியன படைத்தல். பொற்கிண்ணத் தூற்
றளவி நைவேதித்து (தைவ. தைல. 137).

நைஷ்டிகம் *naiṣṭikam*, *n.* See நைடிகம். *Brāh.*

நைஷதம் *naiṣatam*, *n.* See நைடதம்.

நொ

நொ¹ *no*. The compound of *ந்* and *ஓ*.

நொ² *no*, *n.* [K. M. *nō*.] 1. Pain, distress, suffering; துன்பம். (தொல். எழுத். 72.) நொவ்வுற லெய்தி (கந்தபு. திருவவ. 39). 2. Disease, sickness; நோய். (வ.) 3. Lightness, slenderness; நோய்மை. (திவா.) நொப்புணை வலியா (பெருங். உஞ்சைக். 53, 3).

நொ³-தல் *no-*, 13 *v. tr. & intr.* To suffer; துன்புறுதல். நொக்கொற்றா (தொல். எழுத். 72, உரை). நொப்போவெள (நன். 137).

நொக்கு¹-தல் *nokku-*, 5 *v. tr. Caus.* of நொங்கு-. [T. *nokku*.] 1. To reduce by eating, as the quantity of grain; உண்டு குறையச்செய்தல். பன்றி தினைப்புணைத் தை நொக்குகையினாலே (மலைபடு. 193, உரை). 2. To beat; அடித்தல். சுக்குமாந்தடி கொண்டு நொக்கிவிடுவான் (நந்த. கீர்த்.). 3. To abuse violently; மிகுதியாகத் தீட்டுதல். *Loc.*

நொக்கு² *nokku*, *n.* Fissure, cleft; வேடிப்பு. (யாழ். அக.)

நொக்கென *nokkena*, *adv.* Instantly, immediately; உடனே. நொக்கெனக் கண்ணன் கழல்க ணினையினோ (திவ். திருவாய். 4, 1, 3).

நொக்கொட்டா *nokkoṭṭā*, *n.* Chinese medlar, *m. tr.*, *Eriobotrya japonica*; மரவகை. (L.)

நொங்கு¹-தல் *noṅku-*, 5 *v. tr.* < நுங்கு-. [M. *noṅṅu*.] To swallow; விழுங்குதல். திங்களிரு ணைங்க (தேவா. 1157, 3).

நொங்கு² *noṅku*, *n.* Corr. of நுங்கு. *Colloq.*

நொச்சி *nocci*, *n.* 1. Five-leaved chaste tree. See வேண்ணைச்சி. நொச்சி மாமலர் நிறத்தன (சீவக. 2163). 2. Three-leaved chaste tree. See கருநொச்சி. 3. (Purap.) See நொச்சித்திணை. நொச்சிப்படலம். (பு. வெ. 5.) 4. (Purap.) A minor theme eulogising the *nocci* garland worn by the warriors defending a fort; எயில்காக்கும் வீரத்தடிய நொச்சிப்பூவைப் புகழும் புறத்துறை. (பு. வெ. 5, 1, கொளு.) 5. Defence of a fort; எயில்காவல். அகத்தோன் வீழ்ந்த நொச்சி (தொல். பொ. 68). 6. Surrounding wall, fortress; மதில். நொச்சிகரத் ததிகோர னேன்மையி னவணிருந்தான் (தணிகைப்பு. சீபரி. 342). 7. Village, hamlet; சிற்றூர். (குடா.)

நொச்சிக்கசங்கு *nocci-k-kacaṅku*, *n.* < நொச்சி + . Stalks of *nocci* used in making

plaited baskets; கூடைகள் முடைய உதவும் நொச்சி யின் சிறுதுச்சி. *Loc.*

நொச்சித் திணை *nocci-t-tinai*, *n.* < id. திணை (Purap.) Major theme describing the defence of a fort by warriors wearing *nocci* garland. நொச்சிமாலைதுடி வீரர் எயில்காத்தலைக்கூறும் பு நொச்சிணை. (பு. வெ. 5, கொளு.)

நொச்சிமாலை *nocci-mālai*, *n.* < id. சால். A poem describing the defence of a fort; எயில்காத்தலைச் சிறப்பித்துக்கூறும் பிரபந்தவகை, (யாழ். அக.)

நொச்சில் *noccil*, *n.* Willow-leaf *genderussa*. See கருநொச்சி. (பதார்த்த. 507.)

நொசி¹-தல் *noc-*, 4 *v. intr.* 1. To be thin, slender, minute, as unable to bear weight; நுண்மையாதல். நொசிமாருங்குல் (தொல். 368, இளம்பூ.). 2. To be difficult of observance, as a vow; அநுமையாதல். நொசிவாழ்க்கை நொசிதவத்திர் (சிலப். 19, 223). 3. To be in pain; to suffer; வருந்துதல். (சங். அக.) நொசிவாழ்க்கை நொசிதவத்திர் (சிலப். 19, 223). 4. To be slanting; வளைதல். நொசிவாழ்க்கை நொசிதவத்திர் (சிலப். 19, 223). 5. To be worn out; as cloth; நைதல். நொசிந்த துணி (தொல். சொல். 330, உரை). 6. To be insufficient, deficient; குறைவுறுதல். நொசிவிலாத பூ (விநாயகபு. 36, 37).

நொசி²-த்தல் *noc-*, 11 *v. tr. Caus.* நொசி¹-. To distress, afflict; வருந்துதல். நொசிவெம்முலை (சீவக. 654).

நொசி³ *noc*, *n.* < நொசி¹-. See நொசிவிலாத பூ (விநாயகபு. 36, 37).

நொசிப்பு *nocippu*, *n.* < நொசி²-. Intention, contemplation. See சமாதி. நொசிப்பி நேரு முனிவர் நனியுணர்ந்து (பரிபா. 5, 37).

நொசிவு *nocivu*, *n.* < நொசி¹-. 1. Suffering; வருத்தம். (குடா.) 2. State of being bent; வளைந்த நிலை. நொசிவுடை வில்லின் (பதிற்றுப். 3). 3. Slenderness; fineness; நுண்மை. (தொல். சொல். 374.)

நொட்டக்கை *noṭṭakkai*, *n.* cf. ஓட்டக்கை. See நொட்டாங்கை. *Tinn.*

நொட்டங்கை *noṭṭāṅkai*, *n.* See நொட்டாங்கை.

நொட்டாங்கை *noṭṭāṅkai*, *n.* cf. ஓட்டாங்கை. Left hand; இடதுகை.

நொட்டு¹-தல் *noṭṭu-*, 5 *v. tr. Vul.* 1. To cohabit with; புணர்தல். 2. To cheat; ஏமாற்றல்.

நொட்டு² *noṭṭu*, *n.* < நொட்டு¹-. Cohabitation; புணர்ச்சி. *Vul.*

பு. நொட்டைச் சொல் nottai-c-col, n.
 நொட்டை + Fault-finding words; துறைச்
 சொல் சொல்லாதே. Colloq.

வெளியுரைத் தலைநகரம் *noti-*, 11 v. [M. 507.] *notikka.*] *tr.* 1. [T. *nodugu*, K. *nudi.*] To tell, speak, declare; சொல்லுதல். (திவா.)

To snap, as with the thumb and the middle
finger; சொடக்குதல். நொடிப்பதோ ரளவில் (திவ்
தொழில், 43). 3. To call by signs; இங்கிகத்தா

3. To call by signs, இங்கத்தா
 3. நெஞ்சைத் தன்பக்கவிலே நொடித்துத்
 4. [T. nodutcu.] To
 4. மனத்தாங்கல்

insinuate so as to stir up ill-will; மனத்தாங்கல்
 (க.) ன்டாம்படிச் கோள்சொல்லுதல். (w.) 5. To
 நொ make unfavourable allusions; to use sarcasm;
 fray மடிக்கல். தாயுதமந நொடிக்கின்றார் (அருட்பா, iii,

அழித்தல். தாய்ந்தமரு நொடிக்கின்றார் (அருட்பா, iii, 3 திருமுறைக்காத். 11). 6. cf. *nud.* To destroy, annihilate, reduce to primitive elements or atoms; அழித்தல். (பிங்.) நொடிக்காது நொடிக்க நொடிக்கின்றே

பெருங்காட்டுக் கொற்றிக்குப் பேய் நொடித்தாங்கு
(கொடிலித், 89). 2. To gesticulate, use action in

2. To gesticulate, use action, in speaking; உறுப்பாட்டுதல். இரூல் நொடிக்கிறது. 3. To collect, as milk in the udder of a cow; பால்நொடிக்கிறான். (w.)

Inter-
நேரு

5. To break, snap, as a wheel; கட்டுக்குலைதல். பத்திரம்! சக்ரம் நொடித்துப்போயிற்று. 6. To bend slightly, as the legs in walking. (w.) கட்டுக்குலைதல். பத்திரம்! சக்ரம் நொடித்துப்போயிற்று.

நெடும்³-தல் noti- 4

தொடி³-த்தல் notī-, 4 v. intr. <ஒடி¹-. To break; ஒடிதல். Tinn.

[T. *noti*.] Word *noti*, *n.* < நொடி²-. [M. *noti*.] 1

1. 7. Word, phrase, language, speech; (பெருவு) 4தல்வரை மருட்டும் பொய்ந்நொடி பகரவும் உஞ்சைக். 33, 72). (குடா.) 2. Wise

முதுமொழி. பிசியனொடியும் (பெருங்
குடா.) 4. Stanza; செய்யுள். சடகோப னெடியா

Noise; ஒசை. (திவ். திருவாய். 10, 5, 11). 5. அமைக்கண் விடுநொடி. (அகநா. 47).

6. Crack or snap, as of the thumb and the middle finger; கையின் இரண்டேவிரல்களைத் தெறித்து உண்டாக்தும் ஒலி. 7. Instant, as the time-measure of the snap of the finger; கை விரலைநொடிக்குங் காலநுட்பம். கண்ணிமை நொடியென வவ்வே மாத்திரை (தொல். எழுத். 7). 8. Ruggedness of road, rut; வண்டிப்பாதையிலுள்ள தழிப்பள்ளம். பாதை நொடியாயிருக்கிறது. 9. Ailment; நோய்த்துன்பம். நோய்நொடியின்றி வாழ வேண்டும்.

தொடிக்கதை *noti-k-katai*, *n.* < தொடி + .
Riddle in the form of a story; வீடுகதை. (*w.*)

நொடிசிரங்கு *noṭi-ciraṅku*, *n.* <id. + .
Itch, scabies; சொறிசிரங்கு. (M. L.)

நொடிசொல்(லு)-தல் notī-col-, *v. intr.*
 <id.+. 1. To speak of strange things; புதுக்
 செய்தி கூறுதல். பேய் நொடி சொன்னாற்போல
 (கலித். 89, உரை). 2. To propose riddles, set
 conundrums; வினாக்கைசொல்லுதல். (w.) 3. To
 crack jokes; பரிசுசித்தல். (w.)

நொடித்தான்மலை *noṭittāṇ-malai*, *n.* < நொடி²- +. Mount Kailāsa, as belonging to Śiva the Destroyer; [சங்கரா கருத்தாவின் மலை] கைலாயமலை. (பிங்.) நொடித்தான்மலை யுத்தமனே (தேவா. 1166, 1).

நொடித்துப்போ-தல் *noṭittu-p-pō-, v. intr.* <*id.*>+. To become straitened in circumstances; to become a bankrupt; நிலைதன்மை தல். அந்த மிராசுதார் நொடித்துப்போனார். *Loc.*

நொடிப்பவித்திரம் *noti-p-pavittiram, n.*
 <id.+ . Fistula in ano; பவுந்தீரனாய்வகை.
 (M. L.)

நொடிப்பவந்திரம் *noṭi-p-pavuntiram*,
n. <id.+. Urinary fistula; பவுந்தீரநோய்வகை.
 (M. L.)

நொடிப்பு *notippu*, *n.* < *id.* Instant, moment; கணப்பொழுது. நொடிப்பின் மாத்திரை நூற்றுவில் லேகுவ (சேவக. 1773).

நொடிபயிற்று-தல் *noṭi-payirru*, *v. tr.*
 <நொடி +. To teach to speak, as to a baby;
 பேச்சுக் கற்பித்தல். நொடிபயிற்றுவாள் (சீவக. 363,
 உரை).

தொடிபாராட்டு-தல் *noti-pārāṭṭu*, *v.*
intr. <id.>+. See தொடிசோல்-, 2. (யாழ். அக.)

நொடிபோக்கு-தல் *noṭi-pōkku-, v. intr.*
<id.+. To snap the fingers in marking
time; தாளத்திற்கியையக் கையை நொடித்தல். அசை
யுள் சிறு மளந்து நொடிபோக்கி (பெருங். வத்தவ. 5, 5).

நொடியவிழ்-த்தல் *noti-y-avil-, v. intr.*
 <id.+>. To solve a riddle or conundrum;
 மகிர்வதெத்தல்.

தி-த்தாதி
v. தொதி² noti, n. <நொதி-. Mud, mire,
அருவருக்கத்தக்க சேறு. (குடா.)

நொது-த்தல் notu-, 11 v. tr. cf. நுது-. 1.
நொது-தல், quench, extinguish; அழித்தல்.
put out, to be soft; தளர்தல்.

2. To relax; to be soft; தளர்தல்.
வா.) 2. To relax; to be soft; தளர்தல்.
n. <நொது-தல் notu-, 11 v. tr. cf. நுது-. 1.
's garb. 44).

நொதுக்கல் notukkal, n. <நொது-. That
one which is soft; இளக்கமுள்ளது. (யாழ். அக.)

நொதுக்குநொதுக்கெனல் notukku-
ment notukkenal, n. Expr. signifying frequent pass-
age of stools; துட்டால் மலம் சிறிதுசிறிதாக வெளி
புறந் துறிப்பு. வயிறு நொதுக்குநொதுக்கென்று
பாடுதல்.

நொதுநொது-த்தல் notu-notu-, 11 v.
tr. Redupl. of நொது-. 1. To be soft, as rice
boiled; துழைதல். 2. See நொதி- 2, 3, 5. (W.)

நொதுநொதுதெனல் notu-notenal, n.
Expr. signifying (a) fermentation;
கனிந்த மாழையின போங்குதல் துறிப்பு; (b) soft-
ness, slushy condition; நெகிழ்தல் துறிப்பு.

நொதுமல் notumal, n. prob. நொது-. 1.
Indifference; neutrality; உதாசினம். பகை நொது

3. நல் நண்பென்னும் மூன்று பகுதியினும் (குறள், 12,
தலையுதி. அவ.). 2. Word of an indifferent person;
இல்லார் கூற்று. நொதுமன் மொழியல் (அகநா. 39).

Smoothness, as of a fine cloth; மேன்மை.
நொதுமல் பெற்றிடு துண்டுகில் (கந்தபு. திருவி. 122).

நொதுமலர் notumalar, n. <நொதுமல்.
strangers; அயலார். நொதுமலர் வந்தவாறென்றோ
வன்பர் (திருக்கோ. 275).

நொதுமலாளர் notumal-ālar, n. <id. +.
See நொதுமலர். நொதுமலாளர் கொள்ளா
வையே (ஐங்குறு. 187). 2. Backbiters, slander-
ers; துறக்கறுவார். நொதுமலாளர் பொதுமொழி
கொள்ளாது (புறநா. 35).

நொதுமெனல் notum-enal, n. Expr.
signifying speed or hastiness; விரைவுக் துறிப்பு.

நொந்தகைமை nontakaimai, n. <நோ-
+. Straited circumstances, poverty; வறுமை.

நொந்தலை nontalai, n. <id. (J.) 1.
Weakness; பலவீனம். 2. See நொந்தகைமை.

நொந்தலைமை nontalaimai, n. <id. See
நொந்தலை. (J.)

நொந்தன்னம் nontannam, n. <id. +
anna. Cooked rice spoiled by being kept dry;
நீர்விடாமையால் பதனழிந்த சோறு. (பதார்த்த. 1459.)

நொந்தார் nontār, n. <id. Enemies;
பகைவர். நொந்தார்க் கடந்தான் (சீவக. 2564).

நொந்தாவிளக்கு nontā-vilakku, n.
<நொந்து- + ஆ neg. +. See நுந்தாவிளக்கு.
(S. I. I. i, 114.)

நொந்து¹-தல் nontu-, 5 v. intr. <நந்து¹-.
[K. nondu.] To perish; அழித்தல். நூறு கோடி
பிரமர்க் கொன்றினார் (தேவா. 1218, 3).

நொந்து²-தல் nontu-, 5 v. tr. <நந்து²-.
cf. நந்து-. To trim; தூண்டதல். நொந்தாத செந்தி
(பதினே. காரை. திருவிட. 13).

நொப்பம் noppam, n. See நொய்ப்பம், 1.
அந்நொப்பமேகொல் பிறிதேகொல் (கம்பரா. நாகபா.
253).

நொப்பு¹-தல் noppu-, 5 v. tr. To hinder;
தடுத்தல். (M. M.)

நொப்பு² noppu, n. <நொப்பு-. 1. Hinder-
ing, preventing, frustrating; தடைசெய்கை. (W.)
2. Strip of ola or cloth wound round the dugs
of a goat to prevent the kids from sucking; துட்டி
பால்தடியாதவாறு ஆட்டின்மீலையிற் சுற்றும் ஓலை. (W.)
3. Debris of a flood; வெள்ளப்பெருக்கில் வரும்
சேத்தை அழிக்குழதலையன்.

நொம்பலம் nompalam, n. perh. நோ-.
[M. nompalam.] Distress; துன்பம். Loc.

நொம்பு-தல் nompu-, 5 v. tr. See
நொம்பு-. Madr.

நொய் noy, n. <நொய்ம்-மை. [M. noy.] 1.
Grits, groats; குறுநொய். (திவா.) 2. Brittleness,
fragility, delicateness; இலேசு. (குடா.) 3. Soft-
ness, lightness; மேன்மை. (W.) 4. Smallness,
minuteness; நுண்மை. (W.)

நொய்தல் noytal, n. <id. Minuteness,
fineness; நுண்மை. (சது.)

நொய்து noytu, n. <id. 1. That which
is light; இலேசானது. விண்ணினெய்தாய் (ஞானவா.
வீதக. 76). 2. That which is soft; மேல்லியது.
3. That which is poor, mean; இழிவானது.
நொய்தி னெய்ய சொல் (கம்பரா. பாயி. 5). 4.
Quickness; விரைவு. ஆயிழை நொய்தி னுரைபொரு
ளுண்டெனின் (சீவக. 1767).

நொய்தெனல் noytanal, n. Expr. signi-
fying quickness, briskness, nimbleness; விரை
வுக்குறிப்பு. (திவா.)

நொய்ப்பம் noyppam, n. <நொய்ம்-மை. 1.
Skill, ability; சாமர்த்தியம். மரக்கலம் அலையாதபடி
கடைந்த நொய்ப்பம் (திவ். திருப்பா. 30, வ்யா. 254).
2. Delicateness, tenderness; இலேசு. (W.)

தொய்ப்புக்கொட்டு-தல் *noyppu-k-kot-tu*, *v. intr.* <நொப்பு+. To thump the udder of a goat while milking to make the milk flow; ஆட்டுழலியின்னு பால் சுரந்துவடியும்படி விரலால் அழுத்துதல். (W.)

தொய்ம்மீன் *noy-m-mīn*, *n.* <நொய்ம்-மை +. Fresh-water fish, sandy in colour, *Lepidocephalichthys thermalis*; மணலிறழள்ள ஆற்று மீன்வகை. (பிங்.)

தொய்ம்மை *noymmai*, *n.* 1. Lightness; கனமீன்மை. மெய்ம்மை சீர்மை நொய்ம்மை வடிவம் (மணி. 27, 254). 2. Softness, slenderness; மேன்மை. 3. Niceness, fineness in workmanship; நேர்த்தி. 4. Minuteness, subtleness, thinness; நுண்மை. 5. Poverty, indigence; வறுமை. (யாழ். அக.) 6. Looseness; தளர்ச்சி. (யாழ். அக.) 7. Flimsiness, weakness, futility, as of arguments; உறுதியின்மை. 8. Weakness of mind, pusillanimity, effeminacy, cowardice; மனத்திடமீன்மை. 9. Tender-heartedness, sensibility, delicacy of feeling, quick perception of an injury or affront; மனவுருக்கம். (W.) 10. Triviality, insignificance, meanness; இழிவு. (நாலடி, 41.) 11. Injuriousness, offensiveness, as of language; துற்றம். (W.)

தொய்ய¹ *noyya*, *adj.* <நொய்ம்-மை. 1. Small, mean, poor; அற்பமான. நொய்தி னெய்ய சொல் (கம்பரா. பாயி. 5). 2. Weak; வலியற்ற. நொய்ய புத்தி. 3. Minute; நுட்பமான. பல்கல நொய்ய மெய்யணிந்து (சீவக. 991). 4. Soft, tender; மேன்மையான. அளிச்சப் போதி னதிகழு நொய்ய (கம்பரா. கோலங். 14).

தொய்ய² *noyya*, *adv.* <நை²-. Severely; கடுமையாக. அவனை நொய்யப் புடைத்தான்.

தொய்யசொல் *noyya-col*, *n.* <நொய்ய¹+. Reproach, contumely; வசைச்சொல். நொய்ய சொற் பொருதவன். (W.)

தொய்யம்மை *noy-y-ammai*, *n.* <நொய் +. Measles; அம்மைவகை.

தொய்யரிசி *noy-y-arici*, *n.* <id.+ . See நொய், 1. நொய்யரிசி கொதி தாங்காது.

தொய்யெனல் *noy-y-enal*, *n.* Expr. signifying lightness, thinness, slenderness, insignificance; நுண்மைகிறிப்பு.

தொய்யு *noyvu*, *n.* <நொய்ம்-மை. 1. See நொய்ம்மை. (திவா.) 2. Distress of mind; மன வருத்தம். நொந்தவர் நொய்யு தீர்க்க (கம்பரா. வேலேற்ற. 42).

தொரு *noru*, *n.* (J.) 1. After-shoot from the roots of rice, millet, etc., after the main

stalk has come to maturity; முதிர்ந்தபயிர் அடியில் முளைப்பது. 2. Small after-fruits, as pumpkin plants; காய்ப்பு மாறினபின் அரும்புகள்.

தொருக்காய் *noru-k-kāy*, *n.* <நொரு. See நொரு, 2. (J.)

தொருக்கு-தல் *norukku*, *v.* Caus. of நொருக்கு-. See நொறுக்கு.

தொருகை *norukai*, *n.* See நொறுவை.

தொருங்கு-தல் *norunku*, *v. intr.* நொறுங்கு-.

தொருதொரு-த்தல் *noru-noru*, *v. intr.* See நொறுநொறு-.

தொருதொரெனல் *noru-norenal*, *n.* She sta நொறுநொறெனல்.

தொருப்பிஞ்சு *noru-p-piñcu*, *n.* <நொரு +. See நொரு, 2. (J.)

தொருப்பிடி-த்தல் *noru-p-piṭi*, *v. intr.* <id.+ . To form an after-shoot; காய்ப்பு மாறின பின் மீண்டும் பிஞ்சுவைத்தல். (J.)

தொலை *nolai*, *n.* See நொலையல். (பிங்.)

தொலையல் *nolaiyal*, *n.* A kind of unleavened cake; பூரிகை யேன்னும் அப்பவர்க்கம் (பிங்.)

தொவ்வல் *novval*, *n.* <நொவ்வு-. Mental anguish, pain; வருத்தம். மையற் பெண்டிர். நொவ்வலாக வாடியபின்னும் (அகநா. 98).

தொவ்விதாக *novvitāka*, *adv.* <நொவ்வு. Rapidly, quickly; விரைவாக. தேர் நொவ்விதான் சென்றீக (ஐந். ஐம். 10).

தொவ்வு¹-தல் *novvu*, *v. intr.* <நொவ்வு. 1. To become thin, slender, emaciated; தல். நொவ்விடை மடந்தை (கம்பரா. காட்சி. 54). To ache, pain; நோதல். (J.)

தொவ்வு² *novvu*, *n.* <நொவ்வு-. 1. Thinness; மேலிவு. 2. Brittleness; உடையுந்தன்மை. 3. Emaciation, drooping, fading; வாட்டம். Pain, ailment; வருத்தம். (W.) 5. Rapidity; quickness; விரைவு. நொவ்வுப் பறைவாவல்.

தொவ்வெனல் *nov-v-enal*, *n.* Expr. signifying haste or quickness; விரைவுகிறிப்பு.

தொழுந்து-தல் *noluntu*, *v. tr.* insert, thrust; நுழைத்தல். தலையை நொழுந்தி (1, 3, ப்ரா.).

தி-தொள்(ளு)-தல்

தொள்(ளு)-தல் *noḷ-*, 2 *v. tr.* 1. To bale out, as water; to measure out, as grain; முகத்தல். 2. To swallow, devour, விழுங்குதல். (திவா.)

தொள்கு¹-தல் *noḷku-*, 5 *v. tr.* <தொள்-
தொள்-¹. (யாழ். அக.)

தொள்கு²-தல் *noḷku-*, 5 *v. intr.* 1. To contract, as thread; சுருங்குதல். தூல் நொள்கிற்று (வன். 454, மயிலை). 2. To languish, become red; இளைத்தல். (யாழ். அக.)

தொள்கெனல் *noḷkenal*, *n.* Expr. signifying terror; அச்சிக்குதல். (வ.)

தொள்ளல் *noḷḷal*, *n.* perh. தொள்கு²-. 1. She state of being blind and sunken-eyed; பார்வையற்றுக் கண்துழிந்த நிலை. (வ.) 2. Gnat. (திவா.)

தொள்ளாப்பு *noḷḷappu*, *n.* Pain; grievance; வருத்தம். *Tinn.*

தொள்ளை *noḷḷai*, *n.* cf. தொள்ளல். 1. [K. *noḷḷe.*] Blindness; துரு. தொள்ளைநாகில (திரு. பரிநரி. 14). 2. Green beetle. See நாகா (பிழ்முண்டு. குடா.) 3. A beast; விலங்குவகை. உள் ளன் வாடிய சுரிமுகுக்கு தொள்ளை (அகநா. 53).

தொள்ளைக்கண் *noḷḷai-k-kan*, *n.* <தொள்ளை
Blind eyes; பார்வைமற்றிய கண்.

தொள்ளைப்பயல் *noḷḷai-p-payal*, *n.* <id.
Insignificant person; அற்பன். தொள்ளைப்
யலுனக்கு நோப்பாளமேன் (ஆதிபூரவ தானி.).

தொள்ளைமடையன் *noḷḷai-maṭaiyan*, *n.*
Blind heron, *Ardeola leucoptera*; காக்குவகை. (M. M.)

தொளநொள-த்தல் *noḷa-noḷa-*, 11 *v.*
1. To become soft from over-ripeness; மென்மையாகுதல். 2. To be sleek and smooth, as a snake or a leech; வழுவழப்பாதல்.

தொளம்பர் *noḷampar*, *n.* A division of
Pallavas; பல்லவர் வகையினர். (I. M. P. Ct. 167.)

தொளம்பவாடி *noḷampa-vāṭi*, *n.* <தொ
ளம்பர் வாடி. The country of the Noḷampar;
தொளம்பர் ஜுண்ட நாடு. (Insc.)

தொளில் *noḷil*, *n.* perh. தொள்கு²-. Mire
in a repulsive condition; அருவருக்கத்தக்க சேறு.

தொளுக்கல் *noḷukkal*, *n.* <id. (J.) 1.
Immature condition, as of areca-nuts; முற்றாதநிலை.
2. Tender, immature areca-nuts; இளம்பாக்கு.

தொளுதொளு-த்தல் *noḷu-noḷu-*, 11 *v.*
intr. See நோளநோள-.

தொளுதொளெனல் *noḷu-noḷenal*, *n.*
Onom. expr. signifying mashy state; குழைந்த
தறிப்பு.

தொளுப்பு *noḷuppu*, *n.* prob. துளுப்பு-
Shirking work; shrinking from duty; வேலை
கழிப்புகை. (வ.)

தொளுவல் *noḷuval*, *n.* prob. id. See
நோளுக்கல். (J.)

தொளைதாளி *noḷaitāli*, *n.* [M. *nūlitāli.*]
Heart stipuled larger Chinese laurel, *m. tr.*,
Antidesma bunius; பேரிய மரவகை.

தொற்பம் *noṛpam*, *n.* <துட்பம். Fine-
ness; delicateness. See துட்பம். தொற்பமான
வேலை. (வ.)

தொறில் *noṛil*, *n.* 1. Quickness, speed;
விரைவு. (குடா.) தொறில்பரித் தேர் (கைடத.
போர்புரி. 3). 2. Suppleness, pliability; நுடிக்
கம். தொறிலியற் புரவி யதியர் கோமான் (தொல்.
சொல். 396, உரை). 3. Shutting, closing, con-
tracting; ஒடுக்கம். (பிங்.) 4. See நொளில்.
செருநில தொறிற் செந்நீரினுள் (குளா. அரசி. 274).

தொறுக்கரிசி *noṛukkarici*, *n.* <தொறுங்கு-
+. 1. Rice broken in pounding; நொறுங்கிய
அரிசி. 2. Half-boiled rice; பாதிவேந்த சோறு.
(வ.)

தொறுக்கல்நெல் *noṛukkal-nel*, *n.* <id.
+. Paddy wet and softened by rain during
harvest; அறுப்புக்காலத்து மழையாற் பதரித்த நெல்.

தொறுக்கித்தள்ளு-தல் *noṛukki-t-tallu-*,
v. tr. <தொறுக்கு-+. 1. To beat soundly;
நன்றுயடித்தல். 2. To abuse roundly; மிகத்தீட்டு
தல். 3. To exhibit great ability, as in elo-
quence or music; பேருஞ்சாமர்த்தியங் காட்டுதல்.

தொறுக்கு¹-தல் *noṛukku-*, 5 *v. tr.* Caus.
of தொறுங்கு-. 1. To break, crack, crush, smash
to pieces; பொடியாக்குதல். 2. To bruise;
இரத்தக்காயம் பண்ணுதல். 3. To beat soundly,
thrash; நையப்புடைத்தல். வீரரை தொறுக்கி (திருப்பு.
574). 4. To eat in large quantities; மிகுதியாய்
உண்ணுதல்.

தொறுக்கு² *noṛukku*, *n.* <தொறுக்கு-. [K.
nurgu.] 1. Crushing; பொடியாக்குகை. 2.
Beating soundly, thrashing; நன்றுயடிக்கை.

நொறுக்குச்சக்கந்தம் *norukku-c-cak-kantam*, *n.* <id.+ . Mockery, jeering; பரிசாசம். (W.)

நொறுகை *norukai*, *n.* prob. id. See நொறுவை. *Loc.*

நொறுங்கு¹-தல் *noruṅku-*, 5 *v. intr.* 1. To be broken, crushed, smashed to pieces; போடியாதல். கற்கள் பட்டதினால் கண்ணாடிகள் நொறுங்கின. 2. To be broken down in spirit; to become contrite; பின்னிரங்குதல். நொறுங்குண்ட மனம். (W.)

நொறுங்கு² *noruṅku*, *n.* <நொறுங்கு-. 1. Broken grain, grits; நோய். (குடா.) 2. Powder; தூள். நொறுங்காய்க் கூடி யிட்டன கொடுமுடித் துறு கற்கள் (குளா. சீய. 145). 3. Minuteness, smallness; நுண்மை. (W.)

நொறுங்குண்டமனம் *noruṅkuṇṭa-ma-nam*, *n.* <id.+ . Contrite spirit, wounded mind; பின்னிரங்கும் மனம். *Chr.*

நொறுநாட்டியம் *noru-nāṭṭiyam*, *n.* Meticulosity, over-scrupulousness; அற்பகூற்றங்கள் காணுந்தன்மை. *Loc.*

நொறுநொறு-த்தல் *noru-noru-*, 11 *v. intr.* To be brittle, fragile, crisp, as biscuit; உடையுந்தன்மையாதல். (W.)

நொறுநொறெனல் *noru-noreṇal*, *n.* Onom. expr. signifying brittleness or crispness; நொறுங்குதத்தறிப்பு.

நொறுவை *noruvai*, *n.* prob. நொறுக்கு-. Dainties, things of luxury; சிற்றுண்டி. (W.)

நொறுவைக்கள்ளன் *noruvai-k-kallan*, *n.* <நொறுவை+. Extravagant man; வீண்சேலு செய்வோன். (W.)

நொறுவைக்கள்ளி *noruvai-k-kalli*, *n.* Fem. of நொறுவைக்கள்ளன். Extravagant woman; வீண்சேலுசெய்பவள். (W.)

நொறுவைப்பண்டம் *noruvai-p-panṭam*, *n.* <நொறுவை+. Dainties; சிற்றுண்டி. (W.)

நொன்றி *nonri*, *n.* Deer; மாள். (சங். அக.)

நொன்றை *nonnai*, *n.* (J.) 1. Mimicking, mocking; நையாண்டி. 2. Taunt, ridicule, sarcasm; பரிசாசம்.

நொஷ்டு *noṣṭu*, *n.* <*niṣṭhura*. Criticism, fault-finding; குறைகூறுகை. *Brāh.*

நோ

நோ¹ *nō*. The compound of ந் and ஓ. நோ²-தல் *nō-*, 13 *v. intr.* [K. *nō*, *nōka*.] 1. To feel pain, ache, suffer, smart; நோவுண்டாதல். கண் நொந்தது. 2. [T. *nogulung*, *ag*] To be grieved, distressed in mind; to feel aggrieved; வருந்துதல். ஊரன்மீ தீப்பறக்க நொந்தேனும் யானே (நாலடி, 389). 3. To complain; துன்பத்தைச் சொல்லுதல். நோவறக்க நொந்த யார்க்கு (குறள், 877). 4. To be injured, bruise as a plant, fruit; to be spoiled, as boiled rice; பதனழிதல். நொந்தன்னம் (பதார்த்த. 1459). 5. To be impoverished; to grow poor; வறுமைப்படுதல். நொந்த குடி.

நோ³ *nō*, *n.* <நோ-. 1. [K. *nōta*.] Aching, pain, smart; வலி. 2. Distress, grief; துணிக்குபம். நோநொந்து (குறள், 157). 3. Illness; வியாதல். (W.) 4. Injury, bruise, as in the body, a tree; a fruit; சிதைவு. (W.) 5. Weakness, infirmity; decay; பலவீனம்.

நோக்க *nōkka*, *part.* <நோக்கு-. A participle denoting comparison; ஓர் உவமவுருபு. (தொல். பொ. 286, உரை.)

நோக்கம் *nōkkam*, *n.* <id. [M. *nōkkam*.] 1. Eye; கண். (திவா.) 2. Eyesight; look, gaze, glance, view; பார்வை. களவுகொள்ளுஞ் சிறுநோக்கம் (குறள், 1092). Aspects of a planet. See கிரகநோக்கு. Appearance, expression, cast of countenance; தோற்றம். 5. cf. ஓக்கம். Height, elevation; உயர்ச்சி. (W.) 6. Beauty, attractiveness; அழகு. மருனோக்க மடிந்தாங்கே மயல்கூர் கிற்பான் மனம் (கலித். 10). 7. Watch; காவல். (யாழ். அக.) Design, object, intention, aim, motive; கருத்து. நீ அப்படிச் செய்வதற்கு நோக்கம் என்னென்ப. 9. Sense, intelligence; அறிவு. மருளிகொண்ட நோக்கம் (கலித். 14). 10. Attention, observation; கவனம். படிப்பில் நோக்கமாயிரு. 11. Desire; விருப்பம். (யாழ். அக.) 12. Indication, sign; தறிப்பு. வானம் மழை நோக்கமாயிருக்கிறது.

நோக்கலங்காரம் *nōkkalanākāram*, <நோக்கு+. (Rhet.) A figure of speech. தந்தறிப்பேற்றம். (வீரசோ. அவந். 25.)

நோக்கன் *nōkkan*, *n.* 1. A caste; சாதிகளில் (E. T. v, 416.) 2. Pole-dancer, mountebank; கழைக்கூத்தன். (W.)

நோக்கனோக்கம் *nōkkanōkkam*, *n.* <நோக்கு+அல் neg.+ . Discernment, as seeing through the mind's eye; மனத்தால் நோக்கும்

நோக்காச்சாவி

நோக்க நோக்க மவ்விரண்டன் மருங்கி நேதுவு மாரும்
தால். சொல். 93).

நோக்காச்சாவி nōkkā-c-cāvi, *n.* See
நோக்காச்சாவி. Nāñ.

நோக்காடு nōkkātu, *n.* <நோ-+. 1. Pain,
sma; நோவு. 2. Pangs of child-birth.
oguyug, agony; நோவு. 3. Sickness, disease;
to see இராசநோக்காடு. (w.) 4. கண்ணோக்காடாம் (பணவிடு. 300). 5. Reduced
கயோதி. கண்ணோக்காடாம் (பணவிடு. 300). 6. Reduced
mplaiental worry; மனநோவு. (w.) 7. Reduced
circumstances, poverty; வறுமை. (J.)

நோக்கால் nōkkāl, *n.* Corr. of நுகக்கால்.
5. *n.*

நோக்காலுரை-த்தல் nōkkāl-urai, *v.*
tr. <நோக்கு+. To communicate by mere
Aok, as a guru; பார்வையால் உணர்த்துதல். குறு
ef; துணிக்குத் தமிழ் நோக்கா லுரைத்த வாறும் (திரு
வியாலவா. பதிகம். 3).

நோக்கியநோக்கம் nōkkiya-nōkkam, *n.*
id.+ . Seeing through the eyes; கண்களால்
நோக்குக. (தொல். சொல். 89, இளம்பூ.)

நோக்கு¹-தல் nōkku-, 5 *v. tr.* [K. nōḍu,
l. nōkkuka.] 1. To see, look at, behold, view;
நோக்குதல். நோக்கலின் (தொல். சொல். 73). 2. To
consider, reflect; கருதுதல். அறனோக்கி யாற்றுங்
தலால் வையம் (குறள், 189). 3. To regard, pay
attention to; கவனித்தல். நச்சாமை நோக்காமை
ந்து (வலாதி, 12). 4. To arrange, put in
order; தீர்த்துதல். புனையிழை நோக்கியும் (கலித்.
evation). 5. To keep, protect, save; பாதுகாத்தல்.
நோக்காது நோக்கி (சி. போ. 1, 4, வெண். பக். 79).
மன். To do, perform; செய்தல். இவற்றை மும்மை
சர்யாண்டு நோக்கு (திருவாலவா. 34, 15). 7. To
resemble; ஒத்தல். இந்துநோக்கிய துதலியை (கம்பரா.
என்றப்ப. 96). 8. To compare; ஒப்பிட்டுப்பார்த்தல்.
அவனைநோக்க இவன் நல்லவன். 9. To read;
வக. 2586). 10. To desire; விரும்புதல். (யாழ்.
சிக.)

நோக்கு² nōkku, <நோக்கு-. *n.* [M. nōkkū.]
1. Eye; கண். மலர்ந்த நோக்கின் (பதிற்றுப். 65, 7).
2. Look, sight; பார்வை. செல்வர் சிறுநோக்கு
நோக்குகால் (நாலடி, 298). 3. Beauty; அழகு.
நோக்கி நோக்குவிளங்க (மதுரைக். 13). 4. Mean-
ing, intention; கருத்து. தூலவர் நோக்கு (திரிகடு.
eban). 5. Knowledge; அறிவு. துழைந்த நோக்கிற்
கண்ணுள் வினோர் (மதுரைக். 517). 6. Greatness;
கம்பரா. நோக்கிழந்தனர் வானவ ரொங்களால்
கும்பா. கும்பா. 328). 7. Mode, style; கதி. சொன்
நோக்கும் பொருளுக்கும் (அஷ்டப். திருவாங்கக்.

தனியன், 2). 8. A kind of dance; வினோதக்கூத்துக்
களுள் ஒன்று. (சிலப். 3, 12, உரை.) 9. (Poet.)
Attractive grace, an element of poetic art; ஓசை
முதலியவற்றால் கேட்டாரை மீட்டுத் தன்னை நோக்கிச்
செய்யும் செய்யுளுப்பு. (தொல். பொ. 416.) 10.
Desire; விரும்பம். (யாழ். அக.)—*part.* A particle
of comparison; ஓர் உவமவுருபு. (தொல். பொ. 287.)

நோக்குடைப்பொருள் nōkkuṭai-p-
poruḷ, *n.* <நோக்கு+. 1. Suggested meaning;
துறிப்புப்பொருள். 2. Interesting matter express-
ed in obscure language; கருகற்சொற்களாலமைந்த
கவையுடைப்பொருள். (w.)

நோக்குபதேசம் nōkkupatēcam, *n.* <id.
+. Gracious look. See நயனதீபக. நோக்கு
பதேசத்தான் . . . உபதேசித்து (திருவாலவா. 27, 46).

நோக்குவவெல்லா மவையேபோறல்
nōkkuva-v-ellām-avaiyē-pōral, *n.* <நோக்கு+.
The state of mind of a lover when every object
of his sight painfully reminds him of the
multifarious charms of his sweetheart, one of
ten *avattai*, q.v.; அவத்தை பத்தனுள் பார்ப்பன
வெல்லாம் தான் கருதிய தலைவியின் உருவமாகவே
தலைவற்றித் தோன்றும் நிலை. (நம்பியகப். 36, உரை.)

நோக்குவித்தை nōkku-vittai, *n.* <நோக்கு
+. Conjuring trick, jugglery; கண்கட்டிவித்தை.
நோக்குவித்தை காட்டுரை (திருவாலவா. 49, 18).

நோக்கெதிர்நோக்கு-தல் nōkketir-nōk-
ku-, 5 *v. intr.* <id.+ . (Akap.) To gaze into
another's eye, as lovers; தலைவன் நோக்கிய
விடத்துத் தலைவி எதிர்நோக்குதல். நோக்கெதிர்
நோக்குதல் தாக்கணங்கு தானைக் கொண்டன்ன
துடைத்து (குறள், 1082).

நோசல் nōcal, *n.* <நோ-. Sickness, pain;
நோவு. (w.)

நோஞ்சல் nōñcal, *n.* <நோய்³-. Emacia-
tion; மேலிவு.

நோஞ்சான் nōñcāñ, *n.* <id. Feeble,
invalid person; நோய் முதலியவற்றால் மேலிந்த
வன். *Tinn.*

நோஞ்சி nōñci, *n.* See நோஞ்சான். (சங்.
அக.)

நோட்டக்காரன் nōṭṭa-k-kārañ, *n.*
<நோட்டம்+. [K. nōṭagāra, M. nōṭṭakkā-
ran.] 1. Shroff; நாணயம் பரிசோதிப்போன்.
நோட்டக்காரர் நெஞ்சுடையக் கூப்பிடுவது (பணவிடு.
182). 2. Expert in appraising coins, gems, etc.;
நாணயம் இரத்தினம் முதலியவற்றின் துணுதணங்க
ளறிந்தவன். *Loc.*

தோட்டம் *nōṭṭam*, *n.* perh. நாட்டம். [K. *nōṭa*, M. *nōṭṭam*.] 1. Examination of coins; assaying; தட்டிப்பார்த்தல் முதலிய முறைகளைக் கோண்டு புரியும் நாணய சோதனை. 2. Scrutiny of gems, precious metals, etc.; மண்பொன் முதலிய வற்றின் சோதனை. 3. Value; விலை. அதின் நோட்ட மறியான். (W.) 4. Criticism, as by a rival artist or workman; மதிப்பு. (W.) 5. Competition; போட்டி. நோட்டத்திலே விலை வைத்து விட்டார்கள். (W.) 6. Attempt at wit; endeavour to excel, hinder or baffle another in speech; வெல்லமுயல்கை. வார்த்தைநோட்டத்தில் என்ன பலன்? (W.)

தோட்டம்பார்-த்தல் *nōṭṭam-pār-*, *v.* <நோட்டம்+. *tr.* 1. To consider the fitness of; தகுதியறிதல். (யாழ். அக.) 2. To appraise; விலை மதித்தல். (W.)—*intr.* To be too strict in dealings; மிகக் கண்டிப்பாயிருத்தல். (W.)

தோட்டம்பேசு-தல் *nōṭṭam-pēcu-*, *v.* *intr.* <id.+. To overcome by skilful speech; ஸூர் தன்வார்த்தைக்கு உட்படும்படி பேசுதல். (யாழ். அக.)

தோட்டன் *nōṭṭan*, *n.* <id. See நோட்டக் காரன்.

தோட்டிசு *nōṭṭicu*, *n.* <E. Notice; அறி விப்புச்சீட்டு.

தோட்டு *nōṭṭu*, *n.* <E. note. 1. Promissory note; அண்டிமாண்டு. 2. King's written announcement; இராசபத்திரம். (W.) 3. Currency note; அரசாங்கத்தார் வெளியிடும் நாணயப் பிரதிக்கடிதம். ஐந்து ரூபாய் நோட்டுக்கொடுத்தான். 4. Note book; எழுதுவதற்குரிய காகிதப் புத்தகம். 5. (Mus.) An English tune; ஆங்கில ராகவகை.

தோட்டேபாண்ட் *nōṭṭēpānt*, *n.* <E. Note of hand. See நோட்டு, 1.

தோடாலம் *nōṭālam*, *n.* <நடலம். (J.) 1. Jocularly, pleasantry; உல்லாசம். 2. Mockery, scoffing; பரிகாசம். 3. Fastidiousness; அதிநாகரிகம். 4. Newness; புதுமை. (யாழ். அக.)

தோண்டு-தல் *nōṭṭu-*, 5 *v.* *tr.* cf. தோண்டு-. [M. *nōṭṭuka*.] 1. To stir, dig up, grub up, root out; கிளறுதல். (பிங்.) 2. cf. நொன்-. To bale out, scoop out; முகத்தல். (திவா.) 3. To pick off, as a scab of an ulcer; to pick out, as wax from the ear; துடைத்தெடுத்தல். 4. To enquire minutely, endeavour to draw out by repeated questions, pump one; துருவி விசாரித்தல். நோண்டிநோண்டிச் கேட்கிறான். (W.) 5. To

plucker; சிறுகத்திருதல். (W.) 6. To pluck, ears of grain; பசிரைக் கிள்ளுதல். (J.) 7. To pluck, a thing little by little; ஒருதொழிலைக் கிறிதுகாய் (தொழில்) செய்தல். ஏன் நோண்டிக்கொண்டிருக்கிறான்? (W.)

தோனாவட்டம் *nōṇāvattam*, *n.* See நோனாவட்டம். *Loc.*

தோனாவட்டியம் *nōṇāvattiyam*, *ad.* Well, prudently, wisely; நன்றும். *Tranqueba*

தோதல் *nōtal*, *n.* <நோ-. (J.) 1. Disease affecting trees or plants; பூழெதலியவற்றுக் வருங் கேடு. 2. Obliteration or other defect; a marked line, letter, figure or painting; எழுத்து முதலியவற்றின் மழுங்கல். 3. Spreading of dye; a cloth beyond the intended line; சாயஞ்சிதறுதல். 4. Poverty; தரித்திரம்.

தோதலை *nōtalai*, *n.* <id. 1. See நோதல், 1, 4. (J.)

தோதிரம் *nōtiram*, *n.* <id.+. (Mus.) melody-type of the *mullai* and the *ṭhāi* நோதிரம் classes, sung in distress; மூலம் பாலைகட்டிநாசிய துக்கராகவகை. (பிங்.) பாண்வாய்வண்டு நோதினது. பாட (சிலப். 4, 75).

தோப்பாளம் *nōppālam*, *n.* <நோ-. *In* tation, anger, offence; கோபம். உள்ளதை சொன்னால் நொள்ளைக்கண்ணிக்கு நோப்பாளம்.

தோம்பு¹-தல் *nōmpu-*, 5 *v.* *tr.* <நோம்பு. To separate by winnowing, as stones from rice; கொழித்துப்பிரித்தல்.

தோம்பு² *nōmpu*, *n.* Corr. of நோன்பு. [*nōmpi*, M. *nōmbu*.] See நோன்பு. *Colloq.*

தோம்புக்கடன் *nōmpu-k-kaṭan*, <நோம்பு+. Vow; நேரித்திக்கடன்.

தோம்புக்கயிறு *nōmpu-k-kayiru*, *n.* <நோம்பு+. A sacred string. See காப்புநாண்.

தோம்புமுடி *nōmpu-muṭi*, *n.* <id. See நோம்புமுடிச்சு.

தோம்புமுடிச்சு *nōmpu-muṭiccu*, *n.* <நோம்பு+. A pair of cylindrical pieces of gold worn on the string containing the marriage-badges தாலிச்சரட்டில் கோக்கப்பட்ட தூய்ப்போன்ற ஆண்கள்.

தோய்¹ *nōy*, *n.* <நோ-. 1. Malady, temper, ailment, sickness, disease; வியாதி. சொகந்து நோக்குவிளங்க (மதுரைக். 13). 2. Sorrow, grief; துக்கம். (பிங்.) 3. Affliction, trouble

நோறு *nōru*, *n.* < *T. nōru*. Mouth; வாய். *Loc.*

நோன்¹-தல் [நோன்றல்] *nōn-*, prob. 8 *v. tr.* [*K. nōn.*] 1. To endure, bear; பொறுத்தல். பழையன் பட்டெனக் கண்டது நோனானகி (அகநா. 44). 2. To reject; தள்ளுதல். (திவா.) 3. To establish; நிலைநிறுத்துதல். (பிங்.) 4. To renounce, as secular things; துறத்தல்.—*intr.* To practise austerities; தவஞ்சேய்தல்.

நோன்பி *nōnpi*, *n.* < நோன்பு. Ascetic, strict observer of austerities; விரதி. வெந்திறனோன்பிகள் விழுமங் கொள்ளவும் (மணி. 3, 75).

நோன்பிரு-த்தல் *nōnpiru-*, *v. intr.* < *id.* + இரு-. To observe ceremonial fasting; விரதங் கொள்ளுதல்.

நோன்பு *nōnpu*, *n.* < நோன்-. [*M. nōnpu*, *K. Tu. nōmpu.*] 1. Ceremonial fasting, abstinence from food; விரதம். புவனம் தடம்வகுத்து நோன்புமுறை போற்றி (சேதுபு. பாவநா. 19). 2. Penance, religious austerity; தவம். மாயிரு நோன்பினை யியற்றி (கந்தபு. தக்கன்மக. 5). (சூடா.)

நோன்புதுற-த்தல் *nōnpu-tura-*, *v. intr.* < நோன்பு + . To end the ceremonial fasting; பாரண பண்ணுதல். (யாழ். அக.)

நோன்புநோல்-தல் [நோன்புநோன்றல்] *nōnpu-nōl-*, *v. intr.* < *id.* + நோல்-. See நோன்புபிடி-. *Loc.*

நோன்புபிடி-த்தல் *nōnpu-piṭi-*, *v. intr.* < *id.* + . To observe a fast; விரதத்தை மேற்கொள்ளுதல்.

நோன்புயர்-தல் *nōnpuyar-*, *v. intr.* < *id.* + . See நோன்புதுற-. (கலித். 129, 17, உரை.)

நோன்மை *nōnmai*, *n.* < நோன்-. 1. Bearing, endurance, as of affliction; tolerance; பொறுமை. மிகுசிறப்பின் வருத்தமு நோன்மையும் (பு. வெ. 10, 6, கொளு). 2. Vigour, strength, force, might; வலிமை. (பெரும்பாண். 68.) துவன்றிலேன் மனித னோன்மை (கம்பரா. நாகபா. 288). 3. Greatness; பெருமை. துந்தமாமக னோன்மை (பிரபுலிங். வசவன். வந்த. 23). 4. See நோன்பு, 2. (W.)

நோன்றல் *nōnral*, *n.* < *id.* Patient endurance; சகிப்பு. பேதையார் சொன்னோன் (கலித். 133).

நோனாமை *nōnāmai*, *n.* < *id.* + . 1. Non-performance of religious austerities; தவஞ்சேய்யாமை. (அக. நி.) 2. Non-endurance; சகியாமை. (பிங்.) 3. Envy, grudge; அழகுகாரி. (திவா.)

நோனார் *nōnār*, *n.* < *id.* + *id.* 1. Incapable persons; ஆற்றதார். நோனா ருட்கு மூவகை நிலை (தொல். பொ. 72). 2. Enemies; பகைவர். (பிங்.) 3. Those who neglect religious duties; மில்லாதவர். (அக. நி.)

நோனாவட்டம் *nōnāvattam*, *n.* cf. நோவட்டம். See நோனாநாட்டியம். *Loc.*

நோனி *nōni*, *n.* perh. *yōni*. Pudendulous; பெண்துதி. *Vul.*

நௌ

நௌ¹ *nau*. The compound of ந and ஓ.

நௌ² *nau*, *n.* < *nau*. Boat; ship; மரக்கலம். (சூடா.)

நௌகர் *naukar*, *n.* < *U. naukar*. Servant; வேலைக்காரன். (C. G.)

நௌகரி *naukari*, *n.* < *U. naukarī*. Service; வேலை. (C. G.)

நௌகரிமானியம் *naukari-māniyam*, < நௌகரி + . Service inam; ஊழியத்திற்குரிய விடப்படும் மானியம். (C. G.)

நௌகா *naukā*, *n.* < *nankā*. See நௌகாநானம்.

நௌகாநானம் *naukā-tānam*, *n.* < *id.* Present of a boat made of sugar-canes given to a Brāhmin on behalf of a deceased person on the eleventh day after his death; இறந்த பிறகு ஐந்தாம் நாளன்று நௌகாநானம் கொடுத்தல். (பெரும்பாண். 68.)

நௌவி *nauvi*, *n.* < நவ்வி. Deer; மரபெருங்கவின் பெற்ற சிறுதலை நௌவி (மதுரை. 27)

ப

ப⁹ p. The 9th consonant, being the labial
voiceless stop; மெய்யெழுத்துக்களில் ஒன்பதாவதும்
தமிழைந்து ஸ்ரீரஹ்மான் வல்லெழுத்து.

ப¹ prapai, n. <prabhā. Brilliance;
பரபை prapai, n. (சக்கயாகப். பக்.
பச்சை யெறிக்கும் பரபையள் (சக்கயாகப். பக்.
பிழக்குறிப்பு).

ப

ப¹ pa. The compound of ப and அ.

ப² pa, n. Symbol representing the fifth
note of the gamut; பஞ்சமமேனப்பெரும் இளியசையி
சுழந்து. (திவா.)

பஃதி pakṭi, n. <பகுதி¹. See பகுதி¹.
பஃதி யாற் பெயர் பெறுமெனவும் (தொல். பொ.
5, உரை).

பஃது pakṭu, n. Ten; பத்து. பஃதென்
எய்யாதபக ரங்கெட (தொல். எழுத். 445).

பஃபத்து pak-pattu, n. <பத்துப்பத்து.
hundred, as ten times ten; நூறு. (தொல். எழுத்.
2, உரை.)

பஃறி pakṛi, n. 1. Coracle; boat; படகு.
வல்லொடு வந்த வல்வாய்ப் பஃறி (பட்டினப். 30).
Ship, vessel; மரக்கலம். (குடா.) 3. The 27th
akṣatṛa. See இரோவதி. (திவா.)

பஃறியர் pakṛiyar, n. <பஃறி. People of
the maritime tract; நெய்தனிலமாக்கள். (குடா.)

பஃறுளி pakṛuḷi, n. <பல் + துளி. An
ancient river south of the river Kumari, said to
have been swallowed by sea; துமரியாற்றின்
நீர்நீங்குந் து கடலாற் கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்
பெற்ற ஓர் யாறு. எங்கோ வாழிய . . . நன்னீர்ப்
பஃறுளி மணலினும் பல்வே (புறநா. 9).

பஃறொடை pakṛōtai, n. <id. + தொடை.
See பஃறொடைவேண்பா. (காரிகை, செய். 4.)

பஃறொடைவேண்பா pakṛōtai-venpā, n.
<பஃறொடை + . A stanza in venpā metre of
more than four lines; நான்கடியின் மிக்தவரும்
பஃறொடைவேண்பா. (காரிகை, செய். 5, உரை.)

பக்கக்கால் pakka-k-kāl, n. <பக்கம்¹ + . 1.
பக்கக்குத்துக்கால். 2. See பக்கத்துணை.

பக்கக்குடுமி pakka-k-kuṭumi, n. <id. + .
Side-locks of hair on the temples of men;
கிண்பா. (w.)

பக்கக்குத்துக்கால் pakka-k-kuttu-k-kāl,
n. <id. + . Queen-post; உத்தரத்தின்மேலுள்ள
குற்றுவகை. Loc.

பக்கக்கை pakka-k-kai, n. <id. + . Rafter;
கைமரம்.

பக்ககம் pakkakam, n. <pakṣaka. (யாழ்.
அக.) 1. Side; பக்கம். 2. Back-door; பின்வாசற்
கதவு.

பக்கச்சித்திரை pakka-c-cittirai, n.
<பக்கம்¹ + perh. chidrā. The fourth, sixth,
eighth, ninth, twelfth and fourteenth *titi* in *cuk-*
kila-paṭcam and *kiruṣṇa-paṭcam*; சக்கிலபட்சத்
திலும் கிருஷ்ணபட்சத்திலும் வரும் சதுர்த்தி, ஷஷ்டி,
அஷ்டமி, நவமி, துவாதசி, சதுர்த்தசி யென்ற திதிகள்.
(விதான. பஞ்சாங். 1.)

பக்கச்சுவர் pakka-c-cuvar, n. <id. + .
Side-wall of a building; கட்டடத்தின் இரண்டு பக்
கங்களிலும் எழுப்பப்படுஞ் சுவர். Loc.

பக்கச்செடில் pakka-c-ceṭil, n. <id. + .
Swinging of a person, under a vow, by run-
ning strips of iron through the sides; விலாவில்
இரும்புக்கோக்கிகளைக் துத்தியாடுஞ் செடிலாட்டவகை.
(w.)

பக்கச்சொல் pakka-c-col, n. <id. + . 1.
Words of neighbours; பக்கத்திலிருப்போர்கள்
சொல்லும் சொல். பக்கச்சொல் பதினாயிரம். Colloq.
2. Recommendation, word in one's favour;
துணைச்சொல். (w.) 3. Expressions used
euphemistically or sanctioned by usage; தகுதி
பற்றியும் வழக்குப்பற்றியும் வழங்கும் சொற்கள்.
(தொல். சொல். 17, உரை.) 4. Words heard
chance-wise and believed to forebode good or
evil; நிமித்தமாகக் கருதப்படுவதும் எதிர்பாராது பக்
கத்திலிருந்து கேட்கப்படுவதுமான சொல். Loc.

பக்கச்சொல்லாளி pakka-c-col-l-āḷi, n.
<பக்கச்சொல் + . (w.) 1. Spokesman, advo-
cate; துணைநின்ற பேசுவோன். 2. Puffer; சரக்கை
வாங்கும்பொருட்டு அதன் நயத்தை உயர்த்திச்சொல்லி
இளிமையாய்ப் பேசுபவன்.

பக்ககுலை pakka-cūlai, n. <பக்கம்¹ + . 1.
[K. pakkusūle.] Pain in the sides, inflamma-
tion of the liver; துலைவகை. Colloq. 2. Distress
believed to afflict those whose natal stars are
adjacent to the lunar asterism at the time of
the solar or the lunar eclipse; சூரிய சந்திர கிர
கணங்கள் பிடிக்கும் நட்சத்திரத்திற் இருபுறமுள்ள
நட்சத்திரமொன்றின் பிறந்தவர்க்கு நேர்வதாகக்
கருதப்படுந் துன்பம்.

பக்கஞ்செய்தல் pakkañ-cey-, v. intr.
<பக்கம்² + . To emit lustre, as a gem; ஒளிவிடு
தல். முத்தாமணிரத்னங்கள் . . . பக்கஞ்செய்து
தோன்றுகையாலே (திவ். திருநெடு. 21, பக். 175).

பக்கடா pakkaṭā, *n.* See பகோடா. *Loc.*

பக்கடு-த்தல் pakkaṭu-, *v. intr.* <பகு- + அடு-. To be crushed; நொறுங்குதல். பக்கடுத்தபின் பாடியுயர் தானன்றே (தேவா. 785, 11).

பக்கணம்¹ pakkaṇam, *n.* <pakkaṇa. 1. Quarters of Vēṭar caste; வேடர் வீதி. (திவா.) 2. Town, village; ஊர். (குடா.) 3. Place where foreign goods are sold; அயல்நாட்டுப்பண்டம் விந்துமிடம். (யாழ். அக.)

பக்கணம்² pakkaṇam, *n.* <bhakṣaṇa. Comestibles, eatables. See பட்சணம், 3. விமலேச பக்கணம் தரவேண்டு மென்றிரந்தன் (விநாயக பு. 80, 572).

பக்கத்தார் pakkattār, *n.* <பக்கம்¹. 1. Neighbours; அடுத்தவர். பக்கத்தார் யாரையு மையுறு தல் (நீதிநெறி. 35). 2. Countrymen; தேசத்தார். *Colloq.* 3. Partisans; கட்சியார். 4. Strangers; அன்னியர். பக்கத்தாரைக் கூப்பிடாதே.

பக்கத் துக்கால் pakkattu-k-kāl, *n.* <பக்கம்¹ +. See பக்கத்துணை. அவனுக்குப் பக்கத்துக்கால் அதிகம் உண்டு.

பக்கத் துக்கிலி pakkattu-k-kili, *n.* <id. +. The player who passes through the squares in the game of *kili-t-tattu*; கிலித்தட்டு விளையாட்டில் தட்டுக்குள்ளே புதுபவன். (W.)

பக்கத் துணை pakka-t-tunai, *n.* <id. +. Help, support; பக்கவுதவி. *Colloq.*

பக்கத் துமீட்சி pakkattu-miṭci, *n.* <id. +. (Log.) Negative concomitance between the major and the minor terms; யாண்டுத்தியிலலை ஆண்டுபுகையுமில்லை என்பதுபோல் துண்போரு ளேதுவின் மறுதலையுரை. (மணி. 29, 67.)

பக்கத் துவாட்டம் pakkattu-vāṭṭam, *n.* <id. +. Side-slope; நீர்போதும்படி தளத்தில் ஏற்படுஞ் சரிவு. *Loc.*

பக்கத்தெலும்பு pakkattelumpu, *n.* <id. +. Rib; விலாவெலும்பு. (W.)

பக்கதன்மம் pakka-tanmam, *n.* <pakṣa +. (Log.) Characteristic or quality of the minor term; துண்போருட்து இடனுள்ள பக்கத்தின் தன்மை. (மணி. 29, 71.)

பக்கதி pakkati, *n.* <pakṣati. (யாழ். அக.) 1. The root of a bird's wing; சிறகினடி. 2. The first *titi* of a lunar fortnight; ஸ்ரதமை.

பக்கநாள் pakka-nāl, *n.* <pakṣa +. A *nakṣatra*. See எதிர்நோக்குநட்சத்திரம். (W.)

பக்கப்பகந்திரம் pakka-p-pakantiram, *n.* <id. +. See பக்கப்பவுந்திரம். (யாழ். அக.)

பக்கப்பரு-த்தல் pakka-p-paru-, *v.* Redupl. of பரு-. To grow excessively strong; மிகப்பருத்தல். *Loc.*

பக்கப்பலகை pakka-p-palakai, *n.* <பக்கம் +. Side-plank; பக்கங்கனிச்சேர்க்கும் பலகை. (மணி. 29, 59.)

பக்கப்பவுந்திரம் pakka-p-pavuntiram, <id. +. Fistula on either side of the privy; இலங்கப்பக்கத்துவரும் புண்கட்டி. (W.)

பக்கப்பாட்டு pakka-p-pāṭṭu, *n.* <id. Supporting chorus or song sung by accompanists; துணைப்பாட்டு. *Mod.*

பக்கப்பாலை pakka-p-pālai, *n.* <id. Tuberculus sinus axilla; பேரியபாளையைச் சேர்ந்திருக்குஞ் சிறுபாலை. *Loc.*

பக்கப்பிளவை pakka-p-piḷavai, *n.* <id. +. Cancer or carbuncle in the sides; விலாப்பக்கத்திலுண்டாகும் பிளவை. (W.)

பக்கப்போலி pakka-p-pōli, *n.* <id. (Log.) Fallacious minor term; தருக்கத்தில் பக்கத்தின் ஆபாசம். (மணி. 29, 145.)

பக்கபலம் pakka-palam, *n.* <id. +. Support; உதவி. *Colloq.*

பக்கபாதம் pakka-pātam, *n.* <pakṣa +. Partiality. See பட்சபாதம். (இலக். அக.)

பக்கம்¹ pakkam, *n.* <pakṣa. 1. Side; பரிசம். பக்கநோக்கி நிற்கும் (திவ். திருவாய். 5, 5). 2. Neighbourhood, nearness; அருது. (குடா. 3. Place; இடம். ஊழையு முப்பக்கங் காணு (குறள், 620). 4. Country, region; தேசம். House; வீடு. (யாழ். அக.) 6. Side of the body extending from the shoulder to the hip; விலாப்புறம். 7. Wing, feather; சிறகு. இடப்பக்கம். (யாழ். அக.) 8. Side; பக்கம். (மணி. 29, 67.) 9. Wing of the arrow; அம்பிறகு. (யாழ். அக.) 10. Affection, friendship; நட்பு. (குடா.) 11. Love, kindness; அன்பு. (யாழ். அக.) 12. Relation; சுற்றம். கஞ் குழ வடமீன் காட்டி (கல்லா. 18). 13. Family; வம்சம். (யாழ். அக.) 14. Army; சேனை. தாவர பக்க மெண்ணிரு கோடியின் றலைவன் (கம்ப. 2. Short; இலங்கைக்கேள்வி. 40). 15. Royal elephant; அரசவா. (யாழ். அக.) 16. Lunar fortnight; பதினாந்து திக்கோண்ட காலம். பகலிராப் பக்கம் (யாழ். அக.) 17. Lunar day; திதி. (திவா.) 18. Portion, section; கூறு. அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும் (தொல். 75). 19. Page; புத்தகத்தின் பக்கம். 20. Treatise; நூல். வாயினுங் கையினும் வகுத்த பக்கம் (தொல். பொ. 41). 21. Theory; opinion; கோட்பாடு. *Colloq.* 22. (Log.) Proposition to

பக்காச்சேர் *pakkā-c-cēr*, *n.* < பக்கா +. 1. Standard weight of avoirdupois, 10 *palam* = 30 *tōlā*, as a right *cēr*; சேர் என்னும் நிறை. 2. A weight of 24 *palam*; 24 பலமுள்ள நிறை. (W.)

3. A standard measure of capacity; பேரியபடியின் அளவு. *Mod.*

பக்காசயம் pakkācayam, *n.* See பக்குவசயம். (யாழ். அக.)

பக்காசித்தம் pakkācittam, *n.* < *pakṣa + a-sidda*. (Log.) Fallacy in a premise wherein the minor term is non-existent; துணிபொருளுக்கூறிய இடமின்மையால் உண்டாம் பிரமானபாசம். (சைவப். பக். 25.)

பக்காத்திருடன் pakkā-t-tiruṭaṇ, *n.* < பக்கா + . Notorious thief; பேரீபோன கள்ளன். (வ.)

பக்காப்படி pakkā-p-paṭi, *n.* < id. + . See பக்காச்சேரி, 3. *Colloq.*

பக்காளி pakkāli, *n.* < U. *pakhālī*. 1. One who carries water in a leather sack on a bullock; எருத்தின்மேல் நீரேற்றிக் கொணர்பவன். (வ.) 2. See பக்கறை², 1. சோற்றுப்பக்காளி.

பக்காளிமாடு¹ pakkāli-māṭu, *n.* < பக்காளி + . Bullock used for carrying water in a leather sack put on its back; நீரேற்றிவரும் எருது. (வ.)

பக்காளிமாடு² pakkālimāṭu, *n.* See பக்காளிமாடு. (வ.)

பக்கான்னம் pakkāṇnam, *n.* < Pkt. *pakkā* < *pakva + anna*. Cooked food; சமைக்கப்பட்ட அன்னம். (யாழ். அக.)

பக்கி¹ pakki, *n.* < *pakṣin*. 1. Bird; பறவை. நிணம்பருக பக்கியுவனங் கழுகு (திருப்ப. 319). 2. Miser; உலோபி. *Loc.*

பக்கி²-த்தல் pakki-, 11 *v. tr.* < *bhaks*. To eat; உண்ணுதல். (திவா.)

பக்கி³ pakki, *n.* < E. Buggy; ஒருவர் அல்லது இருவர் சவாரி செய்யக்கூடிய பளுவில்லாத துதிரை வண்டி. ஒயிலான பக்கி கோச்சு (பிரதாப. விலா. 9).

பக்கிசை-த்தல் pakkicai-, *v.* < பகு¹- + இசை²-. *intr.* To sound, break in, as in a hiatus; ஒலி விட்டிசைத்தல்.—*tr.* To differentiate; பேதப் படுத்திக்கூறுதல். அதுவும் இதுவுமெனப் பக்கிசைத் தோதப்பட்ட (சு. போ. சிற். 12, 4, பக். 246).

பக்கிடு-தல் pakkitu-, *v. intr.* < id. + . (வ.) 1. To part, crack, give way, split; வேடித்தல். 2. To form a scab; வடுப்பதல். 3. To throb, as the heart through fear; திடுக்கிதல்.

பக்கிணி pakkini, *n.* < *pakṣinī*. A night with the two days enclosing it; ஓர் இரவும் அதற்கு முன்பின்னுள்ள இருபகல்களும். (சங். அக.)

பக்திராசன் pakkī-rācaṇ, *n.* < பக்கி¹ + . Garuḍa, as the Lord of birds; [பறவைகட்கு அரசன்] கருடன்.

பக்கிரி pakkiri, *n.* < U. *fakir* < Arab. *faqīr* பக்கிரி.

1. Fakir, Muhammadan religious mendicant; முகம்மதியப் பரதேசி. 2. Mendicant; பிச்சைக்காரன். *Loc.*

பக்தினதேத்திரகம் pakkina-nēttirakaṇ, *n.* perh. *bhagna-nētraka*. A disease. S. பக்கினதேத்திரகம். (யாழ். அக.)

பக்கிரி pakkiri, *n.* See பக்கிரி. (வ.)

பக்கு pakku, *n.* < பகு²-. 1. Fracture; break; crack; முன்பு. (வ.) 2. Double-dealing; duplicity; கவர்ச்சி. தங் கள்ளத்தாற் பக்கான பிழை, கா சொழிந்து (தேவா. 17, 3). 3. Bag; பை. பக்கழித்துக்கொண்ட யெனத்தாலும் (கலித். 65, 14). பக்ரவாணிக பக்கிற் றேன்றும் (ஐங்குறு. 271). 4. Outer bark of a tree; மரப்பட்டை. (வ.) 5. [T. *pakku*] Scab of a sore; புண்ணின் அசறு. (வ.) பக்கு Tartar on the teeth; பல்லின்பற்று. (வ.) பக்கு Dried mucus of the nose; காய்ந்துபோன முத்து சளி. (வ.) 8. Scum formed on a prepared dish; சாதம் முதலியவற்றிலுண்டாதும் போருக்கு. (வ.)

பக்குக்கட்டு-தல் pakku-k-kaṭṭu-, *v. intr.* < பக்கு + . See பக்கிடு, 2. (வ.)

பக்குப்பக்கெனல் pakku-p-pakkenaḷ, *n.* (வ.) Onom. expr. of (a) throbbing rapidly as the heart through fear; அச்சிக்குறிப்பு. பக்கு பக்கென்று மனம் துடிக்கின்றது : (b) abrupt sensation or gesture; திடீரென்று எழும் ஒலிக்குறிப்பு. (வ.) (c) bursting laughter; வேடிக்கை சிரித்தத்திப்பு. பக்கு (d) repeated thuds; அடுத்தடுத்தாண்டாம் ஒலி குறிப்பு. பக்குப்பக்கென்று இடித்தான்.

பக்குவகாலம் pakkuva-kālam, *n.* < பக்குவ + . 1. Proper time; தகுதியான காலம். 2. Age of puberty; பெண் இருதுவாதங் காலம். *Colloq.*

பக்குவசாலி pakkuva-cāli, *n.* < id. + . (வ.) 1. Competent person; தகுதியுள்ளவன். 2. One ripe for salvation; ஆன்மபரிபாகமுள்ளவன்.

பக்குவஞ்சொல்(லு)-தல் pakkuva-ñ-ṣol-, *v. intr.* < id. + . (வ.) 1. To tender apology; மன்னிப்புக்கேட்டல். 2. To give instructions concerning any work or business; செய்வதற் சொல்லுதல்.

பக்குவடா pakkuvaṭā, *n.* See பக்குவடா. *Loc.*

பக்குவப்படு-தல் pakkuva-p-paṭu-, *v. intr.* < பக்குவம் + . See பக்குவமா-. (வ.)

பக்குவம் pakkuvam, *n.* < *pakva*. 1. Soundness, ability, fitness; தகுதி. (சு. போ. பா. பக். 18 சுவாமியா.) 2. Maturity; the right age, stage or degree; முதிர்ச்சி. 3. Ability, cleverness.

burdens and getting wearied with intense labour; முயற்சியானவந்த இளைப்பாலும் பாரம் போறுத்தலாலும் மனைக்கிழவனை உழுகின்ற எருத்துடன் உலங்கித் துற. (4. வெ. 10, பொதுப். முல்லைப். 6.)

பகடம் pakāṭam, *n.* perh. பகட்டு. 1. See பகட்டு, 2, 6. (J.) 2. Colouring; நிறங்கொடுக்கை. (J.) 3. Fencing; சிலம்பம். (யாழ். அக.)

பகடி¹ pakāṭi, *n.* perh. id. 1. Mockery, ridicule; பரிசாசம். (W.) 2. Jest, witty repartee; விசுடம். 3. Jester, buffoon; ஆசியக்காரன். 4. Pretender, imposter; வெளிவேஷக்காரன். குருவேலைப் பகடிகளை மேவாதே (ஒழிவி. பொது. 3). 5. Pole-dancer, dancer; கூத்தாடி. பகடிக் கோ பணம்பத்து (தண்டலை. 71). 6. A masquerade dance; வரிக் கூத்துவகை. (சிலப். 3, 15, உரை.)

பகடி² pakāṭi, *n.* < Pkt. *pagāḍi* < *prakṛti*. 1. Primordial Matter; material cause of the world; பிரகிருதி தத்துவம். முத்திபொரு பகடிப்பகை தூர்த்த புனிதர் (திருக்கலம். 13). 2. (Jaina.) Karma; வினை. பகடிப்பகைவா (திருநாற். 3).

பகடு pakāṭu, *n.* cf. *bṛhat*. 1. Greatness, hugeness, largeness; பெருமை. பகட்டா வீன்ற கொடுகடைக் குழவி (பெரும்பாண். 243). 2. Expansiveness; பரப்பு. பகட்டெழின் மார்பின் (புறநா. 13). 3. Strength; வலிமை. துண்புணம்பகட்டு மார்பின் (புறநா. 88). 4. Bull, ploughing ox; எருது. பகட்டினனு மாலினனும் (தொல். பொ. 76). 5. Buffalo bull; எருமைக்கடா. (தொல். பொ. 76, உரை.) 6. A team of oxen harnessed to a plough; ஏரி. பகடு புரந்தருநர் பார மோம்பி (புறநா. 35). 7. Male elephant; ஆண் யானை. பைங்கட பணைத்தாட் பகட்டுமவன் (4. வெ. 8, 5). 8. cf. *bēḍā*. Boat; தோணி. (திவா.) 9. Raft; தெப்பம். (திவா.) 10. Joints; சந்தி. பகட்டி னொடித்து (சக்சயாகப். 483).

பகடை¹ pakāṭai, *n.* [T. M. *pakāṭa*, K. *pagāḍe*, Tu. *pagāḍa*.] 1. Ace upon dice; துதின் தாயத்திலோன்று. பகடை பன்னிரண்டெட்டு. 2. Sudden smiles of fortune; எதிர்பாராத அதிர்ஷ்டம். (J.)

பகடை² pakāṭai, *n.* Title of the Cakiliya caste; சக்கிலியச் சாதிப்பெயர். (W.)

பகடைதப்பு-தல் pakāṭai-tappu-, *v. intr.* < பகடை¹ +. [T. *pagāḍatappu*.] To have a narrow escape, to miss narrowly; ஆபத்து நெருக்கடியில் தப்பித்துக்கொள்ளுதல். *Madr.*

பகடையடி-த்தல் pakāṭai-y-ati-, *v. intr.* < id. +. To use bombastic language; இடம்பவார்த்தை சொல்லுதல். *Loc.*

பகண்டை¹ pakāṇṭai, *n.* (திவா.) 1. kind of partridge; கவுதாரிவகை. 2. A bird. See சிவல்.

பகண்டை² pakāṇṭai, *n.* < பகன்றை. பகன்றை, 3. *Loc.*

பகண்டை³ pakāṇṭai, *n.* prob. பகடி¹. So of ridicule; விசுடப்பாடல். பப்பினை விட்டு பகண்டைபாட (பதினொ. திருவாலங். 1, 11).

பகந்தரம் pakantaram, *n.* < *bhagan-dar*. Urinary fistula; ஆசனத்தில் புரைவைத்த புண் (தைவல. தைல. 97.)

பகந்தரவிரணம் pakantara-viraṇam, < id. +. See பகந்தரம். (பைஷஜ. 277.)

பகந்திரம் pakantiram, *n.* See பகந்தரம் (யாழ். அக.)

பகபகவெனல் paka-paka-v-enal, *n.* Collo. 1. Onom. expr. of crackling of fire; தீ எரியு போது உண்டாம் ஒலித்துறிப்பு. 2. Expr. signifying burning or smarting sensation of hunger வயிறு பசியால் எரிதற் குறிப்பு.

பகம்¹ pakam, *n.* < *bhaga*. 1. The six attributes, *aicvāriyam*, *vīriyam*, *pukal*, *tiruvāṇam*, *vairāḱkiyam*; ஐகவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்ற அறுகுணங்களாவும். (பாரதவசனம், அநுசா. பக். 935.) 2. Pudendum muliebre; பேண்தறி. (திவா.)

பகம்² pakam, *n.* < *baka*. 1. A kind of heron; கோக்தவகை. (திவா.) 2. Cuckoo; துயில் (நாமதீப. 243.) 3. Taper-pointed mountain; கல்வையா. See கோக்தமந்தாரை. (மலை.) 4. Mussell shell creeper. See காக்கட்டான். (தைவல. தைல. 96.) 5.

பகர்¹-தல் pakar-, 4 *v. tr.* 1. To tell, utter, declare, say, announce, pronounce, publish; சொல்லுதல். மற்றைய ராவார் பகர்வர் (நாலடி, 256). 2. To hawk, sell; விற்கல். பூவும் புகையு மேலாக, பகர்வாரும் பகர்வனார் (சிலப். 5, 14). 3. To give from the treasury; கொடுத்தல். வேழம் வெண்பூப் பகருந் தண்டெழுவனார் (திவா. 13). 4. To indicate; உணர்த்துதல். பகர் குழல் பாண்டி வியம்ப (பரிபா. 15, 42).—*intrans.* To emit lustre; ஒளிவிடுதல். பகர்ந்தன (திவா. 1, 7, 8).

பகர்²-தல் pakar-, 4 *v. intr.* [M. *pakaruka*.] To shift, move; பெயர்தல். *Nāñ.*

பகர்³ pakar, *n.* < பகர்¹-. cf. *bhargā*. Radiance, splendour; ஒளி. இந்தமணிகள் மால்லைப் பகல்செய் திருவேங் கடத்தானே (திவா. 155).

பகல்வெளிச்சம்போடு-கல் pakal-velic-
cam-pōṭu-, *v. intr.* <பகல்வெளிச்சம்+. To

attempt to deceive in broad daylight; பகலில் மறைந்த முயலுதல். *Colloq.*

பகல்வேஷக்காரன் *pakal-vēṣa-k-kāraṇ*, *n.* <பகல்வேஷம்+ . 1. A person who lives by amusing people with his disguises during day-time; பகற்காலத்தில் பலவேடம்பூண்டு பிழைப்பான். 2. Hypocrite; வெளிவேஷக்காரன்.

பகல்வேஷம் *pakal-vēṣam*, *n.* <பகல்¹+ . *Colloq.* 1. Disguisement in broad daylight; பகற்காலத்து உருமாற்றிக்கொள்கை. 2. False outward show, pretence; ஆடம்பரநடிப்பு.

பகலங்காடி *pakal-aṅkāṭi*, *n.* <id.+ . Day-bazaar. See நாளங்காடி. படியணி நெடுங்கடைப் பகலங்காடியும் (பெருங். உஞ்சைக். 54, 77).

பகலடி *pakal-aṭi*, *n.* <பகல்²+ . Flapping the arms against the sides; சிங்கியடிக்கை.

பகலம் *pakalam*, *n.* <U. *pa-kalam*. Term prefixed to the signature of the writer of a document indicating that he is the writer thereof; பத்திரமேழுதினவன் இன்னான் என்பதைத் குறிக்க, அவன் இடும் கையொப்பத்துக்கு முன்சேர்க்கும் மோழி. (C. G.)

பகலவன் *pakalavan*, *n.* <பகல்¹. 1. See பகல்செய்வோன். (திவா.) பகலவனனையானும் (கம்பரா. கங்கை. 61). 2. The 2nd *nakṣatra*; பரணிநாள். (பிங்.)

பகலாணி *pakal-āṇi*, *n.* <id.+ . See பகல்¹, 4. துகத்துப் பகலாணி போன்று (பழ. 339).

பகலிருக்கை *pakal-irukkai*, *n.* <id.+ . 1. Council hall, durbar; நாளோலக்கமண்டபம். திருக்கடித்தானத்தைப் பகலிருக்கை மாத்ரமாகக் கொண்டு (ஈடு, 8, 6, 4). புரிகைநாட்டுச் சிவபுரத்துப் பகலிருக்கையில் திருவமுது செய்தருளாவிருந்து (S. I. I. iii, 135). 2. Lonely, retiring place; ஏகாந்த ஸ்தலம். அவருந் தாமுமாகப் பகலிருக்கையிலே போயிருந்து (திருவிருத். 99, 467).

பகலை *pakalai*, *n.* Corr. of பலகை. *Cm.*

பகலைக்கு *pakalaiikku*, *adv.* <பகல்¹. During day; பகலில். பகலைக்குப் பத்துமணிக்குச் சூரிய கிரகணம். *Loc.*

பகலோன் *pakalōṇ*, *n.* <id. Sun; சூரியன். (பிங்.) நீள்விசம்பு நிலாப்பகலோன் (திருவாச. 15, 5).

பகவத்கீதை *pakavat-kītai*, *n.* <*Bhagavat-gītā*. 1. A section of 18 chapters in the Mahābhārata, containing the sacred instruction of Kṛṣṇa to Arjuna; அருச்சுனன்போருட்டுக் கண்ணபிரான் உபதேசித்ததும் 18-அத்தியாயமுடையதும் மகாபாரதத்தில் அடங்கியதுமான வடமோழி ஞான நூல். 2. A translation of the same in Tamil

verse, by Paṭṭaṇār; வடமோழிப் பகவத்கீதை who பட்டனார் தமிழில் மோழிபெயர்த்துச்செய்த ஞானநூல் whose

பகவத்விஷயம் *pakavat-viṣayam*, <*bhagavat-viṣaya*. (Vaiṣṇa.) The commentary on Tiruvāymoli, as consisting of courses relating to the Supreme Being; [தெ. சம்பந்தமானது] திருவாய்மோழி வியாக்யானம்.

பகவதி *pakavati*, *n.* <*Bhagavati*. 1. Goddess of Virtue; தருமதேவதை. (பிங்.) Durgā; துர்க்கை. (திவா.) 3. Pārvati; பார்வதி (நாமதீப. 22.) 4. The river Tāmpiraparni; தாம்பிரபர்ணி நதி. (நாமதீப. 526.)

பகவதிநாள் *pakavati-nāl*, *n.* <பகவதி The 11th *nakṣatra*; பூரநாள். (திவா.)

பகவதியாள் *pakavatiyāl*, *n.* A masquerade dance; வரிக்கூத்துவகை. (சிலப். 3, 13, உரை.)

பகவற்கீதை *pakavar-kītai*, *n.* See பகவத்கீதை.

பகவன் *pakavan*, *n.* <பகவான். 1. Śraṇ, பகவான், 1. 2. Divine Being, god; தேவன். ஆரன். பகவன் முதற்றே யுலகு (குறள், 1). 3. Arha அருகன். (திவா.) 4. Buddha; புத்தன். (திவா.) 5. Brahmā; பிரமன். (பிங்.) 6. Viṣṇu; திருமா (பிங்.) 7. Śiva; சிவன். (திவா.) 8. Sun; சூரியன். (பிங்.) 9. Priest; துரு. (பிங்.) 10. Ascet devotees of Viṣṇu; திருமாலடியாரான முனிஷால் of the பத்தர்களும் பகவர்களும் (திவ். பெரியாழ். 4, 9, 6). Viṣṇu

பகவான் *pakavān*, *n.* <*bhaga-vān* none sing. of *bhaga-vat*. 1. Great person possessing the six attributes of *pakam*, the epithet being used after names of certain Gods as Rṣis, as *Akṣipakavān*, *Viyācapakavān*; என்பதற்குத் துறிக்கப்படும் அறுதணங்களும் உண்டாயின. (பெரியார். (w.) 2. A sun-god, one of *cātittar*, q. v.; துவாதசாதித்தருள் ஒருவன். (திவ். 3. Śiva; சிவன். (குடா.)

பகலிருக்கம் *pakavirukkam*, *n.* <*bhagavirukṣa*. A plant. See நிலக்கடம்பு. (மலை.)

பகவு *pakavu*, *n.* <பகு²-. 1. Slice, துண்டு. எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினும் (கு. 889). 2. Share, portion; பங்கு. (யாழ். அக.) Crack; வெடிப்பு. (யாழ். அக.)

பகழி *pakali*, *n.* [M. *pakali*.] 1. Arrow அம்பு. விழுத்தொடைப் பகழி (புறநா. 152). Foot of an arrow; அம்புக்குதை. (பிங்.)

பகழித்திரள் *pakali-t-tiral*, *n.* <பகழி Binder for a sheaf of arrows. See பற்றை (பிங்.)

பகற்கள்ளன் *pakar-kallaṇ*, *n.* <பகல் 1. Daylight thief; பகலிற் கொள்ளையனாவோன்.

பகற்காலம்

who takes another's property by asserting false claim, used in reproach; பிறிப்போருளை பகற்று அபகரிப்போன். Colloq.

பகற்காலம் pakar-kālam, *n.* <id.+ . 1.

பகல், 8. (w.) 2. Lifetime; சீவதகாலம்.

பகற்குரு pakar-kuruṭu *n.* <id.+ . Owl,

blind by day; [பகலிற் குருடானது] கூகை.

பகற்குறி pakar-kuri, *n.* <id.+ . (Akap.)

face assigned by lovers for clandestine meet-

ings during day-time; களவோழக்கத்திற் பகற்

காலத்தே தலைவனுந் தலைவியும் சந்திக்கக் குறிப்பிட்ட

ம. (சம்பியகப். 37.)

பகற்கொள்ளை pakar-kollai, *n.* <id.+ .

daylight dacoity; பட்டப்பகலிற் கொள்ளை

பகற்கொள்ளைக்காரன் pakar-kollai-k-

1. Sraṇ, *n.* <id.+ . See பகல்தீவட்டிக்கொள்ளைக்

காரன்.

பகற்பண் pakar-pan, *n.* <id.+ . Melodies

be sung during day-time; பகற்காலத்திற்

பாடப்படும் பண்கள். (சங். அக.)

பகற்பத்து pakar-pattu, *n.* <id.+ . First

half of the attiyayanōrcavam which takes place

9, 6, 1. Viṣṇu temples for ten days preceding

the Vaiṣṇava-ēkātaci; வைதுண்ட ஏகாதசிக்குமுன்

பகற்பத்து நாளவரை பகற்காலத்தே திருமால் கோயில்களில்

பெறும் அத்தியயனோற்சவத்தின் முற்பகுதி.

பகற்பாடு pakar-pātu, *n.* <id.+ . 1. Day-

time; பகற்காலம். (யாழ். அக.) 2. Work done

in day-time for one's livelihood; சீவனத்திற்காகப்

பகலிற்செய்யும் வேலை. (w.)

பகற்போது pakar-pōtu, *n.* <id.+ . 1.

Day-time; பகற்காலம். 2. Flowers that bloom

during day-time; பகற்காலத்து மலரும் பூ. (சிலப்.

14, உரை.)

பகற்றீவேள்-தல் [பகற்றீவேட்டல்]

pakarri-vēl-, *v. tr.* <id.+ . To burn down

one's enemy's town in broad daylight; பகலிற்

பகைவருகளை எரித்தல். அகப்பா வெறிந்து பகற்றீ

வேட்டு (பதிற்றுப். 3. பதி.)

பகன் pakan, *n.* <bhaga. 1. A sun-god,

one of tuvātacāttar, q.v.; துவாதசாதித்தருள்

ஒருவன். பகன்ருமரைக்கண் கெடக்கடந்தோன்

(திருக்கோ. 184). 2. See பகாகுரன், 1.

பகன்றை pakanrai, *n.* 1. Gulancha.

See சீந்தில். (மலை.) 2. Indian jalap. See சிவதை.

பகன்றை பலாசம் பல்பூம் பிண்டி (குறிஞ்சிப். 88).

(பிங்.) 3. A plant; நறையால் என்னும் பூடுவகை.

4. Rattlewort. See கிலுகிலுப்பை. பனித்துறைப்

பகன்றைப் பாங்குடைத் தெரியல் (பதிற்றுப். 76, 12).

பகா pakā, *n.* Climbing brinjal. See தூது

வளை. (சங். அக.)

பகாசுரன் pakācūraṇ, *n.* < Bakāsura. 1.

A giant slain by Bhīma; வீமனால் கொல்லப்பட்ட

ஓர் அசுரன். 2. A glutton; பேருந்திணிக்காரன். Loc.

3. One who is extravagant in his demand;

பெருங்கூலி முதலியன கேட்பவன். Loc.

பகாப்பதம் pakā-p-patam, *n.* <பகு²-+ ஆ

neg.+ . Word, base or suffix which cannot

be analysed into parts, opp. to *paku-patam*;

பகுக்கத்தகாத சொல். (நன். 130.)

பகாப்பொருள் pakā-p-poruḷ, *n.* <id.+

id.+ . God, as indivisible; [பிரிக்கப்படாதது]

கடவுள். (யாழ். அக.)

பகாய்பாக்கி pakāy-pākki, *n.* <U. baqāya-

baqī. Old balance, arrears; பழைய நிலுவை.

(C. G.)

பகார் pakār, *n.* <U. bakār. Value of a

crop fixed by an appraiser (R. F.); புள்ளிக்

காரனால் ஏற்படுத்தப்படும் விளைச்சல்மதிப்பு.

பகாரம் pakāram, *n.* cf. பகாம்¹. Beauty,

splendour; அழகு. விகாரமுறு சூரன் பகார முயிர்

வாழ்வும் விநாசமுறு (திருப்புக. 186).

பகாலம் pakālam, *n.* <bhagāla. Skull;

மண்டையோடு. (யாழ். அக.)

பகாலி pakāli, *n.* <bhagālin. Śiva, as

holding a skull; [சபாலமுடையவன்] சிவன். (யாழ்.

அக.)

பகாவின்பம் pakā-v-inpam, *n.* <பகு²-+ ஆ

neg.+ . The bliss of salvation; மோட்சவிந்

பம். (சங். அக.)

பகாளபாத்து pakālapātu, *n.* <Mhr.

bakālabhāt. Rice mixed with curds and

seasoned; தயிர்ச் செய்த சித்திரான்னவகை.

பகி paki, *n.* <bhagin. The 15th muhūrta

of the day-time; பகலிற் பதினைந்தாம் முகூர்த்தம்.

(சங். அக.)

பகிசங்கை pakicaṅkai, *n.* <bahiṣ-śaṅkā.

Evacuation of the bowels, dist. fr. *arpacaṅkai*;

மலங்கழிக்கை. Brāh.

பகிடி pakiṭi, *n.* <T. pagidi. See பகடி. (w.)

பகிடிக்கதை pakiṭi-k-katai, *n.* <பகிடி+.

Story told to excite laughter; நகைவினைக்குங்

கதை. (w.)

பகிர்¹-தல் *pakir*, 4 *v. tr.* 1. To divide into shares, distribute, parcel out, apportion; பங்கிடுதல். பொற்புமிக்க மாயன் பகிரு மயிர்தந்தனை (கந்தபு. மகாசாத். 20). 2. To break, split; பிளத்தல்.—*intr.* To separate; பிரிதல். பரதனு மிளவலு மொருநொடி பகிராது (கம்பரா. திருவவ. 131).

பகிர்² *pakir*, *n.* <பகிர்-. 1. Share, section, portion; பங்கு. கௌசல கரத்தினோர் பகிர் தாமுற வளித்தனன் (கம்பரா. திருவவ. 89). 2. Piece; துண்டம். திங்களின் பகிர்வுரை . . . எயிறு (திருவிளை. நாகமெய்த. 15). 3. Saltpetre; வேடியுப்பு. (யாழ். அக.)

பகிர்³ *pakir*, *adj.* & *adv.* <*bahis*. Outside; வெளிப்புறம். பகிர்ப்படக் குடரைக் கொய்யும் (கம்பரா. இரணிய. 138).

பகிர்த்தேசம் *pakir-t-tēcam*, *n.* <பகிர்³ +. 1. Outskirts, vicinity, as of a town; ஊர்ப்புறம். 2. Privy; மலங்கழித்தந்திரிய இடம். *Brāh.*

பகிர்யாகம் *pakir-yākam*, *n.* <*id.* +. External worship, opp. to *antar-yākam*; வெளிப் படப்பிரியும் வழிபாடு. *Brāh.*

பகிர்விடு-தல் *pakir-viṭu*-, *v. intr.* <பகிர்- +. To break to pieces; பிளத்தல். (சங். அக.)

பகிரங்கம் *pakiraṅkam*, *n.* <*bahiraṅga*. Publicity, openness; வெளிப்படல்.

பகிரண்டம் *pakir-aṇṭam*, *n.* <*bahiraṇḍa* +. The outer spaces of the universe; வெளியண்டம். மல்லாண்ட தடக்கையாற் பகிரண்ட மகப்படுத்த காலத்து (திவ். பெரியதி. 11, 6, 2).

பகிரதன் *pakiratan*, *n.* See பகிரதன். பகிரதன் னெனும் பார்த்திபன் வந்தனன் பரிவால் (கம்பரா. அகலி. 43).

பகிறு *pakiru*, *n.* <Arab. *fakhr*. Pride; செருக்கு. *Loc.*

பகினி *pakini*, *n.* <*bhagini*. Sister; உடன் பிறந்தாள். பகினியுடனு மணைந்தானும் (சிவதரு. பாவ. 33).

பகிஷ்கரி-த்தல் *pakiṣkari*-, 11 *v. tr.* <*bahiṣ-kr*. To expel, excommunicate, ostracise, boycott; விலக்குதல்.

பகிஷ்காரம் *pakiṣkāram*, *n.* <*bahiṣkāra*. Expulsion, excommunication, ostracism, boycott; விலக்கு.

பகிரதப்பிரயத்தினம் *pakirata-p-pirayat-tinam*, *n.* <*bhagīratha-prayatna*. Superhuman effort, as that of Bhagīratha in bringing down the sacred Gaṅgā; [கங்கையைக்கொண்டு வருதற் குப் பகிரதன் செய்த முயற்சி] பெருமயற்சி.

பகிரதன் *pakiratan*, *n.* <*Bhagīratha*. ancient king of the solar race who is believed to have brought down the sacred Gaṅgā from the heaven to the earth and conducted to the nether world in order to purify the ashy remains of his ancestors; சாம்பலான போனவரும் தனிமாதையருமான சகரர்கள் யடைதம்போருட்டு வானத்தினின்று பூமியிற்கொணர்ந்து பாதாளத்துச் செலுத்திய வம்சத்து அரசன்.

பகிரதி *pakirati*, *n.* <*Bhāgīrathī*. sacred Gaṅgā, as brought down by Bhagīrath [பகிரதனால் கொண்டுவரப்பட்ட நதி] சங்கை. பகிரதன் மணங்கொளச் சடை வைத்த மறையவன் (தேவ. 497, 9).

பகிரெனல் *pakir-enal*, *n.* Expr. signifying (a) the state of being greatly terrified; ஓர, etc. சக்குறிப்பு. இறப்பொடு பிறப்பையுள்ளே யெண்ணிநின்று நெஞ்சது பகிரெனும் (தாயு. சின்மயா. 5); (b) the state of being perturbed suddenly; திடீரென மகலக்கமுறுதற் குறிப்பு. (W.)

பகிலெனல் *pakil-enal*, *n.* See பகிரெனல். வந்துகொம்பைக் கண்டு பகிலென்று மனஞ்சொன்னு (விழிவிடு.)

பகு¹-தல் *paku*-, 6 *v. intr.* 1. [T. *pagulū*. To be split, divided; பிளவுபடுதல். சக்கரவாலை சிலைபக (திருப்பு. 841). 2. [M. *pakuka*.] To be at variance, disunited; to separate; பிரிபடுதல். பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் (குறள், 187). —*tr.* To divide; பாகமாய்ப் பிரித்தல். பகுத்தனன் வைத்தகோ லறைக்கு (திருவாலவா. 30, 30).

பகு²-த்தல் *paku*-, 11 *v. tr.* Caus. of *paku*-. cf. *bhaj*. [M. *pakukka*.] 1. To distribute, apportion, allot; பங்கிடுதல். பகுத்துண்டு பங்கு ரோம்புதல் (குறள், 322). 2. To classify; வகைப்படுத்துதல். (W.) 3. To explain analytically; வகுத்துத் தெளிவாய்க்குறுதல். (W.) 4. To divide, cut into pieces; வெட்டிடுதல். (பிங்.) 5. [T. *pagulū*.] To root out, tear off; பிடுங்குதல். பாதவமொன் பகுத்தான் (கம்பரா. இலங்கையெரி. 55). 6. To remove impurities; கோதுநீக்குதல். பண்ணு சிலைகள் கையாற் பகுத்துணைக் கொடுத்ததன்றே (சேவ. 2724).

பகு³ *paku*, *adj.* <*bahu*. Many, much; அதிகமான. பகுவொளிப் பவழஞ் செவ்வாய் (சேவ. 2801).

பகுசா *pakucā*, *adv.* <*bahuśas*. likely, for the most part; அனேகமாய். *Brāh.*

பகுசுருதியாகமம்

பகுசுருதியாகமம் paku-curuti-y-ākamam, <bahu-sruti +. (Jaina.) One of the three śākhās, q.v.; சைனுகமமுன்றனுள் ஒன்று. (உரை.)

பகுத்தறி-தல் pakuttari-, v. tr. <பகு² +. distinguish, discriminate, reason analytically; விஷயங்களை வகைப்படுத்தி உணர்தல்.

பகுத்தறிவு pakuttarivu, n. <பகுத்தறி- +. discrimination, reason, rationality, as a distinguishing characteristic of human beings; உணர்வு.

பகுத்தன் pakuttan, n. Caste title of Cembavai; சேம்பவசாதியாரின் பட்டப்பெயர். (E. T. 352.)

பகுத்துண்(ணு)-தல் pakuttuṇ-, v. tr. <பகு² +. To eat food after feeding the horse, etc.; ஏழைகள் முதலியோர்க்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்து எஞ்சியதை உண்ணுதல். பகுத்துண்டு (b) பிழையோம்புதல் (குறள், 322).

பகுத்துப்பார்-த்தல் pakuttu-p-pār-, v. tr. <id. +. To survey in detail; to scrutinise; பொருளைச் சேவ்வையாகச் சோதித்துப்பார்த்தல். (சொல்.)

பகுத்துவம் pakuttuvam, n. <bahu-tva. 1. Abundance, multitude; மிகுதி. 2. The role that occurs most in a musical piece; மிகுந்ததில் மிகுதவரும் கவரம்.

பகுதம் pakutam, n. <prakṛta. That which is under consideration; subject on hand; கடிந்துகொண்டிருப்பது. பகுத மன்றியே மற்றுள தாழில்களில் பற்றார் (ஞானவா. திதி. 2).

பகுதானிய pakutāniya, n. <bahudhānya. The 12th year of the Jupiter cycle of sixty years; ஆண்டு அறுபதனுள் பன்னிரண்டாவது.

பகுதி¹ pakuti, n. <பகு² -. cf. bhakti. 1. [M. pakuti.] Portion, part, allotment, division; பகுப்பு. அண்டப் பகுதியி னுண்டைப் பிறக்கம் (திருவாச. 3, 1).

2. Difference; வேறுபாடு. மயங்கிய தகுதியல்லது பகுதியின்றெனின் (ஞான. 35, 5). 3. [T. pagidi, K. pagadi.] Tribute; தீறை. இது கொள்கை (அரிச். 4. நகரீ. 111). 4. In- come; வருவாய். (குடா.) 5. Revenue or rent; வரி. Colloq. 6. Number, as of a periodical; கஞ்சிகையின் வரிசை எண். Mod.

பகுதி² pakuti, n. <prakṛti. 1. Primordial Matter; மூலப்பிரகிருதி. பகுதியென்றுள தியாதி Base of a word; சொல்லின் முதனிலை. பகுதி விசுதி மிகுதி (சொல். 133). 2. (Gram.) Nature, charac-

ter; தன்மை. மடியா துயர்ந்த நெடியோர் பகுதியும் (ஞான. 39, 3). 4. Forces, army; படை. (திவா.) பின்செலும் பகுதி (இரகு. திக்குவி. 55). 5. Minister; மந்திரி. 6. Crowd, gathering; கூட்டம். (அக. நி.) 7. (Pros.) A rhythmic metre of nine letters to a line; அடியொன்றுக்கு ஒன்பதெழுத்து வருஞ் சந்தம். (வீரசோ. யாப். 33, உரை.)

பகுதிக்கால் pakuti-k-kāl, n. <பகுதி¹ +. The vertical downward stroke in the vowel-consonants ங, சு, பு, யு, வு, being the symbol of the vowel element 'உ' in them; ங, சு, பு, யு, வு என்ற வடிவெழுத்துக்களில் உகரவொலியின் குறியாக வரையப்படும் கீழ்க்கோடு. (W.)

பகுதிக்காற்பிறை pakuti-k-kār-pirai, n. <பகுதிக்கால் +. The vertical downward stroke with its loop at the end in the vowel-consonants ஙு, கு, பூ, யூ, வூ, being the symbol of the vowel element 'ஊ' in them; ஙு, கு, பூ, யூ, வு என்ற வடிவெழுத்துக்களில் ஊகரவொலியைக்குறிக்க வரையப்படும் கீழ்க்கோடும் பிறைபோன்றதறியும்.

பகுதிக்கிளவி pakuti-k-kilavi, n. <பகுதி¹ +. See பக்கச்சொல். பகுதிக் கிளவி வரைநிலை மிலவே (தொல். சொல். 17).

பகுதிப்பொருள்விகுதி pakuti-p-porul-vikuti, n. <பகுதி² +. (Gram.) Expletive suffix; suffix added on to a word without changing its sense, as kal in avaikal; தனக்கு ஒரு பொருளின்றிப் பகுதியின் பொருளிலேயே வரும் விததி. (சீவக. 247, உரை.)

பகுதியெண் pakuti-y-eṇ, n. <பகுதி¹ +. Denominator of a fraction; பின்னவெண்ணிற் கீழிருக்கும் எண். Mod.

பகுப்பு pakuppu, n. <பகு² -. Division, classification; பிரிவு. பகுப்பாற் பயனற்று (நன். 131).

பகுபதம் paku-patam, n. <id. +. (Gram.) Divisible word; word which can be analysed into root, suffix, etc.; பகுதி விததி முதலியனவாகப் பிரிக்கக்கூடிய மொழி. (நன். 128.)

பகுபதவுறுப்பு paku-pata-v-uruppu, n. <பகுபதம் +. (Gram.) Constituent parts of a divisible word, viz., pakuti, vikuti, itainilai, cāriyai, canti, vikāram; பகுதி, விததி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி, விகாரம் என்ற சொல்லுறுப்புக்கள். (நன். 133, உரை.)

பகுமுத்திரம் paku-mūttiram, n. <bahu + mūtra. Diabetes; நீரிழிவு. (M. L.)

பகுரந்திரம் pakurantiram, n. perh. bhagandara. Urinary fistula; முத்திரக்குழாயில்வருங் கட்டி. (M. L.)

பகுவசனம் paku-vacanam, *n.* < *bahu* +. (Gram.) Plural number; பன்மை. (வீரசோ. வேத. 4, உரை.)

பகுவபஞ்சம் pakuvapāṇcam, *n.* < *bahva-panca*. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றேட்டிப் பேரிடதங்களுள் ஒன்று.

பகுவாய் paku-vāy, *n.* < பகு² +. 1. Wide open mouth; அகன்ற வாய். பகுவாய் வன்பேய் கொங்கை சுவைத்து (திவ். பெரியதி. 6, 5, 6). 2. Large-mouthed vessel; தாழி. (சங். அக.) 3. A vessel for baling water; பிழா. (திவா.)

பகுவாய்ப்பறை pakuvāy-p-parai, *n.* < பகு வாய் +. A kind of drum; பறைவகை. (பிங்.)

பகுவிருசம் pakuvirucam, *n.* < *bahvṛca*. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றேட்டிப் பேரிடதங்களுள் ஒன்று.

பகுவொளி paku-v-oli, *n.* < பகு +. Dazzling brightness, splendour; பேரொளி. பகுவொளிப் பவழஞ் செவ்வாய் (சீவக. 2801).

பகுளபட்சம் paḷa-paṭcam, *n.* < *bahula* +. The dark or waning fortnight; கிருஷ்ண பக்ஷம்.

பகுளம் paḷam, *n.* < *bahula*. 1. Abundance, plentifulness; மிகுதி. Colloq. 2. See பதள பட்சம்.

பகூதகம் pakūtakam, *n.* < *bahūdaka*. A kind of asceticism in which the ascetic lives on alms from seven houses, one of four *caṇṇi-yācam*, q. v.; சன்னியாசம் நான்குள்ளுள் ஏழு வீடுகளில் பிச்சையெடுத்துண்டு நியமப்படி யோழதும் சன்னியாச வகை. (கைவல். சந்தே. 158.)

பகூதகன் pakūtakan, *n.* < *bahūdaka*. Ascetic who lives on the alms from seven houses, one of four *caṇṇi-yāci*, q.v.; சன்னியாசிகள் நால்வருள் ஏழு வீடுகளில் பிச்சையெடுத்துண்டு நியமப்படியோழதும் துறவி. (குதசங். ஞானயோக. 6, 3.)

பகேசிகை pakēcikai, *n.* prob. *avakēśikā*. Barren tree; காயாமரம். (நாமதிப. 372.)

பகேடா pakēṭā, *n.* < *U. bakhērā*. (C. G.) 1. Wrangling, dispute, quarrel; சச்சரவு. 2. Quarrelsome person; வம்புசெய்பவன்-ன். அவன் பெரிய பகேடா.

பகேடாவேலை pakēṭā-vēlai, *n.* < பகேடா +. Troublesome or vexatious business; தோந்தரவான வேலை. (C. G.)

பகை¹ pakai, *n.* < பகு¹-. [T. K. *paḡa*, M. *paka*.] 1. Hatred, enmity; விரோதம். பகை

யென்னும் பண்பிலதினை (குறள், 871). 2. Enemy; opponent; பகைஞன். உறுபகை யூக்க மழிப்ப தாஸ்பிக் (குறள், 744). 3. Disagreement, counteraction, contrast, contrariety; மாறு. நெய்தலம் பகை தழைப் பாவை புனையார் (ஐங்குறு. 187). (Astrol.) See பகைத்தானம். 5. Injury, courtesy; அபகாரம். எவன்கொல்யான் மாலைச் செய்த பகை (குறள், 1225). 6. See பகைநாள் (சிலப். 8, 33.) 7. Mental defects, as internal enemies preventing the advancement of soul; ஆன்மவுயர்ச்சிக்குக் கேடுவினைக்கும் காரணமாகத் துரோத முதலிய உட்பகை. 8. See பகையாத்தல். (பு. வெ. 9, 37, உரை.)

பகை²-த்தல் pakai-, 11 v. tr. < பகை. [page.] 1. To hate, oppose; விரோதம். பகைத்திட்டார் புரங்கண் மூன்றும் (தேவா. 642). 2. To beat, strike; அடித்தல். (அக. நி.) 3. depend; சார்த்தல். (அக. நி.)

பகைக்கட்டி pakai-k-kattī, *n.* < id. +. Malignant growth; தேகத்திலுண்டாகும் கழலை விய விரணம்.

பகைசாதி-த்தல் pakai-cāti-, v. intr. < பகை +. To cherish hatred; வன்மங்கொள்ளுதல். Colloq.

பகைஞன் pakaiñan, *n.* < id. Enemy; சத்துரு. தங்குலப்பகைஞர் தம்பால் (கம்பரா. சட. வயிர். 86).

பகைத்தானம் pakai-t-tānam, *n.* < id. +. (Astrol.) House belonging to a planet inimical to another; கிரகத்தின் சத்துருவீடு.

பகைத்தி pakaitti, *n.* Fem. of பகை. A woman who is one's enemy; பகைப்பெண். பகைத்தியா லொருத்தி வண்ணமே (சீவக. 1488).

பகைத்தொடை pakai-t-toṭai, *n.* < பகை +. 1. (Gram.) Antithesis. See முரண்டோடி. 2. A string of articles of different kinds, as beads; மாறுபட்டவற்றின் சேர்க்கை. (சுடு.)

பகைதணிவினை pakai-taṇi-vinai, *n.* < பகை +. The act of going on a peace mission between enemy-kings, embassy; தூதுசெலவு. (நம்பியகப். 75, உரை.)

பகைநரம்பு pakai-narampu, *n.* < id. +. The third and the sixth strings from the lead string of a lute in a tune, as discordant; மாநரம்பு. நின்ற நரம்புக்கு முன்று ஜுறவதாயுள்ள சத்துரு கள். வெம்பகை நரம்பி னென்கைச் செலுத்தின (மணி. 4, 70).

பகைநாள் pakai-nāl, *n.* < id. +. 1. The day preceding one's birth-day; சேன்மநட்சத்தி.

கதாபைப்படை

Enemது ழந்திய நட்சத்திரம். (யாழ். அக.) 2. (Poet.)
auspicious day according to *ceyyuṭ-ṣoruttam*;
பதாவுபுட்போருத்தத்தில் பொருத்தமற்ற நாள். (சங்.
பகை.)

7). பகைப்படை *pakai-p-paṭai*, *n.* <id. + .
y, d my comprising of men who have been dis-
செல்லக் கெட்டுப் பிழைத்து வந்தவர்களைப்
கருநா க்ஷணம் அப்படியேயுள்ளும் வேறுபடுத்தி
of புதுப் பகைவாழ்வாரை விலக்குகின்ற அடைநீ
கா ராலேனும் அப்படியேயுள்ளும் வேறுபடுத்தி
யாக்கி கோள்பட்டோராலேனும் அமைந்த
படை. (குறள், 762, உரை.) (சக்கிரநீதி, 303.)

பகைப்புலம் *pakai-p-pulam*, *n.* <id. + . 1.
emy's country or position; எதிரியின் இடம்.
நீதித் துன்புலம் புக்குப் பாசறை யிருந்த (சிலப். 26, 180).
642, Battle-field; போர்க்களம். இரண்டு பக்கத்தானும்
3. நட வந்த பகைப்புலத்தை யொக்க (மதுரைக். 402,
ரை).

<id. பகைமுனை *pakai-munai*, *n.* <id. + . Battle-
field; போர்க்களம். இருதலை வந்த பகைமுனை கடுப்ப
தரைக். 402).

<id. பகைமை *pakaimai*, *n.* <id. Hatred,
mity; விரோதம். பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்
தரைக்கும் (குறள், 709).

Enemy பகையகம் *pakai-y-akam*, *n.* <id. + . See
சட பகைப்புலம். (முநா. 13, உரை.)

<id. பகையாக்கல் *pakai-y-akkal*, *n.* <id. + .
making enemies of neighbouring kings; வேற்
பகைவாழ்வாரை கோள்படுக. (குறள், 485, உரை.)

பகையாளி *pakai-y-āli*, *n.* <id. + ஆள்-
பகைவன். மதுரை எதிர்ப்பிற பகையாளியாகும்
திருவேல். சத. 69).

<id. பகைர்ஷரத் *pakair-ṣarat*, *adv.* <U. *baghair*
+. Without any condition, unconditionally;
பகைநிலையில்லாமல். (C. G.)

பகைவார்க்கம் *pakai-varkkam*, *n.* <பகை + .
Mental defects, internal foes, numbering six,
kāmam, vekulī, kaṭumparrullam, mānam,
யாகai, maṭam; காமம், வேதுளி, கடுமப்பற்றுள்ளம்,
யானம், உவகை, மதம் என ஆன்மாவின் உட்பகைகளா
யுள்ள ஆறு துற்றங்கள். (குறள், அதி. 44, அவ.)

பகைவன் *pakaivan*, *n.* <id. Foe, enemy;
எதிர். பகைவர் பணிவிட நோக்கி (நாலடி, 241).

பகோடா *pakoṭā*, *n.* <U. *pagōra*. A kind
of fried cake of flour and other ingredients; ஒரு
வகை மாப்பணிகாரம்.

பகோளம் *pakoḷam*, *n.* <*bha-gōla*. Vault
of the heavens; வானமண்டலம். (W.)

பங்கத்திரீடம் *paṅka-k-kirīṭam*, *n.* <*paṅka-
kriṭa*. Swine, as wallowing in the mire; [சேற்
றில் விளையாடி மகிழ்வது] பன்றி. (மூ. அ.)

பங்கக்கேடு *paṅka-k-kēṭu*, *n.* <பங்கம்¹ + .
Disgrace, ignominy, shame; அவமானம். (W.)

பங்கசம் *paṅkacam*, *n.* <*paṅka-ja*. See
பங்கயம்.

பங்கசாதம் *paṅka-cātam*, *n.* <*paṅka-jāta*.
See பங்கயம். பங்கசாத பரிமளங்கொள் பானுராச
குணுவே (பாரத. வாரண. 61).

பங்கசார்த்தம் *paṅka-cārttam*, *n.* perh.
bhramṣārthaka. Miserliness; உலோபத்தன்ம்.
(யாழ். அக.)

பங்கணம் *paṅkaṇam*, *n.* <*pakkaṇa*. The
quarters of the outcastes; நீசர்வாழ்வு சேரி. (யாழ்.
அக.)

பங்கணி *paṅkaṇi*, *n.* See பங்கம்பாளை, 1.
(மலை.)

பங்கதாளம் *paṅka-tāḷam*, *n.* <*bhaṅga* + .
(Mus.) A variety of time-measure; தாளவகை.
(பாரத. தாள. 4, உரை.)

பங்கப்படுதல் *paṅka-p-paṭu*, *v. intr.*
<பங்கம்¹ + . To fall into disgrace; to be de-
graded; சிறுமையடைதல். பங்கப்படா துய்யப்போ
மின் (திவ். பெரியாழ். 5, 2, 4).

பங்கப்பிரபை *paṅka-p-pirapai*, *n.* <*paṅka*
+. (Jaina.) A hell, one of *elu-narakam*, q. v.;
எழுநரகத்தோன்று. (சீவக. 2817, உரை.)

பங்கம்¹ *paṅkam*, *n.* <*bhaṅga*. 1. Defeat,
discomfiture; தோல்வி. செய்ய களத்து நங்குலத்துக்
கொவ்வாப் பங்கம் வந்துற்றதன்றி (கம்பரா. கும்பக.
15). 2. Defect; துற்றம். பங்கமில்லார் பயிப்புக்காரிற்
பல்லவனீச்சரமே (தேவா. 46, 9). 3. Distortion,
contortion of the limbs, deformity; விகாரம்.
பிலவகபங்க வாண்முகம் (திருப்ப. 18). 4. Disgrace,
detriment to one's reputation; அவமானம். பங்கக்
கவிதை பரமன்சொல (திருவாலவா. 16, 22). 5.
Indecency, shame; வேட்கம். *Nāṇ*. 6. Violation,
desecration, profanation; injury, ruin; கேடு.
அற்பங்க முறவரு மருணன் செம்மலை (கம்பரா. சடாயு.
8). 7. Trouble, obstacle; இடர். (பிங்.) 8.
Piece; துண்டு. (W.) 9. Portion; பங்கு. பங்கஞ்
செய்த மடவாளொடு (தேவா. 855, 5). 10. Division;
பிரிவு. பங்கம் பட விரண்டு கால்பாப்பி (திருவால
வா. 16, 22, கீழ்க்குறிப்பு). 11. A superior gar-
ment of ancient times; நல்லாடை. (திவா.)
(சிலப். 14, 108, உரை.) 12. Small piece of cloth;
(பிங்.) 13. See பங்கதாளம். அங்க
சிறுதுகில். (பிங்.) 14. See பங்கமுடன் (பாரத. தாள. 4). 15. Wave; அலை. (W.)

பங்கம்² paṅkam, *n.* <paṅka. 1. Mud, mire; சேறு. பங்கஞ்செய் யகில் (பரிபா. 10, 82). 2. Dust; புழுதி. (w.) 3. Sin; பாவம். (குடா.)

பங்கம்³ paṅkam, *n.* <paṅgu. Lameness; ழடம். (அக. நி.)

பங்கம்⁴ paṅkam, *n.* perh. பந்தம். Wager; பந்தயம். (J.)

பங்கம்பாலை paṅkam-pālai, *n.* See பங்கம் பாலை, 1.

பங்கம்பாலை paṅkam-pālai, *n.* perh. bhaṅga+. 1. Worm-killer. See ஆடுதின்னுப் பாலை. (மலை.) 2. Sickle-leaf. See அரிவாண்மனைப் பூண்டு.

பங்கமழி-தல் paṅkam-aḷi-, *v. intr.* <பங்கம்¹+. To fall into disgrace; to lose honour or credit; மானமிழத்தல். ஆயிரங் குதிரையை அறவெட்டின சிப்பாய்தானு இப்போது பறைச்சேரி நாயோடே பங்கமழிகிறான் (பழ. அக.).

பங்கயச்செல்வி paṅkaya-c-celvi, *n.* <பங்கயம்+. Lakṣmī, as seated on a lotus; [தாமரையிலுள்ளோள்] இலகீதம். பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி (தேவா. 868, 1).

பங்கயப்படு paṅkaya-p-paṭu, *n.* <id.+. Lotus tank; தாமரைமடு. பங்கயப்படு வொத்துளை பாவாய் (சீவக. 898).

பங்கயப்பீடிகை paṅkaya-p-piṭikai, *n.* <id.+. Lotus-shaped pedestal of Buddha's feet; புத்தரது பாதங்கள் அமைந்த பதுமபீடம். அறவோன் பங்கயப்பீடிகை (மணி. 28, 211).

பங்கயம் paṅkayam, *n.* <paṅka-ja. 1. Lotus, as mud-born; [சேற்றில் தோன்றுவது] தாமரை. பங்கயங் காடுகொண்ட லர்ந்த பாங்கெலாம் (குளா. நாட்டு. 2). 2. A lotus-shaped weapon; தாமரை வடிவினதாகிய ஓர் ஆயுதம். மணிமலர்ப் பங்கயத் தண்டம் (கந்தபு. விடைபெறு. 37). 3. Heron; நாரை. (இலக். அக.)

பங்கயன் paṅkayan, *n.* <id. (அக. நி.) 1. Brahmā, as lotus-born; [தாமரையில் தோன்றியவன்] பிரமன். 2. Sun, as Lord of the lotus; [தாமரைக்கு நாயகன்] சூரியன்.

பங்கயஞர் paṅkayanāḷ, *n.* <பங்கயன்+நாள். The fourth nakṣatra, as pertaining to Brahmā; [பிரமனுக்குரிய நாள்] உரோகணிநாள். சத்தமிபஞ்சமி பங்கயஞர் (விதான. குணகுண. 3).

பங்கயாசனன் paṅkayācanan, *n.* <paṅka-jāsana. See பங்கயன், 1.

பங்கவாசம் paṅka-vācam, *n.* <paṅka-vāsa. Crab, as living in mud; [சேற்றில் வாழ்வு] பது] நண்டு. (யாழ். அக.)

பங்களப்படை paṅkala-p-patai, *n.* <paṅka-lam+அ. A newly enlisted army, useless chaff; பதீபோன்ற கூட்டுப்படை. பங்களப் கொண்டு தனிவீரஞ் செய்வாரா (சுடு, 6, 6, 1).

பங்களம் paṅkaḷam, *n.* 1. Heap of chaff; பதீதிருவியல். (சுடு, 1, 3, 1.) 2. That which is tasteless, worthless; உபயோகமற்றது. (சுடு, 10.) 3. See பங்களப்படை. (சுடு, 7, 3, 3, ஜீ.)

பங்களன் paṅkaḷan, *n.* <vaṅga. See காளி². பங்களர் கங்கர் (சிலப். 25, 157).

பங்களா paṅkaḷā, *n.* <U. banglā. Bengal; தோட்டவீடு.

பங்கறை paṅkarai, *n.* <பங்கு¹+அ. Collog. 1. Ugliness, deformity; அவலட்சணம். 2. An ugly person; அவலட்சணமானவன். (J.)

பங்கன்¹ paṅkan, *n.* <பங்கு¹. Sharer; one who has another by his side; பங்குபாண்டியன். மலைமங்கைதன் பங்கனை (திவ். பெரியதி. 7, 10, 3).

பங்கன்² paṅkan, *n.* prob. paṅkila. Miscellaneous. Loc.

பங்கா paṅkā, *n.* <U. paṅkhā. Punkah; large swinging fan; ஆட்டுத்திரிய தூங்குவது வகை. (W.)

பங்காரம்¹ paṅkāram, *n.* See பங்காரம் (சங். அக.)

பங்காரம்² paṅkāram, *n.* Limit, boundary; வரம்பு. (யாழ். அக.)

பங்காரு paṅkāru, *n.* <T. baṅgāru. [baṅgāra.] Gold; போன். Loc.

பங்காலி paṅkāli, *n.* Bat; வேளவால். (யாழ். அக.)

பங்காளசம்பா paṅkāḷa-campā, *n.* prob. பங்காளம்+. A kind of paddy; ஒருவகை (A.)

பங்காளம் paṅkāḷam, *n.* <Vaṅga. Bengal; வங்காளதேசம். 2. (Mus.) A special melody-type; ஓர் இராகம். (பா. இராக. 56.)

பங்காளமுத்து paṅkāḷa-muttu, *n.* <பங்காளம்+. False or imitation pearl, as from Bengal; போலிமுத்து.

பங்காளன் paṅkāḷan, *n.* <பங்கு¹+. பங்காளன்¹, 1.

பங்காளா¹ paṅkāḷā, *n.* prob. பங்காளம். A kind of plantain; ஒருவகை வாழை. 2. (Mus.) A kind of melody-type; இராகவகை.

பங்காளா² paṅkāḷā, *n.* Corr. of பங்களா.
 பங்காளா¹ paṅkāḷi, *n.* < பங்கு¹ + . (w.) 1.

Shareholder, partner, co-parcener; உடன்கூட்டி
 நுப்பவன். 2. Agnate, kinsman; தாயாதி.

பங்காளி² paṅkāḷi, *n.* < Vaṅga. Bengali,
 native of Bengal; பங்காளதேசத்தவன்.

பங்காளிச்சி paṅkāḷicci, *n.* Fem. of பங்
 காளி. Wife of an agnate; தாயாதியின் மனைவி. *Loc.*

பங்கி¹ paṅki, *n.* perh. *bhaṅgi*. 1. Man's
 hair; ஆண்மக்களின் மயிர். பங்கியை வம்பிற்கட்டி
 வச. 2277). 2. Hair of animals; மிருகங்களின்
 மிர். (பிங்.)

பங்கி²-த்தல் paṅki-, 11 *v. tr.* < பங்கம்¹.
 To mutilate; to cut off; வெட்டுதல். அங்கத்
 தையுமழியச் சிலரைப் பங்கித்தடைவார் (சிவதரு.
 வர்க்கரக. 78). 2. To partition, divide; பகுத்
 ல். (பி.)

பங்கி³ paṅki, *n.* < *bhaṅgi*. Variations,
 பங்கி; வகை. பாணியின் பங்கி யம்பர மெங்கும்
 மிமின (கம்பரா. கைகேயி. 60).

பங்கி⁴ paṅki, *n.* < பங்கு¹. 1. One who appro-
 priates; one who receives his share; பாகமாகப்
 பங்குக்கொள்பவன். நஞ்சினைப் பங்கி யுண்டதோர்
 தெய்வமுண்டோ (தேவா. 392, 6). 2. An obsolete
 system of village tenure in Tinnevely by which
 the fields were divided by lot once in every
 six years among the villagers; ஆறண்டிற்கொரு
 முறை கிட்டுப்போட்டுக் கிராமநிலத்தைக் கிராமத்தார்
 பங்குக்குக் கொடுக்கும் பற்றடைப்பு முறை. (W. G.)

பங்கி⁵ paṅki, *n.* < U. *bhāṅg* < *bhāṅga*.
 Bhang, a variety of Indian hemp. See சடைக்
 (யாழ். அக.) (தைவ. தைல. 105.)

பங்கி⁶ paṅki, *n.* < U. *bahaṅgi*. Parcel;
 தாலில் அனுப்புமாறு பண்டங்களைக் கட்டுங் கட்டு.
 பங்கையைப் பங்கிசெய்து அனுப்பு.

பங்கி⁷ paṅki, *n.* Vermilion; சாதிலிங்கம்.
 (சங். அக.)

பங்கிகவாசம் paṅkika-vācam, *n.* See பங்கி
 வாசம். (சங். அக.)

பங்கிட்டநாள் paṅkiṭṭa-nāl, *n.* < பங்கு¹ + .
Nakṣatra forming part of two zodiacal signs;
 இரண்டிராசி கலந்த நட்சத்திரம். (W.)

பங்கிட்டு-தல் paṅkiṭṭu-, *v. tr.* < id. + . 1.
 To divide, parcel out, distribute, apportion,
 allot; பகுத்துக்கொடுத்தல். *Colloq.* 2. To destine;
 ஒப்படுத்துதல். (W.)

பங்கித்தபால் paṅki-t-tapāl, *n.* < பங்கு⁶ + .
 Parcel post; பங்கியிலனுப்புந் தபால்.

பங்கியடி-த்தல் paṅki-y-aṭi-, *v. intr.*
 < பங்கு⁵ + . *Colloq.* 1. To smoke ganja; கஞ்
 சாப்புகை குடித்தல். 2. To eat bhang; கஞ்சா
 லேகியம் உண்ணுதல்.

பங்கிலம் paṅkilam, *n.* < *paṅkila*. Raft;
 தேப்பம். (யாழ். அக.)

பங்கிடு paṅkiṭu, *n.* < பங்கு¹ + இடு-. 1.
 Dividing, sharing, allotting, distributing; பங்
 கிடுகை. (திவா.) 2. (Arith.) Division; வகுத்தற்
 கணக்கு. 3. Adjustment; settlement of a dispute;
 disposal of affairs; தீட்டம். (w.) 4. Measures,
 means; உபாயம். (w.)

பங்கு¹ paṅku, *n.* < பகு²-. 1. [M. *paṅku*.]
 Share, portion, part; பாகம். பங்குலவு கோதையுந்
 தானும் (திருவாச. 16, 9). 2. Moiety, half; பாதி.
 (குடா.) 3. Side, party; பக்கம். என் பங்கில்
 தெய்வம் இருக்கிறது. 4. Sixteen acres of dry
 land and two or two and a half of wet land;
 இரண்டு அல்லது இரண்டரை ஏக்கர் நன்செயும் பதி
 று ஏக்கர் புன்செயுங்கொண்ட நிலம். (C. G. 288.)

பங்கு² paṅku, *n.* < *paṅgu*. 1. Lameness;
 முடம். (பிங்.) ஒருத்தலைப் பங்குவி னூர்தி (கம்பரா. மந்
 திரப். 66). 2. Lame person, cripple; முடவன்.
 பங்கொருவ னொப்பரிய வையத்தி லோடிவந்து (தேவை
 யுலர், 25). 3. Saturn, as a lame planet; சனி.
 அந்தணன் பங்குவி னில்லத்துணைக் குப்பா லெய்த (பரி
 பா. 11, 7).

பங்குக்காணி paṅku-k-kāṇi, *n.* < பங்கு¹ + .
 Land owned in common; கூட்டுப்பங்கான நிலம்.
 (W.)

பங்குக்காரன் paṅku-k-kāraṇ, *n.* < id. + .
 1. Co-sharer, shareholder; பங்குக்குடையவன்.
 (C. G.) 2. The biggest shareholder in the
 lands of a village; கிராமங்களில் மீததியான நில
 முள்ளவன். *Loc.*

பங்குக்கிராகம் paṅku-k-kirākam, *n.* < *paṅ-*
gu-grha. Capricorn; மகரராசி. (யாழ். அக.)

பங்குசம் paṅkucam, *n.* perh. *paṅkaja*.
 Head-dress; தலைக்கோலம். (பிங்.)

பங்குடிப்பறையன் paṅkuṭi-p-paraiyaṇ,
n. prob. பைங்குடி + . A Pariah who is not
 a village-servant; கிராமவழியில்லாப் பறையன்.
Loc.

பங்குதாரன் paṅku-tāraṇ, *n.* < பங்கு¹ +
 dhara. See பங்குக்காரன். (C. G.)

பங்குதை paṅkutai, *n.* See பங்கறை. (யாழ்.
 அக.)

பங்குநெல் paṅku-nel, *n.* A kind of paddy; நெல்வகை. *Loc.*

பங்குபகிர்ச்சி paṅku-pakircci, *n.* <பங்கு¹ +. Share, portion; பாகம். (*W.*)

பங்குபட்டநாள் paṅku-paṭṭa-nāl, *n.* <id. +. *Nakṣatra* with which the moon is in conjunction through parts of two days; இரண்டு தினங்களில் தோடுத்துவரும் நட்சத்திரம் (*W.*)

பங்குபாகம் paṅku-pākam, *n.* <id. +. *Tinn.* 1. Share, portion; பங்கு. 2. Partition; பாகப்பிரிவினை. அண்ணனும் தம்பியும் பங்குபாகம் செய்துகொண்டார்கள்.

பங்குபிரிந்தவர் paṅku-pirintavar, *n.* <id. +. Those who are divided in estate, as heirs; தாயபாகம் பிரித்துக்கொண்டவர். (*W.*)

பங்குமால் paṅku-māl, *n.* <id. + *U. māl.* List of shares; பங்குகூறிப்பு. (*C. G.*)

பங்குரம் paṅkuram, *n.* <*bhaṅgura*. (*யாழ். அக.*) 1. The bend of a river; ஆற்றுமுடக்கி. 2. Curve; வளைவு.

பங்குரை paṅkurai, *n.* <*bhaṅgurā*. Atis shrub. See அதிவிடை. (தலைவ. தலை.)

பங்குவழி paṅku-vali, *n.* <பங்கு¹ +. A system of land tenure in which the lands of a village are, for purposes of convenient enjoyment, divided into many shares each consisting of a fixed number of acres and assigned to each holder with reference to quality of the soil, situation, etc.; ஊரிலத்தை ஓரளவுள்ள பலபங்கு களாகப் பிரித்துப் பங்குநிலத்தின் தராதரப்படி ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுக்கும் முறை. (*C. G.*)

பங்குவழிநிலம் paṅku-vali-nilam, *n.* <பங்குவழி +. Land enjoyed under *paṅku-vali* system; பங்குவழிப்படி அனுபவிக்கும் பூம். (*C. G.*)

பங்குவாளி paṅku-v-āli, *n.* <பங்கு¹ + ஆள்-. Mirasdars; மிராகதார். (*G. Tn. D. I, 311.*)

பங்குவீதம் paṅku-vītam, <id. +. *n.* Equal shares; சமமாயுள்ள பங்கு. (*W.*)—*adv.* Pro rata; வீதாசாரப்படி. *Loc.*

பங்குனன் paṅkunaṇ, *n.* <Pkt. *phagguṇa* <*phalguṇa*. Arjuna, as having been born in the *uttara-phalgunī nakṣatra*; [உத்தர நாளிற் பிறந்தவன்] அருச்சுனன். வென்றிப் பங்குனனென்னுந் நாமம் பகுதியாற் படைத்திட்டானே (பாரத. சம்பவ. 83).

பங்குனி paṅkuni, *n.* <Pkt. *phagguṇī* <*phalguṇī*. 1. The 12th month of the solar year, March-April; பன்னிரண்டாம் மாதம். வெய்

யோன் . . . பங்குனிப் பருவஞ் செய்தான் (சேவக. 83) *Loc.* 2. The 12th *nakṣatra*. See உத்தரம். (*பிங்.*)

பங்குனியுத்தரம் paṅkuni-yuttaram, <பங்குனி +. Special festival day when moon is in conjunction with the 12th *nakṣatra* பங்குனிமாதப் பெளர்ணிமையும் உத்தரமும் கூடிய விசேடநாள். (இறை. கள. 17, உரை.)

பங்குரம் paṅkūram, *n.* perh. *bhaṅgura* (சங். அக.) 1. See பங்குரை. 2. See பங்குநெல்.

பங்குறம் paṅkūram, *n.* perh. id. Turmeric. See மரமஞ்சள். (*மலை.*)

பங்கேசம் paṅkēcam, *n.* <*paṅkē-ja*. S. பங்கேருகம். (*மூ. அ.*)

பங்கேருகம் paṅkērukam, *n.* <*paṅkē-ru*. Lotus, as mud-born; [சேற்றில் தோன்றவது] தாமரை. இராமநாதன் பாதபங்கேருகங்கள் (சேதுபேர்தே. 40).

பச்சக்கம் paccakkam, *n.* <Pkt. *paccakkā* <*pratyakṣa*. Direct proof; perception; பிரதீட்சை. மச்சப்பிரமாணம். மற்ற பச்சக்கமாகும் (மேரும. 1320).

பச்சகாணு paccakāṇā, *n.* <*U. baccekāṇā*. *Loc.* 1. Dancing-boy; கூத்தாடிப்பையன். Small cloth, as given to boys; சிறுதுணி.

பச்சடம் paccatam, *n.* <*pracchada*. See பச்சவடம். கற்பனை யலங்கார மாக்கோவை பாடலுங்கனவரிசை யொரு பச்சடம் (திருவேங். சத. 29).

பச்சடி paccati, *n.* <பசு-மை. [*T. paccadi* K. *paccadi*, M. *paccati*.] 1. A kind of relish generally made of minced vegetables; ஒருவகை கறி. புளிப்பான பச்சடியால் (பதார்த்த. 1370). Prosperity, command of money; பக்கியத்தினை பச்சடி கண்டால் ஒட்டடி மகளே. (*W.*)

பச்சடியன் paccatiyaṇ, *n.* perh. *paccatiyaṇ* (W.) White bull or cow with black spots; வெண்மயிற் கறுப்புப்புள்ளியுள்ள மாடு. (*J.*)

பச்சநாவி pacca-nāvi, *n.* [*M. paccanāvi*] Nepal aconite. See வச்சநாவி. *Loc.*

பச்சம் paccam, *n.* <*pakṣa*. See பட்சம். பச்சம்முடை யடிகடிருப் பாதம் (தேவா. 166, 2).

பச்சரிசி paccarici, *n.* <பசு-மை + அரிசி. Rice hulled without boiling, opp. to *phalguṇī* *arici*; நெல்லைப் புழுக்காமற் காயவைத்துக் குத்தியேடுத்த அரிசி. பச்சரிசிச் சோறு பலங்கொடுக்க (பதார்த்த. 1354). 2. An annual. See அம்மம். பச்சரிசி. (தலைவ. தலை. 135.) 3. A kind of mango; மாமரவகை. *Loc.*

பச்சவடம் paccavaṭam, *n.* perh. *paccavaṭam* <*pracchada*. [*T. paccadāmu*, K. *paccapada*]

வெச்சவாதசன்னி

க. *8. saccavāṭam.*] A long piece of cloth, used as a blanket, bedsheet or screen; மேற்போர்வை பிப்பு நிரை முதலியவற்றுக்கு உபயோகப்படும் நீண்ட திரைத்திரைப் பச்சவடம் (கோயிலொ. 94).

பச்சவாதசன்னி *pacca-vāta-canni*, *n.* பச்சவாதம் + . 1. Hemiplegia; நோய்வகை. 2. Paraplegia; நோய்வகை. *Loc.*

பச்சவாதம் *pacca-vātam*, *n.* < *pakṣa-vāta*. பச்சவாதம். *Loc.*

பச்சவாதம் *pacca-vātam*, *n.* < *pakṣa-vāta*. பச்சவாதம். *Loc.*

பச்சவாதம் *pacca-vātam*, *n.* < *pakṣa-vāta*. பச்சவாதம். *Loc.*

பச்சவாதம் *pacca-vātam*, *n.* < *pakṣa-vāta*. பச்சவாதம். *Loc.*

பச்சவாதம் *pacca-vātam*, *n.* < *pakṣa-vāta*. பச்சவாதம். *Loc.*

பச்சவாதம் *pacca-vātam*, *n.* < *pakṣa-vāta*. பச்சவாதம். *Loc.*

பச்சவாதம் *pacca-vātam*, *n.* < *pakṣa-vāta*. பச்சவாதம். *Loc.*

பச்சவாதம் *pacca-vātam*, *n.* < *pakṣa-vāta*. பச்சவாதம். *Loc.*

பச்சவாதம் *pacca-vātam*, *n.* < *pakṣa-vāta*. பச்சவாதம். *Loc.*

பச்சவாதம் *pacca-vātam*, *n.* < *pakṣa-vāta*. பச்சவாதம். *Loc.*

பச்சவாதம் *pacca-vātam*, *n.* < *pakṣa-vāta*. பச்சவாதம். *Loc.*

பச்சவாதம் *pacca-vātam*, *n.* < *pakṣa-vāta*. பச்சவாதம். *Loc.*

பச்சவாதம் *pacca-vātam*, *n.* < *pakṣa-vāta*. பச்சவாதம். *Loc.*

பச்சவாதம் *pacca-vātam*, *n.* < *pakṣa-vāta*. பச்சவாதம். *Loc.*

பச்சவாதம் *pacca-vātam*, *n.* < *pakṣa-vāta*. பச்சவாதம். *Loc.*

பச்சவாதம் *pacca-vātam*, *n.* < *pakṣa-vāta*. பச்சவாதம். *Loc.*

பச்சவாதம் *pacca-vātam*, *n.* < *pakṣa-vāta*. பச்சவாதம். *Loc.*

பச்சவாதம் *pacca-vātam*, *n.* < *pakṣa-vāta*. பச்சவாதம். *Loc.*

பச்சவாதம் *pacca-vātam*, *n.* < *pakṣa-vāta*. பச்சவாதம். *Loc.*

பச்சவாதம் *pacca-vātam*, *n.* < *pakṣa-vāta*. பச்சவாதம். *Loc.*

14, உரை.) 7. A kind of ancient garment; ஒரு வகைத் துக்கில். (சிலப். 14, 108, உரை.)

பச்சிலைப்பட்டு *paccilai-p-paṭṭu*, *n.* < பச்சிலை + . Silk cloth with leaf-like figures; பச்சிய இலைத்தொழிலையுடைய பட்டு. பச்சிலைப்பட்டு முத்தும் பவளமு மிமைக்கு மல்குல் (சேவக. 2090).

பச்சிலைப்பாம்பு *paccilai-p-pāmpu*, *n.* < id. + . See பச்சைப்பாம்பு. (w.)

பச்சிலைமருந்து *paccilai-maruntu*, *n.* < id. + . Leaves used medicinally; மருந்தாக உபயோகப்படும் இலை. (w.)

பச்சிலையோணன் *paccilai-y-ōṇaṇ*, *n.* < id. + . See பச்சோணன். (யாழ். அக.)

பச்சிறைச்சி *pacciraicci*, *n.* < பச்சு-மை + இறைச்சி. 1. Raw meat, flesh; புதிய மாமிசம். (யாழ். அக.) 2. See பச்சைப்புண். (w.)

பச்சுடம்பு *paccuṭampu*, *n.* < id. + உடம்பு. 1. Tender body of a woman after childbirth; பிள்ளைப்பேற்றுல் மேலிந்த சரீரம். 2. Tender body of an infant; துழந்தையின் இளஞ்சரீரம். 3. Body still having sore from small-pox; அம்மைப்புண் காயாத உடம்பு. (w.)

பச்சுதி *paccuti*, *n.* < *pra-cyuti*. Slip; நழுவுகை. பச்சுதி யின்றிநின்று (மேருமந். 876).

பச்சுளி *pacculi*, *n.* Woolly patchouli, m. sh., *Pogostemon vestitum*; சேடிவகை. (L.)

பச்சுன் *paccūṇ*, *n.* < பச்சு-மை + ஊன். See பச்சிறைச்சி. 1. முதுநரி பச்சுன் கொள்ளை மாந்தி (நற். 352).

பச்செனல் *paccenāl*, *n.* Expr. of being green or verdant; பசுமையாதற் குறிப்பு. பச்சென்று பசுத்தது (தொல். சொல். 261, உரை).

பச்செனவு *paccenavu*, *n.* < பச்சு-மை. (w.) 1. Greenness, verdure; பச்சை. 2. Moistness, dampness, sap, juice; ஈரம். 3. Plumpness, fulness; போலிவு.

பச்சேரி *paccēri*, *n.* < பன் + சேரி. The quarters of the Pallar caste; பள்ளச்சேரி. *Tinn.*

பச்சை *paccai*, *n.* < பச்சு-மை. [T. *patcca*, K. *pacca*.] 1. Green colour; greenness; பசுமை நிறம். பச்சைமா மலைபோல் மேனி (திவ். திருமாலை, 26). 2. Emerald; மரகதம். (திவா.) 3. Pulse or cereals; பயறு. இறந்த வீட்டிலிருந்து ஊரார்க்குப் பச்சைபோடுவார்கள். *Tinn.* 4. Betel leaf; வெற்றிலை. பச்சை கொடுத்தால் பாவந் தீரும் (பழ.). 5. Seaside Indian saltwort. See நீருமரி. 6. A fragrant grass; வாசனைப்புல்வகை. (பிங்.) 7. Tattoo; பச்சைத்தீய அடையாளம். *Tinn.* 8. Paleness, as of a maid separated

from her lover; பசப்புநிற்ம். பச்சைதிருமென் பைங்கொடி (தேவா. 497, 2). 9. Viṣṇu; திருமால். (பிங்.) 10. cf. *Pradyumna*. A *vyūha* manifestation of Viṣṇu. See பிரத்தியும்நன். பொன்கட் பச்சை பைங்கண் மாஅல் (பரிபா. 3, 82). 11. The planet Mercury; புதன். (பிங்.) 12. Present, as to a newly married pair; நன்கொடை. (சீவக. 823, உரை.) 13. Offering to a superior or a deity; காணிக்கை. (சுடு, 5, 1, 3.) 14. Tribute; கப்பம். ராஜாக்கள் கொண்டுவந்த பச்சை (சுடு, 4, 1, 1). 15. Compensation, return; கைம்மாறு. நல்லுதலியாவது பச்சைகொள்ளாதே உபகரிக்கை (சுடு, 2, 3, 4). 16. Provisions; சமைத்தந்திய உணவுப்பொருள். நெடுநாள் பச்சைதேடி விருந்திட்டாய் (சுடு, 1, 6, 1). 17. See பச்சைக்கலியாணம். *Brāh.* 18. Rawness, as food uncooked; வேகாதது. பச்சைமாமிசம். 19. Tenderness, unripeness, greenness, as of fruit; முற்றதது. பச்சைக்காய். 20. That which is not seasoned, dried or tanned; உலராதது. பச்சை மரம். 21. That which is fresh or not healed; ஆறாதது. பச்சைப்புண். 22. That which is impure, crude, as ore; சுத்திபண்ணப்படாதது. பச்சைக்கந்தகம். 23. Skin, hide; தோல். (திவா.) புதுவது போர்த்த பொன்போற் பச்சை (மலைபடு. 29). 24. Covering, as of the body of a yū; போர்வை. புகழ்வினைப் பொலிந்த பச்சையொடு (சிறுபாண். 226). 25. Freshness, as of water not boiled; coolness; துளிர்ச்சி. பச்சைத்தண்ணீர். 26. Vulgarity; அசுப்பிய மொழி. பச்சையாய்ப் பேசுகிறான். 27. That which is frank, open; வெளிப்படையானது. நடந்ததைப் பச்சையாய்ச் சொன்னான். 28. Intensity, excess; மீதுதி. பச்சைக்கைப்பு. (J.) 29. Profit; இலாபம். (அரும்பொருள் நிகண்டு.) 30. Rudeness; crudeness; wildness; அநாகரிகம். பச்சைப்பேச்சு.

பச்சைக்கந்தகம் *paccai-k-kantakam*, *n.* <பச்சை +. Raw sulphur, as impure; சுத்திசெய்யாத கந்தகம். *Collog.*

பச்சைக்கயர் *paccai-k-kayar*, *n.* <id. +. Extreme astringency; intense bitterness; கடுங்கசப்பு. (J.)

பச்சைக்கருப்பூரம் *paccai-k-karuppūram*, *n.* <id. +. [*K. paccakarṣṭra*.] Medicated camphor; கருப்பூரவகை. (பதார்த்த. 1075.)

பச்சைக்கல் *paccai-k-kal*, *n.* <id. +. [*K. paccakallu*.] 1. Unburnt brick; சுடாத செங்கல். 2. Emerald; மரகதம். 3. Jade, a hard dark greenstone; பசுங்கல்வகை. (W.) 4. Greenstone, principally of felspar and hornblende; கல்வகை. (W.) 5. Pendant emerald, used as an ear-ornament; காதணிவகை. *Collog.*

பச்சைக்கலியாணம் *paccai-k-kaliyāṇam*, *n.* <id. +. Ceremony on the fourth day in a

marriage festival, as the time of presenting gifts; கலியாணத்தில் நாலாநாளில் மணம்கூரணி வாழ்த்திப் பரிசுவழங்குஞ் சடங்கு. *Loc.*

பச்சைக்கள்ளன் *paccai-k-kallaṇ*, *n.* <id. +. Desperate thief; downright villain; திருடன். (W.)

பச்சைக்காய்ச்சி *paccai-k-kāycci*, *n.* <id. +. 1. Tree with green fruit; காய்த்துள்ள மரம். (J.) 2. A kind of coconut tree; ஒரு வகை தேன்னை. *Loc.*

பச்சைக்கிளி *paccai-k-kiḷi*, *n.* <id. +. A variety of parrot; கிளிவகை. 2. Green locust grasshopper; வேட்டுக்கிளி. 3. A boys' game சிறுவர் விளையாட்டுவகை.

பச்சைக்கிளுவை *paccai-k-kiḷuvai*, *n.* <id. +. 1. False tragacanth. See கோங்கிலை. (L.) 2. Hill balsam tree. See காட்டுக்கிளுவை.

பச்சைக்குங்கிலியம் *paccai-k-kunkiliyam*, *n.* <id. +. A kind of resin of the Indian bdellium; துங்கிலியவகை. (W.)

பச்சைக்குதிரை *paccai-k-kutirai*, *n.* <id. +. Leap-frog, a game; விளையாட்டுவகை. (G. D. I, 105.)

பச்சைக்குப்பி *paccai-k-kuppi*, *n.* <id. +. A green flask, used in ancient times for keeping liquor; மதுவடைக்குங் குப்பிவகை. (மே. பாண். 382, உரை.)

பச்சைக்குவடு *paccai-k-kuvaṭu*, *n.* <id. +. See பச்சைக்கோடு. (யாழ். அக.)

பச்சைக்குழந்தை *paccai-k-kulantai*, <id. +. Tender, new-born infant; இளந்தந்தை.

பச்சைக்குறவன் *paccai-k-kuravan*, <id. +. A downright knave, veritable villain or hypocrite; பெரும் பாசாங்குக்காரன். *Collog.*

பச்சைக்கூடு *paccai-k-kūṭu*, *n.* <id. +. Gross, physical body; தூலதேகம். (J.)

பச்சைக்கொட்டை *paccai-k-kōṭṭai*, prob. id. +. Soap-nut. See பூவந்தி. (M. M. 84.)

பச்சைக்கொம்பு *paccai-k-kompu*, <id. +. Green ginger; இஞ்சி. (மலை.)

பச்சைக்கொல்லன் *paccai-k-kollan*, <id. +. Clumsy blacksmith; வேலைத்திறமற்ற கொல்லன். (J.)

பச்சைக்கோடு *paccai-k-kōṭu*, *n.* <id. +. Emerald; மரகதம். (யாழ். அக.)

பச்சைக்கோரான் *paccai-k-kōraṇ*, <id. +. Long-leathery elliptic-oblong

பச்சைக்கட்டு *geranium, s. tr., Lixora*
present rose-leaved jungle geranium, s. tr., *Lixora*
மச்சைக்கட்டு; சிறுமரவகை. (L.)

பச்சைக்கட்டு *paccai-kattu, n. <id. +. (J.)*

Trifling presents, commonly to the headman
of a village; கிராமத்தில் பெரியதனக்காரனைக் கண்டு
பெயர் கொடுத்தும் சிறு நன்கொடை. 2. Mitiga-

tion, lenitive; சாந்திசெய்யும் மருந்து. 3.
Medicine, temporary relief; தற்கால சாந்தி.

பச்சைக்குத்தி *paccai-kutti, n. <id. +. 1.*

sect of Kurava caste; குறவர்சாத்வகை. (G. Sm.
sect of Kurava caste; துறவர்சாத்வகை. (G. Sm.

1, i, 110.) 2. A sect of Vēlāḷa caste; வேளா
வகை. (G. Sm. D. I, i, 152.)

பச்சைக்குத்து-தல் *paccai-kuttu-, v. intr.*

To tattoo; உடலில் பச்சைக்கோலம் பதித்

Loc.

பச்சைச்சடையன் *paccai-c-caṭaiyan, n.*

Bhairava, as having green locks of

[பச்சைநிறமான சடையுடையவன்] வைரவன்.

அக.)

பச்சைத்தண்ணீர் *paccai-t-taṇṇir, n.*

Cold, unboiled water; காய்ச்சாத

நீர். (W.)

பச்சைத்தவளை *paccai-t-tavalai, n. <id.*

Tinkling frog, Ixalus variabilis; தவளை

கூ. (M. M. 80.)

பச்சைத்தாள் *paccai-t-tāl, n. <id. +.*

Green stalks, showing immaturity in the grain;

நியமனி முற்றாத தாள். (W.)

பச்சைத்தேயிலை *paccai-t-tēyilai, n. <id.*

Tea. See தேயிலை. (M. M. 883.)

பச்சைத்தேரை *paccai-t-tērai, n. <id. +.*

Species of toad; தேரைவகை. (கம்பரா. நாட்டுப்.

பச்சைத்தோல் paccai-t-tōl, n. <id. +.

1. Raw, untanned skin, pelt; பதனிடாத்

தோல். 2. New skin formed on a healingsore;

புதிதான புதுத்தோல்.

பச்சைநஞ்சு *paccai-nañcu, n. <id. +.*

Strong poison; கொடிய விஷம். (W.) 2.

Atrocious villain; தீயோன். (யாழ். அக.)

பச்சைநாடம் *paccai-nāṭam, n. <id. +.*

See பச்சைநாடான். (G. Sm. D. I, i, 215.)

பச்சைநாடான் *paccai-nāṭān, n. <id. +.*

Green banana. See நமரைவாழை. Collog.

பச்சைநாவி *paccaināvi, n. <vatsa-nābha.*

See வச்சநாவி. பச்சைநாவி யபினி

பச்சைநிறநிற்களன் *paccai-nira-nirka-*
lan, n. <பச்சை +. Blue vitriol; துரிக. (யாழ்.
அக.)

பச்சைநீருள்ளி *paccai-nir-uḷli, n. <id.*
+ . Garlic. See வேள்நைப்பூண்டு. (M. M. 733.)

பச்சைப்பசும்பொய் *paccai-p-pacu-m-*
poy, n. <id. +. Gross, barefaced lie; முழுப்
பொய். யான்கிலேன் . . . பச்சைப்பசும்பொய்கள்
பேசவே (திவ். திருவாய். 3, 9, 7).

பச்சைப்பசேரெனல் *paccai-p-pacē-*
enal, n. Redupl. of பச்சை. Expr. signifying
deep green colour; மீதுபசுமையாயிருத்தற்குறிப்பு.
(W.)

பச்சைப்பட்டி *paccai-p-paṭṭi, n. <id. +.*
Raw or undried manure applied to land shortly
before sowing; விதைப்பதற்குமுன் வயலில் இடப்
படும் சாணம் முதலிய எந். (W.)

பச்சைப்படாம் *paccai-paṭām, n. perh.*
pracchada-paṭa. See பச்சைவடம். கால் வீழ்ந்த
பச்சைப்படாமும் (தொல். பொ. 461, உரை, பக். 433).

பச்சைப்படி கொடு-த்தல் *paccai-p-paṭi-*
koṭu-, v. intr. <பச்சை +. To give fresh fruits,
as presents to Brāhmīns, etc.; பிராமணர் முதலிய
வர்க்குப் பழவர்க்கங்களை உதவுதல். Loc.

பச்சைப்பதம் *paccai-p-patam, n. <id. +.*
(W.) 1. Immaturity of grain; தானியத்தின் முற்றப்
பருவம். 2. The state of being under-boiled;
நன்றும் வேகாத நிலைமை.

பச்சைப்பயறு *paccai-p-payaru, n. <id.*
+ . 1. Green gram, Phaseolus mungo; பாசிப்
பயறு. (பதார்த்த. 840.) 2. Black gram, Phaseolus
mungo-radiatus; உழுந்துவகை.

பச்சைப்பல்லக்கு *paccai-p-pallakku, n.*
<id. +. Bier, hearse; பாடல். Collog.

பச்சைப்பாம்பு *paccai-p-pāmpu, n. <id.*
+ . Whip snake, Dryophidae; பாம்புவகை.
Collog.

பச்சைப்பால் *paccai-p-pāl, n. <id. +.*
Fresh, unboiled milk; காய்ச்சாத பால். உதயமதிற்
பச்சைப்பா லுண் (பதார்த்த. 1361).

பச்சைப்பாளை *paccai-p-pānai, n. <id. +.*
Unburnt earthen pot; சுடாத பாளை. (W.)

பச்சைப்பிடிசுற்று-தல் *paccai-p-piṭi-*
curru-, v. intr. <id. +. To wave balls of
coloured rice round a bride and bridegroom
when seated on a swing; மணமக்கள் ஊஞ்சலில்
விற்றிருக்கும்போது பலநிறமுள்ள சோற்றுத்திரைக்
கோண்டு அவர்களைச் சுற்றுவதல். Brāh.

சுருகாறு

பச்சைப்பிள்ளை *paccai-p-pillai*, *n.* <id. +. *Colloq.* 1. New-born infant; பிறந்த குழந்தை. 2. Innocent, little child; அறியாப்பிள்ளை.

பச்சைப்பிள்ளை தாய்ச்சி *paccai-p-pillai-t-tāycci*, *n.* <பச்சைப்பிள்ளை +. A woman having a babe-in-arms; கைக்குழந்தையையுடைய இளந்தாய். (W.)

பச்சைப்புண் *paccai-p-puṇ*, *n.* <பச்சை +. Green wound; ஆறுப்புண். *Colloq.*

பச்சைப்புழு *paccai-p-pulu*, *n.* <id. +. Palmer worm, hairy caterpillar; புழுவகை. (யாழ். அக.)

பச்சைப்புளி *paccai-p-puḷi*, *n.* <id. +. A kind of unboiled sauce or relish mainly consisting of seasoned tamarind; போங்கவிடாத குழம்புவகை. *Loc.*

பச்சைப்புளிப்பு *paccai-p-puḷippu*, *n.* <id. +. Excessive sourness; கமீப்புளிப்பு. *Loc.*

பச்சைப்புளுகன் *paccai-p-puḷukan*, *n.* <id. +. (W.) 1. Great boaster; வீணாக இடம்பம் பேசுவோன். 2. Veritable, downright liar; பெரும்பொய்யன்.

பச்சைப்புறா *paccai-p-purā*, *n.* <id. +. 1. Green pigeon, *Crocopus chlorigaster*; புறவகை. (W.) 2. Shubiga bulbul, *Iora zeylanica*; பறவை வகை. *Loc.*

பச்சைப்பூ *paccai-p-pū*, *n.* <id. +. Suckling; பால்துடிக்கிற குழந்தை. *Loc.*

பச்சைப்பூரம் *paccai-p-pūram*, *n.* <id. + *karpūra*. See பச்சைக்கரிப்பூரம். (ம. அ.)

பச்சைப்பெருமாள் *paccai-p-perumā*, *n.* <id. +. (W.) 1. Viṣṇu, as green in colour; [பச்சை நிறமுள்ள சுவாமி] திருமால். 2. A kind of paddy that matures in three months; முன்று மாதத்தில் விளையும் நேல்வகை.

பச்சைப்பொட்டு¹ *paccai-p-poṭṭu*, *n.* <id. +. A round mark tattooed on the forehead; நெற்றியிற் பச்சைகுத்தியமைத்த பொட்டு. (W.)

பச்சைப்பொட்டு² *paccai-p-poṭṭu*, *n.* <id. + பகட்டு. False show, pretension to wealth, learning or piety; போலிநடிப்பு. (J.)

பச்சைப்பொய் *paccai-p-poy*, *n.* <id. +. Gross, downright lie; முழப்பொய். *Colloq.*

பச்சைபச்சையாய்ப்பேசு-தல் *paccai-paccai-y-āy-p-pēcu*, *v.* <id. +. *Colloq. intr.* To speak grossly vulgar and indecent language; இடக்கரிச்சோற்களை வேளிப்படையாகச் சொல்லுதல்.

—tr. To insult by uttering abusive or obscene words; இடக்கரிச்சோற்களைச் சொல்லி வைதல்.

பச்சைபரப்பு-தல் *paccai-parappu*, *intr.* <id. +. To offer cooked rice, etc., deity in fulfilment of a vow; பள்ளையம்போதல். *Tj.*

பச்சைபாடி *paccai-pāṭi*, *n.* <id. + படி. Present of vegetables; காய்கறி யுதவு. (W.)

பச்சைபிடி-த்தல் *paccai-piṭi*, *v.* <id. +. 1. To begin to flourish; செழித்தோடங்குதல். பயிர் இப்போதுதான் பச்சைபிடித்துக்கொண்டிருக்கிறது. *Loc.* 2. To seize on some of fruits brought to a wedding house; கலியாணை டிந்துவந்த காய்கறிகளை நாவிதர் முதலியோர் பற்றுதல். (W.)

பச்சைபூசுதல் *paccai-pūcutal*, *n.* <id. A ceremony of marking the foreheads and arms of a bride and bridegroom with vermillion on the fourth day of the wedding; யானத்தின் நாலாம் நாள் மணமக்களின் நெற்றியை கைகளிலும் குங்குமப்பூவைக் குழைத்துப்பூசுதல். *Brāh.*

பச்சைமண் *paccai-man*, *n.* <id. +. Moist earth; ஈரமுள்ள மண். (W.) 2. Temperate clay, as for pots, opp. to *cutṭa-man*; மட்பாண்டத்தல். கஞ்சக்காகப் பிசைந்த மண். 3. Young infant; கஞ்சக்காகப் பிசைந்த மண். 3. Young infant; இளங்குழந்தை. பச்சைமண்ணின் என்ன தெரியும்? *Colloq.*

பச்சைமதலை *paccai-matalai*, *n.* <id. See பச்சைப்பிள்ளை. (W.)

பச்சைமரம் *paccai-maram*, *n.* <id. +. Living tree; உயிருள்ள மரம். (W.) 2. Unseasoned wood; வேலைக்குத் தகுதியாக்கப்படாத மரம்.

பச்சைமா *paccai-mā*, *n.* <id. +. (W.) See பச்சைமாப்போடி. 2. Raw, unbaked dough paste; பணிகார மா.

பச்சைமாப்போடி *paccai-mā-p-pōṭi*, <id. +. Rice-flour used in preparing sambar. குழம்பு செய்தற்கு உதவும் அரிசிமாப்போடி.

பச்சைமோர்க்குழம்பு *paccai-mōrkuḷampu*, *n.* <id. +. A kind of sauce made of unboiled buttermilk; கோதிக்கவையாத குழம்புவகை. *Loc.*

பச்சையம்மன் *paccai-y-amman*, *n.* +. See பச்சையம்மாள். *Loc.*

பச்சையம்மாள் *paccai-y-ammāl*, *n.* +. A village goddess; ஒரு கிராமதேவதை.

பச்சையலரி *paccai-y-alari*, *n.* Yellow oleander. See கீமையலரி. (L.)

பசங்கம் *pacankam*, *n.* < *pra-saṅga*. Affair, business, matter; சோலி. என் பசங்கத்தக்கு வாராதே. *Loc.*

பசுலைக்கதை

பசுலைக்கதை *pacalai-k-katai*, *n.* < பசுலை¹ + purposeless stories; வீண்கதை.

பசுவ்வியம் *pacavviyam*, *n.* Grass; புல். (அக.)

பசுவண்ணன் *pacavaṇṇan*, *n.* See பசுவன்.

பசுவன் *pacavan*, *n.* < *K. basava* < *vr̥ṣabha*. The founder of the Liṅgāyat sect; வீரசைவ ஸ்தாபகர்.

பசுவேசன் *pacavēcaṇ*, *n.* < *id.* + *iśa*. See பசுவன்.

பசுள் *pacal*, *n.* perh. *panasa*. Jack tree. See பசு. (சங். அக.)

பசுளி *pacali*, *n.* < பசு-மை. (J.) 1. Margin head of a channel; மடைமுகம். 2. See பசுனை.

பசுளை *pacalai*, *n.* < *id.* cf. வயலை. [K. *pacalai*.] 1. Spinach, *Spinacia oleracea*; கீரை. (L.) 2. Purslane, *Portulaca quadrifida*; கை. (L.) 3. Malabar nightshade, *s. cl.*, *e-crassella*; கீரைவகை. 4. Common Indian purslane. See கோழிக்கீரை. (W.) 5. Papaw. See பப்பாய். (L.) 6. *Dichotomus* flowered hill live. See காட்டிமேஞ்சரி. 7. Infant, tender child; குழந்தை. 8. Manure, compost; உரம். (யாழ். அக.)

பசுளைக்கதை *pacalai-k-katai*, *n.* < பசுளை + பசுலைக்கதை. (யாழ். அக.)

பசுளைக்கலம் *pacalai-k-kalam*, *n.* < *id.* + unburnt pot; பச்சைப்பாணை. பசுளைக்கலம் நெரித்த பைபோலே (சுடு, 7, 4, 5).

பசுளைமண் *pacalai-man*, *n.* < *id.* + Good loam; உரமுள்ள மண்.

பசுற்றனம் *pacarranam*, *n.* < பசு + *n.* [K. *pasulelana*.] Boyishness; பால்ய குணம். உன் பசுற்றனமிதே நலிகைக்கடி (சுடு, 9, 5, 6).

பசுறு *pacaru*, *n.* < *T. pasaru*. Expressed juice of green herbs; பச்சிலைச்சாறு. (W.)

பசுனம்¹ *pacanam*, *n.* < *pacana*. Cooking; சமைத்தல்.

பசுனம்² *pacanam*, *n.* See பசுனை. ராம பசுனம் பண்ணுவோம்.

பசுனை *pacanai*, *n.* < *bhajana*. Chanting devotional songs; கடவுளைத்துதித்துப் பாடுகை.

பசுசம்¹ *pacācam*, *n.* < *piśāca*. 1. Devil. See பசுசு. 2. (Nāṭya.) A gesture with one hand in which the fingers other than the thumb and the forefinger are joined together and held up-

right; பெருவிரலுஞ் சுட்டுவிரலும் நீங்க ஒழிந்த முன்று விரலுந் தம்மிற்போலிந்துநீந்தும் இனையாவினைக்கை. (சிலப். 3, 18, உரை.)

பசாசம்² *pacācam*, *n.* Iron; இரும்பு. காந்தம் கண்ட பசாசத்தவையே (சு. போ. 5).

பசாசரதம் *pacāca-ratam*, *n.* < பசாசம்¹ + Mirage, as a goblin's car; பேய்த்தேர். ஒத்தன பசாசரதமே (அரிச். பு. விவாக. 107).

பசாசு *pacācu*, *n.* < *piśāca*. Devil, vampire, goblin, demon, fiend; பேய். நரிபசாசேனம் (திருவாலவா. 28, 64).

பசாடு *pacātu*, *n.* cf. கசடு. Film, as in the eye; speck, as in a gem; scum, as on the surface of water; மாசு. (J.)

பசாடுரி-த்தல் *pacāturi*, *v.* *intr.* < பசாடு + . To remove film from the eye; விழியின் தோட்டை உரித்தல். (J.)

பசாடை *pacātai*, *n.* < *id.* See பசாடு. (J.)

பசார்¹ *pacār*, *n.* < *U. bāzār*. Bazaar, permanent market or street of shops; கடைத்தேரு.

பசார்² *pacār*, *n.* < *U. paizār*. See பசாரிச் சொடு.

பசார்ச்சோடு *pacār-c-cōṭu*, *n.* < *id.* + A pair of shoes, slippers; காற்சோடு. (W.)

பசாரி *pacāri*, *n.* < *U. bāzārī* < *vyabhi-cārin*. Harlot, whore; street-walker; வியபிசாரி.

பசான் *pacān*, *n.* 1. A kind of paddy harvested in Cittirai; சித்திரைமாதத்தில் அறுவடை யாதும் ஒருவகை நெல். 2. Harvest time of *pacān* paddy; பசான் நெல்லின் அறுவடைக்காலம். இராஜ ராஜ தேவர்க்கு யாண்டு இருபத்தெட்டாவது பசான் முதல் (S. I. I. ii, 132).

பசானம் *pacānam*, *n.* cf. பசான். See பசான். (I. M. P. Tn. 383.)

பசி¹-த்தல் *paci*, *11 v.* *intr.* cf. *pac*. [K. *pasi*, M. *payikka*.] To be hungry; பசிகொள்ளுதல். பசிப்புயி ரறியாப் பான்மைத்து (மணி. 14, 58).

பசி² *paci*, *n.* < பசி-. cf. *paci*. [K. *pasi*, M. *payi*.] 1. Hunger, appetite, craving for food, one of 12 *uyir-vēṭṭanai*, q. v.; உயிர்வேதனை பன் விரண்டனுள் ஒன்றாகிய உணவுவேட்கை. பசிப்பிணி யென்னும் பாவி (மணி. 11, 80). 2. Poverty; வறுமை. தொல்பசி யறியா (பெரும்பாண். 253). 3. Fire; அக்கினி. (யாழ். அக.)

பசிக்கொட்டாவி *paci-k-kottāvi*, *n.* < பசி + . Yawning from hunger; பசியால் உண்டாம் கொட்டாவி.

பசித்தாக்கம் *paci-t-tākkam*, *n.* <id. + *dāha*. Suffering from hunger; பசிக்கோமை.

பசித்திபனம் *paci-t-tīpanam*, *n.* <id. +. Appetite; உணவு வேட்கை. (W.)

பசிதகனி *paci-takani*, *n.* <id. + perh. *dahanī*. Boiled rice; சோறு. (சங். அக.)

பசிதம் *pacitam*, *n.* <*bhasita*. 1. Ashes; சாம்பல். பலனுற விளங்கலிற் பசித மென்பரால் (தணிகைப்பு. இராமன. 7). 2. Sacred ashes; திருநீறு. பசிதமா நயனமணி (திருப்போ. சந். பெரியகட்டியம், 10).

பசிதினனுதல் *paci-tinnutal*, *n.* <பசி +. Suffering caused by hunger; பசி வருத்துகை.

பசிது *pacitu*, *n.* <பசு-மை. [K. *pasidu*.] That which is green; பசியது. பசிது கரிதென்று (திவ். இயற். 3, 56).

பசிந்தி *pacinti*, *n.* A sea-fish, silvery, attaining 15 in. in length, *Drepane punctata*; வேண்ணிறமுள்ளதும் 15-அங்குலம்வரை வளர்வது மான கடல்மீன்வகை.

பசிபட்டினி *paci-paṭṭini*, *n.* <பசி +. Hunger and starvation; உண்ணாது வருத்துகை.

பசியம் *paciyam*, *n.* <*pāṣyā*. Rope; கயிறு. (யாழ். அக.)

பசியாட்டி *paci-y-āṭṭi*, *n.* <பசி + ஆள்-. Hungry woman; பசித்திருப்பவள். காய்பசியாட்டி காயசண்டிகை (மணி. 19, 33).

பசியாற்று-தல் *paci-y-ārru-*, *v.* <id. +. *intr.* To appease hunger, eat, take food; உண்டு பசியைத் தணித்தல்.—*tr.* To feed; உண்பித்தல். வந்தவர்களைப் பசியாற்றி அனுப்பிவைத்தேன். (J.)

பசியாறு-தல் *paci-y-āru-*, *v.* *intr.* <id. +. See பசியாற்று-. பசியாறிக்கொண்டு போவாம். (J.)

பசியான் *paci-yān*, *n.* <பசு-மை. Dark-coloured person; பசுமை நிறத்தவன். செய்யாய் பசியாய் பெருங்கருணைத் தெய்வமே (காஞ்சிப்பு. வலம் புரி. 39).

பசியெடுத்தல் *paci-y-eṭuttal*, *n.* <பசி +. Feeling hungry; பசியுண்டாகை.

பசியேப்பம் *paci-y-ēppam*, *n.* <id. +. Belching due to excessive hunger; பசிமதுதியில் உண்டாம் தேக்கேறிவு.

பசிரி *paciri*, *n.* <பசு-மை. Creeping purs-lane, *Portulaca quadrifida*; பசுளைக்கோடி. பசிரி கைக்கொண்டு செல்வான் (உபதேசகா. சிவத்தரோக. 501).

பசிது *pacitu*, *n.* <T. *bajitu*. Disgrace அலமானம். அவனைப் பசிதுசெய்தான். Loc.

பசு *pacu*, *n.* <*pāṣu*. 1. Cow; ஆ. Bull; இடபம். பசுவேறித் திரிவானேர் பவன் (தே. 760, 4). (குடா.) 3. Taurus in the Zodiac; இராசி. (திவா.) 4. Beast, brute; விலங்கு. களைப் போலச்செல்லும் நடையால் (பதினொ. டினத். திருவேகம். 32). 5. Individual soul, spirit as bound by *pācam*; சீவான்மா. பதிபசு. மெனப் பகர்மூன்றில் (திருமந். 115). (பிங்.) A gentle, harmless person; சாது. 7. Sacrificial animal; யாகத்துக்குரிய பிராணி. 8. Collection of six seeds at a time in a hole in the ear of *pallāṅkuli*; பல்லாங்குழி யாட்டத்தில் குழி விழ்ந்து ஒருங்கேரும் ஆறு விதை.

பசுக்கல் *pacukkal*, *n.* Battering; பலகை; யிணக்கை.

பசுக்கல்லாணி *pacukkal-l-āṇi*, *n.* <பசு + கல் +. Batten nails; பலகைகளை இணைக்க உதவு ஆணிவகை. Loc.

பசுக்கற்கதவு *pacukkar-katavu*, *n.* <id. Batten door; பலகைகளால் இணைக்கப்பட்ட கதவு (கட்டட. நாமா. 22.) Loc.

பசுக்கற்சன்னல் *pacukkar-cannal*, <id. +. Batten window; மரத்தாற் சேய்த கதவு களையுடைய சன்னல். (கட்டட. நாமா. 23.)

பசுக்காணி *pacukkāṇi*, *n.* A kind of superior Salem-cloth; ஒருவகை உயர்ந்த சேலை வேஷ்டி. Loc.

பசுக்காவலர் *pacu-k-kāvalar*, *n.* <பசு +. 1. The cowherds; இடையர். 2. A sect of Vaiśyas. See கோவைசியர். (அக. ரி.)

பசுத்திரியை *pacu-k-kiriyai*, *n.* <*pāṣu-kiriyā*. Copulation; புணர்ச்சி. (யாழ். அக.)

பசுக்கோசுரம் *pacukkōcūram*, *n.* Iron wood of Ceylon. See சிறுநாகப்பூ. (சங். அக.)

பசுக்கோட்டம் *pacu-k-kōṭṭam*, *n.* <பசு +. Herd of cows; பசுமந்தை.

பசுக்கோல் *pacukkōl*, *n.* See பசுக்கல்.

பசுகரணம் *pacu-karaṇam*, *n.* <*pāṣu-karaṇam*. Functioning faculties of the individual soul தற்போதச்செயல்.

பசுகருமம் *pacu-karumam*, *n.* <id. +. The acts or deeds of the soul under the influence of *pācam*, one of eight *camaya-pāṭaṅgam*, q. v.; சமயபதார்த்தம் எட்டனுள் பேத்தான வின் செயல்கள். (சைவப். 67.)

பசுக்கவ்வியம்

பசுக்கவ்வியம் *pacu-kavviyam*, *n.* < *paśu* +
பசுக்காதம். (யாழ். அக.)

பசுக்காதம் *pacu-kātam*, *n.* < *id.* + *ghāta*.
animal sacrifice; மிருகபலி. (யாழ். அக.)

பசுகாயத்திரி *pacu-kāyattiri*, *n.* < *paśu*-
ghātri. The sacred *ghātri* whispered into
the ear of a sacrificial animal; யாகப்பசுவின்
தெய்வக் காயத்திரிமந்திரம். (யாழ். அக.)

பசுகுபசுகெனல் *pacuku-pacukēnal*, *n.*
பசு-மை. Expr. signifying green appearance;
சுமைநிறமாதந்தறிப்பு. மலைபேர மாட்டாதே பல
வரவழிக்கையாலே . . . பசுகுபசுகுஎன்றிருக்
கே (சூ. 4, 4, 4).

பசுகை *pacukai*, *n.* < *paśu-kā*. Little ani-
mal; சிறிய மிருகம். (யாழ். அக.)

பசுங்கதிர் *pacu-ñ-katir*, *n.* < *பசு-மை* +
பசுங்கதிர்க்கடவுள். (பிங்.)

பசுங்கதிர்க்கடவுள் *pacu-ñ-katir-k-kāṭa*-
vūl, *n.* < *பசுங்கதிர்* +. Moon, as cool-rayed;
பசிய கிரணங்களுடையோன் சந்திரன். பசுங்கதிர்க்
டவுள் யோகம் பழிப்பற துணித்து (சேவக. 621).

பசுங்கதிர்த்தே *pacu-ñ-katir-t-tē*, *n.* < *id.*
பசுங்கதிர்க்கடவுள். (சூடா.)

பசுங்கர்ப்பூரம் *pacu-ñ-karppūram*, *n.*
பசு-மை +. See பச்சைக்கருப்பூரம். தூநரும் பசுங்
கர்ப்பூரச் சுண்ணத்தால் (பெரியபு. தடுத்தாட். 17).

பசுங்கரந்தை *pacu-ñ-karantai*, *n.* < *id.* +.
A kind of basil; கரந்தைவகை.

பசுங்கரை *pacu-ñ-karai*, *n.* < *id.* +. A
kind of tenure in which lands are enjoyed in
common by co-parceners of a village, who may
either cultivate them in common or parcel them
out from time to time amongst themselves
for their several cultivation, the right of each
being to a definite proportion of the whole
but not to any one field or piece of land in
particular, opp. to *aruti-k-karai*; கிராமநிலங்
களைச் சமுதாயத்தில் வைத்து அனுபவிக்கும் முறை.

பசுங்கல் *pacu-ñ-kal*, *n.* < *id.* +. Stone for
grinding sandal; சந்தனம் அரைக்கும் கல். பேருல
கம் பசுங்கல்லாக (கம்பரா. கடல்காண். 10).

பசுங்கலை *pacu-ñ-kalai*, *n.* < *id.* +.
Emerald; மரகதம். (யாழ். அக.)

பசுங்காய் *pacu-ñ-kāy*, *n.* < *id.* +. 1.
Immature paddy or other grain in the ear;
முற்றத் தானியம். 2. Unripe fruit; இளங்காய். 3.
A kind of arecanut; பாக்குவகை. இன்னீ ரிளம்
பசுங்காயும் (சேவக. 2473).

பசுங்கிளி *pacu-ñ-kīli*, *n.* < *id.* +. Green
parrot; பச்சைக்கிளி. பசுங்கிளிச் சிறையென (பெருங்.
இலாவாண். 3, 62).

பசுங்குடி *pacu-ñ-kuṭi*, *n.* < *id.* +. (w.) 1.
Respectable family; யோக்கியமான துடி. 2.
Husbandman; விவசாயி.

பசுங்குழவி *pacu-ñ-kulavi*, *n.* < *id.* +.
Tender child; இளங்குழந்தை. ஒருவாத பசுங்குழவி
யுடனிருத்தி (திருவிளை. பழியஞ். 7).

பசுங்கூட்டு *pacu-ñ-kūṭṭu*, *n.* < *id.* +.
Perfume of sandal and other fragrant ingredi-
ents; வாசனைக்கலவை. நறிய சாத்தம்மியிலே கத்தூரி
முதலிய பசுங்கூட்டரைக்க (நெடுநல். 50, உரை).

பசுங்கூறு *pacu-ñ-kūru*, *n.* < *id.* +. See
பசுங்கரை.

பசுங்கொடி *pacu-ñ-koṭi*, *n.* < *id.* +. Ber-
muda grass. See அறுது. (மலை.)

பசுங்கொற்றான் *pacu-ñ-korāṇ*, *n.* < *id.*
+. A parasitic leafless plant, s. cl., *Cassytha*
filiiformis; கோடிவகை.

பசுங்கோரை *pacu-ñ-kōrai*, *n.* < *id.* +.
A kind of sedge; புல்வகை.

பசுங்கோலா *pacu-ñ-kōlā*, *n.* < *id.* +. Gar-
fish, green dotted with black, attaining 2 ft.
in length, *Belone annulata*; பச்சைநிறமானதும்
கரும்புள்ளிகலந்ததும் இரண்டிவரை வளரக்கூடியது
மான மீன்வகை.

பசுஞானம் *pacu-ñ-ānam*, *n.* < *paśu* +. 1.
Knowledge of the real nature of the soul, dist.
fr. *pati-ñ-ānam*, and *pāca-ñ-ānam*; பதிஞானம் பாச
ஞானங்களின் வேறுபட்ட ஆன்மசோடுப ஞானம். தரு
மிது பசுஞானம் பின் சிவஞானம் தனக்குமேலாம் (சி.
சூ. 4, 2). 2. Limited knowledge of the soul as
acquired by the senses; சிற்றறிவு. 3. The condi-
tion of the soul, in which its intelligence is
obscured by its connection with matter; சித்துரு
வாய் அசித்தோடு கலந்து கிடக்கும் ஆன்மநிலை. (w.)

பசுண்டி *pacuṇṭi*, *n.* Cumin. See சீரகம்.
(மலை.)

பசுத்தக்காளி *pacu-t-takkāli*, *n.* < *பசு-மை*
+. A shrub of the *physalis* genus; தக்காளி
வகை. (w.)

பசுத்துவம் *pacuttuvam*, *n.* < *paśu-tva*.
Human nature; சீவத்தன்மை. என்பசுத்துவம்போ
யுயும்வண்ணமாக (தாயு. பொன்னை. 41).

பசுத்தொழு *pacu-t-toḷu*, *n.* < *பசு* +.
Cow stall; மாட்டுக்கோட்டில்.

பசுதர்மம் *pacu-tarmam*, *n.* <id.+ 1. See பசுபண்ணியம். 2. Deeds performed for earthly enjoyments; இம்மையின்புநுகர்ச்சிக்காகச் செய்யுஞ் செயல். 3. Copulation; புணர்ச்சி. (யாழ். அக.)

பசுதை *pacutai*, *n.* <*paśu-tā*. Animality, animal nature; மிருகத்தன்மை. (யாழ். அக.)

பசுந்தமிழ் *pacu-n-tamil*, *n.* <பசு-மை+. Refined Tamil; செந்தமிழ். இதனைப் பசுந்தமிழார் சொல்லின் (தக்கயாகப். 35, உரை).

பசுந்தரை *pacu-n-tarai*, *n.* <id.+ Grassy ground, verdant field; புற்றரை.

பசுந்து *pacuntu*, *n.* <U. *pasand*. See பசந்து. *Colloq.*

பசுநரம்பு *pacu-narampu*, *n.* <பசு-மை+. Vein; பெரும்பாலும் அசுத்தஇரத்தத்தைக் கொண்டு செல்லும் இரத்தக்குழாய்.

பசுநா *pacu-nā*, *n.* perh. பசு+. Paper-tree. See பிராய். (குடா.)

பசுநாகு *pacu-nāku*, *n.* <id.+ Female calf; heifer; கடாரிக்கன்று.

பசுநிலை *pacu-nilai*, *n.* <id.+ Cow-stall; ஆத்தோழ. (பிங்.) நீர்க்கரை பசுநிலை மடங்கா (குற்ற. தல. சிவபுரா. 16).

பசுநீகாரம் *pacu-nīkāram*, *n.* <id.+ (Śaiva.) An obscuring principle which is eternally encasing the soul. See ஆணவமலம். (இலக். அக.)

பசுநூல் *pacu-nūl*, *n.* <id.+ Secular works dealing with the lives of human beings, demi-gods, etc., opp. to *pati-nūl*; மக்கள்முதலிய வுயிரினங்களைப்பற்றிய உலகநூல். பசுநூற் கற்கும் பிச்சரை (திருவிசை. திருமாளிகைத். 4, 9).

பசுப்பட்டி *pacu-p-paṭṭi*, *n.* <id.+ Cow-fold; பசுமந்தை. (W.)

பசுப்புரை *pacu-p-purai*, *n.* <id.+ See பசுத்தோழ. பசுப்புரைகோடி திருப்பணியுங் கட்டி (குற்ற. குற. 91, 4).

பசுபதி *pacu-pati*, *n.* <id.+ Śiva, as Lord of souls; [ஆன்மாக்களுக்குத் தலைவன்] சிவ பிரான். பவத்திரைப் பசுபதியை (தேவா. 481, 5).

பசுபதிநாயனார் *pacu-pati-nāyanār*, *n.* A canonized Śaiva saint, one of 63; நாயன்மார் அறுபத்துமூவரும் ஒருவர். (பெரியபு.)

பசுபந்தம் *pacupantam*, *n.* <*paśu-bandha*. A Vedic sacrifice; யாகவகை. (பிங்.)

பசுபண்ணியம் *pacu-puṇṇiyam*, *n.* <*paśu*+. Meritorious deeds for the benefit of crea-

tures; பிரானிகளின்பொருட்டுச் செயல். சிவபண்ணியமென்றும் பசுபண்ணியமென்றும் (சி. சி. 2, 23, நிரம்ப.).

பசுபோகம் *pacu-pōkam*, *n.* <id. Experience or enjoyment of the soul, one eight *camaya-patārttam*, q. v.; சமயபதார்த்த எட்டனுள் ஒன்றான ஆன்மநுகர்ச்சி.

பசுபோதம் *pacu-pōtam*, *n.* <id. Limited knowledge of the soul; ஆன்மவுறுகளவினைப் பசுபோதக் கவளமிட (திருவிளை. கடவு. 10).

பசும்பட்டு *pacu-m-paṭṭu*, *n.* <பசு-மை+. Fine silk; நேர்த்தியான பட்டு. உரித்தவுரி பட்டா (கோயிற்று. பதஞ்சலி. 32).

பசும்பதம் *pacu-m-patam*, *n.* <id.+ Raw materials for food; உணவுக்குரிய சாமக்கூட்டுப் பண்ணிய மட்டியும் பசும்பதங் கொடுத்தும் (பட்டினவலை. னப். 203). 2. Infancy, childhood; இளம்பருவப் பாலுப்பசும்பதத்தும்.

பசும்பயறு *pacu-m-payaru*, *n.* <id.+ Green gram. See சிறுபயறு. (பிங்.)

பசும்பால் *pacu-m-pāl*, *n.* <பசு+. Cow milk; ஆலின்பால். (பதார்த்த. 93.)

பசும்பிடி *pacu-m-piṭi*, *n.* <பசு-மை+. Mysore gamboge. See பச்சிலை, 2. பெருவாழ்வு மலரொடு பசும்பிடி மகிழ்ந்து (பதிற்றுப். 81, 25).

பசும்பிறப்பு *pacu-m-pirappu*, *n.* <id.+ (Jaina.) The third of six kinds of birth; சைவ மதங்கூறும் அறுவகைப் பிறப்புக்களுள் மூன்றாவது பசும் பிறப்புஞ் செம்ம பிறப்பும் (மணி. 27, 151).

பசும்புண் *pacu-m-puṇ*, *n.* <id.+ Green wound; புதுப்புண். மெய்யது வியரே மிடற்ற பசும்புண் (புறநா. 100).

பசும்புல் *pacu-m-pul*, *n.* <id.+ Green grass; பச்சைப்புல். பசும்புற்றலை காண்பரி (குறள், 16). 2. Growing crop; விளைபயிர். (பிங்.)

பசும்பை *pacu-m-pai*, *n.* [K. *pasumbai*.] A pedlar's pack carried over the shoulder வியாபாரிகள் தோளில் மாட்டிக்கொள்ளும் நீண்ட வகை. பசும்பை தோளேற்றி (திருவாலவா. 23, 6).

பசும்பொன் *pacu-m-poṇ*, *n.* <பசு-மை+. 1. Fine gold; மாற்றுயர்ந்த பொன். பாணன் குடி பசும்பொற் ருமரை (புறநா. 141). 2. A kind of gold. See கிளிச்சிறை. பசும்பொன் புனைத்தபாண (மதுரைக். 410).

பசுமஞ்சள் *pacu-mañcal*, *n.* <id.+ kind of turmeric; மஞ்சள்வகை. சிறுபசுமஞ்சள் ளொடு நறுவிரை தெளித்து (திருமுரு. 235).

பச்சுமட்டம்

பச்சுமட்டம் *pacu-maṭam*, *n.* <பச்சு +. Cow-milk maintained for the supply of milk to a temple; கோயிற்றருமமாகப் பாலுதவும்படி பசுக்களை வளர்க்குதல். *Colloq.*

பச்சுமந்தை *pacu-mantai*, *n.* <id. +. Herd of cows; ஆனிரை.

பச்சுமம் *pacumam*, *n.* <*bhasman*. Holy ashes; திருநீறு. பாவம் பற்றற்ப் பறியப் பறித்தலாற் பச்சுமம் (வாயுசங். பாசுபதவி. 34).

பச்சுமருந்து *pacu-maruntu*, *n.* <பச்சு-மை +. Medicine prepared from herbs; பச்சிசிகளாலான மருந்து. (w.)

பச்சுமாடு *pacu-māṭu*, *n.* <பச்சு +. Cow;

பச்சுமுன்னை *pacu-munnai*, *n.* <பச்சு-மை +. Headache-tree, *s. tr., Premna integrifolia*; பச்சுமுன்னைவகை. (பதார்த்த. 388.)

பச்சுமை *pacumai*, *n.* 1. [T. *pasini*.] Greenness, verdure; பச்சை நிறம். (திவா.) 2. Coolness, moistness; குளிர்ச்சி. (அகநா. 57.) 3. [T. K. *pasī*.] Youth, tenderness; இளமை. பச்சுமை. 4. Elegance, beauty, pleasantness; அழகு. (குறாற். 1.) 5. [K. *pasime*, M. *paśima*.] Newness; freshness; rawness; புதுமை. (பட்டினப். 166.) 6. Essence, essential part of a thing; சாரம். (யாழ். அக.) 7. Good, advantage; இன்மை. (காஞ்சிப்பு. நாட்டுப். 70.) 8. Season, right time; சேவ்வி. (யாழ். அக.) 9. Reality, truth; உண்மை. உள்ள பச்சுமை சொல்லு. (w.) 10. [T. *pasini*.] Greenish-yellow; பச்சுமைகலந்த போன் நிறம். பச்சுப்பொன். 11. Easy circumstances, prosperity; செல்வம். (யாழ். அக.) 12. Cashmere shawl; சால்வைவகை. (w.) 13. Hair; மயிர். (அக. டி.)

பச்சுராசன் *pacu-rācan*, *n.* <பச்சு +. Lion; சிங்கம். (யாழ். அக.)

பச்சுரோகம் *pacu-rōkam*, *n.* <id. +. Rinderpest. See கோவாரி.

பச்சுவதி *pacuvati*, *n.* <id. + வதி-. Good-natured person, gentle as a cow; சாது. (J.)

பச்சுவதை *pacu-vatai*, *n.* <id. +. Slaughter of a cow, considered a sin; கோகத்தி.

பச்சுவன்¹ *pacuvan*, *n.* <id. Rennet bag; பசுக்கன்றின் வயிற்றிலுள்ள பாலையுறையச்செய்யும் பை. (J.)

பச்சுவன்² *pacuvan*, *n.* <*vr̥ṣabha*. 1. Earthen image of a bull worshipped by girls in the *kolāṭṭam* festival; கோலாட்டவிழாவில் வளைபோல் மண்ணுற்செய்து வைத்துப் பெண்கள் வணங்கும் பிரதிமை. *Colloq.* 2. Bezoar; கோரோ

பச்சுவாசாரம் *pacu-v-ācāram*, *n.* <பச்சு +. Śakti worship; சத்திபூசை. (யாழ். அக.)

பச்சுவாட்டம் *pacu-v-āṭṭam*, *n.* <id. +. A game of *paḷḷāṅkulī*; பல்லாங்குழியாட்டவகை. (யாழ். அக.)

பச்சுவாமீன் *pacu-v-ā-mīn*, *n.* perh. பச்சு-மை + ஆ- +. A sea-fish, rose-coloured, *Priacanthus holocentrum*; ரோஜா நிறமுள்ள கடல்மீன்வகை.

பச்சுவிழுதல் *pacu-vilutal*, *n.* <பச்சு +. Collection of six or four seeds in a hole at a time in the games of *paḷḷāṅkulī*; பல்லாங்குழியாட்டத்தில் ஒருகுழியில் ஆறு அல்லது நாலுகாய் ஒருங்குத் தங்குதலை.

பச்சுவின் தக்காளி *pacuvīn-takkāḷi*, *n.* <பச்சு-மை +. See பசுத்தக்காளி.

பச்சுவுக்குவாயுறை *pacuvukku-vāyurai*, *n.* <பச்சு +. Feeding cows, one of *mup̄pattiraṇṭaram*, q. v.; முப்பத்திரண்டறங்களுள் பசுவுக்கு உணவிடுகை. (பிங்.)

பச்சுவெயில் *pacu-veyil*, *n.* <பச்சு-மை +. Evening sun; மாலைவேயில். செல்சுடர்ப் பச்சுவெயி றோன்றியன்ன (மதுரைக். 411).

பச்சுசகன் *pacūcakan*, *n.* <*bha-śūcaka*. Astrologer; சோதிடன். (யாழ். அக.)

பச்சுரெனல் *pacēr-eṇal*, *n.* <பச்சு-மை. Expr. signifying greenness; பச்சுமையாயிருத்தற் குறிப்பு.

பச்சுலிமன் *pacēliman*, *n.* <*pacēlima*. (யாழ். அக.) 1. Sun; சூரியன். 2. Fire; தீ.

பச்சுலுகன் *pacēlukan*, *n.* <*pacēluka*. Cook; சமையற்காரன். (யாழ். அக.)

பச்சு¹ *pacai*, *n.* prob. பச்சு-மை. 1. [M. *paśa*.] Stickiness, tenacity, adhesiveness; ஒட்டு நிலை. 2. [M. *paśa*.] Glue, paste, cement; பிசின். பத்தல் பச்சையொடுசேர்த்தி (மலைபடு. 26). 3. [T. *paśa*, M. *paśa*.] Glutinous substance in fruits, roots, etc.; sap; juice; சாரம். பச்சுநறவின் (கம்பரா. கக்கைப். 5). 4. [M. *paśa*.] Moisture; ஈரம். வேரொடும் பச்சையற (கம்பரா. தாடகை. 3). 5. Devotion; பந்தி. பரமனை நினைப்பச்சையொடு (தேவா. 833, 11). 6. Love, affection; அன்பு. வீரிலேன் பச்சையினற் றஞ்சி (சேவக. 1814). 7. [K. *paśa*.] Desire, attachment; பற்று. (யாழ். அக.) 8. Compassion, mercy; இரக்கம். பச்சையற்றான் (கம்பரா. கைகேசி. 42). 9. Gain, profit; பயன். வியாபாரத்திற் சிறிதும் பச்சையில்லை. 10. Property, possession; செல்வம். அவனிடத்திற் பச்சையுண்டா? 11. Strength, vigour; கோழப்பு. அவன் உடலிலே பச்சையில்லை. 12. Paste applied to a drum-

head to improve the sound; முழுவின் மாரீச்சனைப் பண்டம்.

பச்சை²-தல் pacai-, 4 v. <பச்சை. intr. 1. To be kind, affectionate; அன்புகொள்ளுதல். பச்சைந்த சிந்தை (கம்பரா. கிளைகண்டு. 114). 2. To become acquainted; நட்புக்கொள்ளுதல். இயல் பிலாதார்கட் பச்சைந்த துணையும் (நாலடி, 187). 3. To be dense; செறிதல். பச்சை நிழலாலினை (காஞ்சிப்பு. பன்னிரு. 275). 4. To become glutinous, viscous or tempered, as clay; இளகுதல். (w.) 5. See பச்சை³-. Tinn. 6. To be liberal, benevolent; தாராளமாதல். (w.)—tr. 1. To stick together, unite, fill cracks in iron, by beating; ஒட்டவைத்தல். 2. To gather, get ready, as necessary materials; ஒன்றுசேர்த்தல். அவரும் வெற்புங் கடலும் பச்சைந்தங்கமுது படுப்ப (திவ். இயற். 3, 64). 3. To temper, as hot iron; பதமாக்குதல். இரும்பைப் பச்சையும் மட்டை. (w.)

பச்சை³-த்தல் pacai-, 11 v. intr. <id. To make a deep impression, as ink or paint; மை முதலியன நன்றும்ப்பதிதல். Loc.

பச்சை⁴-தல் pacai-, 4 v. tr. Corr. of பச்சை-.

பச்சைந்தார pacaintār, n. <பச்சை²-. Friends; நண்பர். பச்சைந்தாரிற் தீர்தலிற் தீப்புருத னன்று (நான்மணி. 15).

பச்சைமட்டை pacai-maṭṭai, n. <id.+. Piece of palmyra stalk used by blacksmiths in tempering iron; காய்ச்சின இரும்பை நீரால் பதமாக்கும் மட்டை. (J.)

பச்சையடி pacai-y-aṭi, n. <பச்சை+. First washing of a new cloth without starching; கஞ்சி யிடாமல் முதலில் ஆடையை வெளுக்கை. (J.)

பச்சையாப்பு pacai-yāppu, n. <id.+. Bond of worldly attachment; உலகப்பற்றுகிய பந்தம். பச்சையாப்பவிழப் பணியாயே (சீவக. 1242).

பச்சைவு pacaivu, n. <பச்சை²-. Compassion, kindness, affection, attachment; அன்பு.

பஞ்ச pañca, n. <pañcan. Five; ஐந்து.

பஞ்சக்கம் pañcakkam, n. <pañcaka. Decision arrived at by five persons; ஐவர் சேய்த தீர்ப்பு. ஐவர்சட்டரைக்கொண்டு பஞ்சக்கஞ்செய்தான் புகவுபெறுவான் (T. A. S. i, 8).

பஞ்சக்கருவி pañca-k-karuvi, n. <pañcan +. See பஞ்சமாசந்தக்கருவி. (யாழ். அக.)

பஞ்சக்கிராமிகள் pañca-k-kirāmiḱal, n. <id.+. A class of Brahmins; ஒருசார் பிராமணக்குழுவினர். பஞ்சக்கிராமிகள் இருக்குமிடமும் (சிலப். 5, 42, உரை).

பஞ்சக்கிலேசம் pañca-k-kilēcam, <id.+. The five afflictions of the soul, viz., aviccai, āṅkāram, avā, ācai, kōpa, & alai; அவிச்சை, ஆங்காரம், அவா, ஆசை, கோபம் & அலை. (சி. போ. பா. 2, 2, பக். 158, புதுப்.)

பஞ்சகச்சம் pañca-kaccam, n. <id.+. mode of wearing cloth by males; ஆடையை ஐந்து இடங்களிற் செருகியுட்கும் வழி. Brāh.

பஞ்சகஞ்சகம் pañca-kañcukam, <pañcan +. (Śaiva.) The five vestures of soul, viz., kalam, niyati, kalai, vittai, arāka; காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம் என்ற ஆனம் தத்துவச்சட்டைகள். (சி. போ. 2, 2, பக். 158).

பஞ்சகதி pañca-kati, n. <id.+. The paces of a horse. See அகவகதி.

பஞ்சகந்தம்¹ pañca-kantam, n. <id. gandha. The five perfumes, viz., ilavaiṅkaṭai, karpṭṭūram, cāti-k-kāy, takkōlam; இலவகம், ஏலம், கர்ப்பூரம், சாதிக்காய், தக்கோலம் என்ற ஐவகை முகவாசப்பண்டம்.

பஞ்சகந்தம்² pañca-kantam, n. <id. skandha. (Buddh.) The five constituent elements of Being, viz., uruvam, vēṭṭanai, kṇi, ān Arl, & vāṇai, viññāṇam; உருவம், வேதனை, துறியு, பாவனை, விஞ்ஞானம் என்ற ஐவகைக்கந்தங்கள். (மணி. 30, 33.)

பஞ்சகபாத்திரம் pañcaka-pāttiram, <pañcaka +. The five cups used in puja; பூஜையில் வழங்கும் ஐந்து பாத்திரங்கள். (சைவ. பொது. 445, உரை.)

பஞ்சகபாதகம் pañcaka-pātakam, n. <id. +. See பஞ்சமபாதகம். பஞ்சகபாதகமன்றென்று பயின்றீரே (சிவதரு. சுவர்க்கநாகவி. 190).

பஞ்சகம் pañcakam, n. <pañcaka. The five inauspicious periods of time ascertained by the remainders 1, 2, 4, 6 and 8, yielded when the sum of the numbers of titi, vāram, nakṣatram and ilakkinam is divided by nine, viz., miruttīyū-pañcakam, akkini-pañcakam, irāṇi-pañcakam, cōra-pañcakam, rōka-pañcakam; திதி வார நகஷத்திர லக்கினங்களின் எண்ணிக்கையை 9-ஆல் வகுத்த மீதி 1, 2, 4, 6, 8 ஆயிருக்கும்போது முறையே மிருத்தியுபஞ்சகம், அக்கினிபஞ்சகம், இரானிபஞ்சகம், சோரபஞ்சகம், ரோகபஞ்சகமென்று கூறப்படுவதும், அகபமென்று கருதப்படுவதுமான வேளம். (சோதிட. சிற். 213.)

பஞ்சகம்மாள் pañca-kammālar, <pañcan +. The five castes of artisans, viz., taṭṭān, kannān, ciṭṭān, taccān, kollān; தட்டாளர், கண்ணாள், சித்தாளர், தக்காளர், கொல்லாளர்.

பஞ்சகாவியம் pañca-kāviyam, *n.* < *pañ-*
can +. The five great epics in Tamil, viz.,
 Cīvakacintāmaṇi, Cilappatikāram, Maṇi-

mēkalai, Valaiyāpati, Kuṇṭalakēci; சீவகசிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, வளையாபதி, தண்டலகேசி என்ற ஐம்பெருங்காவியங்கள்.

பஞ்சகிருத்தியம் pañca-kiruttīyam, *n.* <id.+ . 1. (Śaiva.) The five functions of God, designed by Divine Grace for the deliverance of the souls, viz., *ciruttī, tili, caṅkāram, tirō-pavam, anukkirakam*; ஆன்மாக்கள் மும்மலங்களை ஒழித்து வீடுபெறுவதற்குத் துணையாயிருக்கும் சிருட்டி, தீதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம் என்ற கடவுளின் ஐந்தொழில். (சு. சி. 1, 36.) 2. The five acts of a warrior in a fight with weapons, viz., *toṭai, vilakku, celavu, cēmam, tavirttu-viṇai-ceyal*; படைக்கலந்தாற் போரும்போழ்து வீரன் செய்தற்குரிய தோடை, விலக்கு, செலவு, சேமம், தவிர்த்துவினசெயல் என்ற ஐந்தொழில். (சீவக. 1676, உரை.)

பஞ்சகுத்தம் pañca-kuttam, *n.* <pañca-gupta. Tortoise, as hiding its five limbs; [ஐந்துறுப்புக்களையும் அடக்குவது] ஆமை. (யாழ். அக.)

பஞ்சகூடம் pañcakūṭam, *n.* <pañca-gūḍha. See பஞ்சகுத்தம். (மூ. அ.)

பஞ்சகோசம் pañca-kōcam, *n.* <pañcan+. (Phil.) The five vestures of the soul, viz., *anṇamaya-kōcam, pīrūṇamaya-kōcam, maṇō-maya-kōcam, viññāṇamaya-kōcam, ōṇanta-maya-kōcam*; அன்னமயகோசம், பிராணமயகோசம், மனோமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், ஆனந்தமயகோசம் என ஆன்மாவை முடிக்கோண்டுள்ள ஐவகைக் கோசங்கள். (சு. சி. ப்ர. மாயா. 8.)

பஞ்சகோணம் pañca-kōṇam, *n.* <id.+ . (Math.) Pentagon; ஐந்து நேர்கோடுகளாற் சூழப் பட்ட வடிவம். (W.)

பஞ்சகோலம் pañca-kōlam, *n.* <id.+ kōla. Mixture of the five drugs, *cukku, tiṭṭali, tiṭṭali-mūlam, ceṇṇiyam, cittira-mūlam*; சுக்கு, திப்பலி, திப்பலிமூலம், செவ்வியம், சித்திரமூலம் என்ற ஐவகைப் பண்டங்களின் கூட்டு.

பஞ்சகௌடம் pañca-kauṭam, *n.* <pañca-gauḍa. The ancient province of Gaur, comprising the five districts, Cutta-kauṭam, Kāṇakupcam, Cāracuvatam, Uṛkalam, Maitilai; சுத்தகௌடம், கானகுப்சம், சாரகுவதம், உற்கலம், மைதிலை என்ற ஐம்பததி கோண்ட பழைய கௌடப் பிரதேசம். (சது.)

பஞ்சகௌவியம் pañca-kauviyam, *n.* See பஞ்சகவ்வியம். பாங்கினாற் பஞ்ச கௌவிய மஞ்செனு மயிர்தம் (சீவரக. நாரத. 4.)

பஞ்சங்கூறு-தல் pañcan-kūru-, *v. tr.* <பஞ்சம்¹+. To pretend to be poor, profess poverty; ஏழைபோல நடித்தல். (W.)

பஞ்சசத்தக்கருவி pañca-catta-karuvi, *n.* <pañcan+. See பஞ்சமாசத்தக்கருவி. (பஞ்சசத்தக்கருவி. (Pāṇini.)

பஞ்சசத்தி pañca-catti, *n.* <id. (Śaiva.) The five Energies of Śiva, viz., *pañca-catti, tirōṭṭānacatti or āticatti, iccācatti, nīṭṭācatti, kiriyācatti*; பராசத்தி, திரோதானசத்தி அல்லவோயோ ஆதிசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி என்ற ஐவகைச் சிவசத்திகள். (சதாசிவ.)

பஞ்சசமிதி pañca-camiti, *n.* <id. (Jaina.) The five kinds of discipline, viz., *pañca-cutti, tiruṭṭi, tavam, attiyayanam, teyva-paṭṭi*; ஆகாரசத்தி, திருப்தி, தவம், அத்தியயனம், தேவபத்தி யென்ற ஐந்து நியமங்கள். (மேருமந். 145, உரை.)

பஞ்சசயனம் pañca-cayanam, *n.* <id. 1. The five kinds of bed stuffed variously with swan-feathers, flowers, silk-cotton, and hair; அன்னத்துாவி, பூ, இலவம்பஞ்சு, கோமயிரி இவற்றுல் அமைந்த ஐவகைப்படுக்கை. (திவ். திருப்பா. 145, உரை.) 2. Good bed having the five qualities being beautiful, cool, soft, fragrant and white; அழகு, துளிர்ச்சி, மாரித்தவம், பரிமளம், வெண்மை என்ற ஐவகைத்தன்மைகொண்ட படுக்கை. (திவ். திருப்பா. 145, உரை.)

பஞ்சசரி pañca-cari, *n.* <id.+ . Ornament of five strings; ஐந்து சரங்கொண்ட அலங்காரம். (S. I. I. ii, 181.)

பஞ்சசவனம் pañca-cavanam, *n.* <pañca-savana. A sacrifice; யாகவிசேடம்.

பஞ்சசனன் pañcacanaṇ, *n.* <pañcajan. An Asura slain by Kṛṣṇa; கிருஷ்ணனால் கொல்லப்பட்ட ஓர் அசுரன். பஞ்சசனனுடலில் வளர்ந்துபோன (திவ். நாயன். 7, 2.)

பஞ்சசாதனம் pañca-cāṇam, *n.* <pañcan+. The five requisites of a yōgin, viz., *pañca-cāṇam, yōka-paṭṭam, taṇṭam, kamaṇṭalacepamālai*; யோகிகளுக்குரிய ஆசனம், யோகப்பட்டம், தண்டம், கமண்டலம், சேபமாலையாகிய ஐந்து சாதனங்கள். (சு. சி. ப்ர. மாயா. 15.)

பஞ்சசாதாக்கியம் pañca-cātākkīyam, *n.* <id.+ sādākkīya. (Śaiva.) The five manifestations of Śiva, viz., *civa-cātākkīyam, amūrtti-cātākkīyam, mūrtti-cātākkīyam, tiru-cātākkīyam, kaṇma-cātākkīyam*; சிவசாதாக்கியம், அமூர்த்திசாதாக்கியம், மூர்த்திசாதாக்கியம், திருசாதாக்கியம், கன்மசாதாக்கியமென்ற ஐவகைச் சாதனங்கள். (தத்துவம். 191, உரை.)

பஞ்சசாதி pañca-cāti, *n.* <id.+ . பஞ்சகம்மாள்.

பஞ்சசாந்தி

பஞ்சசாந்தி pañca-cānti, *n.* <id.+ . A
(pañca-cānti) incantation; வேதமந்திர விசேடம். பவ
பஞ்சசாந்தியை (சேதுபு. இராமநா. 47).

பஞ்சசாயகன் pañca-cāyakan, *n.* <pañca-
cāyaka. Kāma, as having five arrows; [ஐங்
யோன்] மனிதன்.

பஞ்சசிகை pañca-cikai, *n.* <pañcan+ .
the five parts of the body that must not be
touched, viz., crown of the head, brows and
arms; சவரம் பண்ணத்தகாத உச்சி, புருவங்
கை, முழங்கைகள் என்ற ஐந்திடங்கள். (சங். அக.)

பஞ்சசியம் pañcaciya, *n.* <pañcāsyā.
as broad-faced; [அகன்ற முகமுடையது]
பஞ்சம். (யாழ். அக.)

பஞ்சசீலம் pañca-cīlam, *n.* <pañcan+ .
(Buddh.) The five rules of conduct, viz., ab-
stinence from passion, killing, toddy-drinking,
stealing and stealing; காமம், கொலை, கன், பொய்,
வெள்ளம் என்றும் ஐந்தினையும் முற்றத்துறந்தலாகிய
பஞ்சந்தரோழக்கம். (மணி. 21, 57, உரை.)

பஞ்சசுகந்தம் pañca-cukantam, *n.* <id.
See பஞ்சவாசம். (யாழ். அக.)

பஞ்சசுத்தி pañca-cutti, *n.* <id.+ . 1.
(Saiva.) The five kinds of purification in mental
worship, viz., pūtacutti, ānmacutti, tiraviya-
cutti, mantiracutti, ilinīkacutti; மானசபூசையில்
பூசுதந்தி ஆன்மசுத்தி திரவியசுத்தி மந்திரசுத்தி இலிங்க
சுத்தி என்ற ஐவகைச் சுத்திக்கிரியை. (சி. சி. 8, 20,
திரம்ப.) 2. (Tantra.) The five kinds of purifi-
cation indispensable for worship, viz., ātma-
cutti, slānacutti, mantiracutti, tiraviyacutti,
pūtacutti; பூசைக்கு இன்றியமையாத ஆத்மசுத்தி,
ஸ்தானசுத்தி, மந்திரசுத்தி, திரவியசுத்தி, தேவசுத்தி
என்ற ஐவகைச் சுத்திக்கிரியை. பஞ்சசுத்தி செய்து
விண்ணப் பாவத்துப் பூசை செய்தால் (தாயு. பராபர.
154).

பஞ்சசூனா pañca-cūnai, *n.* <pañca-
cūna. The five household articles, capable of
causing harm to animal life, viz., oven, grind-
ing-stone, broom, pestle and mortar, and
water-pot; வீட்டில் உயிரிகட்குத் தற்செயலாய்ச் சேதம்
விளைக்கக்கூடிய அடுப்பு, அம்மி, துடைப்பம், உரலுலக்
கை, நீரிக்குடம் என்ற ஐவகைப்பண்டங்கள். (யாழ்.
அக.)

பஞ்சஞானன் pañca-nānan, *n.* <pañcan
+ . Buddha; புத்தர். (சங். அக.)

பஞ்சட்டை pañcattai, *n.* perh. பஞ்ச.
Weak condition; நோய்மை. பஞ்சட்டைக்கால்.
Tinn.

பஞ்சடை-தல் pañcatai-, *v. intr.* <id.+
அடை-. To grow dim, as the eyes of one who is

famished with hunger or dying; பசி முதலியவற்
றல் பார்வை மங்குதல். காலன் வருமுன்னே கண்
பஞ்சடைமுன்னே (பட்டினத். திருப்பா. பக். 166).

பஞ்சணை pañcanai, *n.* <id.+ அணை.
Cushion stuffed with cotton; cotton mattress;
பஞ்சமெத்தை. கனகதண்டி மேலுக்குப் பஞ்சணை
யில்லை யென்பார்க்கும் (தனிப்பா.).

பஞ்சத்துரோகம் pañca-t-turōkam, *n.*
<pañcan+ . See பஞ்சமாபாதகம்.

பஞ்சத்துவம் pañcattuvam, *n.* <pañca-
tva. See பஞ்சகை.

பஞ்சத்தை pañcattai, *n.* Common Ceylon
laurel. See சண்பகப்பாலை.

பஞ்சதசப்பிரகரணம் pañca-taca-p-pira-
karaṇam, *n.* <pañcan+ . A treatise on Advaita;
ஓர் அத்துவைதநூல்.

பஞ்சதசம் pañca-tacam, *n.* <pañca-daśan.
1. Fifteen; பதினைந்து. 2. The ceremony done
to a deceased person before sapindī-karaṇam
on the 12th day of his death; இறந்தவர்
பொருட்டுப் பன்னிரண்டாம் நாள் சபிண்டகரணத்தின்
முன் செய்யுஞ் சிராத்தம். (சைவச. பொது. 231, உரை.)

பஞ்சதசாக்ஷரி pañcatācākṣari, *n.* <id.
+ . A mantra whose presiding deity is Śiva;
சிவமந்திர விசேடம். (சி. சி. பாயி. ஞானப். பக். 35.)

பஞ்சதசி pañca-taci, *n.* <pañca-daśi.
The new moon or the full moon; அமாவாசை
அல்லது பெளர்ணமி. (சைவச. பொது. 12.)

பஞ்சதந்திரம் pañca-tantiram, *n.* <pañ-
can+ . The Tamil version of Pañca-tantra con-
sisting of five books, viz., mittira-pētam, cukir-
lāpam, canti-vikkirakam, artta-nūcam, acam-
pīrētcīya-kārituvam; மீத்திரபேதம், சுகிரீலாபம்,
சந்திவிக்கிரகம், அர்த்தநாசம், அசம்பிரேட்சியசாரித்து
வம் என ஐம்பதயுடையதாய்த் தமிழில் மொழிபெயர்க்
கப்பட்ட நூல்.

பஞ்சதம் pañcatam, *n.* <pañca-tā. Death,
as being the dissolution of the five elements
of the body; [பஞ்சபூதங்களும் பிரிந்து தனியாகை]
மரணம். (யாழ். அக.)

பஞ்சதரு pañca-taru, *n.* <pañcan+ . The
five divine trees of Svarga or Indra's paradise,
viz., aricantaṇam, karṣṇakam, cantānam, pūri-
cālam, mantāram; சுவர்க்கலோகத்துக்குரிய அரி
சந்தனம், கற்பகம், சந்தானம், பாரிசாதம், மந்தாரம்
என்ற ஐந்து தேய்வமரங்கள். (குடா.)

பஞ்சதன் மாத்திரை pañca-tanmāttirai,
n. <id.+ . The five subtle rudiments of the

five Elements; பஞ்சபூதங்களின் தூக்கும்நிலைகளாகிய ஐந்து தத்துவங்கள். (சி. சி. 2, 64, சிவாக்.)

பஞ்சதாரை¹ pañca-tārai, n. <id. + dhārā. The five paces of a horse, viz., vikkitam, var-
kitam, upakanṭam, cavam, upacavam or mūca-
vam; வீக்கிதம், வங்கிதம், உபகண்டம், சவம், உபசவம்
அல்லது மாசவம் என்ற ஐவகைக் குதிரைநடை. புக்குள
பஞ்சதாரையோடு (திருவாலவா. 28, 47). (பு. வெ.
ஒழிபு, வென்றிப். 13, உரை.)

பஞ்சதாரை² pañca-tārai, n. [K. M.
pañcadāra.] Pure cane-sugar, refined sugar;
சருக்கரை. வீழ்சுவையினும் விரும்பத்தக்கதெனும்
பஞ்சதாரையினில் (மாறனலங். 235, உரை.)

பஞ்சதாளப்பிரபந்தம் pañca-tāla-p-
pirapantam, n. <பஞ்சதாளம் +. That which is
composed of the five tālam; பஞ்சதாளத்தால்
அமைந்தது. (சிலப். 3, 154, உரை.)

பஞ்சதாளம் pañca-tālam, n. <pañcan +.
(Mus.) The five primary time-measures, viz.,
caccarpuṭam, cācarpuṭam, caṭpitāputtirakam,
camṭattuvēṭṭam, urkaṭitam, said to have origin-
ated from the five faces of Śiva; சிவபிரானது
ஐந்துமுகத்தினின்றும் உதித்தனவாகச் சொல்லப்படும்
சச்சற்புடம், சாசற்புடம், சட்டிதாபுத்திரகம், சம்பத்து
வேட்டம், உங்குடிதம் என்ற ஐந்து தாளங்கள். (பரத.
தாள. 2.)

பஞ்சதிரவியம் pañca-tiraviyam, n. <id.
+. 1. See பஞ்சகவ்வியம். (சங். அக.) 2. The five
kinds of products, viz., malaipatu-tiravi-
yam, kāṭupatu-tiraviyam, nāṭupatu-tiraviyam,
nakarpatu-tiraviyam, kaṭalpatu-tiraviyam; மலை
படுதிரவியம், காடுபடுதிரவியம், நாடுபடுதிரவியம்,
நகர்படுதிரவியம், கடல்படுதிரவியம் என்ற ஐவகைப்
பொருள்கள்.

பஞ்சதிராவிடம் pañca-tirāviṭam, n. <id.
+. The five provinces south of the Vindhyaś,
viz., Tirāviṭam, Āntiram, Kannaṭam, Makārāṭ-
tiram, Kūrccaram; விந்தியத்திற்குத் தென்மேயுள்ள
திராவிடம், ஆந்திரம், கன்னடம், மகாராட்டிரம், கூர்ச்ச
சரம் என்ற ஐந்து திராவிடதேசங்கள்.

பஞ்சதீபாக்கினிலேகியம் pañca-tīpāk-
kini-lēkiyam, n. <id. +. A stomachic; சாட
ராக்கினியைக் கிளாச்செய்யும் இலேகியவகை.

பஞ்சதீர்க்கம் pañca-tirkkam, n. <id. +.
The five parts of the body which ought to be
long according to the ideal of personal beauty,
viz., the arms, eyes, abdomen, nose and
breast; சாமுத்திரிகாலட்சணப்படி நீண்டிருக்க
வேண்டிய புயம், கண், வயிறு, முக்கு, மார்பு என்ற
ஐவகை உடலுறுப்புக்கள்.

பஞ்சதீர்த்தம் pañca-tīrttam, n. <id.
Water poured from the palm of the hand
propitiate Dēvas, Piṭṛs, Ṛṣis, Bhūtas
human beings; தேவர், பிதர், இரூட்சன், பூ-
மானிடர் என்ற ஐவர்க்குப் பரிதியாக உள்ளவை
பலபக்கங்களினின்று வெளிவிடப்படும் நீர். (சை-
பொது. 66, உரை.)

பஞ்சது pañcatu, n. (யாழ். அக.) 1. K
தயில். 2. Time; நேரம்.

பஞ்சதுட்டன் pañca-tuṭṭan, n. <pañ-
+. See பஞ்சமாபாதகன். பஞ்சதுட்டனைச் சாது-
யென்று (தேவா. 648, 5).

பஞ்சதுந்துபி pañca-tuntupi, n. <id.
See பஞ்சமாசத்தக்கருவி. (கோயிற். நடராச.
உரை.)

பஞ்சதுபம் pañca-tūpam, n. <id.
The five kinds of incense, viz., akil, cāmpirā-
kunturukkam, kukkulu, cūṭan; அகில், சாம்பிர-
ராணி, குந்துருக்கம், குக்குலு, குடன் என்ற ஐவகைய-
புகைத்தந்தூரிய வாசனைப்பண்டங்கள். (சங். அக.)

பஞ்சதை pañcatai, n. <pañca-tā. (யா-
அக.) 1. The five elements; ஐம்பூதம்.
Death; சாவு.

பஞ்சந்தாங்கி pañcan-tānki, n. <பஞ்ச-
+. A means of support in times of famine,
a field; பஞ்சகாலத்தில் ஆதரிப்பது.

பஞ்சந்தாளி pañcantāli, n. Chinese
box. See கருவேப்பிலை, 3. (L.)

பஞ்சநகக்கூர்மையோன் pañca-naka-
kūrmaiyōn, n. <pañcan +. Tortoise,
having five sharp claws; [ஐந்து கூர்மையான
முடையது] ஆமை. (மூ. அ.)

பஞ்சநகம் pañca-nakam, n. <id. +.
Elephant, as having five nails; யானை. (மூ. அ.)
2. Tortoise; ஆமை. (மூ. அ.) 3. Tiger; பு-
(யாழ். அக.)

பஞ்சநகாயுதம் pañca-nakāyutam,
<pañca-nakhāyudha. Lion, as armed with
five claws; [ஐந்து நகப்படையுடையது] சிங்கம்.
(பிங்.)

பஞ்சநகி pañca-naki, n. <pañcan +.
Double-tongued lizard; உடும்பு. (மூ. அ.)

பஞ்சநதம் pañca-natam, n. <id. +. Time
vaiyāru in Tanjore District; தஞ்சை ஜில்லாவில்
உள்ள திருவையாறு என்னும் தலம்.

பஞ்சநதி pañca-nati, n. <id. +.
பஞ்சநதம். (யாழ். அக.)

ஞ்சநமஸ்காரம் pañca-namaskāram, *n.* *<id. + .* (Jaina.) A mantra of five letters, viz., *a, u, ā, e, o*, being the initial letters respectively of *arukar, ciltar, ācāriyar, upāttiyāyar, cātukkar*; அருகர், சித்தர், ஆசாரியர், உபாத்தியாயர், சாதுகர் என்ற ஐவரையும் முறையே வணங்குதல் துறியாகச் சமயத்தில் வழங்கும் *அ, ஓ, உ, ஈ, எ* என்ற ஐந்தெழுத்துக்களாலாகிய மந்திரம். (சீவக. 951, உரை.)

பஞ்சநிறக்கல் pañca-nīra-k-kal, *n.* *<id.* A kind of stone; சிலாநாகக்கல். (யாழ். அக.)

பஞ்சநீராஞ்சனம் pañca-nīrāñcanam, *n.* *<id. + .* Worship of an idol in five ways, viz., waving of lamp, lotus, cloth and leaf, and then falling prostrate before it; விளக்கு, தீபம், துணி, இவற்றைத் தேய்வதுக்குமுன் பற்றியும் அதற்குமுன் தண்டனிடும் புரியும் ஐவகைப் பஞ்சஞ்செயல். (யாழ். அக.)

பஞ்சப்பாட்டு pañca-p-pāṭṭu, *n.* *<பஞ்சம் + .* Poverty, as the burden of one's song; பாது தனது ஏழைமையைக்கூறுங் கூற்று. Collog.

பஞ்சப்பிரமம் pañca-p-piramam, *n.* *<pañca-brahma.* 1. An Upaniṣad, one of 108; ஐந்தேட்டி உபநிடதங்களுள் ஒன்று. 2. The five faces of Śiva, viz., *īcāṇam, tarṇpuruṭam, akōram, vāma-īṭvam, cāttiyōcātam*; ஈசானம், தற்புருடம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம் என்ற சிவமுகங்கள். (அபி. சிந்.) 3. The mantras relating to the five faces of Śiva; சிவபெருமானது ஐந்து திருமுகம் பற்றிய மந்திரங்கள். அடைவுறு பஞ்சப்பிரம மந்திரத்தால் (காஞ்சிப்பு. சனந். 14).

பஞ்சப்பிராணன் pañca-p-pirāṇan, *n.* *<pañcan + .* The five vital airs of the body, viz., *prāṇan, apāṇan, viyāṇan, camāṇan, udāṇan*; உடலிலுள்ள பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன் என்ற ஐவகைவாயுக்கள்.

பஞ்சபசு pañca-pacu, *n.* *<id. + .* The five cows. See கோமாதாக்கள்.

பஞ்சபட்சபரமானம் pañca-paṭca-paramam, *n.* Corr. of பஞ்சபட்சியபரமானம்.

பஞ்சபட்சி pañca-paṭci, *n.* *<பஞ்ச + .* 1. (Astr.) The five birds, viz., *vallūru, āntai, kākam, kōḷi, mayil* whose representative letters *அ, ஓ, உ, ஈ, எ* are used for divination; துறியறிதற்குத் துரிப்பலவனுமான வல்லூறு, ஆந்தை, காகம், கிழி, மயில் என்ற ஐந்துபட்சிகள். (பஞ்சாங்.) 2. பஞ்சபட்சிக்காதல்.

பஞ்சபட்சிக்காதல் pañca-paṭci-k-kātal, *n.* *<பஞ்சபட்சி + .* Treatise on soothsaying from

the notes of *pañca-paṭci*; பஞ்சபட்சிகளின் ஒலியைக்கொண்டு துறிகொல்லும் நூல்.

பஞ்சபட்சிசாஸ்திரம் pañca-paṭci-cāstiram, *n.* *<id. + .* System of divination from *pañca-paṭci*; பஞ்சபட்சிகளைக்கொண்டு துறிகொல்லும் சாஸ்திரம்.

பஞ்சபட்சியபரமானம் pañca-paṭci-ya-paramāṇnam, *n.* *<pañcan + bhakṣya + .* A sumptuous feast with dainties of five kinds; உண்பன தீன்பன பருதவன நக்தவன மேல்லுவன என்னும் ஐவகைப் பொருள்களோடு படைக்கும் உணவு.

பஞ்சபட்சிவேளை pañca-paṭci-vēlai, *n.* *<பஞ்சபட்சி + .* (W.) 1. Auspicious hour ascertained by augury; பஞ்சபட்சிகளாற் துறியறியும் நேரம். 2. Augury from the eating, sleeping, walking, ruling and dying of *pañca-paṭci* between the full and the new moon; அமாவாசை பூர்ணிமைகளின் இடையே பஞ்சபட்சிகளின் உண்டி, துயில், நடை, அரசு, சாவுகளினின்று அறியும் துறி.

பஞ்சபர்வம் pañca-parvam, *n.* *<pañcan + .* 1. The five ceremonial days in a month, viz., *caṅkīramaṇam*, eighth and the fourteenth *titi* of the dark half or the 11th *titi* and the day of a deity, the newmoon and the full-moon; சங்கிரமணம், கிருஷ்ணபட்சத்து அஷ்டமி சதுர்த்தசிகள் அல்லது ஏகாதசியும் சுவாமிக்ருதிய நட்சத்திரமும், அமாவாசை, பேரர்ணம் என்னும் ஒவ்வொரு மாசத்திலும் வரும் விசேட தினங்கள். Loc. 2. The five ceremonial days in each lunar fortnight; ஒவ்வொரு பட்சத்திலும் வரும் ஐந்து விரத தினங்கள். (W.)

பஞ்சபரமேட்டிகள் pañca-paramēṭṭikal, *n.* *<id. + paramēṣṭhin.* (Jaina.) Five chief worthies, viz., *arukar, ciltar, ācāriyar, upāttiyāyar, cātukkal*; அருகர், சித்தர், ஆசாரியர், உபாத்தியாயர், சாதுக்கள் என்ற ஐவகை சைனசமயப் பேரியார். (சிலப். 10, 18, உரை.)

பஞ்சபரிவாரத்தனை pañca-parivarttanai, *n.* *<id. + .* (Jaina.) The five conditions that come in rotation, viz., *karumam, aviccai, vācanai, uruci, māyācampantam*; கருமம், அவிச்சை, வாசனை, உருசி, மாயாசம்பந்தம் என ஐவகையாய் மாறிவரும் விஷயங்கள். (மேருமந். 71, உரை.)

பஞ்சபல்லவம் pañca-pallavam, *n.* *<id. + .* Sprigs of *ātti, mā, muṭ-kiluvai, mullai, vilvam*, used for worship; பூசனைக்குரிய ஆத்தி, மா, முட்கிளுவை, முல்லை, வில்வம் என்ற ஐந்தன் தளிர்கள். (யாழ். அக.)

பஞ்சபலோதகம் pañca-palōtakam, *n.* *<id. + phala + udaka.* Juice extracted from *elumiccai, nārattai, tamarattai, koluñci*, and

mātulai fruits; எலும்பிசை, நாரத்தை, தமரத்தை, கோழஞ்சி, மாதுளை என்ற ஐவகைப் பழங்களிலிருந்து எடுக்குஞ் சாறு. (தத்துவப். 65, உரை.)

பஞ்சபக்திப்பாஷாணம் *pañca-pakṣi-pāṣāṇam*, *n.* prob. *id.* +. A prepared arsenic; வைப்புப்பாஷாணவகை. (W.)

பஞ்சபாண்டவர் *pañca-pāṇṭavar*, *n.* <*id.* +. The five Pāṇḍava brothers, sons of King Pāṇḍu, viz., Tarumaṇ, Viṃaṇ, Aruccuṇaṇ, Nakulaṇ, Cakatēvaṇ; பாண்டுகத்திரான நருமன், வீமன், அருச்சுனன், நதலன், சுகதேவன் என்ற ஐவர். பஞ்சபாண்டவர்க்காகி . . . தூதுசென்று (பெரியதி. 2, 3, 5):

பஞ்சபாண்டவர்கள் படுக்கை *pañca-pāṇṭavarkaḷ-paṭukkai*, *n.* <பஞ்சபாண்டவர் +. Stone-beds in the caves of a hill; மலைக்குகையிலுள்ள கற்படுக்கை. பஞ்சபாண்டவர்கள் படுக்கை பொற்றைக்குக் கிழக்கு (T. A. S. i, 262).

பஞ்சபாணச்செயல் *pañca-pāṇa-c-ceyal*, *n.* <பஞ்சபாணம் +. The effects of Kāma's five arrows, five in number, viz., *uṇmattam*, *matanaṇ*, *mōkaṇam*, *caṇṭāpam*, *vacikaraṇam*; மனமதனது பஞ்சபாணப் பிரயோகத்தால் உண்டாதும் உன்மத்தம், மதனம், மோகனம், சந்தாபம், வசீகரணம் என்ற ஐவகை நிகழ்ச்சிகள். (திவா.)

பஞ்சபாணம் *pañca-pāṇam*, *n.* <*pañcan* +. The five arrows of Kāma, viz., *tāmarai-malar*, *acōka-malar*, *mā-malar*, *mullai-malar*, *karuṇ-kuvāḷai-malar*; தாமரைமலர், அசோகமலர், மாமலர், முல்லைமலர், கருங்குவளைமலர் என்ற ஐவகை மன்மத பாணங்கள். பஞ்சபாண வஞ்சகன்செய் வஞ்சனையான் (பாரத. அருச்சுனன் தீர். 36).

பஞ்சபாணன் *pañca-pāṇaṇ*, *n.* <*pañca-bāṇa*. Kāma, as armed with five arrows; [ஐங்கணையோன்] மன்மதன். (திவா.)

பஞ்சபாணாவஸ்தை *pañca-pāṇāvastai*, *n.* <*id.* +. The five states of love-stricken persons, viz., *cuppirayōkam*, *vippirayōkam*, *cōkam*, *mōkam*, *maranaṇ*; காமநோயால் உண்டாதும் சுப்பிரயோகம், விப்பிரயோகம், சோகம், மோகம், மரணம் என்ற ஐவகைத் துன்பநிலை. (குடா.)

பஞ்சபாணி *pañca-pāṇi*, *n.* <*pañcan* + *perh. pāṇi*. Pārvatī; பார்வதி. பஞ்சபாணி தந்த முருகோனே (திருப்ப. 682).

பஞ்சபாத்திரம்¹ *pañca-pāttiram*, *n.* <*id.* +. The five cups used in worship to hold water for *arkkiyam*, *pāttiyam*, *ūcamāṇiyam*, *snāṇiyam*, *cuttōlakam*; பூசையில் அரிக்கியம், பாத்திரம், ஆசமனியம், ஸ்நானியம், சுத்தோதகம் என்பவைகளுக்கு உபயோகிக்கப்படும் ஐந்து நீர்வட்டில். (W.)

பஞ்சபாத்திரம்² *pañca-pāttiram*, <*pañca* +. Water-vessel with a wide mouth; அகன்றவாயுள்ள நீர்த்தபாத்திரம். *Loc.*

பஞ்சபாதகம் *pañca-pātakam*, *n.* <*pañcan* +. See பஞ்சமாபாதகம். (திவா.)

பஞ்சபாதகன் *pañca-pātakan*, *n.* <*id.* +. See பஞ்சமாபாதகன். பாயவெண்டிரை நிலத்து பஞ்சபாதகரே (உபதேசகா. உருத்திராக. 53).

பஞ்சபாரதியம் *pañcapāratīyam*, A Tamil musical work attributed to the sage Nārada; நாரதமுனிவர் இயற்றியதாகக் கருதப்படுகின்ற இசைத்தமிழ் நூல். (சிலப். உரைப்பா.)

பஞ்சபாலை *pañcapālai*, *n.* A kind of paddy; ஒருவகை நெல். அருச்சுனம் பஞ்சபாலை. (பஞ்ஜ. பஞ்ஜ. 23).

பஞ்சபூசாவத்தம் *pañca-pūcāvāntam*, <*pañcan* +. Ear-ring having small pieces of stones arranged like the five stars of the constellation asterism; பூசநட்சத்திரத்தைப்போல ஐந்து உருக்கொண்ட காதணிவகை.

பஞ்சபூதச்சரக்கு *pañca-pūta-c-caraku*, *n.* <பஞ்ச + பூதம் +. The five medicinal substances *tālakam*, *vīram*, *kauri*, *vellai*, *liṅka*; தாளகம், வீரம், கேளிர், வெள்ளை, லிங்கம் என்ற ஐவகை மருந்துச்சரக்குகள். (சங். அக.)

பஞ்சபூதம் *pañca-pūtam*, *n.* <*id.* +. The five elements, viz., *pirutivi*, *apṇu*, *tēyu*, *ākācam*; பிரதீவி, அப்பு, தேயு, ஆகாசம் என்ற ஐம்பூதங்கள்.

பஞ்சபேதி *pañca-pēti*, *n.* <*id.* +. The five solvents, viz., *annapēti*, *cattirapēti*, *paricapēti*, *māṇkicapēti*; அன்னபேதி, கத்திரபேதி, தூம்பேதி, பரிசபேதி, மாங்கிசபேதி என்ற ஐவகைப்பட்ட நெகிழ்த்தும் பொருள்கள் (சங். அக.)

பஞ்சம்¹ *pañcam*, *n.* [M. *pañcam*.] Scarcity, famine, dearth; சிறுவிலக்காலம். பஞ்சம் பொழுது பஞ்சத்துண்பான் (சிறுபஞ். 79).

பஞ்சம்² *pañcam*, *n.* <*pañcan*. Hunger; ஐந்து. (குடா.)

பஞ்சம்பசி *pañcam-paci*, *n.* <பஞ்சம் + பசி. Scarcity and hunger; பஞ்சமும் பசியும்.

பஞ்சம்ஹிஸ்ஸா *pañcam-hissā*, <*pañcan* + *U. hissa*. One-fifth share; ஐந்துபங்கி.

பஞ்சமகதி *pañcamakati*, *n.* <*pañcan* + *gati*. Salvation; மோக்கம். (பிங்.)

பஞ்சமகாயக்கியம் *pañca-makāyakkīyam*, *n.* <*pañcan* + *mahā*. See பஞ்சமகாயக்கியம்.

பஞ்சமகாயஞ்சும் pañca-makā-yaññam, <id. + id. +. See பஞ்சமகாயாகம்.

பஞ்சமகாயாகம் pañca-makā-yākam, n. <id. + id. +. The five sacrifices which a

house-holder is enjoined to perform daily, viz., *iramayākam*, *teywayākam*, *pūṭayākam*, *pīṭirayākam*, *mūṇuṭayākam*; இல்லறத்தோன் நாளும் செய்துரிய பிரமயாகம், தேய்வயாகம், பூதயாகம், பிழையாகம், மாணுடயாகம் என்ற ஐவகை வேள்வி.

பஞ்சமதி pañcamati, n. Penalty imposed on tenants for damage to the land in their occupation; நிலத்தைக் கேடுத்ததன்போருட்கு துடிக்கத்து வதலிக்கும் நஷ்டப்போருள். Rd.

பஞ்சமந்திரம் pañca-mantiram, n. <pañcan +. 1. See பஞ்சநமஸ்காரம். (சிலப். 9, 100, உரை.) 2. See பஞ்சாட்சரம். பஞ்சமந்திரமாதம் பரமனா (தேவா. 560, 3).

பஞ்சமம் pañcamam, n. <pañcama. 1. The fifth; ஐந்தாவது. பஞ்சமத்தை யமைக்க (சிவதரு. 69). 2. (Mus.) Fifth note of the gamut, one of *capla-curam*, q. v.; ஐந்தகரங்களுள் ஐந்தாவது. பஞ்சமத்தியற்றும் வீணை (பிரமோத். 3, 44). 3. (Mus.) A secondary melody-type of the *kurñci* or *pālai* class; குறிஞ்சி அல்லது பாலைப்பண் வகை. (பிங்.) 4. Beauty; அழகு. (யாழ். அக.) 5. Cleverness, skill; சாமர்த்தியம். (யாழ். அக.)

பஞ்சமர் pañcamar, n. <id. Non-caste Hindus outside the four-fold caste system; பால்வருணத்துக்குப் புறம்பான வருணத்தார்.

பஞ்சமரபு pañca-marapu, n. perh. *pañcan* +. A Tamil musical treatise by Arivaṇār; அறிவனார் இயற்றிய ஓர் இசைத்தமிழ்தூல். (சிலப். உரைப்பா.)

பஞ்சமலம் pañca-malam, n. <id. +. (Śaiva.) The five impurities bringing the soul into bondage, viz., *āṇavam*, *kaṇmam*, *mūyāi*, *mūṇyāyam*, *tirōṭāṇam*; ஆணவம், கன்மம், மாயை, மாயேயம், திரோதானம் என்ற ஐவகை மலங்கள். (பிங்.)

பஞ்சமாசத்தக்கருவி pañca-mā-catta-karuvi, n. <id. + மா +. The five kinds of musical instruments, viz., *tōr-karuvi*, *tuṭai-k-karuvi*, *narappu-k-karuvi*, *kañca-k-karuvi*, *mitarru-k-karuvi*; தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நாப்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, மிடற்றுக்கருவி என்ற ஐவகை இசைக்கருவிகள். (திவா.)

பஞ்சமாபாதகம் pañca-mā-pātakam, n. <id. + id. +. The five heinous sins of killing, lying, stealing, drinking and abusing one's parents; கொலை, போய், களவு, கள்ளுண்ண, குருநித்தை என்ற ஐவகைக் கொடுஞ்செயல். (W.)

பஞ்சமாபாதகன் pañca-mā-pātakan, n. <id. + id. +. One guilty of *pañcamāpātakam*; பஞ்சமாபாதகஞ் செய்தோன். பஞ்சமாபாதகரெனினும் (உபதேசகா. விபூதி. 12).

பஞ்சமி pañcami, n. <pañcamī. 1. Fifth lunar day; ஐந்தாம் திதி. பஞ்சமிப்பெயர் படைத்துள திதி (கம்பரா. மீட்சிப். 140). 2. The last five of the 27 *nakṣatras*. See தனிஷ்டாபஞ்சமி. 3. (Gram.) The fifth case; ஐந்தாம்வேற்றுமை. பஞ்சமியாகிய இன் ஐந்தாம் வேற்றுமையாம் (பி. வி. 6, உரை). 4. Pārvatī; பார்வதி. (நாமதீப. 23.)

பஞ்சமித்தேவதை pañcami-t-tēvatai, n. <id. +. The tutelary deities of *tanisṭāpañcami*; தனிஷ்டாபஞ்சமி நாட்களுக்கூற்றிய தேய்வங்கள். (W.)

பஞ்சமிப்பேய் pañcami-p-pēy, n. <id. +. See பஞ்சமித்தேவதை. (W.)

பஞ்சமிலெவவாதம் pañcamilevavātam, n. Castor plant. See சிற்றுமணக்கு. (சங். அக.)

பஞ்சமுகம் pañca-mukam, n. <pañcan +. See பஞ்சமுகமுத்திரை. (செந். x, 426.)

பஞ்சமுகமுத்திரை pañca-muka-muttirai, n. <பஞ்சமுகம் +. A hand-pose in which the fingers of one hand are intertwined with those of the other, the ring-fingers being held erect; இருகையிலுமுள்ள ஆட்காட்டிவிரல், பேருவிரல், நடுவிரல், சிறுவிரல்களைத் தம்முட்கோத்துப் பிடித்தபின் மோதிரவிரல்களை நடுவே நிமிர்த்திக்காட்டும் முத்திரை வகை.

பஞ்சமுகவாசம் pañca-muka-vācam, n. <பஞ்ச +. See பஞ்சவாசம். அமிழ்தனைய பஞ்சமுகவாசமமைத்து (சீவக. 2026).

பஞ்சமுகவாத்தியம் pañca-muka-vāttiyam, n. <id. + mukha +. See பஞ்சானனமுரசு. (திருவாரூ. 351, அரும்.)

பஞ்சமுகன்¹ pañca-mukan, n. <id. + id. Śiva; சிவன். (குடா.)

பஞ்சமுகன்² pañca-mukan, n. <pañca + id. Lion; சிங்கம். (யாழ். அக.)

பஞ்சமுகாஸ்திரம் pañca-mukāstiram, n. <pañca-mukha +. A five-pointed weapon; ஐம்புகங்கோண்ட ஆயுதவகை.

பஞ்சமுத்திரை pañca-muttirai, n. <pañcan +. 1. The five marks on a person's foot, viz., *patumam*, *caṇkam*, *makaram*, *cak-karam*, *tanṭam*; பாதங்களிற் காணப்படும் பதுமம், சங்கம், மகரம், சக்கரம், தண்டம் என்ற ஐந்து அடை

பஞ்சலாங்கலதானம்

பஞ்சலாங்கலதானம் pañca-lāṅkala-tā-
n. <id. +. A gift of five ploughs with
to Brahmins; ஐந்து ஏரிகளை நிலத்துடன் அந்
தானம். பஞ்சலாங்கலதானத்தின்
உதவித் தானம். பஞ்சலாங்கலதானத்தின்
(கூர்மபு. தானமுரை. 64).

பஞ்சலி-த்தல் pañcali-, 11 v. intr. To be
mentally; மனந்தமோறுதல். மதுமயக்கத்தாற்
பஞ்சலித்து (சிலப். 10, 131, உரை).

பஞ்சலிங்கம் pañca-liṅgam, n. <pañcan
The five kinds of liṅgas or emblems of
worshipped in temples, viz., pīrutivi-liṅ-
gam, appu-liṅgam, tēyu-liṅgam, vāyu-liṅgam,
kāli-liṅgam; பிருதிவிலிங்கம், அப்புலிங்கம், தேயு-
லிங்கம், வாயுலிங்கம், ஆகாசலிங்கம் என்ற ஐந்து சிவ-
லிங்கங்கள்.

பஞ்சலிப்பு pañcalippu, n. <பஞ்சலி-
Adverse circumstances; hardships of famine;
பஞ்சத்தின் வருத்தம். 2. Complaint of indigence;
பஞ்சலிப்பு. (J.)

பஞ்சலை pañcalai, n. 1. A river-fish,
attaining at least a foot in length,
(Barbus sarana; குறைந்தது ஓரடிவளர்வதும்
வெண்ணிறமுள்ளதுமான ஆற்றுமீன்வகை. 2. A
fresh water fish, dark silvery, Barbus chry-
sophona; கருவேண்மை நிறமுள்ள நல்ல தண்ணீர்மீன்
வகை.

பஞ்சலோகம் pañca-lōkam, n. <pañcan
+. 1. The five kinds of metal, poṇḍu, irumpu,
cempu, iyam, vellī; போன், இரும்பு, செம்பு, ஈயம்,
வெள்ளி என்ற ஐவகைத் தாதுக்கள். (பிங்.) 2.
Amalgam of the five metals; ஐவகை லோகக்
கலப்பு.

பஞ்சலோபி pañca-lōpi, n. <pañca +.
Great miser; மிக்கலோபி. பஞ்சலோபித்தனம். (W.)

பஞ்சவட்டந்தடி pañcavaṭṭan-taṭi, n.
<பஞ்சகோட்டு-+. Bow for ginning cotton;
பஞ்சகோட்டும் வில். (யாழ். அக.)

பஞ்சவடம் pañca-vaṭam, n. Sacred
thread worn by dvijas; பூனூல். (யாழ். அக.)

பஞ்சவடி¹ pañcavaṭi, n. <pañca-vaṭi.
The sacred grove of five banyans on the banks
of the Godāvari, where Sītā was abducted by
Ravana; கோதாவரிக்கரையிலுள்ளதும், ஐந்து ஆல-
வாழ்கள் சேர்ந்திருக்கப்பெற்றதும் சீதாபிராட்டியை
கொடுவதற்குக் கவர்ந்துசென்ற இடமுமான தலம். பாங்-
காசுதாலையுள் பஞ்சவடி மஞ்ச (கம்பரா. அகத்.
57).

பஞ்சவடி² pañcavaṭi, n. <pañca-vaṭa.
Sacred thread of hair; மயிரிக்கயிற்றாலாகிய பூனூல்.
பஞ்சவடி மாப்பிணை (தேவா. 228, 5).

பஞ்சவத்திரம் pañca-vattiram, n. <pañ-
cavaktra. Lion, as broad-faced; [அகன்றமுக
முடையது] சிங்கம்.

பஞ்சவத்திரன் pañca-vattiran, n. <pañ-
ca-vaktra. Śiva, as five-faced; [ஐம்முகன்]
சிவன். (யாழ். அக.)

பஞ்சவமுது pañca-v-amutu, n. <பஞ்ச
+. See பஞ்சாமீர்தம். (S. I. I, v, 86.)

பஞ்சவர் pañcavar, n. <id. See பஞ்ச
பாண்டவர். பஞ்சவர்க்குத் தூது நடந்தானை (சிலப். 17,
மடந்தாழு.).

பஞ்சவர்ணக்கிளி pañca-varṇa-k-kili, n.
<பஞ்சவர்ணம் +. Macaw, a species of parrot,
Trichoglossus, as having five colours; ஐவர்ண
முடைய கிளிவகை. கிள்ளையும் பஞ்சவர்ணக்கிளிக்
கூட்டமும் (குற்ற. குற. 87, 3).

பஞ்சவர்ணம் pañca-varṇam, n. <pañcan
+. The five colours, white, black, red, yellow,
green; வெள்ளை, கறுப்பு, சிவப்பு, மஞ்சள், பச்சை
என்ற ஐவகை நிறம்.

பஞ்சவர் தூதன் pañcavar-tūtan, n. <பஞ்
சவர் +. Kṛṣṇa, as the ambassador of the
Pāṇḍavas; [பாண்டவருடைய தூதன்] கண்ண
பிரான். பஞ்சவர்தூதனும் பாரசுதன் கைசெய்து (திவ்.
பெரியாழ். 1, 8, 3).

பஞ்சவலக்கம் pañcavalakkam, n. See
பஞ்சவற்கலம். (சங். அக.)

பஞ்சவற்கம் pañca-varṅkam, n. See
பஞ்சவற்கலம். (பதார்த்த. 510.)

பஞ்சவற்கலம் pañcavarṅkalam, n. <pañ-
can +. Bark of the five trees atti, aracu, āl,
pūvaracu, vēl; அத்தி, அரசு, ஆல், பூவரசு, வேல்
என்பவற்றின் பட்டை. (மலை.)

பஞ்சவன் pañcavan, n. <id. The Pāṇḍya;
பாண்டியன். பழியொடு படராப் பஞ்சவ வாழி (சிலப்.
20, 33). (பிங்.)

பஞ்சவன்னக்கிளி pañca-vanna-k-kili, n.
<பஞ்சவன்னம் +. See பஞ்சவர்ணக்கிளி. (யாழ்.
அக.)

பஞ்சவன்னம் pañca-vannam, n. See
பஞ்சவர்ணம்.

பஞ்சவாசம் pañca-vācam, n. <pañcan +.
The five aromatics, viz., ilavaṅkam, ēlam, karṇ-
pūram, cāli-k-kāy, takkōlam; இலவங்கம், ஏலம்,
கரிப்பூரம், சாதிக்காய், தக்கோலம் என்ற ஐவகை
வாசனைத்திரவியங்கள். (சிலப். 5, 26, உரை.)

பஞ்சவாத்தியம் pañca-vāttiyam, n. <id.
+. See பஞ்சமாசுத்திக்கருவி.

பஞ்சவாதனம் *pañca-v-ātaṇam*, *n.* <id. +. The five kinds of sitting posture assumed in worship, viz., *anantācaṇam*, *kūrmācaṇam*, *cinṅkācaṇam*, *ṭatumācaṇam*, *yōkācaṇam*; அனந்தாசனம், கூர்மாசனம், சிங்காசனம், பதுமாசனம், யோகாசனம் என்று ஐவகையான ஆசனங்கள். (சி. சி. பர. மாயா. 15.)

பஞ்சவாயுக்கள் *pañca-vāyukkal*, *n.* <id. +. 1. See பஞ்சப்பிராணன். (சங். அக.) 2. The five vital airs of the body, viz., *kirukaraṇ*, *kūrman*, *tanāñcayan*, *tēvatattan*, *nākan*; கிருகரன், கூர்மன், தனஞ்சயன், தேவத்தன், நாகன் என்ற ஐவகை உடல்வாயுக்கள். (சைவச. பொது. 293, உரை.)

பஞ்சவாரவூரிடுவரி *pañca-vāra-v-ūr-iṭu-vari*, *n.* prob. id. +. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (I. M. P. Tj. 94.)

பஞ்சவாரியம் *pañca-vāriyam*, *n.* <id. +. A village committee entrusted with collection of village dues; கிராமவரிகளை வசூலிக்கும் அதிகாரக் கூட்டத்தார். (I. M. P. Tj. 83.)

பஞ்சவிஞ்சதி *pañca-viñcati*, *n.* <*pañca-vimśati*. Twenty-five; இருபத்தைந்து. இருவகைப் பஞ்ச விஞ்சதி தெரியின் (ஞான. 8, 5).

பஞ்சவிடயம் *pañca-viṭayam*, *n.* <*pañcan* +. The objects of the five senses, viz., *iracam*, *uruvam*, *kantam*, *cattam*, *paricam*; இரசம், உருவம், கந்தம், சத்தம், பரிசம் என்ற ஐம்புலன். (சங். அக.)

பஞ்சவிருத்தி *pañca-virutti*, *n.* <id. + *vrddhi*. The twenty-five Reals. See தத்துவம்¹, 4. (4. வெ. 8, 33, உரை.)

பஞ்சவில்வம் *pañca-vilvam*, *n.* <id. +. The five trees, viz., *vilvam*, *nocci*, *māvilanikai*, *mutkiluvai*, *vilā*; வில்வம், நோக்கி, மாவிலங்கை, முட்கிளுவை, விளா என்ற ஐம்மரங்கள். வில்வநொச்சி மாவிலங்கை முட்கிளுவை வெள்ளில் பஞ்சவில்வமென்பார் (சிவராத்த. 4. சிவமான். 37).

பஞ்சவுப்பு *pañca-v-uppu*, *n.* <id. +. See பஞ்சலவணம். (பதார்த்த. 1098.)

பஞ்சவெச்சம் *pañca-v-eccam*, *n.* <id. + எச்சம்². See பஞ்சமகாயாகம். (யாழ். அக.)

பஞ்சறை *pañcarai*, *n.* <பஞ்ச + அறை-. cf. பஞ்சட்டை. Weak condition; தளர்நிலை. Loc.

பஞ்சறைக்கிழவன் *pañcarai-k-iḷavan*, *n.* <பஞ்சறை +. A decrepit, old man; தளர்ந்த கிழவன். (யாழ். அக.)

பஞ்சனம் *pañcanam*, *n.* <*bhāñjana*. Destroying; hurting; breaking; அழிக்கை. (யாழ். அக.)

பஞ்சனி *pañcani*, *n.* <*pañcani*. chequered cloth for playing at draughts; கேட்டான் மனை. (யாழ். அக.)

பஞ்சஸ்கந்தம் *pañca-skantam*, *n.* <*pañcan* + *skandha*. (Buddh.) See பஞ்சகந்தம்². (மே. 30, 33, அரும்.)

பஞ்சஸம்ஸ்காரம் *pañca-samskāra*, *n.* <id. +. The five ceremonies of consecration, viz., *tāpam*, *puṇṭaram*, *tāciya-nūma*, *mantirōpatēcam*, *tiruvārāṇam*; தாபம், புண்டாரம், தாசியநாமம், மந்திரோபதேசம், திருவாராதனை என்ற ஐவகை ஸம்ஸ்காரங்கள். *Vaiṣṇ.*

பஞ்சா *pañcā*, *n.* <U. *pañjā*. 1. Clutch or grasp of the hand; கைப்பிடி. 2. Hand with the five fingers extended; நீட்டிய விரற்கை. Figure of the hand carried as an emblem of Shiah Muslims in Moharrum festivals; மொஹரூம் பண்டிகையில் ஷியாமுகமதீயர் எடுத்துச்செல்லும் கை குறிவிர்து.

பஞ்சாக்கரப்பட்டுடை *pañcākkara-pakṛotai*, *n.* <பஞ்சாக்கரம் +. A Śaiva Śādhānta treatise by Piṇvēlappa-tēcikaṇ, one of the *pañṭāra-cāṭṭiram*, q. v.; பண்டாரசாத்திரத்தின் பின்வேலப்பதேசிகர் இயற்றிய நூல்.

பஞ்சாக்கரம் *pañcākkaram*, *n.* <*pañcā* + *śara*. See பஞ்சாட்சரம். எந்தைபிரான் பஞ்சாக்கரப் போல் (திருவாலவா. திருநகராச். 3).

பஞ்சாக்கினி *pañcākkiṇi*, *n.* <*pañcā* + *kiṇi*. 1. The five fires amidst which an ascetic practises self-mortification, four fires at the four points of the compass the fifth being the sun; தவஞ்செய்வோன்தன்னேச்சுற்றி நாலுதிசைகளிலுமுட்டிய நாலு அக்கினியும் மேலேகாய்கிற துரியதா ஆகிய ஐவகை அக்கினி. பஞ்சாக்கினி முதலியவற்றின் அரிய தவசுகளைச்செய்தும் (சி. சி. 8, 11 மறைஞா.). 2. The five mystic fires of the body, viz., *irākam*, *vekuḷi*, *kāmam*, *caṭam*, *tīpānam*; இராகம், வெகுளி, காமம், சடம், தீபனம் என்ற ஐவகைத் தேகாக்கினி. (பிங்.) 3. The five kinds of fires, viz., *utarākkiṇi*, *cūriya-tāpākkiṇi*, *tavākkiṇi*, *nītāka-kālākkiṇi*, *iravi-kāntākkiṇi*; உதராக்கினி, துரியதாபாக்கினி, தவாக்கினி, நிகாலாக்கினி, இரவிகாந்தாக்கினி என்ற ஐவகை அக்கினிகள். (சங். அக.) 4. The five kinds of stomachics, viz., *cukku*, *tippali*, *milaku*, *cīrakam*, *ēlam*; சுகு, திப்பலி, மிளகு, சீரகம், ஏலம் என வயிற்றுத்தீயைக் கிளரச்செய்யும் ஐவகை மருந்துச் சரக்கு. (தைலவ. தைல. 16.)

பஞ்சாக்கினிக்கொடி *pañcākkiṇi-k-kōḍi*, *n.* <பஞ்சாக்கினி +. The five creepers, viz., *vēli-p-parutti*, *kāṭṭu-k-karuṇai*, *maral*, *paṇi*, *paṇi*.

கொஞ்சாக்கினிவித்தை

naralai-k-kilanku; வேலிப்பருத்தி, மரல், புளிநறளை, நறளைக்கிழங்கு, கெட்டுக்கருளை, மரல், புளிநறளை, நறளைக்கிழங்கு, ஜவகைக் கோடிகள். (சங். அக.)

பஞ்சாக்கினிவித்தை *pañcākkinī-vittai*, <id.+. Meditation in which the five elements, heaven, clouds, earth, father and mother, travelled by a soul from heaven to earth and considered as five fires and the self as an offering made in it; ஆன்மா சுவர்க்கத்தினின்று பறந்துவந்த மறையே செல்லுதற்கரிய துறக்கிழந்தைமீது ஐந்தெழுந்தவெளியை, நிலம், தந்தை, தாய் என்னும் ஐந்தெழுந்தவெளியை அக்கினியாகவும் தன்னை ஆகுதியாகவும் வந்தது புரியும் தியானம். (சு. போ. பா. பக். 200.)

பஞ்சாதிக்கசுரம் *pañcākika-curam*, *n.* <*pañcākika-jvara*. Fever which recurs every day; ஐந்துநாளாகுகோருழறை வரும் காய்ச்சல். (பேரட். 35.)

பஞ்சாங்கக்காரன் *pañcāṅka-k-kāraṇ*, *n.* <பஞ்சாங்கம்+. 1. One proficient in preparing almanac; astrologer; சோதிடன். 2. A class of Brahmins who officiate as priests to certain castes of Non-Brahmins; பாரிப்பனரல்லாதவரின் பிராகிதன்.

பஞ்சாங்கக்கூர்மை *pañcāṅka-k-kūrmai*, <*pañcāṅga + kūrma*. See பஞ்சாங்கதத்தம்.

பஞ்சாங்ககுத்தம் *pañcāṅka-kuttam*, *n.* <*pañcāṅga-guṇṭa*. Tortoise; ஆமை. (மூ. அ.)

பஞ்சாங்கசிரவணம் *pañcāṅka-ciravaṇam*, *n.* <*pañcāṅga-sravaṇa*. Ceremony of hearing in public on the first day of the year the forecasts of the almanac for the new year; வந்துபிறப்பன்று புதுப்பஞ்சாங்கபலன்கேட்டுத் தலத்த.

பஞ்சாங்கஞ்சொல்(லு)-தல் *pañcāṅka-ñ-col*, *v. intr.* <பஞ்சாங்கம்+. 1. To make known *tili*, *vāram*, *naṭcattiram*, *yōkam* and *karāṇam* pertaining to every day; அன்றன்று தீதி நாட்சத்திர யோக கரணங்களை அறிவித்தல். 2. To notify special days and *muhūrtas* when ceremonies have to be performed; சடங்குக்குரிய நாட்களைக் குறித்தல்.

பஞ்சாங்கதெண்டன் *pañcāṅka-tenṇan*, <*pañcāṅga*+. See பஞ்சாங்கநமஸ்காரம்.

பஞ்சாங்கநமஸ்காரம் *pañcāṅka-namas-kāram*, *n.* <id.+. Prostration with the knees, hands, and head touching the earth; முழங்கால், கைகள், தலையாகிய ஐந்துறுப்புக்கள் நிலத்தோய வந்துகை. அட்டாங்கமுடன் பஞ்சாங்கமுடனாதல் பணிவோர் (திருவிளை. மூர்த்தி. 30.)

பஞ்சாங்கபலன் *pañcāṅka-palaṇ*, *n.* <id.+. Astrological forecasts for the year as given in the almanac; அவ்வவ்வாறுஷத்துக்குப் பஞ்சாங்கம் கூறும் பலன்.

பஞ்சாங்கம் *pañcāṅkam*, *n.* <*pañcāṅga*. 1. Almanac, as comprising five parts, viz., *tili*, *vāram*, *naṭcattiram*, *yōkam*, *karāṇam*; தீதி, வாரம், நாட்சத்திரம், யோகம், கரணம் என்ற ஐந்துறுப்புக்களுடைய காலக்குறிப்புநூல். (பிங்.) 2. Horoscope; சாதகம். *Loc.* 3. Inam or grant of land held on favourable terms by the village priest for his service; புரோகிதத்துக்கு விடப்படும் மானியம். (C. G.) 4. Office of the ceremonial priest of certain Non-Brahmin castes; புரோகிதத்தோழி. 5. Horse; குதிரை. (யாழ். அக.) 6. Tortoise; ஆமை. (யாழ். அக.)

பஞ்சாங்கம்வாசி-த்தல் *pañcāṅkam-vāci*, *v. intr.* <பஞ்சாங்கம்+. To read in public the forecasts of the almanac for the new year; புதுவாருஷப்பஞ்சாங்கத்தின் பலபலன் படித்தல்.

பஞ்சாங்கம்விரி-த்தல் *pañcāṅkam-viri*, *v. intr.* <id.+. See பஞ்சாங்கமவிழ்-.

பஞ்சாங்கமவிழ்-த்தல் *pañcāṅkam-aviḷ*, *v. intr.* <id.+. *Colloq.* 1. To bring in irrelevant matters; வீண்கதைபேசுதல். 2. To fabricate false stories; பொய்க்கதை புனைதல்.

பஞ்சாங்கவாக்கியம் *pañcāṅka-vākkiyam*, *n.* <id.+. Table of the moon's longitudes from apogee and daily motions for 248 days; பஞ்சாங்ககணன வாய்பாடுவகை.

பஞ்சாங்கி *pañcāṅki*, *n.* <id. See பஞ்சாங்கக்காரன்.

பஞ்சாங்குலம் *pañcāṅkulam*, *n.* <*pañcāṅgula*. Castor plant. See ஆமணக்கு. (மலை.)

பஞ்சாச்சரியம் *pañcāccariyam*, *n.* <*pañcan*+. (Jaina.) The five heavenly wonders, viz., *kaṇaka-varṣam*, *puṣpa-varṣam*, *mantamārutam*, *cupa-kōṣam*, *tēva-lunṭupī*; அருகக் கடவுள்போருட்டு நிகழும் கனகவர்ஷம், புஷ்பவர்ஷம், மந்தமாருதம், சுபகோஷம், தேவதுந்துபி என்ற ஐந்து அதிசயநிகழ்ச்சிகள். (நரிவிருத்.)

பஞ்சாசத் *pañcācat*, *n.* <*pañcāśat*. Fifty; ஐம்பது. பஞ்சாசத்தோடி (சிவதரு. கோபுர. 77).

பஞ்சாசது *pañcācatu*, *n.* See பஞ்சாசத். (சங். அக.)

பஞ்சாசயம் *pañcācayam*, *n.* <*pañcan*+. The five receptacles in the body, viz., *āmācayam*, *irattācayam*, *karppācayam*, *calūcayam*, *malūcayam*; உடலின் உட்புறத்துள்ள ஆமாசயம்,

இரத்தாசயம், கரீப்பாசயம், சலாசயம், மலாசயம் என்ற ஐந்துறுப்புக்கள்.

பஞ்சாசனம் pañcācanam, *n.* <id.+ . See பஞ்சவாதனம். (சிவப்பிர. பசாச. 11.)

பஞ்சாசாரியர் pañcācāriyar, *n.* perh. id. +. Temple priests; கோயில் அருச்சுனர். (S. I. I. ii, 111.)

பஞ்சாசியம் pañcāciyam, *n.* <pañcāsyā. Lion; சிங்கம். (சங். அக.)

பஞ்சாட்சரக்காவடி pañcātacara-k-kāvaṭi, *n.* <பஞ்சாட்சரம்+. A *kāvaṭi* in which the main offering is the sacred ash; விபூதிக்காவடி. Nāñ.

பஞ்சாட்சரக்கோயில் pañcātacara-k-kōyil, *n.* <id.+ . Bag containing sacred ashes; விபூதிப்பை. Nāñ.

பஞ்சாட்சரப்படி pañcātacara-p-paṭi, *n.* <id.+ . The five steps leading to *citcapai* in Chidambaram temple; சிதம்பரங் கோயிலுள் சித் சபையில் ஏறுதற்கமைந்த ஐந்துபடிகள்.

பஞ்சாட்சரம் pañcātccaram, *n.* <pañcāk-
ṣara. 1. The five-lettered mantra whose pre-
siding deity is Śiva, viz., *na ma ci vā ya*; சிவ
பிரானை அதிதேய்வமாகக் கொண்டதும் 'ந ம சி வாய்'
என்ற ஐந்து எழுத்துக்களாலானதுமான மந்திரம். 2.
Sacred ashes; திருநீறு. Loc.

பஞ்சாடி pañcāṭi, *n.* Flamboyant. See
மயிற்கோன்றை.

பஞ்சாடித்திருக்கை pañcāṭi-t-tirukkai,
n. See பஞ்சாடுதிருக்கை. (w.)

பஞ்சாடு-தல் pañcāṭu-, *v. intr.* <பஞ்சு+.
1. See பஞ்சடை-. 2. See பஞ்சரை-.

பஞ்சாடுதிருக்கை pañcāṭu-tirukkai, *n.*
perh. பசு-மை+ஆடு-+. Ray, greenish-brown,
Myliobatis maculata; பச்சைநிறமுடைய மீன்வகை.

பஞ்சாணியம் pañcāṇiyam, *n.* <pañjan-
ya. Tree turmeric; மரமஞ்சள். (சங். அக.)

பஞ்சாத்திகராயம் pañcāttikāyam, *n.* See
பஞ்சாஸ்திகாயம். (த. நி. போ. 274.)

பஞ்சாதி pañcāṭi, *n.* <pañcāṣat. 1. Sec-
tions of Yājur-Vēda each containing about fifty
words; தனித்தனி பெரும்பாலும் ஐம்பது வார்த்தை
கொண்ட எகர்வேதப்பகுதி. 2. A Vēdic passage;
வேதப்பகுதி.

பஞ்சாதிசொல்(லு)-தல் pañcāti-col-
v. intr. <பஞ்சாதி+. To recite the Vēdas; வேத
மோதுதல்.

பஞ்சாபீசு pañcāpīcu, *n.* <பஞ்சு+ E.
office. Cotton factory; ginning or spinning

mill; பஞ்சரைத்தந்தும் நூற்றந்தும் உரிய யந்திர
சாலை.

பஞ்சாமிர்தம் pañcāmirtam, *n.* <pañcā-
+amṛta. A mixture of five delicious su-
stances, usually, plantain, honey, sugar, gh-
grape, used for anointing idols; வாழைப்பழ
தேன், சர்க்கரை, நேய், திராட்சை என்ற இ
பண்டங்களால் ஆக்கியதும் அபிஷேகத்திற்
யோகிப்பதுமான பண்டம். (T. A. S. I, 268.)

பஞ்சாமிலம் pañcāmilam, *n.* <id.+ am-
The five acid-producing plants, viz., *ilan-
mātulai, puliyārai, nelli, elumiccai*; இலந்தை
மாதுளை, புளியாறை, நெல்லி, எலும்பிச்சை என்ற பு
பூச்சுவையுள்ள ஐவகை மரங்கள். (சங். அக.)

பஞ்சாய¹ pañcāy, *n.* A grass, *Cyper-
rotundus tuberosus*; கோரைவகை. பஞ்சாய
கோரை பல்லிற் கூட்டி (பெரும்பாண். 217).

பஞ்சாய² pañcāy, *n.* <U. pañjah. Cense-
நூபக்கால். (w.)

பஞ்சாயக்கோதை pañcāy-k-kōtai,
<பஞ்சாய¹+. See பஞ்சாயப்பாவை. பஞ்சாய
கோதை மகளிர்க் கஞ்சுவல் (ஐங்குறு. 54).

பஞ்சாயப்பற-த்தல் pañcāy-p-para-,
intr. <பஞ்சு+. 1. To walk fast; வேகமாகப்
நடத்தல். 2. To struggle with great difficulties;
நிலைகுலைந்திருத்தல்.

பஞ்சாயப்பறத்து-தல் pañcāy-p-parat-
tu-, *v. tr.* <id.+ . To reduce to nothing; to
rout completely; முற்றுந் தோல்வியுறச் செய்தல்
Colloq.

பஞ்சாயப்பாவை pañcāy-p-pāvai, *n.*
<பஞ்சாய¹+. A toy made of pañcāy
grass; பஞ்சாயக்கோரையாற் செய்த பாவை. சட-
லென் பஞ்சாயப்பாவைகொண்டு (இலக். வி. 52)
உதா.).

பஞ்சாயத்தார் pañcāyattār, *n.* <பஞ்-
சாயத்து. Arbitrators, mediators; assessors;
jurors; நியாயமத்தியஸ்தர்.

பஞ்சாயத்து pañcāyattu, *n.* <U. pañcā-
yat. 1. A body of persons sitting as a court
of arbitration, usually five in number; பஞ்ச
பாலும் மத்தியஸ்தர் ஐவர்கூடி விசாரிக்கும் நியாயசபை
2. Arbitration by disinterested persons chosen
by the contending parties; நியாயமத்தியஸ்தரால்
செய்யப்படும் வழக்கிவிசாரணை.

பஞ்சாயத்துநாமா pañcāyattu-nāmā,
n. <பஞ்சாயத்து+. General affidavit; inquest;
report; மகசர். (C. G.)

பஞ்சாயதனபூசை pañcāyatana-pūcai, *n.*
<pañcāyatana+. Worship of Kṛṣṇa

பஞ்சாயம்

யிஷ்ணு, Civan, Pārvati and Cūriyan, conducted daily in houses; கணபதி, விஷ்ணு, சீவன், பார்வதி, இவ்வைங்கடவுளர்க்கும் வீட்டிப்புரியும் நித்திய பூசை. *Loc.*

பஞ்சாயம்¹ pañcāyam, *n.* See பஞ்சாயத்து.

பஞ்சாயம்² pañcāyam, *n.* <பஞ்சாய¹.
See பஞ்சாய¹. (சங். அக.)

பஞ்சாயுதபாணி pañcāyuta-pāṇi, *n.* <பஞ்சாயுதம் + . Viṣṇu, as holding five weapons in His hand; [ஐம்படைக்கையினன்] திருமால்.

பஞ்சாயுதம் pañcāyutam, *n.* <pañcan + .
1. The five weapons of Viṣṇu, viz., *caṅkam*, *caṅkaram*, *katai*, *cārṇkam*, *kaṭkam*; சங்கம், சக்கம், கதை, சார்ங்கம், கட்கம் என்ற திருமாலின் ஐவகை ஆயுதங்கள். 2. A gold ornament worn by women and children. See ஐம்படைத்தால். (விதான. மைந்தர். 1.)

பஞ்சாயுதமணி pañcāyuta-maṇi, *n.* <பஞ்சாயுதம் + . A necklace of gold beads with *pañcāyutam* as pendant, worn by children; பஞ்சாயுத வுருக்கள் அமைந்த சிறுவர் கழுத்தணிவகை. (J.)

பஞ்சாயுதன் pañcāyutaṇ, *n.* <id. See பஞ்சாயுதபாணி.

பஞ்சார்-த்தல் pañcār-, *v. intr.* <பஞ்ச + . See பஞ்சடை-. (யாழ். அக.)

பஞ்சார்க்கதோஷம் pañcārka-tōṣam, *n.* <பஞ்சார்க்கம் + . Evil influence or result of *pañcārkkam*; பஞ்சார்க்கத்தால் உண்டாக் கேடு. (W.)

பஞ்சார்க்கம் pañcārkkam, *n.* <pañcan + . The five celestial phenomena of daily occurrence regarded as exerting evil influence, viz., *lūmam*, *vilipātam*, *intiralāṇu*, *parivēṭam*, *ḍāṇu*; தூமம், விதிபாதம், இந்திரதனு, பரிவேடம், டேது என்ற ஐந்து கரந்துறைகோள்கள். (விதான. ஜோனா. 55.)

பஞ்சாரங்கட்டி pañcāraṅ-kattī, *n.* <பஞ்சாரம்¹ + கட்டி-. A sub-division of the Itaiyar castle, so named from the *pañcāram* necklace worn by their women; பஞ்சாரமாலையனியும் மணிகோண்ட இடையர்வகுப்பு.

பஞ்சாரம்¹ pañcāram, *n.* <பஞ்ச + ஆரம்³. Necklace of five strands worn by women; ஐந்து சங்கோண்ட கழுத்தணிவகை. *Loc.*

பஞ்சாரம்² pañcāram, *n.* <பஞ்ச + ஆர்-. Condition of being frayed, as cloth; ஆடையிற் பிழையும்பியுள்ள நிலை. (W.)

பஞ்சாரம்³ pañcāram, *n.* Age, as of a horse or bullock; துநீரை எடுத்து இவற்றின் வயது. நடுப்பஞ்சாரக் குதிரை. (W.)

பஞ்சாரம்⁴ pañcāram, *n.* <pañjara. See பஞ்சாரம், 1. (W.)

பஞ்சாரி¹ pañcāri, *n.* <U. *pañjārā*. Muhammadans whose trade is cotton-cleaning; பஞ்சு சுத்திசெய்யும் முகம்மதியர். *Loc.*

பஞ்சாரி² pañcāri, *n.* See பஞ்சனி. (யாழ். அக.)

பஞ்சாருடபத்திரம் pañcārūṭa-pattiram, *n.* <pañcārūṭha-patra. A document having the signatures of the executant, executee, two witnesses and the scribe; கோடுத்தவன், வாங்கியவன், சாட்சிகளிருவர், எழுதியவன் ஆகிய இவ்வைவரும் கையொப்பமிட்ட பத்திரம். (சங். அக.)

பஞ்சாரை pañcārai, *n.* See பஞ்சதாரை².

பஞ்சாலை pañcālai, *n.* <பஞ்ச + ஆலை. Ginning factory; பஞ்சரைக்குஞ்சாலை. *Mod.*

பஞ்சாவடம் pañcāvaṭam, *n.* See பஞ்சவடம். (யாழ். அக.)

பஞ்சாவத்தம் pañcāvattam, *n.* <pañcā-vastha. Corpse; பிணம். (யாழ். அக.)

பஞ்சாவத்தை pañcāvattai, *n.* <pañcan + avasthā. The five states of the soul. See ஐந்தவத்தை.

பஞ்சாவமுதம் pañcā-v-amutam, *n.* <pañcāmṛta. See பஞ்சாமீர்தம். சுவ்வியமுந் குறி பஞ்சாவமுத முயர்பலோதகமும் (தத்துவப். 65).

பஞ்சாவயவம் pañcāvayavam, *n.* <pañcāvayava. The five elements in a logical statement, viz., *mērkōl*, *hēlu*, *etuttukkāṭtu*, *upanayam*, *nikamam*; தருக்கசாஸ்திரத்தில் வரும் மேற்கோள், ஏது, எடுத்துக்காட்டு, உபநயம், நிகம் என்பன. (சி. சி. அளவை, 11, சிவாக்.)

பஞ்சாவரணம் pañcāvaraṇam, *n.* <pañcan + āvaraṇa. The five sections of the pedestal of a *liṅga*; தளம், தளக்கிரம், பீடத்தின் கண்டம், கீழ்ப்பீடம், ஆதாரசீலை என்னும் லிங்கபீடத்தின் ஐவகை உறுப்பு. (சைவச. பொது. 59.)

பஞ்சாளத்தார் pañcālattār, *n.* <பஞ்ச + perh. ஆள்-. [T. *pañcāṇulu*.] See பஞ்சகம்மாள்.

பஞ்சாளர் pañcālar, *n.* <id. + id. [K *pañcālaru*.] See பஞ்சகம்மாள்.

பஞ்சான்¹ pañcāṇ, *n.* prob. பஞ்சு. cf. மஞ்சன். Infant in arms; கைக்குழந்தை. (W.)

பஞ்சான்² pañcāṇ, *n.* A plant; செடிவகை. பஞ்சான் பிசின். *Nāñ.*

பஞ்சான்மா pañcānmā, *n.* <pañcan +. ātmā nom. sing. of ātman. The five kinds of souls, viz., antarātmā, civātmā, tattvātmā, pūtdātmā, mantirātmā; அந்தரான்மா, சீவான்மா, தத்துவான்மா, பூதான்மா, மந்திரான்மா என்பன. (சங். அக.)

பஞ்சானனம் pañcānana, *n.* <pañcānana. See பஞ்சாசிம். அதன்ஈதுபாயம் பஞ்சானன மொத்தது (கம்பரா. வரைக். 66).

பஞ்சானனமுரசு pañcānana-muracu, *n.* <pañcānana +. A drum of five faces; ஐம்முக முடைய முரசுவகை. (திருவாரூ. 351.)

பஞ்சானனன் pañcānana, *n.* <pañcānana. Śiva, as five-faced; [ஐம்முகத்தோன்] சிவன். (உரி. நி.)

பஞ்சானுங்குஞ்சம் pañcānuṅkuñcum, *n.* <பஞ்சான்¹ +. cf. நஞ்சானுங்குஞ்சம். Infants and children; குழந்தைகுட்டிகள். (W.)

பஞ்சாஸ்திகாயம் pañcāstikāyam, *n.* <pañcāstikāya. (Jaina.) The five ontological categories under which Reals are distributed, viz., jīvāstikāyam, tarmāstikāyam, atarmāstikāyam, ākāśastikāyam, purkālāstikāyam or ajīvāstikāyam; ஜீவாஸ்திகாயம், தர்மாஸ்திகாயம், அதர்மாஸ்திகாயம், ஆகாசாஸ்திகாயம், புற்கலாஸ்திகாயம் அல்லது அஜீவாஸ்திகாயம் என்ற ஐந்து சைன மத தத்துவங்கள். (திருவாரூ. 23, உரை.)

பஞ்சாக்ஷரம் pañcākṣaram, *n.* See பஞ்சாட்சரம்.

பஞ்சி¹ pañci, *n.* <pañji. [K. pañjikē, M. pañji.] 1. Cotton; பஞ்சு. பஞ்சிவெண்டிரிச் செஞ்சுடர் (குறந். 353). 2. Cotton cushion; பஞ்சுணை. புகழெனும் பஞ்சிசேர்த்திப் பொலிவுறு பேரத் தாணி (குடா. சிறப்பு. 6). 3. White cloth; வேண்டுகில். பஞ்சியுங் களையாப் புண்ணர் (புறநா. 353). 4. Red silk-cotton tree. See இலவு. செருக்கற்ற பஞ்சிமலர்ச் சேறடி (சேவக. 2339). 5. Cotton coloured with lac-dye; செவ்வரக்தச்சாயமிட பஞ்சு. பஞ்சிமெல்லடி (தக்கயாகப். 33, உரை). 6. Anything loose or bushy, as cotton, down, etc.; சடைந்தது. (W.) 7. Cotton-plant. See பருத்தி. 8. Dense thicket; பெருந்துறு. (குடா.)

பஞ்சி² pañci, *n.* perh. பஞ்சம்¹. (J.) 1. Difficulty, irksomeness; வருத்தம். 2. Repugnance to activity due to lassitude, laziness; சோம்பல்.

பஞ்சி³ pañci, *n.* <பஞ்சிகை. Almanac; பஞ்சாங்கம். (யாழ். அக.)

பஞ்சிகம் pañcikam, *n.* <pañcika. He bindweed. See தாளி⁵. (திவா.)

பஞ்சிகை pañcikai, *n.* perh. pañcikā. (அக.) 1. Accountant; கணக்கன். 2. Yearly almanac; பஞ்சாங்கம். 4. C

பஞ்சிடு-தல் pañciṭu-, *v. intr.* <பஞ்சு. See பஞ்சடை-. (மதுரைப்பதிற். 57.)

பஞ்சித்தணக்கு pañci-t-taṇakku, <பஞ்சி¹ +. White silk-cotton tree. See மருத்தி.

பஞ்சிதம் pañcitam, *n.* <bha-sita. S. விண்மீன். (சது.)

பஞ்சிநாண் pañci-nāṇ, *n.* <பஞ்சி. Sacred thread, as of Brahmins; பூணூல். பஞ்சிநாண் கலைத்தோன் மார்பும் (திருவிளை. நகர. 83).

பஞ்சிப்படு-தல் pañci-p-paṭu-, *v. intr.* <பஞ்சி² +. (J.) 1. To try hard, exert oneself greatly; பெருமயற்சி யேடுத்தல். 2. To be reluctant to work through weakness or idleness; சோர்வு முதலியவற்றால் வேலைசெய்ய மெழாதிருத்தல்.

பஞ்சியடர் pañci-y-aṭar, *n.* <பஞ்சி. Cleaned cotton; கோட்டிய பஞ்சு. பஞ்சியடர் சம் நெருஞ்சியின்ற பழமாலென்று (சேவக. 341).

பஞ்சியூட்டு-தல் pañci-y-ūtṭu-, *v. intr.* <id. +. To paint women's feet with cotton dyed with lac; மகளிர் பாதங்களில் செம்பஞ்சு குழம்பு அணிதல்.

பஞ்சிரி pañciri, *n.* See பஞ்சரி. Loc.

பஞ்சிறுநுகள் pañcirrukaḷ, *n.* <பஞ்சு. A small lineal measure; ஒரு சிற்பளவு.

பஞ்சிறுநெடர் pañcirroṭar, *n.* <id. +. The soft fibre of cotton drawn out in spinning; தூற்தும் பஞ்சின் தூய். (W.)

பஞ்சிறுநெடர் நுதி pañcirroṭar-nuṭi, *n.* <id. +. See பஞ்சிறுநெடர். (W.)

பஞ்சீகரணம் pañcīkaraṇam, *n.* <pañcīkaraṇa. (Phil.) The process of dividing each of the five subtler elements into two equal parts and apportioning one part to its corresponding grosser element and one-fourth of the other part to each of the other grosser elements; துக்கும பூதங்கள் ஒவ்வொன்றையும் இரண்டு பாகங்களாகப் பிரித்து ஒரு பாகத்தைத் தன் ஸ்தூலபூதத்திலும் மற்றொரு பாகத்தை நான்கு பாகங்களாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு சிறுபாகத்தையும் மற்ற நான்கு பூதங்களிலும் சேர்க்கை. (கைவல். தத். 10.)

He
i. (u
Yar
Co
1,
m
St
nes
to fe
ss
u u
in
otto
+
d. +
ings
nuli
ach
qual
res-
the
ele-
s
a

